அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+(CGPA: 3.64) தகுதியும்
மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல் தரப்
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது)

காரைக்குடி - 630003

தொலைநிலைக்கல்வி இயக்ககம்

இளங்கலை - வணிகம்

இரண்டாமாண்டு - நான்காம் பருவம்

தாள்: 136 44

போட்டியிடும் தேர்வுகளுக்கான பொருளாதாரம்

Authors:

Dr. S. L. Lodha, Former Associate Professor, Department of Economics, Rajasthan University, Jaipur, M.D.S. University, Ajmer (Rajasthan)

Units (1.2-1.3, 8.0, 8.2)

Dr. Biswanath Ghosh, Former Professor and Dean of Management, Bengal College of Engineering and Technology, Durgapur

Units (2.3, 10.2, 11)

Prof. L. Tharabai, Retired Professor and HOD, Sociology, Madurai Kamaraj University, Tamil Nadu

Units (4.2, 5)

Prof. Meenu Agrawal, Principal, Ginni Devi Modi Girls (PG) College, Modinagar, Ghaziabad (UP)

Dr. Suman Lata, Lecturer, Department of Economics, Ginni Devi Modi Girls (PG) College, Modinagar, Ghaziabad (UP)

Units (6, 7.3, 7.4.1)

K. C. Shekhar, Former Professor of Commerce, Department of Post-graduate Studies, St. Thomas College, Trichur

Lekshmy Shekhar, Former Dy. General Manager, Finance, Yokogawa Blue Star, Bengaluru

Units (9.2, 10.3)

Vikas® Publishing House, Units (1.0-1.1, 1.4-1.9, 2.0-2.2, 2.4-2.8, 3, 4.0-4.1, 4.3-4.8, 7.0-7.2, 7.4, 7.5-7.9, 8.1, 8.3-8.8, 9.0-9.1, 9.3-9.8, 10.0-10.1, 10.4-10.8, 12.0-12.3, 12.4-12.10, 13, 14.0-14.2, 14.3-14.9)

VIKAS® PUBLISHING HOUSE PVT. LTD.
E-28, Sector-8, Noida - 201301 (UP)
Phone: 0120-4078900 • Fax: 0120-4078999
Regd. Office: A-27, 2nd Floor, Mohan Co-operative Industrial Estate, New Delhi 1100 44
• Website: www.vikaspublishing.com • Email: helpline@vikaspublishing.com

Work Order No. AU/DDE/DE-12-15/Printing of Course Material/2020 Dated 28.02.2020 Copies - 500

பாடத்திட்டங்கள் - புத்தக வரைபட அட்டவணை
SYLLABI-BOOK MAPPING TABLE
போட்டியிடும் தேர்வுகளுக்கான பொருளாதாரம்

அறிமுகம்

குறிப்பு

பொருளாதார வளர்ச்சி என்ற சொல் ஒரு நாட்டின் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் உற்பத்தியில் நீடித்த அதிகரிப்பைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது, அல்லது இன்னும் துல்லியமாக தனிநபர் தயாரிப்பு. வெளியீடு பொதுவாக GNP அடிப்படையில் அளவிடப்படுகிறது. பொருளாதார வளர்ச்சி என்ற சொல் மிகவும் விரிவானது, இது ஒரு நாட்டின் சமூக-பொருளாதார கட்டமைப்பில் முற்போக்கான மாற்றங்களைக் குறிக்கிறது. உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு நாடும் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காக பாடுபடுகிறது, இதனால் சிறந்த வாழ்க்கை நிலை மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் உள்ளது. சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளர்ச்சிக் காரணிகளின் பின்னணியில் பொருளாதார திட்டமிடல் என்ற கருத்தைப் புரிந்துகொள்வது மிகவும் முக்கியமானது.

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான தேசிய மற்றும் மாநில அளவில் கொள்கை உருவாக்கம் மக்கள் தொகை, வறுமை, வேலையின்மை விலை, பணவீக்கம் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனைகளுக்கான அடிப்படைக் காரணங்களை ஆய்வு செய்து, குடிமக்களுக்கு புதிய திறமையான திட்டங்களை உருவாக்குவது முக்கியம். இது நிதி மற்றும் பணவியல் கொள்கைகள் போன்ற கருவிகளை உள்ளடக்கும்.

மேலும், தேசிய அளவில் திட்டமிடல் போதுமானதாக இருக்காது. உலகம் இப்போது உலகமயமாகிவிட்டது. உலகத்துடன் இணைந்து தங்கள் நாட்டில் கொள்கைகள் மற்றும் பொருளாதார செயல்பாடுகளை மேம்படுத்துவதற்கு நாடுகள் பொருளாதார, நிதி மற்றும் வர்த்தக ஒத்துழைப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்த தலைப்புகள் அனைத்தும் இந்த புத்தகத்தில் விவாதிக்கப்படும். இந்த தலைப்புகள் மாணவர்களை பொருளாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட தலைப்புகளுடன் நெருக்கமாக இருக்கச் செய்யும் மற்றும் போட்டித் தேர்வுகளில் அவர்களை சிறந்தவர்களாக மாற்றும்.

புத்தகம், போட்டித் தேர்வுகளுக்கான பொருளாதாரம், பதினான்கு அலகுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, அவை சுய-அறிவுறுத்தல் பயன்முறையைப் பின்பற்றுகின்றன, ஒவ்வொரு அலகு அலகுக்கான அறிமுகத்துடன் தொடங்கும், அதைத் தொடர்ந்து குறிக்கோள்களின் அவுட்லைன். தலைப்பைப் பற்றிய மாணவர்களின் புரிதலைச் சோதிக்க உங்கள் முன்னேற்றக் கேள்விகளைச் சரிபார்க்கவும். சுருக்கமானது, முக்கிய வார்த்தைகளின் பட்டியல் மற்றும் சுயமதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகளின் தொகுப்புடன், விரிவான உள்ளடக்கம் எளிமையான ஆனால் கட்டமைக்கப்பட்ட முறையில் வழங்கப்படுகிறது. மறுபரிசீலனைக்காக ஒவ்வொரு அலகின் முடிவும்.

குறிப்பு

பகுதி I
பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சுற்றுச்சூழல்

அலகு 1 பொருளாதார வளர்ச்சி ஒரு மேலோட்டம்

கட்டமைப்பு

1.0 அறிமுகம்

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி பொதுவாக அந்த நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி அல்லது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் அதிகரிப்பால் குறிக்கப்படுகிறது. பொதுவாக, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி என்பது ஒரு நாட்டின் உற்பத்தியின் மதிப்பை பிரதிபலிக்கும் ஒரு பொருளாதார மாதிரி. இந்த பிரிவில், நீங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள். பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் நாட்டின் உண்மையான உற்பத்தியில் ஏற்படும் நேர்மறையான மாற்றமாகும். பொருளாதார மேம்பாடு என்பது தொழில்நுட்பத்தின் முன்னேற்றம், வாழ்க்கைத் தரத்தில் முன்னேற்றம் மற்றும் பலவற்றுடன் ஒரு பொருளாதாரத்தில் உற்பத்தி மட்டத்தில் உயர்வை உள்ளடக்கியது.

மேலும், தேசிய வருமான அளவீடு என்ற கருத்து ஆராயப்படும். மிகவும் பிரபலமான மற்றும் பழைய முறை மொத்த தேசிய உற்பத்தி அல்லது தனிநபர் வருமானத்தை அளவிடுவதாகும். பொருளாதார வளர்ச்சியை

அளவிடுவதற்கு வேறு சில நடவடிக்கைகளும் உள்ளன. இவற்றில் மிக முக்கியமானவை மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு மற்றும் வாழ்க்கைத் தரக் குறியீடு. வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரத்தின் பண்புகள் மற்றும் மாநிலத்தின் பின்னணியில் உள்ள காரணங்கள் குறித்தும் விவாதிக்கப்படும்.

1.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் கருத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும்,
- பொருளாதார வளர்ச்சியை அளவிடுவதற்கான பல்வேறு வழிகளைப் புரிந்து கொள்ளவும்,
- பல்வேறு நாடுகளில் உள்ள வளர்ச்சியின்மையின் பரவலை பகுப்பாய்வு செய்யவும்.

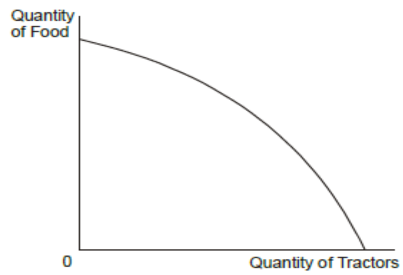
1.2 பொருளாதார வளர்ச்சி

பொதுவான பேச்சு வார்த்தையில், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இடையே எந்த வித்தியாசமும் இல்லை என்றாலும், இந்த சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, பொருளாதாரத்தில், நாங்கள் இரண்டு கருத்துக்களுக்கும் இடையில் வேறுபடுகிறோம். பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள ஒரு குறுகிய கருத்து மற்றும் நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் அதிகரிப்பைக் குறிக்கிறது.

பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தில் இரண்டு பொதுவான நடவடிக்கைகள் உள்ளன. முதலாவது, ஒரு நாட்டின் உண்மையான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம் ஆகும், இது பொருளாதாரத்தின் மொத்த உண்மையான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் உற்பத்தி எவ்வளவு வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது என்பதைக் கூறுகிறது. இரண்டாவது, தனிநபர் உண்மையான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம், இது ஒரு நாட்டின் வாழ்க்கைத் தரத்தின் அதிகரிப்பு விகிதத்தின் சிறந்த அளவீடு ஆகும்.

பொருளாதார வளர்ச்சியின் செயல்முறையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த, உற்பத்தி சாத்தியக்கூறு வளைவைப் பயன்படுத்துவது வசதியானது, இது ஒரு பொருளாதாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வெளியீட்டின் அனைத்து திறமையான சேர்க்கைகளையும் காட்டுகிறது. உதாரணமாக, கொடுக்கப்பட்ட சமூகம் இரண்டு பொருட்களை மட்டுமே உற்பத்தி செய்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம்: உணவு மற்றும்

டிராக்டர்கள். இந்த சமூகம் அதன் வசம் ஒரு நிலையான அளவு வளங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பம் நிலையானதாக இருந்தால், உற்பத்தி சாத்தியக்கூறுகள் வளைவு உற்பத்தி செய்யப்படும் ஒவ்வொரு டிராக்டர்களின் அளவைக் கொண்டு, உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அதிகபட்ச உணவைக் காட்டுகிறது. இது படம் 1.1 இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

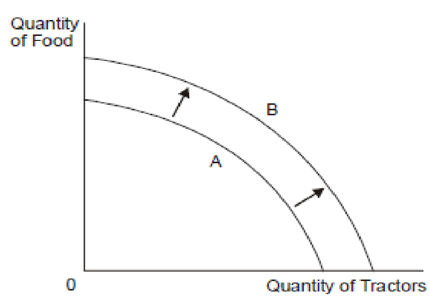

படம் 1.1 உற்பத்தி சாத்தியக்கூறுகள் வளைவு

உற்பத்தி சாத்தியக்கூறுகள் வளைவு ஒரு பொருளாதாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வெளியீட்டின் அனைத்து திறமையான சேர்க்கைகளையும் காட்டுகிறது.

உற்பத்தி சாத்தியக்கூறுகள் வளைவின் மாற்றங்கள்

படம் 1.2 இல் விளக்கப்பட்டுள்ளபடி, A நிலையில் இருந்து B க்கு வளைவு மாறுகிறது. இது நிகழ்கிறது, ஏனெனில் சமூகம் ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்யாமல் (மற்றும் நுகராமல்) அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம். மற்ற நல்லதை விட குறைவாக. எனவே, அதன் உற்பத்தி திறன் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். உற்பத்தி சாத்தியக்கூறுகளின் வளைவு வெளிப்புறமாக மாறினால், பொருளாதாரம் திறமையானது, மற்றும் மக்கள்தொகை நிலையானது, தனிநபர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி அதிகரிக்கிறது, இதனால் பொருளாதார வளர்ச்சியை எளிதாக்குகிறது. மேலும், உற்பத்தி சாத்தியக்கூறு வளைவு எவ்வளவு வேகமாக வெளிப்புறமாக மாறுகிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாக பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம் அதிகரிக்கும்.

படம் 1.2 உற்பத்தி சாத்தியக்கூறுகளின் வெளிப்புற மாற்றம்

உற்பத்தி சாத்தியக்கூறு வளைவில் மாற்றம் இல்லை

வேலையில்லா திண்டாட்டம் அல்லது திறமையின்மை மட்டத்தில் பொதுவான சரிவு, நாட்டின் உற்பத்தி சாத்தியக்கூறுகள் வெளிப்புறமாக மாறாவிட்டாலும் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும். ஒரு நாடு அதன் வளங்களில் சிலவற்றை வேலையில்லாமல் அல்லது குறைவாகப் பயன்படுத்த அனுமதித்தால், இது ஒரு கட்டத்தில் பொருளாதாரம் செயல்பட வைக்கும். உள்ளே உற்பத்தி சாத்தியங்கள் வளைவை விட அன்று வளைவு.

இப்போது, பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது பொருளாதார மாறுபாடுகளில், குறிப்பாக மொத்த மற்றும் தனிநபர் அளவு விரிவாக்கங்களின் பொருளைக் கொண்டுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. தேசிய வருமானம் GNP மற்றும் NNP மூலம் அளவிடப்படுகிறது. எனவே, பொருளாதார வளர்ச்சியின் பகுப்பாய்வு முக்கியமாக பொருளாதார மாறிகளின் வளர்ச்சியை அளவிடுவது மற்றும் அவற்றின் தொடர்புகளை அடையாளம் காண்பது. எடுத்துக்காட்டாக, இது தேசிய வருமான வளர்ச்சி விகிதம் மற்றும் மூலதன உருவாக்கத்தின் வேகம் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்புடன் தன்னைப் பற்றியது.

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு எதிராக பொருளாதார வளர்ச்சி

பொருளாதார மேம்பாடு பொதுவாக அளவு விரிவாக்கங்கள் மட்டுமல்ல, பொருளாதாரங்கள் செயல்படும் நிறுவனங்கள், நிறுவனங்கள் மற்றும் கலாச்சாரம் போன்ற அளவு அல்லாத காரணிகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களுடன் தொடர்புடையது. இந்த பயன்பாட்டை நாம் பின்பற்றினால், பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது பொருளாதார வளர்ச்சியின் அளவு அம்சமாக கருதப்படுகிறது.

1. பரந்த வகையில், பொருளாதார மேம்பாடு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட துறை அல்லது ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் ஒரு பகுதியின் நிதி ஆரோக்கியம் மற்றும் முன்னேற்றம் மற்றும் சிறந்த வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு வழிவகுக்கும் ஒரு நிலையான மற்றும் தொடர்ச்சியான செயல்பாட்டை உள்ளடக்கியது என்று ஒருவர் கூறலாம். பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது பொருளாதாரத்தில் நிகழும் அளவு மற்றும் தரமான மாற்றங்களையும் குறிக்கிறது. இத்தகைய செயல்களில் மனித மூலதனத்தின் வளர்ச்சி, முக்கியமான உள்கட்டமைப்பு, பிராந்திய போட்டித்தன்மை, சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மை, சமூக உள்ளடக்கம், சுகாதாரம், பாதுகாப்பு, கல்வியறிவு மற்றும் பிற முயற்சிகள் ஆகியவை அடங்கும்.
2. பொருளாதார வளர்ச்சியின் கருத்து பொருளாதார வளர்ச்சியின் கருத்தை விட மிகவும் குறுகியது. நாம் ஏற்கனவே படித்தது போல,

வளங்களின் தரம் அல்லது அளவு, தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகள் போன்றவற்றின் விரிவாக்கம் மூலம் ஒரு நாட்டின் உண்மையான தேசிய உற்பத்தியின் அதிகரிப்பை இது குறிக்கிறது. பொருளாதார வளர்ச்சியின் கொள்கை நெறிமுறையானது. இதன் பொருள் இது மக்களின் அறநெறியின் (சரியோ தவறோ, நல்லது அல்லது கெட்டது) பின்னணியில் பயன்பாட்டைக் கண்டறிகிறது. மைக்கேல் டோடாரோ, ஒரு அமெரிக்கப் பொருளாதார வல்லுநரும், வளர்ச்சிப் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னோடியுமானவர், பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரித்து வரும் வாழ்க்கைத் தரம், சிறந்த சுயமரியாதை மற்றும் அனைத்து வகையான சுரண்டல்களிலிருந்தும் சுதந்திரம் போன்ற பிற சலுகைகளுடன் ஒப்பிடுகிறார்.

3. நுகர்வு, முதலீடு, அரசாங்கச் செலவுகள் மற்றும் நிகர ஏற்றுமதிகள் போன்ற மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை உருவாக்கும் அனைத்து கூறுகளிலும் படிப்படியாக அதிகரிக்கும் போது பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படும். பொருளாதார வளர்ச்சி, மறுபுறம், மனித மூலதன குறியீட்டின் அதிகரிப்பு, சமூக மற்றும் பொருளாதார சமத்துவமின்மையில் குறிப்பிடத்தக்க சரிவு மற்றும் ஒரு நாட்டின் மக்கள்தொகையின் ஒட்டுமொத்த தரத்தில் அடிப்படை முன்னேற்றத்திற்கு பங்களிக்கும் கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் ஆகியவை அடங்கும். மனித வளர்ச்சிக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தீர்மானிப்பதற்கான மிகத் துல்லியமான வழிகளில் ஒன்று என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கல்வி, சுகாதாரம், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு போன்ற பல்வேறு துறைகளில் கல்வியறிவு விகிதங்கள் மற்றும் அதிக வேலை வாய்ப்புகளின் வளர்ச்சி ஆகியவை இந்த குறியீட்டில் அடங்கும். நாட்டின் அனைத்து குடிமக்களும் தங்களின் தனிநபர் வருமானத்தில் வளர்ச்சியை அனுபவிப்பதை இது குறிக்கிறது. பொருளாதார வளர்ச்சியின் மற்ற நடவடிக்கைகளில் பாலினம் தொடர்பான குறியீடு, மனித வறுமைக் குறியீடு, குழந்தை இறப்பு விகிதம் மற்றும் எழுத்தறிவு விகிதம் ஆகியவை அடங்கும்.

4. பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது ஒரு பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தியின் அதிகரிப்புடன் தொடர்புடையது, அதேசமயம் பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது பொருளாதாரத்தில் நிகழும் கட்டமைப்பு மாற்றங்களுடன் தொடர்புடையது.

5. பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு மற்றும் உற்பத்தி சாத்தியக்கூறு எல்லையில் காட்டப்படும்

ஒரு அளவு அளவீடு ஆகும். பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது தரமான அடிப்படையில் அளவிடப்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது ஒரு பொருளாதாரத்தில் அளவு மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதோடு தொடர்புடையது, அதேசமயம் பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது ஒரு பொருளாதாரத்தில் தரமான மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதோடு தொடர்புடையது.

6. வளர்ந்த நாடுகளில் முன்னேற்றத்தை அளவிடுவதற்கு, பொருளாதார வளர்ச்சி மிகவும் விருப்பமான குறிகாட்டியாகும். வளர்ச்சி என்பது வளர்ச்சிக்கான முன்நிபந்தனை என்பதால் பெரும்பாலான நாடுகள் நிதி வளர்ச்சியை அளவிடுவதற்கு இதைப் பயன்படுத்துகின்றன. முன்னேற்றம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தை அளவிடுவதற்கு வளரும் நாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பயன்படுத்துகின்றன.
7. பொருளாதாரத்தை வகைப்படுத்தும் பல பதிவு செய்யப்படாத பொருளாதார நடவடிக்கைகள் உள்ளன. பொருளாதார வளர்ச்சியின் அளவீட்டில் இந்த நடவடிக்கைகள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. இந்த நடவடிக்கைகள் முறைசாரா அல்லது கருப்புப் பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புடையவை. பொருளாதார மேம்பாடு, முறையான வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பொருத்தமான தங்குமிடத்தை வழங்குவதன் மூலம் குறைந்த வாழ்க்கைத் தரத்திலிருந்து மக்களை விடுவிக்க உதவுகிறது.
8. மாசு, நெரிசல் மற்றும் பல்வேறு நோய்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய இயற்கை வளங்களின் தீர்ந்துபோவதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாதது பொருளாதார வளர்ச்சியின் முக்கியப் பிரச்சினையாகும். மறுபுறம், வளர்ச்சியின் கருத்து நிலைத்தன்மைக்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது, எதிர்காலத் தேவைகளை சமரசம் செய்யாமல் தற்போதைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதைக் குறிக்கிறது.
9. பொருளாதார வளர்ச்சி ஒரு முக்கியமான, ஆனால் பொருளாதார வளர்ச்சியின் போதுமான நிபந்தனை அல்ல.

வளர்ச்சிப் பொருளாதாரம் என்பது குறைந்த வருமானம் கொண்ட நாடுகளில் வளர்ச்சி செயல்முறையின் பொருளாதார அம்சங்களைக் கையாளும் பொருளாதாரத்தின் ஒரு கிளை என்று நாம் கூறலாம். வளர்ச்சி பொருளாதாரம் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் கட்டமைப்பு மாற்றங்களை ஊக்குவிக்கும் முறைகளில் மட்டும் கவனம் செலுத்துகிறது, ஆனால் மக்கள்தொகையின் சாத்தியத்தை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

பொதுவாக, பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது கல்வியறிவு விகிதம், ஆயுட்காலம் மற்றும் வறுமை விகிதங்கள் போன்ற அளவீடுகளின் வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடையது. GDP ஓய்வு நேரம், சுற்றுச்சூழல் தரம், சுதந்திரம் அல்லது சமூக நீதி போன்ற பிற முக்கிய கூறுகளை புறக்கணிக்கிறது. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நல்வாழ்வை அளவிடுவதற்கு வேறு வழிகள் உள்ளன. ஒரு அடிப்படை அர்த்தத்தில், ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி அதன் மனித வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடையது, இதில் மற்றவற்றுடன், சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி ஆகியவை அடங்கும். ஆயினும்கூட, இந்த தீர்மானங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன, பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகியவை நிரப்பு கருத்தாகும்.

பொருளாதார வளர்ச்சியை பாதிக்கும் காரணிகள்

பரவலாகப் பேசினால், பொருளாதார வளர்ச்சியின் கொள்கைகளால் முக்கியமாக மூன்று முக்கியமான பகுதிகள் உள்ளன:

- விலை நிலைத்தன்மை, அதிக வேலைவாய்ப்பு மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி விகிதம் போன்ற பரந்த பொருளாதார நோக்கங்களை நிறைவேற்ற அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த முயற்சிகள் பொருளாதார மற்றும் நிதிக் கொள்கைகள், நிதி நிறுவனங்களின் நிர்வாகம் மற்றும் நிர்வாகம், வர்த்தகம் மற்றும் வரிக் கொள்கைகள் போன்றவற்றில் மாற்றங்களை அனுமதிக்கின்றன.
- நெடுஞ்சாலைகள், பூங்காக்கள், மலிவு விலை வீடுகள், குற்றத் தடுப்பு மற்றும் பள்ளிக் கல்வி போன்ற உள்கட்டமைப்பு மற்றும் சேவைகளை வழங்கும் நடைமுறைகள்.
- வணிக நிதி, சந்தைப்படுத்தல், சுற்றுப்புற மேம்பாடு, பணியாளர் மேம்பாடு, சிறு வணிக மேம்பாடு, வணிகத் தக்கவைப்பு மற்றும் விரிவாக்கம், தொழில்நுட்ப பரிமாற்றம் மற்றும் ரியல் எஸ்டேட் மேம்பாடு ஆகியவற்றில் குறிப்பிட்ட முயற்சிகள் மூலம் வேலை உருவாக்கம் மற்றும் தக்கவைத்தல்.

மூலதன உருவாக்கம் பற்றிய கண்ணோட்டம்

வளரும் பொருளாதாரத்தை முழுமையாக வரையறுக்கும் எந்த ஒரு சமூக அல்லது பொருளாதார குறிகாட்டியும் இல்லாதது போல், பொருளாதார பின்தங்கிய நிலைக்கு ஒரே ஒரு காரணி மட்டும் இல்லை. பல்வேறு நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் வளர்ச்சிக்கான தடைகள் பரவலாக வேறுபடுகின்றன. ஒரு வளரும் நாடு ஏராளமான இயற்கை வளங்களையும், கடுமையான மக்கள்தொகை பிரச்சனையையும் கொண்டிருக்கும் போது, மற்றொரு

நாட்டில் இயற்கை வளங்கள் இல்லாதிருக்கலாம். இருப்பினும், வளர்ச்சிக்கு பல பொதுவான தடைகள் உள்ளன, அவற்றில் சில அல்லது அனைத்தும் கொடுக்கப்பட்ட தேசத்திற்கு பொருந்தும். எதிர்காலப் பொருளாதார வளர்ச்சியானது, இந்தத் தடைகளை முறியடிக்க வடிவமைக்கப்பட்ட கொள்கைகளை உருவாக்கி அவற்றைப் பயன்படுத்துவதில் ஒரு நாட்டின் வெற்றியைப் பொறுத்தது.

வளரும் நாடுகள் தங்கள் உற்பத்தி வளங்களின் திறனை அதிகரிப்பதிலும், இந்த வளங்களை திறமையாக பயன்படுத்துவதிலும் குறிப்பாக அக்கறை காட்ட வேண்டும். ஒரு பொதுவான அர்த்தத்தில், பொருளாதார வளர்ச்சி பின்வருவனவற்றைச் சார்ந்துள்ளது:

(a) ஆதார அடிப்படை (இயற்கை, மூலதனம் மற்றும் மனித)

(b) நிறுவன சூழல்

(c) தொழில்நுட்பம், இது வளங்களின் பயன்பாடு மற்றும் ஒதுக்கீட்டை பாதிக்கிறது

தேசங்கள் ஏன் வளர்ச்சியடையாமல் இருக்கின்றன என்பதற்கான முக்கிய காரணங்களைக் கண்டறிவதே இங்கு நமது பணியாகும். தெளிவாக, பொருளாதார வளர்ச்சியின் செயல்முறையின் ஒரு சிறப்பு நிகழ்வை நாம் எதிர்கொள்கிறோம்.

மூலதன உருவாக்கம் மற்றும் தொழில்நுட்ப மாற்றம்

பொருளாதார வல்லுநர்கள், நல்ல காரணங்களுக்காக, பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடையாக மூலதன வளங்களில் முதலீடு இல்லாததை வலியுறுத்தியுள்ளனர். தற்போதைய நுகர்வில் சேமிப்பு மற்றும் முதலீடு ஆகியவை பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தின் ஒரு மைய நிர்ணயம் ஆகும். இன்று, அதிவேகமாக வளர்ந்து வரும் நாடுகள் அதிக மூலதன உருவாக்கத்தை அடைகின்றன. உற்பத்தி செய்த வெளியீடு ` மூலதன முதலீட்டின் 1, மூலதனத்தின் உற்பத்தித்திறன் மூலம் பிரதிபலிக்கிறது (வெளியீடு/மூலதன விகிதம்) பல தரமான மற்றும் தெளிவற்ற வளர்ச்சிக் காரணிகளைச் சார்ந்துள்ளது, இவை அனைத்தும் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்துள்ளது. இருப்பினும், ஏழை நாடுகளிடம் உழைப்புடன் ஒப்பிடுகையில் பெரிய அளவிலான மூலதன வளங்கள் இல்லை. மேலும், மூலதன வளங்கள் இல்லாத நிலையில் தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள் ஏற்படாது, இதனால் மேலும் முன்னேற்றம் தடைபடுகிறது.

நிகர முதலீடு மற்றும் மூலதன உருவாக்கம்

எந்த அளவிலான வெளியீடு அல்லது வருமானம் இரண்டு வழிகளில் பயன்படுத்தப்படலாம்; ஒரு மக்கள் தொகையை உட்கொள்ளலாம் அல்லது சேமித்து முதலீடு செய்யலாம். நுகர்வு-பொருட்கள் துறையானது

தற்போதைய வாழ்வாதாரத்திற்காக உற்பத்தி செய்ய வளங்களைப் பயன்படுத்துகிறது மற்றும் மூலதன-பொருட்கள் துறையானது மறைமுக நுகர்வு மற்றும் எதிர்கால உற்பத்திக்கான பௌதீக மூலதனத்தை உற்பத்தி செய்ய வளங்களைப் பயன்படுத்துகிறது.

ஆனால் வெளிப்படையான 'நுகர்வு இல்லாமை' தவிர முதலீடு என்ன? ஒரு குறுகிய, ஆனால் முற்றிலும் சரியான பார்வை நிகர முதலீட்டை, மண்வெட்டிகள், இயந்திரங்கள் மற்றும் தொழிற்சாலைகள் போன்ற பௌதீக-மூலதனப் பொருட்களின் குவிப்பு-இயற்பியல்-மூலதன வளங்களின் தொகுப்பை உருவாக்குவதாகக் கருதுகிறது. கம்ப்யூட்டர்கள், இயந்திரக் கருவி லேத்கள் மற்றும் டீசல் டிரக்குகளை உற்பத்தி செய்யும் நவீன பொருளாதாரங்களில் மண்வெட்டி மற்றும் மண்வெட்டிகள் போன்ற உபகரணங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படும் பழமையான சமூகங்களின் சிறப்பியல்பு போலவே பௌதீக-மூலதன உருவாக்கமும் உள்ளது. எவ்வாறாயினும், மிகவும் சிக்கலான மற்றும் மேம்பட்ட பொருளாதாரம், தன்னைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் திறன் கொண்ட பௌதீக மூலதனத்திற்கு ஒரு நல்ல முதலீட்டை ஒதுக்குகிறது. எனவே, எடுத்துக்காட்டாக, இயந்திர-கருவி தொழில்கள் பௌதீக-மூலதனம் மற்றும் நுகர்வு பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில் பயனுள்ளதாக இருக்கும். பௌதீக-மூலதன வளங்கள் இல்லாவிட்டால், ஒரு சமூகம் விவசாயப் பொருளாதாரத்திற்குத் திரும்பும் மற்றும் வாழ்வாதார விவசாயத்திலிருந்து மனித வளங்களை மாற்ற முடியாது. மேலும், முதலீடு இல்லாத நிலையில், வளங்களை உற்பத்தியாக மாற்றுவது மற்றும் தொழில்நுட்ப செயல்முறைகளை திறமையாகப் பயன்படுத்துவது கிட்டத்தட்ட சாத்தியமற்றது, அவை இப்போது விவசாயம், படகுகள் கட்டுதல் அல்லது சுரங்கம் போன்ற செயல்களில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன-இவை அனைத்தும் சில நாடுகளில் எளிமையான கைவினைத் தொழில்களாகும். நிகர இயற்பியல்-மூலதன உருவாக்கம், உற்பத்திக்கான மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட எய்ட்ஸ் மூலம் ஒரு சமூகம் அதிக வேலைகளை மிகவும் திறமையாகச் செய்ய அனுமதிக்கிறது. இவ்வாறு, முதலீட்டின் மூலம் அதன் மூலதன வளங்களின் அளவு மற்றும் தரத்தைச் சேர்ப்பதன் மூலம், ஒரு நாடு அதன் வளர்ச்சி திறனை மேம்படுத்த முடியும். இந்த காரணத்திற்காக, பொருளாதார வளர்ச்சியின் ஆய்வில் முதலீடு ஒரு மைய புள்ளியாக உள்ளது.

பொருளாதார வல்லுநர்களும் முதலீட்டை வளர்ச்சியின் மூலப்பொருளாகக் கருதுகின்றனர், ஏனெனில் வளர்ந்து வரும் சமூகம் மேலும் வளர்ச்சிக்காக ஒன்றிணைந்து செயல்படும் கூறுகளுக்கு கணிசமான அளவு வளங்களை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். ஒரு தேசத்தின் வளங்களின் பங்கு

மனித வளங்களைக் கற்பிப்பதில் 'முதலீடு' செய்யப்படுகிறது, மேலும் மனித மூலதனம் உருவாகிறது. தொழில்நுட்ப மாற்றத்தின் மூலம் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்கான புதிய வழிகளைக் கண்டறிவதற்கான அறிவியல் ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு முயற்சிகளில் ஏராளமான வளங்கள் முதலீடு செய்யப்படலாம். முதலீடு ஒருமுறை சீரழிந்த இயற்கை வளங்களான அரிக்கப்பட்ட மற்றும் தரிசு மண் அல்லது குறைந்துபோன மீன்வளத்தை மீட்டெடுக்கிறது, மேலும் மரம், எண்ணெய் அல்லது கனிமங்கள் போன்ற புதிய வளங்களைக் கண்டறிய உதவுகிறது. மேலும், சமூக மேல்நிலை மூலதனத்தில் முதலீடு — தகவல் தொடர்பு மற்றும் போக்குவரத்து அமைப்புகள், பள்ளிகள் மற்றும் மருத்துவ கிளினிக்குகள் - பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் உதவுகிறது.

முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், முதலீடு (உடல் மூலதனம், மனித மூலதனம், ஆராய்ச்சி மற்றும் தொழில்நுட்ப மாற்றம், இயற்கை வளங்களை ஆய்வு செய்தல் அல்லது நிறுவனங்களை மேம்படுத்துதல்) ஒரு நாட்டின் உற்பத்தித் திறனை விரிவாக்குவதில் ஒரு முக்கிய தேவையாகும். பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முதலீடுதான் காரணம் என்று அர்த்தம் இல்லை; மாறாக, முதலீடு என்பது வளர்ச்சி செயல்பாட்டில் உள்ள பல முக்கியமான கூறுகளில் ஒன்றாகும்.

சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டின் குறைந்த விகிதங்கள் மற்றும் விரைவான மக்கள்தொகை வளர்ச்சி ஆகியவை பொருளாதார நோய்க்கு முக்கிய பரிமாணங்களாகும், இது 'வளர்ச்சியின்மை' என்று அழைக்கப்படும், மேலும் இந்த காரணிகள் தொடர்பு கொள்ளும் விதம் சிக்கலைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இன்றியமையாதது. பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடையாகச் செயல்படும் பல ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய மாறிகளைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு முன், தனிநபர் வருமானத்தின் வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்க முதலீடு, வெளியீடு/மூலதன விகிதம் மற்றும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி ஆகியவை எவ்வாறு தொடர்பு கொள்கின்றன என்பதைப் பார்ப்பது பயனுள்ளது.

மூலதன வளங்கள் மற்றும் முதலீடு

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஏராளமான இயற்கை மற்றும் மனித வளங்கள் இயற்பியல்-மூலதனக் கூறுகளுடன் இணைந்திருக்க வேண்டும் - இந்த மற்ற வளங்களை உருவாக்கவும் பயன்படுத்தவும் பயன்படுத்தப்படும் 'கருவிகள்'. பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை உற்பத்தி செய்து பரிமாறிக்கொள்வதற்கான சமகால பொருளாதார செயல்முறை மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது மற்றும் வட்டமானது, மேலும் ஏராளமான உற்பத்தி நிலைகள் மற்றும் பெரிய அளவிலான மூலதன வளங்கள் வளங்களை

வெளியீடுகளாக மாற்றும் மிகவும் பயனுள்ள தொழில்நுட்ப முறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளன. வளர்ந்த நாடுகளில் உள்ள வரலாற்றுப் பதிவு, ஒரு நாட்டின் மூலதனப் பொருட்களின் பங்குக்கும் அதன் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இடையே நேர்மறையான உறவு இருப்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு, சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் கருவிகள், இயந்திரங்கள் மற்றும் கட்டிடங்கள் போன்ற பௌதீக மூலதனத்தில் முதலீடு செய்வதை வலியுறுத்தினர். மூலதன உருவாக்கத்தின் நேரடி விளக்கம், பௌதீக-மூலதன சொத்துக்களை மட்டுமே பொருளாதார வளர்ச்சியின் செயல்பாட்டின் பார்வையில் மிகவும் குறுகியதாக உள்ளது. எவ்வாறாயினும், அனைத்து 'மூலதன' நோக்கங்களுக்கான சேமிப்பும் முதலீடும், பரந்த அளவில் பார்க்கும் போது, சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி மிக முக்கியமான வளர்ச்சிக் கூறு ஆகும். தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்திற்கு பெரும்பாலும் புதிய உபகரணங்கள் மற்றும் இயந்திரங்களில் முதலீடு தேவைப்படுகிறது. கூடுதலாக, ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டில் முதலீடு பெரும்பாலும் நாளைய தொழில்நுட்பம் மற்றும் மூலதன உருவாக்கத்தை பிரதிபலிக்கிறது. மனித வளங்களின் கல்வி, ஒரு பகுதியாக, ஒரு முதலீட்டு செயல்முறையாகும், இதில் திறமையற்ற மற்றும் ஒப்பீட்டளவில் பயிற்சி பெறாத உழைப்பு மனித மூலதனமாக மாற்றப்படுகிறது. நாம் முன்பு குறிப்பிட்டது போல, இயற்கை வளத் தளம் கையகப்படுத்துதல் மற்றும் கண்டுபிடிப்புக்கான முதலீட்டைப் பெரிதும் சார்ந்துள்ளது. இவ்வாறு, மூலதன உருவாக்கம் செயல்முறையானது பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான ஒரு பன்முக பரிமாணமாகும் மற்றும் மனிதகுலத்தின் சுற்றுச்சூழலின் அனைத்து அம்சங்களையும் பயன்படுத்துவதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் உதவுகிறது.

மூலதன உருவாக்கத்தின் ஆதாரங்கள்

மூலதனம் இரண்டு மூலங்களிலிருந்து கிடைக்கிறது: உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு. உள்நாட்டு மூலமானது அரசாங்கத்தால் வரிவிதிப்பு மற்றும் அரசாங்க நிறுவனங்களின் இலாபங்களின் வடிவத்தில் திரட்டப்பட்ட சேமிப்பு மற்றும் வளங்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த உதவிகளை ஒவ்வொன்றாக நாங்கள் விவாதிக்கிறோம்.

(I) சேமிப்பு

ஒரு பொருளாதாரத்தில் மூன்று துறைகளாலும் சேமிப்பு உருவாக்கப்படுகிறது. வணிகத் துறையின் சேமிப்பானது தக்க லாபம் மற்றும் இருப்பு நிதியைக் கொண்டுள்ளது. வருமான அளவு அதிகமாக இருந்தால் மட்டுமே வீட்டுத் துறை அதிகபட்ச சேமிப்பை உருவாக்குகிறது. இந்தியாவில் இப்போதெல்லாம், வீட்டுத் துறை சுமார் இருபத்தைந்து முதல் முப்பது சதவீதம் சேமிப்பை உருவாக்குகிறது. மூன்றாவது துறை எதிர்மறை

சேமிப்பை உருவாக்கும் அரசு துறை. அரசாங்கத்தின் வருமானத்துடன் ஒப்பிடுகையில் அரசாங்கத்தின் செலவுகள் அதிகம் என்பதே இதற்குக் காரணம். சேமிப்பை மட்டுமே உருவாக்க முடியும்: (i) சேமிக்க விருப்பம் இருந்தால் (ii) சேமிப்பதற்கான வாய்ப்பு, மற்றும் (iii) சேமிப்பதற்கான ஊக்கத்தொகை.

(II) வரி

பல்வேறு காரணங்களுக்காக, பெரும்பாலான பொருளாதார வல்லுனர்கள், குடிமக்களின் தனிப்பட்ட நுகர்வுகளை அரசாங்கம் கட்டாயமாகக் குறைப்பதன் மூலம் மட்டுமே (வரிகள் மூலம் ஆனால் வேறு வழிகளில்) தேசிய வளர்ச்சிக்கான உள்நாட்டு சேமிப்பை அதிகரிக்க முடியும் என்று வாதிட்டனர். இவை அனைத்தும் பொருளாதார வல்லுநர்கள் தன்னார்வ சேமிப்பின் அளவை உயர்த்துவதில் உள்ள சிரமங்களை சுட்டிக்காட்டலாம் - மக்கள்தொகையில் பெரும் பகுதியினரின் குறைந்த வருமானம், மிகவும் வளர்ந்த நாடுகளில் மக்களின் நுகர்வு அளவை அடைய முயற்சி, விலைவாசி உயர்வு உண்மையான மதிப்பைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது. சேமிப்பு, அரசியல் அவநம்பிக்கை மற்றும் பல. பட்ஜெட் உபரிகள் ஜப்பானின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கட்டங்களில் ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தன, மேலும் அதன் வெற்றியைப் பின்பற்ற விரும்பும் மற்ற வளரும் நாடுகளுக்கு முன்பாக அணிவகுத்துச் செல்ல விருப்பமான உதாரணத்தை வழங்கியுள்ளன.

தன்னார்வ சேமிப்பு மட்டுமே வேலையைச் செய்ய முடிந்தாலும், அவை பல பொருளாதார நிபுணர்களால் விரும்பப்படுவதில்லை. வளர்ச்சியில் வரி வருவாயை முதலீடு செய்வதால், உற்பத்தியில் எதிர்கால அதிகரிப்புகளில் எந்த உரிமைகோரல்களும் உருவாக்கப்படவில்லை, தனியார் சேமிப்பாளர்கள் அத்தகைய கோரிக்கைகளை பத்திரங்கள் மற்றும் பிற சேமிப்பு ஊடகங்களின் வடிவத்தில் வைத்திருப்பார்கள் என்று அவர்கள் வாதிடுகின்றனர். இந்த உள்நாட்டுக் கடனைச் சரிசெய்வது, எதிர்காலத்தில் அரசாங்கத்தின் வருவாய் மற்றும் செலவுக் கொள்கையை முடக்கும் என்று வாதிடப்படுகிறது.

பெரும்பாலான பொருளாதார வல்லுநர்கள் பட்ஜெட் கொள்கையின் மூலம் உள்நாட்டு சேமிப்பின் அளவை உயர்த்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு மேம்பாட்டு உத்தியை பரிந்துரைக்கின்றனர், அதாவது வரிவிதிப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் தனிநபர் நுகர்வைக் குறைத்து, இந்த அதிகரித்த வருவாய் அரசாங்க நுகர்வு அல்லது பாதுகாப்பு, சிவில் சேவைகள் போன்றவற்றை அதிகரிக்கப் பயன்படுத்தப்படாது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. அவர்களின் வாதங்கள் ஒரு வகையில் மிகவும்

வெற்றிகரமானவை. முக்கிய உள் விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன; வரி ஆலோசகர்களின் சுயாதீன அறிக்கைகள் கோரப்பட்டுள்ளன; தங்கள் உறுப்பு நாடுகளின் பொருளாதார செயல்திறனை மதிப்பிடுவதில், சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கி ஆகியவை ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் இந்த அம்சத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஆர்வமுள்ள பலர் மற்றும் நிறுவனங்களின் பார்வையில், மொத்த தேசிய உற்பத்திக்கு (GNP) வரி வருவாய் விகிதம் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார செயல்திறனை அளவிடுவதற்கும் மதிப்பிடுவதற்கும் மிக முக்கியமான அளவுகோல்களில் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது.

இந்த பெரும் வரிவிதிப்பு முயற்சிக்கு பலன் இல்லை. பல நாடுகளில், புதிய வரி நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்துவதிலும், வருவாய் ஈட்டுதலை அதிகரிப்பதிலும் அரசாங்கங்கள் அதிக அளவு அரசியல் சுயக்கட்டுப்பாட்டைக் காட்டியுள்ளன.

இதனால், வரிவிதிப்பு மூலம் அரசாங்கம் சேமிப்பை உருவாக்க முடியும் என்பதைக் காண்கிறோம்.

இந்த சேமிப்பு திறன் பின்வருவனவற்றைப் பொறுத்தது:

(i) தனிநபர் வருமானத்தின் அளவு
(ii) வருமான விநியோகத்தில் சமத்துவமின்மை
(iii) அரசாங்கத்தின் நிர்வாக அதிகாரங்கள்

பல்வேறு நாடுகளின் வரிவிதிப்பு வரலாற்றைப் பார்த்தால், வருமானம் ஈட்டுவதற்கான ஊக்கத்தொகையை விட்டுவிடாத அளவுக்கு அரசாங்கம் வரிவிதிப்பு விகிதத்தை அதிகரித்திருப்பதைக் காணலாம். இந்த நிகழ்வு லாஃபர் வளைவால் விளக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், வரிவிதிப்பு அளவு அதிகரித்துள்ளதால், அரசு செலவினமும் அதிகரித்துள்ளது. இதன் விளைவாக, நாட்டில் மூலதனத்தை உருவாக்குவதற்கு குறைவாகவே இருந்தது.

(III) பொது நிறுவனங்களின் லாபம்

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியின் தொடக்கத்தில், அரசாங்கமே பொதுத்துறையில் நிறுவனங்களை நிறுவ முயற்சிக்கிறது:

(i) பெரிய அளவிலான மூலதன முதலீடு தேவைப்படும் சில பொருட்களின் உற்பத்தியை அதிகரித்தல்
(ii) மேலும் இது அரசாங்கத்திற்கு லாபம் தரக்கூடியது

இந்தியாவின் உதாரணத்தை எடுத்துக் கொண்டால், பெரும்பாலான மூலதனம் மிகுந்த நிறுவனங்கள் அரசுத் துறையில் நிறுவப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இந்த நிறுவனங்கள் அரசுக்கு லாபம் ஈட்டித் தந்தாலும், அவ்வளவு சேமிப்பை உருவாக்க முடியவில்லை. இருப்பினும், இது இன்னும் சேமிப்பிற்கான ஒரு நல்ல ஆதாரமாக உள்ளது.

(IV) பண விநியோகத்தில் அதிகரிப்பு

பண வரவு அதிகரிப்பு சேமிப்பை உருவாக்குகிறது. பெரும்பாலான வளரும் நாடுகளில், பண விநியோகத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சேமிப்பின் காரணமாக வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. மத்திய வங்கிகள் வணிக வங்கிகள் மற்றும் வணிக வங்கிகளுக்கு கடன்களை வழங்குகின்றன, இதையொட்டி பொதுமக்களுக்கு கடன்களை வழங்குகின்றன. கடன் நீட்டிப்பு மூலம், பொதுமக்களுக்கு நிதி கிடைக்கிறது. இந்த முதலீடுகள் வருமானத்தை உருவாக்குகின்றன, இது நுகர்வு மற்றும் சேமிப்பு இரண்டையும் உருவாக்குகிறது. இந்த செயல்பாட்டில், முதல் முதலீடுகள் உருவாக்கப்பட்டு பின்னர் சேமிப்பு உருவாக்கப்படும். பண விநியோகத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் இந்த வகையான முதலீடு கெய்ன்ஸால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இந்தக் கருத்து சேமிப்பு என்ற கிளாசிக்கல் கருத்தாக்கத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது, இது உண்மையான சொற்களில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. கிளாசிக்கல் பொருளாதாரக் கோட்பாட்டின் படி, முதலில் சேமிப்பை உருவாக்கினால் மட்டுமே முதலீடு சாத்தியமாகும்.

(V) மூலதனத்தின் வெளிநாட்டு ஆதாரங்கள்

வளர்ச்சியடையாத நாடுகளும் வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் மூலதனத்தையே நம்பியிருக்கின்றன. அமெரிக்காவின் முதல் நூற்றாண்டின் வளர்ச்சியின் போது அந்நிய மூலதனம்தான் அமெரிக்காவின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாக இருந்தது. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், மிகவும் வளர்ந்த நாடுகள் மற்றும் சர்வதேச ஏஜென்சிகளின் அரசாங்கங்களிடமிருந்து அதிகரித்த மானியங்கள் மற்றும் கடன்கள், அத்துடன் வளர்ச்சியடையாத நாடுகளுக்கான தனியார் மூலதனம் ஆகியவை மூலதன உருவாக்க செயல்முறைக்கு உதவுகின்றன.

வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் வெளிநாட்டுக் கட்டுப்பாடு மற்றும் காலனித்துவ சுரண்டலை நன்கு நினைவில் கொள்வதைத் தவிர்ப்பதற்காக வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் மூலதனத்தின் மீது அடிக்கடி கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கின்றன. முதலாம் உலகப் போருக்கு முந்தைய ஏகாதிபத்தியம் உலகின் வளர்ச்சியடையாத பகுதிகளுக்கு நன்மைகளையும் தீமைகளையும் கொண்டு வந்தது, மேலும் சில நாடுகளில் சமநிலையற்ற பொருளாதாரம் ஏற்படுவது தீர்மானிக்கப்பட்ட தீமைகளில் ஒன்றாகும். வெளிநாட்டு மூலதனம் இன்று வளர்ச்சியடையாத உலகில் நிலவும் தேசியவாத உணர்வுடன் முரண்படுகிறது, ஓரளவுக்கு வெளிநாட்டு மூலதனம் மிகவும் இலாபகரமான பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு நகர்கிறது, இது ஒரு வளர்ச்சியடையாத நாட்டின் பொருளாதார சுதந்திரத்திற்கும் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும் சாதகமாக இருக்காது. ஒரு தேசம் அதன் பொருளாதாரத்தை

பல்வகைப்படுத்தவும், வலுவான உள்நாட்டு சந்தைகளை உருவாக்கவும் தேவைப்படும் போது, கடந்த ஏகாதிபத்தியத்திற்கு பொதுவான தளர்வான பொருளாதார அடித்தளம் நீடித்தால் அந்நிய மூலதனம் பயனளிக்காது.

அரசியல் மற்றும் சமூக உறுதியற்ற தன்மையுடன் தொடர்புடைய அபாயங்கள் மற்றும் தேசியமயமாக்கலின் அரிதான அச்சுறுத்தல் வெளிநாட்டினரின் முதலீட்டை ஊக்கப்படுத்துகிறது. மற்ற தடைகள் வெளிநாட்டு முதலீடு என்பது வளர்ந்த சந்தைகள் இல்லாதது மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளில் காணப்படும் அபாயம் எடுக்கும், தொழில்முனைவோர் நடுத்தர வர்க்கத்திற்கு பொதுவான தலைமை மற்றும் நிறுவன திறன்களின் பற்றாக்குறை ஆகும். மூலதன வளங்களைத் திரட்டி நிர்வகிக்கும் திறன் கொண்ட ஒரு வர்க்கம் இல்லாத நிலையில், பொருளாதார வளர்ச்சியின் செயல்பாட்டிற்கு இன்றியமையாத ஒரு அங்கம் இல்லை.

குறைந்த மூலதன உருவாக்கத்திற்கான காரணங்கள்

உள்நாட்டு மூலதனக் குவிப்புக்கு ஒரு நாடு எதிர்காலப் பொருட்களுக்கு சேமிப்பு மற்றும் முதலீடு மூலம் வளங்களை ஒதுக்க வேண்டும். வளரும் நாடுகளில் உள்நாட்டு சேமிப்பிற்கான வாய்ப்புகள் பெரும்பாலும் குறைவாகவே உள்ளன. பல ஏழ்மையான நாடுகளில் இருப்பதைப் போல, வருமானம் சமமாக விநியோகிக்கப்படும்போது சேமிப்பது கடினம். பணக்கார நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் அரசியல் மற்றும் தொழில்துறை உயரடுக்கு பெரிய சேமிப்பு திறன் கொண்டவர்கள் பெரும்பாலும் முதலீடு செய்வதற்கு பதிலாக சொத்து அல்லது விலைமதிப்பற்ற உலோகங்களை பதுக்கி வைத்துள்ளனர். அவர்கள் ஒரு தரமான ஆடம்பரத்திற்காகவும் பெரும் தொகையைச் செலவழிக்கக்கூடும், இது வெகுஜனங்களின் ஏழ்மைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது. செல்வந்தர்கள் தங்களுடைய சேமிப்பை வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்கிறார்கள், அங்கு பாதுகாப்பு மற்றும் ஸ்திரத்தன்மை மிகவும் உறுதியானது, மேலும் இது ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளில் சமூக மற்றும் அரசியல் காரணிகள் முக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு காரணமாகும். உள்நாட்டு மூலதன உருவாக்கத்திற்கு மற்றொரு முக்கியமான தடையாக இருப்பது உறுதியற்ற தன்மை மற்றும் உள்நாட்டு வங்கி நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தின் மீது அடிக்கடி நம்பிக்கை இல்லாதது ஆகும். உள்நாட்டு நாணயம் அல்லது பணவியல் முறையின் மதிப்பு கேள்விக்குள்ளாக்கப்படும் போது, அபாயகரமான மூலதன உபகரணங்களுக்குப் பதிலாக, நிதி விரைவாக வெளிநாடுகளுக்கு அல்லது சொத்து அல்லது தங்கம் போன்ற சொத்துக்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. சாராம்சத்தில், ஊக்கத்தொகை மற்றும் முதலீட்டுக்கான வாய்ப்புகள்

இரண்டும் மோசமாக இருப்பதால், உள்நாட்டு மூலதன உருவாக்கம் மிகக் குறைவு. பொதுவாக, குறைந்த மூலதன உருவாக்கத்திற்கான காரணங்கள் பின்வருமாறு:

- குறைந்த சேமிப்பு விகிதம்
- வருமானத்தை சமமாகப் பகிர்ந்தளித்தல்
- பதுக்கல்
- வெளிநாடுகளில் முதலீடு
- வங்கி அமைப்பில் உறுதியற்ற தன்மை
- மோசமான ஊக்கத்தொகை மற்றும் முதலீடு செய்வதற்கான வாய்ப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தின் இரண்டு பொதுவான நடவடிக்கைகள் யாவை?
2. குறைந்த மூலதன உருவாக்கத்திற்கான இரண்டு காரணங்களைக் கூறவும்.

1.3 வளர்ச்சியின் அளவீடு

வளர்ச்சிக்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகள் உள்ளன. தேவையைப் பொறுத்து, வெவ்வேறு நடவடிக்கைகள் பயன்படுத்தப்படலாம். இந்தப் பிரிவில், GNP, தேசிய வருமானம், PQLI, HDI போன்றவற்றின் அளவைப் பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள். பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான செலவுகள் அல்லது கொடுப்பனவுகளை அளவிடுவதன் மூலம் ஒரு சமூகத்தின் மொத்த வருமானத்தை மதிப்பிடலாம். உற்பத்தி காரணிகளுக்கு நிறுவனங்களால் உருவாக்கப்படுகிறது. தேசிய-வருமான அளவீட்டின் முதல் படி வருமானத்தின் கருத்தைப் புரிந்துகொள்வதாகும். பின்னர், உண்மையான அளவீட்டு செயல்முறையை மதிப்பாய்வு செய்வோம் மற்றும் மாற்று வருமானக் கணக்குகளைப் படிப்போம்.

மொத்த தேசிய உற்பத்தி (GNP)

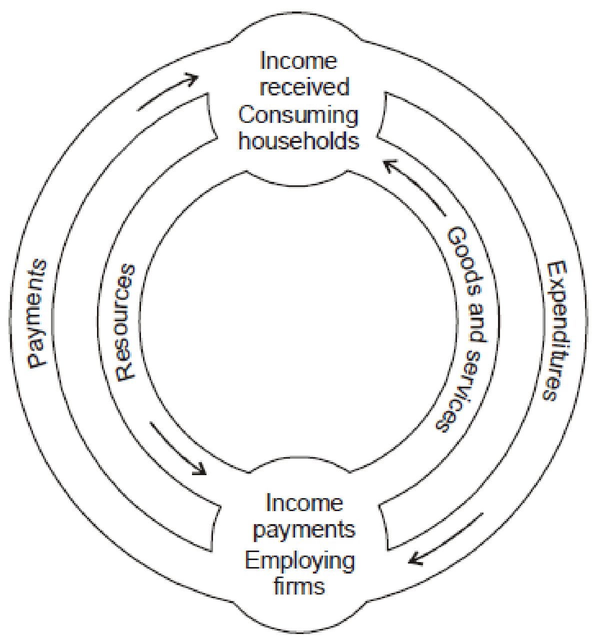
ஒரு நாட்டின் மொத்த வருவாயின் பரந்த அளவீடு மொத்த தேசிய உற்பத்தி (GNP) ஆகும் - இது ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அனைத்து இறுதி வெளியீட்டின் சந்தை மதிப்பின் அளவீடு ஆகும். இந்த நடவடிக்கையில் பல குறைபாடுகள் இருந்தாலும், GNP ஒரு பொருளாதாரத்தின் ஆரோக்கியத்தின் ஒரு நியாயமான குறிகாட்டியாகும் என்று பொதுவாக ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது.

பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் சந்தை மதிப்பு GNP ஐக் குறிக்கிறது, ஏனெனில் சந்தை விலைகள் இறுதி வெளியீட்டின் மதிப்பைக் குறிக்கின்றன.

இறுதி வெளியீட்டின் சந்தை மதிப்பின் அளவீடு, GNP இலிருந்து ஒரு இல்லத்தரசியின் உழைப்பு அல்லது கணவரின் கைவினைஞர் சேவைகள் போன்ற சில சந்தை அல்லாத பரிவர்த்தனைகளை விலக்குகிறது. GNP என்பது இறுதி வெளியீட்டின் அளவீடு மட்டுமே என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவும். வீடு, ஆட்டோமொபைல் அல்லது உபகரணங்களின் மறுவிற்பனையானது ஏற்கனவே கணக்கிடப்பட்ட இறுதி வெளியீட்டைக் குறிக்கும் என்பதால், இரண்டாவது கை விற்பனைகள் விலக்கப்பட்டுள்ளன. பத்திரங்களின் பரிமாற்றம் போன்ற முற்றிலும் நிதி பரிவர்த்தனைகள் GNP இலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளன, ஏனெனில் சொத்துகளுக்கான உரிமைப் பரிமாற்றம் புதிய வெளியீட்டைக் குறிக்காது. இறுதியாக, இந்த இடமாற்றங்கள் 'வருமான மாற்றத்தை' மட்டுமே குறிக்கின்றன என்ற அடிப்படையில், பொதுத் துறையிலிருந்து நிறுவனங்கள் அல்லது தனிநபர்களுக்கான பரிமாற்றக் கொடுப்பனவுகள் GNP யில் இருந்து விலக்கப்படுகின்றன. இதை பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்:

செலவுகள் = GNP = வருமானம் கொடுப்பனவுகள்

ஒரு நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியின் மதிப்பை, படம் 1.3 காட்டுவது போல், உற்பத்திக்கான செலவினங்களாகவோ அல்லது உற்பத்தியின் நான்கு காரணிகளுக்கான வருமானக் கொடுப்பனவாகவோ அளவிட முடியும்.

படம் 1.3 சுற்றறிக்கை வருமானம் பாய்கிறது

வருமான ஓட்டங்கள்: உற்பத்தியாளர்கள் தங்கள் பங்களிப்பிற்காக வள உரிமையாளர்களுக்கு (அவர்களும் நுகர்வோர்) பணம் செலுத்துகிறார்கள். உற்பத்தியாளர்களால் விற்கப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளில் நுகர்வோர் தங்கள் வருமானத்தை செலவிடுகிறார்கள். இதன் விளைவாக, தேசிய வருமானம் என்பது உற்பத்திக்கான அனைத்து செலவினங்களின் கூட்டுத்தொகையாகவோ அல்லது வளங்களுக்கான அனைத்து கொடுப்பனவுகளின் தொகையாகவோ அளவிடப்படுகிறது.

செலவின சூழலில், GNP என்பது பெரும்பாலும் வீட்டு நுகர்வு செலவுகள், வணிக முதலீட்டு செலவுகள் மற்றும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை அரசு கொள்முதல் செய்வதால் ஆனது. வருமானக் கொடுப்பனவுகளின் பின்னணியில், GNP என்பது மனித வளங்களால் ஈட்டப்படும் ஊதியங்கள், சம்பளம் மற்றும் இலாபங்கள், சொத்து வளங்களுக்கான வாடகை மற்றும் வட்டி செலுத்துதல் மற்றும் இரண்டு வகையான வருமானம் அல்லாத கொடுப்பனவுகள், அதாவது பயன்படுத்தப்பட்ட மூலதன வளங்களின் மதிப்பு அல்லது உற்பத்தி மற்றும் மறைமுக வணிக வரிகளில் 'நுகரப்படும்'.

வளங்களுக்கு செலுத்தப்படும் வருமான ரசீதுகளின் இரட்டை தன்மை மற்றும் வெளியீட்டிற்கான வருமான செலவுகள் முக்கியம். நுகர்வோர் மற்றும் உற்பத்தியாளர்கள் (உண்மையில், குடும்பங்கள், நிறுவனங்கள், அரசாங்கம் மற்றும் பிற நாடுகள் ஒரு நாட்டின் உற்பத்தியை வாங்குவதால், அவை ஒரு வகையான நுகர்வோர்) கொண்ட எளிமையான பொருளாதாரத்திற்கான வருமான ஓட்டங்களின் சுற்றறிக்கை படம் 1.3 இல் விளக்கப்பட்டுள்ளது. நுகர்வோர் மற்றும் தயாரிப்பாளர்கள் மட்டுமே இருப்பதாகக் கருதினால், படம் 1.3 அதை நிரூபிக்கிறது உண்மையான ஆதாரங்களுக்கான வருமானக் கொடுப்பனவுகள் சரியாகப் பொருந்த வேண்டும் உண்மையான உற்பத்திக்கான செலவுகள். மொத்த வருவாயை எந்த வகையிலும் அளவிட முடியும், ஏனென்றால் நாம் ஒரே நிகழ்வைப் பற்றி பேசுகிறோம் - வெளியீடுகள் மற்றும் உள்ளீடுகளின் விற்பனையாளர்களுக்கும் வாங்குபவர்களுக்கும் இடையில் பரிமாற்றம். வெளியீட்டிற்காக செலவழிக்கப்பட்ட அனைத்தும் உற்பத்தியாளர்களுக்கு மீண்டும் வரும் வருமானத்தை பிரதிபலிக்கிறது, அது பின்னர் வள உரிமையாளர்களுக்கு செலுத்தப்படுகிறது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மற்றும் விற்கப்படாத எந்தவொரு வெளியீடும், பொருட்களின் இருப்பு வைத்திருக்கும் தயாரிப்பாளரால் வாங்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இவ்வாறு, நிறுவனங்கள் வருமானமாக பெறும் தொகையானது, ஒரு நாட்டின் தற்போதைய உற்பத்தியில் நுகர்வோரின் செலவினங்களைக் குறிக்கிறது.

இதேபோல், உற்பத்தியாளர்கள் வள உரிமையாளர்களுக்குச் செலுத்தும் அனைத்துப் பணமும் ஒரு நாட்டின் உற்பத்தியின் மதிப்பைக் குறிக்கிறது. எனவே, GNP ஐ அளவிடுவதற்கான இரண்டாவது மற்றும் சமமான செல்லுபடியாகும் மாற்று, அனைத்து உற்பத்தி வளங்களுக்கும் உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் மூலம் செலுத்தப்படும் தொகைகளை மொத்தமாக செலுத்துவதாகும்.

GNP மதிப்பு சேர்க்கப்பட்டது

GNP இன் துல்லியமான அளவீடு, உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் மதிப்பு மட்டுமே அளவிடப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறது ஒருமுறை உற்பத்தியின் பல்வேறு நிலைகளைக் கடந்து செல்லும் பொருட்கள் பல முறை அல்ல. எடுத்துக்காட்டாக, உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள மொத்த சந்தை பரிவர்த்தனைகளைச் சேர்ப்பது பொருத்தமற்றது. கால்நடைகளுக்கு உணவளிக்கும் சோளத்திற்கான மொத்தச் செலவுகள் மற்றும் காலணி உற்பத்தியாளர்களுக்கு விற்கும் தோல் செயலிகளுக்கு விற்கப்படும் கால்நடைத் தோல்களுக்கான செலவுகள் மற்றும் பலவற்றைக் கணக்கிடுவதில் இரட்டை எண்ணிக்கை தோன்றுகிறது. மாறாக, GNP ஒவ்வொரு உற்பத்தி நிலையிலும் வளங்களுக்கு பணம் செலுத்துவதன் மூலம் சேர்க்கப்பட்ட மதிப்பை அளவிடுகிறது. ஒரு பொருளாதாரத்தின் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட உள்ளீடு-வெளியீட்டு மாதிரியை ஆராய்வது GNP மதிப்பு கூட்டப்பட்ட கருத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கான எளிதான வழியாகும்.

விவசாயம் மற்றும் உற்பத்திப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் இரண்டு தொழில்கள் உள்ளன என்று வைத்துக்கொள்வோம். அட்டவணை 1.1 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, இரண்டு தொழில்களும் உற்பத்தி அல்லது உள்ளீடுகளின் காரணிகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. படத்தில், உற்பத்தி மற்றும் விவசாயம் ஆகிய இரண்டும் வெளியீட்டின் விற்பனையாளர்களாகவும் (வரிசையாக படிக்கவும்) உள்ளீடுகளை வாங்குபவர்களாகவும் (நெடுவரிசை வாரியாக படிக்க) தோன்றும். வரிசையாகப் படிப்பது அதைக் காட்டுகிறது ₹120 உற்பத்தி வெளியீடு மேலும் செயலாக்கத்திற்காக உற்பத்திக்கு விற்கப்படுகிறது, மற்றொன்று உற்பத்தி உற்பத்தியில் ₹200 விவசாயத்திற்கு விற்கப்படுகிறது, இறுதியில் உற்பத்தி உற்பத்தியில் ₹180 இறுதிப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளாக நுகர்வோருக்கு விற்கப்படுகிறது. இந்த நுகர்வு வாங்குதல்கள் உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களுக்கு வளங்களை வழங்குவதற்காக வருமானம் செலுத்தும் குடும்பங்களால் நிதியளிக்கப்படுகின்றன. பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை உற்பத்தி செய்வதில் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்களின் இடைநிலை

குறிப்பு

வெளியீட்டை உற்பத்தி மற்றும் விவசாயம் வாங்குபவர்கள் என்பதை அட்டவணை 1.4 காட்டுகிறது.

அட்டவணை 1.1 GNP மதிப்பின் உள்ளீடு-வெளியீடு விளக்கப்படம் சேர்க்கப்பட்டது

	உற்பத்தி கொள்முதல்	**விவசாய கொள்முதல்**	**இறுதி நுகர்வோர் தேவை**	**வெளியீட்டின் மொத்த விற்பனை**
உற்பத்தி விற்பனை	120	200	180	500
விவசாய விற்பனை	80	40	220	340
ஆதார உள்ளீடுகளுக்கான கொடுப்பனவுகள்	300	100	400=GNP	
உள்ளீட்டின் மொத்த கொள்முதல்	500	340		840

இறுதி வெளியீடு: ஒரு நாட்டின் இறுதி வெளியீடு இடைநிலை பரிவர்த்தனைகளை தவிர்த்து, பொருட்கள் உற்பத்தி செயல்முறையின் மூலம் நகரும். எனவே, மொத்த விற்பனை (அல்லது வாங்குதல்) மற்றும் உற்பத்தியில் சேர்க்கப்பட்ட மதிப்பு GNP, வளங்களுக்கான அனைத்து கொடுப்பனவுகளின் கூட்டுத்தொகை மற்றும் இறுதி நுகர்வோர் தேவை செலவினங்களின் கூட்டுத்தொகை
(₹ 400 பில்லியன்).

ஒரு வருட காலப்பகுதியில், உற்பத்தி, எடுத்துக்காட்டாக, வாங்குகிறது அதன் சொந்த வெளியீடு ₹120, மற்றொன்று விவசாய நிறுவனங்களின் உற்பத்தியில் ₹80, மற்றும் பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய ₹300 வளங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதேபோல் விவசாய நிறுவனங்களும் கொள்முதல் செய்கின்றன ₹200+ ₹40+ ₹100 மதிப்புள்ள உள்ளீடுகள் (நெடுவரிசை மூலம் படிக்கவும்) மற்றும் விற்கவும் ₹80+ ₹40+ ₹220 மதிப்புள்ள வெளியீடுகள் (வரிசையாகப் படிக்கவும்). இந்த மாதிரியிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதை இப்போது பார்ப்போம்.

இறுதி வெளியீட்டிற்கான செலவினங்களின் அனைத்து ஆதாரங்களுக்கும் வருமானக் கொடுப்பனவுகளில் ஏதேனும் ஒன்றைக் கூட்டுவதன் மூலம் GNP மதிப்பிடப்படலாம். எந்த வகையிலும், உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் தற்போதைய இறுதி சந்தை மதிப்பை மட்டுமே நாங்கள் அளவிடுகிறோம்.

GNP க்கான கணக்கியல்

GNP என்பது இறுதி வெளியீடு அல்லது மொத்த காரணி-வருமானக் கொடுப்பனவுகளுக்கான செலவினங்களின் கூட்டுத்தொகை என்று முடிவு செய்த பிறகு, GNP ஐ உள்ளடக்கிய நான்கு முக்கிய வகை செலவினங்களை ஆராய்வோம்: நுகர்வு (C), மொத்த முதலீடு (I), பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் அரசாங்க கொள்முதல் (G) மற்றும் நிகர ஏற்றுமதிகள் (Ex). இறுதி வெளியீடு அல்லது GNP என்பது C+ I + G + Ex இன் கூட்டுத்தொகை ஆகும், இதில் ஒவ்வொரு செலவினக் கூறுகளும் பல்வேறு செலவினங்களின் கலவையாகும்

(I) நுகர்வு (C)

நுகர்வு செலவுகள் பெரும்பாலும் சேவைகளுக்கான வீட்டுச் செலவுகள் (முடி வெட்டுதல் மற்றும் வழக்கறிஞர் கட்டணம்), நீடித்த பொருட்கள் (ஆட்டோமொபைல்கள் மற்றும் உபகரணங்கள்) மற்றும் நீடித்து நிலைக்காத பொருட்கள் (ஆடை மற்றும் உணவு). நுகர்வு செலவினங்களை அளவிடுவதில், தேசிய-வருமானக் கணக்காளர்கள் விவசாயிகளால் விளையும் மற்றும் உட்கொள்ளும் உணவின் மதிப்பு மற்றும் உரிமையாளர்-ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட வீட்டு வாடகை மதிப்பு ஆகியவற்றின் மதிப்பீடுகளையும் உள்ளடக்கியது.

(II) மொத்த முதலீடு (I)

மொத்த முதலீட்டு செலவினங்கள் நுகர்வு அளவுக்கு பெரியதாக இல்லாவிட்டாலும், அவை ஒரு முக்கியமான செலவின கூறு ஆகும். ஏனென்றால், முதலீடு ஒரு முறைக்கு மற்றொரு முறை கணிசமாக மாறுபடும். மொத்த முதலீடு என்பது ஆலைகள், உற்பத்தி உபகரணங்கள், அனைத்து வகையான கட்டுமானம் மற்றும் வணிக சரக்குகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கான மொத்த செலவினங்களைக் கொண்டுள்ளது, இது ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டிற்கான விற்பனை மற்றும் உற்பத்திக்கு இடையேயான வேறுபாட்டால் எழும் முந்தைய சரக்கு நிலைகளில் சேர்த்தல் அல்லது நீக்குதல் ஆகியவற்றை பிரதிபலிக்கிறது. மொத்த சரக்கு பங்குகளை ஆண்டுதோறும் பயன்படுத்தினால் இரட்டை எண்ணிக்கை தெளிவாக இருக்கும் என்பதால், சரக்கு பங்குகளில் மாற்றம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

(III) அரசு கொள்முதல் (G)

அரசாங்கத்தால் வாங்கப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான செலவுகளும் ஜிஎன்பியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும், அரசாங்கக் கடனுக்கான வட்டி, வேலையின்மை இழப்பீடு அல்லது சமூகப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பனவுகள் மற்றும் வணிக மானியக் கொடுப்பனவுகள் போன்ற குடும்பங்களுக்குப் பரிமாற்றம் செய்வது GNP இல் இருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய-வருமானக் கணக்காளர்கள் தற்போதைய

உற்பத்திக்கான கொடுப்பனவுகளில் மட்டுமே ஆர்வமாக உள்ளனர். ஓய்வூதியங்கள், நிவாரணக் கொடுப்பனவுகள், மானியங்கள் அல்லது அரசாங்கப் பத்திரங்கள் மீதான வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் குடும்பங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களுக்கு இடையே வெறுமனே மாற்றப்படுகின்றன மற்றும் தற்போதைய உற்பத்திக்கான செலவினங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில்லை. அரசாங்க கொள்முதல் என்பது சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளின் உண்மையான கொள்முதலை மட்டுமே உள்ளடக்கியிருப்பதால், அனைத்து அரசாங்க செலவினங்களுக்கான பட்ஜெட், இடமாற்றங்கள் மற்றும் வட்டி செலுத்துதலின் அளவு GNP இல் உள்ள G கூறுகளை விட பெரியதாக இருக்கும்.

(IV) நிகர ஏற்றுமதிகள் (Ex)

பெரும்பாலான நாடுகள் மற்ற நாடுகளுடன் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை வர்த்தகம் செய்கின்றன. வெளிநாடுகளுக்கு விற்கப்படும் ஒரு நாட்டின் உற்பத்தியின் ஒரு பகுதி மொத்த ஏற்றுமதியாகும், அதேசமயம் மற்ற நாடுகளில் இருந்து வாங்குவது மொத்த இறக்குமதியாகும். நிகர ஏற்றுமதிகள் மொத்த ஏற்றுமதிகள் குறைவான மொத்த இறக்குமதிகளைக் கொண்டிருக்கும், எனவே, எதிர்மறையாகவோ அல்லது நேர்மறையாகவோ இருக்கலாம். மொத்த ஏற்றுமதிகள் மொத்த இறக்குமதியை விட அதிகமாக இருந்தால், நிகர ஏற்றுமதி நேர்மறையானது; ஆனால் மொத்த இறக்குமதிகள் மொத்த ஏற்றுமதியை விட அதிகமாக இருந்தால், நிகர ஏற்றுமதி எதிர்மறையாக இருக்கும், அதாவது சமநிலையில் ஒரு நாடு வெளிநாடுகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் உற்பத்திக்காக நிதியை செலவழித்துள்ளது.

ஐந்து வருமானக் கணக்குகள்

ஒரு நாட்டின் இறுதி வெளியீட்டின் அளவீடாக GNPயை மதிப்பிடுவதற்கான நடைமுறை பற்றி இப்போது எங்களிடம் சில அறிவு இருப்பதால், பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அளவிட பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஐந்து வருமானக் கணக்குகளை சுருக்கமாக அடையாளம் காணலாம். இந்த ஐந்து வருமானக் கணக்குகள் வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது. GNP இல் தொடங்கி, அட்டவணை 1.2 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி ஒவ்வொரு கணக்கிற்கும் தேவையான உருப்படிகளைக் கழிப்போம் அல்லது சேர்ப்போம்.

அட்டவணை 1.2 ஐந்து தேசிய வருமான கணக்குகள் (பில்லியன் டாலர்கள்)

1.	**வருமான கணக்கு வரையறை**	**1970**	**வருமான கணக்கு உள்ளீடுகள்**
2.	மொத்த வருமானம் அல்லது வெளியீடு-உருவாக்கப்பட்டது: GNP	₹971	மொத்த தேசிய உற்பத்தி (C+I+G+Ex)
		-84	(மூலதனப் பங்கின் குறைவான தேய்மானம்)
3.	நிகர வருமானம் அல்லது வெளியீடு-உருவாக்கப்பட்டது: NNP	₹887	நிகர தேசிய தயாரிப்பு
		-89	(குறைவான மறைமுக வணிக வரிகள்)
4. 5.	ஆதாரங்களால் ஈட்டப்படும் நிகர வருமானம்: NI	₹798	தேசிய வருமானம்
		-78	(குறைந்த நிறுவன லாபம்)
		-55	(குறைவான சமூக பாதுகாப்பு வரிகள்)
		+57	(முதலில் ஈவுத்தொகை மற்றும் வட்டி)
		+79	(கூடுதலாக பரிமாற்ற பணம்)
	பெறப்பட்ட நிகர வருமானம்: PI	₹801	தனிப்பட்ட வருமானம்*
		- 117	(குறைவான தனிப்பட்ட வரிகள்)
	செலவழிக்கக்கூடியது அல்லது செலவழிக்கக்கூடியது வருமானம்: DI	₹684	செலவழிக்கக்கூடிய வருமானம்
		632	உட்கொள்ளுதல்**
		52	சேமிப்பு

* நுகர்வோர் மற்றும் அரசு செலுத்தும் வட்டியும் அடங்கும்.
** நுகர்வோர் செலுத்தும் வட்டியும் நுகர்வு செலவினங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1. மொத்த தேசிய உற்பத்தி (GNP): ஒரு வருடத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அனைத்து இறுதி வெளியீடு அல்லது வருமானத்தின் ஒரு நாட்டின் சந்தை மதிப்பு, GNP என அடையாளம் காணப்பட்டது, இது நுகர்வு, மொத்த முதலீடு, அரசு கொள்முதல் மற்றும் நிகர ஏற்றுமதிக்கான செலவினங்களின் கூட்டுத்தொகை என வரையறுக்கப்படுகிறது. இதை பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தலாம்:

$$\mathbf{GNP = C + I + G + Ex}$$

2. நிகர தேசிய தயாரிப்பு (NNP): NNP ஆனது நிகர வருமானம் அல்லது உருவாக்கப்பட்ட வெளியீடு அல்லது மொத்த வெளியீடு மூலதன வளங்களின் குறைவான தேய்மானத்தை (D) அளவிடுகிறது. NNP GNP இலிருந்து வேறுபடுகிறது, ஏனெனில் சில முதலீட்டுச் செலவுகள் எந்தவொரு வருடத்திலும் தேய்மானம் செய்யப்பட்ட மூலதன உபகரணங்களை மாற்றுகின்றன. கட்டிடங்கள், இயந்திரங்கள் மற்றும் டிரக்குகள் எல்லையற்ற வாழ்வைக் கொண்டிருக்கவில்லை,

மேலும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பயன்படுத்துவதால், அதிக தேய்மானம் அல்லது மூலதன வளங்களின் தேய்மானம் ஏற்படுகிறது. NNP ஐப் பார்ப்பதற்கான மற்றொரு வழி, நிகரத்தைச் சேர்ப்பது, மொத்த முதலீடு அல்ல C + G + Ex.மொத்த மற்றும் நிகர முதலீட்டில் உள்ள வேறுபாடு மூலதன நுகர்வு அல்லது தேய்மானம் ஒரு வருடத்திற்கு. தற்போதைய மூலதன வளங்களில் சில பகுதியை தொடர்ந்து உற்பத்தி பயன்படுத்தும் வரை, எதிர்கால உற்பத்தி திறன் பாதிக்கப்படும். எனவே, NNP என்பது GNPயை விட ஒரு நாட்டின் நிகர ஆண்டு வெளியீட்டின் மிகவும் துல்லியமான அளவீடாகும்.

NNP = GNP – D அல்லது (G + Inet + G + Ex)

3. தேசிய வருமானம் (NI): உற்பத்திச் செயல்பாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் அனைத்து வளங்களால் ஈட்டப்படும் வருமானத்தை அளவிடுவதற்காக, NNP இலிருந்து மறைமுக வரிகள் கழிக்கப்படுகின்றன. சுருக்கமாக, தேசிய வருமானம் என்பது ஒரு வருடத்தின் உற்பத்தியில் பயன்படுத்தப்படும் பொருளாதார வளங்களின் சந்தைச் செலவை அளவிடுகிறது. நாங்கள் பெறுகிறோம் NI மறைமுகமாக கழிப்பதன் மூலம் NNP இலிருந்து வணிக வரிகள் (புகையிலை, பெட்ரோல் அல்லது மதுபானம் மீதான விற்பனை அல்லது கலால் வரி போன்றவை). மறைமுக வரிகள் (Ti) வணிகம் செய்வதற்கான செலவைக் குறிக்கின்றன, ஆனால் அவை உற்பத்திக் காரணிக்கான கட்டணமாக கருதப்படுவதில்லை. எங்களிடம் பின்வரும் சமன்பாடு உள்ளது:

NI = NNP – Ti

4. தனிப்பட்ட வருமானம் (PI): சில சமயங்களில், அனைத்து நபர்களும் பெற்ற மொத்த வருமானத்தை அறிந்து கொள்வது உதவிகரமாக இருக்கும் PINJ இலிருந்து இரண்டு பொருட்களைக் கழிப்பதன் மூலம் தனிப்பட்ட வருமானம் பெறப்படுகிறது: பெருநிறுவன இலாபங்கள் (P) மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு வரிகள் (Ts). இவை எதுவும் நபர்களால் பெறப்பட்ட வருமானத்தைக் குறிக்கவில்லை. ஈவுத்தொகை மற்றும் வட்டி செலுத்துதல்களைச் சேர்க்க வேண்டியது அவசியம் (di) மேலும் அனைத்து அரசாங்க பரிமாற்ற கொடுப்பனவுகளும் (tr) ஓய்வூதிய பலன்கள், வேலையின்மை இழப்பீடு, நலன்புரி கொடுப்பனவுகள் மற்றும் வட்டி செலுத்துதல் போன்றவை. எனவே, பின்வரும் சமன்பாட்டைப் பெறுகிறோம்:

PI = NI – P – Ts + di + tr

5. செலவழிக்கக்கூடிய வருமானம் (DI): இறுதியாக, செலவுக்கு கிடைக்கும் வருமானத்தின் அளவு தனிப்பட்ட வருமானம் குறைவான தனிப்பட்ட வரிகள் ஆகும் (Tp), அவற்றில் பெரும்பாலானவை வருமானம் மற்றும் சொத்து வரிகள். பொதுவாக, செலவழிப்பு வருமானம் இரண்டு வழிகளில் ஒன்றில் பயன்படுத்தப்படலாம். பெறுநர்கள் தங்கள் வருமானத்தை (C) உட்கொள்ளலாம் அல்லது (S) சேமிக்கலாம். நுகர்வோர் செலவினங்களை இன்னும் விரிவாகப் பார்க்கும்போது இந்த யோசனை மிகவும் முக்கியமானது.

DI = PI - Tp அல்லது C + S

ஐந்து தேசிய-வருமானக் கணக்குகள் வெவ்வேறு சூழல்களில் பயனுள்ளதாக இருக்கும் வருமானத்தின் தனித்துவமான அளவீடுகள் ஆகும். GNP நடவடிக்கைகள் மொத்த வருமானம்; NNP நடவடிக்கைகள் நிகர வருமானம்; NI வருமானத்தை அளவிடுகிறது சம்பாதித்தார்; PI வருமானத்தை அளவிடுகிறது பெற்றது; மற்றும் DI நடவடிக்கைகள் செலவழிக்கக்கூடியது வருமானம் கிடைத்தது. சில பொதுவான நோக்கங்களுக்காக, ஒரு நாட்டின் உற்பத்தியைப் பற்றி விவாதிப்பதில் ஐந்து வருமான நடவடிக்கைகளில் எது பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது பெரிய வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தாது. குடும்பங்களுக்கு கிடைக்கும் வருமானத்தை கருத்தில் கொள்வது போன்ற மற்ற நிகழ்வுகளில், இது ஒரு பெரிய வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அந்த காரணத்திற்காக, இந்த வருமான கணக்குகளின் கலவையை நினைவில் கொள்வது அவசியம்.

விலைகள்: பண வருமானம் மற்றும் உண்மையான வருமானம்

GNP என்பது எல்லாவற்றின் கூட்டுத்தொகை உடல் வெளியீடுகள் அவற்றின் விலைகளால் பெருக்கப்படுகின்றன. GNP = வெளியீடு × விலைகள் என்பதால், வருமானத்தின் அதிகரிப்பு அதிகரித்த உடல் வெளியீடு, அதிகரித்த விலைகள் அல்லது உயரும் வெளியீடு மற்றும் உயரும் விலைகள் இரண்டின் கலவையையும் பிரதிபலிக்கும். 2005 மற்றும் 2015 க்கு இடையில் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் விலைகள் 25 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது என்று வைத்துக்கொள்வோம். 2015 இல் மதிப்பிடப்பட்ட GNP இன் எந்த டாலர் அளவீடும் 25 சதவிகிதம் உயரும், இருப்பினும் உடல் வெளியீடு மாறாமல் உள்ளது, ஏனெனில் பயன்படுத்தப்படும் டாலர் 'அளவுகோல்' மாறக்கூடியது. விலைவாசி உயர்வு காரணமாக ஜிஎன்பியில் 25 சதவிகிதம் அதிகரிப்பது ஒரு சமுதாயத்தை சிறப்பாக விட்டுவிடாது. எனவே, விலை மட்டத்தில் ஏற்படும்

குறிப்பு

மாற்றங்களுக்கான வருமான நடவடிக்கைகளை சரிசெய்வது பொருத்தமானது.

விலைக் குறியீட்டைக் கணக்கிடுதல்: நுகர்வோர் விலைக் குறியீடு 1958 இல் 100 ஆகவும் அல்லது 1971 இல் 136 ஆகவும் இருந்தால் என்ன அர்த்தம்? 136 இன் குறியீட்டு மதிப்பு 1971 இல், நுகர்வோர் விலைகளின் பொது நிலை 1958 இல் இருந்ததை விட 36 சதவீதம் அதிகமாக இருந்தது. தன்னிச்சையாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அடிப்படை ஆண்டு 1958க்கான 100 இன் குறியீடு என்பது அந்த ஆண்டில் ₹1 = ₹1 என்று அர்த்தம். 90 இன் குறியீட்டு மதிப்பு என்பது, அடிப்படை ஆண்டான 1958 இல் இருந்த விலையை விட 10 சதவீதம் குறைவாக இருக்கும். விலைக் குறியீட்டின் கட்டுமானம் பின்வருமாறு தொடர்கிறது:

1. சில காலம் அடிப்படைக் காலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது, விலைகள் 100 சதவீதமாகக் கருதப்படும் காலம்; ஒவ்வொரு ₹1ம் வாங்கும் திறனில் ₹1க்கு சமம். 1957-1959க்கான சராசரி விலை நிலை தற்போது பயன்படுத்தப்பட்டாலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அடிப்படை ஆண்டு எந்த ஆண்டாகவும் இருக்கலாம்.

$$\text{CPI} = \frac{\text{Price of basket 1957-1959}}{\text{Price of basket 1957-1959}} \times 100 = 100 \text{ for the base period}$$

1957-1959 இல் ₹40 மற்றும் 1975 இல் ₹60 க்கு விற்கப்பட்ட வழக்கமான நுகர்வோர் கொள்முதல் என்று வைத்துக்கொள்வோம். 1975 ஆம் ஆண்டிற்கான நுகர்வோர் விலைக் குறியீடு பின்வருமாறு கணக்கிடப்படும்:

$$\text{CPI} = \frac{\text{Price of basket 1975}}{\text{Price of basket 1957-1959}} \text{ or } \frac{₹60}{₹60} \times 100 = 150$$

வெளிப்படையாக, இந்த காலகட்டத்தில் விலை 50 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், 1957-1959 காலகட்டத்தில் வாங்கும் திறன் அல்லது மதிப்பு குறைந்தது, ஏனெனில் ₹1 முன்பு வாங்கியதை வாங்குவதற்கு ₹1.50 ஆகும். விலைக் குறியீட்டின் அடிப்படைக் காலத்தை 1975 போன்ற மற்றொரு ஆண்டாக மாற்றலாம். பின்னர், 1957-1959க்கான விலைக் குறியீடு பின்வரும் முறையில் கணக்கிடப்படுகிறது:

$$\text{CPI} = \frac{₹40\ (1957\text{-}1959)}{₹60\ (1975)} \times 100 = 66.7$$

1975 இல் $1 விலையில் இருந்த அதே சரக்குகளை 1957-1959 இல் 67 காசுகளுக்கு வாங்கலாம் என்பதை இந்த எண்ணிக்கை வெறுமனே காட்டுகிறது. 67 சென்ட் முதல் $1 வரையிலான விலை உயர்வு 50 சதவீத

குறிப்பு

விலை உயர்வைக் குறிக்கிறது (67 சென்ட்களில் பாதி 33 காசுகள், தொகை $1 ஆகும்) என்பதால், எந்த ஆண்டு அடிப்படையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது முக்கியமல்ல.

உண்மையான வருமானத்திற்கு பணத்தை சரிசெய்தல்: பணத்தின் GNP, ஊதியம் அல்லது விலை அதிகரிப்பு அல்லது குறைப்புக்கான தற்போதைய டாலர் அளவை சரிசெய்வதற்கு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் பண வருமானத்தை அந்த ஆண்டிற்கான பொருத்தமான விலைக் குறியீட்டால் வகுக்கவும்:

$$\text{உண்மையான GNP} = \frac{\text{பணம் GNP}}{\text{விலைக் குறியீடு}}$$

தேசிய வருமானக் கணக்கியலில் உள்ள குறைபாடுகள்

ஒரு நாட்டின் வருமானத்தை அளவிடுவதில் பல சிரமங்கள் உள்ளன. சந்தித்த சில முக்கியமான குறைபாடுகள் பின்வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளன:

- **தரம்:** மொத்த தேசிய தயாரிப்பு அல்லது தனிப்பட்ட வருமானம் போன்ற வருமானக் கணக்குகள் வெளியீட்டின் தற்போதைய சந்தை மதிப்பைக் குறிக்கின்றன. அவை பொதுவாக பிரதிபலிக்காது வெளியீட்டின் தரத்தில் மாற்றங்கள் - அல்லது பொதுவாக வாழ்க்கை, அந்த விஷயத்தில். மருத்துவ பராமரிப்பு, போக்குவரத்து, உறைந்த உணவுகள் மற்றும் இரும்பு இல்லாத ஆடைகள் ஆகியவற்றின் முன்னேற்றங்கள் GNPயால் பிரதிபலிக்காத வெளியீட்டின் தரத்தில் உள்ள பல சமகால மாற்றங்களில் சில. பல ஆண்டுகளாகப் பொருட்களின் தரத்தில் ஏற்பட்ட மேம்பாடுகள், ஜிஎன்பியால் குறிப்பிடப்படும் டாலர் அளவை விட வாழ்க்கை நிலைகள் அதிகமாக இருக்கலாம் என்பதைக் குறிக்கிறது. அதே நேரத்தில், GNP, புகை அல்லது நீர் மாசுபாடு காரணமாக சுற்றுச்சூழலின் வீழ்ச்சியை பிரதிபலிக்காது, இது வாழ்க்கைத் தரத்தை குறைக்கிறது.
- **ஓய்வு:** மொத்த தேசிய உற்பத்தியானது பொருளாதார நலன்களின் அளவீடாகவும் பற்றாக்குறையாக உள்ளது, ஏனெனில் அது அதிகரித்த ஓய்வு நேரத்தைப் புறக்கணிக்கிறது. நிச்சயமாக, 1900களின் முற்பகுதியில் இருந்து 55-லிருந்து 40-மணி நேர வேலை வாரம் வரையிலான இயக்கம், வருமான நடவடிக்கைகளால் பிரதிபலிக்காவிட்டாலும், பொருளாதார நலனில் அதிகரிப்பைக் குறிக்கிறது.
- **வெளியீடு விநியோகம் மற்றும் கலவை:** ஒரு தேசத்தின் மொத்த தேசிய உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளதால், எந்த அளவிற்கு சிறந்ததாக இருக்கிறது என்பதை தீர்மானிப்பது கடினம். அதிகரித்த வெளியீட்டின் விநியோகம் மற்றும் கலவை ஆகிய இரண்டையும்

கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதிக ஆயுத உற்பத்தியின் காரணமாக GNP இன் அதிகரிப்பு முன்னேற்றத்திற்கு பதிலாக பொருளாதார நலனில் சரிவைக் குறிக்கலாம். கூடுதல் வருமானம் பணக்காரர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டாலும் ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படாவிட்டால், பொருளாதார நலனுக்கான அதன் தாக்கங்கள் மீண்டும் தெளிவாக இல்லை.

- **சந்தை அல்லாத அளவீட்டு தோல்விகள்:** மொத்த தேசிய உற்பத்தியானது சந்தை வழியாகச் செல்லாத சில வெளியீடுகளை விலக்குகிறது. GNP இல் சேர்க்கப்படாத வெளியீட்டின் உன்னதமான உதாரணம், இல்லத்தரசியின் வெளியீடு, அவள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்தாலும். கல்விசார் ஆராய்ச்சி GNP இல் சேர்க்கப்படவில்லை (உற்பத்தியின் கேள்விகள் ஒருபுறம்). உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அல்லது செயல்பாட்டில் உள்ள மற்றும் இன்னும் விற்கப்படாத வெளியீட்டிற்கு வழங்கப்படும் சிகிச்சையானது இன்னும் ஒரு பிரச்சனைக்குரிய பகுதியாகும். வழக்கமாக, சரக்குகள் விற்கப்படுவது போல் மதிப்பிடப்படுகின்றன, அதேசமயம் செயல்பாட்டில் உள்ள பொருட்கள் நிறுவனத்திற்கு அவற்றின் விலையில் மதிப்பிடப்படுகின்றன. இன்னும் பிற நிகழ்வுகள் உள்ளன, ஒரு கைவினைஞர் தனது வீட்டிற்கு வண்ணம் தீட்டும்போது, உற்பத்தி மற்றும் நுகர்வு ஏற்படுகிறது ஆனால் GNP இல் சேர்க்கப்படவில்லை.
- **சமூகம் மற்றும் தனியார் சந்தை மதிப்புகள்:** வருமானக் கணக்குகள் தொழில்நுட்ப ரீதியாக குறைபாடுடையவை, அவை உற்பத்தியின் தனிப்பட்ட சந்தை மதிப்பை மட்டுமே அளவிடுகின்றன. சந்தை மதிப்புகள் சமூக மற்றும் மனநல மதிப்புகளிலிருந்து கணிசமாக வேறுபடலாம். சமூக மதிப்புகளை அளவிடுவதற்கு தெளிவான வழிகள் இல்லை; இன்னும் பலர் தனியார் சந்தை மதிப்புகள் மதுபானம், போதைப்பொருள் அல்லது புகையிலை போன்ற உற்பத்தியின் மதிப்பை மிகைப்படுத்தலாம் என்பதை ஒப்புக்கொள்கின்றனர், குறைந்தபட்சம் அவை நோய், குற்றம் அல்லது மரணத்திற்கு வழிவகுக்கும் நிகழ்வுகளில். தனிப்பட்ட முறையில் மதிப்பிடப்படும் வருமான மதிப்பீடுகள் மாசுபட்ட காற்று அல்லது கவர்ச்சிகரமான பகுதிகளை ஒட்டிய குப்பை கிடங்குகளுக்கு சரிசெய்யப்படுவதில்லை, இவை அனைத்தும் முக்கியமான சமூக மதிப்பைக் கொண்டிருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், உண்மையான முரண்பாடு என்னவென்றால், GNP வளரும் மற்றும் மாசு அதிகரிக்கும் போது, GNP மேலும் அதிகரிக்கிறது. ஏனென்றால், உற்பத்தியின்

ஆரம்ப வளர்ச்சியின் விளைவுகளைச் சமாளிக்க பொருளாதாரம் மாசு-குறைப்பு உபகரணங்களை உற்பத்தி செய்கிறது.

சுருக்கமாக, பொருளாதார உற்பத்தியின் மதிப்பைக் கண்டறிய முயற்சிப்பதில் பல ஆபத்துகள் உள்ளன, இருப்பினும் அளவீட்டு அளவுகோல்கள் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட்டால் இந்த வரம்புகளைக் குறைக்க முடியும். தேசிய-வருமானக் கணக்கியலில் குறைபாடுகள் இருந்தாலும், மொத்த தேசிய உற்பத்தி, நிகர தேசிய உற்பத்தி, தேசிய வருமானம், தனிநபர் வருமானம் மற்றும் செலவழிக்கக்கூடிய வருமானம் ஆகியவற்றின் அளவீடுகள் பயனுள்ள மற்றும் நியாயமான துல்லியமானவை.

GNP என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் ஒரு நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மொத்த நிதி மதிப்பையும், அதன் குடிமக்கள் ஈட்டிய வருமானத்தையும் (வெளிநாட்டில் உள்ளவர்களின் வருமானம் உட்பட), அதில் வசிக்கும் அல்லாதவர்களின் வருமானத்தைக் கழிப்பதைக் குறிக்கிறது. நாடு. GNP என்பது ஒரு நாட்டின் அனைத்து குடிமக்களும் அவர்கள் எங்கிருந்தாலும் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் மொத்த மதிப்பின் அளவீடு ஆகும். GNP ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் நிதி நிலையின் முக்கியமான அளவீடாகக் கருதப்படுகிறது, GNP இன் அதிகரிப்பு தவிர்க்க முடியாதது என்று கருதி சிறந்த வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.

தனிநபர் வருமானம்

தனிநபர் வருமானம் அல்லது சராசரி வருமானம் அல்லது ஒரு நபருக்கான வருமானம் என்பது ஒரு நாடு அல்லது நகரம் போன்ற பொருளாதார மொத்தத்தில் உள்ள மக்கள்தொகையின் சராசரி வருமானத்தைக் குறிக்கிறது. மொத்தத்தில் (ஜிடிபி அல்லது மொத்த தேசிய வருமானம் போன்றவை) அனைத்து வருமான ஆதாரங்களையும் சேர்த்து, இந்தத் தொகையை மொத்த மக்கள் தொகையால் வகுத்து தனிநபர் வருமானத்தைக் கணக்கிடலாம். தனிநபர் வருமானம் என்பது ஒரு பொருளாதாரத்தில் வருமானம் அல்லது செல்வம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட விதத்தைக் குறிப்பிடுவதில்லை.

செழிப்பின் அளவீடாக தனிநபர் வருமானம்

பொதுவாக, தனிநபர் வருமானம் ஒரு நாட்டின் மக்கள்தொகையின் வருமானத்தைக் கண்டறியப் பயன்படுகிறது, குறிப்பாக மற்ற நாடுகளுடன் தொடர்புடையது. யூரோ அல்லது யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் டாலர் போன்ற சர்வதேச நாணயத்தின் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தரத்தைப் பயன்படுத்தி இந்த வருமானம் குறிக்கப்படுகிறது. இது பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் பொதுவாக அறியப்பட்ட தரநிலையாகும் மற்றும் எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மற்றும் மக்கள்தொகை மதிப்பீடுகளைப்

பயன்படுத்தி கணக்கிடப்படுகிறது. முன்னர் குறிப்பிட்டது போல, இது ஒரு தேசத்தின் செழுமையை மற்றொன்றுக்கு எதிராக ஒப்பிடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தரநிலையாகும்.

பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் ஒரே குறியீடாகப் பயன்படுத்தப்படும் தனிநபர் வருமானத்தின் வரம்புகள் பின்வருமாறு:

- தனிநபர் வருவாயைக் கணக்கிடுவதன் மூலம் சராசரி மதிப்பைப் பெறுவதால், பொருளாதாரத்தில் செல்வப் பகிர்வு பற்றிய எந்தத் தகவலையும் பெறவில்லை. ஒரு நாட்டின் செல்வம் பணக்காரர்களை நோக்கிச் செல்லும் வகையில் சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டால், தனிநபர் தொகையும் உயர்கிறது. எனவே, தனிநபர் வருமானத்தை விட சராசரி வருமானம் செல்வம் அல்லது செழிப்புக்கான சிறந்த குறிகாட்டியாகும், ஏனெனில் இது வெளியாட்களால் குறைவாகவே பாதிக்கப்படுகிறது (சராசரியிலிருந்து தீவிர விலகல்).
- குடும்பத்தினுள் வழங்கப்படும் சேவைகள் அல்லது பண்டமாற்றுச் சேவைகள் போன்ற பொருளாதார ஆதாயங்களை உருவாக்காத பொருளாதாரச் செயல்பாடுகளையும் தனிநபர் விலக்கு. இத்தகைய நடவடிக்கைகளின் முக்கியத்துவம் பல்வேறு பொருளாதாரங்களிடையே பரவலாக வேறுபடுகிறது.
- காலப்போக்கில் இரு நாடுகளின் தனிநபர் வருமானத்தை ஒப்பிடும் போது, விலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களை நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பணவீக்கத்திற்காக சரிசெய்யப்பட்ட வருமானத்தின் அளவைப் பயன்படுத்தாமல், பொருளாதார வளர்ச்சியின் மிகைப்படுத்தப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களைப் பெறுவோம்.
- மாற்று விகிதங்களில் குறிப்பிடப்படாத நாடுகளுக்கிடையேயான வாழ்க்கைச் செலவுகளின் மாறுபாடுகளால் வெவ்வேறு நாடுகளுக்கிடையேயான தனிநபர் வருமானத்தின் ஒப்பீடுகள் தவறாகக் குறிப்பிடப்படலாம்.

வாழ்க்கைத் தரக் குறியீடு

பொருளாதார வளர்ச்சி மனித குலத்திற்கு பயனளிக்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தாலும், ஒட்டுமொத்த வருவாயின் வளர்ச்சியால் சமத்துவம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் எந்த வகையிலும் உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை. ஒரு நாட்டின் வருமானத்தின் விநியோகம் மற்றும் வளர்ச்சி ஆகிய இரண்டும் சுற்றுச்சூழல்-தரப் பிரச்சனையின் மையப் புள்ளியாக உள்ளன. அமெரிக்க ஜனாதிபதி நிக்சன் கூறியது போல், 'சுற்றுச்சூழலுக்கான இந்த அக்கறையின் மையத்தில் மனித நிலைக்கான

நமது அக்கறை உள்ளது: மனிதனின் நலனுக்காக, இப்போதும் எதிர்காலத்திலும்.'

வாழ்க்கைத் தரம் மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு இரண்டு அடிப்படை பரிமாணங்கள் உள்ளன - தனிநபர் மற்றும் மொத்த. முதலாவதாக, தனிநபர் வருமானம் சமமற்றதாக இருந்தால், சமூக-பொருளாதார அமைப்பு மற்றும் இயற்கை சூழல் வழங்கும் வாழ்க்கைத் தரத்தின் தனிப்பட்ட பங்குகளும் சமமற்றவை. ஒரு சமூகம் அதன் வெளியீட்டை அதன் குடிமக்களுக்கு விநியோகிக்கும் முன்னுரிமை வழியின் காரணமாக, மில்லியன் கணக்கான மக்களுக்கு, குறிப்பாக கீழ் மற்றும் மேல் உச்சநிலையில் இருப்பவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் தரம் மிகவும் வேறுபட்டது. எனவே, சுற்றுச்சூழல் தரம் மற்றும் 'மனித நிலை' ஆகியவை தனிப்பட்ட மட்டத்தில் பார்க்கப்பட வேண்டும்.

காற்று மற்றும் நீர் மாசுபாட்டை அனுபவித்த எவரும் உணர்ந்துகொள்வதால், ஒட்டுமொத்த சுற்றுச்சூழலும் இன்று சமூகத்திற்கு ஒரு முக்கியமான பொருளாதார பிரச்சனையாகும். இந்த பரந்த சூழலில் மனிதனின் சுற்றுச்சூழலின் தரம் GNP இன் வளர்ச்சியால் நிபந்தனைக்குட்படுத்தப்படுகிறது, இது ஒரு தேசம் எவ்வளவு சிறந்தது அல்லது மோசமானது என்பதை மிகைப்படுத்துகிறது. பேராசிரியர் கென்னத் போல்டிங் ஒருமுறை கூறியது போல், 'பொருட்களின்' அதிக உற்பத்தியின் உற்பத்தியானது மாசுபடுத்திகள் அல்லது 'கெட்டதுகளை' உருவாக்குகிறது. காற்று மற்றும் நீரின் உடல் மாசுபாடு மற்றும் நகர்ப்புற நெரிசல் மற்றும் ப்ளைட் போன்ற பல்வேறு வெளிப்படையான மற்றும் நுட்பமான வடிவங்களை 'பேட்ஸ்' கருதுகிறது. வாழ்க்கைத் தரம், எனவே, வருமானத்தின் தனிப்பட்ட விநியோகம் மற்றும் பொதுச் சூழலின் ஒட்டுமொத்த சீரழிவின் கூட்டுப் பொருளாகும்.

வாழ்க்கைத் தரக் குறியீடு (PQLI) என்பது ஒரு நாட்டின் வாழ்க்கைத் தரம் அல்லது பொருளாதார நலனை அளவிடும் முறையாகும். அடிப்படை கல்வியறிவு விகிதம், குழந்தை இறப்பு மற்றும் ஒரு வயதில் ஆயுட்காலம், இவை அனைத்தும் பூஜ்ஜியத்திலிருந்து நூறு என்ற அளவில் சமமாக எடையுள்ள மூன்று கூறுகளின் சராசரியை வரவழைப்பதன் மூலம் அதை அளவிட முடியும். 1970 களின் நடுப்பகுதியில் வெளிநாட்டு மேம்பாட்டு கவுன்சிலுக்காக இந்த குறியீட்டை மோரிஸ் டேவிட் மோரிஸ் நிறுவினார், இது ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியின் அளவுகோலாக GNP ஐ மாற்றியது. வளர்ச்சியின் குறிகாட்டியாக GNP ஐ விட PQLI சிறந்தது, ஆனால் அது பலவற்றால் பாதிக்கப்படுகிறது. வாழ்க்கைத் தரத்தை அளவீடு செய்வதில் உள்ள சிக்கல்கள். குழந்தை இறப்பு மற்றும் ஆயுட்காலம் ஆகியவை ஒன்றுடன்

ஒன்று வகைகளாக இருப்பதால், PQLI ஐ வளர்ச்சியின் போதுமான குறிகாட்டியாக கருத முடியாது.

வாழ்க்கையின் உடல் தரத்தை கணக்கிடுவதற்கான படிகள்

1. கல்வியறிவு பெற்ற மக்கள்தொகையின் சதவீதத்தைக் கண்டறியவும் (எழுத்தறிவு விகிதம்).
2. குழந்தை இறப்பு விகிதத்தைக் கண்டறியவும். (1000 பிறப்புகளில்) குறியீட்டு சிசு இறப்பு விகிதம் = (166 - குழந்தை இறப்பு) × 0.625
3. ஆயுட்காலம் கண்டறியவும். குறியீட்டு ஆயுட்காலம் = (ஆயுட்காலம் - 42) × 2.7
4. உடல் வாழ்க்கைத் தரம் =

எழுத்தறிவு விகிதம் + அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட குழந்தை இறப்பு விகிதம் + அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட ஆயுட்காலம்

3

மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு

தனிநபர் வருமானத்தால் அளவிடப்படும் பொருளாதார வளர்ச்சி சில சமூக மற்றும் பொருளாதார காரணிகளை கணக்கில் கொள்ளத் தவறுகிறது; இந்தக் காரணிகளில் சில வாழ்க்கைத் தரம், ஆயுட்காலம், கல்வியறிவு மற்றும் வருமானப் பங்கீட்டில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் போன்றவை அடங்கும். எனவே, மனித வளர்ச்சி குறியீட்டு எண் எனப்படும் மற்றொரு நடவடிக்கை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த குறியீட்டு எண் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக நலனை ஒருங்கிணைக்கிறது.

மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு (HDI) என்பது ஆயுட்காலம், கல்வி மற்றும் வருமானக் குறியீடுகளின் கூட்டுப் புள்ளிவிவரமாகும், இது நாடுகளை நான்கு தரங்களாக அல்லது மனித வளர்ச்சியின் நிலைகளாக நிலைநிறுத்தவும் வகைப்படுத்தவும் பயன்படுகிறது. இது பிரபல பாகிஸ்தானிய பொருளாதார நிபுணர் மஹ்பூப் உல் ஹக் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது, அதைத் தொடர்ந்து 1990 இல் நோபல் பரிசு பெற்ற அமர்த்தியா சென் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது மற்றும் ஐக்கிய நாடுகளின் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தால் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது.

ஐக்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் (UNDP) ஆண்டு வளர்ச்சி அறிக்கைகளில் இந்த குறியீடு முதல் முறையாகத் தோன்றியது. குறியீட்டின் திட்டவட்டமான நோக்கம், 'வளர்ச்சிப் பொருளாதாரத்தின் கவனத்தை தேசிய வருமானக் கணக்கியலில் இருந்து மக்களை மையமாகக் கொண்ட கொள்கைகளுக்கு மாற்றுவது' ஆகும். பாக்கிஸ்தானின் பொருளாதார நிபுணர், மஹ்பூப் உல் ஹக், உலகப் புகழ்பெற்ற பொருளாதார நிபுணர்களான பால் ஸ்ட்ரீடன், பிரான்சிஸ் ஸ்டீவர்ட், குஸ்டாவ் ராணிஸ், கீத்

கிரிஃபின், சுதிர்ஆனந்த் மற்றும் மேகநாத் தேசாய் போன்றவர்களை ஒன்றிணைத்து மனித வளர்ச்சி அறிக்கைகளை உருவாக்கினார். அடிப்படை தத்துவார்த்த கட்டமைப்பை வழங்கும் திறன்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளில் பணியாற்றிய அமர்த்தியா சென் அவர்களுக்கு முக்கியமாக உதவினார். பொருளாதார நல்வாழ்வை மட்டுமல்ல, ஒட்டுமொத்த மனித நல்வாழ்வைக் குறிக்கும் பிற நடவடிக்கைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட வளர்ச்சியை மதிப்பிடுவதற்கு அறிஞர்கள் மற்றும் கொள்கைகளை உருவாக்குபவர்களுக்கு உதவக்கூடிய மனித வளர்ச்சியின் எளிய கூட்டு நடவடிக்கை தேவை என்று ஹக் கருத்து தெரிவித்தார். ஆரம்பத்தில், சென் இந்த அணுகுமுறையில் சந்தேகம் கொண்டிருந்தார், ஆனால் அவர் குறியீட்டை உருவாக்க ஹக்கிற்கு உதவினார். ஒரே குறியீட்டில் மனித ஆற்றலை உட்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கலான தன்மையை சென் சுட்டிக்காட்டினார், ஆனால் ஹக் அவரை நம்பவைத்தார். பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு அப்பால் வளர்ச்சியின் அளவுகோலாகப் பார்க்க உதவும் ஒற்றைக் குறியீட்டை முன்வைப்பதன் மூலம் கொள்கை வகுப்பாளர்களின் கவனம்.

மனித வளர்ச்சியைக் குறிக்கும் நான்கு மிக முக்கியமான கூறுகள் பின்வருமாறு:

1. **உற்பத்தித்திறன்:** மக்கள் தங்கள் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிப்பதற்கும், வருமானம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதற்கும் அவர்களை முழுவதுமாக ஈடுபடுத்தும் இத்தகைய தேர்வுகளை மேற்கொள்ள அதிகாரம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.
2. **பங்கு:** எல்லா வகையான வாய்ப்புகளிலும் அனைவருக்கும் சமமான அணுகல் இருக்க வேண்டும். நிதி மற்றும் அரசியல் வாய்ப்புகளை வகைப்படுத்தும் தடைகள் சமமான பங்கேற்பு மற்றும் இந்த வாய்ப்புகளுக்கு கிடைக்கும் பலன்களை செயல்படுத்த படிப்படியாக அகற்றப்பட வேண்டும்.
3. **நிலைத்தன்மை:** இன்றைய தலைமுறையினருக்கு மட்டுமின்றி, சந்ததியினருக்கும் வாய்ப்புகள் கிடைக்க வேண்டும். சிறந்த வாய்ப்புகள் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு சமமான அல்லது சிறந்த வாய்ப்புகளை வழங்கும்.
4. **அதிகாரமளித்தல்:** மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கை தொடர்பான முடிவுகளில் பங்கேற்பது உண்மையான வளர்ச்சிக்கான பாதையை அமைக்கிறது. சமூகத்தின் ஓரங்கட்டப்பட்ட பிரிவினர் அவர்களின் வாழ்க்கையை பாதிக்கும் முடிவுகளில் இருந்து ஒதுக்கிவிட முடியாது.

அவர்களைப் பற்றிய அனைத்து விஷயங்களிலும் அவர்களின் பங்களிப்பை செயல்படுத்துவதன் மூலம் மட்டுமே இது கவனிக்கப்பட முடியும்.

2011 தரவுகளுக்கான புதிய முறை

மனித வளர்ச்சி அறிக்கையின்படி, HDI பின்வரும் மூன்று பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளது:

- நீண்ட மற்றும் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை: பிறக்கும் போது ஆயுட்காலம்
- கல்வி அட்டவணை: பள்ளிப்படிப்பின் சராசரி ஆண்டுகள் மற்றும் பள்ளிப்படிப்பின் எதிர்பார்க்கப்படும் ஆண்டுகள் ஒழுக்கமான வாழ்க்கைத் தரம்: GNI தனிநபர் (PPP US$).
- அதன் 2010 மனித மேம்பாட்டு அறிக்கையில், UNDP ஒரு புதிய அணுகுமுறையை ஏற்றுக்கொண்டது, மேலும் HDI ஐக் கணக்கிடுவதற்கான மற்றொரு முறையைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியது. பின்வரும் மூன்று குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன:

1. ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு குறியீடு (LEI)= $\frac{LE-20}{82.3-20}$

2. கல்வி அட்டவணை (EI) = $\frac{MYSI - EYSI}{0.951}$

2.1 பள்ளிக்கல்வி அட்டவணையின் சராசரி ஆண்டுகள் (MYSI) = $\frac{MYS}{13.2}$

2.2 பள்ளிக்கல்வியின் எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஆண்டுகள் (EYSI) = $\frac{EYS}{20.6}$

3. வருமானக் குறியீடு $\frac{\ln(GNIpc) - \ln(100)}{\ln(107721) - \ln(100)}$

இறுதியாக, HDI என்பது முந்தைய மூன்று இயல்பாக்கப்பட்ட குறியீடுகளின் வடிவியல் சராசரி: $\sqrt[3]{LEI \cdot EI \cdot II}$

எங்கே:

LE: பிறக்கும் போது ஆயுட்காலம்

MYS: பள்ளிப்படிப்பின் சராசரி ஆண்டுகள் (25 வயது அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் பள்ளிகளில் படித்த ஆண்டுகள்)

EYS: எதிர்பார்க்கப்படும் பள்ளிப்படிப்பு (5 வயது குழந்தை தனது வாழ்நாள் முழுவதும் தனது கல்விக்காக செலவிடும் ஆண்டுகள்)

GNIpc: தனிநபர் வாங்கும் திறன் சமநிலையில் மொத்த தேசிய வருமானம்

பழைய முறை 2011 வரை பயன்படுத்தப்பட்டது

அதன் 2011 அறிக்கை வரை HDI இன் மூன்று நடவடிக்கைகள் பின்வருமாறு:

- மக்கள்தொகை ஆரோக்கியம் மற்றும் நீண்ட ஆயுளின் குறியீடாக, பிறக்கும் போது ஆயுட்காலம்
- அறிவு மற்றும் கல்வி, வயது வந்தோருக்கான கல்வியறிவு விகிதம் (மூன்றில் இரண்டு பங்கு எடையுடன்) மற்றும் ஒருங்கிணைந்த முதன்மை, இரண்டாம் நிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலை மொத்த சேர்க்கை விகிதம் (மூன்றில் ஒரு பங்கு எடையுடன்) மூலம் அளவிடப்படுகிறது.
- வாழ்க்கைத் தரம், வாங்கும் திறன் சமநிலையில் தனிநபர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் இயற்கை மடக்கையால் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

ஹெச்டிஐயை வரையறுக்கும் சூத்திரம் ஐக்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சித் திட்டத்தால் (UNDP) பொதுவாக, ஒரு மூல மாறியை மாற்றுவதற்காக வெளியிடப்படுகிறது. x, 0 மற்றும் 1 க்கு இடையில் உள்ள யூனிட்-ஃப்ரீ இன்டெக்ஸில் (இது வெவ்வேறு குறியீடுகளை ஒன்றாக சேர்க்க அனுமதிக்கிறது), பின்வரும் சூத்திரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது:

$$x - \text{குறியீட்டு} = \frac{x - \text{நிமிடம் } (x)}{\text{அதிகபட்சம் } (x) - \text{நிமிடம் } (x)}$$

எங்கே நிமிடம்(x) மற்றும் அதிகபட்சம் (x) என்பது மாறியின் குறைந்த மற்றும் உயர்ந்த மதிப்புகள் x முறையே அடைய முடியும்.

மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு (HDI) பின்வருவனவற்றின் ஒவ்வொரு காரணிக் குறியீடுகளாலும் பங்களிக்கப்பட்ட மூன்றில் ஒரு பங்கைக் கொண்ட சீரான எடையுள்ள தொகையைக் குறிக்கிறது:

ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு குறியீடு = $\frac{LE-25}{85-25}$

கல்வி அட்டவணை = $\frac{2}{3} \times ALI + \frac{1}{3} \times GEI$

வயது வந்தோர் எழுத்தறிவு குறியீடு (ALI) = $\frac{ALR-0}{100-0}$

மொத்த பதிவு குறியீடு (GEI) = $\frac{CGER-0}{100-0}$

$$GDP = \frac{\log(GDPpc) - \log(100)}{\log(40000) - \log(100)}$$

பிற நிறுவனங்கள்/நிறுவனங்கள் ஜனநாயகக் குறியீடு, மக்கள்தொகை போன்றவற்றை உள்ளடக்கியிருக்கலாம், அவை வெவ்வேறு எண்ணிக்கையிலான HDIஐ உருவாக்குகின்றன.

1.4 வளர்ச்சியின்மைக்கான காரணங்கள்

வளர்ச்சியடையாதது என்பது சமகால சாத்தியக்கூறுகளின் வரம்பிற்குள் குறைந்த அளவிலான பொருளாதார உற்பத்தித்திறன் மற்றும் தொழில்நுட்ப நுணுக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதாகும். 'வளர்ச்சி' என்ற சொல் பொதுவாக தொழில்மயமாக்கல், பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் செழிப்புடன் தொடர்புடைய வாழ்க்கைத் தரம், அதிகரித்த ஆயுட்காலம், சுகாதாரம் மற்றும் இலவசக் கல்வி போன்றவற்றைக் குறிக்கப் பயன்படுகிறது. இந்த நோக்கங்களை இன்னும் அடையாத நாடுகள் 'வளர்ச்சி அடையாத' நாடுகள் என்று கூறப்படுகிறது.

பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு மற்றும் ஆரோக்கியமற்ற வர்த்தக சமநிலை ஆகியவை வளர்ச்சியடையாத நாட்டின் பண்புகளாகும். வாழைப்பழங்கள், காபி, சர்க்கரை, கோகோ, தேநீர் போன்ற ஏற்றுமதிக்கு இந்த நாடுகள் விளையும் பொருட்களுக்கு வளர்ந்த நாடுகளில் அதிக தேவை இல்லாததால் வர்த்தகம் மற்றும் வர்த்தக சமநிலை பெரும்பாலும் வளைந்துள்ளது. சணல், பருத்தி போன்ற சிறிய அளவிலான மூலப்பொருட்களைக் கோரும் பொருட்கள் செயற்கைப் பொருட்களால் மாற்றப்படுகின்றன. கரிம மற்றும் இயற்கை மூலப்பொருட்களின் விலைகளை அதிகரிக்க முடியாது, ஏனெனில் இது செயற்கை பொருட்களுக்கான தொழில்துறை கூச்சலுக்கு வழிவகுக்கிறது. மறுபுறம், இது மீண்டும் விலையை குறைக்கும் என்பதால் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியாது. இவ்வாறு, வளரும் நாடுகள் இந்த மழுப்பலான வளர்ச்சியை எதிர்கொள்கின்றன, ஏனெனில் அவர்கள் பயன்படுத்தும் முதன்மை பொருட்கள் குறுகிய கால விலை பணவீக்கத்திற்கு உட்பட்டவை.

வளர்ச்சியடையாததன் வெவ்வேறு அளவுகோல்கள்

பின்வரும் அளவுகோல்களின் அடிப்படையில் நாடுகள் வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன:

- **மொத்த உற்பத்திக்கு தொழில்துறை உற்பத்தியின் குறைந்த விகிதம்:** தொழில்துறை உற்பத்தியில் மொத்த உற்பத்தியில் குறைந்த விகிதத்தைக் கொண்ட நாடுகள் வளர்ச்சியடையாத நாடுகளாகக் கருதப்படுகின்றன.
- **மக்கள்தொகையின் தலைக்கு மூலதனத்தின் குறைந்த விகிதம்:** Ragnar Nurkse இன் கூற்றுப்படி, 'வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுடன்

ஒப்பிடுகையில், அவற்றின் மக்கள்தொகை மற்றும் இயற்கை வளங்களின் அடிப்படையில் மூலதனம் குறைவாக உள்ளவை, வளர்ச்சியடையாத நாடுகள்.'

- **வறுமை:** வளர்ச்சியின்மைக்கான முக்கிய அளவுகோல்களில் ஒன்று வறுமை. வறுமை என்பது அடிப்படை வாழ்க்கைத் தரமின்மையே தவிர வேறில்லை. வளர்ச்சியடையாத நாடுகளின் மக்கள் குறைந்த பணம் அல்லது சம்பளம், குறைந்த கல்வி, முறையற்ற சுகாதாரம், சுகாதாரம் போன்றவற்றால் வகைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.
- **குறைந்த தனிநபர் வருமானம்:** வளர்ச்சியின்மைக்கான மிகவும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அளவுகோல் ஒரு மூலதனத்தின் உண்மையான வருமானம் குறைவாக உள்ளது.

குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் சிறப்பியல்புகள்

வளர்ச்சியின்மையின் சிறப்பியல்புகளை பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறலாம்:

- **பொது வறுமை:** வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் உள்ள பெரும்பாலான மக்கள் ஏழைகள், வாழ்க்கைத் தரத்தின் எந்த விதிமுறைகளும் இல்லாமல் ஒரு மோசமான வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். வறுமையின் விளைவாக குறைந்த தொழிலாளர் உற்பத்தித்திறன், தொழில் முனைவோர் பற்றாக்குறை மற்றும் மோசமான நிபுணத்துவம்.
- **விவசாயம், முக்கிய தொழில்:** வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் விவசாய பொருட்கள் மற்றும் கனிமங்களின் உற்பத்தியை சார்ந்துள்ளது. இத்தகைய நாடுகளில் உள்ள தொழில்கள் முக்கியமாக விவசாயம் சார்ந்தவை. வளர்ச்சியடையாத நாட்டின் தேசிய வருமானத்தில் விவசாயம் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கிய முதன்மைத் துறையின் பங்கு அதிகம்.
- **இரட்டை பொருளாதாரம்:** வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரம் இரட்டைப் பொருளாதாரம் இருப்பதால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது - ஒரே நேரத்தில் சந்தைப் பொருளாதாரம் மற்றும் வாழ்வாதாரப் பொருளாதாரம் இரண்டின் இருப்பு. ஒரு பக்கம் சந்தைப் பொருளாதாரம் உள்ளது, அங்கு சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு மிகவும் சிறப்பாக வளர்ந்துள்ளது, மேலும் பணக்கார மற்றும் பணக்கார வர்க்க மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறது. மறுபுறம், கிராமப்புறங்களில் பின்தங்கிய விவசாயம் சார்ந்த

செயல்பாடுகளால் வகைப்படுத்தப்படும் வாழ்வாதாரப் பொருளாதாரம் உள்ளது.

- **தேசிய வளங்களின் வளர்ச்சியின்மை:** வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரத்தின் இயற்கை வளங்கள் பயன்படுத்தப்படாமல் அல்லது குறைவாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக, இந்தியா பரந்த இயற்கை வளங்களைக் கொண்ட நாடு, அது முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை.
- **மக்கள்தொகை அம்சங்கள்:** வளர்ச்சியடையாத நாடுகளின் மற்றொரு அம்சம் என்னவென்றால், அவை எப்போதும் அதிக மக்கள்தொகை கொண்டவை. வளர்ந்த நாடுகளை விட இந்த நாடுகளில் மக்கள் தொகை வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது.
- **வேலையின்மை மற்றும் மாறுவேட வேலையின்மை:** நிலத்தின் மீதான அதிகப்படியான அழுத்தங்கள் மற்றும் மோசமான தொழில்துறை வளர்ச்சி ஆகியவை வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் வேலையின்மை பிரச்சினைகளை உருவாக்குகின்றன. வேலையில்லாப் பிரச்சினை காரணமாக வேலையின்மைக்குக் காரணமானது. மக்கள்தொகை அழுத்தத்தின் காரணமாக, உண்மையில் தேவைப்படுவதை விட அதிகமான நபர்கள் நிலத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். இது மறைக்கப்பட்ட வேலையின்மை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.
- **பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய நிலை:** வளர்ச்சியடையாத நாடுகளின் மக்கள் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளனர். பொருளாதாரப் பின்தங்கிய தன்மை குறைந்த செயல்திறன், கல்வியறிவின்மை, வறுமை, காரணி-அசைவின்மை, தொழில்முனைவு இல்லாமை மற்றும் பொருளாதார விஷயங்களில் அறியாமை ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது.
- **நிறுவனம் மற்றும் முன்முயற்சியின் பற்றாக்குறை:** வளர்ச்சியடையாத நாடுகளின் ஒரு முக்கியமான பண்பு தொழில்முனைவு மற்றும் முன்முயற்சியின் பற்றாக்குறை ஆகும். வளர்ச்சியடையாத நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் தொழில்முனைவோரை மிகவும் ஊக்குவிப்பதில்லை. அத்தகைய நாடுகளின் மக்கள் பெரும்பாலும் ஆபத்துக்களை எதிர்கொள்கின்றனர். அவர்கள் பொதுவாக அரசாங்க வேலைகள் போன்ற நீண்ட கால வேலைவாய்ப்பை விரும்புகிறார்கள்.
- **போதிய மூலதன உபகரணங்கள்:** ஒரு நாட்டின் உற்பத்தி மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் மூலதனம் ஒரு மூலோபாயப் பங்கைக்

கொண்டுள்ளது. போதிய அளவு பௌதீக மூலதனம் இருப்பது வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரங்களின் சிறப்பியல்பு அம்சமாகும். எனவே, அவை பெரும்பாலும் 'மூலதன ஏழை' பொருளாதாரங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. மூலதனப் பற்றாக்குறையின் ஒரு அறிகுறி மக்கள் தொகையில் ஒருவருக்கு குறைந்த அளவு மூலதனம் ஆகும்.

- **தொழில்நுட்ப பின்னடைவு:** வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில், உற்பத்தி முறைகள் பழமையானவை. இதன் விளைவாக, விவசாயத்தில் உற்பத்தித்திறன் அல்லது தொழில்கள் மிகவும் குறைவு. தொழில்நுட்ப அறிவு இல்லாதது மற்றும் மோசமான அறிவியல் முன்னேற்றம் மற்றும் வழக்கற்றுப் போன நுட்பம் ஆகியவை மோசமான தரமான தயாரிப்புகளை விளைவிக்கிறது.
- **வெளிநாட்டு வர்த்தக நோக்குநிலை:** வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் பொதுவாக வெளிநாட்டு வர்த்தகம் சார்ந்தவை. மூலப்பொருட்களை வீட்டிலேயே பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள், உற்பத்திப் பொருட்களை வீட்டில் தயாரிப்பதற்குப் பதிலாக இறக்குமதி செய்கிறார்கள். ஏற்றுமதியை அதிகமாகச் சார்ந்திருப்பது இந்த நாடுகளை ஆபத்தானதாகவும் சமநிலையற்றதாகவும் ஆக்குகிறது, இது அவர்களின் வர்த்தக விதிமுறைகளை மோசமாக பாதிக்கிறது.

வளர்ச்சியின்மை பரவல்

(i) **ஆப்பிரிக்கா:** உலக மக்கள் தொகையில் ஏழில் ஒரு பங்கை ஆப்பிரிக்கா கொண்டுள்ளது. இது ஐம்பத்து நான்கு நாடுகள் மற்றும் 800 மில்லியன் மக்களைக் கொண்ட இரண்டாவது பெரிய கண்டமாகும். இது கிரகத்தின் இருபது சதவிகிதம் ஆகும். இது மிகவும் வளர்ச்சியடையாத கண்டமாகும். கண்டம் 400 ஆண்டுகால அடிமைத்தனத்தை எதிர்கொண்டது, இது இறுதியில் இன மற்றும் அரசியல் பிளவுகளுக்கு வழிவகுத்தது. அரசியல் மற்றும் சமூக அமைதியின்மை பொருளாதார ஸ்திரமின்மையை ஏற்படுத்தியது, இது சமூகங்களை பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தொடர தகுதியற்றதாக ஆக்கியுள்ளது.

(ii) **ஆப்கானிஸ்தான்:** ஆப்கானிஸ்தானின் வளர்ச்சியடையாதது, குறைந்த பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் பயனற்ற வர்த்தகக் கொள்கைகளின் விளைவாகும். மக்கள் தொகையில் முப்பத்தைந்து சதவீதம் பேர் வேலையில்லாமல் உள்ளனர். இராணுவ மற்றும் அரசியல் ஊழல்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை சிதைத்து,

கலாச்சாரம் மற்றும் மதத்தை உடைத்துவிட்டது. வர்த்தகம் மற்றும் வர்த்தகத்தின் சீர்குலைவு ஒவ்வொரு ஆண்டும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. உள்நாட்டுப் பூசல்கள், உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச உதவிகளால் நாட்டை மீட்டெடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது.

(iii) **லத்தீன் அமெரிக்கா:** லத்தீன் அமெரிக்கா தென் அமெரிக்க நாடுகளைக் கொண்டுள்ளது, அங்கு மக்கள் முதன்மையாக ஸ்பானிஷ், போர்த்துகீசியம் மற்றும் பிரஞ்சு பேசுகிறார்கள். இங்கு குழந்தை இறப்பு விகிதம் மிகவும் அதிகமாக உள்ளது மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளில் உள்ள மக்களை விட மக்களின் ஆயுட்காலம் இருபது ஆண்டுகள் குறைவாக உள்ளது. உலகின் இந்தப் பகுதியில் வேலையின்மை, வீடற்ற தன்மை மற்றும் ஊட்டச் சத்து குறைபாடு ஆகியவை அதிகமாகிவிட்டன, பல சமூகங்கள் வறுமையில் வாடுகின்றன. அதிக மக்கள் தொகை, இராணுவ சர்வாதிகாரம் மற்றும் போர்கள் காரணமாக இப்பகுதி பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரிய நாடுகள் அதன் சிறிய அண்டை நாடுகளை ஒடுக்கிய நிகழ்வுகளால் இது நிரம்பியுள்ளது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சுதந்திர வர்த்தகக் கொள்கைகள் இப்பகுதியில் தேசிய தொழில்களின் வளர்ச்சியைத் தடுத்தன.

(iv) **தென் ஆப்பிரிக்கா:** தென்னாப்பிரிக்கா பணக்காரர்களும் ஏழைகளும் என்று பிரிக்கப்பட்ட நிலம். பணக்காரர்கள் உலகப் பொருளாதாரத்துடன் நாட்டை ஒருங்கிணைத்து தொழில்மயமாக்கல், விவசாயம் மற்றும் நிதிச் சேவைகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இரண்டாவது பொருளாதாரம் பின்தங்கிய மக்களின் பொருளாதாரம். தென்னாப்பிரிக்க நாடுகள் அரசியல், சமூகம் மற்றும் பொருளாதாரத்தை பாதிக்கும் நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட நிறவெறியை வளர்க்கின்றன. சீர்திருத்தங்கள் செல்வத்தின் சீரற்ற பகிர்வு மூலம் பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளியை மேலும் அதிகரித்துள்ளன. Hoogeveen மற்றும் Ozler (2005: 15) அவர்களின் ஆய்வறிக்கையில் 'தனி இல்லை, சமம் இல்லை: நிறவெறிக்கு பிந்தைய தென்னாப்பிரிக்காவில் வறுமை மற்றும் சமத்துவமின்மை' என்று முடிக்கிறார்கள், 'வளர்ச்சி தென்னாப்பிரிக்காவில் ஒட்டுமொத்தமாக ஏழைகளுக்கு ஆதரவாக இல்லை, மற்றும் நிகழ்வுகளில் வறுமை நிச்சயமாய் குறைந்த போது துணைக்குழுக்கள், விநியோக மாற்றங்கள் இன்னும் ஏழைகளுக்கு ஆதரவாக இல்லை' . பொருளாதாரம் பிரதான நீரோட்டத்தில்

இணைக்கப்பட்டவர்களால் கட்டளையிடப்படுகிறது, சாதகமற்ற சூழ்நிலையில் வாழ்பவர்களால் அல்ல.

குறிப்பு

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. GNBயை உள்ளடக்கிய நான்கு வகையான செலவுகளை பட்டியலிடுங்கள்.
4. வாழ்க்கைத் தரக் குறியீடு (PQLI) என்றால் என்ன?
5. மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு என்ற கருத்தை உருவாக்கியவர் யார்?
6. வளர்ச்சியடையாத நாடுகளின் இரண்டு பண்புகளைக் குறிப்பிடவும்.

1.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தில் இரண்டு பொதுவான நடவடிக்கைகள் உள்ளன. முதலாவது ஒரு நாட்டின் உண்மையான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம் மற்றும் இரண்டாவது தனிநபர் உண்மையான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம்.
2. குறைந்த மூலதன உருவாக்கத்திற்கான இரண்டு காரணங்கள்: குறைந்த அளவிலான சேமிப்பு
3. வருமானத்தின் சம விநியோகம்
4. நுகர்வு (C), மொத்த முதலீடு (I), சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளின் அரசாங்க கொள்முதல் (G) மற்றும் நிகர ஏற்றுமதிகள் (Ex) ஆகிய நான்கு முக்கிய வகை செலவுகள் GNP ஐ உள்ளடக்கியது.
5. வாழ்க்கைத் தரக் குறியீடு (PQLI) என்பது ஒரு நாட்டின் வாழ்க்கைத் தரம் அல்லது பொருளாதார நலனை அளவிடும் முறையாகும். அடிப்படை கல்வியறிவு விகிதம், குழந்தை இறப்பு மற்றும் ஒரு வயதில் ஆயுட்காலம், இவை அனைத்தும் பூஜ்ஜியத்திலிருந்து நூறு என்ற அளவில் சமமாக எடையுள்ள மூன்று கூறுகளின் சராசரியை வரவழைப்பதன் மூலம் அதை அளவிட முடியும்.
6. மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு என்ற கருத்து பிரபல பொருளாதார நிபுணர் மஹ்பூப் உல் ஹக் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது.
7. வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் அதிக மக்கள்தொகை மற்றும் தொழில்நுட்ப பின்தங்கிய தன்மையால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

1.6 தொகுப்பு

குறிப்பு

- பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தில் இரண்டு பொதுவான நடவடிக்கைகள் உள்ளன. முதலாவது ஒரு நாட்டின் உண்மையான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம் மற்றும் இரண்டாவது தனிநபர் உண்மையான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம்.
- பொருளாதார வளர்ச்சியின் செயல்முறையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு, ஒரு பொருளாதாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய உற்பத்தியின் அனைத்து திறமையான சேர்க்கைகளையும் காட்டும் உற்பத்தி சாத்தியக்கூறு வளைவைப் பயன்படுத்துவது வசதியானது.
- உற்பத்தி சாத்தியக்கூறுகள் வளைவு ஒரு பொருளாதாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வெளியீட்டின் அனைத்து திறமையான சேர்க்கைகளையும் காட்டுகிறது.
- பொருளாதார வளர்ச்சியின் பகுப்பாய்வு முக்கியமாக பொருளாதார மாறிகளின் வளர்ச்சியை அளவிடுவதோடு, தேசிய வருமான வளர்ச்சி விகிதம் மற்றும் மூலதன உருவாக்கத்தின் வேகம் போன்ற அவற்றின் தொடர்புகளை அடையாளம் காண்பது.
- பொருளாதார வளர்ச்சியின் கருத்து பொருளாதார வளர்ச்சியின் கருத்தை விட மிகவும் குறுகியது.
- பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில், அதாவது, நுகர்வு, முதலீடு, அரசு செலவினங்கள் மற்றும் நிகர ஏற்றுமதிகளை உள்ளடக்கிய ஏதேனும் அல்லது அனைத்து கூறுகளிலும் நிலையான அதிகரிப்பை உள்ளடக்கியது.
- பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது மனித மூலதன குறியீட்டின் அதிகரிப்பு, சமூக மற்றும் பொருளாதார சமத்துவமின்மையில் குறிப்பிடத்தக்க சரிவு மற்றும் ஒரு நாட்டின் மக்கள்தொகையின் ஒட்டுமொத்த தரத்தில் அடிப்படை முன்னேற்றத்திற்கு பங்களிக்கும் கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் ஆகியவை அடங்கும்.
- பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது ஒரு பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தியின் அதிகரிப்புடன் தொடர்புடையது, அதேசமயம் பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது பொருளாதாரத்தில் நிகழும் கட்டமைப்பு மாற்றங்களுடன் தொடர்புடையது.
- மாசு, நெரிசல் மற்றும் பல்வேறு நோய்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய இயற்கை வளங்களின் தீர்ந்துபோவதைக் கணக்கில் எடுத்துக்

கொள்ளாதது பொருளாதார வளர்ச்சியின் முக்கியப் பிரச்சினையாகும். வளர்ச்சியின் கருத்து, மறுபுறம், எதிர்காலத் தேவைகளை சமரசம் செய்யாமல் தற்போதைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதைக் குறிக்கும் நிலைத்தன்மையுடன் ஒத்ததாக இருக்கிறது.

- ஒரு நாட்டின் மொத்த வருவாயின் பரந்த அளவீடு மொத்த தேசிய உற்பத்தி (GNP) ஆகும் - இது ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அனைத்து இறுதி வெளியீட்டின் சந்தை மதிப்பின் அளவீடு ஆகும்.
- செலவினச் சூழலில், GNP என்பது பெரும்பாலும் வீட்டு உபயோகச் செலவுகள், வணிக முதலீட்டுச் செலவுகள் மற்றும் சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளை அரசு கொள்முதல் செய்வதால் ஆனது.
- வருமானக் கொடுப்பனவுகளின் பின்னணியில், GNP என்பது மனித வளங்களால் ஈட்டப்படும் ஊதியங்கள், சம்பளங்கள் மற்றும் இலாபங்களின் கூட்டுத்தொகையாகும்; சொத்து ஆதாரங்களுக்கான வாடகை மற்றும் வட்டி செலுத்துதல்; மற்றும் இரண்டு வகையான வருமானம் அல்லாத கொடுப்பனவுகள் - உற்பத்தியில் பயன்படுத்தப்படும் அல்லது 'நுகர்ந்த' மூலதன வளங்களின் மதிப்பு மற்றும் மறைமுக வணிக வரிகள்.
- GNP இன் துல்லியமான அளவீடு, உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் மதிப்பு ஒரு முறை மட்டுமே அளவிடப்பட வேண்டும், மற்றும் பொருட்கள் உற்பத்தியின் பல்வேறு நிலைகளைக் கடந்து செல்லும் போது பல முறை அல்ல.
- இறுதி வெளியீட்டிற்கான செலவினங்களின் அனைத்து ஆதாரங்களுக்கும் வருமானக் கொடுப்பனவுகளில் ஒன்றைச் சுருக்கி GNP மதிப்பிடலாம். எந்த வகையிலும், உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் தற்போதைய இறுதி சந்தை மதிப்பை மட்டுமே நாங்கள் அளவிடுகிறோம்.
- நுகர்வு (C), மொத்த முதலீடு (I), சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளின் அரசாங்க கொள்முதல் (G) மற்றும் நிகர ஏற்றுமதிகள் (Ex) ஆகிய நான்கு முக்கிய வகை செலவுகள் GNP ஐ உள்ளடக்கியது.
- பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அளவிடுவதற்கு பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஐந்து வருமானக் கணக்குகள் GNP, NNP, தேசிய வருமானம், தனிநபர் வருமானம் மற்றும் செலவழிக்கக்கூடிய வருமானம்.

- GNP என்பது ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் நிதி நிலையின் முக்கியமான அளவீடாகக் கருதப்படுகிறது, GNP இன் அதிகரிப்பு தவிர்க்க முடியாதது, சிறந்த வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு வழிவகுத்தது, மற்ற மாறிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும்.
- தனிநபர் வருமானம் அல்லது சராசரி வருமானம் அல்லது ஒரு நபருக்கான வருமானம் என்பது ஒரு நாடு அல்லது நகரம் போன்ற பொருளாதார மொத்தத்தில் உள்ள மக்கள்தொகையின் சராசரி வருமானத்தைக் குறிக்கிறது.
- வாழ்க்கைத் தரக் குறியீடு (PQLI) என்பது ஒரு நாட்டின் வாழ்க்கைத் தரம் அல்லது பொருளாதார நலனை அளவிடும் முறையாகும். அடிப்படை கல்வியறிவு விகிதம், குழந்தை இறப்பு மற்றும் ஒரு வயதில் ஆயுட்காலம், இவை அனைத்தும் பூஜ்ஜியத்திலிருந்து நூறு என்ற அளவில் சமமாக எடையுள்ள மூன்று கூறுகளின் சராசரியை வரவழைப்பதன் மூலம் அதை அளவிட முடியும்.
- மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு (HDI) என்பது ஆயுட்காலம், கல்வி மற்றும் வருமானக் குறியீடுகளின் கூட்டுப் புள்ளிவிவரமாகும், இது நாடுகளை நான்கு தரங்களாக அல்லது மனித வளர்ச்சியின் நிலைகளாக நிலைநிறுத்தவும் வகைப்படுத்தவும் பயன்படுகிறது.
- வளர்ச்சியடையாதது என்பது சமகால சாத்தியக்கூறுகளின் வரம்பிற்குள் குறைந்த அளவிலான பொருளாதார உற்பத்தித்திறன் மற்றும் தொழில்நுட்ப நுணுக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதாகும். பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு மற்றும் ஆரோக்கியமற்ற வர்த்தக சமநிலை ஆகியவை வளர்ச்சியடையாத நாட்டின் பண்புகளாகும்.
- வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் உள்ள பெரும்பாலான மக்கள் ஏழைகள், வாழ்க்கைத் தரத்தின் எந்த விதிமுறைகளும் இல்லாமல் ஒரு மோசமான வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். வறுமையின் விளைவாக குறைந்த தொழிலாளர் உற்பத்தித்திறன், தொழில் முனைவோர் பற்றாக்குறை மற்றும் மோசமான நிபுணத்துவம்.
- நிலத்தின் மீதான அதிகப்படியான அழுத்தங்கள் மற்றும் மோசமான தொழில்துறை வளர்ச்சி ஆகியவை வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் வேலையின்மை பிரச்சினைகளை உருவாக்குகின்றன. வேலையில்லாப் பிரச்சினை காரணமாக வேலையின்மைக்குக் காரணமானது. மக்கள்தொகை அழுத்தத்தின் காரணமாக, உண்மையில் தேவைப்படுவதை விட அதிகமான நபர்கள் நிலத்தில் வேலை செய்கிறார்கள்.

1.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

குறிப்பு

- **மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி:** மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி பொதுவாக ஆண்டு அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் ஒரு நாட்டின் எல்லைக்குள் உற்பத்தி செய்யப்படும் அனைத்து முடிக்கப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் பண மதிப்பு
- **உற்பத்தி வாய்ப்பு வளைவு:** ஒன்றின் உற்பத்தியிலிருந்து மற்றொன்றின் உற்பத்திக்கு வளங்களை மாற்றுவதன் மூலம் இரண்டு வெவ்வேறு பொருட்களின் அளவைப் பற்றிய ஒரு கற்பனையான பிரதிநிதித்துவம் இது.
- **GNP:** GNP என்பது மொத்த தேசிய உற்பத்தியைக் குறிக்கிறது. இது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை உள்ளடக்கிய பொருளாதார புள்ளிவிவரம் மற்றும் வெளிநாடுகளில் வசிப்பவர்கள் சம்பாதித்த வருமானம் முதலீடுகள், வெளிநாடுகளில் வசிப்பவர்கள் உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் ஈட்டிய வருமானத்தைக் கழித்தல்.
- **மனித மூலதனக் குறியீடு:** ஒரு தனிநபரின் திறமை, அறிவு மற்றும் நிபுணத்துவம் ஆகியவற்றின் மூலம் பங்குதாரர் மதிப்பை உருவாக்கும் மற்றும் உருவாக்குவதற்கான திறனை ஒரு நிறுவனம் எவ்வளவு சிறப்பாகப் பயன்படுத்துகிறது என்பதை இது அளவிடுகிறது.

1.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. பொருளாதார வளர்ச்சியின் மூலம் நீங்கள் என்ன புரிந்துகொள்கிறீர்கள்?
2. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியை பட்டியலிடுவதற்கு உற்பத்தி வாய்ப்பு வளைவுகள் எவ்வாறு நமக்கு உதவுகின்றன?
3. உற்பத்தி சாத்தியக்கூறுகளின் வளைவில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் எதைக் குறிக்கின்றன? வளைவில் மாற்றம் இல்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்?
4. மதிப்பு கூட்டல் கருத்து GNPயின் துல்லியத்தை எவ்வாறு பாதிக்கிறது?
5. தனிநபர் வருமானத்தை வரையறுக்கவும். நாம் ஏன் அதைப் பயன்படுத்துகிறோம்?
6. மனித வளர்ச்சிக் குறியீட்டில் ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதவும்.

7. வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் என எவ்வாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன?

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. பொருளாதார வளர்ச்சியின் கருத்தை விமர்சன ரீதியாக பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
2. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் கணக்கிடுங்கள்.
3. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார ஆரோக்கியத்தின் ஒரே குறிகாட்டியாக ஜிஎன்பியை கருத்தில் கொள்வதில் உள்ள முக்கிய குறைபாடுகளை விவாதிக்கவும்.
4. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கையின் அளவீடாக ஐந்து வருமானக் கணக்குகளை விரிவாக விவாதிக்கவும்.
5. குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் பண்புகளை விரிவாக விளக்குங்கள்.

1.9 மேலும் படிக்க

Van den berg, Hendrik. 2001. Economic Growth and Development.

Ohio: McGraw-Hill.

Weil, David N. 2004. Economic Growth. London: Addison Wesley.

Soubbotina, Tatyana P. 2004. Beyond Economic Growth: An

Introduction to Sustainable Development. Washington: World Bank

Thingan, M.L 1985. The Economics of Development and Planning. Delhi: Vrinda Publications.

Mankar, V.G. 1995. Economic Policy and Planning. Delhi: New Age International Publishers.

Taylor, Edward J and Travis J Lybbert. 2015. Essentials of Development Economics. California: University of California Press.

Ray, Debraj. 1998. Development Economics. New Jersey: Princeton University Press.

அலகு 2 வளர்ச்சி மற்றும் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை

கட்டமைப்பு

2.0 அறிமுகம்

இந்த பிரிவில், வளர்ச்சி இடைவெளி மற்றும் வளர்ச்சியின் குறிகாட்டிகள் பற்றி நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். பாலின வலுவூட்டல் அளவீடு (GEM) மற்றும் பாலினம் தொடர்பான மேம்பாட்டுக் குறியீடு (GDI) ஆகியவை வாழ்க்கைத் தரக் குறிகாட்டிகளின் சில எடுத்துக்காட்டுகள். மேலும் அலகில், புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் இந்தியாவில் அதன் அறிமுகம் பற்றிய கருத்தாக்கத்தை நோக்கி விவாதம் நகரும். இந்தியாவில் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, நாடு அதன் கொள்கைகளை மறுபரிசீலனை செய்து, கிட்டத்தட்ட அனைத்து துறைகளிலும் நட்புறவை உருவாக்கியுள்ளது. இந்த பிரிவு புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் நோக்கங்களையும் ஆராயும்.

2.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி இடைவெளியை எவ்வாறு அளவிடுவது என்பதை விளக்குங்கள்
- மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு மற்றும் உறவினர் மற்றும் முழுமையான வறுமையின் கருத்துகளை ஆராயுங்கள்

- புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் நோக்கங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்

2.2 உருவாக்கம்

குறிப்பு

உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு நாட்டின் பொருளாதார நிலையும் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. சில புவியியல் பகுதிகள் மற்றவர்களை விட மிகவும் வளர்ந்தவை. பொதுவான பேச்சு வழக்கில், உலகப் பொருளாதாரங்கள் MDCs (மேலும் வளர்ந்த நாடுகள்) மற்றும் LDCகள் (குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள்) என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. நாடுகளின் இந்த வகைப்பாட்டைப் புரிந்துகொள்வது எளிது. நாடுகளை வகைப்படுத்த பொருளாதார வல்லுனர்களால் வேறு பல சொற்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் மூன்றாம் உலக நாடுகள் மற்றும் வளர்ந்த நாடுகள் முதல் உலக நாடுகளாக அழைக்கப்படுகின்றன. முதல் உலக நாடுகளின் கீழ், தொழில்துறை பொருளாதாரங்கள் அல்லது முதலாளித்துவ நாடுகள் காணப்படுகின்றன. இதில் ஜப்பான், அமெரிக்கா, மேற்கு ஐரோப்பா மற்றும் ஆஸ்திரேலியா ஆகியவை அடங்கும். ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் மூன்றாம் உலக நாடுகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. கிழக்கு ஐரோப்பா, சீனா, சோவியத் யூனியன், வடகொரியா, கியூபா, வியட்நாம் போன்ற கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள் இரண்டாம் உலக நாடுகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் கம்யூனிசத்தின் வீழ்ச்சியால், இரண்டாம் உலக நாடுகள் என்ற சொல் மிகவும் பிரபலமாகவில்லை. இந்த மூன்று மாதிரி வகைப்பாடு இப்போது காலாவதியாகிவிட்டது. இப்போது நான்காம் உலக நாடுகளின் மற்றொரு வகையும் காணப்படுகிறது. இதன் கீழ், அந்த நாடுகள் மிகவும் ஏழ்மையானவை, பழங்குடியினர் மற்றும் நாடோடி அமைப்பைக் கொண்டவை என்று கணக்கிடப்படுகின்றன. இந்த நாடுகள் தன்னிறைவு பெற்றதாகவும், சொந்தமாக வாழக்கூடியதாகவும் இருக்கலாம், ஆனால் பொருளாதார அளவுருக்கள் அல்லது குறிகாட்டிகளில், இவை உலகின் பிற பகுதிகளை விட மிகவும் பின்தங்கி உள்ளன. ரஷ்யா போன்ற நாடுகள் மையமாக திட்டமிடப்பட்ட நாடுகள் என்று அறியப்படுகின்றன.

பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சியின் அடிப்படையில், பல்வேறு சர்வதேச மற்றும் பிராந்திய நாடுகள் வெவ்வேறு பெயர்களில் அறியப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியாவும் சீனாவும் NIC (புதிய தொழில்மயமான நாடுகள்) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ் எண்ணெய் ஏற்றுமதி நாடுகள் என்று அழைக்கப்படும் அதே வேளையில், அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஜப்பான் மற்றும் ஆஸ்திரேலியா

ஆகியவை பணக்கார தொழில்மயமான நாடுகளாக அறியப்படுகின்றன. சமீபத்திய நிதி மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடி பல முன்னேறிய மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளின் செயல்திறன் மீது பல கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளது. எனவே, ஒரு நாடு ஒரே நிலையில் இருக்க முடியாது. எப்பொழுதும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் பல குறிகாட்டிகளின் அடிப்படையில் தான் அது எங்கு உள்ளது என்பதை ஒருவர் தீர்மானிக்க முடியும். நீங்கள் ஏற்கனவே யூனிட் 1ல் கற்றுக்கொண்டது போல. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியை பல்வேறு குறிகாட்டிகள் மூலம் அளவிட முடியும். இந்த குறிகாட்டிகள் வளர்ச்சியின் நடவடிக்கைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக, இந்த குறிகாட்டிகள் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன:

- பொருளாதார குறிகாட்டிகள்
- தொழில்நுட்பம் மற்றும் தொழில் தொடர்பான குறிகாட்டிகள்
- சமூக மற்றும் நலன் தொடர்பான குறிகாட்டிகள்
- மற்றவை

இந்த குறிகாட்டிகளில் சிலவற்றை நீங்கள் அலகு 1 இல் விரிவாகப் படித்திருக்கிறீர்கள். அவற்றைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

1. **மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (GDP):** இது ஒரு வருடத்தில் ஒரு நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அனைத்து பொருட்களின் மொத்த மதிப்பை அளவிடுகிறது. ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி நிலை அல்லது ஆரோக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இது ஒரு முக்கிய குறிகாட்டியாகும். இது ஒவ்வொரு நபரின் மொத்த செலவினத்தின் அடிப்படையிலோ அல்லது ஒரு நாட்டில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு வருடத்தில் ஈட்டிய மொத்த வருமானத்தின் அடிப்படையிலோ கணக்கிடப்படலாம். இது நுகர்வோரின் மொத்த முதலீடு, அரசு மற்றும் நிகர ஏற்றுமதியின் செலவு (ஏற்றுமதி கழித்தல் இறக்குமதி):
   GDP = நுகர்வு + முதலீடு + (அரசு செலவு) + (ஏற்றுமதி - இறக்குமதி)
2. **மொத்த தேசிய உற்பத்தி (GNP):** ஒரு வருடத்தில் தொழிலாளர் வளங்கள் மற்றும் உள்நாட்டு நிலம் மற்றும் வெளிநாட்டு நிலங்களில் முதலீடு செய்வதன் மூலம் ஒரு நாட்டின் குடிமக்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் மொத்த மதிப்பாகும். மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில், உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் ஒரு நாட்டின் எல்லைக்குள் கருதப்படும் போது GNP விஷயத்தில், வெளிநாட்டு நிலத்தில் ஒரு நாட்டின் குடிமக்களால் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளும் கருதப்படுகின்றன.

GNP = GDP + NR (வெளிநாட்டில் உள்ள சொத்துக்களிலிருந்து நிகர வருமானம் அல்லது நிகர வருமான ரசீதுகள்) - NP (வெளிநாட்டு சொத்துக்களுக்கு நிகர செலுத்துதல் வெளியேற்றம்)

3. **தனிநபர் மொத்த தேசிய வருமானம் (GNI)** இது தேசிய மற்றும் வெளிநாட்டு வருமானத்தின் மூலம் ஒரு நாடு பெறும் வருமானத்தை அளவிடுகிறது. இது மொத்த தேசிய உற்பத்தியைப் போன்றது.
4. **தனிநபர் நுகர்வு:** இது ஒரு நாட்டில் ஒரு நபரின் சராசரி நுகர்வு அளவை அளவிடுகிறது. இது ஒரு நாட்டின் குடும்பங்கள் வாங்கும் அனைத்து பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் சந்தை மதிப்பின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்படுகிறது, பின்னர் அந்த நாட்டின் சராசரி மக்கள்தொகையால் வகுக்கப்படுகிறது. பொதுவாக மிகவும் முன்னேறிய நாடுகளில் நகர்ப்புற மக்கள்தொகை அதிகம்.
5. **உள்கட்டமைப்பு:** உள்கட்டமைப்பு எப்போதும் ஒரு நாட்டின் அடித்தளம். இதில் அடங்கும்:
   - ஆற்றல் விநியோகம்
   - போக்குவரத்து நெட்வொர்க்குகள்
   - தகவல் தொடர்பு நெட்வொர்க்குகள், ICT
   - நகர்ப்புற மையங்களுக்கான அணுகல்
   - பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள், தபால் சேவைகள் பண்ணைகள் மற்றும் தொழிற்சாலைகள் போன்ற அடிப்படை வசதிகள்
   - கேமைன்ஸ்
   - காவல்துறை மற்றும் ஆயுதப்படை
6. **மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு (HDI):** ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஐக்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சித் திட்டத்தால் (UNDP) HDI கணக்கிடப்படுகிறது. மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு மூன்று குறிகாட்டிகளைக் கொண்டது:
   - ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு
   - கல்வி (வயது வந்தோர் கல்வியறிவு மற்றும் ஒருங்கிணைந்த இடைநிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலை பள்ளி சேர்க்கை), மற்றும்
   - தனிநபர் உண்மையான GDP
7. **மக்கள் தொகை வளர்ச்சி:** மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் சமூக நலனின் முக்கிய குறிகாட்டியாகும். சில பொருளாதாரங்களில் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் ஒன்று அல்லது இரண்டு சதவீதம் குறைவாக உள்ளது, மற்றவை அதிக வளர்ச்சி விகிதத்தைக் கொண்டுள்ளன. இது ஒரு பொருளாதாரத்தின் வாழ்க்கைத் தரத்தை நேரடியாகப் பாதிக்கிறது. மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் ஒரு

குறிப்பு

சதவீதமாக இருந்தால், எழுபது ஆண்டுகளில் அது இரட்டிப்பாகும் என்று '70ன் விதி' கூறுகிறது. மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதத்தில் சிறிய மாற்றம் ஒரு நாட்டின் மொத்த மக்கள்தொகையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

8. **நகரமயமாக்கல்:** நகர்ப்புறங்களில் வாழும் ஒரு நாட்டின் மொத்த மக்கள்தொகையின் சதவீதத்தை இது அளவிடுகிறது.

9. **சமூக குறிகாட்டிகள்:** எழுத்தறிவு விகிதம், குழந்தை இறப்பு, ஆயுட்காலம் மற்றும் கலோரி உட்கொள்ளல் ஆகியவை பொருளாதாரத்தின் சமூக நலன் நிலையை அளவிடுவதற்கான பல நிலையான அளவுருக்கள் ஆகும்.

10. **தொழில் அமைப்பு:** உழைக்கும் மக்கள்தொகையில் எந்த விகிதத்தில் முதன்மை, இரண்டாம் நிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலைத் துறையில் வேலை செய்கிறார்கள் என்பதையும் அளவிடுவது அவசியம். இது அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம், நுகர்வு முறை மற்றும் வருமானத்தையும் தீர்மானிக்கிறது.

11. **அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை நிலை:** அரசியல் ஊழல், ஜனநாயக அரசாங்கம் மற்றும் உள்நாட்டுப் போர் ஆகியவை பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியின் நிலையை அளவிடுவதற்கு குறிப்பிடத்தக்கவை.

பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியை அளவிடுவதற்கு ஒற்றைக் குறிகாட்டியைக் கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது. இது எப்போதும் பல அளவுருக்களின் கலவையாகும், இதன் மூலம் ஒரு பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி நிலையை மதிப்பிட முடியும்.

வளர்ச்சியை அளவிடுவதற்கு ஒரு பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி இடைவெளியைப் புரிந்துகொள்வது சமமாக முக்கியமானது என்று கூறும் மற்றொரு கருத்து உள்ளது. வளர்ச்சி இடைவெளி என்பது உலகின் பணக்கார மற்றும் ஏழை நாடுகளுக்கு இடையிலான இடைவெளியைக் குறிக்கிறது. ஒரு குறுகிய மட்டத்தில், அது ஒரு நாட்டின் பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளியாக இருக்கலாம் அல்லது நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற மக்களுக்கு இடையிலான வளர்ச்சியின் இடைவெளியாகவும் இருக்கலாம். அதனால்தான் பணக்கார/ஏழை நாடுகள், வடக்கு/தென் மண்டலம், வளர்ந்த/வளரும் போன்ற கருத்துக்கள்/வளர்ச்சியற்ற நாடுகள், முதல் உலகம்/இரண்டாம் உலகம்/மூன்றாம் உலகம், மற்றும் LEDC/ MEDC/NIC ஆகியவை உள்ளன. வளர்ச்சி இடைவெளியை அளவிடுவதற்கு கூட மேலே விவாதிக்கப்பட்ட குறிகாட்டிகள் கருதப்படுகின்றன, ஆனால் நாட்டின் மக்கள் தொகை எவ்வளவு வளங்களைப் பயன்படுத்துகிறது என்பதைப் பார்க்க மேலும் பகுப்பாய்வு தேவைப்படுகிறது. அல்லது ஒரு நாட்டின் பணக்கார மற்றும் ஏழை மக்களின் வருமானம், நுகர்வு மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம்

ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள இடைவெளி என்ன? பின்வரும் அளவுருக்களின் அடிப்படையில் வளர்ச்சி இடைவெளியைக் காணலாம்.

- GDP, GNP, GNI போன்ற பொருளாதார குறிகாட்டிகள்.
- பாலினப் பிரிவு
- HDI, சர்வதேச துன்பக் குறியீடு, உடல் வாழ்க்கைத் தரக் குறியீடு போன்ற கூட்டு குறியீடுகள்
- டிஜிட்டல் அணுகல் குறியீடு (DAI) சுகாதாரம், கல்வி, பாதுகாப்பு மற்றும் வீடு போன்றவற்றை அளவிடும் ICT
- சமூக குறிகாட்டிகளுக்கான அணுகலை அளவிடுகிறது.

வளர்ச்சியின் மாற்று நடவடிக்கைகள்

தனிநபர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை ஒரு குறிகாட்டியாக விரும்பாதது பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சியின் குறிகாட்டிகளின் பரந்த அடிப்படையிலான வரையறைக்கு வழிவகுத்தது. PC GDP என்பது மக்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு நடவடிக்கையாக இருக்கலாம் என்று கண்டறியப்பட்டது.

1. வாழ்க்கைத் தரக் குறியீடு (PQLI)

இந்த குறியீட்டை 1979 இல் மோரிஸ் D. மோரிஸ் உருவாக்கினார் என்பதை நீங்கள் யூனிட் 1 இல் படித்திருக்கிறீர்கள். அவரைப் பொறுத்தவரை, வருமானம் என்பது பொருளாதார வளர்ச்சியின் செயல்பாட்டில் உள்ளீடு மட்டுமே அன்றி அதன் உற்பத்தி அல்ல. மேலும், அது எப்படி என்பதையும் விளக்கவில்லை வருமானம் சமூகத்தில் விநியோகிக்கப்படுகிறது. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை விளக்குவதற்கு உதவும் மூன்று பரந்த குறிகாட்டிகளை அவர் கவனத்தில் கொள்கிறார். அவை எழுத்தறிவு விகிதம், ஆயுட்காலம் மற்றும் குழந்தை இறப்பு விகிதம். இந்த மூன்று அளவுருக்கள் பொருளாதார வளர்ச்சியின் போது மக்களின் அடிப்படை வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றங்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. ஒவ்வொரு மாறிக்கும் சம எடை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதிகபட்ச மற்றும் குறைந்தபட்ச மதிப்புகள் பூஜ்ஜியம் முதல் பத்து வரை அளவிடப்படுகிறது. இந்த மூன்று கூறுகளிலும் உண்மையான சாதனைகளின்படி நாடுகள் தரவரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக, எழுத்தறிவு விகிதத்தின் குறைந்தபட்ச மதிப்பு பூஜ்ஜியம் மற்றும் அதிகபட்சம் 100 ஆகும். இதேபோல், மிகக் குறைந்த ஆயுட்காலம் சோமாலியாவில் முப்பத்தொன்பது ஆண்டுகள் மற்றும் கனடாவில் எழுபத்தி ஆறு ஆண்டுகள் ஆகும். இதேபோல், குழந்தை இறப்பு விகிதம் பங்களாதேஷில் அதிகபட்சமாக ஆயிரத்துக்கு 139 ஆகவும், டென்மார்க்கில் மிகக் குறைவாக ஆயிரத்துக்கு எட்டு ஆகவும் இருந்தது. குழந்தை இறப்பு விகிதம் எதிர்மறையான குறியீடாகும், எனவே அதிக IMR உள்ள நாடுடன்

குறிப்பு

ஒப்பிடும்போது குறைந்த IMR உள்ள நாடு உயர்ந்த தரவரிசையில் இருக்கும். மூன்றின் சராசரிகள் PQLI, இயற்பியல் தரக் குறியீட்டைக் கொடுக்கின்றன.

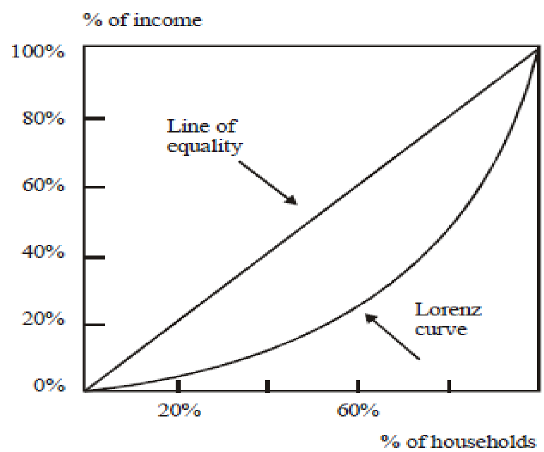
2. வருமான சமத்துவமின்மை

வருமானத்தின் சமத்துவமின்மை என்பது ஒரு நாட்டின் தனிப்பட்ட குடும்பங்களுக்கிடையில் வருமானத்தின் சமமற்ற விநியோகத்தைக் குறிக்கிறது. அதிகப் பணத்தைச் சம்பாதிப்பவருக்கும், குறைந்தப் பணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்கும் இடையே உள்ள வருமான வேறுபாட்டை இது அளவிடுகிறது. வருமானத்தின் சமத்துவமின்மை என்பது ஒரு பிராந்தியம் அல்லது ஒரு நாட்டின் குடும்ப வருமானங்களுக்கு இடையே உள்ள இடைவெளியை ஆய்வு செய்வதற்கான ஒப்பீட்டு அளவீடு ஆகும்.

வருமான சமத்துவமின்மையை அதிகரிப்பது ஒரு உலகளாவிய நிகழ்வு. அதிகரித்துவரும் உலகமயமாக்கலின் விளைவாக வருமானம் மற்றும் செல்வத்தின் சமத்துவமின்மை அதிகரித்துள்ளது. வருமான சமத்துவமின்மைக்கான எடுத்துக்காட்டுகள் பெருநிறுவன இலாபங்கள் அதிகரிப்பு, ஆனால் ஊழியர்களின் வருமானம் குறைதல், பெண்களை விட ஆண்களின் அதிக வருமானம், கிராமப்புற மக்களை ஒப்பிடுகையில் நகர்ப்புற மக்களின் அதிக வருமானம் மற்றும் வளரும் பொருளாதாரங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் வளர்ந்த பொருளாதாரங்களின் அதிக வருமானம் போன்ற வடிவங்களில் காணலாம். மற்றும் வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரங்கள் போன்றவை.

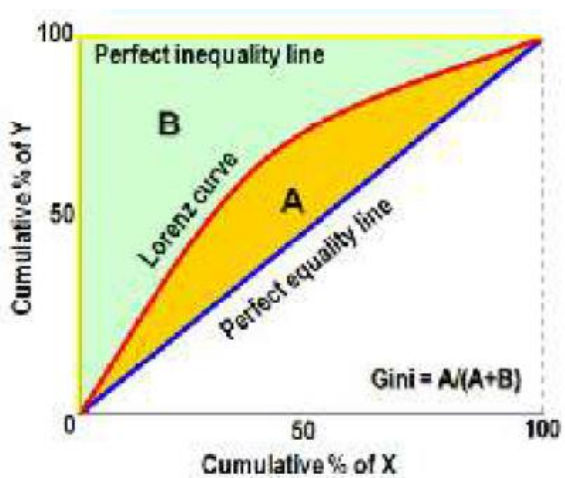
உலகின் பெரும்பாலான நாடுகள் வருமான சமத்துவமின்மை நிலையை எதிர்கொள்கின்றன. அமெரிக்கா, இந்தியா, சீனா அல்லது பிற நாடுகளை உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டாலும், வருமான சமத்துவமின்மையின் சமீபத்திய போக்குகள் பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளி அதிகரித்துள்ளதைக் காட்டுகிறது.
வருமான சமத்துவமின்மையை மாற்றுவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் இரண்டு நடவடிக்கைகள் லோரென்ஸ் வளைவு மற்றும் கினி குறியீடு ஆகும்.

லோரென்ஸ் வளைவு மக்கள் தொகையின் சதவீதத்தால் ஈட்டப்பட்ட வருமானத்தின் சதவீதத்தை விளக்குகிறது. சரியான வருமான விநியோகம் லோரென்ஸ் வளைவைக் கொண்டிருக்கும், அதாவது, மக்கள்தொகையில் ஏற்படும் அதே சதவீத மாற்றத்தால் ஏற்படும் வருமானத்தில் அதே சதவீத மாற்றத்தைக் காட்டும் நேர்கோட்டில் இருக்கும்.

படம் 2.1 ஒரு லோரென்ஸ் வளைவு சமத்துவமின்மையை விளக்குகிறது

கினி குணகம் வருமானத்தின் சமத்துவமின்மையை அளவிடவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கினி குணகம் ஒரு நாட்டில் உள்ள வருமானப் பங்கீட்டின் விலகலைக் கணக்கிடுகிறது. கினி குணகம் பூஜ்ஜியமாக இருந்தால், அது சரியான சமத்துவத்தைக் குறிக்கிறது மற்றும் ஒன்று இருந்தால், அது வருமானத்தின் சரியான சமத்துவமின்மையைக் காட்டுகிறது, இது ஒரு நபர் முழு வருமானத்தையும் வைத்திருப்பதைக் குறிக்கிறது. வருமானத்தில் உள்ள சமத்துவமின்மை நாட்டின் சமூக நலனின் குறிகாட்டியாகும். அதிகரித்து வரும் வருமான சமத்துவமின்மை சமூக அமைதியின்மையை அதிகரிக்கிறது.

3. மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு

இந்திய அரசின் பத்தாவது திட்ட அறிக்கை, பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டுமே தேசியத் திட்டத்திற்கான ஒரே குறிக்கோளாக இருக்க முடியாது என்றும், உண்மையில் பல ஆண்டுகளாக, வளர்ச்சி நோக்கங்கள் மொத்த உள்நாட்டு

குறிப்பு

உற்பத்தி அல்லது தனிநபர் வருவாயின் அதிகரிப்பின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப்படவில்லை, ஆனால் மேலும் பரந்த அளவில் வரையறுக்கப்படுகின்றன. மனித வளர்ச்சிக்கான விதிமுறைகள் நல்வாழ்வு. இதில் உணவு மற்றும் பிற நுகர்பொருட்களின் போதுமான அளவு நுகர்வு மட்டுமன்றி அடிப்படை சமூக சேவைகளுக்கான அணுகல், குறிப்பாக கல்வி, சுகாதாரம், குடிநீர் மற்றும் அடிப்படை சுகாதாரம் ஆகியவை அடங்கும். அனைத்து தனிநபர்கள் மற்றும் குழுக்களுக்கான பொருளாதார மற்றும் சமூக வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்துதல், ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்தல் ஆகியவையும் இதில் அடங்கும், மற்றும் முடிவெடுப்பதில் அதிக பங்கேற்பு.

நோபல் பரிசு பெற்றவரும், மனித வளர்ச்சியின் முன்னோடிகளில் ஒருவருமான அமர்த்தியா சென் குறிப்பிடுகிறார்:

> வளர்ச்சியின் அடிப்படை நோக்கம் மக்களின் விருப்பங்களை பெரிதாக்குவதுதான். கொள்கையளவில், இந்த தேர்வுகள் எல்லையற்றதாக இருக்கலாம் மற்றும் காலப்போக்கில் மாறலாம். மக்கள் பெரும்பாலும் வருமானம் அல்லது வளர்ச்சி புள்ளிவிவரங்களில் காட்டாத அல்லது உடனடியாக இல்லாத சாதனைகளை மதிக்கிறார்கள்: அறிவுக்கான அதிக அணுகல், சிறந்த ஊட்டச்சத்து மற்றும் சுகாதார சேவைகள், அதிக பாதுகாப்பான வாழ்வாதாரம், குற்றம் மற்றும் உடல் வன்முறைக்கு எதிரான பாதுகாப்பு, திருப்திகரமான ஓய்வு நேரங்கள், அரசியல் மற்றும் கலாச்சார சுதந்திரம் மற்றும் சமூக நடவடிக்கைகளில் பங்கு பற்றிய உணர்வு. மக்கள் நீண்ட, ஆரோக்கியமான மற்றும் ஆக்கப்பூர்வமான வாழ்க்கையை அனுபவிக்கக்கூடிய சூழலை உருவாக்குவதே வளர்ச்சியின் நோக்கமாகும்.

வளர்ச்சி அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாகவும், அனைத்து ஊட்டமளிப்பதாகவும், அனைத்து வியாபித்ததாகவும் இருக்க வேண்டும். வளர்ச்சி நோக்கங்கள் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் அல்லது தனிநபர் வருமானத்தில் அதிகரிப்பின் அடிப்படையில் மட்டும் வரையறுக்கப்படாமல், மனித நல்வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கான பரந்த அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.

UNDP மேலும் குறிப்பிடுகிறது மனித மேம்பாடு என்பது வாழ்க்கையில் மக்களின் விருப்பங்களை விரிவுபடுத்தும் ஒரு செயல்முறையாகும். இந்த தேர்வுகள் எல்லையற்றதாக இருக்கலாம் மற்றும் காலப்போக்கில் மாறலாம். இருப்பினும், உலகளவில் பொருந்தக்கூடிய மூன்று அடிப்படை திறன்கள் நீண்ட மற்றும் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான திறன், அறிவாற்றல் மற்றும் ஒழுக்கமான வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பெறுவதற்கான திறன். இந்த அத்தியாவசிய தேர்வுகள் கிடைக்கவில்லை என்றால், வேறு பல

வாய்ப்புகள் அணுக முடியாததாகவே இருக்கும். எனவே, எச்டிஐ, இந்த மூன்று மாறிகளை மட்டுமே உள்ளடக்கியது (UNDP 1994).

மனித வளர்ச்சியின் கருத்தின் புதிய பரிமாணத்தை கருத்தில் கொண்டு, UNDP மனித வளர்ச்சி குறியீட்டை (HDI) உருவாக்கியது. மனித வளர்ச்சியின் மூன்று அடிப்படை பரிமாணங்களில் ஒரு நாட்டின் சராசரி சாதனையை அளவிடும் மனித வளர்ச்சியின் சுருக்க அளவீடுதான் HDI என்று அலகு 1 இல் நீங்கள் ஏற்கனவே படித்திருக்கிறீர்கள்:

- நீண்ட மற்றும் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை, பிறக்கும் போது ஆயுட்காலம் (LEB) மூலம் அளவிடப்படுகிறது.
- அறிவு, வயது வந்தோருக்கான கல்வியறிவு விகிதம் (மூன்றில் இரண்டு பங்கு எடையுடன்) மற்றும் முதன்மை, இரண்டாம் நிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலை மொத்த சேர்க்கை விகிதத்தால் அளவிடப்படுகிறது.
- தனிநபர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியால் (PPP US$) அளவிடப்படும் ஒழுக்கமான வாழ்க்கைத் தரம்.

இந்த மூன்று பரிமாணங்களில் ஒவ்வொன்றிற்கும், ஒரு EDEP (சமமாக விநியோகிக்கப்பட்ட சமமான சதவீதம்) கணக்கிடப்படுகிறது மற்றும் அட்டவணை 2.1 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி மூன்று குறியீட்டு EDEP களின் எளிய சராசரியாக HDI கணக்கிடப்படுகிறது.

அட்டவணை	**சதுரம்**	**குறைந்தபட்ச மதிப்பு**	அதிகபட்ச மதிப்பு	**வாய்பாடு**
நீண்ட ஆயுள் (L)	LEB	25 ஆண்டுகள்	85 ஆண்டுகள்	LEB/LEI= உண்மையானது-மின் மேக்ஸ்-மின்
கல்வி (E)	எழுத்தறிவு விகிதம் (LR)	0 %	100%	
	ஒருங்கிணைந்த மொத்த பதிவு விகிதம் (CGER)	0 %	100%	
மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி	தனிநபர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (PPP)	100 அமெரிக்க டாலர்	40000 அமெரிக்க டாலர்	GDPI= logactual-logmin / Logmax-logmin

கல்வியறிவு விகிதத்தில், வயது வந்தோருக்கான கல்வியறிவு விகிதத்திற்கு 2/3 எடையும், மொத்த மொத்த சேர்க்கை விகிதத்திற்கு 1/3 எடையும் ஒதுக்கப்படும். ஆயுட்காலம், எழுத்தறிவு விகிதம் மற்றும் PPP PC GDP ஆகிய மூன்று மாறிகளுக்கும் சம எடை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. HDI பின்வருமாறு கணக்கிடப்படுகிறது:

HDI= 1/3LEI+1/3 CGER +1/3 GDPI.

HDI இன் மதிப்பு பூஜ்ஜியத்திற்கும் ஒன்றுக்கும் இடையில் இருக்கும். HDI இன் அதிக மதிப்பு ஒரு நாட்டின் சாதனை அளவைக் குறிக்கும்.

விமர்சனம்

மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு பல்வேறு காரணங்களுக்காக விமர்சிக்கப்படுகிறது, இதில் எந்த சூழலியல் கருத்துகளையும் சேர்க்கத் தவறியது, தேசிய செயல்திறன் மற்றும் தரவரிசையில் பிரத்தியேகமாக கவனம் செலுத்துதல் மற்றும் உலகளாவிய கண்ணோட்டத்தில் வளர்ச்சியில் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. மனித வளர்ச்சி அறிக்கைகள் 'அவற்றின் அசல் பார்வையுடன் தொடர்பை இழந்துவிட்டன மற்றும் குறியீட்டு அது சித்தரிக்க விரும்பும் உலகின் சாரத்தை கைப்பற்றத் தவறிவிட்டது' என்று மற்ற ஆசிரியர்கள் கூறினர். இந்த குறியீடு, 'தேவையற்றது' மற்றும் 'சக்கரத்தின் மறு கண்டுபிடிப்பு' என்றும் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது, இது ஏற்கனவே முழுமையாக ஆய்வு செய்யப்பட்ட வளர்ச்சியின் அம்சங்களை அளவிடுகிறது. வருமானத்தை பொருத்தமற்ற முறையில் நடத்துவது, ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஒப்பிடும் தன்மை இல்லாதது மற்றும் வெவ்வேறு நாடுகளின் வெவ்வேறு குழுக்களில் வளர்ச்சியை வித்தியாசமாக மதிப்பிடுவது போன்றவற்றிற்காக குறியீட்டு மேலும் விமர்சிக்கப்பட்டது.

பொருளாதார வல்லுனர் பிரையன் கப்லான், பள்ளிக்கல்வியை HDI இல் சேர்ப்பதை விமர்சித்தார், 'அழியாத நாடுகளின் எண்ணற்ற தனிநபர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஒரு மதிப்பெண் கிடைக்கும்.666 (தென்னாப்பிரிக்கா மற்றும் தஜிகிஸ்தானைக் காட்டிலும் குறைவானது) அதன் மக்கள்தொகை கல்வியறிவற்றவர்களாகவும் பள்ளிக்குச் செல்லாதவர்களாகவும் இருந்தால்.'

சில பொருளாதார வல்லுனர்கள் HDI ஐக் கட்டமைக்கப் பயன்படுத்தப்படும் அடிப்படை உடல்நலம், கல்வி மற்றும் வருமானப் புள்ளிவிவரங்களில் உள்ள தரவுப் பிழையின் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து விவாதிக்கின்றனர். (i) தரவுப் புதுப்பித்தல், (ii) சூத்திரத் திருத்தங்கள் மற்றும் (iii) ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி நிலையை வகைப்படுத்துவதற்கான (iii) வரம்புகள் ஆகியவற்றால் ஏற்படும் தரவுப் பிழையின் மூன்று ஆதாரங்களை அவர்கள் கண்டறிந்து, பதினொரு சதவீதம், இருபத்தி ஒரு சதவீதம் மற்றும் முப்பத்தி நான்கு என்று கண்டறிந்துள்ளனர். அனைத்து நாடுகளின் சதவீதம் தரவு பிழையின் மூன்று ஆதாரங்கள் முறையே டெவலப்மென்ட் பின்களில் தற்போது தவறாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என விளக்கலாம். கட்-ஆஃப் மதிப்புகள் தன்னிச்சையாகத் தோன்றுவதால், வளர்ச்சித் தொட்டிகளாக நாடுகளை வகைப்படுத்தும் நடைமுறையை ஐக்கிய நாடுகள் சபை நிறுத்த வேண்டும் என்று ஆசிரியர்கள் பரிந்துரைக்கின்றனர்; உத்தியோகபூர்வ

புள்ளிவிவரங்களைப் புகாரளிப்பதில் மூலோபாய நடத்தைக்கான ஊக்குவிப்புகளை வழங்க முடியும் மற்றும் HDI ஐப் பயன்படுத்தும் அரசியல்வாதிகள், முதலீட்டாளர்கள், தொண்டு நன்கொடையாளர்கள் மற்றும் பொதுமக்களை தவறாக வழிநடத்தும் சாத்தியம் உள்ளது.

அலகு 1 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, 2010 இல், UNDP விமர்சனங்களுக்கு எதிர்வினையாற்றியது மற்றும் நாடுகளை குறைந்த, நடுத்தர மற்றும் உயர் மனித வளர்ச்சி நாடுகளாக வகைப்படுத்துவதற்கான வரம்புகளை மேம்படுத்தியது. ஒரு கருத்தில் பொருளாதார நிபுணர் ஜனவரி 2011 இன் தொடக்கத்தில், மனித வளர்ச்சி அறிக்கை அலுவலகம், HDI கணக்கீட்டிற்குப் பயன்படுத்தப்படும் முறைகளின் முறையான மறுபரிசீலனையை மேற்கொண்டதாகவும், புதிய முறையானது மனித மேம்பாட்டு வகைகளை தொடர்ந்து மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு அமைப்பை உருவாக்குகிறது. சூத்திரம் அல்லது தரவு திருத்தங்கள் நடைபெறும் போதெல்லாம்.

இருப்பினும், ஒவ்வொரு ஆண்டும், ஐநா உறுப்பு நாடுகள் கணக்கிடப்பட்ட HDIயின்படி தரவரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன. அதிகமாக இருந்தால், பட்டியலில் உள்ள தரவரிசையை தேசிய அளவில் உயர்த்துவதற்கான வழிமுறையாக எளிதாகப் பயன்படுத்தலாம்; மாற்றாக, குறைவாக இருந்தால், தேசிய பற்றாக்குறையை முன்னிலைப்படுத்த இது பயன்படுத்தப்படலாம். சமூக நலத்தின் முழுமையான குறியீடாக HDI ஐப் பயன்படுத்தி, சில ஆசிரியர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தில் பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் தாக்கத்தை அளவிட பேனல் HDI தரவைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

ரத்தன் லால் பாசு HDI கருத்தை முற்றிலும் மாறுபட்ட கோணத்தில் விமர்சிக்கிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை, எச்டிஐயின் அமர்த்தியா சென்-மஹ்பூப் உல் ஹக் கருத்து, பொருள் வசதிகளை வழங்குவது மட்டுமே மனித வளர்ச்சியைக் கொண்டுவரும் என்று கருதுகிறது, ஆனால் உண்மையான அர்த்தத்தில் மனித வளர்ச்சி என்பது பொருள் மற்றும் தார்மீக வளர்ச்சி இரண்டையும் தழுவ வேண்டும் என்று பாசு கருதுகிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை, HDI அடிப்படையில் மட்டுமே மனித வளர்ச்சி பால் பண்ணை உற்பத்தியை மேம்படுத்த பால் பண்ணை பொருளாதாரம் போன்றது. மேற்கோள் காட்ட: 'எனவே, மனித வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகள் பொருள் பற்றாக்குறையை மட்டும் சரிசெய்வதில் முடிவடையக்கூடாது: அது ஆன்மீக மற்றும் தார்மீக வளர்ச்சியைக் கொண்டு வர வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, உயர் தற்கொலைக் குறிப்பு குறியீட்டைக் குறைக்கும்.

குறியீட்டின் சில குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய ஒரு சில ஆசிரியர்கள் மாற்று குறியீடுகளை முன்மொழிந்துள்ளனர். எவ்வாறாயினும், எச்டிஐக்கு முன்மொழியப்பட்ட மாற்றுகளில், பல நாடுகளை உள்ளடக்கிய மாற்றுகளை சிலர் தயாரித்துள்ளனர். விவாதங்கள் மற்றும் மேம்பாட்டுத் திட்டமிடல் போன்ற எந்த வளர்ச்சிக் குறியீடும் (ஒருவேளை, தனிநபர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியைத் தவிர) HDI யைப் போல விரிவாகவோ அல்லது திறம்படவோ பயன்படுத்தப்படவில்லை.

4. பாலின மேம்பாட்டுக் குறியீடு மற்றும் பாலின அதிகாரமளித்தல் நடவடிக்கை

இரண்டு உலகளாவிய பாலின குறியீடுகள், அதாவது பாலினம் தொடர்பான வளர்ச்சிக் குறியீடு (GDI) மற்றும் பாலின அதிகாரமளித்தல் அளவீடு (GEM) ஆகியவை மனித மேம்பாட்டு அறிக்கையில் 1995 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. GDI ஆனது ஆயுட்காலம், கல்வி மற்றும் வருமானம் ஆகியவற்றின் உதவியுடன் அளவிடப்பட்டது, ஆனால் பாலின சமத்துவமின்மைக்கான HDI ஐ சரிசெய்த பிறகு இது அளவிடப்பட்டது. அடிப்படை மனித வளர்ச்சியில் பாலின வேறுபாடு அதிகமாக இருந்தால், HDI உடன் ஒப்பிடும்போது ஒரு நாட்டின் GDI குறைவாக இருக்கும். பெண்கள் அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத் துறையில் தீவிரமாக ஈடுபடுகிறார்களா என்பதை GEM காட்டுகிறது. இது அரசியல் பங்கேற்பு, பொருளாதார பங்கேற்பு மற்றும் பொருளாதார வளங்கள் மீதான அதிகாரம் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகிறது.

GDI மற்றும் GEM இன் மூன்று குறைபாடுகள், சில விமர்சகர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டவை, பின்வருமாறு:

1. நடவடிக்கைகள் முழுமையான மற்றும் உறவினர் சாதனைகளை இணைக்கின்றன. எனவே, குறைந்த முழுமையான வருமானம் கொண்ட நாடு, சரியான பாலின சமத்துவத்துடன் கூட மோசமாக மதிப்பெண்களைப் பெறுகிறது. GDI ஆனது பாலின ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு HDI ஐ சரிசெய்கிறது, இதன் மூலம் மொத்த சாதனைகள் மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இரண்டையும் அளவிடுகிறது. இருப்பினும், இது பெரும்பாலும் வேறுபாடுகளை மட்டுமே பிரதிபலிப்பதாக தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது.
2. GEM இல் உள்ள அனைத்து குறிகாட்டிகளும் வலுவான நகர்ப்புற உயரடுக்கு சார்பு மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளுக்கு மிகவும் பொருத்தமான சில குறிகாட்டிகளின் பயன்பாட்டை பிரதிபலிக்கின்றன.

3. விடுபட்ட தரவை நிரப்ப விரிவான குற்றச்சாட்டுகள் தேவைப்பட்டன. இரண்டு குறியீடுகளிலும் உள்ள தொடர்புடைய வருமானப் பங்கிற்கு, ஒரு நாட்டின் மதிப்பீட்டில் நான்கில் மூன்றில் ஒரு பங்கு ஓரளவு கணக்கிடப்பட்டது. HDI மற்றும் GDIக்கு இடையே வருமானம் மிக முக்கியமான இயக்கியாக இருப்பதால், இந்தக் குற்றச்சாட்டு குறிப்பாக சிக்கலாக இருந்தது.

பாலின சமத்துவமின்மை குறியீடு (GII)

HDR 2010 மேலே உள்ள விமர்சனங்களை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு பாலின சமத்துவமின்மை குறியீட்டு (GII) என்ற புதிய அளவை அறிமுகப்படுத்தியது. GII கணிப்புகளை நம்பவில்லை. இது பெண்களுக்கான மூன்று முக்கியமான பரிமாணங்களை உள்ளடக்கியது: இனப்பெருக்க ஆரோக்கியம், அதிகாரமளித்தல் மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் அல்லது தொழிலாளர் சந்தையில் பங்கேற்பது.

மனித வளர்ச்சி 2019 இன் படி, பாலின சமத்துவமின்மை குறியீட்டில் 187 நாடுகளில் இந்தியா 144 வது இடத்தில் உள்ளது. BRICS (பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா, தென்னாப்பிரிக்கா) நாடுகளில், மனித வளர்ச்சியில் அதிக ஏற்றத்தாழ்வுகளை இந்தியா கொண்டுள்ளது.

வறுமை: முழுமையான மற்றும் உறவினர்

வறுமை என்பது ஒரு பன்முக நிகழ்வு ஆகும், இது பல்வேறு காரணிகளால் ஏற்படுகிறது. வறுமையை வரையறுக்க பல்வேறு வழிகள் உள்ளன. இவற்றில் மிகவும் பொதுவானது புறநிலை மற்றும் அகநிலை வறுமை. வறுமையை வாசலின் அளவின் அடிப்படையில் முழுமையான மற்றும் உறவினர் என்றும் வரையறுக்கலாம். வறுமையை வரையறுப்பதற்கான மற்றொரு பிரபலமான வழி நிலையான மற்றும் மாறும். மாறும் ஆய்வுகள் வறுமையின் கால அளவைக் குறித்து கவனம் செலுத்துகின்றன.

முழுமையான வறுமை என்பது ஒரு தனிநபரின் அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படாத நிலை. இந்த அடிப்படை தேவைகள் உணவு, வீடு மற்றும் உடைகள் தொடர்பான தேவைகளை உள்ளடக்கியது. இது உலகம் முழுவதும் வறுமையை வரையறுப்பதற்கான பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முறையாகும். ஆனால் இந்த முறையின் சிக்கல் என்னவென்றால், சில நேரங்களில் முழுமையான வறுமையை அளவிடுவது கடினம். உறவினர் வறுமை வேறு சூழலில் வரையறுக்கப்படுகிறது. அதே சூழலில் உள்ள மற்ற நபர்களுடன் ஒப்பிடுகையில், தனிநபர் ஒரு பாதகமான நிலையில் (நிதி அல்லது சமூக ரீதியாக) இருக்கிறார் என்று அர்த்தம். வறுமையின் ஒப்பீட்டு அளவீடு வருமான விநியோகத்தில் உள்ள சமத்துவமின்மையை விவரிக்கப் பயன்படுகிறது. அளவிடும் அளவுகோல்கள்

ஒப்பீட்டு வறுமை எல்லா நாடுகளுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க முடியாது. அமெரிக்காவில் ஒப்பீட்டளவில் ஏழையாக இருக்கும் ஒருவர் இந்தியாவில் ஏழையாக இல்லாமல் இருக்கலாம். மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வறுமையை வரையறுக்க ஒரு நிலையான வழி இருக்க முடியாது. இது ஒரு மாறும் பொருள் மற்றும் அது காலப்போக்கில் மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது.

முழுமையான மற்றும் உறவினர் வறுமையை அளவிடுவதற்கு வெவ்வேறு வறுமைக் கோடுகள் வரையப்படுகின்றன. முழுமையான வறுமைக் கோடுகள் சில முழுமையான தரநிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இது அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்படும் பண வரம்பு. உறவினர் வறுமைக் கோடுகள் ஒரு நாட்டில் வருமானம் மற்றும் ஒட்டுமொத்த நுகர்வு ஆகியவற்றின் ஒட்டுமொத்த விநியோகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. வறுமையின் முழுமையான அளவீடு ஒரு சிறந்த அணுகுமுறையாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும், முழுமையான வறுமையை அளவிட பல்வேறு அணுகுமுறைகள் உள்ளன. பொதுவாக, இது உணவு-ஆற்றல் உட்கொள்ளும் முறை அல்லது அடிப்படை தேவைகளின் விலை முறை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அளவிடப்படுகிறது. மேலும் அலகுகளில் வறுமையை அளவிடுவது பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள். வறுமை என்பது வளர்ச்சியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது என்பதை இங்கு அறிந்து கொள்வது அவசியம். வறுமையின் நிலை நாடு எவ்வளவு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பதைக் குறிக்கிறது, அதனால்தான் அதன் ஆய்வு மிகவும் முக்கியமானது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. முதல் உலக நாடுகளின் சிலவற்றைக் குறிப்பிடவும்.
2. எந்த வகையான நாடுகள் நான்காம் உலக நாடுகளின் பிரிவின் கீழ் வருகின்றன, ஏன்?
3. வளர்ச்சி இடைவெளியை தீர்மானிக்க எந்த அளவுருக்கள் உதவுகின்றன?
4. மனித வளர்ச்சியின் மூன்று அடிப்படை பரிமாணங்கள் யாவை?
5. லோரன்ஸ் வளைவு எதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது?

2.3 புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உத்வேகம் அளிப்பதற்காக 1991ஆம் ஆண்டு புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை அல்லது புதிய தொழில் கொள்கை கொண்டுவரப்பட்டது. புதிய தொழில்துறைக் கொள்கையின் கீழ், கடந்த

மூன்று தசாப்தங்களில், தொழிற்சாலைகள் உரிமங்கள் மற்றும் பிற கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து பெரிய அளவில் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளன. நவீனமயமாக்கலை ஊக்குவிக்கும் வகையில், சமீபத்திய தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதில் அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுத்துறையின் பங்கில் பெரும் குறைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அன்னிய முதலீட்டை ஊக்குவிக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. முந்தைய MRTPA சட்டத்தால் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை முடிவுக்கு கொண்டு வருவதன் மூலம் நிறுவனங்களின் முதலீட்டு முடிவு எளிதாக்கப்பட்டுள்ளது. இதேபோல், அந்நிய செலாவணி ஒழுங்குமுறை சட்டம் (FERA) அந்நிய செலாவணி மேலாண்மை சட்டம் (FEMA) மாற்றப்பட்டுள்ளது.

1. புதிய தொழில் கொள்கை

புதிய தொழில் கொள்கையின் சில முக்கிய புள்ளிகள் இங்கே சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன:

(a) உரிமம் ரத்து: புதிய தொழில் கொள்கை வருவதற்கு முன்பு, இந்திய தொழில்கள் கடுமையான உரிம முறையின் கீழ் இயங்கி வந்தன. இப்போது, பெரும்பாலான தொழில்கள் உரிமம் மற்றும் பிற கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டுள்ளன.

(b) தொழில்நுட்பத்தை இறக்குமதி செய்வதற்கான சுதந்திரம்: புதிய தொழில்துறைக் கொள்கையில் சமீபத்திய தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, வெளிநாட்டு தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

(c) பொதுத்துறையின் சுருக்கம்: பொதுத்துறையில் லாபம் ஈட்டாத தொழில் பிரிவுகளை விரிவுபடுத்தக் கூடாது என்ற கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, இதுபோன்ற பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் முதலீடு விலக்கு நடவடிக்கையை அரசு பின்பற்றுகிறது. (பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் சில பங்குகளை தனியார் துறை தொழில்முனைவோருக்கு விற்பது பங்கு விலக்கல் எனப்படும். இது தனியார்மயமாக்கலின் ஒரு ஊடகம்.)

(d) வெளிநாட்டு முதலீட்டின் இலவச நுழைவு: அன்னிய முதலீட்டை ஈர்க்க பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் சில பின்வருமாறு:

- 1991 ஆம் ஆண்டில், முப்பத்தி நான்கு உயர் முன்னுரிமைத் தொழில்களில் ஐம்பத்தொரு சதவீத அன்னிய முதலீடு அரசாங்க அனுமதியைப் பெறாமல் அனுமதிக்கப்பட்டது.

- வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்கள் (NRI) ஏற்றுமதி நிறுவனங்கள், மருத்துவமனைகள், ஹோட்டல்கள் போன்றவற்றில் 100% முதலீடு செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டனர்.
- வெளிநாட்டு முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வாரியம் (FIPB) வெளிநாட்டு முதலீட்டு திட்டங்களை விரைவாக அகற்றும் நோக்கத்துடன் நிறுவப்பட்டது.
- வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் ஈவுத்தொகையை திருப்பி அனுப்புவதை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு முன்பு நடைமுறையில் இருந்த கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் இப்போது தங்கள் சொந்த நாடுகளுக்கு ஈவுத்தொகையை எடுத்துச் செல்லலாம்.

(e) **MRTP கட்டுப்பாடுகள் அகற்றப்பட்டன:** ஏகபோகங்கள் மற்றும் கட்டுப்பாட்டு வர்த்தக நடைமுறைகள் சட்டம் நீக்கப்பட்டது. இப்போது நிறுவனங்கள் பங்குகளை வெளியிடுவதற்கும், அவற்றின் செயல்பாட்டுப் பகுதியை நீட்டிப்பதற்கும், புதிய யூனிட்டை நிறுவுவதற்கும் அரசின் அனுமதியைப் பெறத் தேவையில்லை.

(f) **FERARகட்டுப்பாடுகள் அகற்றப்பட்டன:** அந்நியச் செலாவணி ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் (FERA) அந்நியச் செலாவணி மேலாண்மைச் சட்டத்தால் (FEMA) மாற்றப்பட்டுள்ளது. இது வெளிநாட்டு பரிவர்த்தனைகளை ஒழுங்குபடுத்துகிறது. இந்தப் பரிவர்த்தனைகள் இப்போது எளிமையாகிவிட்டன.

(g) **சிறுதொழில்களின் முக்கியத்துவம் அதிகரிப்பு:** நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் சிறு தொழில்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

2. புதிய வர்த்தகக் கொள்கை

வர்த்தகக் கொள்கை என்பது வெளிநாட்டு வர்த்தகம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்படும் கொள்கையாகும். தாராளமயமாக்கலின் விளைவாக, வர்த்தகக் கொள்கை மிகப்பெரிய மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக வெளிநாட்டு வர்த்தகம் தேவையற்ற கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டுள்ளது.

காலங்காலமாக இருந்த கட்டுப்பாடுகள் ஒருவழியாக நீக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய வர்த்தகக் கொள்கையின் சில முக்கிய பண்புகள் பின்வருமாறு:

(i) **ஏற்றுமதி-இறக்குமதி மீதான கட்டுப்பாடுகள் குறைப்பு:** ஏற்றுமதி-இறக்குமதி மீதான கட்டுப்பாடுகள் ஏறக்குறைய மறைந்து, சில பொருட்கள் மட்டுமே உள்ளன.

(ii) **ஏற்றுமதி-இறக்குமதி வரி குறைப்பு:** சில பொருட்களுக்கான ஏற்றுமதி-இறக்குமதி வரி முற்றிலுமாக ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது மேலும் சில பொருட்களின் மீது குறைந்தபட்சமாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

(iii) **எளிதான ஏற்றுமதி-இறக்குமதி செயல்முறை:** இறக்குமதி-ஏற்றுமதி நடைமுறை எளிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(iv) **வெளிநாட்டு மூலதன சந்தையை நிறுவுதல்:** வெளிச் சந்தையில் அன்னியச் செலாவணியை விற்பதற்கும் வாங்குவதற்கும் அந்நிய மூலதனச் சந்தை நிறுவப்பட்டுள்ளது.

(v) **நடப்புக் கணக்கில் முழு மாற்றும் தன்மை:** 1994-95 இல், முழு மாற்றும் தன்மை நடப்புக் கணக்கில் பொருந்தும். இங்கே, நடப்புக் கணக்கின் அர்த்தத்தையும் முழு மாற்றும் தன்மையையும் தெளிவுபடுத்துவது முக்கியம். எனவே, இது பின்வருமாறு செய்யப்பட்டது:

- **நடப்புக் கணக்கு:** வெளிநாடுகளுடனான பரிவர்த்தனைகள் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன: (i) இறக்குமதி-ஏற்றுமதி போன்ற நடப்புக் கணக்குடன் பரிவர்த்தனை, (ii) முதலீடு போன்ற மூலதனக் கணக்கு பரிவர்த்தனைகள்.
- **முழு மாற்றத்திறன்:** சுருக்கமாக, முழு மாற்றத்திறன் என்பது நடப்புக் கணக்குடன் இணைக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கான கொடுப்பனவுகள் மற்றும் ரசீதுகளின் நோக்கத்திற்காக அந்நிய செலாவணி சந்தையில் அந்நிய செலாவணியை கட்டுப்பாடற்ற விற்பனை மற்றும் வாங்குதல் ஆகும். நடப்புக் கணக்குடன் இணைக்கப்பட்ட அன்னியச் செலாவணியை விற்பதற்கும் வாங்குவதற்கும் அரசாங்கத்தின் எந்தத் தடையும் இல்லை என்று அர்த்தம்.

  மறுபுறம், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (ஆர்பிஐ) நிர்ணயிக்கும் விகிதங்களின் கீழ் மூலதனக் கணக்குடன் இணைக்கப்பட்ட அன்னியச் செலாவணியின் விற்பனை மற்றும் வாங்குதல் ஆகியவை மேற்கொள்ளப்படலாம்.

3. நிதி சீர்திருத்தங்கள்

வருமானம் மற்றும் செலவினங்களுடன் தொடர்புடைய அரசாங்கத்தின் கொள்கை நிதிக் கொள்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்திய அரசாங்கம் எதிர்கொள்ளும் மிகப்பெரிய பிரச்சனை அதிகப்படியான நிதிப்பற்றாக்குறை. 1990-91ல் நிதிப் பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் எட்டு

குறிப்பு

சதவீதமாக இருந்தது. (நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் பொருளைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியம்.)

(i) **நிதிப் பற்றாக்குறை:** நிதிப்பற்றாக்குறை என்றால் நாடு தனது வருமானத்தை விட அதிகமாக செலவு செய்கிறது.

(ii) **மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (GDP):** GDP என்பது ஒரு நாட்டில் ஒரு வருடத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அனைத்து பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் நிதி மதிப்பின் கூட்டுத்தொகை ஆகும். பொதுவாக, நிதிப் பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவீதத்தின் வடிவத்தில் கணக்கிடப்படுகிறது. தற்போது அதை நான்கு சதவீதமாக உயர்த்த இந்திய அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

நிதிப் பற்றாக்குறைக்கான தீர்வுகள்

நிதிப்பற்றாக்குறை பிரச்சனையை கையாளும் வகையில், வரி முறையில் அடிப்படை மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்த திசையில் எடுக்கப்பட்ட முக்கிய படிகள் பின்வருமாறு:

- அதிக நபர்களை வரி வலைக்குள் கொண்டு வருவதற்காக தனிநபர் மற்றும் கார்ப்பரேட் வரி விகிதம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.
- வரி நடைமுறை எளிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- இறக்குமதி வரியில் கடும் குறைப்பு அமல்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

4. பண சீர்திருத்தங்கள்

பணவியல் கொள்கை என்பது ஒரு வகையான கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கையாகும், இதன் மூலம் பொதுப் பொருளாதாரக் கொள்கையின் நோக்கங்களை அடைவதற்காக மத்திய வங்கி பண விநியோகத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இந்தக் கொள்கையின் சீர்திருத்தங்கள் பணச் சீர்திருத்தங்கள் எனப்படும். பணவியல் சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பான முக்கிய புள்ளிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

- சட்டப்பூர்வ பணப்புழக்க விகிதம் (SLR) குறைக்கப்பட்டுள்ளது. (ஒரு வணிக வங்கி அதன் நிகர தேவை மற்றும் நேர பொறுப்புகள் தொடர்பாக ஒரு திட்டவட்டமான சதவீத திரவ நிதியை பராமரிக்க வேண்டும். இது SLR திரவ நிதிகளில், அனுமதிக்கப்பட்ட பத்திரங்களில் ரொக்க முதலீடு மற்றும் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் நடப்புக் கணக்கில் இருப்பு ஆகியவை அடங்கும்.)
- டெபாசிட் செய்யப்படும் தொகைக்கான வட்டி விகிதத்தை முடிவு செய்யும் சுதந்திரம் வங்கிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- வங்கிகளுக்கான வருமான அங்கீகாரத்திற்கு புதிய தரநிலைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. வருமானத்தை அங்கீகரிப்பதன் மூலம், வங்கியின் வருமானமாகக் கருதப்படுவதைக் குறிக்கிறோம்.

எடுத்துக்காட்டாக, வாராக் கடனை வங்கியின் வருமானமாகக் கருதுவதற்கான வழிகாட்டுதல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளதா.

- தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளுக்கு மூலதனச் சந்தையில் பங்குகளை வெளியிட்டு பணம் வசூலிக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- தனியார் துறையிலும் வங்கிகள் திறக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

5. மூலதன சந்தை சீர்திருத்தங்கள்

பத்திரங்கள் விற்கப்படும் மற்றும் வாங்கப்படும் சந்தையே மூலதனச் சந்தை எனப்படும். அதனுடன் தொடர்புடைய சீர்திருத்தங்கள் மூலதனச் சந்தை சீர்திருத்தங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த சந்தை ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் மையமாகும். இந்த சந்தையின் வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கம் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது.

- போர்ட்ஃபோலியோ முதலீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ், இந்திய நிறுவனங்களின் பங்குகள் மற்றும் கடனீட்டுப் பத்திரங்களில் என்ஆர்ஐகள் மற்றும் வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் முதலீடு செய்வதற்கான வரம்பு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. (போர்ட்ஃபோலியோ முதலீட்டுத் திட்டம் என்பது பத்திரங்களில் முதலீடு செய்வதைக் குறிக்கிறது.)
- மூலதனச் சந்தையைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில், இந்தியப் பத்திரங்கள் மற்றும் பரிவர்த்தனை வாரியம் (செபி) நிறுவப்பட்டுள்ளது.
- கடன் பத்திரங்கள் மீதான வட்டி தொடர்பான கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது, தேவை மற்றும் வழங்கல் அடிப்படையில் முடிவு செய்யப்படுகிறது.
- வெளியிடப்படும் பங்குகளின் விலையை நிர்ணயிக்கும் மூலதனப் பிரச்சினை கட்டுப்பாட்டாளர் அலுவலகம் நீக்கப்பட்டது. இப்போது, நிறுவனங்கள் பங்குகளின் விலையை தீர்மானிக்க சுதந்திரமாக உள்ளன.
- மியூச்சுவல் ஃபண்ட் நிறுவ தனியார் துறைக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.
- துணை தரகரின் பதிவு கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

6. மானியங்களை படிப்படியாக நிறுத்துதல்

முன்னதாக ஏற்றுமதி மானியமாக வழங்கப்பட்டு வந்த பண இழப்பீட்டு ஆதரவு (CCS) நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. CCS ஒரு உதாரணத்தின் உதவியுடன் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஒரு ஏற்றுமதியாளர் வெளிநாடுகளில் 100க்குக் கிடைக்கும் மூலப்பொருளை இறக்குமதி செய்ய விரும்பினால், அதே பொருள் இந்தியாவில் 120 க்குக் கிடைக்கிறது மற்றும் உள்நாட்டுத் தொழில்களின் பாதுகாப்பிற்காக இந்தியாவிலிருந்தே மூலப்பொருளை ஏற்றுமதியாளர் வாங்க வேண்டும் என்று அரசாங்கங்கள் விரும்பினால், 20 வித்தியாசத்தை ஏற்றுமதியாளருக்கு மானியமாக வழங்க அரசாங்கம் தயாராக உள்ளது. 20 செலுத்துவது CCS ஆகக் கருதப்படும். இதுதவிர உரம் மற்றும் பெட்ரோ பொருட்களுக்கு CCS குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

7. விலைக் கட்டுப்பாட்டை அகற்றுதல்

பல பொருட்களின் விலைக் கட்டுப்பாட்டை நீக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. (விலை கட்டுப்பாடு என்பது அரசு நிர்ணயம் செய்யும் விலையில் நிறுவனங்கள் பொருட்களை விற்பனை செய்யும்.) விலைக் கட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்கான முயற்சிகள் பெரும்பாலும் உரங்கள், எஃகு மற்றும் இரும்பு மற்றும் பெட்ரோ பொருட்கள் தொடர்பானவை. இந்த பொருட்களின் இறக்குமதி மீதான கட்டுப்பாடுகளும் நீக்கப்பட்டுள்ளன.

2.3.1 NEP இன் நோக்கங்கள்

இந்தியாவில் பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியால் தொடங்கப்பட்டது. அவர் பேசுகையில், 'பொதுத்துறை இருக்கக்கூடாத பல பகுதிகளுக்குள் நுழைந்துள்ளது. இதுவரை கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பல பகுதிகளில் பொருளாதாரத்தை தனியாருக்கு திறந்து விடுவோம். இதன் விளைவாக, தனியார் துறை நிறுவனங்களுக்கு கட்டுப்பாட்டு திறந்த பகுதிகளை அகற்ற பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இருப்பினும், தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல் பிரச்சினையில் ராஜீவ் காந்தி மிகவும் வலுவான மற்றும் திட்டவட்டமான நிலைப்பாட்டை எடுக்கவில்லை, இருப்பினும் பொருளாதாரத்தில் சில தாராளமயமாக்கல் நடந்தது. திரு. நரசிம்மராவ் 1991 இல் பிரதமராகப் பதவியேற்றபோது, 1956 இன் முந்தைய தொழில் கொள்கையில் இருந்து ஒரு கூர்மையான விலகலைக் குறிக்கும் வகையில் புதிய தொழில் கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டது.

மூன்று நோக்கங்கள் இருந்தன புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை - தாராளமயமாக்கல், உலகமயமாக்கல் மற்றும் தனியார்மயமாக்கல்.

NEP இன் கீழ் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள்

1991 இல், முந்தைய பகுதியில் நீங்கள் ஏற்கனவே கற்றுக்கொண்டது போல், பின்வரும் பகுதிகள் தொடர்பான கொள்கைகள் தொடர்பாக அரசாங்கம் தொடர்ச்சியான முயற்சிகளை எடுத்தது:

(i) தொழில்துறை உரிமம்

(ii) வெளிநாட்டு முதலீடு மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒப்பந்தங்கள்

குறிப்பு

(iii) பொதுத்துறை கொள்கை

(iv) MRTPAct

தொழில்துறையின் சிறு மற்றும் சிறு துறைகளுக்கு தனித்தனியாக ஒரு தொகுப்பு அறிவிக்கப்பட்டது. NEP 1991 இன் கீழ் அதன் மதிப்பீட்டைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு முன், அதன் முக்கிய புள்ளிகளை சுருக்கமாக மறுபரிசீலனை செய்வோம்.

1. தொழில்துறை உரிமக் கொள்கை: பாதுகாப்பு மற்றும் மூலோபாயக் கவலைகள், சமூகக் காரணங்கள், இரசாயன ஆபத்துகள், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் உயரடுக்கு நுகர்வு ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்துதல் போன்ற காரணங்களால் ஒழுங்குமுறை தேவைப்படும் பதினெட்டு துறைகளைத் தவிர, தொழில்துறை உரிமம் இனி அனைத்துத் தொழில்களுக்கும் ரத்து செய்யப்படும். இவற்றில் கார்கள், சர்க்கரை, சிகரெட்டுகள், கலர் டிவி மற்றும் விசிஆர்கள், ஏர் கண்டிஷனர்கள், குளிர்சாதனப் பெட்டிகள் மற்றும் எலக்ட்ரானிக் வாஷிங் மெஷின்கள் போன்ற வெள்ளைப் பொருட்கள் ஆகியவை தொழில்கள்.

தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டு இயக்குநர் ஜெனரல் உட்பட அனைத்து பதிவு திட்டங்களும் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்; தொழில்முனைவோர் புதிய திட்டங்கள் மற்றும் விரிவாக்கங்கள் குறித்த தகவல் குறிப்பாணையை மட்டுமே தாக்கல் செய்ய வேண்டும்.

மூலோபாய மற்றும் பாதுகாப்புக் கவலைகள் மேலோங்கிய எட்டு பகுதிகள், பொதுத் துறைக்கு தொடர்ந்து ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

உரிமங்களில் இருந்து விலக்கு பெறுவது, உரிமம் வழங்கும் முறையால் தேவையில்லாமல் தடைபட்டுள்ள பல ஆற்றல்மிக்க சிறு மற்றும் நடுத்தர தொழில்முனைவோருக்கு உதவும். மொத்தத்தில், இந்தியப் பொருளாதாரம் போட்டித்தன்மையுடனும், திறமையாகவும், நவீனமாகவும் மாறினால் அது பலன் தரும்.

ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள்தொகை கொண்ட நகரங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில் ஆலைகளை அமைப்பதற்கு தொழில்துறை அனுமதிகள் தேவையில்லை. ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் தொகையில், தொழிற்சாலைகள் (எலக்ட்ரானிக்ஸ், கணினி மென்பொருள் மற்றும் அச்சிடுதல் தவிர) 25-கிமீ சுற்றளவிற்கு வெளியே யூனிட்களை அமைக்க வேண்டும், முன்பு நியமிக்கப்பட்ட தொழில்துறை பகுதிகள் தவிர.

தொழில்துறை கொள்கை அறிக்கையின்படி, பெரிய வீடுகள் போடும் புதிய திட்டங்களுக்கு நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து வரும் காலக் கடன்களுக்கு கட்டாய மாற்றும் விதி இனி பொருந்தாது.

தாராளமயமாக்கல் நடவடிக்கைகளின் மூலம், தற்போதுள்ள நடைமுறைகள் அதற்கேற்ப நெறிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஏற்கனவே இருந்த அனைத்து பதிவு திட்டங்களும் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளன.

2. வெளிநாட்டு முதலீடு மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒப்பந்தங்கள்: அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடு மற்றும் ஆதிக்கத்தில் இருந்து இந்திய தொழில்துறையை தாராளமயமாக்கும் அதே வேளையில், முதலீடுகளை மேம்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளும் முழுமையாக ஆராயப்பட வேண்டும். வெளிநாட்டு முதலீடு, சந்தைப்படுத்தல் நிபுணத்துவம், தொழில்நுட்ப பரிமாற்றம், நவீன நிர்வாக நுட்பங்களின் அறிமுகம் மற்றும் ஏற்றுமதியை மேம்படுத்துவதற்கான புதிய சாத்தியக்கூறுகள் ஆகியவற்றின் தொடர்புடைய நன்மைகளைக் கொண்டுவரும். மூலதனத்தின் இயக்கத்தால் குறிக்கப்பட்ட தொழில்துறை மற்றும் பொருளாதார ஒத்துழைப்பின் மாறிவரும் உலகளாவிய சூழ்நிலையில் இது மிகவும் முக்கியமானது. எனவே நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவும் அன்னிய முதலீட்டை அரசு வரவேற்கும். வணிக வாகனங்கள் மற்றும் இரு சக்கர வாகனங்கள், கனிம உரங்கள், இரசாயனங்கள், மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட இழைகள், மருந்துகள் மற்றும் மருந்துகள், காகிதம், டயர்கள், போர்ட்லேண்ட் சிமெண்ட், ஹோட்டல்கள், பல உணவு பதப்படுத்தும் தொழில்கள், சோயா பொருட்கள் மற்றும் தொழில்துறை மற்றும் விவசாய இயந்திரங்கள் ஆகியவை இதில் அடங்கும். இந்தச் செயல்பாட்டில் எந்தவிதமான இடையூறுகளும் இருக்கக்கூடாது. இந்த மாற்றம் அன்னிய முதலீடு தொடர்பான இந்தியக் கொள்கையை வெளிப்படையாக்குவதற்குப் பெரிதும் உதவும். இத்தகைய கட்டமைப்பானது வெளிநாடுகளில் உள்ள நிறுவனங்கள் இந்தியாவில் முதலீடு செய்வதற்கு கவர்ச்சிகரமானதாக இருக்கும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நேரடி முதலீடு செய்வதற்கு பெரிய சர்வதேச நிறுவனங்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த சிறப்பு அதிகாரமளிக்கப்பட்ட வாரியம் அமைக்கப்பட உள்ளது. உயர் தொழில்நுட்பம் மற்றும் உலக சந்தைகளுக்கான அணுகலை வழங்கும் கணிசமான முதலீட்டை ஈர்ப்பதே இதன் நோக்கமாகும். இந்தியத் தொழில்துறையில் விரும்பிய தொழில்நுட்ப ஆற்றலைப் பெற, குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் உள்ள உயர் முன்னுரிமைத் தொழில்களுக்கான தொழில்நுட்ப ஒப்பந்தங்களுக்கான சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு, இயல்புநிலை ஒப்புதலை அரசாங்கம் வழங்கும். அத்தகைய ஒப்பந்தங்களுக்கு இலவச அந்நியச் செலாவணி செலவழிக்கத் தேவையில்லை என்றால், பிற தொழில்களுக்கும் இதே போன்ற ஏற்பாடுகள் வழங்கப்படும். இந்திய நிறுவனங்கள் தங்கள் சொந்த வணிகக்

கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப தொழில்நுட்ப பரிமாற்ற விதிமுறைகளை வெளிநாட்டு நிறுவனங்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த சுதந்திரமாக இருக்கும்.

3. பொதுத்துறை கொள்கை: பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் வளர்ச்சித் தத்துவத்தின் மையமாக உள்ளன. பொருளாதாரத்தின் முக்கியமான துறைகளில் பொது உடைமை மற்றும் கட்டுப்பாடு ஆகியவை பொருளாதார சக்தியின் செறிவைத் தடுப்பதிலும், பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைப்பதிலும் மற்றும் திட்டமிட்ட வளர்ச்சி பொது நலனுக்குச் சேவை செய்வதை உறுதி செய்வதிலும் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன.

தொழில் கொள்கைத் தீர்மானம், 1956, பொருளாதாரத்தில் பொதுத் துறைக்கு ஒரு மூலோபாய பங்கைக் கொடுத்தது. பொதுத்துறையை கட்டியெழுப்ப கடந்த ஐந்து தசாப்தங்களாக கணிசமான முதலீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. சமீபகாலமாக, பல பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் பல பிரச்னைகள் எழுந்துள்ளன. கூடுதலாக, இந்த நிறுவனங்கள் முதலீடு செய்யப்பட்ட மூலதனத்தின் மீது மிகக் குறைந்த வருவாய் விகிதத்தைக் காட்டியுள்ளன. பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் பல அரசுக்கு சுமையாக மாறியுள்ளன. இந்த வகை பொதுத்துறை அலகுகள் அவற்றின் மொத்த இழப்புகளில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பங்கைக் கொண்டுள்ளன.

பொதுத்துறை நிறுவனங்களை மேம்படுத்த அரசு புதிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய நேரம் இது. பொது நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்கான முக்கிய பகுதிகள் பின்வருமாறு:

(i) முக்கிய உள்கட்டமைப்பு பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள்

(ii) எண்ணெய் மற்றும் கனிம வளங்களின் சுரண்டல் மற்றும் ஆய்வு

(iii) பொருளாதாரத்தின் நீண்டகால வளர்ச்சிக்கு முக்கியமான மற்றும் தனியார் துறை முதலீடு போதுமானதாக இல்லாத பகுதிகளில் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் உற்பத்தி திறன்களை உருவாக்குதல்

(iv) பாதுகாப்பு உபகரணங்கள் போன்ற மூலோபாய பரிசீலனைகள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் தயாரிப்புகளை உற்பத்தி செய்தல். அதே சமயம், பொதுப்பணித் துறைக்கு குறிப்பாக ஒதுக்கப்படாத பகுதிகளுக்குள் நுழைவது தடுக்கப்படாது. ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிகளின் கீழ் வரும் அல்லது நல்ல லாபம் ஈட்டும் பொது நிறுவனங்களை அரசு பலப்படுத்தும். இத்தகைய நிறுவனங்களுக்கு புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்கள் மூலம் அதிக நிர்வாக சுயாட்சி வழங்கப்படும். தனியார் துறை பங்கேற்பை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் போட்டியை அறிமுகப்படுத்தலாம். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட

நிறுவனங்களின் விஷயத்தில், பொது நிறுவனங்களின் செயல்திறனை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக, இந்த நிறுவனங்களில் உள்ள அரசாங்கப் பங்குகளின் ஒரு பகுதி பங்கு விலக்கப்படும். நாள்பட்ட நோய்வாய்ப்பட்ட பொது நிறுவனங்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் உள்ளன, அவை பெரும் இழப்பைச் சந்திக்கின்றன மற்றும் சிறிய நோக்கத்திற்காக சேவை செய்கின்றன. இவற்றைப் போக்க வேண்டும்.

புதிய பொதுத்துறை கொள்கை: முதலீடு செய்யப்பட்ட மூலதனத்தின் குறைந்த வருவாய் விகிதம், புதிய முதலீடுகள் மற்றும் புதிய தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பொது நிறுவனங்களின் திறனைக் குறைத்தது. இதனால் பல பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் அரசுக்கு சொத்தாக இல்லாமல் சுமையாக மாறியது. 1991 இன் புதிய தொழில்துறை கொள்கையானது பொதுத்துறையின் பங்கை மறுவரையறை செய்துள்ளது. பொதுத் துறையானது எதிர்காலத்தில் அத்தியாவசிய உள்கட்டமைப்பு, பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள், எண்ணெய் மற்றும் கனிம வளங்களை ஆய்வு செய்தல் மற்றும் பாதுகாப்பு உபகரணங்கள் போன்ற மூலோபாயக் கருத்தாய்வுகள் மேலோங்கி நிற்கும் பொருட்களைத் தயாரிப்பதில் கட்டுப்படுத்தப்படும்.

பொதுத்துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொழில்களின் எண்ணிக்கை 8 ஆக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. பன்னிரண்டு தொழில்களின் பட்டியலைக் கொண்ட அட்டவணை B இன் ஸ்கிராப்பும், பொதுத்துறை ஒரு மேலாதிக்கப் பாத்திரத்தை வகிக்க வேண்டும் என்பதும் ஒரு முக்கியமான கொள்கை மாற்றமாகும்.

பொதுத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பெரும்பாலான தொழில்களை தனியாருக்குத் திறந்துவிட அரசு யோசித்து வருகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், எந்தத் துறையிலும் ஏகபோகம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

4. MRTP சட்டம்: MRTPA சட்டத்தின் மூலம் அடைய விரும்பும் முக்கிய நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

(i) பொதுவான தீங்கு விளைவிக்கும் வகையில் பொருளாதார சக்தி குவிவதைத் தடுத்தல்.

(ii) ஏகபோகங்களின் கட்டுப்பாடு

(iii) ஏகபோக மற்றும் கட்டுப்பாடான மற்றும் நியாயமற்ற வர்த்தக நடைமுறைகளுக்கு தடை

அளவிலான பொருளாதாரங்களை அடைவதற்கான தேவை மற்றும் தொழில்துறை கட்டமைப்பின் வளர்ந்து வரும் சிக்கலானது சர்வதேச சந்தையில் அதிக உற்பத்தி மற்றும் போட்டி நன்மைகளை உறுதி செய்கிறது. பெரிய நிறுவனங்களின் முதலீட்டு முடிவுகளில் MRTP சட்டத்தின் பங்கு

இந்திய தொழில்துறை வளர்ச்சியில் அதன் விளைவுகளில் தீங்கு விளைவிக்கும். MRTP நிறுவனங்கள் என்று அழைக்கப்படும் முதலீட்டு முடிவுகளின் ஆய்வு இனி தேவைப்படாது. இணைத்தல், கையகப்படுத்துதல், இணைத்தல் மற்றும் கையகப்படுத்துதல் தொடர்பான விதிகளும் ரத்து செய்யப்படும். இதேபோல், பங்குகளை கையகப்படுத்துதல் மற்றும் பரிமாற்றம் செய்வதற்கான கட்டுப்பாடுகள் தொடர்பான விதிகள் நிறுவனங்கள் சட்டத்தில் சரியான முறையில் இணைக்கப்படும்.

எனவே, தேவையற்ற அதிகாரத்துவக் கட்டுப்பாட்டின் சிக்கலில் இருந்து இந்திய தொழில் பொருளாதாரத்தை தாராளமயமாக்க போதுமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது.

மதிப்பீடு: தொழில்துறையின் தலைவர்கள் மற்றும் உயர்மட்ட வர்த்தக அமைப்புகள் புதிய தொழில்துறை கொள்கையை வரவேற்றுள்ளன, குறிப்பாக பெரும்பாலான தொழில்களுக்கான உரிமம், தாராளமயமாக்கல் வெளிநாட்டு முதலீடு மற்றும் MRTPக்கான வரம்பை உயர்த்துவது போன்ற முடிவுகள். புதிய தொழில் கொள்கையானது நாட்டை வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்தின் புதிய சகாப்தத்திற்கு கொண்டு செல்வதில் ஒரு முக்கிய படியாகும். புதிய கொள்கை இந்திய தொழில்துறையின் கட்டமைப்பை மாற்றும். இது இந்திய தொழில்துறையை சர்வதேச அளவில் போட்டித்தன்மை கொண்டதாக மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. FICCI தலைவரின் கூற்றுப்படி, பல பிற்போக்கு கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டு அல்லது திருத்தப்பட்டு சந்தைக்கு ஏற்ற வகையில் நிலைமைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

செயல்திறன் மற்றும் போட்டித்திறன் அடிப்படையில் இந்தியா சர்வதேச முக்கிய நீரோட்டத்தில் சேர உதவும் அமைப்பு. அசோசியேட்டட் சேம்பர் ஆஃப் காமர்ஸ் அண்ட் இன்டஸ்ட்ரியின் தலைவர், இந்தக் கொள்கையை இந்தியப் பொருளாதாரம் திறக்கும் ஒரு மைல்கல் என்று விவரித்தார், மேலும் உலகம் முழுவதும் போட்டி மற்றும் சந்தைப் பொருளாதாரத்துடன் மாற்றப்பட்ட கட்டளை மற்றும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரத்தை மாற்றியமைக்க அரசாங்கத்தை நிறைவு செய்தார்.

புதிய கொள்கை நடைமுறை, தைரியமானது, புதுமையானது மற்றும் வளர்ச்சி சார்ந்தது, மேலும் தாராளமயமாக்கலைக் கோருவதற்கு முன், இந்த மாற்றங்களின் நன்மைகளைப் பெறுவதற்கும், சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு எழுவதற்கும் இப்போது தொழில்துறையின் பொறுப்பு உள்ளது.

மறுபுறம், புதிய தொழில் கொள்கை நாடு முழுவதும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களால் சில கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு வருகிறது. இந்தக் கொள்கையானது IMF மற்றும் உலக வங்கிக்கு விற்கப்பட்டு சாமானியர்களை

தாக்கியது என்பது பொதுவான எதிர்வினை. முன்னாள் பிரதமர் சந்திரசேகர், புதிய கொள்கையைத் தாக்கி, காந்தியப் பாதையில் இருந்து முற்றிலும் விலகிச் சென்றது என்று விவரித்தார். இந்தக் கொள்கை அதிக வேலைவாய்ப்பின்மையை உருவாக்கும் என்று அவர் அஞ்சினார். முன்னாள் நிதியமைச்சர் மது தாண்டாவதே கூறுகையில், MRTP நிறுவனங்களின் வரம்புகளை நீக்கியதன் மூலம், சிறிய அளவிலான துறையை அரசாங்கம் இறுக்கமான மூலையில் தள்ளிவிட்டது. இது வேலை வாய்ப்பு மற்றும் வறுமை ஒழிப்பை கடுமையாக பாதிக்கும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

6. மூலதனச் சந்தை சீர்திருத்தத்தில் அரசாங்கம் எடுத்துள்ள ஏதேனும் இரண்டு படிகளைக் குறிப்பிடவும்.
7. தொழில்துறை கொள்கையை தாராளமயமாக்க அரசாங்கம் எடுத்த இரண்டு படிகளை எழுதுங்கள்.

2.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. முதல் உலக நாடுகளின் கீழ், தொழில்துறை பொருளாதாரங்கள் அல்லது முதலாளித்துவ நாடுகள் காணப்படுகின்றன. இதில் ஜப்பான், அமெரிக்கா, மேற்கு ஐரோப்பா மற்றும் ஆஸ்திரேலியா ஆகியவை அடங்கும்.
2. நான்காம் உலக நாடுகளின் பிரிவில் மிகவும் ஏழ்மையான, பழங்குடியினர் மற்றும் நாடோடி அமைப்பைக் கொண்ட நாடுகள் கணக்கிடப்படுகின்றன. இந்த நாடுகள் தன்னிறைவு பெற்றவையாகவும், சொந்தமாக வாழக்கூடியவையாகவும் இருக்கலாம் ஆனால் பொருளாதார அளவுருக்கள் அல்லது குறிகாட்டிகளில், அவை உலகின் பிற பகுதிகளை விட மிகவும் பின்தங்கி உள்ளன.
3. வளர்ச்சி இடைவெளியை பின்வரும் அளவுருக்களின் அடிப்படையில் காணலாம்:

- பொருளாதார குறிகாட்டிகள், GDP, GNP, GNI போன்றவை.
- பாலினப் பிரிவு
- HDI சர்வதேச துன்பக் குறியீடு, உடல் வாழ்க்கைத் தரக் குறியீடு போன்ற கூட்டு குறியீடுகள்.

- டிஜிட்டல் அணுகல் குறியீடு (DAI) சுகாதாரம், கல்வி, பாதுகாப்பு மற்றும் வீடு போன்றவற்றை அளவிடும் ICT
- சமூக குறிகாட்டிகளுக்கான அணுகலை அளவிடுகிறது.

4. மனித வளர்ச்சியின் மூன்று அடிப்படை பரிமாணங்கள்:

- நீண்ட மற்றும் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை, பிறக்கும் போது ஆயுட்காலம் (LEB) மூலம் அளவிடப்படுகிறது.
- அறிவு, வயது வந்தோருக்கான கல்வியறிவு விகிதம் (மூன்றில் இரண்டு பங்கு எடையுடன்) மற்றும் முதன்மை, இரண்டாம் நிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலை மொத்த சேர்க்கை விகிதத்தால் அளவிடப்படுகிறது.
- தனிநபர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியால் (PPP US$) அளவிடப்படும் ஒழுக்கமான வாழ்க்கைத் தரம்.

5. லோரென்ஸ் வளைவு மக்கள் தொகையின் சதவீதத்தால் ஈட்டப்பட்ட வருமானத்தின் சதவீதத்தை விளக்குகிறது. ஒரு சரியான வருமான விநியோகம் ஒரு லோரென்ஸ் வளைவைக் கொண்டிருக்கும், அதாவது, மக்கள்தொகையில் அதே சதவீத மாற்றத்தால் ஏற்படும் வருமானத்தில் அதே சதவீத மாற்றத்தைக் காட்டும் நேர்கோட்டில் இருக்கும்.

6. இந்த சந்தையின் வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கம் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது.

- போர்ட்ஃபோலியோ முதலீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ், இந்திய நிறுவனங்களின் பங்குகள் மற்றும் கடனீட்டுப் பத்திரங்களில் NRIகள் மற்றும் வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் முதலீடு செய்வதற்கான வரம்பு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. (போர்ட்ஃபோலியோ முதலீட்டுத் திட்டம் என்பது பத்திரங்களில் முதலீடு செய்வதைக் குறிக்கிறது.)
- மூலதனச் சந்தையைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில், இந்தியப் பத்திரங்கள் மற்றும் பரிவர்த்தனை வாரியம் (SEBI) நிறுவப்பட்டுள்ளது.

7. தொழில்துறை கொள்கையை தாராளமயமாக்க மற்றவற்றில் எடுக்கப்பட்ட இரண்டு படிகள்:

- உரிமத்தை ஒழித்தல்
- தொழில்நுட்பத்தை இறக்குமதி செய்வதற்கான சுதந்திரம்

2.5 தொகுப்பு

- முழு உலகத்தின் பொருளாதார நிலையும் ஒரே சீராக இல்லை. சில புவியியல் பகுதிகள் மற்றவர்களை விட மிகவும் வளர்ந்தவை. பொதுவான பேச்சு வழக்கில், உலகப் பொருளாதாரங்கள் MDCகள் (மேலும் வளர்ந்த நாடுகள்) மற்றும் LDCகள் (குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள்) என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

குறிப்பு

- வளர்ச்சி இடைவெளி என்பது உலகின் பணக்கார மற்றும் ஏழை நாடுகளுக்கு இடையிலான இடைவெளியைக் குறிக்கிறது. ஒரு குறுகிய மட்டத்தில், அது ஒரு நாட்டின் பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளியாக இருக்கலாம் அல்லது நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற மக்களுக்கு இடையிலான வளர்ச்சியின் இடைவெளியாகவும் இருக்கலாம்.
- வருமானத்தின் சமத்துவமின்மை என்பது ஒரு நாட்டின் தனிப்பட்ட குடும்பங்களுக்கிடையில் வருமானத்தின் சமமற்ற விநியோகத்தைக் குறிக்கிறது. தனிநபர் அதிகப் பணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்கும் குறைந்தப் பணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்கும் இடையிலான வருமானத்தின் வேறுபாட்டை இது அளவிடுகிறது. வருமானத்தின் சமத்துவமின்மை என்பது ஒரு பிராந்தியம் அல்லது நாட்டின் குடும்ப வருமானங்களுக்கு இடையே உள்ள இடைவெளியை ஆய்வு செய்வதற்கான ஒப்பீட்டு அளவீடு ஆகும்.
- தனிநபர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை ஒரு குறிகாட்டியாக விரும்பாதது பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சியின் குறிகாட்டிகளின் பரந்த அடிப்படையிலான வரையறைக்கு வழிவகுத்தது. PC GDP என்பது மக்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த ஒரு நடவடிக்கையாக இருக்கலாம் என்று கண்டறியப்பட்டது. இந்த காலகட்டத்தில் பல்வேறு குறிகாட்டிகள் உருவாக்கப்பட்டன. வாழ்க்கைத் தரக் குறியீடு (PQLI) போன்ற ஒரு குறிகாட்டியாகும்.
- மனித வளர்ச்சியின் கருத்தின் புதிய பரிமாணத்தை கருத்தில் கொண்டு, UNDP மனித வளர்ச்சி குறியீட்டை (HDI) உருவாக்கியது. HDI என்பது சில குறிகாட்டிகளின் அடிப்படையில் மனித வளர்ச்சியின் சுருக்க அளவீடு ஆகும்.
- மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு பல்வேறு காரணங்களுக்காக விமர்சிக்கப்பட்டது, இதில் எந்த சூழலியல் பரிசீலனைகளையும் உள்ளடக்காதது, தேசிய செயல்திறன் மற்றும் தரவரிசையில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துவது, உலகளாவிய கண்ணோட்டத்தில் வளர்ச்சியில் அதிக கவனம் செலுத்தாதது மற்றும் அடிப்படை புள்ளிவிவரங்களின் அளவீட்டு பிழையின் அடிப்படையில் UNDPயின் சூத்திர மாற்றங்கள், 'குறைந்த', 'நடுத்தர', 'உயர்' அல்லது 'மிக உயர்ந்த' மனித வளர்ச்சி நாடு என்ற வகைகளில் நாடுகளின் கடுமையான தவறான வகைப்பாடுகளுக்கு வழிவகுக்கும்.
- வறுமை என்பது ஒரு பன்முக நிகழ்வு ஆகும், இது பல்வேறு காரணிகளால் ஏற்படுகிறது. வறுமையை வரையறுக்க பல்வேறு

வழிகள் உள்ளன. இவற்றில் மிகவும் பொதுவானது புறநிலை மற்றும் அகநிலை வறுமை. வறுமையை வாசலின் அளவின் அடிப்படையில் முழுமையான மற்றும் உறவினர் என்றும் வரையறுக்கலாம். வறுமையை வரையறுப்பதற்கான மற்றொரு பிரபலமான வழி நிலையான மற்றும் மாறும். மாறும் ஆய்வுகள் வறுமையின் கால அளவைக் குறித்து கவனம் செலுத்துகின்றன.

- புதிய தொழில் கொள்கையின் கீழ், தொழிற்சாலைகள் உரிமம் மற்றும் பிற கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து பெரிய அளவில் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளன. நவீனமயமாக்கலை ஊக்குவிக்கும் வகையில், சமீபத்திய தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதில் அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுத்துறையின் பங்கில் பெரும் குறைப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.
- புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையில், அன்னிய முதலீட்டை ஊக்குவிக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. MRTP சட்டத்தால் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை முடிவுக்கு கொண்டு வருவதன் மூலம் நிறுவனங்களின் முதலீட்டு முடிவு எளிதாக்கப்பட்டுள்ளது. இதேபோல், அந்நிய செலாவணி ஒழுங்குமுறை சட்டம் (FERA) அந்நிய செலாவணி மேலாண்மை சட்டம் (FEMA) மாற்றப்பட்டுள்ளது.

2.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **நிதிப் பற்றாக்குறை:** நிதிப்பற்றாக்குறை என்றால் நாடு தனது வருமானத்தை விட அதிகமாக செலவு செய்கிறது.
- **வளர்ச்சி இடைவெளி:** வளர்ச்சி இடைவெளி என்பது உலகின் பணக்கார மற்றும் ஏழை நாடுகளுக்கு இடையிலான இடைவெளியைக் குறிக்கிறது. ஒரு குறுகிய மட்டத்தில், அது ஒரு நாட்டின் பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளியாக இருக்கலாம் அல்லது நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற மக்களுக்கு இடையிலான வளர்ச்சியின் இடைவெளியாகவும் இருக்கலாம்.
- **ஒப்பீட்டு வறுமை:** ஒப்பீட்டு வறுமை வேறு சூழலில் வரையறுக்கப்படுகிறது. அதே சூழலில் உள்ள மற்ற நபர்களுடன் ஒப்பிடுகையில், தனிநபர் ஒரு பாதகமான நிலையில் (நிதி அல்லது சமூகமாக இருக்கலாம்) என்று அர்த்தம். அமெரிக்காவில் ஒப்பீட்டளவில் ஏழையாக இருக்கும் ஒருவர் இந்தியாவில் ஏழையாக இல்லாமல் இருக்கலாம்.

- **மூலதனச் சந்தை:** பத்திரங்கள் விற்கப்படும் மற்றும் வாங்கப்படும் சந்தையே மூலதனச் சந்தை எனப்படும்

2.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. பாரம்பரியமாக நாடுகள் அவற்றின் பொருளாதார நிலைகளின்படி எவ்வாறு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன?
2. முழுமையான வறுமையின் நிலை என்ன?
3. வாழ்க்கையின் உடல் தரத்தை கணக்கிடுவதற்கான படிகளை கோடிட்டுக் காட்டுங்கள்.
4. பாலின வளர்ச்சிக் குறியீடு என்றால் என்ன, இந்தக் குறியீட்டின்படி இந்தியா எங்கே நிற்கிறது?

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. வளர்ச்சியின் பின்வரும் குறிகாட்டிகளை விளக்குங்கள்: GDP, GNP, GNI, தனிநபர் நுகர்வு, உள்கட்டமைப்பு மற்றும் HDI.
2. வருமான சமத்துவமின்மை பற்றிய கருத்தை விரிவாக விவாதிக்கவும். உங்கள் விளக்கத்தில் லோரன்ஸ் வளைவு மற்றும் கினி குறியீட்டையும் சேர்க்கவும்.
3. மனித வளர்ச்சிக் குறியீட்டின் கருத்தை ஆராயவும், அது பெற்ற விமர்சனம் உட்பட.
4. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை விரிவாக விளக்கவும்.

2.8 மேலும் படிக்க

Van den berg, Hendrik. 2001. Economic Growth and Development. Ohio: McGraw-Hill.

Weil, David N. 2004. Economic Growth. London: Addison Wesley.

Soubbotina, Tatyana P. 2004. Beyond Economic Growth: An Introduction to Sustainable Development. Washington: World Bank.

Thingan, M.L 1985. The Economics of Development and Planning. Delhi: Vrinda Publications.

Mankar, V.G. 1995. Economic Policy and Planning. Delhi: New Age International Publishers

அலகு 3 வளர்ச்சி மற்றும் சுற்றுச்சூழல்

கட்டமைப்பு

3.0 அறிமுகம்

சுற்றுச்சூழலில் வளர்ச்சி செயல்முறையின் விளைவுகள் பற்றி இந்த பிரிவில் நீங்கள் படிப்பீர்கள். வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள் சுற்றுச்சூழலை பல்வேறு வழிகளில் பாதிக்கின்றன; வளர்ச்சியின் விளைவாக மாசுபாடு (காற்று, நீர் மற்றும் மண்), காடழிப்பு, பாலைவனமாக்கல், பல்லுயிர் இழப்பு போன்றவை. பல நூற்றாண்டுகளின் பரவலான மனித நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சீர்குலைவு இன்று மனித உயிர்வாழ்வதற்கான அச்சுறுத்தல் போன்ற விகிதாச்சாரத்தை எட்டியுள்ளது. சுற்றுச்சூழல் வளர்ச்சியின் விளைவுகளின் அம்சம் சமமாக முக்கியமானது மற்றும் கவனம் தேவை. பிரிவு இந்த அம்சத்தை விரிவாக விவாதிக்கும்.

3.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- சூழலியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழலில் வளர்ச்சியின் விளைவுகளை மதிப்பிடுதல்
- வளர்ச்சித் திட்டங்களின் சுற்றுச்சூழல் கவலைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்

3.2 சூழலியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழலின் வளர்ச்சியின் விளைவுகள்

மனித வளர்ச்சி செயல்முறை நமது சுற்றுச்சூழலையும் சூழலியலையும் பல்வேறு வழிகளில் பாதித்துள்ளது. வளர்ச்சி மாசுபாடு (காற்று, நீர் மற்றும் மண்), காடழிப்பு, பாலைவனமாக்கல், பல்லுயிர் இழப்பு போன்றவற்றுக்கு வழிவகுத்தது. மனித வளர்ச்சியின் சில விளைவுகளை இப்போது விரிவாகப் பார்ப்போம்.

சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு

சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு என்பது பல்வேறு வகையான மனித செயல்பாடுகள் இயற்கை வளங்களை தீங்கு விளைவிக்கும் வாயுக்கள், இரசாயனங்கள், தொழில்துறை மற்றும் மனித கழிவுகள் போன்ற மாசுபாடுகளைச் சேர்ப்பதன் மூலம் தீங்கு விளைவிக்கும் செயல்முறையைக் குறிக்கிறது. மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியானது காற்று, நீர், மண் போன்ற இயற்கை வளங்களைச் சுரண்டுவதன் அடிப்படையிலேயே அமைந்திருக்கிறது. இந்த இயற்கை வளங்கள் புதுப்பிக்கத்தக்கவை. இந்த வளங்களின் புதுப்பிக்கத்தக்க தன்மையின் விளைவாக, வரையறுக்கப்பட்ட வளர்ச்சி சுற்றுச்சூழலுக்கு நிரந்தர தீங்கு விளைவிப்பதில்லை. இருப்பினும், பாரிய தொழில்மயமாக்கல், நகரமயமாக்கல் மற்றும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் விளைவாக, மாசுபாட்டின் அளவு மிக அதிகமாகி, புதுப்பிக்கும் செயல்முறை குறைந்துள்ளது. இதன் விளைவாக, இந்த வளங்கள் அனைத்தும் படிப்படியாக மாசுபட்டன. இன்று, இந்த வளங்களில் பல தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் பரவலான நோய்களை ஏற்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக, நிலக்கரி, எண்ணெய் மற்றும் பிற மரபுசார் ஆற்றல் வளங்களை எரிப்பதால் காற்று மாசுபாடு ஏற்படுகிறது. இந்த எரிபொருட்களை எரிப்பதால் கார்பன் டை ஆக்சைடு, கார்பன் மோனாக்சைடு, சல்பர் போன்ற பொருட்கள் உற்பத்தியாகின்றன, இது மனிதர்களுக்கும் சுற்றுச்சூழலுக்கும் மிகவும் தீங்கு விளைவிக்கும். குளோரோபுளோரோகார்பன்களின் (CFCs) உற்பத்தியானது வளிமண்டலத்தின் ஓசோன் அடுக்கின் சிதைவை ஏற்படுத்துகிறது. ஓசோன் அடுக்கின் சிதைவு மற்றும் பிற பசுமை இல்ல வாயுக்களின் உற்பத்தியும் வளிமண்டல வெப்பநிலை அதிகரிப்பு, தோல் தொடர்பான நோய்கள் மற்றும் பலவற்றை ஏற்படுத்துகிறது. காற்று மாசுபாட்டின் மிக பயங்கரமான விளைவு அமில மழை, இது காற்றில் கந்தகம் மற்றும் பிற இரசாயனங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுவதால் ஏற்படுகிறது. அதேபோல், நீர் மாசுபாடு பல்வேறு வழிகளில் ஏற்படுகிறது. தீங்கு விளைவிக்கும் தொழிற்சாலை மற்றும் வீட்டுக் கழிவுகளை கடலில் அல்லது ஆறுகளில் கொட்டுவதால், தண்ணீர் மனிதர்களுக்குப் பயனற்றதாகிறது. இது மீன்கள் மற்றும் உயிரினங்கள் போன்ற நீர்நிலைகளில் உயிர்களைக் கொல்லும். உற்பத்தியை அதிகரிக்க உரங்கள் மற்றும் ரசாயனங்களை அதிகமாக பயன்படுத்துவதால் மண் மாசு

ஏற்படுகிறது. மேலும், மண்ணின் அதிகப்படியான சுரண்டல் மண்ணை மலட்டுத்தன்மையடையச் செய்கிறது, ஏனெனில் மட்கிய இயற்கை உற்பத்தி நேரம் எடுக்கும்.

குறிப்பு

புவி வெப்பமயமாதல்

புவி வெப்பமடைதல் என்பது உலக வெப்பநிலையின் படிப்படியான உயர்வைக் குறிக்கிறது. பசுமை இல்ல வாயுக்களின் பாரிய உற்பத்தியின் காரணமாக, உலக வெப்பநிலையின் இந்த உயர்வு நேரடியாக தொடர்புடையது என்பதை விஞ்ஞானிகள் நிரூபித்துள்ளனர். 1950ல் இருந்து கடந்த அறுபது ஆண்டுகளில் உலக வெப்பநிலை அரை டிகிரி செல்சியஸ் உயர்ந்துள்ளது. மக்கள்தொகை அதிகரிப்பு, நகரமயமாக்கல், தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் மோட்டார் பொருத்தப்பட்ட போக்குவரத்து ஆகியவை இந்த பசுமை இல்ல வாயுக்களின் பாரிய உற்பத்திக்கான காரணங்கள். புவி வெப்பமடைதலின் சில விளைவுகள் வெப்பமான குளிர்காலம் மற்றும் வெப்பமான கோடைகாலம், சமமற்ற மழைப்பொழிவு மற்றும் அண்டார்டிக்கில் பனி உருகுவதால் கடல் மட்டங்களில் அதிகரிப்பு. விஞ்ஞானக் கணிப்புகளின்படி, இந்த பசுமைக்குடில் வாயுக்களின் உற்பத்தியின் தற்போதைய நிலை தொடர்ந்தால், 2100 ஆம் ஆண்டில் உலக வெப்பநிலை சராசரி தற்போதைய வெப்பநிலையை விட மூன்று முதல் ஆறு டிகிரி வரை அதிகமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது மனித சமுதாயத்தில் பேரழிவு தரக்கூடிய பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதோடு, மக்கள் பெரும் இடப்பெயர்ச்சி, பருவமழை இல்லாத வெள்ளம், வறட்சி, பனிப்பொழிவு போன்ற இயற்கை பேரழிவுகளை ஏற்படுத்தும். வெப்பநிலை உயர்வின் விளைவாக, விவசாய முறைகள் மாறும், நோய்கள் அதிகரிக்கும் மற்றும் முழுமையடையும் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் அழிந்துவிடும். உலகம் முழுவதும் பருவநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகளை நாம் ஏற்கனவே பார்த்து வருகிறோம். 1866 முதல் மனித வரலாற்றில் பதிவுசெய்யப்பட்ட ஒன்பது வெப்பமான ஆண்டுகளில், ஏழு ஆண்டுகள் 1987 முதல் 1997 வரையிலான பத்து ஆண்டுகளுக்குள் நிகழ்ந்தன. பிந்தையது கடந்த நூற்றாண்டின் வெப்பமான ஆண்டாகும் (Ibid).

புவி வெப்பமடைதலின் இந்த செயல்முறையானது மனிதகுலம் அனைவரும் கூட்டு முயற்சியில் ஈடுபடும்போது மீளக்கூடியது. இயற்கை வளங்களான காற்று, நீர், காடு மற்றும் மண் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துவதில் தன்னார்வ மற்றும் கட்டாயக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட வேண்டும், மேலும் அவற்றை நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரம்புகளுக்கு அப்பால் சுரண்டுபவர்கள் அதற்கான கட்டணத்தை செலுத்த வேண்டும். தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புகள் தொழில்துறை மற்றும் பிற மாசுபடுத்திகளை

சுத்திகரிக்கவும் அவற்றின் தீங்கு விளைவிக்கும் விளைவுகளை குறைக்கவும் பயன்படுத்தப்படலாம். சூரிய ஆற்றல், காற்றாலை ஆற்றல், அணு ஆற்றல் போன்ற மாற்று புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தி வளங்களைப் பயன்படுத்துவது வளிமண்டலத்தில் உள்ள நச்சு மற்றும் பசுமை இல்ல வாயுக்களின் அளவையும் குறைக்கலாம். இயற்கை வளங்களை அறியாமல் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் தீய விளைவுகள் பற்றி மக்களுக்குக் கற்பிப்பது சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாப்பதற்கான மற்றொரு வழியாகும். மக்கள்தொகை வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துவது நீண்ட காலத்திற்கு பொதுவான வளங்களின் சுமையைக் குறைக்கும். இருப்பினும், புவி வெப்பமடைதலை மாற்றியமைப்பதற்கான சிறந்த வழி, ஆற்றல் ஆதாரமாக புதுப்பிக்க முடியாத புதைபடிவ எரிபொருட்களை மனிதன் நம்புவதை நிறுத்துவதாகும். நிலக்கரி மற்றும் இயற்கை எண்ணெய் ஆகியவை மிகப்பெரிய ஆற்றல் ஆதாரங்கள். தொழிற்சாலைகள் மற்றும் போக்குவரத்தில் அவற்றின் எரிப்பு மிகப்பெரிய அளவு பசுமை இல்ல வாயுக்களை உருவாக்குகிறது.

காடழிப்பு

மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியின் மற்றொரு விளைவு காடழிப்பு. பெரும்பாலான விவசாய நிலங்கள் மற்றும் பிற மக்கள் குடியிருப்புகளுக்கான நிலங்கள் முன்பு காடுகளாக இருந்ததிலிருந்து மாற்றப்பட்டுள்ளன. இந்த செயல்முறை இன்னும் தொடர்கிறது. சுற்றுச்சூழல் விஞ்ஞானிகளின் கூற்றுப்படி, மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலம் காடுகளால் மூடப்பட்டிருந்தால் மட்டுமே சுற்றுச்சூழல் சமநிலையை பராமரிக்க முடியும். இந்த காடுகள் வளிமண்டலத்தை சுத்தப்படுத்தவும், மழையை வரவழைக்கவும், சுற்றுச்சூழலின் சமநிலையை பராமரிக்க உதவும் அதிக எண்ணிக்கையிலான உயிரினங்களை வாழவும் உதவுகின்றன. லத்தீன்அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா, இந்தியா மற்றும் பிற ஆசிய நாடுகளில் காணப்படும் உலகின் மழைக்காடுகள், உலகின் மிகப்பெரிய பல்லுயிர்க் குளம் கொண்டதாக நம்பப்படுகிறது. விவசாயம், மனித வாழ்விடம், தொழிற்சாலைகள், மர மரங்கள், காகிதத் தொழில்கள் போன்ற பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக இந்த காடுகள் படிப்படியாக அழிக்கப்படுகின்றன. வெவ்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களால், 1990களில் ஒவ்வொரு நிமிடமும் சுமார் 52 ஏக்கர் உலகின் காடுகள் அழிக்கப்பட்டதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Ibid: 333). மற்றொரு மதிப்பீட்டின்படி, 2000 களுக்குப் பிறகும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 200 மில்லியன் ஹெக்டேர் காடுகள் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போதைய வேகம் தொடர்ந்தால், அடுத்த 40 ஆண்டுகளில் பூமியில் காடுகள் எஞ்சியிருக்காது (ஹைன்ஸ் ஜெஃப்ரி, 2008: 142). FAO (UN), 'ஸ்டேட் ஆஃப் வேர்ல்ட் ஃபாரஸ்ட்ஸ் (2020)', '2015 மற்றும் 2020 க்கு இடையில், காடழிப்பு விகிதம் ஆண்டுக்கு 10

மில்லியன் ஹெக்டேராக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இது 1990 களில் ஆண்டுக்கு 16 மில்லியன் ஹெக்டேர்களாக இருந்தது. 1990ல் இருந்து உலகளவில் முதன்மைக் காடுகளின் பரப்பளவு 80 மில்லியன் ஹெக்டேர்களுக்கு மேல் குறைந்துள்ளது. இந்த காடுகளை அழிப்பதால் அப்பகுதி மக்கள் வாழ்வாதாரத்தை இழக்கின்றனர். பரந்த அளவில், இது மண் அரிப்பு, திடீர் வெள்ளம் மற்றும் பாலைவனமாதல் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் இறுதியில் காலநிலை மாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. மலைப்பகுதிகளில் நிலச்சரிவு ஏற்படுவதற்கு காடுகளை அழிப்பதே முக்கிய காரணம். மலையின் நிலப்பரப்பு பிராந்தியங்களில் மண்ணைப் பற்றிக்கொள்ள மரங்களும் செடிகளும் தேவைப்படுகின்றன. மரங்கள் அல்லது செடிகள் இல்லாவிட்டால் சிறிய நிலநடுக்கம் அல்லது அதிர்வு மலைகளில் பாரிய நிலச்சரிவை ஏற்படுத்தும்.

காடுகளின் இழப்பு உலகளாவிய தாவரங்கள் மற்றும் விலங்கினங்களின் இழப்புக்கு வழிவகுத்தது. பல்வேறு வகையான காடுகள் அதிக எண்ணிக்கையிலான உயிரினங்களின் தாயகமாக இருந்துள்ளன. அவற்றில் நமக்குத் தெரியாத பல இன்னும் உள்ளன. சுற்றுச்சூழலுக்கான பல்லுயிரியலின் முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், அவை சுற்றுச்சூழல் அமைப்பின் பராமரிப்பிற்கு முக்கியமானவை. அனைத்து உயிரினங்களும் ஒரு சங்கிலியுடன் தொடர்புடையவை மற்றும் இந்த சங்கிலியிலிருந்து ஏதேனும் ஒன்றை இழப்பது இயற்கை சூழலில் பாரிய இடையூறுகளை ஏற்படுத்தும். இன்றைய பாலைவனங்கள் கடந்த காலத்தில் பசுமையான காடுகளாக இருந்ததாக வாதிடப்படுகிறது. சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளின் உள்ளூர் சங்கிலியிலிருந்து முக்கிய உயிரினங்களை இழந்ததால் அவை பாலைவனங்களாக மாறின. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு இனத்தின் இழப்பு கூட சுற்றுச்சூழலின் சீர்குலைவு மற்றும் இயற்கை சூழலின் இழப்பை ஏற்படுத்தும். அதிகரித்து வரும் மனித நடவடிக்கைகள் மற்றும் பாரிய காடுகளை அழிப்பதன் விளைவு, சில உயிரினங்கள் பூமியிலிருந்து படிப்படியாக மறைந்து வருகின்றன. வெப்பமண்டல மழைக்காடுகள் உலகில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களில் மூன்றில் இரண்டு முதல் மூன்றில் நான்கில் ஒரு பங்கு வரை வாழ்கின்றன. அவற்றின் அழிவு இயற்கை சூழலுக்கு பாரிய நெருக்கடியை ஏற்படுத்தும். மேலும், ஆறுகள், கடல் மற்றும் காற்று மாசுபடுவது இந்த சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளில் வாழும் உயிரினங்களுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கிறது. திமிங்கலங்கள் உணவு மற்றும் பிற மருத்துவப் பயன்பாடுகளுக்காக பெருமளவில் வேட்டையாடப்படுவது அவற்றின் அழிவுக்கான சாத்தியக்கூறுகளையும் உருவாக்கியுள்ளது. அவற்றின் அழிவு கடலுக்குள் வாழ்க்கைச் சுழற்சியை இழக்க நேரிடும். இதேபோல், பயிர்களை

அழிக்கும் சில பூச்சிகளைக் கொல்ல மனிதன் சில உரங்கள் மற்றும் ரசாயனங்களைப் பயன்படுத்துவதால் ஏராளமான மண்புழுக்கள் மற்றும் வண்ணத்துப்பூச்சிகள் இறக்கின்றன. இந்த இனங்கள் மண் வளம் மற்றும் இயற்கை தாவரங்களின் பரவலுக்கு முக்கிய இணைப்புகள். அவற்றின் அழிவு கருவுறாமை மற்றும் உள்ளூர் இயற்கை தாவரங்களின் இழப்பை ஏற்படுத்தும்.

சில வகையான இனங்கள் (உதாரணமாக உலகளாவிய தெற்கில் இருந்து வேம்பு மற்றும் மஞ்சள் மரங்கள்) மற்றும் விதை காப்புரிமை மூலம் பொதுவான சொத்து வளங்களின் உரிமையை கோருவதற்கு பல தேசிய நிறுவனங்களால் (MNCs) மேற்கொள்ளப்படும் மூடல் இயக்கங்கள் ஏழை நாடுகளில் பல்லுயிர் பெருக்கத்திற்கு மற்றொரு சவாலாக உள்ளது. மரபணு மாற்றப்பட்ட (GM) விதைகள் அல்லது கலப்பின விதைகளை உற்பத்தி செய்து பயன்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளும் வேறுபட்டவை அல்ல. அதிக உற்பத்தித் திறன் கொண்ட விதைகள் எனப்படும் இவை இயற்கை பல்லுயிர் இழப்பை ஏற்படுத்துவதோடு, உள்ளூர் பொருளாதாரங்களுக்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தும். GM விதைகள் உள்ளூர் காலநிலை மற்றும் சூழலியல் ஆகியவற்றிற்கு இயற்கையான எதிர்ப்பு சக்தி கொண்ட அனைத்து வகையான விதைகளையும் இழக்கச் செய்யலாம். குறிப்பாக குளோபல் தெற்கின் வற்புறுத்தலின் பேரில் உலக சமூகத்தின் இந்த திட்டமிட்ட இயற்கை வளங்களைக் கொள்ளையடிப்பதைத் தடுக்கும் முயற்சிகள் நடந்துள்ளன. 1992 இல், புவி உச்சி மாநாடு, பல்லுயிர் பெருக்கத்தின் உலகளாவிய மாநாடு நடைபெற்றது. உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அதன் வழிகாட்டுதல்களின்படி, தேசிய அரசாங்கங்கள் பல்லுயிர்களைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்க அறிவுறுத்தப்பட்டது. இந்தியாவில், 1992 ஆம் ஆண்டு பூமி உச்சி மாநாட்டிற்கு முன்னும் பின்னும் பல்லுயிர் பெருக்கத்தைப் பாதுகாக்க பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் சில இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் தேசிய பூங்காக்கள், ஒதுக்கப்பட்ட காடுகள் மற்றும் பல்லுயிர் பூங்காக்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. புலிகள், யானைகள் மற்றும் பிற சிறிய விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்கள் போன்ற முக்கியமான உயிரினங்களை பாதுகாக்க இந்தியா பல்வேறு பாதுகாப்பு திட்டங்களை மேற்கொண்டுள்ளது.

பாலைவனமாதல்

பாலைவனமாக்கல் என்பது விளை நிலம் மணல் மூலம் உரிமை கோரப்படும் அல்லது இயற்கையான தாவரங்கள் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட அல்லது இயற்கையான காரணங்களால் இழக்கப்படும் ஒரு செயல்முறையாகும். விளை நிலத்தை மனமின்றி சுரண்டுவது வளத்தை இழப்பதன் விளைவாக

நிலம் பாலைவனமாவதற்கு வழிவகுக்கும். வயல்களில் வண்டல் படிவத்தை ஏற்படுத்தும் பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பாலைவனமாவதற்கு மிக முக்கியமான காரணங்களாகும். விலங்குகளின் வணிகப் பயன்பாட்டினால் ஏற்படும் மேய்ச்சல் அதிகரிப்பு இயற்கை தாவரங்களின் இழப்புக்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகும். விவசாய நிலங்கள் மற்றும் இயற்கை வளங்களின் இந்த தீவிர பயன்பாடுகள் அனைத்தும் உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் மக்கள் தொகை பெருக்கம் மற்றும் பாரிய அதிகரிப்பு காரணமாக நடக்கிறது. அதிகரித்த நுகர்வு. உதாரணமாக, இந்தியாவில் பஞ்சாப் மற்றும் மேற்கு உ.பி. யின் சில பகுதிகளில் நிலத்தடி நீர் ஆதாரங்கள் தீவிர விவசாயத்திற்காக சுரண்டப்படுகின்றன. இந்தப் பகுதிகள் பாலைவனமாவதற்கு வாய்ப்புள்ளது. பாலைவனமாக்கல் குறிப்பாக ஏழை நாடுகளில் பஞ்சம் மற்றும் பட்டினியை ஏற்படுத்தும். UNEP இன் படி, 1.2 பில்லியன் ஹெக்டேர் நிலங்கள் மனித நடைமுறைகளால் பாலைவனங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. போன்ற சில பாரம்பரிய விவசாய நடைமுறைகள் நிலத்தை மாற்றுவது போன்றவை ஜூம் இந்தியாவில் விவசாயம், விவசாய நிலங்கள் பாலைவனமாவதற்கும் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், இந்த நடைமுறைகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மேக்ரோ அளவில் பாலைவனமாவதற்கு உண்மையான காரணம் தீவிர விவசாயம் மற்றும் விலங்குகளை வளர்ப்பது ஆகும். கடந்த நூற்றாண்டில், உலக நுகர்வு அதிகரித்துள்ளதால், விவசாயத்தின் இந்த நடவடிக்கைகள் தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டன. விவசாயத்தின் இயந்திரமயமாக்கலை நிறுத்துவது சாத்தியமில்லை என்றாலும், தற்போதுள்ள விவசாய நிலம் பாலைவனமாவதை சரிபார்க்க வழிகளை வகுக்க வேண்டும்.

உலகமயமாக்கல் மற்றும் தடையற்ற சந்தையின் வளர்ச்சியின் தாக்கம் உலகெங்கிலும், குறிப்பாக உலகளாவிய தெற்கில் உள்ள இயற்கை சூழலுக்கு மிகப்பெரிய சேதத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. வடக்கில் அதிக நுகர்வு முறைகள் மற்றும் தெற்கில் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் விளைவாக ஏற்கனவே சுமையாக உள்ள சூழலியல் மீதான அழுத்தம். ஏழ்மையும் பசியும் அதிகரித்து வருகின்றன, சுற்றுச்சூழலில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்பட்டால் பெரும்பாலும் ஏழைகள்தான் அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றனர். உலகம் 1950களில் உற்பத்தி செய்த உணவுப் பொருட்களின் அளவை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்து வருகிறது என்ற உண்மை இருந்தபோதிலும், மில்லியன் கணக்கான மக்கள் ஒவ்வொரு நாளும் பட்டினி கிடக்கின்றனர். இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்தாமல் பரவலான வறுமை மற்றும் பசிக்கு தீர்வு காண முடியாது. இது உற்பத்தியில் அறிவியல் மற்றும்

தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தை கட்டாயமாக்குகிறது. ஏழை மற்றும் படிக்காத மக்கள் சில சமயங்களில் விரக்தி மற்றும் அறியாமையால் இயற்கை வளங்களை அதிகமாக சுரண்டுகிறார்கள். வறுமைக்கு தீர்வு காணும் வரை, இயற்கையை பாதுகாக்கும் எந்த முயற்சியும் வெற்றி பெறாது. இயற்கை வளங்கள் அழிந்ததற்கு ஏழைகளை குறை சொல்லி பயனில்லை. நிலையான வளர்ச்சியின் அவசியத்தையும் மக்கள்தொகைக் கட்டுப்பாட்டுடனான அதன் உறவுகளையும் உலகிற்கு உணர்த்துவது காலத்தின் தேவையாகும். பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் உள்நாட்டு வளர்ச்சித் திட்டங்களால் இயற்கை வளங்களை தவறாகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பதில் அரசுகள் அதிக விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. ஓசோன் படலத்தின் சிதைவு சுற்றுச்சூழலை எவ்வாறு பாதிக்கிறது?
2. அமில மழைக்கு என்ன காரணம்?
3. மரபணு மாற்றப்பட்ட (GM) விதைகள் அல்லது கலப்பின விதைகளை பல்லுயிரியலில் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் பாதிப்பு என்ன?
4. பாலைவனமாக்கல் என்றால் என்ன?

3.3 வளர்ச்சித் திட்டங்கள்: சூழலியல் கவலைகள்

காலனித்துவ நீக்கத்திற்குப் பிறகு, உலகளாவிய தெற்கில் உள்ள நாடுகள் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சியின் மிகப்பெரிய திட்டங்களில் பங்கு பெற்றன. மிக நீண்ட காலமாக, இந்த திட்டங்களில் பெரும்பாலானவை சுற்றுச்சூழலுக்கு மிகவும் தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதை அவர்கள் அறியாமல் இருந்தனர். எவ்வாறாயினும், இந்த நாடுகளில் நிலவும் வறுமை மற்றும் பட்டினியை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டிய அவசியம், சுற்றுச்சூழலில் அவற்றின் எதிர்மறையான தாக்கத்தை வெளிப்படுத்திய பின்னரும் கூட பொருளாதார அபிவிருத்தி திட்டங்களை முன்னெடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் முதலில் அடிப்படைத் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் சுற்றுச்சூழல் கவலைகள் காத்திருக்கலாம் என்றும் வாதிட்டனர். இருப்பினும், இந்த உத்தி நீண்ட காலத்திற்கு வேலை செய்யாது என்பது விரைவில் உணரப்பட்டது. உள்நாட்டு மற்றும் உலகளாவிய சிவில் சமூகத்தால் உருவாக்கப்பட்ட அழுத்தம் இந்த மாநிலங்களை சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள் குறித்து கவலைப்படத் தொடங்கியுள்ளது. இன்று, சிவில் சமூகம் மற்றும் சமூக இயக்கங்கள் எந்தவொரு அபிவிருத்தித் திட்டமும் அதன் தொடக்கத்திற்கு முன்பே சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பு மதிப்பீடு பற்றிய விவாதத்தைத் தொடங்குகின்றன. நீதிமன்றங்கள், தன்னார்வ தொண்டு

நிறுவனங்கள் மற்றும் ஊடகங்கள் எந்தவொரு திட்டத்திற்கும் அனுமதி வழங்குவதற்கு முன்பு சுற்றுச்சூழல் உணர்திறன்களைக் கவனிக்குமாறு அரசாங்கத்தை நிர்பந்திக்கின்றன. இருப்பினும், சுற்றுச்சூழலின் கவலைகளை முழுமையாக நிவர்த்தி செய்ய முடியாத பல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் உள்ளன மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு ஏற்படும் சேதத்தை மட்டுமே குறைக்க முடியும். 1991 இல் புதிய தாராளமயக் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, இந்தியாவில் தனியார் நிறுவனங்கள் அனைத்து பரிந்துரைக்கப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் விதிமுறைகளை மீறுவதாகவும், இயற்கைச் சூழலை பாரிய அழிவை ஏற்படுத்துவதாகவும் கண்டறியப்பட்டது. இந்த பிரிவு இந்தியா மற்றும் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து சில வழக்குகளை மதிப்பிடும், அவை சுற்றுச்சூழல் கவலைகள் காரணமாக அவர்களுக்கு எதிராக பாரிய வெகுஜன இயக்கங்களை அழைத்தன.

இந்திய அரசாங்கம் 1960களின் பிற்பகுதியிலும் 1970களிலும் விவசாயத்தில் பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. உணவு தானிய உற்பத்தியில் இந்தியாவை தன்னிறைவு அடையச் செய்வதே பசுமைப் புரட்சியின் முக்கிய நோக்கமாகும். பசுமைப் புரட்சியானது பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானாவில் (பக்ரா-நங்கல் திட்டம்) சட்லஜ் ஆற்றின் மீது உருவாக்கப்பட்ட பாரிய அணைகள் மூலம் நிலத்தில் தீவிர இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட விவசாயம் மற்றும் நன்கு திட்டமிடப்பட்ட நீர் விநியோகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கோதுமையின் கலப்பின விதைகள் வழங்கல், உரங்கள் மற்றும் இரசாயனங்களின் பாரிய பயன்பாடு ஆகியவை அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பொருட்களாக அனுமதிக்கப்பட்டன. சில ஆண்டுகளில், உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி போதுமான அளவு அதிகரித்து, இந்தியா உண்மையில் தன்னிறைவு பெற்றது. இருப்பினும், சாதனை என்பது விரைவில் தெளிவாகியது தன்னிறைவு என்பது சுற்றுச்சூழல் மற்றும் உள்ளூர் சூழலியல் செலவில் இருந்தது. உரங்கள் மற்றும் இரசாயனங்கள் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டதால், பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் மேற்கு உ.பி. யில் உள்ள உள்ளூர் நீர்நிலைகள் மாசுபட்டன. கால்வாய் பாசனம் பாரிய நிலப்பரப்புகளை மணலால் நிரப்பியது. இதனால் சட்லஜ் சுற்றுவட்டார ஆறுகளில் மீன்பிடிக்க முடியாமல் மீனவர்கள் தவித்தனர். பசுமைப் புரட்சியும் நிலத்தடி நீரை பெருமளவில் சுரண்டியது. இதன் விளைவாக, பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானாவின் பல பகுதிகளில் நீர் மட்டம் குறைந்துள்ளது. இதனால் அப்பகுதி இனி வரும் காலங்களில் பாலைவனமாக மாறிவிடுமோ என்ற அச்சம் அதிகரித்துள்ளது. பசுமைப் புரட்சியின் மற்றொரு முக்கிய சுற்றுச்சூழல் தாக்கம், தினை போன்ற பல்வேறு வகையான பயிர்களின் விலையில் மோனோ பயிர்

சாகுபடியின் நடைமுறைகள் அதிகரித்ததால், விவசாயத்தில் பல்லுயிர் இழப்பு ஏற்பட்டது. மேலும், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் இரசாயனங்களின் பயன்பாடு பல்வேறு வகையான பூச்சிகள் மற்றும் சிறிய பூச்சிகளின் அழிவுக்கு காரணமாக இருந்தது, பாரம்பரியமாக நிலத்தின் வளத்திற்கு நன்மை பயக்கும். உற்பத்தி அதிகரிப்பின் தேவையின் காரணமாக, பழைய வறண்ட மற்றும் அரை வறண்ட பகுதிகளிலிருந்து புதிய நிலங்கள் உள்ளூர் சூழலியல் செலவில் மீட்கப்பட்டன. மீண்டும், பொதுவான சொத்தின் சில பகுதிகளில், மேய்ச்சல் நிலங்கள் மற்றும் மேய்ச்சல் நிலங்கள் போன்ற வளங்கள் விவசாய நிலங்களாக மாற்றப்பட்டன.

கேரளா போன்ற தென் மாநிலங்களிலும் இதுபோன்ற சில பரிசோதனைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மக்கள் தொகை பெருக்கத்தால் ஏற்படும் உணவு தானியங்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் வகையில், அரிசி உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் திட்டங்களை மாநில அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. தெற்கு மத்திய கேரளாவின் குட்டநாடு பகுதியில் இதுபோன்ற ஒரு திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு மாநிலத்தில் உள்ள பல்வேறு அரசாங்கங்கள் வேம்பநாடு ஏரி மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள கடலில் இருந்து நிலத்தை மீட்டெடுப்பதை ஊக்குவித்து வருகின்றன. இந்த மூலோபாயம் உப்பங்கழிகள் சுருங்குதல், உப்புத்தன்மை மற்றும் பல வகையான மீன்கள் காணாமல் போவது போன்ற பல்வேறு சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்தியது. கடற்கரையோரங்களில் கட்டப்பட்ட கடல் நீர் சீராக்கிகள் கட்டப்படுவதால் ஏற்படும் உப்புத்தன்மை, கடல் இறால், இறால் மற்றும் இதர வகை மீன்களுக்கு உரமிடுவதைக் குறைத்து, மீனவர்களின் வாழ்வாதாரப் பிரச்சினைகளையும், சுற்றுச்சூழல் சமநிலையின்மையையும் ஏற்படுத்துகிறது. இப்பகுதியில் நெல் சாகுபடியை உருவாக்கும் நோக்கில் வேம்பநாடு ஏரியில் கசிவு பாதைகள் மற்றும் சீராக்கிகள் திட்டம் ஏரியின் கரையில் உள்ள சதுப்புநிலங்களை இழக்க காரணமாகிறது. ரெகுலேட்டர்கள் மூலம் ஏரி நீர் மீண்டும் கடலுக்குச் செல்லாமல் தடுப்பதால் ஏரியின் நீர் மாசுபடுகிறது. முன்னதாக, ரெகுலேட்டர் வைக்கப்படாதபோது, வழக்கமான அலைகள் ஏரி நீரைப் புதுப்பிக்கும். ரெகுலேட்டர் கட்டிய பிறகு இது சாத்தியமில்லாததால் தற்போது நெற்பயிர்களில் இருந்து வரும் தண்ணீரால் ஏரியில் தண்ணீர் நிரம்பியுள்ளது. இந்த நீர் ஏரியின் சூழலியலுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் உரங்களால் நிறைந்துள்ளது (நாராயணன் NC, 2008: 96-98).

பாசனம் மற்றும் மின்சார உற்பத்தி ஆகிய இரட்டை நோக்கங்களுடன் இந்தியாவின் முதல் திட்ட காலத்தில் பல்வேறு நதிகளில் பெரிய அணைகள் கட்டத் தொடங்கப்பட்டது. இன்று, இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து முக்கிய

ஆறுகளிலும் பல்வேறு அணைகள் உள்ளன. ஆனால், இந்த திட்டங்கள் குறித்து சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு வட்டாரங்கள் கேள்வி எழுப்பி வருகின்றன. ஒரு பெரிய அணை கட்டுவது மூன்று தொடர்புடைய சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்துகிறது. முதலாவதாக, இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலான ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கு பகுதிகள் அடர்த்தியான மக்கள்தொகையைக் கொண்டிருப்பதால், இது அதிக எண்ணிக்கையிலான உள்ளூர் மக்களின் இடப்பெயர்ச்சியில் விளைகிறது. சில மதிப்பீடுகளின்படி, இந்தியாவில் அணைகளின் விளைவாக சுமார் 30 மில்லியன் மக்கள் இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். இரண்டாவதாக, இது நீரின் இயற்கையான ஓட்டத்தில் இடையூறு ஏற்படுத்துகிறது மற்றும் விவசாய நிலங்கள், அருகிலுள்ள காடுகள் மற்றும் அழித்தல் அல்லது நீரில் மூழ்கும் வடிவத்தில் உள்ளூர் சூழலியலை அழிக்கிறது. மூன்றாவதாக, இது மேல் மற்றும் கீழ் கரையோர மக்களுக்கு இடையே மோதலை ஏற்படுத்துகிறது (சிவ வந்தனா 1991: 203). பெரிய அணைகள் நீர் தேங்குவதற்கும் நிலத்தின் உவர்நீரை மாற்றுவதற்கும் காரணமாகின்றன; இது இறுதியில் பாழான நிலங்களாக அல்லது பாலைவனங்களாக மாற்றப்படுகிறது. பெரிய அணைகள் இப்பகுதியின் சூழலியலில் ஏற்றத்தாழ்வை உருவாக்குகின்றன என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இமயமலையில் கங்கையில் உள்ள தெஹ்ரி அணை போன்ற பெரிய அணைகள் பாரிய வனப் பகுதிகளை அழித்து பூகம்பங்களையும் ஏற்படுத்தும்.

நர்மதா பள்ளத்தாக்கு திட்டம் அல்லது சர்தார் சரோவர் மற்றும் நர்மதா சாகர் பள்ளத்தாக்கு திட்டம் உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து கடுமையான எதிர்ப்பை எதிர்கொள்கிறது, அவர்கள் தங்கள் இடப்பெயர்வுக்கு எதிராக தெருக்களிலும் நிலத்தின் உச்ச நீதிமன்றத்திலும் போராடுகிறார்கள். திட்டத்திற்கு எதிராக போராடுவதற்கான காரணங்கள் வெளிப்படையானவை. நர்மதா பள்ளத்தாக்கு திட்டம் என்பது முப்பது பெரிய, 135 நடுத்தர மற்றும் சுமார் 3000 சிறிய அணைகளை ஆற்றின் பல்வேறு இடங்களில் கட்டும் நோக்கம் கொண்ட ஒரு பெரிய திட்டமாகும். இந்த நதி சுமார் 1300 கிமீ நீளம் கொண்டது மற்றும் மத்திய பிரதேசம், மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத் ஆகிய மூன்று முக்கிய மாநிலங்கள் வழியாக பாய்கிறது, அது அரபிக்கடலில் உள்ள காம்பே வளைகுடாவை அடைகிறது. இத்திட்டமானது மூன்று முக்கிய நோக்கங்களுக்குச் சேவை செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது-அருகிலுள்ள பகுதிகளுக்கு நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம் உற்பத்தி மற்றும் சுற்றுலா போன்ற பிற சிறிய வசதிகளுடன் குடிநீரை வழங்குதல். நர்மதா பள்ளத்தாக்கின் பெரும்பாலான பகுதிகள் மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள மாநிலங்கள் வறண்ட பகுதிகள் என்பதை

குறிப்பு

கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பாசன வசதி இல்லாததால் விவசாயம் பின்தங்கி உள்ளது. இப்பகுதி வறண்டு கிடப்பதால், குடிநீர் பற்றாக்குறையாக உள்ளது. இத்திட்டத்தின் மூலம் திட்டமிடப்பட்ட மின்சார உற்பத்தி (சுமார் 3000 மெகாவாட்) இப்பகுதியின் தொழில்மயமாக்கலை அதிகரிக்கலாம். இருப்பினும், நர்மதாவில் உள்ள அணைகளால் மக்கள் பெரும் இடப்பெயர்ச்சி ஏற்படுகிறது (சுமார் ஒரு மில்லியன்), மேலும் முழுப் பகுதியிலும் உப்புத்தன்மை மற்றும் நீர் தேங்கலை ஏற்படுத்தலாம் என்பதும் உண்மை. மண் அரிப்பு காரணமாக நீர்த்தேக்கங்களில் வண்டல் படிவதால் அணைகளின் பொருளாதார பயன்பாடு குறையும். மேல் நீரோடையின் உமிழ்நீரானது நிலம் மதிப்பிடப்பட்டதை விட அதிக நீரில் மூழ்குவதற்கு வழிவகுக்கும் என்றும் விஞ்ஞானிகள் அஞ்சுகின்றனர். அணைகளால் ஆற்று நீரின் ஓட்டம் தடைபடுவதுடன், மீன் இனங்கள் கடுமையாக பாதிக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அணை பகுதியில் தண்ணீர் தேங்குவதால் மலேரியா நோய் பரவும் அபாயம் உள்ளது. அணைகள் கட்டுவதற்கும், ஒரு மில்லியன் மக்களை மீள்குடியேற்றுவதற்கும் காடுகள் அழிக்கப்படுவதால், இத்திட்டம் பல்லுயிர் பெருக்கத்திற்கு பெரும் இழப்பை ஏற்படுத்தும்.

1970 களில் திரிபுராவில் கும்டி ஆற்றின் மீது டம்பூர் நீர்மின் திட்டம் வடகிழக்கு இந்தியாவில் ஒரு வளர்ச்சித் திட்டத்தின் விளைவாக சுற்றுச்சூழல் சேதத்திற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. கும்டி ஆற்றில் அணை கட்டுவது பல்நோக்கு திட்டமாகும். இந்தத் திட்டமானது உள்ளூர் உபயோகத்திற்காக சுமார் ஒன்பது மெகாவாட் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும் என்றும் ஆற்றின் கீழ்பகுதியில் வெள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் முக்கிய சுற்றுச்சூழல் தாக்கம் சுமார் 3000 குடும்பங்கள் குடியேறிய அல்லது அரைகுடியேற்றப்பட்ட குடியிருப்புகளில் இருந்து இடம்பெயர்ந்ததாகும். இதில் பெரும்பாலான குடும்பங்கள் இடம் பெயர்ந்தன ஜூம் வேறு எந்த வாழ்வாதாரமும் இல்லாததால் அவர்கள் இடம்பெயர்ந்த பிறகு விவசாயம் செய்கிறார்கள். அணையின் கட்டுமானம் மற்றும் வலுவூட்டப்பட்டது ஜூம் விவசாயத்தின் விளைவாக காடுகளின் பெரும் அழிவு மற்றும் ஆற்றின் மேல் நீர்ப்பிடிப்பு பகுதியில் பல்லுயிர் இழப்பு ஏற்பட்டது. அணை நாற்பத்தாறு சதுர கிலோமீட்டர் நிலத்தை மூழ்கடித்தது. இந்த நிலத்தின் பெரும்பகுதி காடு அல்லது பண்ணையாக இருந்தது. மலைகளில் சாலைகள் உருவாக்கம் (இயற்கை தாவரங்களின் இழப்பின் காரணமாக ஏற்கனவே ஓரளவு திறக்கப்பட்டது) மழைக் காலங்களில் நிலச்சரிவு மற்றும் மண் அரிப்பு. இந்த காடழிப்பு, நிலச்சரிவு மற்றும் மண் அரிப்பு ஆகியவை ஆற்றின் அடிப்பகுதியில் வண்டல் படிவதற்கு வழிவகுத்தது, வெள்ளம் மற்றும் நதி சூழலை அழித்தது. இது நீர்த்தேக்கத்தின் அடிப்பகுதியில் வண்டலை

உருவாக்கியுள்ளது, இது பொருளாதார ரீதியாக குறைந்த உற்பத்தி செய்கிறது. அரசாங்கங்கள் கட்டுப்படுத்த முயன்றாலும் ஜம்மிங் மேலும் அப்பகுதியில் மரங்களை நட்டுள்ளது, பல்லுயிர் இழப்பை திரும்பப் பெற முடியாது என்பது கவனிக்கப்பட்டது (குப்தா மாலாபிகா தாஸ் 1989).

சுரங்கத் தொழில் ஒரு முதன்மைத் தொழிலாகக் கருதப்படுகிறது, ஏனெனில் இது பல்வேறு பொருட்களின் மேலும் உற்பத்திக்கான இயற்கை வளங்களை மூலப்பொருட்களாக மாற்றுகிறது. இந்தியாவில் சுரங்கம் ஒரிசா, ஜார்கண்ட், மேற்கு வங்காளம் மற்றும் கர்நாடகா போன்ற பல்வேறு மாநிலங்களில் பரவியுள்ளது. பெரும்பாலான சுரங்கத் தொழிலானது பழங்குடியினப் பகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது மற்றும் அடர்ந்த வனப் பகுதிகளில் பரவியுள்ளது. எந்தவொரு சுரங்கத் திட்டத்தையும் நிறுவுவது இப்பகுதியின் காடு மற்றும் பிற இயற்கை வளங்களில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இது உள்ளூர் மக்களின் இடப்பெயர்ச்சி, நீர் மற்றும் நிலம் மாசுபடுதல் போன்ற சூழலியல் ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஏற்படுத்துகிறது. மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் கடுமையான சுற்றுச்சூழல் மதிப்பீட்டை மேற்கொண்டாலும், நவீன தொழில்நுட்பங்களை நிறுவிய போதிலும், சுரங்கத்தில் மாசுபடுவதைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. திறந்த காஸ்ட் சுரங்கமானது தூசியை உருவாக்குகிறது மற்றும் நச்சு இரசாயனங்களை காற்று மற்றும் நிலத்தடி நீரில் வெளியிடுகிறது. இதன் கழிவுகள் அருகில் உள்ள விவசாய நிலங்களை பாதிக்கிறது. கழிவுகள் இறுதியில் ஆறுகள் மற்றும் நிலத்தடி நீர் மற்றும் மழை காரணமாக கடலில் மூழ்கி சுற்றுச்சூழலுக்கு பெரிய அளவிலான சேதத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்தியாவின் எந்தவொரு சுரங்கத் திட்டத்தின் கதையும் இதுதான் (தாஸ் ஸ்மிருதி மற்றும் என்.சி. நாராயணன் நாராயணன் ஐபிட்: 226-227). சுரங்கத் தொழிலில், சமீபத்தில் அம்பலப்படுத்தப்பட்ட மோசடிகள் காட்டுவது போல், ஊழல் மற்றும் முறையான விழிப்புணர்வு இல்லாததால் சுற்றுச்சூழல் விதிமுறைகள் பெரும்பாலும் மீறப்படுகின்றன. எனவே, அனைத்து சுற்றுச்சூழல் விதிமுறைகளும் காகிதத்தில் கடைபிடிக்கப்பட்டாலும், உண்மையில் அது நிகழும் வாய்ப்பு மிகக் குறைவு.

இந்தியாவில் நகரமயமாக்கல் மிக வேகமாக நடைபெற்று வருகிறது. இன்று, இந்திய மக்கள் தொகையில் இருபத்தைந்து சதவீதம் பேர் நகரங்களிலும் நகரங்களிலும் வாழ்கின்றனர். நகர வாழ்க்கை வளர்ச்சியின் அடையாளமாக இருக்க வேண்டும். இருப்பினும், பெரும்பாலான இந்திய நகரங்கள் நிரம்பி வழிகின்றன மற்றும் பெரும்பான்மையான மக்கள் சேரிகளில் வாழ்கின்றனர். நகரங்களின் விரிவாக்கம் சுற்றுச்சூழலுக்கு ஆபத்தானது, ஏனெனில் அவை அதிக அளவு பசுமை இல்ல வாயுக்கள் மற்றும்

பிற வகையான தொழில்துறை மற்றும் வீட்டு கழிவுகளை உருவாக்குகின்றன. மும்பை போன்ற நகரங்கள் அதிக அளவு மாசுபட்ட நீர் மற்றும் திடக்கழிவுகளை உற்பத்தி செய்கின்றன, அவை பெரும்பாலும் கடலில் கொட்டப்படுகின்றன. இது கடலோர கடல் சூழலுக்கு ஆபத்தை உருவாக்குகிறது. கழிவுகள் கொட்டப்படுவதால் ஹெக்டேர் சதுப்புநிலங்கள் அழிகின்றன. கொல்கத்தா மற்றும் சென்னை போன்ற மற்ற நகரங்களிலும் இதே போன்ற பிரச்சனைகள் உள்ளன. டெல்லி யமுனை நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளது. தொழிற்சாலை மற்றும் வீட்டுக் கழிவுகளை அதில் கொட்டுவதால் நதி நீர் மிகவும் மாசுபட்டுள்ளது, அதைத் தொடுவது கூட தீங்கு விளைவிக்கும். ஆற்றின் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு இறக்கும் தருவாயில் உள்ளது. இந்தியாவில் உள்ள இந்த பெரிய மற்றும் நடுத்தர நகரங்களைச் சுற்றியுள்ள காற்றின் மாசு அளவு மிக அதிகமாக உள்ளது. இந்த நகரங்கள் இந்தியாவில் காற்று மற்றும் நீர் மூலம் பரவும் நோய்களின் மிகப்பெரிய மையங்கள் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், இந்த நகரங்களின் விரிவாக்கம் அருகிலுள்ள காடுகளை அழித்துவிட்டது. மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களின் மலைப்பாங்கான பகுதிகளில் திட்டமிடப்பட்ட நகரங்கள் அதிகரித்துள்ளன. இந்த 'நகரங்கள்' சில நேரங்களில் உள்ளூர் சூழலியலின் அழிவை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு ஆய்வுகளின்படி, போக்குவரத்து மற்றும் தகவல்தொடர்பு வளர்ச்சியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. பிராந்தியத்தின் சூழலியல். புதிய சாலைகள், பாலங்கள் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள் கட்டுமானம் உலகம் முழுவதும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் காடுகளை அழிக்கிறது. புதிய பகுதிகளுக்கு மனிதர்கள் எளிதில் செல்வதால் அவை தோட்டங்களை இழக்கின்றன. காடுகளின் குறுக்கே அமைக்கப்பட்ட சாலைகள் பல விலங்குகளின் மரணத்திற்கு வழிவகுக்கும். நெடுஞ்சாலைகளில் உள்ள தாவரங்கள் எஞ்சின்களில் படிம எரிபொருளை எரிப்பதால் ஏற்படும் ஈயம் மற்றும் கந்தகம் போன்ற கனமான பொருட்களுக்கு வெளிப்படும். இந்த பொருட்கள் தாவரங்களின் மெதுவான மரணத்திற்கு வழிவகுக்கும் மற்றும் உணவுச் சங்கிலிகளுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும். நச்சு வாயுக்கள், ஒலி மாசுபாடு மற்றும் சாலைகள் மற்றும் ரயில் பாதைகளில் மக்கள் நடமாட்டத்தால் ஏற்படும் குப்பைகள் ஆகியவை சுற்றுச்சூழலை சேதப்படுத்தும். மலைகளின் குறுக்கே சாலைகள் மற்றும் ரயில் பாதைகள் அமைப்பதால் மண் அரிப்பு மற்றும் நிலச்சரிவு ஏற்படுகிறது. குளிர்ந்த பகுதிகளில், போக்குவரத்து அதிகரிப்பு தூசி மற்றும் கார்பன் டை ஆக்சைடு, ஈயம், சல்பர் டை ஆக்சைடு போன்ற நச்சு மாசுக்களால்

குறிப்பு

வெப்பமான சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது, இதன் விளைவாக வெப்பநிலை படிப்படியாக அதிகரிக்கிறது. பனி உருகுவது பனி அடிப்படையிலான சூழலியலுக்கும் சேதத்தை ஏற்படுத்துகிறது. நகர்ப்புறங்களுக்கு அருகாமையில் அல்லது தொலைவில் புதிய பகுதிகளில் ரயில்வே, சாலைகள் மற்றும் பாலங்களின் கட்டுமானம் திடீர் சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்களை உருவாக்குகிறது, பல இனங்கள் மாற்றியமைக்க முடியாது, எனவே அவை அழிந்து போகின்றன (ஸ்பெல்லர்பெர்க் இயன் எஃப், 1998).

ஒரு வளர்ச்சித் திட்டம் சுற்றுச்சூழல் பேரழிவாக மாறுவதற்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒன்று, மத்திய ஆசியாவில் உள்ள பழைய சோவியத் யூனியனில் உள்ள ஆரல் கடல் என்று அழைக்கப்படும் ஏரியாகும். கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் ஆரல் கடலின் அறுபது சதவீதத்திற்கும் அதிகமான பகுதிகள் காணாமல் போயுள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கஜகஸ்தான் அரசாங்கம் ஆரல் கடலைக் காப்பாற்ற முயற்சிகளை மேற்கொண்டாலும், இன்னும் சில வருடங்களில் ஆரல் கடல் மறைந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆரல் கடல் காணாமல் போனதற்குக் காரணம், நீர்ப்பாசனத் தேவைக்காக அமு டாக்ரியா மற்றும் சிர் டாக்ரியா என்ற இரண்டு அணைகளைக் கட்டியதுதான். இந்த நீர்ப்பாசன முறை இப்பகுதியில் பருத்தி உற்பத்தியை அதிகரித்தது. இருப்பினும், இந்த இரண்டு நதிகளிலிருந்தும் நீர் திசைதிருப்பப்பட்டதால், ஆரல் கடல் குறைந்த மற்றும் குறைந்த தண்ணீரைப் பெற்று சுருங்கத் தொடங்கியது. ஆறுகளில் அணைகள் கட்டப்படுவதற்கு முன்பு, ஆரல் கடலில் ஒரு பெரிய மீன்பிடித் தொழில் இருந்தது. 1982ல் வணிக நோக்கில் கடலில் மீன்பிடிப்பது முற்றிலும் நிறுத்தப்பட்டது. ஆரல் கடலின் சுற்றுச்சூழல் பேரழிவின் மற்ற விளைவு என்னவென்றால், அருகிலுள்ள மக்களின் வாழ்வாதாரம் ஆபத்தில் உள்ளது. ஏரி நீர் காலநிலை உச்சநிலையை சமநிலைப்படுத்தும் திறனை இழந்ததால் கோடைக்காலம் வெப்பமாகவும், குளிர்காலம் குளிர்ச்சியாகவும் இருப்பதால் உள்ளூர் காலநிலையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பருத்தி வயல்களில் பயன்படுத்தப்படும் உரங்கள் மற்றும் ரசாயனங்களால் அப்பகுதியில் உள்ள அனைத்து நீர்நிலைகளும் மாசுபடுகின்றன. ஆரல் கடலின் உதாரணம், வளர்ச்சி செயல்பாட்டில் ஒவ்வொரு 'பெரிய' சாதனையும் ஒரு விலையுடன் வருகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. சில நேரங்களில், மதிப்பீடுகள் தவறாக நடந்தால் விலை மிகவும் அதிகமாக இருக்கும்.

மனித வரலாற்றில் தொழில்துறை விபத்துகளுக்கு பல எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. இந்த தொழில்துறை விபத்துக்கள் சில நேரங்களில் சுற்றுச்சூழலில் தீங்கு விளைவிக்கும் வாயுக்கள் மற்றும் இரசாயனங்களின் பாரிய கசிவை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த கசிவுகள்

மக்களின் உயிரிழப்பை ஏற்படுத்துவதோடு, இயற்கை சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சூழலியலுக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும். ஏப்ரல் 2010 இல், அமெரிக்காவிற்கு அருகிலுள்ள மெக்சிகோ வளைகுடாவில் பிரிட்டிஷ் பெட்ரோலியம் (பிபி) மூலம் கடல் எண்ணெய் சுரங்கத்தின் காரணமாக எண்ணெய் கசிவு ஏற்பட்டது. ஒரு சில நாட்களில், சுமார் ஐந்து மில்லியன் பீப்பாய்கள் எண்ணெய் கடலில் கசிந்து ஒரு பெரிய சுற்றுச்சூழல் பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. மெக்ஸிகோ வளைகுடா பல்வேறு உயிரினங்களின் தாயகமாகும் மீன். எண்ணெய் கசிவு பெரும்பாலான உயிரினங்களை அழித்துவிட்டது. இப்பகுதியில் மீன்பிடி தொழிலில் நீண்ட காலம் மீன்பிடிக்க முடியாத நிலை ஏற்படும் என்பதால் இந்த விபத்து எதிர்காலத்தில் பல சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகளை உருவாக்கலாம். எண்ணெய் கசிவின் விளைவாக பல்லுயிர் இழப்பு வளைகுடாவில் நிரந்தரமாக இருக்கும். இந்த விபத்து சுற்றுச்சூழலுக்கு மிகப்பெரிய தீங்கு விளைவிக்கும் தொழில்துறை விபத்துக்களின் தொடரில் சமீபத்திய ஒன்றாகும், இது 1984 போபால் எரிவாயு கசிவு ஆகும். டிசம்பர் 4, 1984 அன்று, நகரில் உள்ள யூனியன் கார்பைடு தொழிற்சாலையில் இருந்து மீத்தில் கார்பனேட் என்ற விஷ வாயு கசிந்ததால் 8000க்கும் மேற்பட்டோர் உடனடியாக இறந்தனர். கசிவின் விளைவுகள் இன்றும் உள்ளூர் மக்களிடையே பல்வேறு நோய்களை ஏற்படுத்துகின்றன. ஒரு வளர்ச்சித் திட்டம் சுற்றுச்சூழலுக்கு ஆபத்தாக மாறியதற்கு மற்றொரு பயங்கரமான உதாரணம் 1987 இல் உக்ரைனில் நடந்த செர்னோபில் அணு விபத்து. அலகிலிருந்து கதிரியக்கப் பொருட்களின் கசிவு அப்பகுதியில் பலரைக் கொன்றது மற்றும் உள்ளூர் சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு ஐரோப்பாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் அமில மழைக்கு வழிவகுத்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

5. ஆரல் கடல் காணாமல் போனதற்கு எந்த வளர்ச்சித் திட்டம் காரணம்?
6. 1984 போபால் வாயு கசிவு சோகத்தை ஏற்படுத்திய விஷ வாயுவின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்.

3.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. ஓசோன் அடுக்கின் சிதைவு மற்றும் பிற பசுமை இல்ல வாயுக்களின் உற்பத்தி வளிமண்டல வெப்பநிலை அதிகரிப்பு, தோல் தொடர்பான நோய்கள் மற்றும் பலவற்றை ஏற்படுத்துகிறது.

2. காற்று மாசுபாட்டின் மிக மோசமான விளைவு அமில மழை, இது காற்றில் கந்தகம் மற்றும் பிற இரசாயனங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுவதால் ஏற்படுகிறது.
3. இந்த GM விதைகள் இயற்கை பல்லுயிர் இழப்பை ஏற்படுத்தலாம் மற்றும் உள்ளூர் பொருளாதாரங்களுக்கு ஆபத்துக்களை உருவாக்கலாம். GM விதைகள் உள்ளூர் காலநிலை மற்றும் சூழலியல் ஆகியவற்றிற்கு இயற்கையான எதிர்ப்பு சக்தி கொண்ட அனைத்து வகையான விதைகளையும் இழக்கச் செய்யலாம்.
4. பாலைவனமாக்கல் என்பது ஒரு செயல்முறையாகும், இதன் மூலம் விளை நிலம் மணல் மூலம் உரிமை கோரப்படுகிறது மற்றும் இயற்கை தாவரங்கள் மனிதனால் அல்லது இயற்கை காரணங்களால் இழக்கப்படுகின்றன. விளை நிலத்தை மனமின்றி சுரண்டுவது வளத்தை இழப்பதன் விளைவாக நிலம் பாலைவனமாவதற்கு வழிவகுக்கும்.
5. ஆரல் கடல் காணாமல் போனதற்குக் காரணம், நீர்ப்பாசனத் தேவைக்காக அமு டாக்ரியா மற்றும் சிர் டாக்ரியா என்ற இரண்டு அணைகளைக் கட்டியதுதான்.
6. 1984 போபால் வாயு கசிவு சோகத்தை ஏற்படுத்திய விஷ வாயு மெத்தில் கார்பனேட் ஆகும்.

3.5 தொகுப்பு

- மனித வளர்ச்சி செயல்முறை நமது சுற்றுச்சூழலையும் சூழலியலையும் பல்வேறு வழிகளில் பாதித்துள்ளது.
- வளர்ச்சி மாசுபாடு (காற்று, நீர் மற்றும் மண்), காடழிப்பு, பாலைவனமாக்கல், பல்லுயிர் இழப்பு போன்றவற்றுக்கு வழிவகுத்தது.
- சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு என்பது பல்வேறு வகையான மனித செயல்பாடுகள் இயற்கை வளங்களை தீங்கு விளைவிக்கும் வாயுக்கள், இரசாயனங்கள், தொழில்துறை மற்றும் மனித கழிவுகள் போன்ற மாசுபடுத்திகளை சேர்ப்பதன் மூலம் தீங்கு விளைவிக்கும் செயல்முறையாகும்.
- புவி வெப்பமடைதல் என்பது 19 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து உலக வெப்பநிலை படிப்படியாக அதிகரித்து வருவதைக் குறிக்கிறது. உலகளாவிய வெப்பநிலையின் இந்த உயர்வு, பசுமை இல்ல வாயுக்களின் பாரிய உற்பத்தியுடன் நேரடியாக தொடர்புடையது என்பதை விஞ்ஞானிகள் நிரூபித்துள்ளனர்.

- மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியின் மற்றொரு விளைவு காடழிப்பு. பெரும்பாலான விவசாய நிலங்கள் மற்றும் பிற மனித குடியிருப்புகளுக்கான நிலங்கள் முன்பு காடுகளாக இருந்ததிலிருந்து மாற்றப்பட்டுள்ளன.
- காடுகளின் இழப்பு உலகளாவிய தாவரங்கள் மற்றும் விலங்கினங்களின் இழப்புக்கு வழிவகுத்தது.
- பாலைவனமாக்கல் என்பது ஒரு செயல்முறையாகும், இதன் மூலம் விளை நிலம் மணல் மூலம் உரிமை கோரப்படுகிறது மற்றும் இயற்கை தாவரங்கள் மனிதனால் அல்லது இயற்கை காரணங்களால் இழக்கப்படுகின்றன. விளை நிலத்தை மனமின்றி சுரண்டுவது வளத்தை இழப்பதன் விளைவாக நிலம் பாலைவனமாவதற்கு வழிவகுக்கும்.
- மறுகாலனியாக்கத்திற்குப் பிறகு, உலகளாவிய தெற்கில் உள்ள நாடுகள் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான மிகப்பெரிய திட்டங்களை மேற்கொண்டுள்ளன.
- மிக நீண்ட காலமாக, சுற்றுச்சூழலுக்கு இந்த திட்டங்களால் ஏற்படும் தீங்கான தாக்கத்தை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. இருப்பினும், வறுமை மற்றும் பசியை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தால், அவர்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.
- வளரும் நாடுகள் முதலில் தங்கள் அடிப்படைத் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் சுற்றுச்சூழல் கவலைகள் காத்திருக்கலாம் என்றும் வாதிட்டன. இருப்பினும், இந்த உத்தி நீண்ட காலத்திற்கு வேலை செய்யாது என்பதை அவர்கள் விரைவில் உணர்ந்தனர். உள்நாட்டு மற்றும் உலகளாவிய சிவில் சமூகத்தால் உருவாக்கப்பட்ட அழுத்தம் இந்த நாடுகளை சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள் குறித்து கவலைப்படத் தொடங்கியுள்ளது.
- உணவு தானிய உற்பத்தியில் இந்தியாவை தன்னிறைவு அடையச் செய்வதே பசுமைப் புரட்சியின் முக்கிய நோக்கமாகும். கோதுமையின் கலப்பின விதைகள் வழங்கல், உரங்கள் மற்றும் இரசாயனங்களின் பாரிய பயன்பாடு ஆகியவை அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பொருட்களாக அனுமதிக்கப்பட்டன.
- சில ஆண்டுகளில், உணவு தானிய உற்பத்தி போதுமான அளவு அதிகரித்து, இந்தியா தன்னிறைவு பெற்றது. இருப்பினும்,

தன்னிறைவை அடைவது சுற்றுச்சூழலுக்கும் உள்ளூர் சூழலியலுக்கும் செலவாகும் என்பது விரைவில் தெளிவாகியது.

- ஒரு வளர்ச்சித் திட்டம் சுற்றுச்சூழல் பேரழிவாக மாறுவதற்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒன்று, முந்தைய சோவியத் யூனியனில் உள்ள ஆரல் கடல் என்று அழைக்கப்படும் ஏரி.
- நடு ஆசியா கடந்த 40 ஆண்டுகளில் ஆரல் கடலின் 60 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான பகுதிகள் காணாமல் போயுள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
- ஏப்ரல் 2010 இல், அமெரிக்காவிற்கு அருகிலுள்ள மெக்சிகோ வளைகுடாவில் பிரிட்டிஷ் பெட்ரோலியம் (பிபி) கடல் எண்ணெய் சுரங்கத்தின் விளைவாக எண்ணெய் கசிவு ஏற்பட்டது. சில நாட்களுக்குள் சுமார் 5 மில்லியன் பீப்பாய்கள் எண்ணெய் கடலில் கலந்ததால் மிகப்பெரிய சுற்றுச்சூழல் பேரழிவு ஏற்பட்டது. மெக்ஸிகோ வளைகுடாவில் பல்வேறு வகையான மீன்கள் மற்றும் பிற இனங்கள் உள்ளன. எண்ணெய் கசிவு அவர்களில் பெரும்பாலானவர்களை ஓரளவு கொன்றது.
- போபாலில் மற்றொரு தொழில் பேரழிவு ஏற்பட்டது. டிசம்பர் 4, 1984 அன்று போபாலில் உள்ள யூனியன் கார்பைடு தொழிற்சாலையில் இருந்து மீத்தில் கார்பனேட் என்ற விஷ வாயு கசிந்ததால் 8000க்கும் மேற்பட்டோர் உடனடியாக இறந்தனர். கசிவின் தாக்கம் இன்றும் அப்பகுதி மக்களுக்கு பல்வேறு நோய்களை ஏற்படுத்தி வருகிறது.

3.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **ஓசோன் படலம்:** ஓசோன் அடுக்கு என்பது பூமியின் வளிமண்டலத்தில் ஓசோனின் (O3) அதிக செறிவுகளைக் கொண்ட ஒரு அடுக்கு ஆகும். இது சூரியனின் நடுத்தர அதிர்வெண் புற ஊதா ஒளியில் 97-99% உறிஞ்சி உதவுகிறது, இது பூமியில் வெளிப்படும் வாழ்க்கை வடிவங்களை சேதப்படுத்தும் திறன் கொண்டது.
- **மரபணு மாற்றப்பட்ட விதை:** மரபணு மாற்றப்பட்ட விதைகள் தாவரங்களின் விதைகள் ஆகும், அவற்றின் DNA மரபணு பொறியியல் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி தாவரங்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் பூச்சிகள் மற்றும் முகவர்களை எதிர்க்க மற்றும் விவசாயிகளின் செயல்திறனுக்கு உதவ இந்த தாவரங்களின் வளர்ச்சியை மேம்படுத்துகிறது.

குறிப்பு

- **குளோபல் சவுத்:** குளோபல் சவுத் என்பது ஆப்பிரிக்கா, தென் அமெரிக்கா மற்றும் ஆசியாவில் உள்ள நாடுகளால் ஆனது, அவை முதன்மையாக உலகளாவிய வடக்கின் காலனிகளாக இருந்தன.

3.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. சுற்றுச்சூழல் மாசு என்றால் என்ன? அது எப்படி ஏற்படுகிறது?
2. பசுமைப் புரட்சி பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.
3. (i) காடழிப்பு பற்றிய சிறு குறிப்புகளை எழுதுங்கள்; (ii) பாலைவனமாக்கல்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. இந்தியாவில் ஏதேனும் இரண்டு விவசாய முயற்சிகளின் சுற்றுச்சூழல் செலவுகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. இந்தியாவில் அணைகள் கட்டுவது எப்படி பெரிய அளவில் அணைகள் இடப்பெயர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது என்பதை விளக்குங்கள்.
3. சமீப காலத்தில் நிகழ்ந்த இரண்டு பெரிய அளவிலான தொழில்துறை விபத்துகளை விவரிக்கவும்.

3.8 மேலும் படிக்க

Vandana, Shiva. 2000. Stolen Harvest: The Hijacking of the Global Food Supply. London: Zed Books.

Debraj, Ray. 1998. Development Economics. New Jersey: Princeton University Press.

Ghatak, Subrata. 2003. Introduction to Development Economics. New Delhi: Routledge.

Siggel, Eckhard. 2005. Development Economics: A Policy Analysis Approach. London: Routledge

பகுதி-II

மக்கள் தொகை - வறுமை மற்றும் சமூக நலன்

அலகு 4 மக்கள்தொகை

கட்டமைப்பு

4.0 அறிமுகம்

நகரங்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு மக்கள் வசிக்கும் வளர்ந்த நாடுகளைப் போலவே, கிராமப்புறங்களிலிருந்து இடம்பெயர்வு மற்றும் தொழில்மயமாக்கல் காரணமாக இந்தியாவில் நகர்ப்புற மக்கள்தொகை மெதுவாக ஆனால் சீராக அதிகரித்து வருகிறது. பத்து லட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்கள்தொகை கொண்ட பன்னிரண்டு பெரிய நகரங்கள் உள்ளன. சுவாரஸ்யமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில், ஆண் இடம்பெயர்வுகளை விட பெண்களின் இடம்பெயர்வு அதிகமாக உள்ளது. நிச்சயமாக, மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் தாக்கத்தை பகுப்பாய்வு செய்வதில் சவால்கள் உள்ளன. நாட்டின் திறம்பட திட்டமிடலுக்கு, மக்கள்தொகை கணிப்பு அவசியம். நாட்டின் வளர்ச்சிப் போக்கைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அளவு மற்றும் தரமான பகுப்பாய்வு அவசியம். கல்வியாளர்கள், மக்கள்தொகை ஆய்வாளர்கள் மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் சபை, மத்திய புள்ளியியல் நிறுவனங்கள், முந்தைய திட்டக்குழு போன்ற நிறுவனங்கள் மக்கள்தொகைக் கணிப்புகளைத் தொடங்கினர்.

மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு சரியாக மக்கள்தொகையை அறிய தொடங்கப்பட்டது, இப்போது ஒரு தசாப்தத்திற்கு ஒரு முறை முறையாக செய்யப்படுகிறது. 1951 ஆம் ஆண்டு இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு

வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய அடையாளமாக இருந்தது, ஏனெனில் இது சுதந்திர இந்தியாவில் முதல் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு ஆகும். இளவயது திருமணம், பெண்களிடையே குறைந்த கல்வியறிவு போன்ற பல காரணிகள் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியில் சேர்ந்துள்ளன. இந்த பிரிவில், மக்கள்தொகை வளர்ச்சி மற்றும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் நடவடிக்கைகள் பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள். மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் அளவீடுகள் ஒரு முக்கியமான கருவியாகும், இது வரைபடங்கள் அல்லது புள்ளிவிவர முறைகளின் உதவியுடன் மனித மக்கள்தொகையை தீர்மானிக்க உதவுகிறது.

4.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- இந்தியாவில் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் உள்ள சமமற்ற மக்கள்தொகை
- வளர்ச்சியைப் பற்றி விவாதிக்கவும் வயது மற்றும் பாலினத்தின் அடிப்படையில் மக்கள்தொகை விநியோகம் பற்றிய நுண்ணறிவைப் பெறவும்
- மக்கள்தொகை கணிப்பு மற்றும் அதன் பயன்பாடுகள் பற்றி தெரிந்து கொள்ளுங்கள்
- மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் மக்கள்தொகை சூழ்நிலையை ஆராயுங்கள் இந்தியாவில் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் பல்வேறு காரணிகளை விளக்கவும்
- மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை விவரிக்கவும்

4.2 மக்கள்தொகை வளர்ச்சி- மக்கள்தொகையின் வயது கலவை

மற்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளைப் போலவே, நாட்டின் நகர்ப்புற மக்கள்தொகை மிக மெதுவாக அதிகரித்து வருகிறது. கிராமப்புறங்களில் இருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு இடம்பெயர்வு அதிகரித்து வந்தாலும், நகர்ப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் தொகை 25 முதல் 30% மட்டுமே. நகர்ப்புற புள்ளிவிபரங்களின் கையேடு 2019 இன் படி, 'நாட்டின் ஒட்டுமொத்த நகரமயமாக்கலின் அளவு 1991 இல் 25.7 சதவீதத்திலிருந்து 2001 இல் 27.82 சதவீதமாகவும், 2011 இல் 31.14 சதவீதமாகவும் - 2001-2011 உடன் ஒப்பிடும்போது 3.3 சதவீத புள்ளிகள் அதிகரித்துள்ளது. 1991-2001 இல் 2.1 சதவீத புள்ளிகள் அதிகரிப்பு.' 1960 வரை இந்தியாவில் நகர்ப்புறம் என்ற

கருத்து சரியாக வரையறுக்கப்படவில்லை. 1960 இல், இந்தியா கருத்துக்கு கடுமையான வரையறையை ஏற்றுக்கொண்டது.

கிராமப்புறங்களில் இருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு இடம்பெயர்வது ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரித்து வருகிறது. முன்னதாக, அதிகபட்ச இடம்பெயர்வு மும்பையை நோக்கி இருந்தது, அதைத் தொடர்ந்து டெல்லி. ராஜஸ்தான், மத்தியப் பிரதேசம், பீகார் மற்றும் உத்தரப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் குறைந்த இடப்பெயர்வு காணப்பட்டது. தொழில்மயமாக்கல் காரணமாக அசாமில் இடம்பெயர்வு விகிதம் அதிகமாக உள்ளது. இந்தியாவில், திருமணத்திற்குப் பிறகு பெண்கள் தங்கள் கணவரின் இடத்திற்கு இடம்பெயர்வதால், ஆண்களின் இடம்பெயர்வை விட பெண்களின் இடம்பெயர்வு நிகழ்வுகள் அதிகம்.

இன்று புலம் பெயர்தல் போக்கு வெகுவாக மாறிவிட்டது. புலம்பெயர்ந்த மக்கள் தொகையில் மும்பை முதலிடத்தில் உள்ளது. இந்தியாவில் நகர்ப்புற மக்கள் தொகை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. முன்னதாக, நகரமயமாக்கல் உலகப் போர்களின் காரணமாக இருந்தது, இப்போது அது முக்கியமாக தொழில்மயமாக்கல் காரணமாக உள்ளது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இரு பாலினருக்கும் ஆயுட்காலம் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. 1951 ஆம் ஆண்டில், ஆண்களின் ஆயுட்காலம் தோராயமாக 32 ஆண்டுகளாக இருந்தது, பெண்களுக்கு இது தோராயமாக 31 ஆண்டுகள் ஆகும். இது 1996 இல் ஆண்களுக்கு 60.6 ஆண்டுகளாகவும், பெண்களுக்கு 61.7 ஆண்டுகளாகவும் அதிகரித்தது. மேலும் தேசிய சுகாதார விவரக்குறிப்பு, 2019 இன் படி, 2012-2016 காலகட்டத்தில் பெண்களின் ஆயுட்காலம் 70.2 ஆண்டுகள் மற்றும் ஆண்களுக்கு 67.4 ஆண்டுகள் ஆகும்.

அட்டவணை 4.1 வயது மற்றும் பாலினத்தின் அடிப்படையில் திட்டமிடப்பட்ட மக்கள்தொகையின் சதவீத விநியோகம், 1996–2016, இந்தியா

Age and Sex, 1996–2016, India

Age	1996			2001			2011			2016		
	M	F	P	M	F	P	M	F	P	M	F	P
0-4	12.6	13.0	10.6	10.6	10.8	10.7	10.1	10.2	10.1	9.7	9.7	9.7
5-9	13.2	13.3	11.3	11.3	11.6	11.5	9.4	9.4	9.4	9.3	9.3	9.3
10-14	11.9	11.5	12.1	12.1	12.1	12.1	8.9	9.0	8.9	8.7	8.7	8.7
15-19	9.9	9.5	11.0	11.0	10.5	10.8	9.7	9.9	9.8	8.3	8.3	8.3
20-24	8.6	9.0	9.1	9.1	8.7	8.9	10.4	10.3	10.3	9.0	9.1	9.1
25-29	7.8	8.5	7.9	7.9	8.2	8.0	9.4	8.9	9.2	9.7	9.5	9.6
30-34	7.0	7.2	7.2	7.2	7.7	7.4	7.8	7.3	7.6	8.7	8.2	8.5
35-39	6.2	6.0	6.4	6.4	6.6	6.5	6.7	6.9	6.8	7.2	6.8	7.0
40-44	5.3	5.0	5.6	5.6	5.5	5.5	6.0	6.5	6.2	6.2	6.4	6.3
45-49	4.4	4.2	4.7	4.7	4.5	4.6	5.3	5.4	5.4	5.5	5.9	5.7
50-54	3.6	3.4	3.9	3.9	3.7	3.8	4.6	4.6	4.5	4.8	5.0	4.9
55-59	2.9	2.8	3.1	3.1	3.0	3.1	3.7	3.6	3.6	4.0	4.0	4.0
60-64	2.4	2.4	2.4	2.4	2.4	2.4	2.9	2.8	2.9	3.2	3.1	3.1
65-69	1.7	1.8	1.9	1.9	1.9	1.9	2.1	2.1	2.1	2.3	2.4	2.4
70-74	1.3	1.2	1.3	1.3	1.3	1.3	1.4	1.5	1.4	1.6	1.6	1.6
75-79	0.5	0.5	0.8	0.8	0.8	0.8	0.9	1.0	1.0	0.9	1.0	1.0
80+	0.8	0.8	0.6	0.6	0.6	0.6	0.8	0.8	0.8	0.8	0.9	0.9
All	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ஆதாரம்: இந்தியப் பதிவாளர் ஜெனரல், திட்டக் கமிஷன் 1996 ஆல் அமைக்கப்பட்ட மக்கள்தொகைக் கணிப்புகளுக்கான தொழில்நுட்பக் குழுவின் அறிக்கை.

முக்கிய: M: ஆண்; F: பெண்; P: மக்கள் தொகை

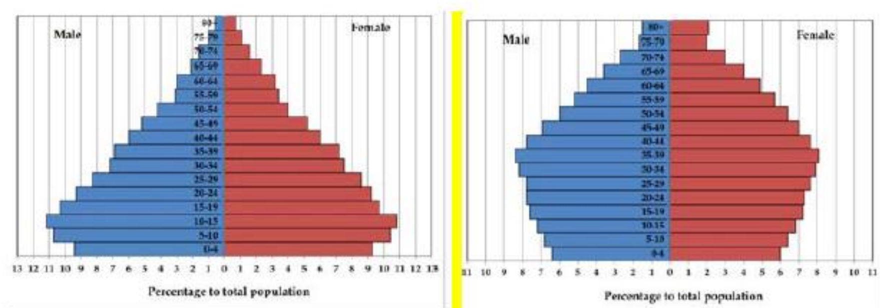
அட்டவணை 4.1 1996 இல் செய்யப்பட்ட கணிப்புகளின் அடிப்படையில் வயது மற்றும் பாலினத்தின் அடிப்படையில் மக்கள்தொகை விநியோகத்தை வரையறுக்கிறது. ஐந்து வயதிற்குட்பட்ட மக்கள்தொகை சதவீதம் 1996 இல் 10.6% ஆக இருந்து 2016 இல் 9.7% ஆக குறையும் என்று அட்டவணை காட்டுகிறது. மாறாக, 20-24, 25-29 மற்றும் 30-34 வயதுடைய மக்கள் தொகை அதிகரிக்கும். 1996 இல் 9.1, 7.9, 7.2 இலிருந்து 2016 இல் முறையே 9.1, 9.6 மற்றும் 8.5 ஆக இருந்தது. 20-24, 25-29 மற்றும் 30-34 வயதுடையவர்கள் ஒரு தனிநபரின் வாழ்க்கையில் அதிக உற்பத்தித் திறன் கொண்டவர்களாகக் கருதப்படுவதால், 21 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இந்தியா ஒரு மக்கள்தொகை ஈவுத்தொகையை எதிர்கொள்ளும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

2019 ஆம் ஆண்டின் அறிக்கையின்படி மக்கள்தொகை கணிப்புகள்

அட்டவணை 4.2 மார்ச் 1-ஆம் தேதியின்படி கணக்கிடப்பட்ட மொத்த மக்கள் தொகை - இந்தியா: 2011 - 2036 ('000)

Year	Persons	Male	Female
2011	1210855	623271	587585
2016	1290235	663346	626889
2021	1361343	698959	662384
2026	1423435	729604	693831
2031	1475519	754893	720626
2036	1518288	775702	742586

ஆதாரம்: இந்தியா மற்றும் மாநிலங்களுக்கான மக்கள்தொகைக் கணிப்புகளிலிருந்து (2011-2036), 'மக்கள்தொகைக் கணிப்புகளின் தொழில்நுட்பக் குழுவின் அறிக்கை, நவம்பர் 2019'

ஆதாரம்: இந்தியா மற்றும் மாநிலங்களுக்கான மக்கள்தொகை கணிப்புகள் (2011-2036), 'மக்கள்தொகை கணிப்புகளின் தொழில்நுட்பக் குழுவின் அறிக்கை, நவம்பர் 2019'

எண் 4.1 திட்டமிடப்பட்ட மக்கள்தொகை பிரமிட் -உண்மையான 2011 vs 2036 மக்கள்தொகை பிரமிடு

வயதுக்கு வரும்போது, பின்வரும் கணிப்புகள் செய்யப்படுகின்றன:

2011 மற்றும் 2036 க்கு இடையில், கருவுறுதல் குறைந்து வருவதால், 15 வயதுக்குட்பட்ட மக்கள் தொகை விகிதம் 30.8 லிருந்து 19.8 சதவீதமாகக் குறையும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது; நடுத்தர வயதுப் பிரிவினர் (15- 59 வயது) மற்றும் முதியோர் (60 வயது மற்றும் அதற்கு மேற்பட்டவர்கள்) விகிதம் கணிசமாக அதிகரிக்கும். கருவுறுதல் குறைவதால், ஆயுட்காலம் அதிகரிப்புடன், மக்கள்தொகையில் முதியவர்களின் எண்ணிக்கை 2011 இல் 10 கோடியாக இருந்து 2036 இல் 23 கோடியாக இருமடங்காக அதிகரிக்கும் - மொத்த மக்கள்தொகையில் அவர்களின் பங்கில் அதிகரிப்பு. இருந்து

8.4 முதல் 15.0 சதவீதம். 15- 59 வயதுக்குட்பட்ட தொழிலாளர்களின் மக்கள்தொகை விகிதம் 2011ல் 60.7 சதவீதத்தில் இருந்து 2036ல் 65.1 சதவீதமாக உயரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு மக்கள்தொகைக்கு ஏற்ப ஆறு வகையான நகரங்களை பிரித்துள்ளது. உயர்தரத்தில் உள்ள நகரங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது, அதேசமயம் இந்தியாவில் குறைந்த தர நகரங்கள் மெதுவாக குறைந்து வருகின்றன. 10 லட்சத்துக்கும் மேலான பன்னிரண்டு பெரிய நகரங்கள் உள்ளன. மக்கள் தொகை 1991 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, 25.72% மக்கள் மட்டுமே நகரங்களில் வாழ்ந்தனர், 2001 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, 27.8% மக்கள் நகரங்களில் வாழ்கின்றனர். மேலும் 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, 31.16% மக்கள் நகர்ப்புறங்களில் வாழ்கின்றனர்.

மக்கள்தொகை மற்றும் மக்கள்தொகை கணிப்புகள்

மக்கள்தொகை கணிப்புகளில் பல விமர்சனங்கள் இருந்தாலும், அதன் பயன்பாடுகள் சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. நாட்டின் பயனுள்ள திட்டமிடலுக்கு, மக்கள்தொகை கணிப்புகள் அவசியம். மக்கள்தொகை வளர்ச்சி, அமைப்பு போன்றவற்றின் போக்குகள் நாட்டின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய ஒரு கருத்தைத் தருகின்றன. நாட்டின் வளர்ச்சிப் போக்கைப் புரிந்து கொள்ள அளவு மற்றும் தரமான பகுப்பாய்வு இரண்டும் அவசியம். பொதுவாக, மக்கள்தொகை ஆய்வாளர்களால் கொடுக்கப்பட்ட கணிப்புகள் மற்றவர்களை விட துல்லியமானவை என்று கண்டறியப்படுகிறது. மக்கள்தொகை மதிப்பீட்டாளர் (புரொஜெக்டர்) இறப்பு, பிறப்பு மற்றும் இடம்பெயர்வு போன்ற கடந்த கால மற்றும் தற்போதைய மக்கள்தொகை விகிதங்களின் அடிப்படையில் எதிர்கால மக்கள்தொகையின் அளவு மற்றும் வளர்ச்சி விகிதத்தை மதிப்பிட முயற்சிக்கிறார். மக்கள்தொகை கணிப்பு என்பது நேரத்துடன் தொடர்புடையது.

இந்தியாவில் மக்கள்தொகை கணிப்பு

கல்வியாளர்கள், மக்கள்தொகை ஆய்வாளர்கள் மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள், மத்திய புள்ளியியல் நிறுவனங்கள், திட்டக் குழு போன்ற நிறுவனங்களால் கணிப்புகள் செய்யப்படுகின்றன. 1949 ஆம் ஆண்டில், கிங்ஸ்லி டேவிஸ் இந்தியாவுக்காக மூன்று கணிப்புகளைச் செய்தார். அவரது கணிப்புகள் உண்மையில் இருந்து வெகு தொலைவில் இருந்தாலும், அவரது கணிப்புகள் கல்வியாளர்கள் மற்றும் மக்கள்தொகையாளர்களுக்கு தத்துவார்த்த அறிவை அளித்தன. 1951 இல், இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு ஆணையர் மற்றும் இந்தியப் பதிவாளர் ஜெனரல் திரு. ஆர்.ஏ. கோபாலசாமி இந்திய மக்கள் தொகையைக் கணித்தார். கிங்ஸ்லி டேவிஸ் மற்றும் கோபாலசாமி

இருவரும் வடிவியல் வளர்ச்சி விகிதத்தைப் பயன்படுத்தினர். 1954 இல், குப்தா மற்றும் மஜும்தார், தலைகீழ் உயிர்வாழும் முறையைப் பயன்படுத்தி மக்கள்தொகையைக் கணித்தார்கள். 1959 இல், இந்திய அரசாங்கம் அதன் மக்கள்தொகையை 1981 வரை கணித்துள்ளது. இவை தவிர, நாட்டிற்கான மக்கள் தொகை மதிப்பீட்டை வழங்கிய பல நிறுவனங்களும் நிபுணர்களும் உள்ளனர்.

1996 ஆம் ஆண்டில், 9 வது திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு முன்பு, திட்டக் கமிஷன் 1996 முதல் 2016 வரையிலான காலகட்டத்தில் நாட்டின் மக்கள்தொகை கணிப்புகளுக்கான தொழில்நுட்பக் குழுவை அமைத்தது. அந்தக் குழு அவ்வப்போது புத்துயிர் பெற்றது. 2011 மற்றும் 2036 க்கு இடைப்பட்ட காலகட்டத்திற்கான கணிப்புகளைச் செய்வதற்காக மக்கள்தொகைத் திட்டத்திற்கான சமீபத்திய தொழில்நுட்பக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அறிக்கை 2019 இல் வெளிவந்தது.

மக்கள்தொகை காட்சி: கடந்த, நிகழ்கால மற்றும் எதிர்கால சவால்கள்

கடந்த காலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் மக்கள்தொகை சூழ்நிலை பின்வரும் காரணிகளைக் கருத்தில் கொண்டு புரிந்து கொள்ள முடியும்:

1. அளவு மற்றும் வளர்ச்சி
2. கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற மக்கள்
3. பாலினம் மற்றும் வயது கலவை
4. பிறக்கும் போது வாழ்க்கையின் எதிர்பார்ப்பு
5. அடர்த்தி
6. வளர்ச்சி விகிதம்
7. எழுத்தறிவு

இந்தியாவின் மக்கள் தொகையை இரண்டு பரந்த காலகட்டங்களில் விவாதிக்கலாம்:

(i) நவீனத்திற்கு முந்தைய காலம் (1881க்கு முன்)
(ii) நவீன காலம் (1881 முதல் இன்று வரை)

இந்தியாவில் முதன்முறையாக மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதால், 1881 ஆம் ஆண்டு வெட்டுக் காலமாகக் கருதப்படுகிறது. பண்டைய காலங்களில், மக்கள்தொகையை கணக்கிடுவதற்கு முறையான வழி இல்லை. கிமு 490 முதல் கிமு 297 வரை உலகின் அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட மாநிலங்களில் இந்தியாவும் ஒன்றாக இருந்ததை வரலாறு காட்டுகிறது, கிமு 4 ஆம் நூற்றாண்டில் அலெக்சாண்டரின் இராணுவம் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்தது மற்றும்

பிராந்தியத்தில் அதிக எண்ணிக்கையிலானவர்களை விட்டுச் சென்றது. பின்னர் இந்திய மக்கள்தொகையை ஆய்வு செய்த பிரான் நாத், கிமு 300 இல் இந்தியாவின் மக்கள் தொகை 100 முதல் 140 மில்லியன் வரை இருந்ததை உறுதிப்படுத்தினார். இது வரலாற்றில் இருந்து தெரிகிறது. அக்பரின் காலத்தில் இந்தியாவின் மக்கள் தொகை 100 மில்லியனாக இருந்தது என்று மோர்லேண்ட் கூறுகிறார். பிற்கால மக்கள்தொகை ஆய்வாளர்கள் மற்றும் டேவிஸ், தாஸ் குப்தா, தத்தா போன்ற மக்கள்தொகை நிபுணர்களும் இந்திய துணைக் கண்டத்தில் A.D. காலத்தில் 100 முதல் 140 மில்லியன் மக்கள் தொகையைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை ஒப்புக்கொண்டனர். 1600 1650 மற்றும் 1800 க்கு இடையில், இந்தியாவின் மக்கள் தொகை நிலையானதாக இல்லை மற்றும் மதிப்பீடுகளின்படி, மக்கள்தொகையில் நிறைய ஏற்ற இறக்கங்கள் இருந்தன. மகாலனோபிஸ் மற்றும் பட்டாச்சார்யா ஆகியோர் 1800 ஆம் ஆண்டில் இந்திய மக்கள் தொகை 207 மில்லியனாக இருந்ததாக மதிப்பிட்டுள்ளனர்.

நவீன காலத்தில், மக்கள்தொகை வளர்ச்சி சில புள்ளிகளில் வேகமாகவும், வேறு சில புள்ளிகளில் குறைந்து அல்லது தேக்கமாகவும் இருந்தது. இந்தியாவில் முதல் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு 1881 இல் நடத்தப்பட்டது; அது பல குறைபாடுகளை கொண்டிருந்தது. இந்தக் கணக்கெடுப்பில் பல பகுதிகள் விடுபட்டுள்ளன. 1901 ஆம் ஆண்டில், முந்தைய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் அனைத்து இடதுசாரி பிரதேசங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டன. 1931 ஆம் ஆண்டு வரை மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு ஒரு இரவு நிகழ்வாக நடத்தப்பட்டது. 1941 முதல், மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு முறை தற்போதைய பாணிக்கு மாறியுள்ளது. 1891 முதல் இந்தியாவில் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் வரலாற்றை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்:

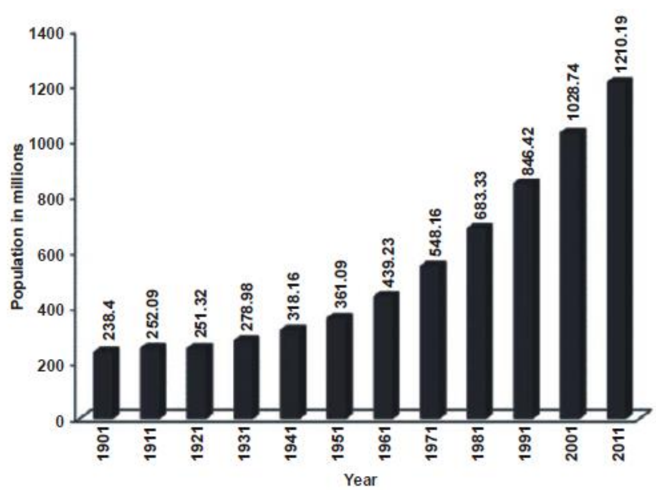
1. 1901–1921
2. 1921–1951
3. 1951–1991

இந்தியாவில் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தால் 1921 ஆம் ஆண்டு 'பெரும் பிளவு' ஆண்டாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. 1901 ஆம் ஆண்டு முதல் 1921 ஆம் ஆண்டு வரை பஞ்சம் மற்றும் தொற்று நோய்களும் மக்கள் தொகை குறைவதற்கு முக்கிய காரணங்களாக இருந்தன என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. 'பெரும் பிளவை' தொடர்ந்து, இந்தியாவின் மக்கள் தொகை 236 மில்லியனில் இருந்து 251 மில்லியனாக அதிகரித்தது. கருவுறுதல் விகிதத்தை விட இறப்பு காலம் அதிகமாக இருந்த காலம் இது.

1921 முதல் 1951 வரை, மக்கள்தொகை வளர்ச்சியில் ஏற்ற இறக்கம் இருந்தது மற்றும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் ஆண்டுக்கு 1.3% ஆக இருந்தது. 1921 இல் 251 மில்லியனாக இருந்த மக்கள் தொகை 1951 இல் 361 மில்லியனாக அதிகரித்தது. 1991 இல், மக்கள் தொகை 843 மில்லியனை எட்டியது. மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு வரலாற்றில் 1951 ஆம் ஆண்டு மற்றொரு அடையாளமாகும். இது சுதந்திர இந்தியாவில் முதல் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு என்பதால் இந்தியாவில் நடவடிக்கை. இந்த காலகட்டத்தில் இறப்பு விகிதம் கணிசமாகக் குறைந்துள்ளது.

இந்தியாவில் பெருகிவரும் மக்கள்தொகைக்கான காரணங்கள்

இந்தியாவில், திருமண வயது இன்னும் மிகக் குறைவாக உள்ளது, ஆண் குழந்தைக்கான விருப்பம் இந்தியர்களின் மனதில் இன்னும் உள்ளது. குறிப்பாக பெண்களின் கல்வியறிவு விகிதம் குறைவாக உள்ளது. ஆண்-பெண் விகிதம் பெண்களுக்கு சாதகமற்றதாக மாறி வருகிறது மற்றும் இறப்பு விகிதம் மேலும் குறைந்துள்ளது. இந்தியாவில் பிறப்பு விகிதம் மிகவும் அதிகமாக உள்ளது, இது பொருளாதாரம் தற்போதுள்ள வளர்ச்சியின் மட்டத்தில் தாங்கக்கூடியதை விட அதிகமாக உள்ளது. தொடர்ந்து அதிகரித்து வரும் எண்ணிக்கையே நமது மக்கள்தொகையை தீவிர கவலைக்குரிய விஷயமாக ஆக்கியுள்ளது. இவ்வளவு பெரிய மக்கள் தொகைக்கு திட்டமிடுவது மிகவும் கடினமான பணி.

எண் 4.2 இந்தியாவில் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு

ஆதாரம்: http://en.wikipedia.org/wiki/File:India_population_increase.GIF

மார்ச் 2001 இல், இந்திய மக்கள் தொகை 102.7 கோடியாக இருந்தது. 2011 இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, இந்தியாவின் மக்கள் தொகை சுமார் 121 கோடி.

மக்கள்தொகை காரணிகள்

1. பிறப்பு விகிதத்திற்கும் இறப்பு விகிதத்திற்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி

இன்று, வளர்ச்சியின் வேகம் மிக வேகமாக உள்ளது. மாறிவரும் சமூகச் சூழல்களும், அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் மனிதர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளைக் கொடுத்துள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இறப்பு விகிதம் கணிசமாகக் குறைந்துள்ளது மற்றும் ஆயுட்காலம் அதிகரித்துள்ளது. இது வளர்ச்சியின் ஆரோக்கியமான அறிகுறியாக இருந்தாலும், மக்கள்தொகையின் மற்ற கூறு, அதாவது பிறப்பு விகிதம், நாட்டில் இன்னும் அதிகமாக உள்ளது.

2. திருமணத்தின் ஆரம்ப வயது

இனப்பெருக்க நடத்தை திருமணத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. திருமணம் என்பது இந்திய சமூகத்தில் பாலியல் செயல்பாடுகளுக்கான அனுமதி. திருமணத்திற்கு முந்தைய பாலியல் செயல்பாடுகள் இருந்தாலும், கலாச்சாரம் அவற்றை அனுமதிப்பதில்லை. திருமணத்தின் போது ஒரு இளம் வயது இந்தியாவில் அதிக கருவுறுதல் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களில் ஒன்றாகும், இது பெருகிவரும் மக்கள்தொகைக்கு காரணமாகும். என்.சி. தாஸ், தனது ஆய்வில், 20 முதல் 24 வயதிற்குள் திருமணம் செய்து கொள்ளும் பெண்களுக்கு, 20 வயதுக்கு முன் திருமணம் செய்பவர்களின் கருவுறுதல் விகிதம் உள்ளது. 25 வயதிற்குப் பிறகு திருமணம் செய்து கொள்ளும் ஒரு பெண்ணுக்கு குறைந்த கருவுறுதல் நடத்தை உள்ளது. இந்தியாவில் பெண்களின் சராசரி திருமண வயது 1891 இல் 12.54 ஆண்டுகள் மட்டுமே. இதற்குக் காரணம், நாட்டில் குழந்தைத் திருமண நடைமுறை அதிகமாக இருந்தது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, குழந்தைத் திருமணங்களை ஒழிக்க பல சமூக திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அது ஓரளவு வெற்றி பெற்றது. பெண்களின் சராசரி திருமண வயது 1971 இல் 17 ஆக அதிகரித்தது. இருப்பினும், இன்றும், இந்தியாவில் பெண்களின் சராசரி திருமண வயது இன்னும் 19 வயதாகவே உள்ளது. இதன் விளைவாக, இந்திய பெண்களின் இனப்பெருக்க நடத்தை இன்னும் அதிகமாக உள்ளது.

இந்தியாவில் சட்டப்பூர்வ திருமண வயது பெண்களுக்கு 18 மற்றும் ஆண்களுக்கு 21. நம் நாட்டில் 26% பெண்கள் 15 வயதிலும், 54% பேர் 18 வயதுக்கு முன்னரும் திருமணம் செய்து கொள்வதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. பீகார், ராஜஸ்தான், மணிப்பூர், கோவா ஆகிய மாநிலங்களில் இளவயது திருமணங்கள் அதிகம்.

3. கருவுறுதல் விகிதம்

இந்தியாவில் பதினைந்து முதல் பத்தொன்பது ஆண்டுகளில் பெரும்பாலான பிரசவங்கள் நிகழ்கின்றன என்பது புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. வளமான தொழிற்சங்கம் பயனுள்ள திருமண வயதில் தொடங்குகிறது மற்றும் அது மரணம் வரை தொடர்கிறது. கருவுறுதல் நிறுத்தப்படுவதற்குப் பின்னால் உள்ள பிற காரணங்கள் பிரித்தல், அதிகபட்ச வளமான வயதைக் கடப்பது, இது 50 ஆண்டுகள் எனக் கருதப்படுகிறது. பெண்ணின் கருவுறுதல் இனப்பெருக்கத்தை பாதிக்கும் ஒரு முக்கிய காரணியாகும், அதன் விளைவாக மக்கள்தொகை அதிகரிக்கிறது. பேராசிரியர் விசாரியாவின் கூற்றுப்படி, பொதுவான கருவுறுதல் விகிதம் கணிசமாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும்.

4. உயர் இனப்பெருக்க வயது குழு

நமது மக்கள்தொகையில் கிட்டத்தட்ட ஐம்பத்தெட்டு சதவீதம் பேர் இனப்பெருக்க வயது பிரிவில் உள்ளனர். 1991 மற்றும் 2016 க்கு இடையில், பல மாநிலங்கள் சிறிய குடும்ப விதிமுறைகளை ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும், 417.2 மில்லியன் மக்கள் தொகை சேர்க்கப்படும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மக்கள்தொகை அதிகரிப்பின் இந்த வேகமானது, மொத்த கருவுறுதல் விகிதம் முன்பு மிக அதிகமாக இருந்ததாலும், மொத்த மக்கள்தொகையில் இனப்பெருக்க மக்கள்தொகை இன்னும் அதிகமாக இருப்பதாலும் ஆகும். இந்தியா தனது மக்கள்தொகையின் அளவைக் குறைக்க வரும் ஆண்டுகளில் சிறிய குடும்ப விதிமுறைகளை மிகக் கண்டிப்பாகப் பின்பற்ற வேண்டும்.

கருத்தடைக்கான தேவையின்மையால் அதிக கருவுறுதல் ஏற்படுகிறது. தற்போது, இந்தியாவில் சுமார் 169 மில்லியன் தம்பதிகள் தகுதி பெற்றுள்ளனர், மேலும் இந்த மக்கள் தொகையில் 22% பேருக்கு மட்டுமே கருத்தடை தேவைகளை நாடு பூர்த்தி செய்ய முடியும். இந்தியாவில் கருத்தடை அறிவும் மிகவும் குறைவு. கிராமப்புறங்களிலும், நகர்ப்புறங்களின் சில பகுதிகளிலும், கருத்தடை அறிவு கிட்டத்தட்ட பூஜ்யமாக உள்ளது. இருபது முதல் முப்பது சதவீத ஆண்களும், பத்து சதவீத பெண்களும் திருமணத்திற்கு முன் பாலுறவில் ஈடுபடுவதால், தேவை கருத்தடை அறிவு. மற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது இந்தியாவில் கருக்கலைப்பு விகிதம் மிகவும் குறைவு.

பெரும்பாலான இந்தியர்கள் இன்னும் பெரிய குடும்பங்களை விரும்புகிறார்கள். பாரம்பரிய கூட்டுக் குடும்பம் இன்றும் மக்கள் மதிக்கும் இந்திய அம்சம். மற்றொரு மக்கள்தொகைக் காரணம் குடும்பக் கட்டுப்பாடு குறித்த ஆண்களின் அணுகுமுறை. குடும்பக் கட்டுப்பாடு முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பது பெண்களின் வேலையாகக் கருதப்படுவது ஆராய்ச்சியில் தெரியவந்துள்ளது.

5. பொருளாதார காரணிகள்

மனித நடத்தை ஒரு நபர் வாழும் பிராந்தியத்தின் பொருளாதார அம்சங்களைப் பொறுத்தது. கருவுறுதல், இறப்பு மற்றும் பிற மக்கள்தொகை அம்சங்கள் கூட பொருளாதார காரணிகளைப் பொறுத்தது. தொழில் மற்றும் வருமானம் ஆகியவை கருவுறுதல் நடத்தையை பாதிக்கும் இரண்டு முக்கியமான பொருளாதார காரணிகளாகும்.

6. விவசாயத்தின் ஆதிக்கம்

இந்திய மக்கள்தொகையில் எழுபது சதவீதத்திற்கும் அதிகமானோர் கிராமப்புறங்களில் வாழ்ந்து நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. 20 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இருந்து வது நூற்றாண்டிலும் விவசாயத்தின் முறை அப்படியே இருந்தது. இந்தியாவில் தொழில் விநியோகம் என்பது கிட்டத்தட்ட நிரந்தர அம்சமாகும். கிராமப்புற இந்தியாவில், ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒரு சொத்தாகக் கருதப்படுகிறார், ஏனெனில் அவர்/அவள் ஒரு இலவச விவசாயத் தொழிலாளி. இந்தக் காரணத்தினால்தான் விவசாயச் சமூகங்களில் குழந்தைகள் பொருளாதாரச் சுமையாகக் கருதப்படுவதில்லை. எனவே விவசாயக் குடும்பங்கள் அதிக குழந்தைகளைக் கொண்ட பெரிய குடும்பங்களை விரும்புகின்றன. மாறாக, தொழில்துறை சமூகங்களில், பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை ஆதரிக்க வேண்டும் என்பதால், அவர்கள் சிறிய குடும்பங்களை விரும்புகிறார்கள், இதனால் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை பொதுவாக குறைவாக இருக்கும்.

7. தொழில் மற்றும் கருவுறுதல்

நீல காலர் தொழிலாளர்களை விட வெள்ளைக் காலர் தொழிலாளர்கள் குறைவான குழந்தைகளைக் கொண்டிருப்பது கவனிக்கப்படுகிறது. அதேபோல், மனைவிகளும் வெள்ளைக் காலர் தொழிலாளர்களாக இருக்கும் குடும்பங்களில் கருவுறுதல் நடத்தை நேர்மறையானது. மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, மக்கள் பெரும்பாலும் திறமையான வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ள கிராமப்புறங்களில், நகர்ப்புறங்களில் உள்ள அவர்களது சகாக்களுடன் ஒப்பிடும்போது குடும்பத்தின் அளவு பெரியது.

8. மெதுவான நகரமயமாக்கல் செயல்முறை

ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது இந்தியாவில் நகர்ப்புற மக்கள் தொகை மிகவும் குறைவு. ஐரோப்பிய நாடுகளில், ஏறக்குறைய எழுபது சதவீத மக்கள் நகர்ப்புறங்களில் வாழ்கின்றனர், அதேசமயம் இந்தியாவில் சுதந்திரம் அடைந்து ஏழு தசாப்தங்களுக்குப் பிறகும், ஏறத்தாழ 31 சதவீத மக்கள் மட்டுமே நகர்ப்புறங்களில் வாழ்கின்றனர். 1951 இல் மட்டுமே 17.62 சதவீத மக்கள் நகர்ப்புறங்களில் வாழ்ந்தனர். இதனால், இந்தியாவில் நகரமயமாக்கலின் வேகம் மிகவும் குறைவு. கிராமப்புறங்களில்

வசிப்பவர்களுக்கு தொழில்நுட்பமும் அறிவும் கிடைக்கும். நகர்ப்புறங்களில் வாழ்வதில் பல குறைபாடுகள் இருந்தாலும், சிறு குடும்பங்களின் முக்கியத்துவத்தையும், நவீன சமுதாயத்தில் குழந்தைகளின் முக்கியத்துவத்தையும் மக்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். நகரங்களில் குழந்தைகளை வளர்ப்பது கடினம். கிராமங்களில், குழந்தைகள் தாங்களாகவே வளர்கிறார்கள், ஆனால் நகரங்களில், போட்டி மிக அதிகமாக இருப்பதால் ஒவ்வொரு கட்டமும் கடினமாக உள்ளது. நகரங்களில் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகமாக உள்ளது, இது வலுவூட்டுகிறது 'அடுத்த' குழந்தையைப் பெறுவதற்கு முன் பெற்றோர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். நகரமயமாக்கல் அதிகமாக உள்ள நாடுகளில், கருவுறுதல் விகிதம் குறைவாக உள்ளது, அதேசமயம் தொழில்துறை இல்லாத பகுதிகளில், கருவுறுதல் விகிதம் அதிகமாக உள்ளது.

9. வருமானம் மற்றும் கருவுறுதல்

குடும்பத்தின் தனிநபர் மாத வருமானம் அல்லது செலவு அதிகரிப்பால் தம்பதியருக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை குறைகிறது என்று பல ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த நிகழ்வு நகர்ப்புறங்களிலும் கிராமப்புறங்களிலும் காணப்படுகிறது. சிறந்த வருமானம் சிறந்த வாழ்க்கை முறையை வழங்குகிறது, எனவே பெற்றோர்கள் அதிக குழந்தைகளைப் பெற்று குடும்பத்தின் சூழலை அழிப்பதன் மூலம் எந்த ஆபத்தும் எடுக்க விரும்பவில்லை.

இந்தியாவில் அதிக கருவுறுதல் விகிதத்திற்கு காரணமான மற்றொரு காரணி பரவலான வறுமை. ரிசர்வ் வங்கியின் கூற்றுப்படி, இந்திய மக்கள் தொகையில் இருபத்தி இரண்டு சதவீதம் பேர் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்றனர். பல கிராமப்புறக் குடும்பங்கள், தொழிலோ மற்ற ஓய்வு நேரமோ இல்லாத பாலியல் செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுவதால் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்க வழிவகுக்கிறது. மேலும், கிராமப்புற குடும்பங்கள் மற்றும் பல ஏழை குடும்பங்களில், ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒரு பொருளாதார சொத்து. உலக வங்கி ஒரு அறிக்கையில், 'ஏழைப் பெற்றோருக்கு, குழந்தைகளின் பொருளாதாரச் செலவுகள் குறைவு, குழந்தைகளின் பொருளாதாரப் பலன்கள் அதிகம் மற்றும் பல குழந்தைகளைப் பெறுவது பொருளாதார அர்த்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு நல்ல காரணங்கள் உள்ளன' என்று கூறியுள்ளது.

கல்வி காரணிகள்

இந்தியாவில் கல்வியறிவின்மை பரவலாக உள்ளது. 2018 இல் MHRD வெளியிட்ட கல்வி புள்ளிவிவர அறிக்கையின்படி, 'இந்தியாவின் ஒட்டுமொத்த எழுத்தறிவு விகிதம் 69.1 சதவீதமாக உள்ளது. இந்த எண்ணிக்கையில்

இந்தியாவின் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற கல்வியறிவு விகிதம் அடங்கும். இந்த எண்ணிக்கை 2014ஐப் பற்றியது. பெண் கல்வியறிவு விகிதம் நகர்ப்புறங்களில் அதிக அளவில் குவிந்துள்ளது. உத்தரப்பிரதேசம், பீகார், ராஜஸ்தான் மற்றும் மத்தியப் பிரதேசம் ஆகிய வட மாநிலங்களில் பெண் கல்வியறிவின்மை அதிகம். இந்தியாவில், கல்வியால் மட்டுமே மக்களின் மனப்பான்மையை, குறிப்பாக குடும்பத்தின் அமைப்பு மற்றும் திருமணம், பெண் குழந்தை, குடும்பத்தின் அளவு போன்ற குடும்பத்தின் கூறுகளை மாற்ற முடியும் என்பதை கிட்டத்தட்ட அனைத்து விஞ்ஞானிகளும் திட்டமிடுபவர்களும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

கல்வி ஒரு தனிமனிதனின் ஆளுமையில் முழுமையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. தம்பதிகள் இருவரும் கல்வி கற்றிருந்தால், திருமணம் மற்றும் குடும்பத்தைப் பற்றிய கருத்து நேர்மறையானது மற்றும் இது தம்பதியருக்கு குடும்பத்தைத் திட்டமிட உதவுகிறது. சில வருட முறையான பள்ளிக் கல்வியானது, இனப்பெருக்க நடத்தையில் உணரக்கூடிய மாற்றத்தைக் கொண்டுவருகிறது. எனவே, கல்விக்கும் கருவுறுதல் நடத்தைக்கும் இடையே ஒரு காரண உறவு உள்ளது.

கல்வி என்பது மக்களின் மனதை இரண்டு வழிகளில் மாற்ற வல்லது. முதலாவதாக, இது மக்களின் மனநிலையை மாற்றுகிறது. இரண்டாவதாக, இது சுகாதாரம், நோய்கள் போன்றவற்றைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை அளிக்கிறது. கல்வி பெற்றோர் மற்றும் குழந்தைகள் இருவரையும் பாதிக்கிறது. உயர்தரக் கல்வியானது திருமணத்தின் அதிக வயது, சிறிய குடும்ப அளவு, குழந்தைகளுக்கிடையில் பரந்த இடைவெளி போன்றவற்றுடன் தொடர்புடையது. மனைவியின் கல்வியை விட, தாயின் கல்வி, தம்பதியரின் கருவுறுதல் நோக்கங்களுடன் மிகவும் வலுவாக தொடர்புடையதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. தாயின் கல்வி இரண்டாம் நிலை மற்றும் உயர் நிலைகளை எட்டியிருந்தால், தாக்கம் அதிகம். குழந்தைகளின் கல்வியும் கருவுறுதலை பாதிக்கிறது. நடத்தை பெற்றோர்கள் குழந்தைகளின் கல்வியில் அதிக அபிலாஷைகளைக் கொண்டிருக்கும் போது, பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் கல்வியை சரியாக திட்டமிடாத குடும்பங்களை விட குடும்பத்தின் அளவு சிறியதாக இருக்கும்.

உளவியல் மற்றும் மத காரணிகள்

பெரும்பாலான உளவியல் காரணிகள் மத அடிப்படையைக் கொண்டுள்ளன. இந்தியக் குடும்பங்களில் செயல்படும் மிக முக்கியமான உளவியல் காரணிகளில் ஒன்று, குழந்தைகள் குடும்பப் பெயரைத் தக்கவைத்துக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பல குடும்பங்கள் தங்கள் வளங்களை குழந்தைகளுடன் பகிர்ந்து கொள்வது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.

மற்றொரு காரணி சார்பு காரணி. வயதானவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு இல்லாத நாட்டில், வயதான காலத்தில் குழந்தைகளை நம்பியிருக்க வேண்டும் என்று பெற்றோர்கள் நினைக்கிறார்கள். பல பெற்றோர்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளைப் பெற்றெடுப்பது நல்லது என்று நினைக்கிறார்கள், அதனால் அவர்களில் ஒருவராவது தங்கள் வயதான காலத்தில் அவர்களைக் கவனித்துக்கொள்வார்கள். உளவியல் ரீதியாக, பல பெற்றோர்கள் தங்கள் மகிழ்ச்சியையும் துக்கத்தையும் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய குழந்தைகள் இருக்கும்போது பாதுகாப்பாக உணர்கிறார்கள். ஒரு மகன் மட்டுமே இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்ய முடியும், ஒரு மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்து மதம் கூறுகிறது. எனவே, ஒரு ஆண் பெறுவதற்கு மகன்கள் மற்றும் மகள்கள் இருவரும் அவசியம் மோக்ஷா. மற்ற மத நம்பிக்கைகள் குழந்தைகள் கடவுள் கொடுத்த வரங்கள். திருமணம் என்பது கிட்டத்தட்ட அனைத்து மதங்களாலும் ஒரு மத விஷயமாக கருதப்படுகிறது. குழந்தை இல்லாத தம்பதிகள் கடவுளின் சாபத்திற்கு ஆளானதாக கருதப்படுகிறது. எனவே, தம்பதிகள் குழந்தைகளைப் பெறுவதற்கு எல்லாவற்றையும் முயற்சி செய்கிறார்கள், குறிப்பாக மகன்கள்.

சமூக காரணிகள்

இந்தியாவின் வளர்ந்து வரும் மக்கள்தொகை முக்கியமாக நாட்டில் இருக்கும் சமூக காரணிகளால் ஏற்படுகிறது. திருமணத்தின் உலகளாவிய தன்மை, திருமணத்தின் குறைந்த வயது, மதம் மற்றும் மூடநம்பிக்கைகள், கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு போன்றவை கருவுறுதல் விகிதத்தை பாதிக்கும் சில முக்கியமான சமூக காரணிகளாகும்.

1. திருமணத்தின் போது குறைந்த வயது

பொதுவாக குறைந்த வயதில் திருமணம் நடக்கும் நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று. மணப்பெண்கள் இருபத்தைந்து வயதுக்கு மேல் இருக்கும்போதுதான் கருவுறுதல் விகிதம் குறைகிறது என்று ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கையானது பெண்களின் குறைந்தபட்ச திருமண வயதை பதினெட்டு வயதிலும், ஆண் குழந்தைகளின் திருமண வயது இருபத்தொன்றிலும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எஸ். என். அகர்வாலா கூறுகையில், 'இந்தியாவில் 1891-1901 முதல் 1981-1991 வரையிலான காலகட்டத்தில் பெண்களின் திருமணத்தின் சராசரி வயது ஆறரை ஆண்டுகள் அதிகரித்ததன் விளைவாக பிறப்பு விகிதம் 4.3% குறைந்துள்ளது. காலம்'.

இந்தியாவில் திருமணங்கள் சில விசித்திரமான விதிகளைக் கொண்டிருந்தன, அதன்படி விதவை மறுமணம் தடைசெய்யப்பட்டது. 1891 ஆம் ஆண்டு விதவைகள் மறுமணம் செய்து கொள்ள அனுமதிக்கும் சட்டம்

இயற்றப்பட்டது. டாக்டர் சந்திரசேகரின் கூற்றுப்படி, 'எல்லா வயதிலும் சுமார் இருபத்தி நான்கு மில்லியன் விதவைகள் உள்ளனர், பொதுவாக திருமணம் செய்யாத கன்னி விதவைகள் உட்பட. கணவனை இழந்தவர்கள் கூட விதிப்படி திருமணம் செய்து கொள்வதில்லை. ஆனால் இந்தியா உண்மையில் மாறி வருகிறது, தாமதமாக சில ஆண்கள் தகுதியுள்ள மற்றும் கட்டுப்பாடற்ற விதவைகளை திருமணம் செய்ய தயாராக உள்ளனர்.

2. திருமணத்தின் உலகளாவிய தன்மை

இந்தியாவில் திருமணம் என்பது மத மற்றும் சமூக நிகழ்வாகும். ஒரு மகளுக்கு மத விதிகளின்படி பொருத்தமான வயதில் திருமணம் செய்து வைப்பது மிகவும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது. புள்ளிவிவரங்களின்படி, இந்தியாவில் ஐம்பது வயதிற்குள் 1,000 இந்தியப் பெண்களில் ஐந்து பேர் மட்டுமே திருமணமாகாமல் உள்ளனர். மற்ற வளர்ந்த நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது இந்தியாவில் திருமணத்தின் சராசரி வயதும் மிகக் குறைவு. டாக்டர். சந்திரசேகர் கூறுகிறார், '... இந்தியாவில் உள்ள அனைவரும், விரைவில் அல்லது பின்னர் பொதுவாக விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள். திருமணம் என்பது ஒரு அவசியமான சமூக நிறுவனம் மட்டுமல்ல, ஒரு அரை-மதக் கடமையாகும்... ஸ்பின்ஸ்டர்கள் மற்றும் இளங்கலைகள் இந்தியாவில் ஒரு அரிய நிகழ்வு மற்றும் நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு வயது வந்த ஆணும் பெண்ணும் இனப்பெருக்கத்தில் பங்கேற்கின்றனர்.'

நம் நாட்டில், குழந்தைப் பேறு என்பது திருமணமான பெண்ணின் மிக முக்கியமான கடமையாகக் கருதப்படுகிறது. அவளது கணவன் வீட்டில் அவளது நிலை அவளது குழந்தைப் பேறு திறன் அளவைப் பொறுத்தது. கணவன் வீட்டில் பெண்ணுக்கு சரியான அந்தஸ்து கிடைக்க குழந்தையின் பாலினம் கூட முக்கியம். உதாரணமாக, ஒரு பெண்ணால் ஒரு மகனைப் பெற முடியவில்லை என்றால், அவளுடைய கணவன் வீட்டில் அவளுடைய நிலை குறைவாக உள்ளது. குழந்தைகளின் இடைவெளியும் தம்பதியரால் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை, ஆனால் கூட்டுக் குடும்பத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. எனவே, தம்பதிகள் தங்கள் இனப்பெருக்க நடத்தையை பட்டியலிட சுதந்திரம் இல்லை.

3. அறியாமை மற்றும் மூடநம்பிக்கை

குழந்தைகள் கடவுள் கொடுத்த வரம் என்று நம்பப்படுகிறது. மகன்கள் மத, சமூக மற்றும் பொருளாதார வளங்களாக கருதப்படுகிறார்கள். மனுவின் சட்டம் பிராந்தியம் மற்றும் மதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு நபரையும் பாதித்துள்ளது. திருமணம் மற்றும் குடும்பத்தின் அளவு குறித்து பல்வேறு மதக் குழுக்கள் தங்களுடைய சொந்த விதிகள்

மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளைக் கொண்டிருந்தாலும், எல்லா மதங்களும் திருமணத்தின் உலகளாவிய தன்மை மற்றும் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுப்பதன் அவசியத்தை நம்புகின்றன.

குறிப்பு

4. கூட்டு குடும்ப அமைப்பு

கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு குழந்தைகளை வளர்ப்பதற்கு வசதியான அமைப்புகளில் ஒன்றாகும். பாரம்பரிய கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பில், குழந்தைகள் பொதுவான சொத்தாகக் கருதப்படுகிறார்கள், பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைக் கவனிப்பதில்லை. குழந்தைகள் தாங்களாகவே வளர்கிறார்கள் அல்லது குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதில் பெரியவர்களுக்கும் சமமான பொறுப்பு உள்ளது. குழந்தைகளை வளர்ப்பதில் பெற்றோர்கள் சிரமங்களை அனுபவிக்காததால், குடும்பத்தின் திட்டமிடல் அரிதாகவே செய்யப்படுகிறது. குழந்தைகள் மற்றும் பெரியவர்களுக்கு கூட்டுக் குடும்பத்தில் ஒரு வகையான சமூக காப்பீடு உள்ளது. எனவே, கூட்டுக் குடும்பத்தில் உள்ள மக்கள் தொகை ஒரு பிரச்சனையே இல்லை. பாரம்பரியமான இந்தியாவில் திருமணம் என்பது பெண்களுக்கு மட்டும்தான். இதனால், பெற்றோரும் சிறுமியும் இந்த செயல்பாடுகளை எதிர்பார்த்தனர். சிறுமி பருவமடைந்தவுடன், பெற்றோர் அவளுக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்தனர். மேலும், முந்தைய நாட்களில் இறப்பு விகிதம் அதிகமாக இருந்ததால், மக்கள் குடும்ப அளவை நிறுத்த விரும்பவில்லை. இதுவும் மக்கள் தொகை பெருக்கத்தை கூட்டியது. பேராசிரியர் ஜெயசூர்யா குறிப்பிடுகையில், 'பாரம்பரிய வகை விவசாயத்தை நடைமுறைப்படுத்திய ஒரு சமூகத்தில், அதிக எண்ணிக்கையிலான குழந்தைகள் ஒரு நன்மையாக இருந்தது. அவர்களில் சிலர் 10 அல்லது 12 வயதிற்கு மேல் வாழாவிட்டாலும், அவர்கள் இந்த வயதிலும் இளைய வயதிலும், கால்நடை அல்லது ஆடுகளை மேய்த்தல் அல்லது வயலில் எளிய பணிகளை மேற்கொள்வது போன்ற பொருளாதார இயல்புடைய சில செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றினர்.

5. பெண்களின் நிலை

இன்று, பெரும்பான்மையான பெண்கள் சிறிய குடும்ப விதிமுறைகளை அறிந்திருக்கிறார்கள். பணிபுரியும் பெண்கள் குறைவான குழந்தைகளை விரும்புகிறார்கள் மற்றும் இந்த விதிமுறைகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள். பாரம்பரிய சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தது. உண்மையில் தாயின் நிலையைத் தீர்மானிக்க ஆண் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை கணக்கிடப்பட்டது. இன்றும் இந்தியாவில் குழந்தை இல்லாத தாய் சமூகத்தால் இழிவாக

பார்க்கப்படுகிறாள். பிற சமூக காரணங்கள் குழந்தை இறப்பு மற்றும் பாலியல் கல்வி இல்லாதது.

4.3 மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் நடவடிக்கைகள்

மக்கள்தொகை வளர்ச்சியை அளவிடுவது மக்கள்தொகைத் துறையில் ஒரு முக்கியமான கருவியாகும், ஏனெனில் இது மனித மக்கள்தொகை மற்றும் அதன் போக்குகளை தீர்மானிக்க உதவுகிறது, இது நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு கணிசமாக உதவுகிறது. மக்கள்தொகை வளர்ச்சியை வரைபடங்கள் அல்லது புள்ளிவிவர முறைகள் மூலம் பகுப்பாய்வு செய்யலாம். இரண்டு மிக முக்கியமான புள்ளிவிவர நடவடிக்கைகள் மொத்த இனப்பெருக்க விகிதம் மற்றும் நிகர இனப்பெருக்க விகிதம் ஆகும், அவை பின்வருமாறு விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன:

1. மொத்த இனப்பெருக்க விகிதம் (GRR): மொத்த இனப்பெருக்க விகிதத்தைக் கணக்கிடுவதற்கு, பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்க எதிர்பார்க்கப்படும் தாய்மார்களின் எண்ணிக்கையை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறோம். அமெரிக்க மக்கள்தொகை ஆய்வாளர்கள் வாரன் தாம்சன் மற்றும் டேவிட் லூயிஸ் ஆகியோரின் கூற்றுப்படி, 'மொத்த கருவுறுதல் என்பது ஆண் மற்றும் பெண் என அனைத்து பிறப்புகளையும் உள்ளடக்கியது, மொத்த இனப்பெருக்க விகிதம் எத்தனை பெண் குழந்தைகள் - எதிர்கால தாய்மார்கள் - அவர்களின் குழந்தை பிறக்கும் ஆண்டுகளில் 1000 பெண்களுக்கு பிறக்கும் என்பதைக் காட்டுகிறது. குறிப்பிட்ட வருடத்தின் வயது குறிப்பிட்ட பிறப்பு விகிதங்கள் மாறாமல் இருந்தது மற்றும் பெண்கள் இல்லை என்றால், குழந்தை பிறக்கும் காலத்திற்குள் நுழைவது மாதவிடாய் நிறுத்தத்தை அடையும். '

இந்த கருத்தின்படி, அனைத்து பெண்களும் அந்தந்த இனப்பெருக்க வயதிற்குள் நுழைவார்கள், குழந்தைகளைப் பெறுவார்கள் மற்றும் இனப்பெருக்கம் செயல்முறையை நிறைவு செய்வார்கள் என்ற அனுமானத்துடன் சேர்க்கப்படுகிறார்கள்.

மொத்த இனப்பெருக்க விகிதம் மொத்த கருவுறுதல் விகிதத்தை அனைத்து பெண் பிறப்புகளின் சதவீதத்தால் பெருக்குவதன் மூலம் கணக்கிடப்படுகிறது. தயாரிப்பு 1000 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டதாக இருந்தால், குழந்தை பிறக்கும் வயதுடைய ஒவ்வொரு 1000 பெண்களுக்கும் 1000 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பெண் பிறப்புகள் நடந்துள்ளன என்று அர்த்தம். அதைக் கணக்கிடும் போது, பெண்களின் இனப்பெருக்கக் காலத்தில் ஏற்படும் மரணங்கள் குறித்து எந்தக் கணக்கும் எடுக்கப்படுவதில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

$$GRR = \frac{Number\ of\ female\ births}{Total\ number\ of\ births} \times Total\ Fertility\ Rate$$

குறிப்பு

GRR ஐக் கணக்கிடுவதற்கு, பின்வரும் சில நிபந்தனைகளை நாங்கள் கருதுகிறோம்:

- பிறக்கும் பெண் குழந்தைகளில், அனைவரும் பதினைந்து முதல் 'ஐம்பது' வயது வரையிலான குழந்தை பிறக்கும் காலத்தில் வாழ்வார்கள்.
- நடைமுறையில் இருக்கும் வயதுக் குறிப்பிட்ட பிறப்பு விகிதங்கள், பரிசீலனையில் உள்ள பெண்களின் குழுவின் குழந்தை பிறக்கும் வாழ்க்கை முழுவதும் தொடரும்.

2. நிகர இனப்பெருக்க விகிதம் (NRR): நிகர இனப்பெருக்க விகிதம் (NRR) என்பது ஒரு பெண்ணின் (அல்லது பெண்களின் குழுவிற்கு) ஒரு குறிப்பிட்ட வருடத்தின் வயது-குறிப்பிட்ட கருவுறுதல் மற்றும் இறப்பு விகிதங்களுக்கு இணங்க தனது வாழ்நாளைக் கடந்து சென்றால், சராசரி பெண் பிறப்புகளின் எண்ணிக்கையாகும். நிகர இனப்பெருக்க விகிதம் இன்றைய தாய்க்கு பிறந்த எதிர்கால தாய்மார்களின் சராசரி எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது. இது குறிப்பிட்ட வயது விகிதத்தின் கருவுறுதல் மற்றும் இறப்பு விகிதத்துடன் கூடிய மக்கள்தொகையின் மாற்று ஆற்றலின் குறியீடாகும்.

இறப்பு செயல்பாட்டிற்குப் பிறகு அசல் குழுவில் இருந்து தப்பிப்பிழைத்தவர்கள் ஒவ்வொரு குழுவிலும் வாழ்ந்த ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையில் வயது குறிப்பிட்ட பிறப்பு விகிதங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் NRR கணக்கிடப்படுகிறது, தயாரிப்புகளை சுருக்கவும், பின்னர் பெண் பிறப்புக்கும் மொத்த பிறப்புக்கும் இடையிலான விகிதத்தைப் பயன்படுத்துகிறது, மேலும் முடிவை 1000 ஆல் வகுத்தல். நிகர இனப்பெருக்கம் விகிதம் முதலில் குசின்ஸ்கியால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

$$NRR = \frac{\sum(Number\ of\ female\ births\ \times Survival\ Rate)}{1000}$$

NRR ஐக் கணக்கிட, பின்வரும் புள்ளிகளை நாங்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறோம்:

- தாய்மார்களை 15-19, 20-24, என வெவ்வேறு வயதுக் குழுக்களாகப் பிரிக்கிறோம். 25-29, மற்றும் பல.
- ஒவ்வொரு வயதினருக்கும் தாய்மார்களிடமிருந்து பிறந்த பெண் குழந்தைகளை நாங்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறோம்.

- இனப்பெருக்க வயதை அடையும் முன் இறக்கும் பெண் குழந்தைகள், திருமணமாகாத பெண் குழந்தைகள் மற்றும் விதவைகள் எண்ணிக்கையை கழிப்போம்.

குறிப்பு

நிகர இனப்பெருக்க விகிதம் ஒன்றுக்கு சமமாக இருந்தால் (NRR=1), மக்கள்தொகை நிலையானது, அதாவது, புதிய தாய்மார்கள் பழைய தாய்மார்களை மாற்றுகிறார்கள்; நிகர இனப்பெருக்க விகிதம் ஒன்றுக்கு அதிகமாக இருந்தால் (NRR>1), மக்கள் தொகை அதிகரித்து வருகிறது; மற்றும் நிகர இனப்பெருக்க விகிதம் ஒன்றுக்கு குறைவாக இருந்தால் (NRR<1), மக்கள் தொகை குறைந்து வருகிறது.

நிலையான மற்றும் நிலையான மக்கள் தொகை

மக்கள்தொகையில் இரண்டு வகைகள் உள்ளன, அவை பின்வருமாறு விவாதிக்கப்படுகின்றன:

நிலையான மக்கள் தொகை

ஒரு நிலையான மக்கள்தொகையின் கருத்து முதலில் ஆல்ஃபிரட் மூலம் மக்கள்தொகையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஜே. லோட்கா ஒரு மால்தூசியன் மக்கள்தொகையின் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வாக. ஒரு மக்கள்தொகை அதன் வளர்ச்சி விகிதம் மற்றும் அதன் ஒப்பீட்டு வயது விநியோகம் இரண்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மாற்றத்திற்கு உட்படாதபோது நிலையானது என்று அழைக்கப்படுகிறது. எனவே, நிலையான மக்கள்தொகையின் அளவு ஒரு நிலையான விகிதத்தில் வளர்கிறது அல்லது குறைகிறது என்று நாம் கூறலாம், ஆனால் ஒவ்வொரு வயதினருக்கும் நிலையான பங்கு உள்ளது.

ஒவ்வொரு வயதினரின் அளவும் முழு மக்கள்தொகையின் அளவின் அதே (நிலையான) விகிதத்தில் வளரும் அல்லது குறைகிறது. ஒரு மக்கள்தொகை என்றால் என்று கோட்பாடு கூறுகிறது. இடம்பெயர்வுக்கு மூடப்பட்டது நீண்ட காலத்திற்கு கருவுறுதல் மற்றும் இறப்புக்கான நிலையான அட்டவணைக்கு உட்படுகிறது, இது இறுதியில் ஒரு நிலையான விகிதத்தில் வளரும் ஆனால் வயது அமைப்பு மாறாமல் இருக்கும் மக்கள்தொகைக்கு வழிவகுக்கும்.

நிக்கோ கெய்ல்மேன் தனது விரிவுரையில் நிலையான மக்கள்தொகையின் சில பண்புகளை பின்வருமாறு வழங்கினார்:

- **சொத்து 1:** ஒரு நிலையான மக்கள்தொகையில் பிறப்புகளின் எண்ணிக்கையும் இறப்பு எண்ணிக்கையும் ஒரே விகிதத்தில் மாறுகின்றன. இந்த விகிதம் நிலையானது மற்றும் இது மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதத்திற்கு சமம். இவ்வாறு கச்சா பிறப்பு விகிதமும் (CBR) நிலையானது, மேலும் கச்சா இறப்பு விகிதமும் (CDR),

இருப்பினும் CBR மற்றும் CDR ஆகியவை பொதுவாக ஒன்றுக்கொன்று சமமாக இருக்காது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வளர்ச்சி விகிதம் (=இயற்கை வளர்ச்சி விகிதம்) = CBR - CDR= மாறிலி.

- **சொத்து 2:** ஒரு குறிப்பிட்ட ஆரம்ப வயதுப் பரவலான மக்கள்தொகைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் போது, நேர-நிலையான வயது-குறிப்பிட்ட பிறப்பு விகிதங்கள் மற்றும் வயது-குறிப்பிட்ட இறப்பு விகிதங்களின் ஏதேனும் இரண்டு தொகுப்புகள் நீண்ட காலத்திற்கு, நிலையான மக்கள்தொகையை ஏற்படுத்தும். வளர்ச்சி விகிதம் மற்றும் வயது விநியோகம் பிறப்பு விகிதம் மற்றும் இறப்பு விகிதங்களை மட்டுமே சார்ந்துள்ளது. இறுதி (நிலையான) வயது விநியோகம் வழக்கமான வடிவத்தைக் கொண்டிருக்கும். ஆரம்ப வயது விநியோகம் நிலையானதாக இல்லாவிட்டாலும் வழக்கு அப்படியே இருக்கும்.

நிலையான மக்கள்தொகைக் கோட்பாட்டின் பயன்பாடு

குறிப்பிட்ட மக்கள்தொகைத் தரவு இல்லாதபோது நிலையான மக்கள்தொகைக் கோட்பாடு அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது (உதாரணமாக CBR) மற்ற சில தரவுகளை (உதாரணமாக வயதுப் பரவல்) நாம் உறுதியாக அறிந்திருக்கலாம். மனித மக்கள்தொகையின் கட்டமைப்பு, வளர்ச்சி மற்றும் பரிணாமத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவும் புரிந்துகொள்ளவும் மக்கள்தொகையாளர்களால் பயன்படுத்தப்படும் கோட்பாட்டு மாதிரிகளுக்கும் நிலையான மக்கள்தொகை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

நிலையான மக்கள் தொகை

நிலையான மக்கள்தொகை என்பது நிலையான மக்கள்தொகையின் எளிய வடிவமாகும். ஒரு நிலையான மக்கள்தொகை என்பது ஒரு நிலையான மக்கள்தொகைக்கு ஒரு சிறப்பு எடுத்துக்காட்டு ஆகும், இது பூஜ்ஜிய வளர்ச்சி விகிதத்தைக் கொண்டுள்ளது, இது வளரவில்லை அல்லது அளவு சுருங்கவில்லை, மேலும் இது வாழ்க்கை அட்டவணை மக்கள்தொகைக்கு சமம்.

நிலையான மக்கள்தொகையின் அளவு, வரையறையின்படி, எப்போதும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும், மேலும் கச்சா பிறப்பு விகிதம் மற்றும் கச்சா இறப்பு விகிதம் எப்போதும் சமமாக இருக்கும். வயது-குறிப்பிட்ட கருவுறுதல் மற்றும் இறப்பு விகிதங்கள் நிலையானவை, அவற்றின் நிகர விளைவுகள் ரத்து செய்யப்படுகின்றன - அதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு சமமான பிறப்பு மற்றும் இறப்புகள் எப்போதும் இருக்கும்.

குறிப்பு

நிலையான மக்கள்தொகையில், ஒவ்வொரு வயதினருக்கும் உள்ள விகிதம் நிலையான மக்கள்தொகையைப் போலவே நிலையானது, ஆனால் வளர்ந்து வரும் அல்லது சுருங்கி வரும் நிலையான மக்கள்தொகையைப் போலல்லாமல், ஒவ்வொரு வயதினரின் எண்ணிக்கையும் காலப்போக்கில் மாறாமல் இருக்கும். தி nLx வாழ்க்கை அட்டவணையின் நெடுவரிசை விளைவாக நிலையான மக்கள்தொகையை வழங்குகிறது; இது வயதுக்குட்பட்ட மக்கள் தொகையில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை எக்ஸ் மற்றும் x+n . வயதுக்குட்பட்ட மக்கள் தொகை விகிதம் எக்ஸ் செய்ய x+n இருக்கிறது

$nCx = nLx/ To$

$= lo/ To\times nLx/lo$

$= b\times nLx/lo$

எங்கே b பிறப்பு விகிதம் மற்றும் nLx/lo பிறப்பு முதல் வயது வரை x முதல் x+n வரை உயிர்வாழ்வதற்கான வாய்ப்பு. அத்தகைய மக்கள்தொகையின் பிறப்பு மற்றும் இறப்பு விகிதம் சமம் மற்றும் வளர்ச்சி விகிதம் பூஜ்ஜியமாகும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. இந்தியாவில் நகர்ப்புறங்களில் வசிக்கும் மக்கள் தொகையில் எத்தனை சதவீதம் பேர்?
2. மக்கள் தொகை அடிப்படையில் இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி வகுக்கப்படும் நகரங்களின் வகைகளை பட்டியலிடுங்கள்.
3. மக்கள்தொகை கணிப்பு மூலம் நீங்கள் என்ன புரிந்துகொள்கிறீர்கள்?
4. மக்கள்தொகை வளர்ச்சியை மதிப்பிடும் போது, எந்த ஆண்டு 'பெரும் பிளவு' ஆண்டு என்று குறிப்பிடப்பட்டது?
5. இந்தியாவில் மக்கள் தொகை பெருகுவதற்கான சில காரணங்களை பட்டியலிடுங்கள்.
6. மொத்த இனப்பெருக்க விகிதம் எவ்வாறு கணக்கிடப்படுகிறது?
7. நிகர இனப்பெருக்க விகிதத்தின் வளாகம் என்ன?
8. மக்கள் தொகை எப்போது நிலையானது என்று அழைக்கப்படுகிறது?

4.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. பல மூன்றாம் உலக நாடுகளைப் போலவே, நாட்டின் நகர்ப்புற மக்கள்தொகை மிக மெதுவாக அதிகரித்து வருகிறது.

கிராமப்புறங்களில் இருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு இடம்பெயர்வு அதிகரித்து வந்தாலும், நகர்ப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் தொகை 25 முதல் 30% மட்டுமே. 1901 முதல் 1991 வரை நகர்ப்புற மக்கள்தொகையின் அதிகரிப்பு 15% மட்டுமே, அதாவது 10.8% முதல் 25.8% வரை மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு.

2. இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு மக்கள்தொகைக்கு ஏற்ப ஆறு வகையான நகரங்களை பிரித்துள்ளது. உயர்தரத்தில் உள்ள நகரங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது, அதேசமயம் இந்தியாவில் குறைந்த தர நகரங்கள் மெதுவாக குறைந்து வருகின்றன. 10 லட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்கள்தொகை கொண்ட பன்னிரண்டு பெரிய நகரங்கள் உள்ளன. 1991 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, 25.72% மக்கள் மட்டுமே நகரங்களில் வாழ்ந்தனர், 2001 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, 27.8% மக்கள் நகரங்களில் வாழ்கின்றனர்.
3. மக்கள்தொகை கணிப்புகள் கல்வியாளர்கள், மக்கள்தொகை ஆய்வாளர்கள் மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் சபை, மத்திய புள்ளியியல் நிறுவனங்கள், திட்டக்குழு போன்ற நிறுவனங்களால் செய்யப்படுகின்றன. 1949 ஆம் ஆண்டில், கிங்ஸ்லி டேவிஸ் இந்தியாவுக்காக மூன்று கணிப்புகளைச் செய்தார். அவரது கணிப்புகள் உண்மையில் இருந்து வெகு தொலைவில் இருந்தாலும், அவரது கணிப்புகள் கல்வியாளர்கள் மற்றும் மக்கள்தொகையாளர்களுக்கு தத்துவார்த்த அறிவை அளித்தன.
4. 1921 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை வளர்ச்சியை குறைந்த வேகத்தில் இருந்து அதிக வேகத்திற்கு வேறுபடுத்தியதால் 'பெரும் பிளவு' ஆண்டு என்று குறிப்பிடப்பட்டது. 1901-1921 காலகட்டத்தில், மக்கள்தொகை குறைவதற்கு முக்கிய காரணங்களான பஞ்சம் மற்றும் தொற்று நோய்கள் அதிகம் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. இந்த காலகட்டத்தில், இந்தியாவின் மக்கள் தொகை 236 மில்லியனில் இருந்து 251 மில்லியனாக அதிகரித்தது. கருவுறுதல் விகிதத்தை விட இறப்பு காலம் அதிகமாக இருந்த காலம் இது.
5. இந்தியாவில், திருமண வயது இன்னும் மிகக் குறைவு, ஆண் குழந்தைக்கான விருப்பம் இன்றும் இந்தியர்களின் மனதில் உள்ளது. கல்வியறிவு விகிதம் குறைவாக உள்ளது, குறிப்பாக பெண்களின் விஷயத்தில். ஆண்-பெண் விகிதம் பெண்களுக்கு சாதகமற்றதாக மாறி வருகிறது மேலும் இறப்பு விகிதம் மேலும் குறைக்கப்பட உள்ளது. இந்தியாவில் பிறப்பு விகிதம் மிகவும் அதிகமாக உள்ளது,

இது பொருளாதாரம் தற்போதுள்ள வளர்ச்சியின் மட்டத்தில் தாங்கக்கூடியதை விட அதிகமாக உள்ளது. 1951ல் இருந்து நமது மக்கள் தொகை மூன்று மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. தொடர்ந்து அதிகரித்து வரும் எண்ணிக்கையே நமது மக்கள்தொகையை தீவிர கவலைக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. இவ்வளவு பெரிய மக்கள் தொகைக்கு திட்டமிடுவது மிகவும் கடினமான பணி.

6. மொத்த இனப்பெருக்க விகிதம் மொத்த கருவுறுதல் விகிதத்தை அனைத்து பெண் பிறப்புகளின் சதவீதத்தால் பெருக்குவதன் மூலம் கணக்கிடப்படுகிறது.
7. நிகர இனப்பெருக்க வீதம் என்பது குறிப்பிட்ட வயதுடைய கருவுறுதல் மற்றும் இறப்பு விகிதத்துடன் கூடிய மக்கள்தொகையின் மாற்று திறனின் குறியீடாகும்.
8. ஒரு மக்கள்தொகை அதன் வளர்ச்சி விகிதம் மற்றும் அதன் ஒப்பீட்டு வயது விநியோகம் இரண்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மாற்றத்திற்கு உட்படாதபோது நிலையானது என்று அழைக்கப்படுகிறது.

4.5 தொகுப்பு

- மற்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளைப் போலவே, நாட்டின் நகர்ப்புற மக்கள்தொகை மிக மெதுவாக அதிகரித்து வருகிறது. கிராமப்புறங்களில் இருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு இடம்பெயர்வு அதிகரித்து வந்தாலும், நகர்ப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் தொகை 25 முதல் 30% மட்டுமே.
- கிராமப்புறங்களில் இருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு இடம்பெயர்வது ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரித்து வருகிறது. முந்தைய நாட்களில், அதிகபட்ச இடம்பெயர்வு திரிபுராவை நோக்கி இருந்தது, அதைத் தொடர்ந்து டெல்லி. ராஜஸ்தான், மத்தியப் பிரதேசம், பீகார் மற்றும் உத்தரப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் குறைந்த இடப்பெயர்வு காணப்பட்டது. தொழில்மயமாக்கல் காரணமாக அசாமில் இடம்பெயர்வு விகிதம் அதிகமாக உள்ளது.
- மக்கள்தொகை கணிப்புகளில் பல விமர்சனங்கள் இருந்தாலும், அதன் பயன்பாடு சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் பயனுள்ள திட்டமிடலுக்கு, மக்கள்தொகை கணிப்புகள் அவசியம். மக்கள்தொகை வளர்ச்சி, அமைப்பு போன்றவற்றின் போக்குகள் நாட்டின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய ஒரு கருத்தைத் தருகின்றன.

நாட்டின் வளர்ச்சிப் போக்கைப் புரிந்து கொள்ள அளவு மற்றும் தரமான பகுப்பாய்வு இரண்டும் அவசியம்.

- இந்தியாவில் முதல் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு 1881 இல் நடத்தப்பட்டது; அதில் பல குறைபாடுகள் இருந்தன. இந்தக் கணக்கெடுப்பில் பல பகுதிகள் விடுபட்டுள்ளன. 1901 இல் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது, முந்தைய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் அனைத்து இடதுசாரி பிரதேசங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டன. தமிழ் பொருள் வரை 1931 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு 'ஒரு இரவு நிகழ்வாக' செய்யப்பட்டது. 1941 முதல், மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு முறை தற்போதைய பாணிக்கு மாறியுள்ளது.
- இந்தியாவில் பிறப்பு விகிதம் மிகவும் அதிகமாக உள்ளது, இது பொருளாதாரம் தற்போதுள்ள வளர்ச்சியின் மட்டத்தில் தாங்கக்கூடியதை விட அதிகமாக உள்ளது. 1951ல் இருந்து நமது மக்கள் தொகை மூன்று மடங்காக அதிகரித்துள்ளது என்பதை இது காட்டுகிறது. தொடர்ந்து அதிகரித்து வரும் எண்ணிக்கையே நமது மக்கள்தொகையை தீவிர கவலைக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. இவ்வளவு பெரிய மக்கள் தொகைக்கு திட்டமிடுவது மிகவும் கடினமான பணி.
- ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது இந்தியாவில் நகர்ப்புற மக்கள் தொகை மிகவும் குறைவு. ஐரோப்பிய நாடுகளில் கிட்டத்தட்ட 70% மக்கள் நகர்ப்புறங்களில் வாழ்கின்றனர், அதேசமயம் இந்தியாவில் சுதந்திரம் அடைந்து 57 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், 25.7% மக்கள் மட்டுமே நகர்ப்புறங்களில் வாழ்கின்றனர்.
- கல்வி ஒரு தனிமனிதனின் ஆளுமையில் முழுமையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. தம்பதிகள் இருவரும் படித்தவர்களாக இருந்தால், திருமணம் மற்றும் குடும்பத்தைப் பற்றிய கருத்து நேர்மறையானது, இது தம்பதியருக்கு குடும்பத்தைத் திட்டமிட உதவுகிறது. சில வருட முறையான பள்ளிப் படிப்பானது, இனப்பெருக்க நடத்தையில் உணரக்கூடிய மாற்றத்தைக் கொண்டுவருகிறது.
- இந்திய மக்கள்தொகை பெருக்கம் நம் நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதற்கும் கவலை அளிக்கிறது. உலகெங்கிலும் உள்ள மக்கள்தொகை ஆய்வாளர்கள் இந்திய மக்கள்தொகையின் வளர்ச்சியின் வடிவங்களையும், இந்த வளர்ச்சியால் நாட்டில் ஏற்படும் விளைவுகளையும் ஆய்வு செய்துள்ளனர்.

- பொதுவாக கைக்குழந்தைகள், குழந்தைகள் மற்றும் வயதானவர்கள் உற்பத்தி செய்யாத நுகர்வோர். ஆனால் இந்தியாவில், வேலையில்லாதவர்கள், வேலையில்லாதவர்கள் மற்றும் பருவகால வேலையில் இருப்பவர்கள் போன்ற பல உற்பத்தி செய்யாத நுகர்வோர்கள் உள்ளனர். வளர்ந்து வரும் மக்கள் தொகை தனிநபர் வருமானத்தையும் பாதிக்கிறது, இதனால் வாழ்க்கைத் தரம் மற்றும் தரம் குறைகிறது.
- மொத்த இனப்பெருக்க விகிதத்தைக் கணக்கிடுவதற்கு, பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்க எதிர்பார்க்கப்படும் தாய்மார்களின் எண்ணிக்கையை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறோம்.
- நிகர இனப்பெருக்க விகிதம் (NRR) என்பது ஒரு பெண்ணின் (அல்லது பெண்களின் குழுவிற்கு) ஒரு குறிப்பிட்ட வருடத்தின் வயது-குறிப்பிட்ட கருவுறுதல் மற்றும் இறப்பு விகிதங்களுக்கு இணங்க தனது வாழ்நாளைக் கடந்து சென்றால், அது பிறக்கும் பெண் பிறப்புகளின் சராசரி எண்ணிக்கையாகும்.
- மக்கள் தொகையில் இரண்டு வகையான கருத்துக்கள் உள்ளன, இதில் பின்வருவன அடங்கும்: நிலையான மக்கள் தொகை
  நிலையான மக்கள் தொகை
- ஒரு நிலையான மக்கள்தொகையின் கருத்து முதலில் ஆல்ஃபிரட் ஜே. லோட்காவால் மக்கள்தொகையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- நிலையான மக்கள்தொகை ஒரு நிலையான மக்கள்தொகைக்கு ஒரு சிறப்பு உதாரணம், இது பூஜ்ஜிய வளர்ச்சி விகிதத்தைக் கொண்டுள்ளது, அது வளரவில்லை அல்லது அளவு சுருங்கவில்லை, மேலும் இது வாழ்க்கை அட்டவணை மக்கள்தொகைக்கு சமம்.

4.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு: அசென்சஸ் என்பது ஒரு நாட்டின் மக்கள் தொகை குறித்த அதிகாரப்பூர்வ கணக்கெடுப்பு ஆகும், இது அங்கு எத்தனை பேர் வாழ்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டறியவும், மக்களின் வயது மற்றும் வேலைகள் போன்ற விஷயங்களைப் பற்றிய விவரங்களைப் பெறவும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

மக்கள்தொகையியல்: பிறப்பு, இறப்பு, வருமானம் அல்லது நோய்களின் நிகழ்வு போன்ற புள்ளிவிவரங்களின் ஆய்வு, இது மனித மக்கள்தொகையின் மாறிவரும் கட்டமைப்பை விளக்குகிறது.

மக்கள் தொகை மதிப்பீடு: இது மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு காலங்களுக்கு இடையில் அல்லது நடப்பு ஆண்டிற்கான ஒரு வருடத்திற்கான மனித வளத்தின் அளவைக் குறிக்கிறது.

பொதுவான கருவுறுதல் விகிதம்: 15 முதல் 44 வயது வரை உள்ள 1000 பெண்களுக்கு நேரடி பிறப்புகளின் எண்ணிக்கை.

4.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. இந்தியாவில் நகர்ப்புற மக்கள் தொகை பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.
2. இந்தியாவின் பெருகிவரும் நகர்ப்புற மக்கள்தொகையில் இடம்பெயர்வின் பங்கு என்ன?
3. கடந்த காலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு இந்தியாவில் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் மக்கள்தொகை சூழ்நிலையை பட்டியலிடுங்கள்.
4. இந்தியாவில் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியில் சமூக காரணிகளின் பங்கு பற்றிய சுருக்கமான குறிப்பை எழுதுங்கள்.
5. மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் புள்ளிவிவர நடவடிக்கைகள் என்ன?

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. மக்கள் தொகை மதிப்பீட்டின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குங்கள்.
2. இந்தியாவில் பெருகிவரும் மக்கள்தொகைக்கான காரணங்களை விரிவாக விவாதிக்கவும்.
3. இந்தியாவில் அதிக கருவுறுதல் விகிதத்திற்கு காரணமான சில சமூக காரணிகளை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.

4.8 மேலும் படிக்க

Mankar, V. G. 1995. Economic Policy and Planning. Delhi: New Age International Publishers.

Patel, I.G. 2003. Glimpses of Indian Economic Policy. New Delhi: Oxford University Press.

Soubbotina, Tatyana P. 2004. Beyond Economic Growth: An Introduction to Sustainable Development. Washington: World Bank.

Van den berg, Hendrik. 2001. Economic Growth and Development. Ohio: McGraw-Hill.

Banik, Nilanjan. 2015. The Indian Economy: A Macroeconomic Perspective. New Delhi: Sage Publishing India.

Kapila Uma. 2009. Indian Economy Since Independence. New Delhi: Academic Foundation.

அலகு 5 தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கை

குறிப்பு

கட்டமைப்பு

5.0 அறிமுகம்

இந்த பிரிவில், நாட்டின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சியில் மக்கள் தொகைக் கொள்கையின் பொருள் மற்றும் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். இந்த பிரிவு இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மக்கள்தொகை கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களையும் ஆராயும், அதே நேரத்தில் இந்தக் கொள்கைகளின் இலக்குகளையும் வலியுறுத்துகிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் பங்களிப்பு குறித்தும் விரிவாக விவாதிக்கப்படும். மேலும், தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கை 2000ன் நோக்கங்களும் முன்னிலைப்படுத்தப்படும்.

5.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- மக்கள்தொகை கொள்கையின் அர்த்தத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் விளக்கவும்
- இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மக்கள்தொகைக் கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்
- தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கை 2000 இன் நோக்கங்களை விவரிக்கவும்

5.2 மக்கள்தொகை கொள்கை

20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், பல விஞ்ஞானிகள் மற்றும் தத்துவவாதிகள் மக்கள் தொகையை தரமான மற்றும் அளவு கோணங்களில் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். சில நாடுகள் மக்கள்தொகையின் அளவைப் பற்றி கவலைப்பட்டாலும், பல நாடுகள் மக்கள்தொகையின் தரம் குறித்து கவலை கொண்டன. பிரபல மக்கள்தொகை நிபுணரான ஃபிராங்க் லோரிமர் கருத்துப்படி, 'மக்கள்தொகைப் போக்குகளுடன் தொடர்புடைய கொள்கையின் கேள்வி, பெருமளவில், பிராந்திய மற்றும் குறிப்பிட்டது. அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா, பிரான்ஸ் மற்றும் பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளின் பிரச்சனைகளை ஒரே வார்த்தைகளில் கையாளும் முயற்சி, அறிவொளியை விட குழப்பத்தை ஊக்குவிக்கும். மக்கள்தொகை கவலை எல்லா இடங்களிலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வளர்ந்துள்ளது. சமீபத்திய ஆண்டுகளில் உலகம், மற்றும் அதனுடன் மக்கள்தொகை கொள்கை பற்றிய அக்கறை. கவலை எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரி இல்லை; அதாவது, அது எல்லா இடங்களிலும் ஒரே அறிவு அல்லது தீவிரத்துடன் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை அல்லது அதே பொருட்களுடன் இணைக்கப்படவில்லை. ஆனாலும் அது இருக்கிறது'. லோரிமர் பரிந்துரைப்பது என்னவென்றால், ஒவ்வொரு நாடும் மற்றொன்றிலிருந்து வேறுபட்டது மற்றும் மக்கள்தொகை அம்சங்கள் ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு வேறுபட்டவை. ஒவ்வொரு நாடும் மக்கள்தொகை பிரச்சினைகளில் அதன் சொந்த பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கிறது. ஒருபுறம், ஹங்கேரியும் கனடாவும் மிகக் குறைந்த மக்கள்தொகையுடன் அக்கறை கொண்டாலும், இஸ்ரேலும் தென்னாப்பிரிக்காவும் வேறுபட்ட கருவுறுதல் குறித்து அக்கறை கொண்டுள்ளன. எனவே, ஒவ்வொரு நாடும் அதன் சொந்த குறிப்பிட்ட சூழலை மனதில் கொண்டு மக்கள்தொகை திட்டமிடல் மற்றும் கொள்கைகளை சிந்திக்க வேண்டும்.

மக்கள் தொகைக் கொள்கையின் பொருள்

இன்று, மக்கள் தொகைக் கொள்கை என்பது பொதுவான அம்சமாகிவிட்டது. பிராந்தியம் சார்ந்த மக்கள்தொகை கொள்கைகள் உள்ளன. பல தனியார் நிறுவனங்கள் பிராந்தியங்கள் மற்றும் நாடுகளுக்கான மக்கள்தொகை கொள்கைகளை வடிவமைப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளன. மக்கள்தொகைக் கொள்கை என்பது ஒரு சமூகக் கொள்கையாகும், இதில் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் கொள்கையின் பல்வேறு அம்சங்களைப் பற்றி விவாதிக்கின்றனர். மக்கள்தொகைக் கொள்கைகள் தேசத்தில் நிகழும் சமூக மாற்றத்திற்கான கண்களைத் திறப்பது போன்றது. இது திட்டமிட்ட சமூக மாற்றம். பேராசிரியர் பி. பெரல்சனின் கூற்றுப்படி, மக்கள்தொகைக்

கொள்கை மூன்று குறிப்பிட்ட அம்சங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அவை பின்வருமாறு:

- இது அரசாங்கத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள், சட்டங்கள், சட்டங்கள் மற்றும் கட்டளைகள் உட்பட அனைத்து சிறிய மற்றும் பெரிய செயல்களுடன் தொடர்புடையது.
- இது மக்கள்தொகையின் காரணங்களையும் விளைவுகளையும் அளவு மற்றும் தரமான முறையில் வழங்குகிறது.
- இது அனைத்து குழுக்களையும் அல்லது மக்கள்தொகையின் வெவ்வேறு பிரிவுகளையும் ஆய்வு செய்கிறது.

1972 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகளின் பொருளாதார மற்றும் சமூக கவுன்சிலின் மக்கள்தொகை ஆணையத்தால் அமைக்கப்பட்ட மக்கள்தொகைக் கொள்கை குறித்த தற்காலிக ஆலோசனைக் குழுவின் அறிக்கை, 'மக்கள்தொகைக் கொள்கையானது பொருளாதார, சமூக சாதனைகளுக்கு பங்களிக்க வடிவமைக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை உள்ளடக்கியது. , மக்கள்தொகை, அரசியல் மற்றும் பிற கூட்டு இலக்குகள், முக்கியமான மக்கள்தொகை மாறிகள் மூலம், அதாவது, மக்கள்தொகையின் அளவு மற்றும் வளர்ச்சி, அதன் புவியியல் பரவல் (தேசிய மற்றும் சர்வதேச) மற்றும் அதன் மக்கள்தொகை மாறிகள் மற்றும் குறிப்பாக அவ்வாறு வடிவமைக்கப்பட்டவை.' பேராசிரியர் பி.சி. ஜெயின் கூறுகையில், மக்கள்தொகைக் கொள்கை என்பது சிந்தனைமிக்க செயலாக இருக்க வேண்டும், மேலும் இது நாட்டின் பிறப்பு விகிதத்தைக் குறைப்பதன் மூலமோ அல்லது அதிகரிப்பதன் மூலமோ மக்கள்தொகையைக் குறைக்க அல்லது அதிகரிக்க மாநில மற்றும் மத்திய அரசுகளின் திட்டமிடல் திட்டமாகும்.

பிளேட்டோ மற்றும் அரிஸ்டாட்டில் போன்ற தத்துவவாதிகள் கூட மக்கள் தொகையைப் பற்றி பேசினர். பிளாட்டோ வாழ்க்கைத் தரத்தை பராமரிக்க ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட மக்கள்தொகைக்கு ஆதரவாக இருந்தார். மறுபுறம், வணிகர்கள் ஒரு பெரிய மக்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தனர், ஏனெனில் இது உற்பத்திக்குத் தேவையான மலிவான உழைப்பை வழங்கும். வாழ்வாதாரம் மற்றும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி ஆகியவற்றுக்கு இடையே தொடர்பு இருப்பதாக கிளாசிக்கல் மக்கள்தொகை மற்றும் சமூக விஞ்ஞானி மால்தஸ் கூறினார், மேலும் அவர் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்காவிட்டால், மக்கள்தொகை ஒரு பிரச்சனையாக மாறும் என்று சமூகத்தை எச்சரித்தார். மால்தஸ் போலல்லாமல், மார்க்ஸ் கருதினார். அதிக மக்கள்தொகை என்பது உழைப்பின் உபரியாக மட்டுமே. முந்தைய நாட்களில் பின்பற்றப்பட்ட கொள்கைகள் மக்கள் தொகையைக் குறைப்பதில் அல்லது மக்கள்தொகையின் தரத்தைப் பேணுவதில் அவ்வளவு பயனுள்ளதாக இல்லை

என்பதை வரலாறு காட்டுகிறது. எந்தவொரு கொள்கையும் கருவுறுதல் விகிதத்தைக் குறைப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவில்லை மற்றும் பாலிசிகளால் இறப்பு விகிதம் அல்லது சர்வதேச இடம்பெயர்வு ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. பின்னர், மக்கள்தொகைக் கொள்கைகள் இந்தக் காரணிகளைக் கருத்தில் கொள்ளத் தொடங்கின. மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் பொருள், அளவு, விகிதம், விநியோகம் மற்றும் கலவை ஆகியவற்றின் சூழலில் மக்கள்தொகை மாறிகளுக்கு இடையிலான உறவாகும். இந்த காரணிகள் நாட்டில் நிலவும் பொருளாதார, அரசியல், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக நிலைமைகள் மற்றும் விதிமுறைகளால் பாதிக்கப்படுகின்றன. மக்கள்தொகையின் அளவு என்பது நாட்டில் உள்ள மொத்த மக்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் விகிதம் கருவுறுதல் மற்றும் மக்கள்தொகையின் இறப்பு விகிதத்தைக் குறிக்கிறது. விநியோகம் என்பது மக்கள் தொகையின் அடர்த்தி. இடம்பெயர்வு முறைகளும் இதில் அடங்கும். இறுதியாக, அமைப்பு என்பது மக்கள்தொகைக்கும் நாட்டின் பிற சமூக-பொருளாதார அம்சங்களுக்கும் இடையிலான உறவு.

மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் நோக்கங்கள்

எந்தவொரு மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் முக்கிய கவனம் நாட்டின் நலன். இது சமச்சீர் மக்கள்தொகையை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, இதனால் நாடு தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைகிறது மற்றும் தனிநபர்கள் திருப்திகரமான சமூக-பொருளாதார சூழலில் வாழ்கின்றனர். மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் நோக்கங்களை நான்கு வகைகளாகப் புரிந்து கொள்ளலாம், அவை பின்வருமாறு:

- **(i) பொருளாதாரம்:** மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று, தனிநபர் வருமானம், தனிநபர் வீட்டுவசதி மற்றும் உணவு கிடைப்பதை அதிகரிப்பதாகும். இது வேலைவாய்ப்பு, ஊட்டச்சத்து மற்றும் கல்வியை வழங்குவதையும், தேசிய உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- **(ii) அரசியல்:** மக்கள் தொகைக் கொள்கையானது நீதி, அமைதி, சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவத்தை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- **(iii) சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல்:** எந்தவொரு மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் மிக முக்கியமான நோக்கமும் இதுதான். இது சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சமநிலையைக் கொண்டுவருவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த நோக்கத்தை அடையும் போது நகரமயமாக்கல் மற்றும்

தொழில்மயமாக்கல் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். மக்கள் தொகை பெருக்கத்தால் இயற்கை அழிந்து வருவதால் மக்கள் மிகவும் கவலையடைந்துள்ளனர். எனவே, மக்கள்தொகை கொள்கைகளை உருவாக்கும் போது இந்த காரணிகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

(iv) சமூகவியல்: மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் இந்த நோக்கம் தரமான மக்கள்தொகையைப் பெறுவதாகும். இது கல்வி, கலாச்சார மற்றும் அழகியல் அம்சங்கள், நல்ல சுகாதாரம் மற்றும் பாதுகாப்பு சேவைகளின் அளவை மேம்படுத்த முயற்சிக்கிறது. மக்கள் தொகையை உகந்த அளவில் வைத்திருப்பதன் மூலம் இந்த நோக்கங்களை அடைய முடியும்.

மேலே உள்ள இலக்குகளை அடைய ஐந்து வழிகள் உள்ளன, அவை பின்வருமாறு பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

(i) தகவல் மற்றும் கல்வியின் பரவல்
(ii) தன்னார்வத் திட்டங்களின் விரிவாக்கம்
(iii) சமூக நிறுவனத்தில் மாற்றம்
(iv) ஊக்கத்தொகை மற்றும் ஊக்கத்தொகை வழங்குதல்
(v) கட்டாயப்படுத்துதல்

மக்கள்தொகைக் கொள்கைகளில் முக்கியமாக மூன்று வகைகள் உள்ளன, அவை பின்வருமாறு:

(i) கருவுறுதலை பாதிக்கும் கொள்கைகள்
(ii) இறப்பு-பாதிப்பு கொள்கைகள்
(iii) இடம்பெயர்வு-செல்வாக்கு கொள்கைகள்

பிறப்பு விகிதத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது எளிது என்பதால், பெரும்பாலான நாடுகள் கருவுறுதலை பாதிக்கும் கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றன. பிறப்பு விகிதம் மிகவும் குறைவாக உள்ள நாடுகளில், இடம்பெயர்வு-செல்வாக்கு கொள்கைகள் வகுக்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலான வளர்ந்த நாடுகள் இடம்பெயர்தல்-செல்வாக்கு கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றன.

இந்தியாவில் பின்பற்றப்படும் மக்கள்தொகை கொள்கை மற்றும் திட்டங்கள்

இந்தியாவில், மக்களை பாதிக்கும் மிக முக்கியமான மற்றும் ஒரே கூறு கருவுறுதல் ஆகும். மற்ற இரண்டு கூறுகளைப் பொறுத்தவரை, அதாவது இறப்பு மற்றும் இடம்பெயர்வு, இந்திய மக்கள் தொகையில் இடம்பெயர்வு குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. சர்வதேச குடியேற்றத்தைப் பொறுத்தவரை, அத்தகைய இடம்பெயர்வு அளவு மிகப் பெரியதாக இல்லை. நாட்டிற்குள் இடம்பெயர்வது என்பது அரசியலமைப்புச் சலுகையாகும், இது தொடர்பாக எந்த ஒரு சிறப்புக் கொள்கையும் என்ற கேள்வி எழுவதில்லை. எனவே, இந்தியாவின் மக்கள்தொகைக் கொள்கையை பகுப்பாய்வு செய்யும்

போது, கருவுறுதல் மற்றும் இறப்பு மட்டுமே கருத்தில் கொள்ளப்படலாம். இந்தியாவின் மக்கள்தொகைக் கொள்கை கருவுறுதல் சார்ந்த ஒன்றாகும். நாட்டின் நேட்டலிச எதிர்ப்புக் கொள்கை உலகில் முதன்மையானது. நாட்டின் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் வரலாற்றையும், மக்கள்தொகைக் கொள்கையையும் ஆராய்ந்தால், சுதந்திரத்திற்குப் பிறகுதான் மக்கள்தொகைக் கொள்கை பற்றிய தீவிர அக்கறை தோன்றியதைக் காணலாம். நாட்டின் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் இந்திய மக்கள்தொகையின் அளவு அல்லது தரத்தில் அக்கறை காட்டவில்லை. அதனால், இந்தியாவுக்கான மக்கள் தொகைக் கொள்கையை வகுப்பதில் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அவர்கள் குடும்ப நலன் மற்றும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டங்களில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. இருப்பினும், இந்திய உயரடுக்கின் ஒரு பிரிவினர் இரண்டு உலகப் போர்களுக்கு இடையில் நாட்டின் மக்கள்தொகையில் ஆர்வம் காட்டினர், இருப்பினும் புலப்படும் உயரடுக்கு சுதந்திர இயக்கத்தில் மட்டுமே ஆர்வமாக இருந்தது. சில பாக்கெட்டுகளில் அதிக இறப்பு விகிதம் மற்றும் அடர்த்தி ஒரு சில விஞ்ஞானிகளால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. 1931 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு மக்கள்தொகை அதிகரிப்பைக் குறிக்கிறது மற்றும் வரும் ஆண்டுகளில் இந்த அதிகரிப்பின் விளைவுகள் குறித்து பலர் நாட்டை எச்சரித்தனர். பிறப்பு கட்டுப்பாடு நடைமுறையை பரப்புவதற்கு மக்கள் தொகை கொள்கையின் அவசியத்தையும் அவர்கள் வாதிட்டனர்.

1916 மற்றும் 1947 க்கு இடையில், மக்கள் தொகை தொடர்பான பல நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்தன. 1925 ஆம் ஆண்டில், ஆர்டி கார்வே என்பவரால் பம்பாயில் முதல் குடும்பக் கட்டுப்பாடு மருத்துவமனை திறக்கப்பட்டது. அதே ஆண்டு ரவீந்திரநாத் தாகூர் எழுதினார், 'கருத்தடை இயக்கம் ஒரு பெரிய இயக்கம் என்று நான் கருதுகிறேன், ஏனெனில் அது பெண்களை கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் விரும்பத்தகாத மகப்பேறுகளிலிருந்து காப்பாற்றும், ஆனால் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதன் மூலம் அமைதிக்கான காரணத்திற்கும் உதவும். நாட்டின் உபரி மக்கள் தொகை, அதன் சொந்த வரம்புக்கு வெளியே உணவு மற்றும் இடத்திற்காக துடிக்கிறது. இந்தியா போன்ற பட்டினியால் வாடும் நாட்டில், ஒழுங்காக இருக்க முடியாத அளவுக்கு அதிகமான குழந்தைகளை சிந்தனையின்றி உருவாக்குவது கொடூரமான குற்றம். இந்தியா போன்ற பட்டினியால் வாடும் நாட்டில், சரியான முறையில் பராமரிக்க முடியாத அளவுக்கு அதிகமான குழந்தைகளை சிந்தனையின்றி உருவாக்கி, அவர்களுக்கு தீராத துன்பங்களை ஏற்படுத்தி, ஒட்டுமொத்த குடும்பத்தின் மீதும் இழிவான நிலையை திணிப்பது கொடூரமான குற்றமாகும். பின்னர், மைசூர் அரசு உலகிலேயே முதல் அரசு பிறப்பு கட்டுப்பாட்டு மருத்துவமனையைத்

திறப்பதற்கான முதல் படியை எடுத்தது.1931 ஆம் ஆண்டில், மதராஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் செனட் கருத்தரிப்பு கட்டுப்பாட்டு முறைகள் தொடர்பான வழிமுறைகளை வழங்குவதற்கான முன்மொழிவை ஏற்றுக்கொண்டது. 1935 இல், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஜவஹர்லால் நேருவின் தலைமையில் ஒரு தேசியக் குழுவை அமைத்து பின்வரும் பரிந்துரைகளை வழங்கியது:

- இந்திய மக்கள்தொகையின் அளவு தேசியப் பொருளாதாரத் திட்டத்தில் அடிப்படைப் பிரச்சினையாகும், வாழ்வாதாரத்திற்கான விகிதாச்சாரத்தின் கட்டுப்பாடற்ற அதிகரிப்பு, வாழ்க்கைத் தரத்தை மோசமாகப் பாதிக்கிறது மற்றும் பல சமூக முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளைத் தோற்கடிக்க முனைகிறது என்ற கருத்தை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறோம். அனைத்துத் துறைகளிலும் ஒருங்கிணைந்த பொருளாதார வளர்ச்சி இல்லாததால் இந்தப் பிரச்சனை ஏற்பட்டுள்ளது. மக்கள்தொகையின் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், அதிகப்படியான மக்கள் அழுத்தத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் நடவடிக்கைகள் அவசியம் என்றாலும், மக்கள்தொகைக்கும் வாழ்க்கைத் தரத்திற்கும் இடையிலான தற்போதைய ஏற்றத்தாழ்வுக்கான அடிப்படை தீர்வு, விரிவான மற்றும் திட்டமிடப்பட்ட அடிப்படையில் நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் உள்ளது.
- சமூகப் பொருளாதாரம், குடும்ப மகிழ்ச்சி மற்றும் தேசிய திட்டமிடல், குடும்பக் கட்டுப்பாடு மற்றும் குழந்தைகளின் வரம்பு ஆகியவை அவசியம்: மேலும் இவற்றை ஊக்குவிக்கும் கொள்கையை அரசு ஏற்க வேண்டும். சுய கட்டுப்பாட்டின் மீது அழுத்தம் கொடுப்பது விரும்பத்தக்கது, அதே போல் மலிவான மற்றும் பாதுகாப்பான பிறப்பு கட்டுப்பாட்டு முறைகள் பற்றிய அறிவைப் பரப்புவது விரும்பத்தக்கது. பிறப்பு கட்டுப்பாட்டு கிளினிக்குகள் நிறுவப்பட வேண்டும் மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் முறைகளின் பயன்பாடு அல்லது விளம்பரத்தைத் தடுக்க தேவையான பிற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.
- திருமண வயதின் தகுதியை உயர்த்துவது மற்றும் பலதார மணத்தை ஊக்கப்படுத்துவது குடும்பத்தின் அளவைக் கட்டுப்படுத்துவது விரும்பத்தக்கது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.
- பைத்தியம் அல்லது கால்-கை வலிப்பு போன்ற தீவிர இயல்புடைய பரவும் நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களை கருத்தடை செய்வது திட்டங்களில் இருக்க வேண்டும்.

முக்கியமான புள்ளிவிவரங்களைப் பராமரித்தல் மற்றும் விரிவான வரிகளில் அவ்வப்போது மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்புகளை மேற்கொள்வது அவசியம். அதற்கான இயந்திரங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும்.

இது நாட்டுக்கு ஒரு வரலாற்றுப் பரிந்துரை. 1940 ஆம் ஆண்டில், பிஎன் சப்ரு, கருத்தடை கிளினிக்குகளை நிறுவுவதற்கான தீர்மானத்தை மாநிலங்களவையில் வெற்றிகரமாக முன்வைத்தார். இந்த நேரத்தில் இந்திய சுதந்திர இயக்கம் முழு வீச்சில் இருந்தது மற்றும் பிறப்பு கட்டுப்பாடு, மக்கள்தொகை கட்டுப்பாடு மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி குறித்து தலைவர்களிடமிருந்து பல கருத்துக்கள் வந்தன. அந்த நேரத்தில் காந்திஜி மிக முக்கியமான நபராக இருந்தார், மேலும் அவர் செயற்கையான கருத்தடை வழிமுறைகளுக்கு எதிரானவர். பிறப்பைக் கட்டுப்படுத்த தார்மீக தரங்களை அவர் பரிந்துரைத்தார். அவர் உறுதியாக அறிவித்தார், 'பிறப்புக் கட்டுப்பாட்டின் அவசியம் பற்றி இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. ஆனால் கடந்த காலங்களில் இருந்து வந்த ஒரே முறை சுய கட்டுப்பாடு அல்லது பிரம்மச்சாரியார். இது ஒரு தவறில்லாத இறையாண்மையான பரிகாரம், அதைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு நல்லது. தொழிற்சங்கம் என்பது மகிழ்ச்சிக்காக அல்ல, மாறாக சந்ததியைப் பெறுவதற்காக.'சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, மக்கள்தொகை வளர்ச்சி புதிய திசையைப் பெற்றது.

இந்தியாவின் புதிய மக்கள் தொகைக் கொள்கை

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, மக்கள் தொகை, அதன் வளர்ச்சி மற்றும் சமூகத்தில் அதன் விளைவுகள் ஆகியவற்றுக்கு அதிக முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டது. அனைத்து வளர்ச்சிகளும் மக்கள்தொகையுடன் தொடர்புடையவை மற்றும் ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும் மக்கள்தொகையைக் கட்டுப்படுத்த பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளன. 1951 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் வரைவுக் கோட்டில், 'மக்கள் தொகை அழுத்தம் மற்றும் வளர்ச்சியின் மீதான அதன் தாக்கம்' பற்றிப் பேசப்பட்டது. இந்தியாவில் மக்கள்தொகை அழுத்தம் ஏற்கனவே மிக அதிகமாக இருப்பதால், வளர்ச்சி விகிதத்தை குறைப்பது ஒரு முக்கிய தேவையாக கருதப்பட வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மக்கள்தொகையை சரிபார்க்க குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகள் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும், 'மக்கள்தொகை வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் ஒரு பெரிய மற்றும் செயலில் உள்ள திட்டத்தின் தேவை உள்ளது, அது ஒரு பாரிய வளர்ச்சி முயற்சிக்கான வழக்கை வலுப்படுத்துகிறது' என்று அது கூறியது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்,

'நியாயமான காலக்கட்டத்தில் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியை நிலைநிறுத்துவதற்கான நோக்கம் திட்டமிடப்பட்ட வளர்ச்சியின் மையமாக இருக்க வேண்டும்' என்று தெளிவாகக் கூறுகிறது. நான்காவது மற்றும் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மக்கள் தொகையை ஒரு பொருளாதார மற்றும் சமூக காரணியாகக் கருதின. இரண்டு திட்டங்களும் ஒரு சிறந்த சமுதாயத்திற்கான மக்கள் தொகை சரிபார்ப்புக்கான உடனடித் தேவையை எழுதின. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்தான் தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கையை அமைப்பது முறையாக அறிவிக்கப்பட்டது.

1976 ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்ட தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கையானது, 'திருமண வயதை உயர்த்துதல், பெண் கல்வி, மக்கள்தொகை மதிப்புகள் மற்றும் சிறிய குடும்ப விதிமுறைகளை விரிவுபடுத்துதல், இனப்பெருக்க உயிரியல் மற்றும் கருத்தடை ஆராய்ச்சியை வலுப்படுத்துதல் உள்ளிட்ட அடிப்படை நடவடிக்கைகளை இந்தக் கொள்கை திட்டமிடுகிறது. தனிநபர்கள், குழுக்கள் மற்றும் சமூகங்களுக்கான ஊக்கத்தொகை மற்றும் கட்டாய கருத்தடைக்கான சட்டங்களை இயற்ற மாநில சட்டமன்றங்களை அனுமதித்தல். மேலும், ஆறாவது திட்டக் காலத்தின் முடிவில் ஆயிரத்திற்கு 25 பிறப்பு விகிதம் மற்றும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் 1.4 சதவீதம் என்ற இலக்கு ஏற்கப்பட்டு, இந்த இலக்குகள் எட்டப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.'ஆறாவது ஐந்தாண்டு திட்டம். (1980–1985) குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்திற்காக ₹10,100 மில்லியன் ஒதுக்கப்பட்டது. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் (1985-90), குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கான செலவு ₹3,256 கோடி. 1990 இல், இந்திய அரசாங்கம் பின்வரும் இலக்குகளை நிர்ணயித்தது:

- பயனுள்ள ஜோடி பாதுகாப்பு விகிதம்: 42 சதவீதம்
- தோராயமான பிறப்பு விகிதம்: 29.1 சதவீதம்
- தோராயமான இறப்பு விகிதம்: 10.4 சதவீதம்
- குழந்தை இறப்பு விகிதம்: 90.0 சதவீதம்

ஆதாரம்: இந்திய அரசு, SFYP (1985-90)

குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்துடன் தொடர்புடைய ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றிகரமாக இருந்ததால், ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், கருத்தடை தொடர்பான திட்டம், மக்களுக்குக் கல்வி கற்பது மற்றும் தாமதமான திருமணத்தின் நன்மையை அவர்களுக்குச் சொல்லித் தருவதுடன், பெரும் வேகத்துடன் தொடர வேண்டும் என்று முடிவு செய்தது. இரண்டு குழந்தைகளின் தரத்தை அடைய குழந்தைகளின் உயிர்வாழ்வு விகிதம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அது வலியுறுத்தியது. இந்த திட்டத்தின் போது வலியுறுத்தப்பட்ட பகுதிகள் பின்வருமாறு:

- திட்டத்தின் பாரம்பரிய அமைப்பு மிகவும் பயனுள்ளதாகவும் திறமையாகவும் இருக்க வேண்டும்.
- ஒவ்வொரு மாநிலமும் அதன் கட்டமைப்பிற்குள் திட்டங்களுக்கு நிதி வழங்குவதில் தாராளமாக இருக்க வேண்டும்.
- திருமணத்திற்குப் பிந்தைய முறைகள், குறிப்பாக இளைஞர்களுக்கு சிறப்பு கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.
- பெண் கருவுக்கு எதிரான உணர்வுகளை அகற்ற, தகவல், கல்வி மற்றும் தகவல் தொடர்பு போன்ற சிறப்புத் திட்டங்கள் தேவைப்பட்டன.
- குறைந்தபட்ச திருமண வயது குறித்து மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- குடிசைப்பகுதிகள், பழங்குடியினர் பகுதிகள் போன்ற பகுதிகளில் பாதுகாப்பு விகிதத்தை உயர்த்த சிறப்பு கவனம் தேவை.
- ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருக்க வேண்டும் மகிழமண்டலங்கள், இளைஞர் மன்றங்கள் போன்றவை.
- இந்த இலக்குகளை அடைவதற்கு, அரசியல் அர்ப்பணிப்புகளுடன் நாடு முழுவதும் ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறை தேவை.

அட்டவணை 5.1 குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஏற்பவர்களின் இலக்குகள் மற்றும் சாதனைகள்

Period	Sterilisation		I.U.D		Eq. C.C. and Oral Pills		Rise in Couple Protection rate
	(T)	(A)	(T)	(A)	(T)	(A)	
1985–86	55.0	49.0	32.5	33.0	105	107	From 32% in April 1985 to 42% in March 1990
1986–87	60.0	50.0	37.5	29.0	115	116	
1987–88	62.5	49.0	42.5	44.0	125	134	
1988–89	65.0	47.0	47.5	48.0	135	143	
1989–90	67.5	42.0	52.5	49.0	145	159	

எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், '1990ல் ஆயிரத்திற்கு 29.9 ஆக இருந்த CBRஐ 1997க்குள் 26 ஆகக் குறைக்கும் நோக்கத்துடன், எட்டாவது திட்டத்தின் ஆறு முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாக மக்கள்தொகைப் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. , மற்றும் 1990 இல் ஆயிரத்துக்கு 80 முதல் 70 வரை IMR
1997க்குள்.

அட்டவணை 5.2 எட்டாவது திட்டத்திற்கான இலக்கு (1992–1997)

குறிப்பு

Items	Targets in Lakhs
Sterilisation	3180.0
I.U.D.	350.0
C.C. and O.P. Users	1225.0
C.B.R. (per thousand)	26.0
I.M.R. (per thousand)	70.0

1981 ஆம் ஆண்டின் தேசிய சுகாதாரக் கொள்கை நாட்டில் ஒரு முக்கியமான வளர்ச்சியாகும், ஏனெனில் இது நாட்டின் இறப்பு-செல்வாக்கு கொள்கையுடன் தொடர்புடையது. 1978 இல் WHO மற்றும் UNICEF இன் அல்மா அட்டாவின் (USSR) மாநாட்டில் இது ஒரு பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

அட்டவணை 5.3 சுகாதார குறிகாட்டிகளுக்கான இலக்குகள், 1985,1990 மற்றும் 2000

S. No.	Index	Present Level		Target		
				1985	1990	2000
1.	Infant Mortality	Rural:	136 (1978)	122	—	—
	(per 1000 live births)	Urban:	70 (1978)	60	—	—
		Total:	125(1978)	106	87	below 60
	Neo natal	Rural:	76(1978)	88		
	Post neonatal	Rural:	60(1978)	56		
	Prenatal Mortality	60-90		—	—	30-35
2.	Crude Death Rate					
	(Per 1000 population)	14.1 (1978)		11.6	10.4	9.0
3.	Pre School (1–5) Years					
	Mortality	30–40	25–30	15-20	10	
4.	Maternal Mortality Rate	4.8 (1976)		3–4	2–3	Below 2
5.	Life Expectancy at Birth	Male:	51.6	55.1	57.6	64 Yrs
		Female:	51.6	54.3	57.1	64 Yrs

ஆதாரம்: அரசு இந்தியாவின். 2000 AD க்குள் அனைவருக்கும் ஆரோக்கியம் குறித்த பணிக்குழுவின் அறிக்கை, புது தில்லி சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நல அமைச்சகம் 1981.

மக்கள்தொகை கொள்கையின் இலக்குகள்

மேற்கூறிய பகுப்பாய்விலிருந்து, மக்கள்தொகை வளர்ச்சி, கருவுறுதல் மற்றும் இறப்பு தொடர்பான தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் தாக்கங்களை ஒருவர் காணலாம். அனைத்துக் கொள்கைகளும் மக்கள் தொகை அழுத்தத்தைக் குறைப்பதன் மூலம் வாழ்க்கை நிலைமைகள் மேம்படும். மக்கள்தொகை கொள்கைகளுக்கு உடனடி நோக்கங்களும் நீண்ட

கால நோக்கங்களும் உள்ளன. மக்கள்தொகை கொள்கையின் தாக்கங்கள் இந்த நோக்கங்களை அடைவதாகும்.

தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கை 2000, 1993 இல் திட்டமிடப்பட்டு 1994 இல் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் அது 1999 இல் மீளாய்வு செய்யப்பட்டு ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 2000 ஆம் ஆண்டில் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கை 2000ன் இலக்குகள் பின்வருமாறு:

- அடிப்படை இனப்பெருக்கம் மற்றும் குழந்தை சுகாதார சேவைகள், பொருட்கள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு ஆகியவற்றிற்கான பூர்த்தி செய்யப்படாத தேவைகளை நிவர்த்தி செய்தல்.
- பதினான்கு வயது வரையிலான பள்ளிக் கல்வியை இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் ஆக்குங்கள், தொடக்க மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளிகளில் இடைநிற்றல்களை இருபது சதவீதத்திற்கும் குறைவாக ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் குறைக்கவும்.
- குழந்தை இறப்பு விகிதத்தை 1000 பிறப்புகளுக்கு முப்பதுக்கும் குறைவாக குறைக்கவும்.
- மகப்பேறு இறப்பு விகிதத்தை 100,000 உயிருள்ள பிறப்புகளுக்கு 100 க்கும் குறைவாக குறைக்கவும்.
- தடுப்பூசி மூலம் தடுக்கக்கூடிய அனைத்து நோய்களுக்கும் எதிராக குழந்தைகளின் உலகளாவிய தடுப்பூசியை அடையுங்கள்.
- பதினெட்டு வயதுக்குப் பிறகு பெண்களின் திருமணத்தை ஊக்குவிக்கவும்.
- எண்பது சதவீத நிறுவன விநியோகங்களையும், பயிற்சி பெற்ற நபர்களால் 100 சதவீத டெலிவரிகளையும் அடையுங்கள்.
- கருவுறுதல் ஒழுங்குமுறை மற்றும் கருத்தடைக்கான தகவல்/ஆலோசனை மற்றும் சேவைகளுக்கான உலகளாவிய அணுகலைப் பரந்த அளவிலான தேர்வுகளுடன் அடையலாம்.
- பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம் மற்றும் கர்ப்பம் போன்றவற்றின் 100 சதவீத பதிவை அடையுங்கள்.
- எய்ட்ஸ் பரவுவதைக் கட்டுப்படுத்துகிறது மற்றும் இனப்பெருக்க பாதை நோய்த்தொற்றுகள் (RTI) மற்றும் பாலியல் ரீதியாக பரவும் நோய்த்தொற்றுகள் (STI) மற்றும் தேசிய எய்ட்ஸ் கட்டுப்பாட்டு அமைப்பு ஆகியவற்றுக்கு இடையே அதிக ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவிக்கிறது.
- தொற்று நோய்களைத் தடுக்கவும் கட்டுப்படுத்தவும்.

- இனப்பெருக்கம் மற்றும் குழந்தை சுகாதார சேவைகளை வழங்குவதிலும், வீடுகளுக்குச் சென்றடைவதிலும் இந்திய மருத்துவ முறைகளை (ஐஎஸ்எம்) ஒருங்கிணைக்கவும்.
- TFR இன் மாற்று நிலைகளை அடைய சிறிய குடும்ப நெறியை தீவிரமாக ஊக்குவிக்கவும்.
- குடும்ப நலன் என்பது மக்களை மையமாகக் கொண்ட திட்டமாக மாறும் வகையில் தொடர்புடைய சமூகத் துறைத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் ஒருங்கிணைப்பைக் கொண்டு வாருங்கள்.
- மேலே குறிப்பிட்டுள்ள தாக்கங்களைத் தவிர, NPP நீண்ட கால இலக்குகளையும் கொண்டுள்ளது, அவை பின்வரும் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 5.4 மக்கள்தொகையில் எதிர்பார்க்கப்படும் வளர்ச்சி (மில்லியன்)

Year	If current trends continue		If TFR 2.1 is achieved by 2010	
	Total Population	*Increase in Population*	*Total Population*	*Increase in Population*
1991	846.3	—	846.3	—
1996	934.2	17.6	934.2	17.6
1997	949.9	15.7	949.0	14.8
2000	996.9	15.7	991.0	14.0
2002	1027.6	15.6	1013.0	11.0
2010	1162.3	16.8	1107.0	11.75

அட்டவணை 5.5 NPP 2000 முழுமையாக செயல்படுத்தப்பட்டால், கச்சா பிறப்பு விகிதம், குழந்தை இறப்பு விகிதம் மற்றும் TFR ஆகியவற்றின் கணிப்புகள்

Year	Crude Birth Rate	Infant Mortality Rate	Total Fertility Rate
1997	27.2	71	3.3
1998	26.4	72	3.3
2002	23.0	50	2.6
2010	21.0	30	2.1

மக்கள்தொகை கல்விக்கான தேசிய கொள்கை-1986

மக்கள்தொகை கல்வி குறித்த முதல் தேசிய கருத்தரங்கு 1969 இல் நடத்தப்பட்டது மற்றும் பள்ளிகளில் மக்கள்தொகை கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது, இதனால் மக்கள் தொகை குறித்த முழுமையான விழிப்புணர்வு பள்ளி மட்டத்திலேயே தொடங்கப்பட்டது. 1980 முதல், கல்வி அமைச்சகத்தால் தேசிய மக்கள்தொகை கல்வித் திட்டத்தின் கீழ் மக்கள்தொகை கல்வி ஒரு தேசிய திட்டமாக மாறியது. 1988 இல், கிட்டத்தட்ட அனைத்து மாநிலங்களும் திட்டத்தைப் பின்பற்றின. 1986 இல்,

மக்கள்தொகைக் கல்விக்கான தேசியக் கொள்கை அமல்படுத்தப்பட்டது. மக்கள்தொகையைக் குறைக்கும் வகையில் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான கல்விக்கு இந்தக் கொள்கை முக்கியத்துவம் அளித்தது. கல்வி மற்றும் கல்வியறிவின் பரவல் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியைக் குறைப்பதற்கான மிகப்பெரிய ஒற்றைக் காரணியாக இருக்கக்கூடும் என்று அது அழுத்தமாகக் கூறியது. தரமான மக்கள்தொகையை உருவாக்க கல்வியின் மூலம் பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பது அவசியம் என்று கொள்கை குறிப்பிடுகிறது.

கொள்கை மேலும் கூறியது, 'தேசியக் கல்வி முறையானது தேசிய பாடத்திட்ட கட்டமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது, இது ஒரு பொதுவான மையத்தையும் நெகிழ்வான பிற கூறுகளையும் கொண்டுள்ளது. பொதுவான மையமானது இந்தியாவின் சுதந்திர இயக்கத்தின் வரலாறு, அரசியலமைப்பு கடமைகள் மற்றும் தேசிய அடையாளத்தை வளர்ப்பதற்கு அவசியமான பிற உள்ளடக்கங்களை உள்ளடக்கும். இந்தியாவின் பொதுவான கலாச்சாரம், பாரம்பரியம், சமத்துவம், ஜனநாயகம் மற்றும் மதச்சார்பின்மை, பாலின சமத்துவம், சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தல், சமூகத் தடைகளை அகற்றுதல், சிறு குடும்ப விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்தல் மற்றும் புகுத்துதல் போன்ற மதிப்புகளை மேம்படுத்தும் வகையில் இந்தக் கூறுகள் வடிவமைக்கப்படும். அறிவியல் மனப்பான்மை. அனைத்து கல்வித் திட்டங்களும் மதச்சார்பற்ற விழுமியங்களுடன் கண்டிப்பான இணக்கத்துடன் மேற்கொள்ளப்படும். வயது வந்தோர் கல்வித் திட்டம் ஒரு சிறிய குடும்ப நெறிமுறையுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்று அறிவித்ததன் மூலம் கொள்கையால் மக்கள்தொகை நோக்குநிலை வழங்கப்பட்டது. 1990 ஆம் ஆண்டில், 1986 ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகை குறித்த தேசிய கல்விக் கொள்கையை மதிப்பாய்வு செய்ய ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. கமிட்டியின் தலைவர் டாக்டர் ராமமூர்த்தி ஆவார், எனவே இந்த அறிக்கை பெரும்பாலும் ராமமூர்த்தி அறிக்கை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இது பல மாற்றங்களை பரிந்துரைத்தது. மக்கள்தொகைக் கட்டுப்பாடு பெரும்பாலும் பெண்கள் மூலமாகவே நடைபெறுவதாகவும், அதனால் பெண்களுக்கு அதிகாரமளிக்கும் போது இனப்பெருக்க ஆரோக்கியம் மற்றும் பாலுணர்வு உள்ளிட்ட பெண்களின் ஆரோக்கியத்தில் கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அது கூறியது.

மக்கள்தொகை கல்வி குறித்த திருத்தப்பட்ட தேசியக் கொள்கை-1992

1986 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கல்விக்கான தேசியக் கொள்கையின் மதிப்பீட்டிற்குப் பிறகு, கொள்கையில் பல மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. நாட்டின் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான மிக முக்கியமான காரணியாக மக்கள்தொகைக் கல்வியைப் பார்க்க வேண்டும் என்று அது கூறியது. மக்கள்தொகைக் கல்வியை முதலாம் வகுப்பிலிருந்தே தொடங்க வேண்டும் என்றும் அதில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது

நாட்டின் மக்கள்தொகை மற்றும் மக்கள்தொகையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றிய யோசனையை குழந்தைகள் பெறுவார்கள். மேலும், 'கல்வித் திட்டங்கள் இளைஞர்கள் மற்றும் பெரியவர்களுக்கு குடும்பக் கட்டுப்பாடு மற்றும் பொறுப்பான பெற்றோரைப் பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டும்' என்றும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1992 கொள்கை வயது வந்தோருக்கான கல்விக்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. வறுமை ஒழிப்பு, தேசிய ஒருமைப்பாடு, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, சிறு குடும்ப விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்தல், பெண்களின் சமத்துவத்தை மேம்படுத்துதல், ஆரம்பக் கல்வி மற்றும் அடிப்படை சுகாதாரத்தை உலகளாவிய மயமாக்குதல் போன்ற தேசிய இலக்குகளை உள்ளடக்கியதாக தேசிய எழுத்தறிவு இயக்கம் கோரப்பட்டது. பெண்களின் சமத்துவத்திற்கான கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் 1992 கொள்கையின் முதல் அத்தியாயம், பெண்களுக்கு அதிகாரமளிப்பது முன்னுரிமை அளிக்கப்படலாம், ஏனெனில் இது 'கல்வி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் சுகாதாரம் (இனப்பெருக்க ஆரோக்கியம்) போன்ற துறைகளில் பெண்களுக்குத் தெரிந்த தேர்வுகளை மேற்கொள்ள உதவும்.'இதை வலியுறுத்துவது மட்டுமின்றி, குழந்தை பருவ பராமரிப்பு மற்றும் கல்வி குறித்தும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் மற்றும் துணை மையங்கள் மூலம் தாய் மற்றும் சேய் நலம் காக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என அதில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இடைநிலைக் கல்வியில், இது பின்வரும் ஆறு முக்கியப் பிரச்சினைகளை வலியுறுத்தியது:

- குடும்ப அளவு மற்றும் குடும்ப நலன்
- தாமதமான திருமணம்
- பொறுப்பான பெற்றோர்
- மக்கள்தொகை மாற்றம் மற்றும் வள மேம்பாடு
- மக்கள்தொகை தொடர்பான மதிப்புகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள்
- பெண்களின் நிலை

NCERT ஆனது 2000 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கல்வியில் பள்ளிக் கல்விக்கான தேசிய பாடத்திட்ட கட்டமைப்பை உருவாக்கியது.

மக்கள்தொகையின் பொதுவான நோக்கங்களில் பின்வரும் புள்ளிகள் காணப்பட்டன:

- பெரிய குடும்பங்கள் மற்றும் மக்கள்தொகை பெருக்கத்தின் பல்வேறு விளைவுகள் மற்றும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியை சரிபார்க்க வேண்டியதன் அவசியத்தை மதிப்பிடுதல்.
- புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றலை வளர்ப்பது மற்றும் பாலினம் தொடர்பான பிரச்சினைகளில் அணுகுமுறை மற்றும் எதிர் பாலின உறுப்பினர்களிடம் மரியாதைக்குரிய அணுகுமுறை.

மக்கள்தொகை கொள்கைகளின் மதிப்பீடு

மக்கள்தொகைக் கொள்கைகள் மற்றும் மக்கள்தொகையைக் கட்டுப்படுத்த பல்வேறு வடிவங்களில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் நம் நாட்டில் சாதகமான முடிவுகளை அளித்தன. வளர்ச்சி விகிதம் மற்றும் கருவுறுதல் மற்றும் இறப்பு விகிதம் கணிசமான வேறுபாடுகளைக் காட்டியது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் நோக்கங்களை மக்கள் தொகையில் செயல்படுத்துவதும் நம் நாட்டின் மக்கள் தொகையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான வழியைக் காட்டியது. 1951 ஆம் ஆண்டில், தேசிய குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்திய முதல் நாடாக இந்தியா ஆனது, 1983 இல், இந்திய நாடாளுமன்றத்தால் தேசிய சுகாதாரக் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 2000 ஆம் ஆண்டிற்குள், நிகர இனப்பெருக்க விகிதம் யூனிட்டியாக இருக்கும், மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் 1000க்கு இருபத்தி ஒன்று பிறப்பு விகிதம் 1.2 சதவீதம், இறப்பு விகிதம் 1000க்கு ஒன்பது, குழந்தை இறப்பு விகிதம் 1000க்கு அறுபதுக்கும் குறைவாக இருக்கும். பிறப்புகள், மற்றும் அறுபது சதவீதம் ஜோடி பாதுகாப்பு விகிதம்.

மக்கள்தொகை கொள்கைகளின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட மக்கள்தொகை சூழலில் பல கணிப்புகளும் நோக்கங்களும் செய்யப்பட்டன. மக்கள் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சி இதன் மூலம் சாத்தியமானது. மக்கள்தொகை கொள்கைகளின் விளைவாக, பின்வரும் பகுதிகளில் இலக்குகள் அமைக்கப்பட்டு அடையப்பட்டன:

- ஆரம்பக் கல்வியை உலகமயமாக்குதல்
- பெண் குழந்தைகளின் திருமண வயதின் உச்ச வரம்பு
- பிரசவ உதவிகள்
- தாய் இறப்பு விகிதத்தில் குறைப்பு
- உலகளாவிய நோய்த்தடுப்பு
- குழந்தை இறப்பு விகிதத்தில் குறைப்பு
- பிறப்பு குறைந்த எடை குறைப்பு மொத்த கருவுறுதல் குறைப்பு
- மக்களுக்கு கல்வி அறிமுகம்

- இனப்பெருக்க ஆரோக்கியம், உடல்நலம் மற்றும் சுகாதாரம் போன்ற அம்சங்களில் பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல்.

குடும்ப நல அணுகுமுறை சேவைகள்

குடும்ப நல அணுகுமுறையானது மக்கள்தொகைக் கொள்கைகளை உருவாக்கும் போது சுகாதாரம், ஊட்டச்சத்து மற்றும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு அம்சங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறையைக் கருதுகிறது. திருமண வயதை உயர்த்துவது, பெண்களின் கல்வியறிவை அதிகரிப்பது மற்றும் பெண்களுக்கு அவர்களின் பாலியல் மற்றும் இனப்பெருக்கம் குறித்து முடிவெடுக்க அதிகாரம் அளிப்பதற்காக அவர்களுக்கு வருமானம் ஈட்டும் வாய்ப்புகளை வழங்குவது போன்ற பிரச்சினைகள் குடும்ப நல அணுகுமுறையின் முக்கியமான கூறுகளாகக் கருதப்பட்டன. இந்த வகையில், 1951 ஆம் ஆண்டில், தேசிய குடும்ப நலத் திட்டம், மத்திய நிதியுதவித் திட்டம், இந்தியாவில் தொடங்கப்பட்டது. அதன் முதன்மையான நோக்கம் பிறப்பு விகிதத்தைக் குறைப்பதே ஆகும், இதனால் மக்கள் தொகையானது அதன் பொருளாதாரத் தேவையை எளிதில் பூர்த்தி செய்யும் நிலையை அடையும்.

குடும்ப நலத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள அணுகுமுறை பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கியது:

(i) மக்கள்தொகை கட்டுப்பாடு மற்றும் நிலைப்படுத்தல்: குடும்ப நலத் திட்டம் பல்வேறு குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டங்களை அறிவித்தது. இந்தியாவில் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதத்தைக் கட்டுப்படுத்த தொடங்கப்பட்ட மிக நேரடியான பொதுக் கொள்கை நடவடிக்கை இதுவாகும். குடும்பக் கட்டுப்பாடு, கருத்தடை சாதனங்கள் மற்றும் பிற வசதிகள் பற்றிய விழிப்புணர்வை பரப்புவதில் இந்த நிகழ்ச்சி கவனம் செலுத்துகிறது. கருத்தடை மற்றும் IUD செருகல்களின் எண்ணிக்கை நிகழ்த்தப்பட்டது. பிற கருத்தடை முறைகளின் பயன்பாடும் ஊக்குவிக்கப்பட்டது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் துறையின் புள்ளிவிவரங்களின்படி, திறம்பட பாதுகாக்கப்பட்ட தம்பதிகளின் சதவீதம் 1971 இல் 10.4 சதவீதத்திலிருந்து 1991 இல் 44.1 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. 2009 ஆம் ஆண்டில், திருமணமான பெண்களில் 48.4 சதவீதம் பேர் கருத்தடை முறையைப் பயன்படுத்துவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர்களில் நான்கில் மூன்று பேர் கருத்தடை முறையைப் பயன்படுத்தினர், இது இந்தியாவில் மிகவும் பொதுவான கருத்தடை முறையாகக் கருதப்படுகிறது. 2017 இல் வெளியிடப்பட்ட தேசிய குடும்ப நலக் கணக்கெடுப்பு 2015-16 இன் படி, ': தற்போது திருமணமான பெண்களின் நவீன கருத்தடை பயன்பாடு 2005-06 மற்றும் 2015-16 க்கு இடையில் 50 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே மாறாமல் உள்ளது. தற்போது

திருமணமான பெண்களில் 36 சதவீதம் பேர் பயன்படுத்தும் கருத்தடை முறை பெண் கருத்தடை என்பது இன்னும் பிரபலமானது. ஒட்டுமொத்தமாக, கருத்தடை பரவல் விகிதம் (CPR) தற்போது திருமணமான 15-49 வயதுடைய பெண்களில் 54 சதவீதம் ஆகும்.

(ii) தாய் ஆரோக்கியம்: குடும்ப நலத் திட்டம் கர்ப்பம் மற்றும் பிரசவத்தின் போது தாயின் பாதுகாப்பிலும் கவனம் செலுத்துகிறது. தாய் இறப்பு விகிதத்தை (எம்எம்ஆர்) குறைப்பதே திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்தியாவில் 100,000 மகப்பேறு இறப்புகள் நடைபெறுவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது, அதாவது ஒவ்வொரு ஐந்து நிமிடங்களுக்கும் ஒரு தாய் மரணம். குடும்ப நலத் திட்டம், பிரசவத்திற்கு முந்தைய பராமரிப்பு (ANC) மற்றும் துறை முதலீட்டுத் திட்டம் (SIP) போன்ற பல்வேறு சேவைகள் மற்றும் திட்டங்களைத் தாய்வழி ஆரோக்கியத்திற்காக அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

அனைத்து ஆரம்ப சுகாதார துணை மையங்கள், ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள், சமூக சுகாதார நிலையங்கள், கிராமப்புற குடும்ப நல மையங்கள் மற்றும் மாவட்ட மருத்துவமனைகளில் பிரசவத்திற்கு முந்தைய பராமரிப்பு சேவைகள் உள்ளன. பிரசவத்திற்கு முந்தைய பராமரிப்பு கீழ் கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் சேவைகளில் பின்வருவன அடங்கும்:

- கர்ப்பத்தின் பன்னிரெண்டு வாரங்களுக்கு முன் பதிவு செய்தல்
- கர்ப்ப காலத்தில் குறைந்தபட்சம் மூன்று பரிசோதனைகள்
- டெட்டனஸ் டோக்ஸாய்டு (TT) இரண்டு டோஸ்களின் நிர்வாகம்
- 100 இரும்பு மற்றும் ஃபோலிக் அமிலம் (IFA) மாத்திரைகள்
- கர்ப்ப காலத்தில் ஊட்டச்சத்து உணவுக்கான ஆலோசனை
- இரத்த சோகை நோயாளிகளுக்கு சிகிச்சை

இந்த சேவையின் முக்கிய நோக்கம் கர்ப்பம் மற்றும் பிரசவத்தின் போது தாய்மார்களின் பாதுகாப்பையும் நல்ல ஆரோக்கியத்தையும் உறுதி செய்வதாகும்.

கர்ப்பிணித் தாய்மார்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், குழந்தை இறப்பைக் குறைப்பதற்கும் முக்கிய நோக்கத்துடன் இந்திய அரசின் மூலம் ஐரோப்பிய ஆணையத்தின் உதவியின் கீழ் குடும்ப நலத் திட்டம் (SIP) துறை முதலீட்டுத் திட்டத்தைத் தொடங்கியுள்ளது.

ஐந்தாண்டுத் திட்டம் மற்றும் தேசிய குடும்ப நலத் திட்டம்

முதல் மற்றும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் போது, குடும்ப நலத் திட்டத்தின் கீழ் அணுகுமுறை முக்கியமாக 'மருத்துவமுறை'யாக இருந்தது. இருப்பினும், 1961 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில்

வெளியிடப்பட்ட தரவுகளின்படி, முதல் இரண்டு திட்டங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மருத்துவ அணுகுமுறையானது 'நீட்டிப்பு மற்றும் கல்வி அணுகுமுறை' மூலம் மாற்றப்பட்டது, இது ஒரு சிறிய குடும்பம் என்பது விதிமுறை என்ற செய்தி பரவலுடன் சேவை வசதிகளை விரிவுபடுத்துகிறது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், அதாவது 1969-74 ஆண்டுகளில், குடும்ப நலத் திட்டத்தின் கீழ், பிறப்பு விகிதக் குறைப்புக்கு அதிக முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. திட்டத்தின் முடிவில், பிறப்பு விகிதம் ஆயிரத்திற்கு முப்பத்தைந்தில் இருந்து ஆயிரத்திற்கு முப்பத்தி இரண்டாகக் குறைந்துள்ளது. நான்காவது திட்டத்தின் முடிவில் 16.5 சதவீத தம்பதிகள் இனப்பெருக்க வயதிற்குட்பட்டவர்கள் கருத்தரிப்பதில் இருந்து பாதுகாக்கப்பட்டதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் (1974-79) கீழ் நோக்கமானது, தாய்வழி ஆரோக்கியம், குழந்தை ஆரோக்கியம் மற்றும் ஊட்டச்சத்து ஆகியவற்றுடன் குடும்பக் கட்டுப்பாடு சேவைகளை ஒருங்கிணைப்பதாகும். இந்த கட்டத்தில்தான் நாட்டில் கருத்தடை செயல்பாட்டில் பெரும் அதிகரிப்பு காணப்பட்டது. இருப்பினும், 1977-78ல் இந்தத் திட்டம் பின்னடைவைச் சந்தித்தது, ஏனெனில் திட்டத்தில் வற்புறுத்தலுக்கும் அழுத்தத்திற்கும் இடமில்லை என்றும் திட்டத்தை செயல்படுத்துவது எப்போதும் 'குடும்ப நலனில்' இன்றியமையாத பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் கூறியது. இந்தப் பின்னடைவின் மூலம்தான் இந்தத் திட்டத்தின் பெயர் குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்பதில் இருந்து குடும்ப நலம் என்று மாற்றப்பட்டது.

ஆறாவது திட்டத்தில் (1980-85), குடும்ப நலத் திட்டத்தின் முக்கிய குறிக்கோள், ஒற்றுமையின் நிகர இனப்பெருக்க விகிதத்தை அடைவதற்கான மக்கள்தொகை நோக்கங்களை அமைப்பதாகும். பிறப்பு விகிதத்தைக் குறைத்தல், தம்பதிகளின் பாதுகாப்பின் அளவை அதிகரிப்பது மற்றும் குடும்பத்தின் சராசரி அளவு குறைதல் ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் (1985-90) சமூக நலத் திட்டம், சமூகப் பங்களிப்பைப் பாதுகாப்பது, இடைவெளி முறைகளை ஊக்குவித்தல் மற்றும் குழந்தை நலப் பாதுகாப்பு மற்றும் தாய்வழிப் பராமரிப்பிற்கு ஒப்புதல் அளித்தல் ஆகியவற்றில் பெரும் அழுத்தத்தை அளித்தது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ்தான் 1985 ஆம் ஆண்டு உலகளாவிய நோய்த்தடுப்புத் திட்டம் (UIP) நிறுவப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் ஸ்தாபனம் முக்கியமாக கர்ப்பிணிப் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கு நோய்த்தடுப்பு ஊசி மூலம் கூட்டுப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது.

எட்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் (1992-97) கீழ், திட்டங்கள் மற்றும் முன்மொழிவுகள் மீட்டெடுக்கப்பட்டு புதிய திட்டம் தொடங்கப்பட்டது.

இத்திட்டத்தின் போதுதான், குடும்பக் கட்டுப்பாடு முறைகள் மற்றும் திட்டங்களைப் பின்பற்றுவதற்கு எளிய மக்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அரசுத் திட்டங்களுக்கு கூடுதல் ஆதரவையும் முயற்சியையும் சேர்க்க தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களின் ஈடுபாட்டிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. ஒன்பதாவது மற்றும் பத்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் கீழ் குடும்ப நலத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதத்தைக் குறைப்பதாகும். ஒன்பதாவது மற்றும் பத்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் கீழ், குடும்ப நலத் திட்டம் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கிய சில உத்திகளை வகுத்தது:

- ஒரு பகுதியில் குறிப்பிட்ட மைக்ரோ-திட்டமிடுதலை மேற்கொள்வது மற்றும் குழந்தை ஆரோக்கியம் மற்றும் இனப்பெருக்க ஆரோக்கியத்திற்கான தேவைகளை எளிதாக மதிப்பாய்வு செய்தல்.
- குழந்தைகளின் நோயுற்ற தன்மை, தாய்வழி நோயுற்ற தன்மை மற்றும் இறப்பு ஆகியவற்றைக் குறைக்க, இந்தத் திட்டம் உயர்தர மற்றும் தேவை அடிப்படையிலான ஒருங்கிணைந்த குழந்தை சுகாதார வசதிகள் மற்றும் இனப்பெருக்க சுகாதார சேவைகளை வழங்க வேண்டும்.

இந்தியாவின் தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கையின் மதிப்பீடு

மக்கள்தொகைக் கொள்கை உட்பட எந்தவொரு பொதுக் கொள்கையும் எதிர்காலத்தை நோக்கிய ஒரு படி மற்றும் விரும்பிய இலக்குகளை அடைவதற்கான முயற்சியாகும். எனவே, இந்த இலக்குகளை அடைவதற்கான இலக்கு, கடந்த கால மற்றும் தற்போதைய போக்குகள், சமூக நிலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இது அமைக்கப்பட வேண்டும். இந்த போக்குகளின் திசை மற்றும் தீவிரம் மற்றும் சாத்தியமான எதிர்காலத்திற்கான கணிப்புகள். மக்கள்தொகைக் கொள்கை பங்கேற்பாளர்கள், மதிப்புகள், நிறுவனங்கள் மற்றும் வளங்களுடன் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள்.

பொதுவாக, இரண்டு வகையான மக்கள்தொகைக் கொள்கைகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. இவை பின்வருமாறு:

(a) பிறப்புக்கு முந்தைய கொள்கை, மக்கள்தொகை வளர்ச்சியை ஊக்கப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

(b) மக்கள்தொகையின் விநியோக ஏற்றத்தாழ்வைக் கையாளும் விநியோகக் கொள்கை.

தேசிய அறிவியல் அகாடமி மக்கள்தொகைக் கொள்கையை மக்கள்தொகை செயல்முறைகளால் உருவாக்கப்படும் கோரிக்கைகளை

சமாளிக்கும் முன் அமைக்கப்பட்ட நோக்கத்தின்படி மக்கள்தொகை செயல்முறைகளை பாதிக்கிறது.

நீங்கள் ஏற்கனவே படித்தது போல், இந்திய அரசு தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கை என்று ஒரு மக்கள்தொகைக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டது. நிலையான பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக மேம்பாடு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் தேவைகளுக்கு இசைவான அளவில், 2045 ஆம் ஆண்டளவில் நிலையான மக்கள்தொகையை அடைவதை நோக்கமாகக் கொண்டு 1952 இல் இந்தக் கொள்கை தொடங்கப்பட்டது. இந்தியாவின் தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கையின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- பிறப்பு விகிதம் குறைகிறது
- ஒரு குடும்பத்தில் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையை கட்டுப்படுத்துதல்
- இறப்பு விகிதம் குறைகிறது
- அதிகரித்து வரும் மக்கள்தொகையின் விளைவுகள் குறித்து மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல்
- தேவையான கருத்தடைகளை வாங்குதல் கருக்கலைப்பை சட்டப்பூர்வமாக்குதல் போன்ற சட்டங்களை இயற்றுதல்
- நெரிசலான பகுதிகளில் மக்கள் செறிவை சரிபார்த்தல்
- புதிய பகுதிகளில் பயனுள்ள குடியேற்றத்திற்கு தேவையான
- பொது சேவைகளை வழங்குதல்
- குறைந்த மக்கள் தொகை கொண்ட பகுதிகளுக்கு அலுவலகங்களை இடமாற்றம் செய்தல்

இந்தக் கொள்கையானது மொத்த மக்கள்தொகை அளவு, அதிக வளர்ச்சி விகிதம் மற்றும் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் மக்கள்தொகையின் சீரற்ற விநியோகத்தின் பிரச்சனை ஆகியவற்றின் நேரடி விளைவாகும். வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதையும் தனிப்பட்ட மகிழ்ச்சியை அதிகரிப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட கொள்கை. இந்த தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கை 1977 இல் மேலும் மாற்றியமைக்கப்பட்டு மீண்டும் அறிவிக்கப்பட்டது. புதிய கொள்கையில் கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆரோக்கியம் பொது மற்றும் தாய் மற்றும் குழந்தை ஆரோக்கியத்தை உள்ளடக்கியது. இந்தக் கொள்கையில் தன்னார்வ குடும்பக் கட்டுப்பாடும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இது குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்பதில் இருந்து குடும்ப நலத் திட்டமாக மாற்றப்பட்டது.

தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் நோக்கங்கள் பின்னர் மதிப்பிடப்பட்டன, மேலும் கருத்தடை மற்றும் சுகாதாரப் பாதுகாப்பு

உள்கட்டமைப்பு மற்றும் சுகாதாரப் பணியாளர்கள் போன்ற சரியான மக்கள்தொகைக் கொள்கைக்கான பல தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்பது கவனிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு, தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கை 2000 இன் நோக்கமாக இருந்தது. குழந்தை சுகாதாரம் மற்றும் இனப்பெருக்க சுகாதாரம் ஆகியவற்றில் ஒருங்கிணைந்த சேவையை வழங்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய மக்கள்தொகை கொள்கை 2000 மற்றும் அதன் நடுத்தர கால நோக்கங்கள் மொத்த கருவுறுதல் விகிதத்தை (TFR) 2010 க்குள் மாற்று நிலைக்கு கொண்டு வர வேண்டும். இது முக்கியமாக இடை-துறை செயல்பாட்டு உத்திகளை வலுவாக செயல்படுத்துவதன் மூலம் அடையப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. மக்கள் தொகைக் கொள்கையின் மூன்று அம்சங்கள் யாவை?
2. மக்கள் தொகைக் கொள்கையின் நோக்கங்களை நிறைவேற்ற என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படலாம்?
3. மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் மூன்று முக்கிய வகைகள் யாவை?
4. தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கை எப்போது அறிவிக்கப்பட்டது?
5. மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் ஏதேனும் இரண்டு இலக்குகளைக் குறிப்பிடவும்.
6. மக்கள்தொகை கல்வி குறித்த முதல் தேசிய கருத்தரங்கு எப்போது நடைபெற்றது?
7. மக்கள்தொகை கொள்கைகளின் விளைவாக அமைக்கப்பட்ட மற்றும் அடையப்பட்ட நான்கு இலக்குகளை பட்டியலிடுங்கள்.

5.3 NPP: குறிக்கோள்கள் மற்றும் கொள்கை

20 ஆம் நூற்றாண்டில், இந்தியாவின் மக்கள்தொகை 23 கோடியிலிருந்து 100 கோடியாக கிட்டத்தட்ட 5 மடங்கு அதிகரித்தது, அதே காலகட்டத்தில் உலக மக்கள் தொகை 200 கோடியிலிருந்து 600 கோடியாக கிட்டத்தட்ட 3 மடங்கு அதிகரித்தது.

1.55 கோடி தற்போதைய ஆண்டு மக்கள்தொகை அதிகரிப்புடன் நாட்டில் வளங்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்க சமநிலையை பராமரிப்பது கடினமாகத் தெரிகிறது; எனவே மக்கள் தொகையை நிலைப்படுத்த வேண்டிய அவசர தேவை உள்ளது. இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படைக் குறிக்கோள், தாய்வழி ஆரோக்கியம், குழந்தைப் பிழைப்பு மற்றும் கருத்தடை ஆகிய பல்வேறு சிக்கல்களை உள்ளடக்கியது மற்றும்

குறிப்பு

இனப்பெருக்க சுகாதாரப் பாதுகாப்பு அனைவருக்கும் கிடைக்கச் செய்வதும், மலிவு விலையில் வழங்குவதும் ஆகும்.

தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கை (NPP) 2000ன் மூன்று வகையான நோக்கங்கள் உள்ளன:

1. **உடனடி நோக்கம்:** இந்தக் கொள்கையின் உடனடி நோக்கம் கருத்தடை, சுகாதாரப் பாதுகாப்பு உள்கட்டமைப்பு மற்றும் சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்கான தேவையற்ற தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதும், அடிப்படை இனப்பெருக்கம் மற்றும் குழந்தை நலப் பாதுகாப்புக்கான ஒருங்கிணைந்த சேவையை வழங்குவதும் ஆகும்.
2. **இடைக்கால நோக்கம்:** இடைக்கால நோக்கமானது, துறைகளுக்கிடையேயான செயல்பாட்டு உத்திகளில் வலுக்கட்டாயமாக செயல்படுத்துவதன் மூலம் மொத்த கருவுறுதல் விகிதத்தை (TFR) 2010 ஆம் ஆண்டிற்குள் மாற்று நிலைக்குக் கொண்டுவருவதாகும்.
3. **நீண்ட கால நோக்கம்:** நிலையான பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக மேம்பாடு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் விருப்பங்களுடன் நிலையான மக்கள்தொகையை 2045 க்குள் அடைவதே நீண்ட கால நோக்கமாகும்.

தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் இலக்குகள் பின்வருமாறு:

- 2045 ஆம் ஆண்டளவில் மக்கள்தொகையின் பூஜ்ஜிய வளர்ச்சி விகிதத்தை எட்ட வேண்டும்.
- 1000 பிறப்புகளுக்கு 30க்கும் குறைவான குழந்தை இறப்பு விகிதத்தைக் குறைக்க.
- தாய் இறப்பு விகிதத்தை 1,00,000 பிறப்புகளுக்கு 100க்கும் குறைவாகக் குறைக்க வேண்டும்.
- பிறப்பு விகிதத்தை 2010க்குள் 1000க்கு 21 ஆகக் குறைக்க வேண்டும்.
- 2010க்குள் மொத்த கருவுறுதல் விகிதத்தை (TFR) 2.1 ஆகக் குறைக்க.

தேசிய சமூக-ஜனநாயக இலக்குகள் 2010

இந்த நோக்கங்கள் மற்றும் இலக்குகளை நிறைவேற்ற, தேசிய சமூக-மக்கள்தொகை இலக்குகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன, அவை ஒவ்வொன்றிலும், 2010 ஆம் ஆண்டிற்குள் அடையப்பட வேண்டும்.

2010க்கான தேசிய சமூக-மக்கள்தொகை இலக்குகள்

- அடிப்படை இனப்பெருக்கம் மற்றும் குழந்தை சுகாதார சேவைகள், பொருட்கள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு ஆகியவற்றிற்கான பூர்த்தி செய்யப்படாத தேவைகளை நிவர்த்தி செய்தல்.

- 14 வயது வரையிலான பள்ளிக் கல்வியை இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் ஆக்குங்கள், தொடக்க மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளிகளில் இடைநிற்றல்களை 20 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக ஆண் மற்றும் பெண் இருபாலருக்கும் குறைக்கவும்.
- குழந்தை இறப்பு விகிதத்தை 1000 பிறப்புகளுக்கு 30க்கும் குறைவாக குறைக்கவும்.
- மகப்பேறு இறப்பு விகிதத்தை 100,000 உயிருள்ள பிறப்புகளுக்கு 100 க்கும் குறைவாக குறைக்கவும்.
- தடுப்பூசி மூலம் தடுக்கக்கூடிய அனைத்து நோய்களுக்கும் எதிராக குழந்தைகளின் உலகளாவிய தடுப்பூசியை அடையுங்கள்.
- பெண்களுக்கான தாமதமான திருமணத்தை ஊக்குவிக்கவும், 18 வயதிற்கு முன்னதாக அல்ல, முன்னுரிமை 20 வயதிற்குப் பிறகு.
- 80 சதவீத நிறுவன விநியோகங்களையும், பயிற்சி பெற்ற நபர்களால் 100 சதவீத டெலிவரிகளையும் அடையுங்கள்.
- தகவல்/ஆலோசனைக்கான உலகளாவிய அணுகல் மற்றும் கருவுறுதல் ஒழுங்குமுறை மற்றும் கருத்தடைக்கான சேவைகளை பரந்த அளவிலான தேர்வுகளுடன் அடையலாம்.
- பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம், கர்ப்பம் போன்றவற்றின் 100 சதவீதப் பதிவை அடையுங்கள்.
- பெறப்பட்ட நோயெதிர்ப்பு குறைபாடு நோய்க்குறியின் (எய்ட்ஸ்) பரவலைக் கொண்டுள்ளது, மேலும் இனப்பெருக்க பாதை நோய்த்தொற்றுகள் (ஆர்டிஐ) மற்றும் பாலியல் ரீதியாக பரவும் நோய்த்தொற்றுகள் (எஸ்டிஐ) மற்றும் தேசிய எய்ட்ஸ் கட்டுப்பாட்டு அமைப்பு ஆகியவற்றுக்கு இடையே அதிக ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவிக்கிறது.
- தொற்று நோய்களைத் தடுக்கவும் கட்டுப்படுத்தவும்.
- இந்திய மருத்துவ முறைகளை (ISM) இனப்பெருக்கம் மற்றும் குழந்தை சுகாதார சேவைகளை வழங்குவதிலும், வீடுகளுக்குச் சென்றடைவதிலும் ஒருங்கிணைக்கவும்.
- TFR இன் மாற்று நிலைகளை அடைய சிறிய குடும்ப நெறியை தீவிரமாக ஊக்குவிக்கவும். தேசிய மக்கள்தொகை கொள்கை
- குடும்ப நலன் என்பது மக்களை மையமாகக் கொண்ட திட்டமாக மாறும் வகையில் தொடர்புடைய சமூகத் துறை திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் ஒருங்கிணைப்பைக் கொண்டு வாருங்கள்.

- நிலையான பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக மேம்பாடு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் தேவைகளுக்கு இணங்க 2045 ஆம் ஆண்டளவில் மக்கள் தொகை.

NPP அதன் இலக்குகளை அடைந்ததா?

NPP மக்களின் மனநிலையை மாற்றத் திட்டமிட்டிருந்தது, புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும்போது, NPP 2000 2010 இல் நிர்ணயித்த இலக்குகளை அடையத் தவறியதைக் காண்கிறோம். மக்கள்தொகை 121 கோடியாக அதிகரித்தது, இது சுமார் 110 கோடி மக்கள்தொகையைக் காட்டிலும் பல மடங்கு அதிகமாகும். பல கோட்பாடுகள் அதன் தோல்விக்கு பல்வேறு காரணங்களைக் கூறுகின்றன. மிகவும் பரந்த மற்றும் நிலையான வறுமை ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளுக்குப் பதிலாக கருத்தடை நடவடிக்கைகள் மற்றும் கருத்தடை நடவடிக்கைகளில் இது மிகவும் குறுகிய கண்ணோட்டம் மற்றும் கவனம் செலுத்துவதாக பலர் கூறுகின்றனர். கல்வி மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதன் மூலம் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியைக் குறிவைப்பதில் அது மிகக் குறைந்த கவனம் செலுத்தியது. மற்ற பிரச்சனை என்னவென்றால், கூறப்பட்ட நோக்கங்களை ஆதரிக்க உள்கட்டமைப்பு இல்லாதது. மூன்றாவதாக, கொள்கையின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட விளம்பரம், எனவே பொதுமக்களிடமிருந்து அதிக ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் பெறவில்லை.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

8. தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கையின் இரண்டு இலக்குகளை பட்டியலிடுங்கள்.
9. 2010க்கான இரண்டு தேசிய சமூக-மக்கள்தொகை இலக்குகளை பட்டியலிடுங்கள்.

5.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கையின் அம்சங்கள்:

- இது அரசாங்கத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள், சட்டங்கள், சட்டங்கள் மற்றும் கட்டளைகள் உட்பட அனைத்து சிறிய மற்றும் பெரிய செயல்களுடன் தொடர்புடையது.
- இது மக்கள்தொகையின் காரணங்களையும் விளைவுகளையும் அளவு மற்றும் தரமான முறையில் வழங்குகிறது.

- இது அனைத்து குழுக்களையும் அல்லது மக்கள்தொகையின் வெவ்வேறு பிரிவுகளையும் ஆய்வு செய்கிறது.

2. மேலே உள்ள இலக்குகளை அடைய ஐந்து வழிகள் உள்ளன, அவை பின்வருமாறு பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

(i) தகவல் மற்றும் கல்வியின் பரவல்
(ii) தன்னார்வத் திட்டங்களின் விரிவாக்கம்
(iii) சமூக நிறுவனத்தில் மாற்றம்
(iv) ஊக்கத்தொகை மற்றும் ஊக்கத்தொகை வழங்குதல்
(v) கட்டாயப்படுத்துதல்

3. மக்கள்தொகைக் கொள்கைகளில் முக்கியமாக மூன்று வகைகள் உள்ளன, அவை பின்வருமாறு:

(i) கருவுறுதலை பாதிக்கும் கொள்கைகள்
(ii) இறப்பு-பாதிப்பு கொள்கைகள்
(iii) இடம்பெயர்வு-செல்வாக்கு கொள்கைகள்

4. தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கை 1976ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது.

5. தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கை 2000ன் இலக்குகள் பின்வருமாறு:

- அடிப்படை இனப்பெருக்கம் மற்றும் குழந்தை சுகாதார சேவைகள், பொருட்கள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு ஆகியவற்றிற்கான பூர்த்தி செய்யப்படாத தேவைகளை நிவர்த்தி செய்தல்.
- பதினான்கு வயது வரையிலான பள்ளிக் கல்வியை இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் ஆக்குங்கள், தொடக்க மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளிகளில் இடைநிற்றல்களை இருபது சதவீதத்திற்கும் குறைவாக ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் குறைக்கவும்.

6. மக்கள்தொகை கல்வி குறித்த முதல் தேசிய கருத்தரங்கு 1969 இல் நடத்தப்பட்டது மற்றும் பள்ளிகளில் மக்கள்தொகை கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது, இதனால் மக்கள் தொகை குறித்த முழுமையான விழிப்புணர்வு பள்ளி மட்டத்திலேயே தொடங்கப்பட்டது.

7. மக்கள்தொகை கொள்கைகளின் விளைவாக, பின்வரும் பகுதிகளில் இலக்குகள் அமைக்கப்பட்டு அடையப்பட்டன:

- ஆரம்பக் கல்வியை உலகமயமாக்குதல் பெண் குழந்தைகளின் திருமண வயதின் உச்ச வரம்பு
- பிரசவ உதவிகள்
- தாய் இறப்பு விகிதம் குறைப்பு

8. 1951 ஆம் ஆண்டில், தேசிய குடும்ப நலத் திட்டம், மையத்தால் வழங்கப்படும் திட்டம், இந்தியாவில் தொடங்கப்பட்டது. அதன் முதன்மையான நோக்கம் பிறப்பு விகிதத்தைக் குறைப்பதே ஆகும், இதனால்

மக்கள் தொகையானது அதன் பொருளாதாரத் தேவையை எளிதில் பூர்த்தி செய்யும் நிலையை அடையும்.

9. தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் இலக்குகள் பின்வருமாறு:

- 2045 ஆம் ஆண்டளவில் மக்கள்தொகையின் பூஜ்ஜிய வளர்ச்சி விகிதத்தை எட்ட வேண்டும்.
- 1000 பிறப்புகளுக்கு 30க்கும் குறைவான குழந்தை இறப்பு விகிதத்தைக் குறைக்க.
- அடிப்படை இனப்பெருக்கம் மற்றும் குழந்தை சுகாதார சேவைகள், பொருட்கள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு ஆகியவற்றிற்கான பூர்த்தி செய்யப்படாத தேவைகளை நிவர்த்தி செய்தல்.
- 14 வயது வரையிலான பள்ளிக் கல்வியை இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் ஆக்குங்கள், தொடக்க மற்றும் நடுநிலைப் பள்ளிகளில் இடைநிற்றல்களை 20 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக ஆண் மற்றும் பெண் இருபாலருக்கும் குறைக்கவும்.

5.5 தொகுப்பு

- இன்று, மக்கள்தொகை கொள்கை கொள்கை வகுப்பதில் பொதுவான அம்சமாகிவிட்டது. பிராந்தியம் சார்ந்த மக்கள்தொகைக் கொள்கைகளும் உள்ளன. பல தனியார் நிறுவனங்கள் பிராந்தியங்கள் மற்றும் நாடுகளுக்கான மக்கள்தொகை கொள்கைகளை வடிவமைப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளன.
- பிளேட்டோ மற்றும் அரிஸ்டாட்டில் போன்ற தத்துவவாதிகள் கூட மக்கள் தொகையைப் பற்றி பேசினர். பிளாட்டோ வாழ்க்கைத் தரத்தை பராமரிக்க ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட மக்கள்தொகைக்கு ஆதரவாக இருந்தார். மறுபுறம், வணிகர்கள் ஒரு பெரிய மக்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தனர், ஏனெனில் இது உற்பத்திக்குத் தேவையான மலிவான உழைப்பை வழங்கும்.
- எந்தவொரு மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் முக்கிய கவனம் நாட்டின் நலன். இது சமச்சீர் மக்கள்தொகையை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, இதனால் நாடு தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைகிறது மற்றும் தனிநபர்கள் திருப்திகரமான சமூக-பொருளாதார சூழலில் வாழ்கின்றனர்.
- இந்தியாவில், மக்களை பாதிக்கும் மிக முக்கியமான மற்றும் ஒரே கூறு கருவுறுதல் ஆகும். மற்ற கூறுகள் இறப்பு மற்றும் இடம்பெயர்வு.
- இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, மக்கள் தொகை, அதன் வளர்ச்சி மற்றும் சமூகத்தில் அதன் விளைவுகள் ஆகியவற்றுக்கு அதிக

முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டது. அனைத்து வளர்ச்சிகளும் மக்கள்தொகை தொடர்பானது மற்றும் ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டு திட்டமும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது. அனைத்து ஐந்தாண்டு திட்டங்களும் மக்கள் தொகையை கட்டுப்படுத்த பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளன.

- 1976 ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்ட தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கையானது, 'திருமண வயதை உயர்த்துதல், பெண் கல்வி, மக்கள்தொகை மதிப்புகள் மற்றும் சிறிய குடும்ப விதிமுறைகளை விரிவுபடுத்துதல், இனப்பெருக்க உயிரியல் மற்றும் கருத்தடை ஆராய்ச்சியை வலுப்படுத்துதல் உள்ளிட்ட அடிப்படை நடவடிக்கைகளை இந்தக் கொள்கை திட்டமிடுகிறது. தனிநபர்கள், குழுக்கள் மற்றும் சமூகங்களுக்கான ஊக்கத்தொகை மற்றும் கட்டாய கருத்தடைக்கான சட்டங்களை இயற்ற மாநில சட்டமன்றங்களை அனுமதித்தல்.
- மக்கள்தொகை கல்வி குறித்த முதல் தேசிய கருத்தரங்கு 1969 இல் நடத்தப்பட்டது மற்றும் பள்ளிகளில் மக்கள்தொகை கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது, இதனால் மக்கள் தொகை குறித்த முழுமையான விழிப்புணர்வை பள்ளி மட்டத்திலேயே தொடங்க முடியும்.
- 1986 இல், மக்கள்தொகைக் கல்விக்கான தேசியக் கொள்கை அமல்படுத்தப்பட்டது. மக்கள்தொகையைக் குறைக்கும் வகையில் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான கல்விக்கு இந்தக் கொள்கை முக்கியத்துவம் அளித்தது. கல்வி மற்றும் கல்வியறிவின் பரவல் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியைக் குறைப்பதற்கான மிகப்பெரிய ஒற்றைக் காரணியாக இருக்கக்கூடும் என்று அது வலியுறுத்தியது.
- 1990 ஆம் ஆண்டில், 1986 ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகை குறித்த தேசிய கல்விக் கொள்கையை மதிப்பாய்வு செய்ய ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. கமிட்டியின் தலைவர் டாக்டர் ராமமூர்த்தி ஆவார், எனவே இந்த அறிக்கை பெரும்பாலும் ராமமூர்த்தி அறிக்கை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இது பல மாற்றங்களை பரிந்துரைத்தது. மக்கள்தொகைக் கட்டுப்பாடு பெரும்பாலும் பெண்கள் மூலமாகவே நடைபெறுவதாகவும், அதனால் பெண்களுக்கு அதிகாரமளிக்கும் போது இனப்பெருக்க ஆரோக்கியம் மற்றும் பாலுணர்வு உள்ளிட்ட பெண்களின் ஆரோக்கியத்தில் கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அது கூறியது.

- திருத்தப்பட்ட தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கை-1992 வயது வந்தோருக்கான கல்விக்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. வறுமை ஒழிப்பு, தேசிய ஒருமைப்பாடு, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, சிறு குடும்ப நெறிமுறைகளை கடைபிடித்தல், பதவி உயர்வு போன்ற தேசிய இலக்குகளை உள்ளடக்கியதாக தேசிய எழுத்தறிவு மிஷன் மேம்படுத்துமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.
- பெண்களின் சமத்துவம், ஆரம்பக் கல்வி மற்றும் அடிப்படை சுகாதாரம் உலகமயமாக்கல்.
- குடும்ப நல அணுகுமுறையானது மக்கள்தொகைக் கொள்கைகளை உருவாக்கும் போது சுகாதாரம், ஊட்டச்சத்து மற்றும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு அம்சங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறையைக் கருதுகிறது. திருமண வயதை உயர்த்துவது, பெண்களின் கல்வியறிவை அதிகரிப்பது மற்றும் பெண்களுக்கு அவர்களின் பாலியல் மற்றும் இனப்பெருக்கம் குறித்து முடிவெடுக்க அதிகாரம் அளிப்பதற்காக அவர்களுக்கு வருமானம் ஈட்டும் வாய்ப்புகளை வழங்குவது போன்ற பிரச்சினைகள் குடும்ப நல அணுகுமுறையின் முக்கியமான கூறுகளாகக் கருதப்பட்டன.
- தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் அடிப்படைக் குறிக்கோள், தாய்வழி ஆரோக்கியம், குழந்தைகளின் உயிர்வாழ்வு மற்றும் கருத்தடை ஆகிய பல்வேறு சிக்கல்களை உள்ளடக்கியது மற்றும் இனப்பெருக்க சுகாதாரப் பாதுகாப்பு அனைவருக்கும் கிடைக்கச் செய்வது மற்றும் மலிவானது. இந்த நோக்கங்கள் மற்றும் இலக்குகளை நிறைவேற்ற, தேசிய சமூக-மக்கள்தொகை இலக்குகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன, அவை ஒவ்வொன்றிலும், 2010 ஆம் ஆண்டிற்குள் அடையப்பட வேண்டும்.

5.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **இடம்பெயர்வு:** இடம்பெயர்வு என்பது தற்காலிகமாக அல்லது நிரந்தரமாக குடியேறும் நோக்கத்திற்காக மக்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு நகர்வதைக் குறிக்கிறது.
- **நகரமயமாக்கல்:** கிராமப்புறங்களில் இருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு மக்கள் தொகை மாறுவது, கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்களின் விகிதத்தில் குறைவதற்கு வழிவகுக்கும் நகரமயமாக்கல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த மாற்றத்திற்கு சமூகங்கள் மாற்றியமைக்கும் வழிகளையும் இது குறிக்கிறது.

- **குழந்தைகள் இறப்பு விகிதம்:** குழந்தை இறப்பு விகிதம் அல்லது IMR என்பது ஒரு வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளின் 1,000 உயிருள்ள பிறப்புகளில் இறப்புகளின் எண்ணிக்கை.
- **சமத்துவம்:** சமத்துவம் என்பது சமூக சமத்துவக் கருத்தை வலியுறுத்தும் ஒரு அரசியல் தத்துவமாகும். எல்லா மனிதர்களும் சமம் என்றும் சம உரிமைகள் மற்றும் வாய்ப்புகளுக்கு தகுதியானவர்கள் என்றும் அது வாதிடுகிறது

5.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. ஒரு நாட்டின் மக்கள் தொகைக் கொள்கை எவ்வாறு சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும்?
2. மக்கள் தொகைக் கொள்கையின் நோக்கங்கள் என்ன?
3. தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கை, 2000ன் இலக்குகள் என்ன?
4. தேசிய மக்கள் தொகைக் கொள்கை பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதவும்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. இந்தியாவின் மக்கள் தொகைக் கொள்கையில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் பங்களிப்பை மதிப்பிடுக.
2. அதிக மக்கள்தொகையை சமாளிக்க இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மக்கள்தொகை கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
3. இந்தியாவில் குடும்ப நலத் திட்டங்களின் தாக்கத்தை விவரிக்கவும்.
4. 2010க்கான தேசிய சமூக-மக்கள்தொகை இலக்குகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.

5.8 மேலும் படிக்க

Van den berg, Hendrik. 2001. Economic Growth and Development. Ohio: McGraw-Hill.

Weil, David N. 2004. Economic Growth. London: Addison Wesley.

Soubbotina, Tatyana P. 2004. Beyond Economic Growth: An Introduction to Sustainable Development. Washington: World Bank.

Thingan, M.L. 1985. The Economics of Development and Planning. Delhi: Vrinda Publications.

Mankar, V.G. 1995. Economic Policy and Planning. Delhi: New Age International Publishers

அலகு 6 வறுமை

கட்டமைப்பு

குறிப்பு

6.0 முன்னுரை

சமூக-பொருளாதார நோய், வறுமை, இன்று இந்தியா எதிர்கொள்ளும் மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும். வறுமை என்பது ஒரு நபர் சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட குறைந்தபட்ச வாழ்க்கைத் தரத்தை பராமரிக்க முடியாத நிலை. குறைந்த அளவிலான உடல்நலம் மற்றும் கல்வி முடிவுகள், சுத்தமான நீர் மற்றும் சுகாதாரத்திற்கான மோசமான அணுகல், போதிய உடல் பாதுகாப்பின்மை, குரல் இல்லாமை, மற்றும் போதுமான திறன் மற்றும் இயக்கத்திற்கான வாய்ப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படைக் காரணமாக இது கருதப்படுகிறது. வறுமை ஒழிப்பு என்பது அனைத்து மாநில மற்றும் மத்திய அளவிலான கொள்கை உருவாக்கத்தின் மையமாக இருந்தது. இந்தியாவில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ நாடு முழுவதும் வறுமை அளவைக் குறைப்பதில் கவனம் செலுத்தின. இந்தியாவில், திட்டக் கமிஷன், தேசிய மற்றும் மாநில அளவில் ஏழைகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் சதவீதத்தை மதிப்பீடு செய்து, வழிமுறைகளை முடிவு செய்து வருகிறது. இந்த வறுமை மதிப்பீடுகள் அதிகாரப்பூர்வமாக கருதப்படுகின்றன. இந்த அலகு இந்தியாவில் வறுமை மற்றும் வறுமைக்கான காரணங்கள் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டத்தை வழங்குகிறது.

6.1 நோக்கங்கள்

இந்தப் பிரிவைச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்: வறுமையின் கருத்து மற்றும் வகைகளை விளக்கவும் வறுமையின் அளவீட்டை ஆராயவும் வறுமைக் கோடு மற்றும் அதன் தீமைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்

6.2 வறுமையின் கருத்து மற்றும் வகைகள்

அமெரிக்க அரசாங்கத்தால் பயன்படுத்தப்படும் வறுமை அளவீடுகளை உருவாக்கிய மோலி ஓர்ஷான்ஸ்கியின் கூற்றுப்படி, 'ஏழையாக இருப்பது என்பது நம்மைச் சுற்றியுள்ள மற்றவர்கள் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் மற்றும் இன்பங்களை இழப்பதாகும்.' வறுமையில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒன்று வருமான வறுமை மற்றொன்று மனித வறுமை. வருமான வறுமை குறிக்கிறது. பொருள் நல்வாழ்வின் தேவைகள் இல்லாததற்கு. மனித வறுமை என்பது சகித்துக்கொள்ளக்கூடிய வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான வாய்ப்பை மறுப்பதைக் குறிக்கிறது. வறுமையின் கருத்தும் உள்ளடக்கமும் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகிறது. வறுமையை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம், முழுமையான வறுமை மற்றும் உறவினர் வறுமை மற்றும் அவை கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

- **முழுமையான வறுமை:** வளர்ந்த நாடுகளில் குறைவாகவே காணப்படுவதால், முழுமையான வறுமை என்பது ஒரு நாகரிக சமுதாயத்தில் வாழ்வதற்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச வருமானம் இல்லாத ஒரு மாநிலமாகும். முழுமையான வறுமை என்பது வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் மக்களின் சதவீதத்தைக் குறிக்கிறது.
- **உறவினர் வறுமை:** எந்தவொரு சமூகத்திலும் பெரும்பான்மையினரின் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் வறுமை வரையறுக்கப்படுகிறது. சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினரின் நுகர்வுச் செலவினங்களுக்கான வருமானம் சமூகத்தின் சராசரி வருமான மட்டத்தை விட வித்தியாசமாக குறைவாக இருக்கும் நிகழ்வை உறவினர் வறுமை குறிக்கிறது. உயர் வருமானக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்களுடன் ஒப்பிடும் போது, குறைந்த வருமானம் கொண்ட குழுவைச் சேர்ந்த ஒரு குழு அல்லது வகுப்பினர் ஏழைகளாக இருப்பதை உறவினர் வறுமை குறிக்கிறது. வளர்ந்த அல்லது வளர்ச்சியடையாத எல்லா நாடுகளிலும் வருமானம் சமமற்ற முறையில் விநியோகிக்கப்படுவதால், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒப்பீட்டு வறுமை உள்ளது.

உறவினர் வறுமைக்கும் முழுமையான வறுமைக்கும் உள்ள வேறுபாடு

உறவினர் மற்றும் முழுமையான வறுமைக்கு இடையிலான முக்கிய வேறுபாடுகள் அட்டவணை 6.1 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 6.1 உறவினர் மற்றும் முழுமையான வறுமைக்கு இடையிலான வேறுபாடுகள்

முழுமையான வறுமை	உறவினர் வறுமை
1. இது வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் மக்களின் மொத்த எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது.	1. இது மற்ற மக்கள் அல்லது பிராந்தியங்களுடன் தொடர்புடைய மக்களின் வறுமையைக் குறிக்கிறது.
2. வளர்ந்த நாடுகளை விட குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு இந்த கருத்து பொருத்தமானது.	2. இந்தியா ஒப்பீட்டளவில் ஏழ்மையானது என்று நாம் கூறும்போது, தனிநபர் வருமானம் தொடர்பாக ஒரு ஒப்பீடு செய்யப்படுகிறது.
3. இந்தியாவில், வறுமையின் உதவியுடன் முழுமையான வறுமை கணக்கிடப்படுகிறது கோடு	3. Lorenz curve மற்றும் Ginni ஆகியவற்றின் உதவியுடன் உறவினர் வறுமை கணக்கிடப்படுகிறது கெழு:
4. இந்தியாவில் மொத்த மக்கள் தொகையில் 21.8 சதவீதம் பேர் ஏழைகள்.	4. தனிநபர் வருமானம் ஒரு நாளைக்கு ஒரு டாலருக்கும் குறைவாக இருப்பதால் இந்தியா ஒப்பீட்டளவில் உலகின் ஏழ்மையான நாடுகளில் ஒன்றாகும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. முழுமையான வறுமை எந்த வகை நாடுகளுக்கு மிகவும் பொருத்தமானது?
2. ஒப்பீட்டு வறுமை என்றால் என்ன?

6.3 இந்தியாவில் வறுமையின் அளவீடு

பொருளாதார வல்லுநர்கள் வறுமையை அளவிடுவதற்கான பல்வேறு வழிகளைக் கண்டறிந்துள்ளனர். வறுமையை அளவிடுவதற்கான முக்கிய வழிகள் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

மனித வறுமைக் குறியீடு மற்றும் பல பரிமாண வறுமைக் குறியீடு

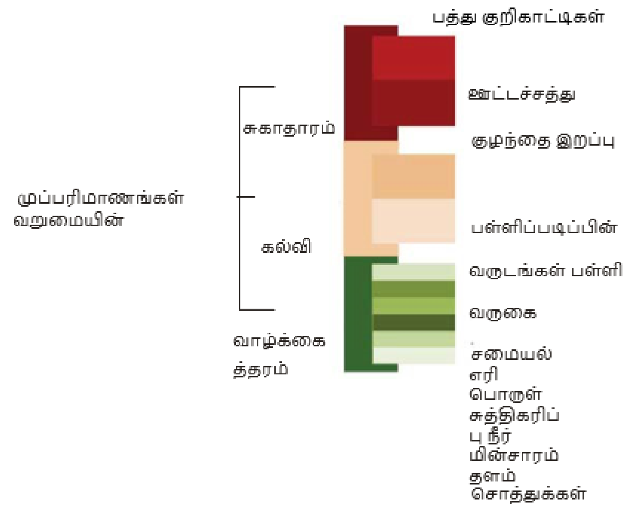
வறுமையில் வாடும் மக்கள் வருமானம் இன்மையால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். பல பரிமாண வறுமைக் குறியீடு (MPI) கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தின் பிற அம்சங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு ஏழையும் ஒரே நேரத்தில் எதிர்கொள்ளும் குறைபாடுகளைப் பிரதிபலிப்பதன் மூலம் வருமான வறுமை நடவடிக்கைகளை நிறைவு செய்கிறது. MPI ஆனது தனிப்பட்ட மட்டங்களில் வறுமையை மதிப்பிடுகிறது, ஏழை மக்களைப் பின்தங்கியவர்களாகக் கொண்டு, அவர்களின் வறுமையின் அளவு அவர்களின் பற்றாக்குறையின் வரம்பினால் அளவிடப்படுகிறது.

நாடுகள், பிராந்தியங்கள் மற்றும் உலகம் முழுவதும் மற்றும் நாடுகளுக்குள்ளேயே இனக்குழு, நகர்ப்புற/கிராமிய இருப்பிடம் அல்லது பிற முக்கிய வீட்டுப் பண்புகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வறுமையில் வாடும் மக்களின் தெளிவான படத்தைக் காட்ட MPIஐப் பிரிக்கலாம். இது இந்த வகையான முதல் சர்வதேச நடவடிக்கையாகும், மேலும் இது வருமான வறுமை நடவடிக்கைகளுக்கு மதிப்புமிக்க நிரப்புதலை வழங்குகிறது, ஏனெனில் இது பற்றாக்குறையை நேரடியாக அளவிடுகிறது. மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய நபர்களை அடையாளம் காணவும், அவர்கள் இழக்கப்பட்ட அம்சங்களைக் காட்டவும் மற்றும் பற்றாக்குறைகளுக்கு இடையே உள்ள தொடர்புகளை வெளிப்படுத்தவும் MPI ஒரு பகுப்பாய்வுக் கருவியாகப் பயன்படுத்தப்படலாம். இது கொள்கை வகுப்பாளர்களை வளங்களை குறிவைக்கவும் கொள்கைகளை மிகவும் திறம்பட வடிவமைக்கவும் உதவுகிறது. வேலை, பாதுகாப்பு மற்றும் அதிகாரமளித்தல் போன்ற ஆர்வத்தின் பிற பரிமாணங்கள் எதிர்காலத்தில் தரவு கிடைக்கும்போது MPI இல் இணைக்கப்படலாம். Oxford Poverty and Human Development Initiative (OPHI) தற்போது இந்த வறுமையின் 'காணாமல் போன பரிமாணங்கள்' பற்றிய சர்வதேச அளவில் ஒப்பிடக்கூடிய தரவுகளை சேகரித்து பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டு வருகிறது.

7 டிசம்பர் 2011 அன்று, ஒரு புதிய பகுப்பாய்வு வெளியிடப்பட்டது, இது அறுபத்தாறு நாடுகளுக்கான துணை தேசிய மட்டத்தில் MPI வறுமையைக் காட்டுகிறது மற்றும் பத்து நாடுகளில் காலப்போக்கில் MPI வறுமையில் மாற்றங்களைக் காட்டுகிறது.

109 வளரும் நாடுகளுக்கான வறுமையின் சர்வதேச அளவீடு, ஒரே நேரத்தில் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பல இழப்புகளைப் பிரதிபலிப்பதன் மூலம் வருமான அடிப்படையிலான வறுமை நடவடிக்கைகளை MPI பூர்த்தி செய்கிறது. MPI ஆனது உடல்நலம், கல்வி மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் ஆகியவற்றில் உள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து, பல பரிமாணங்களில்

ஏழைகளாக உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கையையும் அவர்கள் வீட்டு மட்டத்தில் எதிர்கொள்ளும் குறைபாடுகளையும் காட்டுகிறது. இது மூன்று பரிமாணங்களில் பத்து குறிகாட்டிகளைப் பயன்படுத்துகிறது, கீழே உள்ள வரைபடம் காட்டுகிறது.

உருவாக்கலாம். 6.1 MPI இன் குறிகாட்டிகள் மற்றும் பரிமாணங்கள்

109 வளரும் நாடுகளில் கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம்: தனிப்பட்ட மட்டத்தில் வறுமையின் மூன்று முக்கியமான பரிமாணங்களை அளவிடுவதற்கு MPI பத்து குறிகாட்டிகளைப் பயன்படுத்துகிறது. இவை நேரடியாக சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி விளைவுகளின் பற்றாக்குறையை அளவிடுகின்றன, அதே போல் தண்ணீர், சுகாதாரம் மற்றும் மின்சாரம் போன்ற முக்கிய சேவைகள் எத்தனை பேர் ஏழைகள் என்பது மட்டுமல்லாமல் அவர்களின் தனிப்பட்ட வறுமையின் கலவையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. MPI வறுமையின் தீவிரத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது-ஒவ்வொரு நபரும் ஒரே நேரத்தில் எதிர்கொள்ளும் எடை இழப்புகளின் கூட்டுத்தொகை. குறிகாட்டிகளில் 70 சதவீதத்தை இழந்த ஒரு நபர், 40 சதவீத குறிகாட்டிகளை விட மோசமாக இருக்கிறார்.

2011 க்கு புதியது என்ன?

2010 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, MPI ஆனது இப்போது தேசிய அளவில் 109 வளரும் நாடுகளை உள்ளடக்கியது மற்றும் HDR துணை தேசிய அளவில் செயல்படுகிறது. OPHI இன் ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஒரு பகுப்பாய்வை மேற்கொண்டனர், இது பின்வரும் முடிவுகளை ஊகித்தது:

2011 இல், MPI ஆனது ஐந்து புதிய நாடுகளுக்கு கணக்கிடப்பட்டு இருபது நாடுகளுக்கு புதுப்பிக்கப்பட்டது. அறுபத்தாறு நாடுகளில் உள்ள துணை-தேசியப் பகுதிகளுக்கு MPI கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

காலப்போக்கில் MPI இன் மாற்றங்கள் பத்து நாடுகளுக்கும் அவற்றின் பிராந்தியங்களுக்கும் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

MPI ஆனது நம்பத்தகுந்த எடைகள் மற்றும் வறுமை கட்-ஆஃப்களின் வரம்பிற்கு வலுவாக உள்ளது.

MPI என்பது ஒரு சர்வதேச வறுமை நடவடிக்கையாகும், இது ஐக்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் முதன்மையான மனித வளர்ச்சி அறிக்கைக்காக (HDR) OPHI ஆல் உருவாக்கப்பட்டது. கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் தொடர்பாக ஏழை ஒருவர் எதிர்கொள்ளும் பல குறைபாடுகளை புதுமையான குறியீடு பிரதிபலிக்கிறது.

HDR 2010 வறுமையை ஒரு புதிய அளவுருவின் அடிப்படையில் அளவிடுகிறது, அதாவது பல பரிமாண வறுமைக் குறியீடு (MPI), இது 1997 முதல் பயன்படுத்தப்படும் மனித வறுமைக் குறியீட்டை (HPI) மாற்றியது. மனித வறுமைக் குறியீடு, சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் ஆகியவற்றில் உள்ள ஒட்டுமொத்த பற்றாக்குறையைப் பிரதிபலிக்க நாட்டின் சராசரியைப் பயன்படுத்தியது. வாழ்க்கைத் தரம், சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பற்றாக்குறையின் தீவிரத்தால் சரிசெய்யப்பட்ட, பல பரிமாணங்களில் ஏழை மக்கள் தொகையின் பங்கை MPI குறிக்கிறது. இந்த அளவுருவின்படி, இந்தியாவில் பல பரிமாண வறுமைக் குறியீடு 0.123 மற்றும் வருமான வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் மக்கள் தொகை, PPP ஒரு நாளைக்கு $1.90 (%) 21.2 சதவீதம்.

2012ல், முன்னாள் திட்டக் கமிஷன் புதிதாக அமைக்கப்பட்டது நிபுணர் குழு பின்வரும் முக்கிய நோக்கங்களுடன் சி ரங்கராஜன் தலைமையில் வறுமைக் கணக்கீடு: (i) வறுமைக் கோடுகளை நுகர்வுக் கூடையின் அடிப்படையில் மட்டுமே நிர்ணயிக்க வேண்டுமா அல்லது பிற அளவுகோல்கள் பொருத்தமானதா என்பதை ஆய்வு செய்வதற்கும் வறுமை நிலைகளை மதிப்பிடுவதற்கும் மாற்று முறையை வழங்குதல்; (ii) என்எஸ்எஸ்ஓ முறையின் அடிப்படையிலான நுகர்வு மதிப்பீடுகள் மற்றும் தேசிய கணக்குகளின் மொத்தத்தில் இருந்து வெளிவரும் வேறுபாடுகளை ஆராய்வது; (iii) சர்வதேச வறுமை மதிப்பீட்டு முறைகளை மறுஆய்வு செய்யவும், இவற்றின் அடிப்படையில் அனுபவ வறுமைக் கணிப்பிற்கான ஒரு குறிப்பிட்ட முறையை இந்தியாவில் உருவாக்க முடியுமா என்பதைக் குறிப்பிடவும், மேலும் (iv) இந்த மதிப்பீடுகளை எவ்வாறு பரிந்துரைக்கவும் வறுமையை இந்திய அரசின் பல்வேறு திட்டங்களின் கீழ் தகுதி மற்றும்

குறிப்பு

உரிமைகளுடன் இணைக்கலாம். இந்த குழு தனது அறிக்கையை 2014ல் சமர்ப்பிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திட்ட அமைச்சர் ராவ் இந்தர்ஜித் சிங்கிடம் திரு. ரங்கராஜன் சமர்ப்பித்த அறிக்கையின்படி, நகரங்களில் ஒரு நாளைக்கு ரூ. 47க்கு குறைவாகச் செலவழிப்பவர்கள் ஏழைகளாகக் கருதப்படுவார்கள், இது சுரேஷ் டெண்டுல்கர் கமிட்டி பரிந்துரைத்த நாளொன்றுக்கு ரூ.33-க்கும் அதிகம்.

ரங்கராஜன் குழுவின் மதிப்பீட்டின்படி, டெண்டுல்கர் கமிட்டியின் மாதத்திற்கு ரூ. 1,000 (ரூ. 33) என்ற பரிந்துரையின்படி, ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 1,407 (ஒரு நாளைக்கு ரூ. 47) செலவழிக்கும் நபர் நகரங்களில் ஏழையாகக் கருதப்படுவார்.

கிராமங்களில் மாதம் 972 ரூபாய்க்கு குறைவாக (ஒரு நாளைக்கு 32 ரூபாய்) செலவு செய்பவர்கள் ஏழைகளாகக் கருதப்படுவார்கள். டெண்டுல்கர் கமிட்டி பரிந்துரைத்த மாதத்திற்கு ரூ. 816 (ஒரு நாளைக்கு ரூ. 27) விட இது அதிகம்.

திரு. ரங்கராஜன் குழுவின் கூற்றுப்படி, இந்தியாவில் ஏழைகளின் எண்ணிக்கை 2011-12ல் 36.3 கோடியாக இருந்தது, 2009-10ல் 45.4 கோடியாக இருந்தது. இருப்பினும், டெண்டுல்கர் கமிட்டி, 2009-10ல் ஏழைகளின் எண்ணிக்கை 35.4 கோடியாகவும், 2011-12ல் 26.9 கோடியாகவும் இருந்தது.'

6.3.1 வறுமைக் கோடு மற்றும் தீமைகள்

வறுமைக் கோடு என்பது வறுமை நிலையை வரையறுக்கும் தனிநபர் வருமானத்தின் ஒரு நிலை. ஒரு நாட்டின் வறுமையின் அளவை அளவிட பொருளாதார வல்லுனர்களால் இந்த கருத்து அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது. வறுமையின் அளவைக் கண்டறியவும், நாட்டில் உள்ள ஏழைகளின் எண்ணிக்கையை அளவிடவும், பொருளாதார வல்லுநர்கள் வறுமைக் கோடு என்ற கருத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். வறுமைக் கோடு என்பது தனிநபர் அல்லது குடும்ப வருமானத்தின் அளவாக வரையறுக்கப்படுகிறது, அதற்குக் கீழே ஒருவர் அரசாங்கத் தரங்களின்படி ஏழை என வகைப்படுத்தப்படுகிறார். வறுமைக் கோடு பின்வரும் படிநிலைகள் மூலம் அடையாளம் காணப்படலாம்:

(i) வறுமைக் கோடு என்பது வாழ்வாதாரத்திற்குத் தேவையான உணவு ஆற்றலின் குறைந்தபட்ச ஊட்டச்சத்து அளவின் அடிப்படையில் அடையாளம் காணப்படுகிறது. இந்த குறைந்தபட்ச ஊட்டச்சத்து நிலை உணவு ஆற்றலின் குறைந்தபட்ச தினசரி உட்கொள்ளும் கலோரிகளின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. கிராமப்புறங்களில் ஒரு நபருக்கு ஒரு நாளைக்கு 2,400 கலோரிகள் மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் ஒரு நபருக்கு ஒரு நாளைக்கு 2,100 கலோரிகள் என்ற ஊட்டச்சத்து தேவையின் அடிப்படையில் இந்திய திட்டக் கமிஷன் வறுமைக் கோட்டை வரையறுத்துள்ளது.

(ii) குறைந்தபட்ச கலோரி உட்கொள்ளலைப் பெறுவதற்குத் தேவைப்படும் தனிநபர் நுகர்வுச் செலவின் அடிப்படையில் வறுமைக் கோடு அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. எனவே, வறுமைக் கோடு என்பது ஒரு நபருக்கு குறைந்தபட்ச கலோரி உட்கொள்ளலுக்குத் தேவைப்படும் நுகர்வுச் செலவின் அளவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்கள்தொகையின் சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக அடையாளம் காணப்படுகின்றனர். ஹெட் கவுண்ட் ரேஷியோ இந்தியாவில் வறுமையின் அளவைக் கணக்கிடுகிறது. இந்த முறை ஏழைகளின் எண்ணிக்கையை வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் மக்களின் விகிதமாக அளவிடுகிறது. இது முந்தைய பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தீமைகள்

ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட நபரின் அடிப்படைத் தேவைகள் உணவு, உடை மற்றும் உறைவிடம். சுகாதாரம், கல்வி போன்றவற்றின் புள்ளிவிவரங்கள் உட்பட சமூக-பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பிரதிபலிக்காததற்காக வறுமைக் கோடு அடிக்கடி போட்டியிடுகிறது.

வறுமைக் கோட்டின் மதிப்பீட்டில் உள்ள மற்றொரு சிக்கல் வறுமைக் கோட்டுக் கூடையின் கூறுகளைத் தீர்மானிப்பதாகும். நுகர்வு முறை, கூறுகளின் விலை, ஊட்டச்சத்து தேவைகள் போன்றவற்றுடன் விலை வேறுபாடுகள் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன, இதனால் உண்மையான நிலைமைகளைக் கணக்கிடுவது மற்றும் உண்மையில் பிரதிபலிக்கிறது.

வறுமைக் கோடு மதிப்பீடுகள் மிகவும் பின்தங்கியவர்களின் வளர்ச்சியை இலக்காகக் கொண்ட ஒரு வளைந்த புரிதலாகக் கருதப்படுகிறது. வறுமைக் கோடு எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பது தொடர்பான சில கேள்விகளும் உள்ளன. வருமான அடிப்படையிலான மற்றும் நுகர்வு அடிப்படையிலான கணக்கீடுகளுக்கு வாதங்கள் உள்ளன.

11 ஜூலை 2019 அன்று வெளியிடப்பட்ட 2019 உலகளாவிய பல பரிமாண வறுமைக் குறியீட்டின் (MPI) தரவு மற்றும் வெளியீடு "ஒளிரும் ஏற்றத்தாழ்வுகள்" ஆகியவற்றின் முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள் பின்வருமாறு:

- 101 நாடுகளில், 1.3 பில்லியன் மக்கள் - 23.1 சதவீதம் - பல பரிமாண ஏழைகள்.
- பல பரிமாண ஏழைகளில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு நடுத்தர வருமானம் கொண்ட நாடுகளில் வாழ்கின்றனர்.
- நாடுகளுக்குள் பல பரிமாண வறுமையில் பாரிய மாறுபாடு உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, உகாண்டாவின் தேசிய பல பரிமாண வறுமை

விகிதம் (55.1 சதவீதம்) துணை-சஹாரா ஆப்பிரிக்காவின் சராசரி (57.5 சதவீதம்) போன்றது, ஆனால் உகாண்டாவின் மாகாணங்களில் பல பரிமாண வறுமையின் நிகழ்வு 6.0 சதவீதம் முதல் 96.3 சதவீதம் வரை உள்ளது. துணை-சஹாரா ஆப்பிரிக்காவில் பல பரிமாண வறுமை விகிதம் (6.3–91.9 சதவீதம்).

- 1.3 பில்லியன் பல பரிமாண ஏழை மக்களில் பாதி பேர் 18 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள். மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் 10 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள்.
- தெற்காசியாவில் குழந்தை வறுமை குறித்த இந்த ஆண்டு கவனத்தை ஈர்ப்பது கணிசமான பன்முகத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. தெற்காசியப் பெண்களில் 10.7 சதவீதம் பேர் பள்ளிக்கு வெளியே உள்ளனர் மற்றும் பல பரிமாண ஏழை குடும்பங்களில் வாழ்கின்றனர், அந்த சராசரி மாறுபாட்டை மறைக்கிறது: ஆப்கானிஸ்தானில் 44.0 சதவீதம் பேர் அவ்வாறு செய்கிறார்கள்.
- தெற்காசியாவில், 5 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளில் 22.7 சதவீதம் பேர், ஊட்டச்சத்தின் பற்றாக்குறையில் குடும்பத்திற்குள் சமத்துவமின்மையை அனுபவிக்கின்றனர் (வீட்டில் குறைந்தபட்சம் ஒரு குழந்தையாவது ஊட்டச்சத்து குறைபாடு உள்ளவர் மற்றும் குடும்பத்தில் ஒரு குழந்தையாவது இல்லை). பாகிஸ்தானில் 5 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் குடும்பத்திற்குள்ளான சமத்துவமின்மையை அனுபவிக்கின்றனர்.
- காலப்போக்கில் மாற்றங்கள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 10 நாடுகளில், இந்தியாவும் கம்போடியாவும் தங்கள் MPI மதிப்புகளை மிக வேகமாகக் குறைத்தன - மேலும் அவை ஏழைக் குழுக்களை விட்டுச் செல்லவில்லை.
- பல பரிமாண ஏழை மக்களிடையே சமத்துவமின்மையில் நாடு முழுவதும் பரந்த மாறுபாடு உள்ளது-அதாவது, ஒவ்வொரு ஏழையும் அனுபவிக்கும் வறுமையின் தீவிரத்தில். எடுத்துக்காட்டாக, எகிப்து மற்றும் பராகுவே ஒரே மாதிரியான MPI மதிப்புகளைக் கொண்டுள்ளன, ஆனால் பல பரிமாண ஏழை மக்களிடையே சமத்துவமின்மை பராகுவேயில் கணிசமாக அதிகமாக உள்ளது.
- பொருளாதார சமத்துவமின்மை (கினி குணகத்தைப் பயன்படுத்தி அளவிடப்படுகிறது) மற்றும் MPI மதிப்பு ஆகியவற்றுக்கு இடையே சிறிய அல்லது எந்த தொடர்பும் இல்லை.
- தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 10 நாடுகளில், காலப்போக்கில் மாற்றங்கள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன, மொத்த மக்கள்தொகையைக்

காட்டிலும் ஏழை 40 சதவீத மக்கள் மத்தியில் பற்றாக்குறைகள் வேகமாகக் குறைந்தன.

தலைவர் எண்ணிக்கை வறுமைக் குறியீடு

தேசிய மற்றும் பிராந்திய அளவில் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் மக்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் விகிதாச்சாரத்தை தனித்தனியாக கிராமப்புறம் மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் மதிப்பிடுவதற்கான நோடல் ஏஜென்சியான திட்டக் கமிஷன்; ஒவ்வொரு ஐந்து வருடங்களுக்கும் வறுமை மதிப்பீடு செய்கிறது. சுமார் ஐந்து வருட இடைவெளிக்குப் பிறகு தேசிய மாதிரி ஆய்வு அமைப்பு (NSSO) நடத்திய குடும்ப நுகர்வு செலவினங்களின் பெரிய மாதிரி கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் இந்த கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது. 'ஏழைகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் விகிதாச்சாரத்தை மதிப்பிடுதல்' (லக்டவாலா குழு அறிக்கை என அழைக்கப்படும்) குறித்த நிபுணர் குழுவின் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வழிமுறையின் அடிப்படையில் 1997 ஆம் ஆண்டு முதல் வறுமைக் கோடு மற்றும் வறுமை விகிதத்தை ஆணையம் மதிப்பிட்டு வருகிறது. NSS 61வது சுற்று (ஜூலை 2004 முதல் ஜூன் 2005 வரை) நுகர்வோர் செலவினத் தரவுகளின் அடிப்படையில், வறுமை விகிதம் கிராமப்புறங்களில் 28.3 சதவீதமாகவும், நகர்ப்புறங்களில் 25.7 சதவீதமாகவும், 2004-ல் நாட்டிற்கு 27.5 சதவீதமாகவும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 05 சீரான திரும்ப அழைக்கும் காலத்தை (URP) பயன்படுத்துகிறது. URP இல், அனைத்து பொருட்களுக்கான நுகர்வோர் செலவினத் தரவு 30 நாள் திரும்ப அழைக்கும் காலத்திற்கு சேகரிக்கப்படுகிறது. அதே காலக்கட்டத்தில் கலப்பு திரும்ப அழைக்கும் காலகட்டத்தின் (MRP) அடிப்படையில், வறுமை விகிதங்கள் கிராமப்புறங்களில் 21.8 சதவீதமாகவும், நகர்ப்புறங்களில் 21.7 சதவீதமாகவும், நாடு முழுவதும் 21.8 சதவீதமாகவும் உள்ளது. MRP இல், ஐந்து உணவு அல்லாத பொருட்களுக்கான நுகர்வோர் செலவுத் தரவு, அதாவது ஆடை, காலணி, நீடித்த பொருட்கள், கல்வி மற்றும் நிறுவன மருத்துவ செலவுகள் ஆகியவை 365-நாள் திரும்ப அழைக்கும் காலத்திற்கு சேகரிக்கப்பட்டு மீதமுள்ள பொருட்களுக்கான நுகர்வுத் தரவு 30-க்கு சேகரிக்கப்படுகிறது. - நாள் நினைவு காலம். URP நுகர்வு (27.5) அடிப்படையில் 2004-05 இல் வறுமை மதிப்பீடு 1993-94 (36) உடன் ஒப்பிடத்தக்கது. MRP நுகர்வு (சுமார் 21.8) அடிப்படையில் 2004-05 இல் வறுமை மதிப்பீடுகள் தோராயமாக (ஆனால் கண்டிப்பாக இல்லை) 1999-2000 (26.1) உடன் ஒப்பிடத்தக்கது. URP மற்றும் MRP முறைகளின் அடிப்படையில் ஒப்பிடக்கூடிய வறுமை மதிப்பீடுகளை அட்டவணை 6.2 காட்டுகிறது. கிராமப்புற இந்தியாவிற்கான வறுமை விகிதம் URP அடிப்படையில் நகர்ப்புறங்களுக்கான வறுமை விகிதத்தை விட

கணிசமாக அதிகமாக உள்ளது, அதே நேரத்தில் MRP அடிப்படையில் இது கிட்டத்தட்ட ஒரே மாதிரியாக உள்ளது.

அட்டவணை 6.2 URP மற்றும் MRP முறைகளின் அடிப்படையில் ஒப்பிடக்கூடிய வறுமை மதிப்பீடுகள்

URP மற்றும் MRP (சதவீதம்) மூலம் வறுமை விகிதங்கள்			
வ. எண்.	**வகை**	**ஆண்டுகள்**	
	யுஆர்பி முறை மூலம் (சீரான திரும்ப அழைக்கும் காலம்)	**1993-94**	**2004–05**
1	கிராமப்புறம்	37.3	28.3
2	நகர்ப்புறம்	32.4	25.7
3	**அனைத்து இந்தியா**	36.0	27.5
	MRP முறை மூலம் (கலப்பு திரும்ப அழைக்கும் காலம்)	**1999-94**	**2004–05**
4	கிராமப்புறம்	27.1	21.8
5	நகர்ப்புறம்	23.1	21.7
6	**அனைத்து இந்தியா**	26.1	21.8

6

வறுமை இடைவெளி (PG) என்பது ஏழை குடும்பங்களின் செலவுக்கும் வறுமைக் கோட்டிற்கும் இடையே உள்ள சராசரி வித்தியாசம் என வரையறுக்கப்படுகிறது. மற்ற அனைவருக்கும் இடைவெளி பூஜ்ஜியமாகக் கருதப்படுகிறது. வறுமை இடைவெளி என்பது ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்திற்கும் வறுமைக் கோட்டிற்கும் இடையே உள்ள இடைவெளிகளின் சராசரி, எல்லா மக்களையும் விட. தனிநபர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள சராசரி அளவை இது குறிக்கிறது (அவர்கள் அவ்வாறு செய்தால்). வறுமை இடைவெளிக் குறியீடு வறுமைக் கோட்டின் சதவீதமாக வறுமை இடைவெளியை வெளிப்படுத்துகிறது.

வறுமை இடைவெளியானது, ஒவ்வொரு ஏழையின் வருமானத்தையும் சரியாக வறுமைக் கோட்டுக்குக் கொண்டுவரும் பரிமாற்றத்தை அளவிடுகிறது, இதன் மூலம் வறுமையை நீக்குகிறது. இந்த வழியில், வறுமை இடைவெளி வறுமையின் ஆழத்தையும், அதன் நிகழ்வுகளையும் பிரதிபலிக்கிறது. இருப்பினும், வறுமை இடைவெளிக் குறியீடு ஏழைகளிடையே சமத்துவமின்மையின் அளவிற்கு உணர்வற்றது. ஏழை ஒருவரிடம் இருந்து ஏழைக்கு வருமானம் மாற்றப்பட்டால், வறுமை இடைவெளிக் குறியீடு மாறாது. இந்த வரம்பு இருந்தபோதிலும், வறுமை இடைவெளி அளவீடு எளிய தலை எண்ணிக்கை குறியீட்டை விட நிச்சயமாக உயர்ந்தது மற்றும் தாமதமாக இது பொதுவான பயன்பாட்டில் உள்ளது.

வறுமை இடைவெளி குறியீட்டின் மதிப்பீடுகள்

ஓஸ்லர், டாட் மற்றும் ராவல்லியன் ஆகியோர் உலக வங்கியின் வறுமை மற்றும் மனித வளப் பிரிவுக்காக இந்த மதிப்பீடுகளைத் தொகுத்துள்ளனர். இந்த மதிப்பீடுகள் 1950-51 முதல் 1973-74 வரை நீண்ட காலப் போக்கு இல்லை என்று விளக்குகிறது, ஆனால் அதன் பிறகு 1989-90 வரை வறுமை இடைவெளி குறியீட்டில் நிலையான சரிவு ஏற்பட்டது. 1990 களில், இந்தப் போக்கு ஒதுக்கப்பட்டது மற்றும் ஜூலை 1995 முதல் டிசம்பர் 1997 வரை, வறுமை இடைவெளிக் குறியீடு கிராமப்புற மக்களுக்கு 8.21 ஆகவும் நகர்ப்புற மக்களுக்கு 7.27 ஆகவும் இருந்தது.

(iv) சதுர வறுமை இடைவெளி குறியீடு

வர்க்க வறுமை இடைவெளிக் குறியீடு என்பது வர்க்க விகிதாசார வறுமை இடைவெளிகளின் சராசரி என வரையறுக்கப்படுகிறது. இந்த நடவடிக்கை வறுமையின் தீவிரத்தை பிரதிபலிக்கிறது, ஏனெனில் இது ஏழைகளிடையே சமத்துவமின்மைக்கு உணர்திறன் கொண்டது. வர்க்க வறுமை இடைவெளிக் குறியீடு என்பது வறுமை இடைவெளிகளின் (வறுமைக் கோட்டின் விகிதமாக) எடையிடப்பட்ட தொகையாகும், அங்கு எடைகள் PG போன்ற விகிதாசார வறுமை இடைவெளிகளாகும், ஆனால் ஒவ்வொரு கவனிப்புக்கும் எடைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, வர்க்க வறுமை இடைவெளிக் குறியீட்டிற்கு வருமான வறுமை சிறந்த அளவீடு ஆகும்.

ஓஸ்லர், கௌரவ் தத் மற்றும் ரவல்லியன் ஆகியோர் வர்க்க வறுமை இடைவெளிக்கான மதிப்பீடுகளை வழங்கியுள்ளனர். இந்த மதிப்பீடுகள் 1950-51 உடன் ஒப்பிடுகையில் 1973-74 வரை வறுமையின் தீவிரம் குறையவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. இருப்பினும், 1973-74 முதல் நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற மக்களுக்கான வர்க்க இடைவெளி குறியீட்டில் கூர்மையான சரிவு உள்ளது. கிராமப்புற மக்களைப் பொறுத்தவரை, 1973-74 இல் 7.13 ஆக இருந்த வர்க்க வறுமை இடைவெளிக் குறியீடு 1997 இல் 2.76 ஆக இருந்தது. இதேபோல், நகர்ப்புற மக்களைப் பொறுத்தவரை, வர்க்க வறுமை இடைவெளிக் குறியீடு 1973-74 இல் 5.22 இல் இருந்து 1999 இல் 2.73 ஆகக் குறைந்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. நாடுகளுக்குள் பல பரிமாண வறுமை எவ்வாறு மாறுபடுகிறது?
4. வறுமை இடைவெளியை வரையறுக்கவும்.

6.4 இந்தியாவில் வறுமைக்கான காரணங்கள் மற்றும் அதைப் போக்குவதற்கான பரிந்துரைகள்

இந்தியாவில் வறுமைக்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில கீழே விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன:

(i) **மக்கள் தொகை வளர்ச்சி:** இந்தியாவில் வறுமையின் முக்கிய பிரச்சனைகளில் ஒன்று, குறிப்பாக ஏழைகள் மத்தியில் அதிக மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் ஆகும். இதற்குக் காரணம், மரபுகள், கல்வியறிவின்மை மற்றும் ஆண் குழந்தை மீதான அவர்களின் விருப்பத்தின் மீதான வலுவான நம்பிக்கை, இதன் விளைவாக மக்கள்தொகை அதிகரிப்பு ஏற்படுகிறது. மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வருமானம் மற்றும் உணவளிக்க ஏராளமான வாய்கள் இருப்பதால், அவர்களால் வாழ்க்கையைச் சந்திக்க முடியவில்லை.

(ii) **குறைந்த பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம்:** பொருளாதார வளர்ச்சியின் குறைந்த விகிதம் வறுமைக்கு மற்றொரு முக்கிய காரணம். இந்தியாவில் பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம் தேவையான அளவை விட குறைவாக உள்ளது. இது குறைந்த தனிநபர் வருமானத்தைக் குறிக்கிறது, இது குறைந்த வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. திட்ட காலத்தில் இந்தியாவில் மக்கள்தொகை ஆண்டு சராசரி விகிதத்தில் 2 சதவீதத்திற்கு மேல் அதிகரித்து வருகிறது. பொருளாதாரத்தில் குறைந்த வளர்ச்சி விகிதம் இருப்பதால் வேலை வாய்ப்புகள் மெதுவாக அதிகரிக்கின்றன. இதனால் ஏழைக் குடும்பங்கள் ஏழ்மை நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளன.

(iii) **வேலையின்மை:** 2 கோடிக்கும் அதிகமான வேலையில்லாத மக்களுடன் (2003-2004 இல்), இந்தியா வேலையின்மை மற்றும் குறைந்த வேலையின் பிடியில் உள்ளது. வேலை தேடுவோரின் எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிடும்போது வேலை வாய்ப்புகள் குறைவு. வேலைவாய்ப்பை உருவாக்க சிறு மற்றும் குடிசைத் தொழில்களை ஊக்குவிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன; இருப்பினும், இந்தத் தொழில்கள் கூட போதுமான பணியாளர்களை உறிஞ்சி வறுமையைக் குறைக்க முடியவில்லை. இதனால், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மற்றும் கடன் சுமை ஆகியவை வறுமைப் பிரச்சனையை மேலும் தீவிரமாக்குவதற்குக் காரணமாகும்.

(iv) **கல்வியின்மை:** மக்கள்தொகை வளர்ச்சி நீண்ட காலமாக கல்வியின் பற்றாக்குறையுடன் தொடர்புடையது. ஏழைகளுக்கு கல்விக்கான அணுகல் குறைவாக இருப்பதால், அவர்கள் பொதுவாக குறைந்த ஊதியம் பெறும் வேலைகளில் முடிவடைகின்றனர். இதனால், குறைந்த வருமானம் கிடைக்கிறது. ஏனெனில், பெரும்பாலான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் படிப்பறிவில்லாதவர்கள்; குடும்பத்தில் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தால், அது செல்வத்தைப் பெற உதவும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

(v) **பணவீக்க அழுத்தம்:** தொடர்ந்து விலைவாசி உயர்வு ஏழைகளின் துயரத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தியுள்ளது. விலையில் கூர்மையான உயர்வு நிலையான மற்றும் குறைந்த வருமானம் பெறுபவர்களின் உண்மையான வருமானத்தில் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. இதனால் ஏழைகள் வாங்கும் சக்தியை குறைத்துக்கொண்டனர். இதையொட்டி, குறைந்த வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு வழிவகுத்தது.

(vi) **சமூக-கலாச்சார காரணிகள்:** நாட்டின் சமூக-கலாச்சார அமைப்பும் வறுமைக்கு பெரிய அளவில் பங்களிக்கிறது. பொதுவாக, தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பழங்குடி குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்கள், ஏழைகளை உள்ளடக்கியவர்கள். கல்வியறிவின்மை மற்றும் இயக்கம் குறைந்த வாய்ப்புகள் வறுமையை நிலைநிறுத்துகிறது. சாதி அமைப்பு, கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு, மத நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கைகள், பரம்பரைச் சட்டம் போன்ற காரணிகள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு தடையாக உள்ளன.

(vii) **வளர்ச்சி உத்தி:** அரசின் திட்டங்களில் வகுக்கப்பட்ட பல்வேறு உத்திகள் முறையாக செயல்படுத்தப்படவில்லை. இன்னும் சில அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை. உண்மையில், தி வளர்ச்சி உத்தி ஏழைகளை வளர்ச்சி செயல்முறையிலிருந்து விலக்கி வைத்துள்ளது. பேராசிரியர் H. மேகநாத் தேசாய், 'இந்தியாவின் வறுமையை உருவாக்கும் திட்டங்கள் அதன் வறுமையை அகற்றும் திட்டத்தை விட பெரியது.'

(viii) **வருமானத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள்:** நாட்டின் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் வருமான ஏற்றத்தாழ்வு வறுமைக்கு மற்றொரு காரணமாகும். திட்ட காலத்தில், பெருகிய வருவாயில் பெரும் பகுதி வசதி படைத்தவர்களால் மூலைமுடுக்கப்பட்டது. வருமானம் மற்றும் சொத்துப் பகிர்வில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் காரணமாக, தனிநபர் வருமானத்தில் ஒரு சிறிய உயர்வு கூட ஏழைகளைப் பாதிக்கவில்லை. அதனால், வறுமைப் பிரச்னை தீவிரமடைந்துள்ளது.

(ix) **போதிய வறுமை எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள்:** நாட்டில் நிலவும் வறுமைப் பிரச்சனையின் பெரிய அளவைக் கருத்தில் கொண்டு, அரசாங்கம் எடுத்துள்ள வறுமை ஒழிப்பு நடவடிக்கைகள் போதுமானதாக இல்லை. அவற்றில் சில அரை மனதுடன் செயல்படுத்தப்பட்டு, செயல்படுத்தப்பட்டவை, மக்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரிவினருக்கு மட்டுமே பயனளிக்கின்றன. நடவடிக்கைகள் செயல்படுத்தப்பட்டாலும், வறுமையை ஒழிப்பதில் வெற்றி குறைவாகவே உள்ளது.

(x) **மூலதன பற்றாக்குறை:** பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வறுமை வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் ஒரு மிக முக்கியமான காரணி மூலதன உருவாக்கம். இந்தியாவில் மூலதனப் பற்றாக்குறை உள்ளது, இதன் விளைவாக குறைந்த உற்பத்தித்திறன், குறைந்த தனிநபர் வருமானம் மற்றும் இறுதி விளைவு வறுமை.

(xi) **உலகமயமாக்கல்:** உலகமயமாக்கல் பல குடும்பங்களை வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே தள்ளியுள்ளது. உலகமயமாக்கல் செயல்முறையின் தொடக்கத்திற்குப் பிறகு விவசாய நிலங்கள் ஏற்றுமதி பயிர்களின் உற்பத்திக்கு பயன்படுத்தப்படுவதால், சில முக்கியமான உணவுப் பயிர்களின் உற்பத்தி குறைந்துள்ளது. தாராளமயமாக்கல், விவசாயப் பொருட்களின் விலைகள் குறைவாக இருக்கும் உலகச் சந்தையில் சிறு விவசாயிகளை போட்டியிட நிர்ப்பந்தித்தது.

(xii) **அரசியல் காரணிகள்:** நாட்டின் அரசியல் அமைப்பும் வறுமையின் தொடர்ச்சிக்கான காரணிகளில் ஒன்றாகும். அரசியல் அதிகாரம் நகர்ப்புறம் மற்றும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள சமூகத்தின் மேல் அடுக்குகளின் கைகளில் குவிந்துள்ளது. சமூகத்தின் பணக்கார பிரிவினரின் நலனை மேம்படுத்துவதற்காக பொருளாதாரக் கொள்கைகள் வகுக்கப்படுகின்றன. ஏழை மக்கள், குறிப்பாக விவசாயிகள், நிலமற்ற தொழிலாளர்கள், பழங்குடி மக்கள் மற்றும் குடிசைவாசிகள் இந்த செயல்பாட்டில் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

வறுமைக் குறைப்பு உத்திகள்

உலகின் மிகவும் வளர்ச்சியடையாத நாடுகளுக்கு, வங்கியின் உதவித் திட்டங்கள் வறுமைக் குறைப்பு உத்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. நாட்டின் நிதி மற்றும் பொருளாதார நிலைமையின் விரிவான பகுப்பாய்வோடு உள்ளூர் குழுக்களின் குறுக்கு பிரிவை இணைப்பதன் மூலம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது; உலக வங்கி கேள்விக்குரிய நாட்டிற்குத் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு மூலோபாயத்தை உருவாக்கியது. பின்னர் அரசாங்கம் வறுமையைக் குறைப்பதற்கான நாட்டின் முன்னுரிமைகள்

மற்றும் இலக்குகளை அடையாளம் காட்டுகிறது, மேலும் உலக வங்கி அதன் உதவி முயற்சிகளை அதற்கேற்ப சீரமைக்கிறது.

நாற்பத்தைந்து நாடுகள் 25.1 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களை 'உலகின் ஏழ்மையான நாடுகளுக்கான உதவியாக' உறுதியளித்தன, இது உலக வங்கியின் சங்கமான சர்வதேச வளர்ச்சி சங்கத்திற்கு (IDA) செல்கிறது. செல்வந்த நாடுகள் சில சமயங்களில் தங்கள் சொந்த உதவித் திட்டங்களுக்கு நிதியளிக்கும் போது, நோய்களுக்கானவை உட்பட, மற்றும் IDA விமர்சனங்களைப் பெற்றாலும், உலக வங்கியின் தலைவர் ராபர்ட் B. ஜோலிக், 15 டிசம்பர் 2007 அன்று கடன்கள் அறிவிக்கப்பட்டபோது, IDA பணம் என்று கூறினார். 'ஏழை வளரும் நாடுகள் நம்பியிருக்கும் முக்கிய நிதி'

அனைத்து உத்திகளையும் செயல்படுத்தினாலும், இந்தியா தற்போது ஒவ்வொரு ஆண்டும் நாற்பது மில்லியன் மக்களை நடுத்தர வர்க்கத்தில் சேர்க்கிறது. ஃபோர்காஸ்டிங் இன்டர்நேஷனலின் நிறுவனர் மார்வின் J. செட்ரான் போன்ற ஆய்வாளர்கள் 300 மில்லியன் இந்தியர்கள் இப்போது நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று எழுதுகிறார்கள்; அவர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் வறுமையில் இருந்து மீண்டுள்ளனர். தற்போதைய வளர்ச்சி விகிதத்தில், 2025-க்குள் பெரும்பான்மையான இந்தியர்கள் நடுத்தர வர்க்கத்தினராக இருப்பார்கள்.

அரசாங்க முன்முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், பெருநிறுவன சமூகப் பொறுப்பு (CSR) கார்ப்பரேட் துறையின் நிகழ்ச்சி நிரலில் குறைவாகவே உள்ளது. தனிநபர்கள் மற்றும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களிடமிருந்து 10 சதவீத நிதி மட்டுமே வருகிறது, மேலும் 'CSR முயற்சிகளில் பெரும்பகுதி கலைநயத்துடன் தோற்றமளிக்கப்பட்டு, அதை மீண்டும் இருப்புநிலைக் குறிப்பிற்கு மாற்றுகிறது'. பல ஆண்டுகளாக பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையிலான வருமான இடைவெளி அதிகரித்து வருவது சமூக பின்னடைவு பற்றிய அச்சத்தை எழுப்பியுள்ளது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

5. இந்தியாவில் வறுமைக்கான இரண்டு காரணங்களை பட்டியலிடுங்கள்.
6. மூலதன உருவாக்கம் எப்படி பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், வறுமைக்கும் வழிவகுக்கும்?

6.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. சமூக-பொருளாதார நோய், வறுமை, இன்று இந்தியா எதிர்கொள்ளும் மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும்.
2. சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினரின் நுகர்வுச் செலவினங்களுக்கான வருமானம் சமூகத்தின் சராசரி வருமான மட்டத்தை விட வித்தியாசமாக குறைவாக இருக்கும் நிகழ்வை உறவினர் வறுமை குறிக்கிறது.
3. நாடுகளுக்குள் பல பரிமாண வறுமை பெரிதும் மாறுபடுகிறது. MPI இன் படி நேபாளம் கம்போடியாவை விட ஏழ்மையானது, ஆனால் கம்போடியாவின் ஏழ்மையான பகுதி நேபாளத்தின் ஏழ்மையான பகுதியை விட ஏழ்மையானது.
4. வறுமை இடைவெளி என்பது ஏழை குடும்பத்தின் செலவுக்கும் வறுமைக் கோட்டிற்கும் இடையே உள்ள சராசரி வித்தியாசம் என வரையறுக்கப்படுகிறது.
5. இந்தியாவில் வறுமைக்கான இரண்டு காரணங்கள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:
    - மக்கள்தொகை வளர்ச்சி
    - குறைந்த பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம்
6. பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வறுமை வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் ஒரு மிக முக்கியமான காரணி மூலதன உருவாக்கம். இந்தியாவில் மூலதனப் பற்றாக்குறை உள்ளது, இதன் விளைவாக குறைந்த உற்பத்தித்திறன், குறைந்த தனிநபர் வருமானம் மற்றும் இறுதி விளைவு வறுமை.

6.6 தொகுப்பு

- அமெரிக்க அரசாங்கத்தால் பயன்படுத்தப்படும் வறுமை அளவீடுகளை உருவாக்கிய மோலி ஓர்ஷான்ஸ்கியின் கூற்றுப்படி, 'ஏழையாக இருப்பது என்பது நம்மைச் சுற்றியுள்ள மற்றவர்கள் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் மற்றும் இன்பங்களை இழப்பதாகும்.'
- வறுமையின் கருத்தும் உள்ளடக்கமும் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகிறது. இந்தியாவில் வறுமை என்பது அந்த சூழ்நிலையில் வரையறுக்கப்படுகிறது, இதில் ஒரு தனிநபர் குறைந்தபட்ச வாழ்வாதாரத்தை வாங்குவதற்கு போதுமான அளவு சம்பாதிக்கத்

குறிப்பு

தவறுகிறார். திருப்திகரமான ஊட்டச்சத்து உணவு, குறைந்தபட்ச தேவையான ஆடை, வீடு மற்றும் சுத்தமான தண்ணீர் போன்ற குறைந்தபட்ச சுகாதார வசதிகள் போன்றவை இதில் அடங்கும்.

- வறுமையில் வாடும் மக்கள் வருமானம் இன்மையால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். பல பரிமாண வறுமைக் குறியீடு (MPI) கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தின் பிற அம்சங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு ஏழையும் ஒரே நேரத்தில் எதிர்கொள்ளும் குறைபாடுகளைப் பிரதிபலிப்பதன் மூலம் வருமான வறுமை நடவடிக்கைகளை நிறைவு செய்கிறது.
- 109 வளரும் நாடுகளுக்கான வறுமையின் சர்வதேச அளவீடு, ஒரே நேரத்தில் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பல இழப்புகளைப் பிரதிபலிப்பதன் மூலம் வருமான அடிப்படையிலான வறுமை நடவடிக்கைகளை MPI பூர்த்தி செய்கிறது. MPI ஆனது சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் ஆகியவற்றில் உள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து, பல பரிமாணங்களில் ஏழைகளாக உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கையையும், அவர்கள் வீட்டு மட்டத்தில் எதிர்கொள்ளும் குறைபாடுகளையும் காட்டுகிறது.
- HDR 2010 வறுமையை ஒரு புதிய அளவுருவின் அடிப்படையில் அளவிடுகிறது, அதாவது பல பரிமாண வறுமைக் குறியீடு (MPI), இது 1997 முதல் பயன்படுத்தப்படும் மனித வறுமைக் குறியீட்டை (HPI) மாற்றியது. வாழ்க்கைத் தரம், சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பற்றாக்குறையின் தீவிரத்தால் சரிசெய்யப்பட்ட, பல பரிமாணங்களில் ஏழை மக்கள் தொகையின் பங்கை MPI குறிக்கிறது.
- தேசிய மற்றும் பிராந்திய அளவில் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் மக்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் விகிதாச்சாரத்தை தனித்தனியாக கிராமப்புறம் மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் மதிப்பிடுவதற்கான நோடல் ஏஜென்சியான திட்டக் கமிஷன்; ஒவ்வொரு ஐந்து வருடங்களுக்கும் வறுமை மதிப்பீடு செய்கிறது.
- சுமார் ஐந்து வருட இடைவெளிக்குப் பிறகு தேசிய மாதிரி ஆய்வு அமைப்பு (NSSO) நடத்திய குடும்ப நுகர்வு செலவினங்களின் பெரிய மாதிரி கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் இந்த கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது. 'ஏழைகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் விகிதாச்சாரத்தை மதிப்பிடுதல்' (லக்டவாலா குழு அறிக்கை என அழைக்கப்படும்) குறித்த நிபுணர் குழுவின் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள

குறிப்பு

வழிமுறையின் அடிப்படையில் 1997 ஆம் ஆண்டு முதல் வறுமைக் கோடு மற்றும் வறுமை விகிதத்தை ஆணையம் மதிப்பிட்டு வருகிறது.

- வறுமை இடைவெளி (PG) என்பது ஏழைக் குடும்பங்களின் செலவுக்கும் வறுமைக் கோட்டிற்கும் இடையே உள்ள சராசரி வித்தியாசம் என வரையறுக்கப்படுகிறது. மற்ற அனைவருக்கும் இடைவெளி பூஜ்ஜியமாகக் கருதப்படுகிறது. வறுமை இடைவெளி என்பது ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்திற்கும் வறுமைக் கோட்டிற்கும் இடையே உள்ள இடைவெளிகளின் சராசரி, எல்லா மக்களையும் விட. தனிநபர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள சராசரி அளவை இது குறிக்கிறது (அவர்கள் அவ்வாறு செய்தால்).
- வர்க்க வறுமை இடைவெளிக் குறியீடு என்பது வர்க்க விகிதாசார வறுமை இடைவெளிகளின் சராசரி என வரையறுக்கப்படுகிறது. இந்த நடவடிக்கை வறுமையின் தீவிரத்தை பிரதிபலிக்கிறது, ஏனெனில் இது ஏழைகளிடையே சமத்துவமின்மைக்கு உணர்திறன் கொண்டது. வர்க்க வறுமை இடைவெளிக் குறியீடு என்பது வறுமை இடைவெளிகளின் (வறுமைக் கோட்டின் விகிதமாக) எடையிடப்பட்ட தொகையாகும், அங்கு எடைகள் PG போன்ற விகிதாசார வறுமை இடைவெளிகளாகும், ஆனால் ஒவ்வொரு கவனிப்புக்கும் எடைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.
- இந்தியாவில் வறுமையின் முக்கிய பிரச்சனைகளில் ஒன்று, குறிப்பாக ஏழைகள் மத்தியில் அதிக மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் ஆகும். இதற்குக் காரணம், மரபுகள், கல்வியறிவின்மை மற்றும் ஆண் குழந்தை மீதான அவர்களின் விருப்பத்தின் மீதான வலுவான நம்பிக்கை, இதன் விளைவாக மக்கள்தொகை அதிகரிப்பு ஏற்படுகிறது. மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வருமானம் மற்றும் உணவளிக்க ஏராளமான வாய்கள் இருப்பதால், அவர்களால் வாழ்க்கையைச் சந்திக்க முடியவில்லை.
- தொடர்ந்து விலைவாசி உயர்வு ஏழைகளின் துயரத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தியுள்ளது. விலையில் கூர்மையான உயர்வு நிலையான மற்றும் குறைந்த வருமானம் பெறுபவர்களின் உண்மையான வருமானத்தில் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. இதனால் ஏழைகள் வாங்கும் சக்தியை குறைத்துக்கொண்டனர். இதையொட்டி, குறைந்த வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு வழிவகுத்தது.
- அரசின் திட்டங்களில் வகுக்கப்பட்ட பல்வேறு உத்திகள் முறையாக செயல்படுத்தப்படவில்லை. இன்னும் சில அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை. உண்மையில், வளர்ச்சி உத்தி ஏழைகளை

வளர்ச்சி செயல்முறையிலிருந்து விலக்கி வைத்துள்ளது. பேராசிரியர் எச். மேகநாத் தேசாய், 'இந்தியாவின் வறுமையை உருவாக்கும் திட்டங்கள் அதன் வறுமையை அகற்றும் திட்டத்தை விட பெரியது' என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

- பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வறுமை வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் ஒரு மிக முக்கியமான காரணி மூலதன உருவாக்கம். இந்தியாவில் மூலதனப் பற்றாக்குறை உள்ளது, இதன் விளைவாக குறைந்த உற்பத்தித்திறன், குறைந்த தனிநபர் வருமானம் மற்றும் இறுதி விளைவு வறுமை.
- உலகமயமாக்கல் பல குடும்பங்களை வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே தள்ளியுள்ளது. உலகமயமாக்கல் செயல்முறையின் தொடக்கத்திற்குப் பிறகு விவசாய நிலங்கள் ஏற்றுமதி பயிர்களின் உற்பத்திக்கு பயன்படுத்தப்படுவதால், சில முக்கியமான உணவுப் பயிர்களின் உற்பத்தி குறைந்துள்ளது. தாராளமயமாக்கல், விவசாயப் பொருட்களின் விலைகள் குறைவாக இருக்கும் உலகச் சந்தையில் சிறு விவசாயிகளை போட்டியிட நிர்ப்பந்தித்தது.
- நாற்பத்தைந்து நாடுகள் 25.1 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களை 'உலகின் ஏழ்மையான நாடுகளுக்கான உதவியாக' உறுதியளித்தன, இது உலக வங்கியின் சங்கமான சர்வதேச வளர்ச்சி சங்கத்திற்கு (IDA) செல்கிறது. இது எண்பது ஏழை நாடுகளுக்கு கடன் வடிவில் விநியோகிக்கப்படுகிறது.
- அரசாங்க முன்முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், பெருநிறுவன சமூகப் பொறுப்பு (CSR) கார்ப்பரேட் துறையின் நிகழ்ச்சி நிரலில் குறைவாகவே உள்ளது. தனிநபர்கள் மற்றும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களிடமிருந்து 10 சதவீத நிதி மட்டுமே வருகிறது, மேலும் 'சிஎஸ்ஆர் முயற்சிகளில் பெரும்பகுதி கலைநயத்துடன் தோற்றமளிக்கப்பட்டு, அதை மீண்டும் இருப்புநிலைக் குறிப்பிற்கு மாற்றுகிறது'. பல ஆண்டுகளாக பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையிலான வருமான இடைவெளி அதிகரித்து வருவது சமூக பின்னடைவு பற்றிய அச்சத்தை எழுப்பியுள்ளது.

6.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

- முழுமையான வறுமை: இது வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் மக்களின் சதவீதத்தைக் குறிக்கிறது.

- உறவினர் வறுமை: சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினரின் நுகர்வுச் செலவினங்களுக்கான வருமானம், சமூகத்தின் சராசரி வருமான மட்டத்தை விட வித்தியாசமாக குறைவாக இருக்கும் நிகழ்வை இது குறிக்கிறது.
- வறுமை இடைவெளி: இது ஏழைக் குடும்பங்களின் செலவுக்கும் வறுமைக் கோட்டிற்கும் உள்ள சராசரி வித்தியாசம் என வரையறுக்கப்படுகிறது.
- சதுர வறுமை இடைவெளிக் குறியீடு: இது வர்க்க விகிதாசார வறுமை இடைவெளிகளின் சராசரி என வரையறுக்கப்படுகிறது.

6.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. இந்தியாவில் வறுமை பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.
2. உறவினர் மற்றும் முழுமையான வறுமைக்கு என்ன வித்தியாசம்?
3. வறுமையை அளவிடுவதற்கு MPI பயன்படுத்தும் குறிகாட்டிகள் என்ன?
4. ஒரே மாதிரியான திரும்ப அழைக்கும் காலம் (URP) மற்றும் கலப்பு திரும்ப அழைக்கும் காலம் (MRP) பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதவும்

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. வறுமையை அளவிடுவதற்கான ஒரு முக்கியமான கருவியாக மனித வறுமை குறியீட்டை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
2. பல பரிமாண வறுமைக் குறியீட்டின் மதிப்பீட்டை மதிப்பிடுக.
3. இந்தியாவில் வறுமைக்கான காரணங்களை விமர்சன ரீதியாக மதிப்பிடுங்கள்.
4. பல்வேறு வறுமைக் குறைப்பு உத்திகளை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.

6.9 மேலும் படிக்க

Van den berg, Hendrik. 2001. Economic Growth and Development. Ohio: McGraw-Hill.

Weil, David N. 2004. Economic Growth. London: Addison Wesley.

Soubbotina, Tatyana P. 2004. Beyond Economic Growth: An Introduction to Sustainable Development. Washington: World Bank.

Thingan, M. L. 1985. The Economics of Development and Planning. Delhi: Vrinda Publications.

Mankar, V. G. 1995. Economic Policy and Planning. Delhi: New Age International Publishers

அலகு 7 சமூக நலன் திட்டங்கள்

கட்டமைப்பு

7.0 முன்னுரை

இந்த பிரிவில், ஒரு நாட்டில் சமூக நலன் அவசியம் பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள். இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளை அதன் செயல்திறன் மற்றும் செயல்படுத்தலைப் புரிந்து கொள்ள மதிப்பீடு செய்ய வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இந்த பிரிவு இந்தியாவில் வறுமை ஒழிப்புக்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களையும் ஆராயும். வறுமை மற்றும் வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஆகியவை இந்தியாவில் கைகோர்த்து செல்லும் இரண்டு பிரச்சனைகளாகும். மேலும், நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்களின் நிலைமைகளை நிவர்த்தி செய்ய இந்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை இந்த பிரிவு ஆராயும்.

7.1 நோக்கங்கள்

இந்தப் பாடப்பகுதியைப் படித்த பிறகு, உங்களால் இவற்றைச் செய்ய முடியும்:

- இந்தியாவில் வறுமை ஒழிப்புக்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்
- இந்தியாவில் வேலையின்மைக்கான வகைகள் மற்றும் காரணங்களை விவரிக்கவும்.
- இந்தியாவில் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை சமாளிக்க பின்பற்றப்பட்ட கொள்கைகளை மதிப்பிடுங்கள்

7.2 இந்தியாவில் சமூக நலன்

குறிப்பு

சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகத்தின் திட்டங்கள், பெண்கள் உட்பட சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவினருக்கானது.

அட்டவணை 7.1 2019 இல் நாட்டில் சமூக நலத் திட்டங்கள்

வ. எண்.	திட்டம்/திட்டங்கள்
	பட்டியல் சாதியினருக்கான திட்டங்கள் **(SC)**
1.	எஸ்சிக்களுக்கான மெட்ரிக் ஸ்காலர்ஷிப்
2.	எஸ்சிக்களுக்கான போஸ்ட் மெட்ரிக் உதவித்தொகை
3.	**SC** மற்றும் பிற பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு **(OBCs)** இலவச பயிற்சி
4.	பிரதான் மந்திரி ஆதர்ஷ் கிராம் யோஜனா
5.	சிவில் உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் **1955** மற்றும் அட்டூழியங்கள் தடுப்புச் சட்டம், **1989** ஆகியவற்றின் அமலாக்கத்திற்கான இயந்திரங்களை வலுப்படுத்துதல்
6.	சிறுவர்களுக்கான பாபு ஜக்ஜீவன் ராம் சத்ரவாஸ் யோஜனா
7.	பெண்களுக்கான பாபு ஜக்ஜீவன் ராம் சத்ரவாஸ் யோஜனா
8.	தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு உதவி. **SC** களுக்கு
9.	தூய்மையற்ற தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்கு மெட்ரிக் முன் கல்வி உதவித்தொகை
10.	பட்டியல் சாதியினருக்கு சிறப்பு மத்திய உதவித் திட்டம்
11.	எஸ்சிக்களுக்கான தேசிய பெல்லோஷிப்
12.	தோட்டிகளின் விடுதலை மற்றும் மறுவாழ்வுக்கான சுயவேலைவாய்ப்புத் திட்டம்
13.	எஸ்சிக்களுக்கான தேசிய வெளிநாட்டு உதவித்தொகை
14.	எஸ்சிக்களுக்கான உயர்தரக் கல்வி
15	பட்டியல் சாதிகள் மேம்பாட்டுக் கழகங்களுக்கு **(SCDCs)** உதவி
16	தேசிய பட்டியல் சாதியினர் நிதி மற்றும் மேம்பாட்டு கழகம்
17	தேசிய சஃபாய் கர்மாச்சாரி நிதி மற்றும் மேம்பாட்டு கழகம்
18	எஸ்சிகளுக்கான துணிகர மூலதன நிதிகள்
19	எஸ்சிக்களுக்கான கடன் மேம்பாட்டு உத்தரவாதத் திட்டம்
	பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கான திட்டங்கள் **(OBCs)**
20	ஓபிசி மாணவர்களுக்கான ப்ரீ-மெட்ரிக் உதவித்தொகை
21	ஓபிசி மாணவர்களுக்கு பிந்தைய மெட்ரிக் உதவித்தொகை
22	ஓபிசி ஆண் மற்றும் பெண்களுக்கான விடுதிக் கட்டுமானம்
23	ஓபிசி/இபிசிக்களுக்கான வெளிநாட்டுப் படிப்புகளுக்கான கல்விக் கடனுக்கான வட்டி மானியத்தின் டாக்டர் அம்பேத்கர் திட்டம்
24	**OBC**கள்/**EBC**கள்/**DNT**களின் திறன் மேம்பாட்டுக்கான உதவி
25	**OBC** களுக்கான தேசிய பெல்லோஷிப்
26	**EBC** மாணவர்களுக்கான டாக்டர் அம்பேத்கர் போஸ்ட் மெட்ரிக் உதவித்தொகை
27	மறுக்கப்பட்ட, நாடோடி மற்றும் அரை-நாடோடி பழங்குடியினரை (டிஎன்டி) மேம்படுத்துவதற்கான திட்டம் (மெட்ரிக்+பிந்தைய+ நானாஜி தேஷ்முக் விடுதியின் உதவித்தொகை)
28	தேசிய பிற்படுத்தப்பட்டோர் மேம்பாட்டு கழகம்
	மூத்த குடிமக்களுக்கான திட்டங்கள் மற்றும் மது மற்றும் போதைப்பொருள் துஷ்பிரயோகம் தடுப்பு
29	ராஷ்ட்ரிய வயோஸ்ரீ யோஜ்னா
30	மதுப்பழக்கம் மற்றும் பொருள் (மருந்துகள்) துஷ்பிரயோகத்தைத் தடுப்பதற்கான திட்டம்.
	மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான திட்டம்
31.	ஊனமுற்ற நபர்களுக்கு உதவிகள் மற்றும் உபகரணங்கள் வாங்க/பொருத்துதல் (ADIP) திட்டம்
32	குறைபாடுகள் உள்ள மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகை

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகத்தின் சமூக நலத்திட்டங்கள் யாரை இலக்காகக் கொண்டுள்ளன?
2. இந்தியாவில் உள்ள மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான இரண்டு நலத் திட்டங்களைக் குறிப்பிடவும்

7.3 வறுமை ஒழிப்புக்கான கொள்கைகள்

இந்தியாவிற்கு பல பரிமாண சவாலான வறுமைப் பிரச்சனையை தீவிரமாகக் கையாள வேண்டும். வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துதல் ஆகியவை இந்தியாவின் திட்டமிடலின் மிக முக்கியமான நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். இருப்பினும், வறுமை ஒழிப்பு நோக்கத்தின் மீது கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவம் மற்றும் இந்த நோக்கத்தை அடைவதற்கான உத்திகள் பல ஆண்டுகளாக மாறி வருகின்றன. வறுமையை ஒழிப்பதற்காக அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் பின்வருமாறு:

(i) பொருளாதார வளர்ச்சி: பொருளாதார வளர்ச்சியானது வறுமையை நீக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும். விவசாயம் மற்றும் விவசாயம் அல்லாத நடவடிக்கைகள் விரிவடைவதால் பொருளாதார வளர்ச்சியின் பலன்கள் அதிக வேலைவாய்ப்பு மற்றும் அதிக வருமானம் போன்ற வடிவங்களில் பின்தங்கியவர்களுக்கு ஏமாற்றமளிக்கும் என்று கருதப்பட்டது. வளர்ச்சிக்கு பல சாத்தியமான இயக்கிகள் உள்ளன. இந்த இயக்கிகளில் பொருளாதார வளர்ச்சியின் தாக்கம், ஆற்றல்மிக்க தனியார் துறையின் வளர்ச்சி, நல்ல நிர்வாகத் திறன் போன்றவை அடங்கும்.

(ii) மக்கள்தொகை கட்டுப்பாடு: சமூகத்தின் கீழ்மட்டத்தில் உள்ள மக்கள்தொகையின் உயர் வளர்ச்சி விகிதம் வறுமையின் நிரந்தரப் பிரச்சனைக்குக் காரணமான ஒரு முக்கியமான காரணியாகும். ஜன்சங்க்ய ஸ்திரதா கோஷ் (JSK) சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நல அமைச்சகத்தின் ஒரு தன்னாட்சி சமூகமாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசு வழங்கியது ஏ ` 100 கோடி கார்பஸ் நிதி கோஷின் செயல்பாடுகளுக்கு அதன் அர்ப்பணிப்பைக் குறிக்கும். JSK கார்பஸ் மீதான ஆர்வத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும், மேலும் மக்கள்தொகை உறுதிப்படுத்தலை ஆதரிக்கும் நிறுவனங்கள் மற்றும் தனிநபர்களிடமிருந்து பங்களிப்புகளையும் திரட்ட வேண்டும்

(iii) **விவசாய வளர்ச்சி:** விவசாயத்திற்கான திட்ட ஒதுக்கீடு மற்றும் கடன்களில் கணிசமான அதிகரிப்புடன், கிராமப்புற உள்கட்டமைப்புக்கான லட்சிய பாரத் நிர்மான், தேசிய ஊரக வேலை உறுதிச் சட்டம் (MGNREGA) நிலம் மற்றும் நீர் பாதுகாப்புடன் வேலைப் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துவது மற்றும் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கான மானிய நிதிகள் (BRGF) ஏழைப் பிரதேசங்களில் உள்ள பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களைத் தங்கள் சொந்தத் திட்டங்களைத் தயாரிக்க உதவியது. இந்த முயற்சிகளின் நோக்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், பல்வேறு பணிக்குழுக்கள் பரிந்துரைத்தபடி மாற்றங்களைச் செய்வதற்கும் கூடுதலாக, பதினொன்றாவது திட்டம் ராஷ்ட்ரிய கிரிஷி விகாஸ் யோஜனா (RKVY) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. விவசாய காலநிலை நிலைமைகள், இயற்கை வளப் பிரச்சனைகள் மற்றும் தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றைக் கணக்கில் கொண்டு, கால்நடைகள், கோழி வளர்ப்பு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து, விவசாயத் துறைக்கான திட்டங்களை இன்னும் விரிவாக வரைவதற்கு மாநிலங்களை ஊக்குவிக்க கூடுதல் மத்திய உதவிக்கான புதிய திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான NDC தீர்மானம் இது நடைமுறைக்கு வந்தது. மேலும் முழுமையாக மீன்வளம்.'

(iv) **நில சீர்திருத்தங்கள்:** அரசாங்கம் ஒருங்கிணைந்த நிலம் கையகப்படுத்துதல் மற்றும் மறுவாழ்வு மற்றும் மீள்குடியேற்ற மசோதா, 2011 இல் வேலை செய்தது. நிலம் கையகப்படுத்துதல் மற்றும் மீள்குடியேற்றம் மற்றும் மறுவாழ்வு (R&R) ஆகியவை ஒரே நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாக அவசியமாக பார்க்கப்பட வேண்டும் என்பதே இந்த இரண்டையும் ஒரே சட்டமாக இணைப்பதற்கான காரணம். இப்போது ஒரு சட்டமாக இருக்கும் மசோதா சமப்படுத்த முயல்கிறது உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு, தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் நகரமயமாக்கல் உள்ளிட்ட பல்வேறு பொது நோக்கங்களுக்காக நிலம் கையகப்படுத்துதல் தேவை, அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் மற்றும் கையகப்படுத்தப்படும் நிலத்தை நம்பி வாழ்வாதாரம் கொண்டவர்களின் கவலைகளை அர்த்தத்துடன் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

(v) **குடிசை மற்றும் சிறுதொழில் வளர்ச்சி:** தொழில்மயமாக்கல் திட்டத்தில் சிறுதொழில்களுக்கு சிறப்பு இடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொழில்கள் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதிலும், வருமானத்தின் மிகவும் சமமான பங்கீட்டை உறுதி செய்வதிலும் முக்கியப் பங்காற்றுவதால்; இந்தத் தொழில்களை

குறிப்பு

மேம்படுத்துவதற்குத் தேவையான ஊக்கத்தொகை, ஆதரவு தொழில்நுட்ப உதவி மற்றும் உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை அரசாங்கம் வழங்கியுள்ளது.

(vi) **பொது விநியோக அமைப்பு:** அரசாங்கம் பொது விநியோக முறை (PDS) திட்டத்தையும் தொடங்கியுள்ளது. இந்த திட்டத்தின் நோக்கம் ஏழைகளுக்கு மலிவான மற்றும் மானிய விலையில் உணவு தானியங்களை வழங்குவதாகும். நியாய விலைக் கடைகளின் பரந்த நெட்வொர்க் மூலம் PDS செயல்படுகிறது. ஜூன் 1997 முதல், உத்தியோகபூர்வமாக மதிப்பிடப்பட்ட வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள குடும்பங்களுக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு மாதம் 10 கிலோ வீதம் மானிய விலையில் உணவு தானியங்களை வழங்குவதற்காக இலக்கு பொது விநியோக அமைப்பு (TPDS) எனப்படும் புதிய திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தேசிய உணவுப் பாதுகாப்பு மசோதா 2013-ஐ அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகிறது. இந்த மசோதாவின்படி, 'முன்னுரிமை குடும்பங்களைச்' சேர்ந்த ஒவ்வொரு நபரும், டிடிபிஎஸ்-ன் கீழ் மாநில அரசிடமிருந்து மானிய விலையில் ஒரு நபருக்கு மாதம் ஐந்து கிலோ உணவு தானியங்களைப் பெற உரிமை உண்டு. TPDS அமைப்பு இன்று வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ள 40 கோடி இந்தியர்களுக்கு மாதாந்திர மானிய உணவு தானியங்களை வழங்குகிறது. இந்த அமைப்பு 4.78 லட்சம் நியாய விலைக் கடை உரிமையாளர்கள், அவர்களின் பணியாளர்கள் மற்றும் FCI மற்றும் மாநிலக் கிடங்குகளில் பணிபுரியும் கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு லாபகரமான வேலைவாய்ப்பை வழங்குகிறது.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து (1974-79), வறுமை ஒழிப்பு நமது பொருளாதாரத் திட்டமிடலின் வெளிப்படையான நோக்கமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அப்போதிருந்து, வறுமையைக் குறைக்கும் குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் பல வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. 1970 களில், கிராமப்புற ஏழைகளுக்காக பல சிறப்பு திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சில முக்கியமான திட்டங்கள் பின்வருமாறு:

- சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் (SFDA)
- குறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் (MFALDA)
- வறட்சியால் பாதிக்கப்படும் பகுதி திட்டம் (DPAP) கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புக்கான கிராஷ் திட்டம் (CSRE)

கிராமப்புற மனிதவளத் திட்டம் (RMP) [1960-61], கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புக்கான விபத்துத் திட்டம் (CRSE) [1971-72], வறட்சி பாதிப்புக்குள்ளான பகுதித் திட்டம் கிராமப்புற வேலைத் திட்டமாக (RWP) முன்னோடித் திட்டங்களாக ஊதிய வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. [1972], சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் (SFDA), விளிம்புநிலை விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர் திட்டம் (MF&AL) ஏழை எளிய மக்களுக்கானது. இந்த சோதனைகள் முழு அளவிலான ஊதியமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டன -1977 இல் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், வேலைக்கான உணவுத் திட்டம் (FWP). 1980களில், இந்தத் திட்டம் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் (NREP) மற்றும் கிராமப்புற நிலமற்ற வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (RLEGP), ஜவஹர் ரோஸ்கர் யோஜனா (JRY1993–94) மற்றும் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (EAS) ஆகியவற்றில் மேலும் நெறிப்படுத்தப்பட்டது. இந்த திட்டம் (RLEGP) 1983 இல் தொடங்கியது.

1980 கள் மற்றும் 1990 களில், அரசாங்கம் பல்வேறு திட்டங்களை மேற்கொண்டது, அவை மிகவும் விரிவானவை மற்றும் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற வறுமையின் மீது நேரடி தாக்குதலை ஏற்படுத்தியது. முக்கியமான திட்டங்கள் பின்வருமாறு:

- தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் (NREP)
- கிராமப்புற நிலமற்ற மற்றும் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்டம் (RLEGP) ஜவஹர் ரோஸ்கர் யோஜ்னா (JRY)
- ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் (IRDP)
- கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கு சுயவேலைவாய்ப்புக்கான பயிற்சித் திட்டம் (TRYSEM)
- நகர்ப்புற ஏழைகளுக்கான சுயவேலைவாய்ப்புத் திட்டம் (SEPUP)
- நேரு ரோஸ்கர் யோஜ்னா (NRY)

இந்த சிறப்பு வறுமை ஒழிப்பு திட்டங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டு, மறுவடிவமைப்பு செய்யப்பட்டு, இந்த திட்டங்களை மிகவும் பயனுள்ளதாக மாற்றும் வகையில் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளன. கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் செயல்படுத்தப்படும் முக்கியமான வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள் பின்வருமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளன:

(i) தேசிய சமூக உதவித் திட்டம் (NSAP): 15 ஆகஸ்ட் 1995 முதல் நடைமுறைக்கு வந்த தேசிய சமூக உதவித் திட்டம் (NSAP) அரசியலமைப்பின் 41வது பிரிவில் உள்ள வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒரு குறிப்பிடத்தக்க படியாகும். இந்தத் திட்டம் ஏழைகளுக்கான சமூக உதவிக்கான தேசியக் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தியது மற்றும் மாநிலங்கள்

தற்போது வழங்கும் அல்லது எதிர்காலத்தில் வழங்கக்கூடிய நன்மைகளுக்கு கூடுதலாக சமூக உதவிக்கான குறைந்தபட்ச தேசிய தரத்தை உறுதி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டது. NSAP தற்போது, பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுள்ளது:

- **இந்திரா காந்தி தேசிய முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டம் (NOAPS):** இத்திட்டத்தின் கீழ், அறுபது வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆதரவற்ற முதியோர் இடையிடையே நிதியுதவி பெறுகின்றனர் ` 200 முதல் ` 1000 மாநில பங்களிப்பைப் பொறுத்து.
- **இந்திரா காந்தி தேசிய குடும்ப நலத் திட்டம் (NFBS):** இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் குடும்பத்தில் முதன்மையான ரொட்டி சம்பாதிப்பவர் மரணம் அடைந்தால், அவர்களுக்கு மொத்தமாக மத்திய மானியம் கிடைக்கும்.
- **இந்திரா காந்தி தேசிய மகப்பேறு நன்மைத் திட்டம் (NMBS):** இத்திட்டத்தின் கீழ், வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பத்தொன்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு மகப்பேறு பராமரிப்பு உதவி வழங்கப்படுகிறது.
- **அன்னபூர்ணா திட்டம்:** NOAPS இன் கீழ் வராத NSAP இன் கீழ் ஆதரவற்றோருக்கான உணவுப் பாதுகாப்புத் திட்டம்.
- **இந்திரா காந்தி தேசிய ஊனமுற்றோர் ஓய்வூதியத் திட்டம்:** வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் வாழும் கடுமையான மற்றும் பல ஊனமுற்ற நபர்களுக்கு ஸ்பெக்ட்ஃபுல் லைஃப் நிதி உதவி வழங்கும் திட்டமாகும்.
- **இந்திரா காந்தி தேசிய விதவை ஓய்வூதியத் திட்டம் (IGNWPS):** 40-59 வயதுக்குட்பட்ட வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் உள்ள விதவைகளுக்கு.

(ii) இந்திரா ஆவாஸ் யோஜனா (IAY) : இது ஒரு முக்கியமான திட்டமாகும், இதன் முக்கிய நோக்கம் ஏழை மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவது. ஆரம்பத்தில், தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினர் மற்றும் இலவச கொத்தடிமைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகளை இலவசமாக வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. பின்னர், இத்திட்டம் பிற பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவினருக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

(iii) **ஷிக்ஷா சஹாயோக் யோஜனா (SSY):** இந்த திட்டம் 31 டிசம்பர் 2001 அன்று தொடங்கப்பட்டது. இது மாதாந்திர கல்வி உதவித்தொகையை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது ` ஒன்பதாம் வகுப்பு முதல் பன்னிரண்டாம் வகுப்பு வரை வறுமைக்குக் கீழே வாழ்வதற்கான அளவுகோல்களை பெற்றோர் சந்திக்கும் குழந்தைகளுக்கு 600 ரூபாய்.

(iv) **பிரதான் மந்திரி கிராமோதய யோஜனா (PMGY):** சுகாதாரம், ஆரம்பக் கல்வி, குடிநீர், வீட்டுவசதி மற்றும் கிராமப்புறச் சாலைகள் போன்ற ஐந்து முக்கியமான பகுதிகளில் கிராம அளவிலான வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தும் நோக்கத்துடன் PMGY 2000-01 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. PMGY பின்வரும் மூன்று முக்கிய திட்டங்களை உள்ளடக்கியது:

- **பிரதான் மந்திரி கிராம் சதக் யோஜனா (PMGSY):** PMGSY டிசம்பர் 25 அன்று அனைத்து கிராமப்புற குடியிருப்புகளுக்கும் நல்ல அனைத்து வானிலை சாலைகள் மூலம் சாலை இணைப்பை வழங்கும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்டது.
- **பிரதான் மந்திரி கிராமோதய யோஜனா (கிராமின் ஆவாஸ்):** கிராமங்களில் வசிக்கும் ஏழை மக்களின் அதிகரித்து வரும் வீட்டுத் தேவைகளுக்கு இடமளிக்கும் வகையில், கிராமப்புறங்களில் நிலையான வாழ்விட மேம்பாட்டை மையமாகக் கொண்ட இந்திரா அவாஸ் யோஜனாவின் அடிப்படையில் இந்தத் திட்டம் ஏப்ரல் 2000 இல் செயல்படுத்தப்பட்டது.
- **பிரதான் மந்திரி கிராமோதய யோஜனா (கிராமப்புற குடிநீர் திட்டம்):** வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நீர் சேகரிப்பு, நீர் சேமிப்பு மற்றும் குடிநீர் வழங்குவதற்கான திட்டங்களை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் கிராமப்புற குடிநீர் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது.

(v) **சமக்ரா ஆவாஸ் யோஜனா (சொல்):** இந்தத் திட்டம் 1999-2000 ஆம் ஆண்டில் முன்னோடித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இருபத்தி நான்கு மாநிலங்களில் உள்ள இருபத்தைந்து மாவட்டங்களில் ஒரு தொகுதி மற்றும் ஒரு யூனியன் பிரதேசத்தில் தங்குமிடம், சுகாதாரம் மற்றும் குடிநீர் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து வழங்குவதை உறுதி செய்யும் நோக்கில் வீட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டது.

(vi) **வேலைக்கான இயற்கை உணவு திட்டம் (NFWP):** இந்த திட்டம் முதலில் பிப்ரவரி 2001 இல் ஐந்து மாதங்களுக்கு தொடங்கப்பட்டது, மேலும் நீட்டிக்கப்பட்டது. குஜராத், சத்தீஸ்கர், இமாச்சலப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், மகாராஷ்டிரா, ஒரிசா, ராஜஸ்தான் மற்றும் உத்தரகண்ட் ஆகிய எட்டு மாநிலங்களில் வறட்சி பாதித்த பகுதிகளில் கூலி வேலைவாய்ப்பு மூலம் உணவுப் பாதுகாப்பை அதிகரிப்பதை இந்தத் திட்டம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ், ஊதியம், உணவு தானியங்கள் போன்ற வகையிலும், ஓரளவு பணமாகவும் வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தை செயல்படுத்துவது மாநில அரசுகளின் பொறுப்பு.

(vii) **க்ரிஷி ஷ்ராமிக் சமாஜிக் சுரக்ஷா யோஜனா (KSSSY):** 18 முதல் 60 வயது வரை உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்புப் பலன்களை வழங்கும் நோக்கத்துடன் KSSSY ஜூலை 2001 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது.

(viii) **அன்னபூர்ணா:** அன்னபூர்ணா திட்டம் ஏப்ரல் 2000 முதல் முற்றிலும் மத்திய அரசின் நிதியுதவி திட்டமாக அமலுக்கு வந்தது. மூத்த குடிமக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் உணவுப் பாதுகாப்பை வழங்குவதே இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்தத் திட்டம் பெரும்பாலான இந்திய மாநிலங்கள் மற்றும் ஐந்து யூனியன் பிரதேசங்களில் நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்தத் திட்டம் 6,08,000 குடும்பங்களுக்கு உதவியாக இருந்தது.

(ix) **ஜவஹர்லால் நேரு தேசிய நகர்ப்புற புதுப்பித்தல் பணி (JNNURM):** இந்தத் திட்டம் 2005-06 இல் ஏழு வருட காலத்திற்கு தொடங்கப்பட்டது. இது இரண்டு கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது - நகர்ப்புற ஏழைத் திட்டங்களுக்கான அடிப்படை சேவை (BSUPP) மற்றும் ஒருங்கிணைந்த வீட்டுவசதி மற்றும் குடிசை மேம்பாட்டுத் திட்டம் (IHSDP).

(x) **வால்மீகி அம்பேத்கர் ஆவாஸ் யோஜனா (VAAY):** இந்த திட்டம் 2001 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. குடிசைவாசிகளுக்கான குடியிருப்பு அலகுகளை கட்டுவதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் இது உதவுகிறது. இது நிர்மல் பாரத் அபியான் கீழ் சமூக கழிப்பறைகளை வழங்குகிறது.

(xi) **அந்தோதயா அன்ன யோஜனா (AAY):** தேசிய முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் கீழ், மூத்த குடிமக்களுக்கு உணவுப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் ஒரே நோக்கத்துடன், பயனாளிகளுக்கு மானிய விலையில் உணவு தானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ` 2

கிலோவுக்கு. இந்தத் திட்டம் 1 ஏப்ரல் 2000 முதல் முற்றிலும் மத்திய அரசின் நிதியுதவித் திட்டமாக அமலுக்கு வந்தது. இது 6,00,000 க்கும் அதிகமான மக்களை உள்ளடக்கியது. 2005-06 யூனியன் பட்ஜெட்டில் அறிவிக்கப்பட்டபடி, வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ள 50 லட்சம் குடும்பங்களை உள்ளடக்கும் வகையில் AAY மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது, இது 2.5 கோடி குடும்பங்களுக்கு அதன் கவரேஜ் விரிவடைகிறது

(xii) **கரிபி ஹடாவோ:** இந்திரா காந்தி அரசின் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முழக்கம் 'கரிபி ஹடாவோ', அதாவது 'வறுமையை ஒழிப்போம்'. விவசாய வளர்ச்சி அரசாங்கத்தின் மையமாக மாறியது மற்றும் பல வறுமை ஒழிப்பு திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

(xiii) **வேலைக்கான உணவு திட்டம் :** ஒரு குறுகிய கால திட்டம் முதலில் பிப்ரவரி 2001 முதல் ஐந்து மாதங்களுக்கு தொடங்கப்பட்டது, ஆனால் அது மேலும் நீட்டிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமே பெருக்குவதாகும் குஜராத், சத்தீஸ்கர், இமாச்சலப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், மகாராஷ்டிரா, ஒரிசா, ராஜஸ்தான் மற்றும் உத்தராஞ்சல் ஆகிய எட்டு மாநிலங்களில் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமப்புறங்களில் கூலி வேலை கிடைக்கச் செய்வதன் மூலம் உணவுப் பாதுகாப்பு. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் போதுமான அளவு உணவு தானியங்களை இலவசமாக கிடைக்கச் செய்யும் பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு உள்ளது. மாநில அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் ஊதியத்தை ஓரளவு பொருளாகவும் (திங்கட்கிழமைக்கு 5 கிலோ வரை உணவு தானியங்கள் வரை) மற்றும் பகுதி ரொக்கமாகவும் வழங்கலாம். அறிவிக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை உறுதிசெய்து, தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் ரொக்கமாக வழங்கப்படுகிறது. அறிவிக்கப்பட்ட 'தேசிய பேரிடர் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்கள்' தொடர்பாக இந்த திட்டம் மார்ச் 31, 2002 வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டம் பின்னர் 2 பிப்ரவரி 2006 முதல் NREGS இல் இணைக்கப்பட்டது.

தீன்தயாள் அந்த்யோதயா யோஜனா - தேசிய கிராமப்புற வாழ்வாதார இயக்கம் (DAY- NRLM) : கிராமப்புற வறுமையைப் போக்க இந்திய அரசின் ஊரக வளர்ச்சி அமைச்சகத்தின் முதன்மையான திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். இந்தத் திட்டம் கிராமப்புற ஏழைப் பெண்களை சுய உதவிக் குழுக்கள் மற்றும் அவற்றின் கூட்டமைப்புகள், தயாரிப்பாளர்கள் கூட்டமைப்புகள் போன்ற அவர்களின் சொந்த

நிறுவனங்களில் ஒழுங்கமைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, மேலும் அவர்களின் நிதி உள்ளடக்கம் மற்றும் வாழ்வாதார ஆதரவையும் உறுதி செய்கிறது 2011 இல் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து, 29 மாநிலங்கள் மற்றும் 5 யூனியன் பிரதேசங்களில் உள்ள 584 மாவட்டங்களின் 4456 தொகுதிகளுக்கு இந்த பணி பரவியுள்ளது.

இந்தியாவில் வறுமை: சமூக பரிமாணங்கள்

வறுமை என்பது அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான வருமானத்தின் பற்றாக்குறையை விட, சமூகத்தில் ஒரு தனிநபர், குடும்பம் அல்லது குழுவின் சமூகப் புறக்கணிப்பு ஆகும். போதிய வருமானம் இல்லாதது ஓரங்கட்டப்படுவதற்கான ஒரு முக்கிய காரணியாகும் என்பது வெளிப்படையானது. இருப்பினும், இது ஓரங்கட்டப்படுவதற்கான ஒரே காரணி அல்ல. அறியாமை மற்றும் வறுமை மற்றும் உடல்நலக்குறைவு மற்றும் வறுமை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்புகள் ஆழமாக வேரூன்றி உள்ளன. இந்தியாவில் பொதுவாகக் காணப்படும் மலேரியா, காசநோய், வயிற்றுப்போக்கு மற்றும் ஊட்டச்சத்து குறைபாடு போன்ற நோய்கள் பெரும்பாலும் வறுமையின் காரணமாக ஏற்படுகின்றன. வறுமையின் காரணமாக ஏழைகள் நோய்வாய்ப்பட்டால், தரமான மருத்துவ சேவையைப் பெறுவதற்கான ஆதாரங்கள் அவர்களிடம் இல்லை, எனவே சிகிச்சைக்காக பணம் கடன் வாங்க வேண்டியுள்ளது. ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக எண்ணிலடங்கா கடன்பட்ட நிகழ்வுகள் உள்ளன. வறுமை என்பது பொருளாதார பரிமாணத்தை விட பல்வேறு பரிமாணங்களைக் கொண்ட ஒரு சிக்கலான நிகழ்வாகும். எனவே, வறுமை ஒழிப்புக்கான எந்தவொரு திட்டமும் பரந்த சமூக மற்றும் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் வறுமைப் பிரச்சினையைக் கையாள வேண்டும்.

நம் வாழ்வில் கல்வி மற்றும் சுகாதாரத்தின் முக்கியத்துவத்தை நாம் மறுக்க முடியாது. ஒன்றாக, அவை உலகின் அனைத்து குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை உருவாக்குகின்றன. இந்த இரண்டு துறைகளிலும் முதலீடு செய்வது வறுமையைக் குறைக்கும். கல்வியும் ஆரோக்கியமும் அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கைக்கு மையமாக உள்ளன. மேலும், அவர்களின் உழைப்பின் மூலமே ஏழைகள் சமூக ரீதியாக தங்களைத் திரட்டிக் கொள்ள முடியும். உழைப்பு ஏழைகளுக்கு ஒரு சொத்தாக இருக்கிறது, அது முன்னேற்றத்திற்கு தன்னைக் கொடுக்கிறது.

ஆனால் மோசமான உடல்நலம் வறுமைக்கு வழிவகுக்கிறது, மேலும் வறுமை ஆரோக்கியத்தை மேலும் மோசமடையச் செய்கிறது. நோயினால் ஏழைகள் நோய்கள் மற்றும் குறைபாடுகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். ஏழைகளுக்கு நிதிச் சந்தைகள் மற்றும் தகவல்களுக்கான அணுகல் இல்லை.

அவர்களும் கண்டுபிடிக்கிறார்கள் அவர்களின் உரிமைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கும் தங்களை ஒழுங்கமைப்பதற்கும் கடினமாக உள்ளது. அவர்கள் ஓரங்கட்டப்பட்டு பொருளாதாரத்தின் முறையான துறைக்கு வெளியே தள்ளப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் மோசடி மற்றும் பிற சுரண்டல் நடைமுறைகளுக்கு மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள். பெரும்பாலும், அவர்கள் வேலைக்காக குறைவான ஊதியம் பெறுகிறார்கள் மற்றும் தொழிலாளர் சட்டங்களின் கீழ் சிறிய அல்லது பாதுகாப்பு இல்லை.

ஊழல் கூட ஏழைகளை கடுமையாக பாதிக்கிறது. அரசு ஏழைகளுக்கு பல நலத்திட்டங்களை வழங்குகிறது, அவை பெரும்பாலும் அரசு ஊழியர்கள், அரசியல்வாதிகள் மற்றும் அதிகாரிகள் மத்தியில் ஊழலின் பரவல் காரணமாக பயன்படுத்தப்படாமல் உள்ளன.

சமூக, கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார பாகுபாடுகள் மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கையாள்வது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும். ஆனால் அரசு, தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் கார்ப்பரேட் துறையின் கூட்டணி இல்லாமல் சமூக நலத் திட்டங்களை வகுத்து செயல்படுத்த முடியாது. இந்த கூட்டணிகளுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட பிரிவினரின் பிரதிநிதித்துவமும் இருக்க வேண்டும். சமூக பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் பல்வேறு வகுப்புகள், பிராந்தியங்கள், சாதிகள் மற்றும் பாலினங்களைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு சம வாய்ப்புகளின் அடிப்படையில் ஒரு சமத்துவ சமூகத்தை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இந்திய துணைக் கண்டத்தின் ஜனநாயக விழுமியங்கள் மற்றும் மனித உரிமைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது வறுமைப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு அவசியமானது. நாட்டில் நிலையான சமூக நிலைமைகளை உருவாக்கக்கூடிய ஒரு முக்கிய அங்கமாக பன்மைத்துவம் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் நமது சமூகக் கட்டமைப்பைக் கவ்வுவதால் இது ஏற்படுகிறது. எனவே, வறுமைக் குறைப்புத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளும் முன் அனைத்துக் காரணிகளையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. பொது விநியோக முறையின் (PDS) நோக்கம் என்ன?
4. பிரதான் மந்திரி கிராமோதய யோஜனாவின் நோக்கம் என்ன?
5. அன்னபூர்ணா திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?

7.4 வேலைவாய்ப்பின்மை

குறிப்பு

இந்தியப் பொருளாதாரம் எதிர்கொள்ளும் மிகக் கடுமையான சவால்களில் ஒன்று, அதிகரித்து வரும் வேலையின்மை விகிதம். இது வறுமை மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஊக்குவிக்கிறது, சமூக தரத்தை குறைக்கிறது மற்றும் தேசத்திற்கு மனிதவள வளங்களின் பெரும் இழப்பாகும். இந்தியாவில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்பது ஒரு நாள்பட்ட நோயாகும், இது உடல் திறன் கொண்டவர்களை தற்போதைய ஊதியத்தில் வேலை செய்வதை இழக்கிறது. வேலையில்லாத மக்களிடம் போதுமான வாங்கும் சக்தி இல்லாததால் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை இது குறைக்கிறது. அவர்கள் சமூக சீரழிவை எதிர்கொள்கின்றனர் மற்றும் தாழ்வு மனப்பான்மையால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். எனவே, சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் வேலையின்மை பிரச்சனையை சமூகத்திற்கு ஒரு சமூக-பொருளாதார சவாலாக அழைக்கின்றனர்.

துல்லியமான மதிப்பீட்டைப் பெறுவது கடினம் என்றாலும், இந்தியாவில் வேலையின்மை ஒரு தீவிரப் பிரச்சினையாக மாறி வருகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் ஏழு மில்லியன் மக்கள் தொழிலாளர் படையில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள், மேலும் எண்ணிக்கையும் வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது. ஆனால் அதற்கு மாறாக, பொருளாதார வளர்ச்சி போதுமான வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கவில்லை.

1993–94ல் 2.01 கோடியாக இருந்த இந்தியாவில் வேலையின்மை எண்ணிக்கை 1999–2000ல் 2.66 கோடியாக அதிகரித்தது. 1999-2000 இல் தொழிலாளர் எண்ணிக்கை சுமார் 363.33 மில்லியன் (36.33 கோடி) பத்தாம் திட்ட காலத்தில் கணிசமாக உயர்ந்துள்ளது. NSSO வெளியிட்ட தரவுகளின்படி, 1999-2000 மற்றும் 2004-05 காலகட்டங்களில் தற்போதைய தினசரி நிலை (CDS) அடிப்படையிலான வேலைவாய்ப்பு, 1993-94 மற்றும் 1999-2000 ஆகிய காலகட்டங்களில் பதிவு செய்யப்பட்ட பெருக்கத்துடன் ஒப்பிடுகையில் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. இந்த காலகட்டத்தில், 1993-94 மற்றும் 1999-2000 க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் 24 மில்லியன் வேலை வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சி ஆண்டுக்கு 1.25 சதவீதத்தில் இருந்து ஆண்டுக்கு 2.62 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. இருப்பினும், தொழிலாளர் படையை விட 2.84 சதவீதம் என்ற விகிதத்தில் வேகமாக வளர்ந்தது, மேலும் வேலையின்மைப் படையும் அதிகரித்தது. CDS அடிப்படையில் வேலையின்மை நிகழ்வு 1999-2000 இல் 7.31 சதவீதத்திலிருந்து 2004-05 இல் 8.28 சதவீதமாக அதிகரித்தது.

1994-2007 காலப்பகுதியில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறை, பொது மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களின் வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சி குறைந்துள்ளது. பொது ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் வேலைவாய்ப்பு விகிதம் அதிகரிப்பதற்கு இது காரணமாக இருக்கலாம்.

2008 முதல் 2011 வரை நாட்டில் பொது மற்றும் தனியார் துறைகள் உட்பட, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையின் கூட்டு வருடாந்திர வேலையின்மை வளர்ச்சி விகிதம் 1.72 சதவீதமாக இருந்தது. இது பொதுத்துறைக்கு –0.24 ஆகவும், தனியார் துறைக்கு 5.06 ஆகவும் இருந்தது.

2018-19 இல் மாற்றங்கள்

ஜூன் 2012 வரை, என்எஸ்எஸ்ஓ வேலையின்மை அல்லது தொழிலாளர் தொடர்பான தரவுகளை அடிப்படையாக முன்வைத்தது ஐந்தாண்டு குடும்ப சமூக-பொருளாதார ஆய்வு திட்டம். 2017 இல், காலமுறை தொழிலாளர் படை கணக்கெடுப்பு உருவாக்கப்பட்டது வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வேலையின்மையை அளவிடுவதற்கான இரண்டு முக்கிய நோக்கங்கள். முதலாவது, தற்போதைய வாராந்திர நிலையில் (CWS) நகர்ப்புறங்களுக்கு மட்டும் மூன்று மாத குறுகிய கால இடைவெளியில் தொழிலாளர் பங்கேற்பு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு நிலை ஆகியவற்றின் இயக்கவியலை அளவிடுவது. இரண்டாவதாக, கிராமப்புறம் மற்றும் நகர்ப்புறம் ஆகிய இரண்டிற்கும், வழக்கமான நிலை (ps+ss) மற்றும் CWS ஆகிய இரண்டிலும் உள்ள முக்கிய அளவுருக்கள் மீதான தொழிலாளர் மதிப்பீடுகளை அளவிடுவதற்கு.

2018-19 PLFS இன் முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள்

இந்தியாவின் வேலையின்மை விகிதம் 2017-18 ஆம் ஆண்டின் இதே காலகட்டத்தில் 6.1% இல் இருந்து 2018-19 இல் 5.8% ஆகக் குறைந்துள்ளது. 2017-18ல் 36.9% ஆக இருந்த தொழிலாளர் பங்கேற்பு விகிதம் 2018-19ல் 37.5% ஆக உயர்ந்துள்ளது. பெண்களின் பங்கேற்பு விகிதம் 2018-19 ஆம் ஆண்டில் 17.5% லிருந்து 18.6% ஆக உயர்ந்துள்ளது. தொழிலாளர் மக்கள் தொகை விகிதம் 2017-18ல் 34.7% இல் இருந்து 35.3% ஆக அதிகரித்துள்ளது.

வேலையின்மை மற்றும் வேலையின்மை: வரையறைகள்

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்பது, திறமையான நபர்கள் நடைமுறையில் உள்ள ஊதிய விகிதத்தில் வேலை செய்யத் தயாராக இருந்தும், வேலை தேடத் தவறிய சூழ்நிலை என வரையறுக்கப்படுகிறது. வேலையின்மை இரண்டு மடங்கு நிகழ்வு:

- ஒரு தனி நபர் தற்போது பணியில் இல்லை
- அவர்/அவள் நடைமுறையில் உள்ள ஊதிய விகிதத்தில் வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்
- ஒரு நபர் வேலை தேடுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்

அமெரிக்காவின் தொழிலாளர் புள்ளியியல் அலுவலகத்தின்படி, வேலையில்லாதவர்களில் வேலை இல்லாதவர்களும், கடந்த நான்கு வாரங்களாக தீவிரமாக வேலை தேடியவர்களும், தற்போது வேலைக்குச் செல்பவர்களும் அடங்குவர். மேலும், தற்காலிகமாக பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் மற்றும் அந்த வேலைக்கு மீண்டும் அழைக்கப்படுவதற்கு காத்திருக்கும் நபர்கள் வேலையின்மை புள்ளிவிபரத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். மற்றொரு அர்த்தத்தில், தொழிலாளர்கள் சேவைகளின் உற்பத்தியாளர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் தங்கள் சேவைகளை விற்க முடியாதபோது, அவர்கள் வேலையில்லாதவர்கள் என்று கூறப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், குறைந்த வேலை என்பது ஒரு தொழிலாளி முழு மணிநேரம் (பொதுவாக ஒரு நாளைக்கு 8 மணிநேரம்) வேலை செய்யாத சூழ்நிலையைக் குறிக்கிறது. இது மீண்டும் நாட்டின் மனிதவள வளங்களை குறைவாக சுரண்டுவதாகும். இந்திய விவசாயத் துறை இப்படிப்பட்ட வேலையின்மையை எதிர்கொள்கிறது.

வளரும் நாடுகளில் வேலையின்மையின் அளவு

எவ்வாறாயினும், வேலையின்மை மற்றும் வேலையின்மை பிரச்சினை வளரும் நாடுகளுக்கு சவாலாக இருப்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும், அதே போல் சுழற்சி வேலையின்மை பிரச்சினை மேம்பட்ட தொழில்துறை வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு சவாலாக உள்ளது. வளரும் நாடுகளில் வேலைவாய்ப்பின் முக்கிய பிரச்சனைகள் பின்வருமாறு கருதப்படுகின்றன:

- பருவகால வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தின் நீண்ட காலகட்டங்களில் பண்ணை மக்களுக்கு உற்பத்தி வேலைகளை வழங்குவது சரியாக கவனிக்கப்படவில்லை.
- இந்த நாடுகளின் பல பகுதிகளில் ஏற்கனவே பூரித நிலையை அடைந்துவிட்ட விவசாயத்தில் நீண்டகால வேலையின்மை மற்றும் மறைந்திருக்கும் வேலையின்மை நிலைமையை மேலும் மோசமாக்குவதிலிருந்து வேலைவாய்ப்பிற்குரிய மக்கள்தொகையின் வருடாந்திர அதிகரிப்பைத் தடுப்பது தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. நகர்ப்புறங்களிலும் இது நிகழ்கிறது.
- இந்திய திட்டமிடல் மனிதவள திட்டமிடலில் கவனம் செலுத்தவில்லை. அது எப்போதும் விவசாயம் மற்றும் தொழில் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தியது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பது என்பது எந்த ஒரு திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்ததில்லை.
- இந்தியக் கல்வி முறை எளிய பட்டதாரிகளையும் முதுகலைப் பட்டதாரிகளையும் உருவாக்குகிறது, தொழில் வல்லுநர்களை அல்ல. இது பொருளாதாரத்தின் தேவைகளுக்கு ஒருபோதும்

பொருந்தவில்லை. நமது கல்வி முறை வேலை சார்ந்ததாகவோ அல்லது திறன் சார்ந்ததாகவோ இல்லை.

- இந்தியா போன்ற அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட நாடுகள் குடிசை மற்றும் சிறிய அளவிலான தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு வலியுறுத்த வேண்டும், ஏனெனில் அதற்கு குறைந்த மூலதனம் மற்றும் குறைந்த தொழில்நுட்ப திறன்கள் தேவை. ஆனால் தகவல் தொடர்பு மற்றும் அறிவின் பற்றாக்குறை அதன் செயல்திறனில் தடைகளை உருவாக்குகிறது.
- இந்திய விவசாயம் மக்கள்தொகையின் அதிகப்படியான அழுத்தத்தை உள்வாங்குகிறது, இதன் விளைவாக மாறுவேடமிட்ட வேலையின்மை ஏற்படுகிறது. குடும்பப் பண்ணையில் இருந்து, நாம் ஒன்று அல்லது இரண்டு உறுப்பினர்களைத் திரும்பப் பெற்றால், மொத்த உற்பத்தித் திறன் பாதிக்கப்படாது, ஆனால் அதே நேரத்தில், மாற்று வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்க வேண்டும், இது துரதிர்ஷ்டவசமாக நடக்காது.
- இந்தியத் தொழிலாளர்கள் அவர்களது குடும்பங்களுடனும் சொந்த இடங்களுடனும் இணைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் வேலை தேடுவதற்கும் வாழ்வாதாரத்தைத் தேடுவதற்கும் வெகுதூரம் செல்ல மாட்டார்கள்.
- கல்வியறிவின்மை திறமையற்ற தொழிலாளர்களை உருவாக்குகிறது. நவீன தொழில்களில் திறமையான மற்றும் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் தேவை. இதனால், கல்வியறிவற்ற மற்றும் திறமையற்ற தொழிலாளர்கள் நாட்டில் வேலையில்லாமல் உள்ளனர்.

வேலையின்மை வகைகள்

பின்வருபவை நம் நாட்டில் நிலவும் பல்வேறு வகையான வேலையின்மை. இந்த புள்ளிகள் ஒவ்வொரு வகைக்கான காரணங்களையும் பற்றி பேசுகின்றன.

(i) **தன்னார்வ வேலையின்மை:** அந்த நபர்கள் விருப்பப்படி வேலை செய்யாத தன்னார்வ வேலையில்லாதவர்கள் என்று அறியப்படுகிறது. அவர்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துவதில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் அத்தகைய வேலையைத் தங்கள் கண்ணியத்திற்குக் கீழே கருதுகிறார்கள். தவிர, தன்னார்வ வேலையின்மைக்கு எண்ணற்ற காரணங்கள் உள்ளன, ஆனால் இந்தியாவில் தன்னார்வ வேலையில்லாமல் இருப்பதற்கு உயர்கல்வி முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

(ii) மறைமுக வேலையின்மை: மாறுவேடமிட்ட வேலையின்மை என்பது ஒரு வேலையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை உண்மையில் தேவைப்படுவதை விட அதிகமாக உள்ளது. சில தொழிலாளர்கள் வேலையில் இருந்து விலக்கப்பட்டாலும், மொத்த உற்பத்தி மாறாமல் இருப்பதால் இது இயற்கையில் கண்ணுக்கு தெரியாதது. தொழில்நுட்ப ரீதியாக, ஒரு தொழிலாளியின் விளிம்பு உற்பத்தித்திறன் பூஜ்ஜியமாக இருக்கும்போது, மறைமுகமான வேலையின்மை அல்லது கண்ணுக்கு தெரியாத வேலை உள்ளது. ஐந்து தொழிலாளர்கள் ஒரு வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்று வைத்துக் கொள்வோம், அவர்களில் இருவர் அதிலிருந்து விலகி, மொத்த வேலையும் பாதிக்கப்படாமல் இருந்தால், அந்த இரு நபர்களும் மாறுவேடத்தில் வேலையில்லாதவர்கள்.

இது பின்வரும் காரணங்களால் இந்தியாவில் எழுகிறது:

- நிலத்தில் மக்கள் தொகையின் அழுத்தம் அதிகரிப்பு மாற்று
- வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாமை
- குடும்பத் தொழிலாக இருப்பதால் விவசாயத்தில் அதிகளவிலான மக்களின் ஈடுபாடு

மாறுவேடமிட்ட வேலையின்மை என்ற கருத்தை பேராசிரியர் ராக்னர் நூர்க்சே அறிமுகப்படுத்தினார், அவர் அத்தகைய வேலையின்மை தேசத்திற்கு மிகவும் தீங்கு விளைவிப்பதாகவும் அதன் ஒட்டுமொத்த உற்பத்தித்திறனை நேரடியாக பாதிக்கிறது என்றும் கூறுகிறார். இந்தியா போன்ற வளர்ச்சியடையாத நாட்டை வறுமையின் தீய வட்டத்தில் வைத்திருப்பது மறைக்கப்பட்ட வேலையின்மை ஆகும். மறைக்கப்பட்ட வேலையின்மை பெரும்பாலும் கிராமப்புற இந்தியாவில் உள்ளது, இதனால் இந்தத் துறையின் குறைந்த உற்பத்தித் திறன் உள்ளது. இது இந்திய விவசாயிகளை வாழ்வாதார அளவில் வாழ வைக்கிறது.

(iii) திறந்த வேலையின்மை: நிலவும் ஊதியத்தில் வேலை செய்யத் தயாராக இருந்தாலும் அனைத்து வேலையில்லாதவர்களுக்கும் வேலை இல்லாதபோது திறந்த வேலையின்மை நிலவுவதாகக் கூறப்படுகிறது. இது பெரும்பாலும் நகரங்களிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் காணப்படுகிறது. இத்தகைய வேலையின்மை பெரும்பாலும் பின்வரும் வடிவங்களில் வகைப்படுத்தப்படுகிறது:

- சுழற்சி வேலையின்மை: ஒரு முதலாளித்துவ அமைப்பில் உள்ள சுழற்சி நடவடிக்கைகளால் சுழற்சி வேலையின்மை எழுகிறது.

சுழற்சி நடவடிக்கைகள் காணப்படுகின்றன பல்வேறு பொருளாதார கட்டங்கள்: ஏற்றம், மந்தநிலை, மனச்சோர்வு மற்றும் மீட்பு. மனச்சோர்வு மற்றும் மந்தநிலையின் கட்டங்கள் பலரை வேலையிலிருந்து வெளியேற்றுகின்றன, இது சுழற்சி வேலையின்மைக்கு வழிவகுக்கிறது. முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் ஊக்கமளிக்கின்றன மற்றும் தொழில்முனைவோர் தங்கள் உற்பத்தி அளவைக் குறைக்கிறார்கள். தொழிலாளர் தேவை குறைகிறது மற்றும் பாரிய வேலையின்மை ஏற்படுகிறது. இத்தகைய வேலையின்மை பொதுவாக சுதந்திர பொருளாதாரத்தில் தொழில்துறை துறையில் காணப்படுகிறது. சிறுதொழில் துறை காரணமாக, இந்தியாவில் இந்த வகை வேலையின்மை காணப்படவில்லை.

- கட்டமைப்பு வேலையின்மை: தேவை முறை மற்றும் விநியோக கட்டமைப்பில் ஏற்படும் மாற்றங்களால் கட்டமைப்பு வேலையின்மை எழுகிறது. காலப்போக்கில், பொருட்களின் தேவை முறை மாறும் போது, தொழிலாளர் தேவை முறையில் மாற்றம் ஏற்படும். ஒரு துறையில் சில தொழிலாளர்கள் சும்மா இருக்க, மற்ற துறையில் தேவை இருக்கலாம். தொழிலாளர் உடனடியாக புதிய முறைக்கு மாற முடியாது என்பதால், அது கட்டமைப்பு வேலையின்மையை ஏற்படுத்துகிறது. இந்தியா போன்ற வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் இந்த வகை வேலையின்மை பெரும்பாலும் காணப்படுகிறது. இந்த காரணத்தினால்தான் இந்த பொருளாதாரங்களில் மூலதன உருவாக்கம் விகிதம் குறைவாக உள்ளது மற்றும் விரும்பிய விரைவான தொழில்மயமாக்கல் சாத்தியமில்லை. இதன் விளைவாக, ஒரு பரந்த தொழிலாளர் படை வேலையில்லாமல் உள்ளது.
- பிறழ்ச்சி வேலையின்மை**:** தொழிலாளர் சந்தையின் குறைபாடுகள் காரணமாக எழும் வேலையின்மை, உராய்வு வேலையின்மை என அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு தொழிலில் இருந்து இன்னொரு தொழிலுக்கு அல்லது ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு உழைப்பு நகர்வதால் இது எழுகிறது. பொருளாதாரத்தில் வேலைகள் மற்றும் வேலை தேடுபவர்கள் உள்ளனர், ஆனால் பொருளாதாரத்தில் உள்ள இறுக்கங்கள் மற்றும் உராய்வுகள் காரணமாக வேலையின்மை எழுகிறது. இது

தற்காலிக இயல்புடையது மற்றும் சந்தை குறைபாடுகளை அகற்றுவதன் மூலம் மறைந்துவிடும்.

(iv) பருவகால வேலையின்மை: பருவத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களால் வேலையின்மை ஏற்படும் போது, அது பருவகால வேலையின்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது விவசாயத் துறை மற்றும் பருவகால தொழில்களில் காணப்படுகிறது. இந்தியாவில் விவசாயம் என்பது பருவகாலத் தொழிலாகும். தொழிலாளர்களுக்கு வருடத்திற்கு ஐந்து முதல் ஏழு மாதங்கள் வேலை கிடைக்கும், அதாவது விதைப்பு மற்றும் அறுவடை காலங்களில். பருவகால வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்று அறியப்படும் மீதமுள்ள காலத்திற்கு அவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். சர்க்கரை ஆலைகள், அரிசி ஆலைகள், ஐஸ் ஆலைகள் மற்றும் பட்டாசுத் தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றிலும் இத்தகைய வேலையின்மை காணப்படுகிறது, அங்கு வேலை சில மாதங்களுக்கு மட்டுமே.

(v) தொழில்நுட்ப வேலையின்மை: தொழில் நுட்பத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்தால் வேலையின்மை ஏற்படும் போது, அது தொழில்நுட்ப வேலையின்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த சூழ்நிலையில், தொழிலாளர்கள் சிறந்த தொழில்நுட்பத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள், இது உழைப்பு சேமிப்பு மற்றும் நேரத்தை மிச்சப்படுத்துகிறது. இது உபரி உழைப்பாக சில தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து வெளியேற்றுகிறது.

(vi) படித்த வேலையின்மை: பள்ளி மற்றும் பல்கலைக்கழக அளவில் கல்வி வசதிகள் விரிவடைவதால் வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஏற்படும் போது, அது படித்த வேலையின்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த வகையான வேலையின்மை தொழில் வல்லுநர்கள் மற்றும் பொதுக் கல்விப் பட்டம் பெற்றவர்கள் மத்தியில் காணப்படுகிறது. இருப்பினும், இந்த வகை வேலையின்மை மிகவும் ஆபத்தானது, ஏனெனில் இது அரசியல் துறையில் புரட்சிகரமான மாற்றங்களைக் கொண்டு வர முடியும். வேலையின்மைக்கான பரந்த காரணங்களை படம் 7.1 விளக்குகிறது.

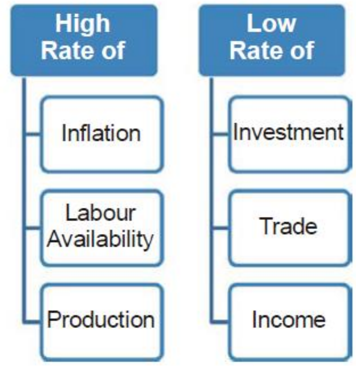

Figure. 7.1 Broad Causes of Unemployment

(vii) **விவசாய வேலையின்மை:** விவசாயத் துறையில் வேலையின்மை விவசாய வேலையின்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

(viii) **தொழில்துறை வேலையின்மை:** தொழில்துறையில் உள்ள வேலையின்மை தொழில்துறை வேலையின்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இந்தியாவில் வேலையின்மைக்கான காரணங்கள், விளைவுகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள்

இந்தியாவில் வேலையின்மைக்கான பல்வேறு காரணங்கள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

- **தன்னார்வ வேலையின்மை:** தன்னார்வ வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் பெறுபவர்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துவதில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் அத்தகைய வேலையைத் தங்கள் கண்ணியத்திற்குக் கீழே கருதுகிறார்கள். சில நேரங்களில், குறைந்த ஊதிய வேலையின்மையைப் பெறுவதை விட மக்கள் சும்மா இருக்க விரும்புகிறார்கள்.
- **மறைமுக வேலையின்மை:** சில தொழிலாளர்கள் வேலையில் இருந்து விலக்கப்பட்டாலும், மொத்த உற்பத்தி மாறாமல் இருப்பதால் இது இயற்கையில் கண்ணுக்கு தெரியாதது. தொழில்நுட்ப ரீதியாக, ஒரு தொழிலாளியின் விளிம்பு உற்பத்தித்திறன் பூஜ்ஜியமாக இருக்கும்போது, மறைமுக வேலையின்மை அல்லது கண்ணுக்கு தெரியாத வேலையின்மை நிலவுகிறது.
- **சுழற்சி வேலையின்மை:** இது ஒரு முதலாளித்துவ அமைப்பில் உள்ள சுழற்சி நடவடிக்கைகளால் எழுகிறது.

- **கட்டமைப்பு வேலையின்மை:** தேவை முறை மற்றும் விநியோக அமைப்பில் ஏற்படும் மாற்றங்களால் இது எழுகிறது.
- **பிறழ்ச்சி வேலையின்மை:** தொழிலாளர் சந்தையின் குறைபாடுகள் காரணமாக இது எழுகிறது.
- **பருவகால வேலையின்மை**: இது பருவகால மாற்றத்தால் எழுகிறது, இது பருவகால வேலையின்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- **தொழில்நுட்ப வேலையின்மை:** இது தொழில்நுட்ப மாற்றத்தால் உருவாகிறது.
- **படித்த வேலையின்மை:** இது பின்வரும் காரணங்களால் எழுகிறது:
  - கல்வி வசதிகளின் விரிவாக்கம்
  - கல்வி முறை வேலை சார்ந்தது அல்ல
  - படித்தவர்கள் பல வேலைகளை தங்களுக்குக் கீழே இருப்பதாகக் கருதுகிறார்கள்
- **விவசாய வேலையின்மை:** இது பல காரணங்களால் கூறப்படலாம். விவசாயி வருடத்தின் சில பகுதிகளுக்கு மட்டுமே வேலையில் இருக்க முடியும்; பண்ணைகள் இனி கிடைக்கும் கைகளைப் பயன்படுத்த முடியாது; கிராமங்களில் துணைத் தொழில்கள் இல்லை மற்றும் பருவமழை மற்றும் வானிலையின் மாறுபாடுகள் விவசாய வேலையின்மை விகிதத்தை அதிகரிக்கின்றன.
- **தொழில்துறை வேலையின்மை:** தொழில்துறையில் உள்ள வேலை வாய்ப்புகள், தொழில்களின் பொருளாதாரமற்ற மற்றும் புவியியல் அல்லாத விநியோகம், மனச்சோர்வு மற்றும் மந்தநிலை போன்றவற்றுடன் ஒப்பிடுகையில் அதிக மக்கள் தொகை விகிதம் காரணமாக இது நடைபெறுகிறது.

வேலையின்மை விளைவுகள்

வேலையின்மையின் விளைவுகளின் பட்டியல் பின்வருமாறு:

- வேலையில்லாதவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டிய மிகப் பெரிய பிரச்சனை நிதி ஆதாரப் பற்றாக்குறை. அவர்கள் வாழ்க்கையைச் சமாளிப்பது கடினம். இது அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை நேரடியாகப் பாதிக்கிறது.
- வீட்டுக் கடன்கள், கார் கடன்கள் மற்றும் இன்சூரன்ஸ் பிரீமியங்கள் அல்லது வீட்டு வாடகை போன்ற பொருளாதாரக்

கடமைகளைச் செலுத்துவது அவர்களுக்கு கடினமாக இருக்கலாம். இதனால் அவர்கள் வீடற்றவர்களாக மாறலாம்.

- வேலையின்மை தொடர்பான பிரச்சனைகளில் ஒன்று. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், அவர்களின் திறமை, அனுபவம் மற்றும் கல்வித் தகுதிகளுக்கு ஏற்ப இல்லாத வேலைகளை மேற்கொள்ள மக்களை கட்டாயப்படுத்தலாம்.
- வேலையில்லாதவர்கள் மன உளைச்சலுக்கு ஆளாக நேரிடும். பொதுவாக, அவர்கள் அதிக மன அழுத்தத்தை அனுபவிப்பார்கள், எனவே, அவர்கள் போதைப்பொருள் மற்றும் மதுவை நாடலாம்.
- வேலையின்மை சமூக முன்னேற்றத்திற்கு தடையாக உள்ளது. இது மக்கள் அனுபவிக்கும் பழக்கத்தை விட கீழ் நிலைக்குத் தள்ளுகிறது.

இந்தியாவில் வேலையின்மைக்கான நடவடிக்கைகள்

இது சம்பந்தமாக பின்வரும் நடவடிக்கைகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன:

(i) **பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம் அதிகரிப்பு:** அதிக பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம் பெரிய உற்பத்திக்கு வழிவகுக்கும் மற்றும் அதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பில் பெரிய அதிகரிப்புக்கு வழிவகுக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது. எனவே, அதிக வேலை வாய்ப்புகள் உள்ள உற்பத்தி நிலைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் உழைப்பு மிகுந்த உற்பத்தி நுட்பத்தை அறிமுகப்படுத்த அரசு திட்டமிட வேண்டும்.

(ii) **மூலதன உருவாக்கத்தின் உயர் விகிதம்:** இந்தியாவில் மூலதன உருவாக்க விகிதம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். அதிக வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கும் பகுதிகளில் மட்டுமே மூலதன உருவாக்கம் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். தற்போது, இந்த விகிதம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 30 சதவீதமாக உள்ளது, ஆனால் இது 30 சதவீதத்தில் இருந்து 35 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட வேண்டும்.

(iii) **கல்வி சீர்திருத்தங்கள்:** இந்தியக் கல்வி முறை வேலை வாய்ப்பு சார்ந்ததாக மாற்றப்பட வேண்டும். ஆரம்பம் முதலே தொழிற்கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

(iv) **வேலைவாய்ப்பு பரிமாற்றம் மேலும் விரிவாக்கம்:** வேலை வாய்ப்பு பரிமாற்றங்கள் என்பது வேலை மற்றும் வேலை தேடுபவர்களை ஒன்றிணைக்கும் நிறுவனங்களாகும். அதிக வேலைவாய்ப்பு பரிமாற்றங்கள் தொழிலாளர்களை மேலும் நடமாடும். இருப்பினும், நாட்டில் வேலைவாய்ப்பு பரிமாற்றங்களின் செயல்பாட்டை மேம்படுத்த வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

(v) **பருவகால வேலையின்மைக்கான கொள்கை:** இந்திய விவசாயம் பருவகால இயல்புடையது, இதன் காரணமாக இந்திய விவசாயிகள் சில காலம் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனைகளை அகற்ற, இந்தியாவில் வேலைவாய்ப்புக் கொள்கை பின்வரும் திசையில் செயல்பட வேண்டும்:

- பல பயிர் சாகுபடியை ஊக்குவித்தல்
- விவசாயத்துடன் தொடர்புடைய
- செயல்பாடுகளை ஊக்குவித்தல்
- கிராமப்புறங்களுக்கான முதலீட்டு திட்டங்கள்
- பருவகால தொழில்களை அமைத்தல்

(vi) **பருவகால வேலையின்மைக்கான கொள்கை:** கிட்டத்தட்ட, 62 சதவீதம் பேர் இந்தியாவில் சுயதொழில் செய்கிறார்கள், அவர்களில் பெரும்பாலோர் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சொந்தத் தொழிலில் ஈடுபடும் மக்களுக்கு அரசு பல்வேறு வசதிகளை செய்து ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்.

(vii) **பெண்களுக்கான வேலை வாய்ப்புகள்:** தற்போது, 12 சதவீத பெண்கள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் பணிபுரிகின்றனர், இது மிகவும் குறைவான சதவீதமாகும். பெண்களின் வேலைவாய்ப்பை ஊக்குவிக்க இந்திய அரசு பின்வரும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்:

- பெரிய அளவில் பணிபுரியும் பெண்களுக்கான குடியிருப்பு தங்குமிடம்,
- பணிபுரியும் தாய்மார்களுக்கான கல்வி மற்றும் பயிற்சி வசதிகள்
- வேலை செய்யும் தாயின் குழந்தைகளுக்கு குழந்தைகள் காப்பகங்கள் கிடைக்கும்.

(viii) **கூட்டுறவுத் தொழிலை மேம்படுத்துதல்:** கூட்டுறவு துறையில் உள்ள தொழில்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். வேலைவாய்ப்பை மேம்படுத்த குறைந்த முதலீடு தேவைப்படுகிறது.

(ix) **சிறிய அளவிலான அலகுகளுக்கு ஊக்கம்:** சிறிய அளவிலான அலகுகள் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் அதிக வேலை வாய்ப்புகளை வழங்க முடியும். அத்தகைய பிரிவுகளில் குறைந்த திறன் மற்றும் பயிற்சி தேவை. இத்தகைய பிரிவுகளுக்கு சிறப்பு சலுகைகள் வழங்கி அரசு ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

(x) **சிறப்பு வேலைவாய்ப்பு திட்டங்கள்:** ஏழை மக்கள், பட்டியல் சாதி மற்றும் பழங்குடியினர், நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் மற்றும்

வேலையில்லாத பெண்களுக்கு சிறப்பு திட்டங்களை அரசு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். இந்த திட்டங்கள் மத்திய நிதியுதவி மற்றும் முறையாக கண்காணிக்கப்பட வேண்டும்.

7.4.1 பல்வேறு திட்டங்கள் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு கொள்கைகள்

மக்கள்தொகை மாற்றங்கள் பொருளாதார ரீதியாக சுறுசுறுப்பான இளைய மக்கள்தொகையின் வளர்ச்சி விகிதத்தில் விளைகின்றன, இது ஒரு பெரிய சவாலையும் பொருளாதாரத்திற்கான வாய்ப்பையும் வீசுகிறது. மூலதன தீவிரம் (அதிக உற்பத்தித்திறன்) மற்றும் உழைப்பு மிகுந்த (வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும்) நுட்பங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகம் சிக்கல்களைச் சேர்க்கிறது. அதே நேரத்தில், தொழிலாளர் சந்தையில் குழந்தைத் தொழிலாளர் மற்றும் பாலினச் சார்பு பிரச்சனைகள் தொடர்ந்து தொந்தரவு செய்கின்றன. நமது பொருளாதாரத்தில் தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு பிரச்சினைகளை தனித்தனியாக பார்க்க முடியாது. மாறாக, அவை வருமானம் மற்றும் வறுமை நிலைகள் மற்றும் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக் கொள்கைகளுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. மக்கள்தொகை பெருக்கம் இந்தியாவில் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை ஒரு நிரந்தரப் பிரச்சனையாக உருவாக்கியுள்ளது. வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குதல் மற்றும் தொழிலாளர் பாதுகாப்பு ஆகியவை தேசத்தின் முக்கிய இலக்குகளாக உள்ளன.

விவசாயம் அல்லாத துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களை மூன்று வெவ்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒருபுறம், உயர்தர வெள்ளை காலர் தொழிலாளர்கள் உள்ளனர், இதில் மூத்த பொதுத்துறை அதிகாரிகள் மற்றும் தனியார் துறையில் மேலாளர் வகுப்பினர் உள்ளனர்; மறுமுனையில் சுயதொழில் செய்பவர்கள், முறைசாரா துறை தொழிலாளர்கள் மற்றும் அமைப்புசாரா துறையை உருவாக்கும் சாதாரண தொழிலாளர்கள். இரண்டிற்கும் இடையில், பொதுத்துறை மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தனியார் துறையில் உள்ள வழக்கமான ஊதிய ஊழியர்களைப் பின்தொடர்கிறார்கள், அவர்கள் தொழிலாளர் சக்தியில் சுமார் 7 சதவிகிதம், சுமார் 22 மில்லியன் மக்கள். இந்தியாவில் சுமார் 408 மில்லியன் மக்கள் பணிபுரிகின்றனர், அவர்களில் 232 மில்லியன் (56.8 சதவீதம்) சுயதொழில் செய்பவர்கள், மொத்தம் 175 மில்லியன் ஊதியம் பெறுபவர்கள் (43.2 சதவீதம்). NSSO (2004-05) 61வது சுற்றின் படி, சுமார் 457 மில்லியன் தொழிலாளர்களில் சுமார் 395 மில்லியன் தொழிலாளர்கள் (86 சதவீதம்) அமைப்புசாரா/முறைசாரா துறையைச் சேர்ந்தவர்கள். 1991 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, நாட்டில் வேலை செய்யும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை 12 மில்லியனாக இருந்தது. இந்தியாவின் மூன்றில் இரண்டு

பங்கு பணியாளர்கள் விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற தொழில்களில் வேலை தேடுகின்றனர். கிராமப்புற குடும்பங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு விவசாய தொழிலாளர் குடும்பங்கள், கூலி வேலையில் வாழ்கின்றனர். இந்தியாவின் பணியாளர்களில் சுமார் 9 சதவீதம் பேர் மட்டுமே ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் உள்ளனர்; மீதமுள்ள 91 விழுக்காட்டினர் அமைப்புசாராத் துறையில், சுயதொழில் செய்பவர்கள் அல்லது சாதாரண கூலித் தொழிலாளர்களாகப் பணிபுரிகின்றனர். பெரிய அளவில், இது தொழிலாளர்களில் விவசாயத்தின் அதிக பங்கையும், உற்பத்தி வேலைவாய்ப்பில் குறைந்த வளர்ச்சியையும் பிரதிபலிக்கிறது. ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறைக்குள், பொதுத்துறை வேலைவாய்ப்பில் மூன்றில் இரண்டு பங்கைக் கொண்டுள்ளது.

1950 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட லட்சிய தொழில்மயமாக்கல் திட்டம் இருந்தபோதிலும், தொழிலாளர்களின் விவசாயத் துறையின் பங்கில் (71.2 சதவீதத்திலிருந்து 66.8 சதவீதமாக) ஒரு சிறிய சரிவு மட்டுமே உள்ளது. மிகவும் தொழிற்சங்கப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பு-துறை தொழிலாளர், பொருளாதாரத்தில் தனிநபர் வருமானத்தின் வளர்ச்சியை விட, உண்மையான ஊதியத்தில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியை அடைய முடிந்தது. இத்தகைய போக்கு முரண்படுகிறது வருமான ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைப்பது மற்றும் குறைந்த வருமானம் கொண்ட குழுக்களுக்கு வருமானத்தில் அதிக அதிகரிப்பை வழங்குவது என்ற சொல்லாட்சி. வணிகக் கட்டுப்பாடுகள் மூலம் உலகப் போட்டியிலிருந்து சந்தைகள் பாதுகாக்கப்படுவதாலும், நிறுவனங்கள் அதிக செலவினங்களை நுகர்வோருக்கு அனுப்புவதாலும் பெரிய தொழில்கள் இந்த உயர் ஊதியங்களை உறிஞ்சிக் கொள்ள முடிந்தது. 1980 களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் முதலாளிகள் அதிக மூலதனச் செறிவான தொழில்நுட்பங்களில் முதலீடு செய்ததாலும், கணிசமான அளவு உழைப்புச் சரிவுகளாலும் குறைந்து வரும் வேலைவாய்ப்பு நெகிழ்ச்சித்தன்மைக்குக் காரணமாக இருக்கலாம் (பட்டாச்செர்ஜி, 1999).

1991 இல் தொடங்கப்பட்ட பொருளாதார சீர்திருத்த திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக தொழிலாளர் சந்தைகளில் நெகிழ்வுத்தன்மையை அதிகரிக்க தொழிலாளர் சட்டங்களை மாற்றியமைப்பது திட்டமிடப்பட்டது. இருப்பினும், ஒருமித்த கருத்து இல்லாதது மற்றும் மையத்தில் அரசியல் ஸ்திரமின்மை ஆகியவை தொழில்துறை உறவுகள் சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்றுவதில் தாமதத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. சமீபத்திய ஆண்டுகளில் சில மாற்றங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, லாபம் ஈட்டாத பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் மறுசீரமைப்பின் ஒரு பகுதியாக, அவர்களின்

பணியாளர்களைக் குறைக்க அரசாங்கம் ஒரு தன்னார்வ ஓய்வு திட்டத்தை (தேசிய புதுப்பித்தல் நிதியத்தின் உதவியுடன்) நிறுவியது. இது, தனியார் துறையில் இதே போன்ற திட்டங்களைத் தூண்டியது.

இந்தியாவில், உற்பத்தித் துறையில் வேலைவாய்ப்பு சராசரி ஆண்டு விகிதத்தில் வளர்ந்தது

1.83 சதவீதம், உண்மையான ஊதியம் சராசரியாக 1.12 சதவீதம் என்ற அளவில் வளர்ந்தது. இந்திய உற்பத்தித் துறையானது சிறிய அளவிலான மற்றும் பதிவு செய்யப்படாத உற்பத்தியின் குறிப்பிடத்தக்க இருப்பைக் கொண்டுள்ளது - இது வேலை செய்யும் மூலதனத்தில் 24 சதவிகிதம் மற்றும் பணியாளர்களில் 82 சதவிகிதம் ஆகும். கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில், பதிவு செய்யப்பட்ட உற்பத்தித் துறை முதலீட்டு ஏற்றத்தை கண்டுள்ளது. இதன் விளைவாக, இந்த முதலீட்டு ஏற்றம், பதிவு செய்யப்பட்ட உற்பத்தியில் வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சி, 1990 களில் மேம்பட்டு, தோராயமாக 3.7 சதவீதமாக அதிகரித்தது. இருப்பினும், தொழில்கள் முழுவதும் வருவாய் மற்றும் வேலைவாய்ப்பின் வளர்ச்சிக்கு இடையே எந்த தொடர்பும் இல்லை. உற்பத்தித் துறைக்கான மதிப்பு கூட்டப்பட்ட ஊதியத்தின் பங்கு பல ஆண்டுகளாக மாறிவிட்டது. 28 தொழில்களில் 13 இல் கட்டமைப்பு சீர்திருத்தத்திற்குப் பிறகு, ஊதியங்களின் பங்கு 10 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக குறைந்தது. பதிவு செய்யப்படாத உற்பத்தியில், சீர்திருத்தங்களுக்குப் பிறகு வேலைவாய்ப்பு, உற்பத்தி மற்றும் முதலீடு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி விகிதம் குறைந்துள்ளது. மோசமான வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சி மற்றும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கையில் கூர்மையான வீழ்ச்சி ஆகியவை பதிவு செய்யப்படாத உற்பத்தியை மோசமாக பாதித்தன (நாகராஜ், 2002). 1997 ஆம் ஆண்டில், அதன் தொழிலாளர் கட்டுப்பாடுகள் குறைவாக இருந்திருந்தால், ஜவுளி மற்றும் ஆடைத் துறையில் மட்டும் இந்தியா 1 மில்லியனுக்கும் அதிகமான வேலைகளைப் பெற்றிருக்கும் என்று சமீபத்திய ஆய்வு மதிப்பிட்டுள்ளது. ஒட்டுமொத்தமாக, நாட்டில் இன்னும் 2.8 மில்லியன் நல்ல தரமான முறையான துறை வேலைகள் இருந்திருக்கலாம்–அன்றைய தேதியில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட உற்பத்தித் துறையில் இருக்கும் வேலைவாய்ப்பில் 45 சதவீதம் திடுக்கிடும்.

ஒழுங்குமுறைகள் மற்றும் இறுக்கங்கள்

விவசாயம் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் முறைசாரா துறைகள், பெரும்பகுதி வேலைவாய்ப்பைக் கொண்டுள்ளவை, தொழிலாளர் சட்டங்கள் மற்றும் தொழிலாளர் சந்தை நிறுவனங்களின் எல்லைக்கு வெளியே உள்ளன. இந்த நடவடிக்கைகளின் பரவலாக்கப்பட்ட தன்மை மற்றும் புவியியல் பரவல் காரணமாக அமைப்புசாரா துறைக்கு (விவசாயம் உட்பட) பொருந்தும் சில

சட்டங்களை நிர்வகிப்பது மற்றும் செயல்படுத்துவது கடினம். மேலும், வேலை ஒப்பந்தங்களின் முறைசாரா தன்மை, தொழிலாளர்களின் கல்வியறிவின்மை மற்றும் உபரி உழைப்பு கிராமப் பொருளாதாரம் இந்தத் தொழிலாளர்களை தொழிற்சங்கமாக்குவதற்கான முயற்சிகள் அழிந்துவிட்டன. எனவே இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலான தொழிலாளர் சட்டங்கள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறைக்கு பொருந்தும். ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையானது நாட்டில் உள்ள தொழிலாளர்களின் ஒரு சிறிய பகுதியை மட்டுமே வேலையில் அமர்த்தும் அதே வேளையில், இத்துறையில் வேலைவாய்ப்பின் மெதுவான வளர்ச்சியானது பொருளாதாரம் தழுவிய விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது.

சட்டவாக்கக் கட்டமைப்பு

47 மத்திய சட்டங்கள் உட்பட 165 தொழிலாளர் சட்டங்கள் உள்ளன. சில சட்டங்கள் அடுத்தடுத்த பத்திகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

- **தொழிற்சாலைகள் சட்டம் 1948:** 1948 ஆம் ஆண்டின் தொழிற்சாலைகள் சட்டம் என்பது ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் அடிப்படை தொழிலாளர் சட்டம் மற்றும் அனைத்து தொழிற்சாலைகளுக்கும் கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. இது தொழிற்சாலைகளில் வேலை நிலைமைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது மற்றும் தொழிற்சாலை தொழிலாளர்களின் குறைந்தபட்ச பாதுகாப்பு, சுகாதாரம் மற்றும் நலன்புரி நிலைமைகளை உறுதி செய்கிறது. குழந்தைகள், பெண்கள் மற்றும் இளைஞர்களின் வேலை நேரம், விடுப்பு, விடுமுறை, கூடுதல் நேரம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு ஆகியவற்றையும் இந்த சட்டம் ஒழுங்குபடுத்துகிறது.
- **குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம், 1948:** குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம் என்பது வேலைவாய்ப்புகளில் நிலையான குறைந்தபட்ச ஊதிய விகிதங்களை வழங்குவதற்கான ஒரு சட்டமாகும். அமினிமம் ஊதியம் என்பது முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டப்பூர்வமாக செலுத்தக்கூடிய மிகக் குறைந்த மணிநேர, தினசரி அல்லது மாதாந்திர ஊதியமாகும். குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம், 1948 இந்தியாவில் வேலைக்கான சட்ட ஒழுங்குமுறையின் தூண்களில் ஒன்றாகும். பொதுவாக தொழிலாளர்களிடையேயும், குறிப்பாக அமைப்புசாரா துறையில் இருப்பவர்களிடையேயும் போதுமான வருமானம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தை உறுதி செய்வதற்கான ஒரு பிரதான கருவியாகும். அந்தந்த அதிகார வரம்பிற்குட்பட்ட

திட்டமிடப்பட்ட வேலைகளில் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கவும், மறுபரிசீலனை செய்யவும், திருத்தவும் மற்றும் செயல்படுத்தவும் பொருத்தமான அரசாங்கங்களாக மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் இருவரையும் சட்டம் கட்டாயப்படுத்துகிறது. தற்போது, மத்திய துறையில் 45 திட்டமிடப்பட்ட வேலைவாய்ப்புகளும், மாநிலத் துறையில் 1628 திட்டமிடப்பட்ட வேலைவாய்ப்புகளும் உள்ளன. மத்திய அரசு 1996 ஆம் ஆண்டு தேசிய மாடி அளவிலான குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை அறிமுகப்படுத்தியது மற்றும் தொழில்துறை தொழிலாளர்களுக்கான நுகர்வோர் விலை குறியீட்டு அதிகரிப்பின் அடிப்படையில் அவ்வப்போது அதைத் திருத்தியது. தேசிய மாடி மட்ட குறைந்தபட்ச ஊதியம், சட்டப்பூர்வமற்றது, தற்போது ஒரு நாளைக்கு '100 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில், குறைந்தபட்ச ஊதியங்கள் தேசிய, பிராந்திய, துறை மற்றும் தொழில் அல்லது திறன் மட்டத்தில் அறிவிக்கப்படுகின்றன. இந்தியாவில் குறைந்தபட்ச ஊதியம் தினசரி, மணிநேரம் மற்றும் மாதாந்திர அடிப்படையில் அறிவிக்கப்படுகிறது. அரசு, முதலாளி மற்றும் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் பொதுவாக குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்தியாவில் குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிலையான மற்றும் மாறக்கூடிய கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது.

- **கடைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் சட்டம்:** கடைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் சட்டம், தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் வராத கடைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் உட்பட, அமைப்புசாரா துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களின் பணி நிலைமைகளை ஒழுங்குபடுத்துகிறது.
- **தொழில் தகராறு சட்டம் 1947:** இந்தியாவில் வேலைவாய்ப்பு பாதுகாப்பு முக்கியமாக 1947 இன் தொழில்துறை தகராறு சட்டத்தின் அடிப்படையில் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. 1947 இன் தொழில் தகராறு சட்டம் (IDA) தொழிலாளிக்கும் அவரது முதலாளிக்கும் இடையிலான உறவை நிர்வகிக்கிறது. இந்தச் சட்டம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் 50 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்ட நிறுவனங்களுக்குப் பொருந்தும். தொழிற்சங்கங்களின் அழுத்தம் காரணமாக, IDA 1976 மற்றும் 1982 இல் திருத்தப்பட்டது. IDAவின் 1976 திருத்தத்தின்படி, 300 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தும் எந்தவொரு நிறுவனமும் அதன் தொழிலாளர்களை பணிநீக்கம் அல்லது ஆட்குறைப்புக்கு முன் அரசாங்கத்திடம் அனுமதி

பெற வேண்டும். IDAவின் 1982 திருத்தம், மேலும் 100 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தும் அனைத்து நிறுவனங்களுக்கும் இந்த விதியை பொருந்தும். இந்த ஜனரஞ்சகத் திருத்தங்கள், தொழிலாளர்களை பணிநீக்கம் செய்வதற்கான அரசாங்க அனுமதி அரிதாகவே வரவிருந்ததால், மேலும் வேலைவாய்ப்பு வளைந்து கொடுக்கும் தன்மைக்கு வழிவகுத்தது.

2002 ஆம் ஆண்டில், 1947 இன் தொழில்துறை தகராறு சட்டத்தில் திருத்தம் செய்ய அரசாங்கம் முடிவு செய்தது, நிறுவனங்கள் 1,000 க்கும் குறைவான தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தினால், அதன் அனுமதி பெறாமல் ஊழியர்களை பணிநீக்கம் செய்யலாம். இந்த மாற்றம் 95 சதவீத இந்திய நிறுவனங்களை பாதிக்கும். தொழிலாளியின் வேலை நிலைமைகளில் ஏதேனும் மாற்றம் ஏற்பட்டால், ஒரு முதலாளி மூன்று வாரங்களுக்கு எழுத்துப்பூர்வமாக அறிவிப்பை வழங்க வேண்டும் என்றும் திருத்தங்கள் விதித்தன.

- **தொழில்துறை வேலைவாய்ப்பு (நிலையான உத்தரவுகள்) சட்டம்:** இந்தச் சட்டம் ஊழியர்கள் மற்றும் முதலாளிகளின் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள், பணியாளர்களின் வகைப்பாடு, வேலை நேரம், நுழைவு மற்றும் வெளியேறுதல், வருகை, வேலை நிறுத்தம், விடுப்பு மற்றும் விடுமுறைகள், தவறான நடத்தைக்கான தண்டனைகள், இடைநீக்கம் அல்லது பணிநீக்கம், ஓய்வு பெறுதல், குறைகள், நிவர்த்தி செய்தல் நடைமுறைகள் மற்றும் பல. 100 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பணியாளர்கள் பணிபுரியும் தொழில் நிறுவனங்களில் இது கட்டாயம். நிலையான ஆணைகள் பணியாளர் வகைகளின் வகைப்பாட்டைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் வேலை பாதுகாப்பை ஒழுங்குபடுத்துகின்றன; வேலை மற்றும் விடுப்புக்கான கொடுப்பனவுகளை கணக்கிடுவதற்கான விதிகள் மூலம் அவர்கள் வருமான பாதுகாப்பை ஒழுங்குபடுத்துகிறார்கள்; மேலும் அவர்கள் தண்டனைக்குரிய பணிநீக்கங்கள் மீதான கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் தவறான நடத்தை வழக்குகளில் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறைகள் மூலம் வேலைவாய்ப்பு பாதுகாப்பை ஒழுங்குபடுத்துகின்றனர். ஒட்டுமொத்த விளைவு என்னவென்றால், தொழிலாளர்களை ஒரு வேலையிலிருந்து இன்னொரு வேலைக்கு அல்லது ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு முதலாளிகளுக்கு பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்படாத அதிகாரம் குறைவாகவே உள்ளது.

- **ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் (ஒழுங்குமுறை மற்றும் ஒழிப்பு) சட்டம், 1970:** ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் (ஒழுங்குமுறை மற்றும் ஒழிப்பு) சட்டம், 1970 ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கவும் பாதுகாக்கவும் இயற்றப்பட்டது. 20 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பணிபுரியும் ஒவ்வொரு நிறுவனத்திற்கும் / ஒப்பந்ததாரருக்கும் இது பொருந்தும். இது அரசு மற்றும் உள்ளூர் அதிகாரிகளின் நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்தும். ஒவ்வொரு நிறுவனமும், ஒப்பந்ததாரரும், சட்டம் யாருக்கு பொருந்துகிறதோ, அதை பதிவு செய்ய வேண்டும்/ஒப்பந்த வேலைகளை நிறைவேற்ற உரிமம் பெற வேண்டும். ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களின் நலன்கள் ஊதியம், வேலை நேரம், நலன், சுகாதாரம் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் வசதிகளில் கேண்டீன், ஓய்வு அறைகள், முதலுதவி வசதிகள் மற்றும் வேலை செய்யும் இடத்தில் குடிநீர் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகள் அடங்கும். ஊதியம் மற்றும் பிற சலுகைகளை வழங்குவதை உறுதிசெய்யும் பொறுப்பு முதன்மையாக ஒப்பந்தக்காரரின் பொறுப்பாகும், மற்றும் தவறினால், முதன்மை முதலாளியின் பொறுப்பு.
- **தொழிலாளர் நல நிதி:** தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு அமைச்சகம் பீடி தொழிலாளர்கள், நிலக்கரி சுரங்கம் அல்லாத தொழிலாளர்கள் மற்றும் சினிமா தொழிலாளர்கள் ஐந்து நல நிதிகளை நிர்வகித்து வருகிறது. பின்வரும் சட்டங்களின் கீழ் நிதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன

  இந்தத் தொழிலாளர்களின் நலனுக்காக நாடாளுமன்றம்:

  - மைக்கா மைன்ஸ் தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டம், 1946
  - சுண்ணாம்பு மற்றும் டோலமைட் சுரங்க தொழிலாளர் நல நிதி சட்டம், 1972
  - இரும்பு தாது, மாங்கனீசு தாது மற்றும் குரோம் தாது சுரங்க தொழிலாளர் நல நிதி சட்டம், 1976
  - பீடித் தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டம், 1976
  - சினிமா தொழிலாளர்கள் நல நிதி சட்டம், 1981

  அத்தகைய தொழிலாளர்களின் நலனை மேம்படுத்துவதற்கு அவசியமான அல்லது பொருத்தமான நடவடிக்கைகள் மற்றும் வசதிகள் தொடர்பாக ஏற்படும் செலவினங்களை மத்திய அரசு சந்திக்க இந்தச் சட்டங்கள் உதவுகின்றன. மேற்கண்ட சட்டங்களில் வகுத்துள்ள நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் வகையில், சுகாதாரம்,

சமூகப் பாதுகாப்பு, கல்வி, வீட்டுவசதி, பொழுதுபோக்கு மற்றும் நீர் வழங்கல் போன்ற துறைகளில் பல்வேறு நலத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

குறிப்பு

- **தொழிற்சங்க சட்டம் 1926:** தொழிற்சங்கச் சட்டம் தொழிற்சங்கங்களின் பதிவு மற்றும் செயல்பாடுகளை வழங்குகிறது. ஏழு தொழிலாளர்களும் தங்கள் தொழிற்சங்கத்தை பதிவு செய்ய இந்த சட்டம் அனுமதிக்கிறது, ஆனால் தொழிற்சங்க அங்கீகாரத்திற்கான எந்த ஏற்பாடும் இல்லை (எ.கா. ரகசிய வாக்கெடுப்பு நடைமுறை மூலம்). இது வெளியாட்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் பல தொழிற்சங்கங்களுக்கு வழிவகுத்தது. 1996 ஆம் ஆண்டில், இந்தியாவில் 58,805 பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சங்கங்கள் இருந்தன, அவற்றில் பெரும்பாலானவை சிறிய தொழிற்சங்கங்களாக இருந்தன, அவை தேசிய தொழிலாளர் மையங்களில் தங்கள் பேரம் பேசுவதைச் சார்ந்திருக்கும். பல சந்தர்ப்பங்களில், தொழிற்சங்கங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் வெளியாட்கள் அமைப்பு மற்றும் தொழிலாளர்களின் உண்மையான நலன்களைப் பற்றி கவலைப்படுவதில்லை - அவர்கள் தொழிலாளர்களை தவறாக வழிநடத்துகிறார்கள் மற்றும் அவர்களின் சொந்த நிகழ்ச்சி நிரலைத் தொடர அவர்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதிக எண்ணிக்கையிலான தொழிற்சங்கங்கள் (பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளுடன் இணைந்தவை) உறுப்பினர்களுக்கான தொழிற்சங்கங்களுக்கு இடையேயான போட்டிக்கு வழிவகுத்தது. இந்த போட்டி தொழிலாளர் போர்க்குணத்தில் வெளிப்படுகிறது. 1950 முதல் 1975 வரை இந்தியாவில் ஏற்பட்ட தொழிற்சங்கப் பிரச்சனைகளில் கிட்டத்தட்ட 30 சதவிகிதம் தொழிற்சங்க அங்கீகாரம் மற்றும் தொழிற்சங்கங்களுக்கு இடையேயான போட்டி (தத்தா சௌதுரி, 1996) ஆகிய பிரச்சனைகள் காரணமாக இருக்கலாம். 1980களில் இருந்து, பரவலாக்கப்பட்ட பேரம் பேசுதல் மற்றும் சுதந்திரமான தொழிற்சங்கவாதம் ஆகியவை மிகவும் முக்கியமானதாகிவிட்டன. ஆலை அடிப்படையிலான சுதந்திரமான மற்றும் இணைக்கப்படாத தொழிற்சங்கங்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்துள்ளது, இது மையப்படுத்தப்பட்ட இணைந்த தொழிற்சங்கங்களின் சக்தியில் சரிவை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம், குறிப்பாக தனியார் துறையில் (பட்டாச்செர்ஜி, 1999). பெரும்பாலான முதலாளிகள் தங்கள் நிறுவனத்தில் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை

விரும்பவில்லை மற்றும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள்.

- **தொழிற்சங்க (திருத்தம்) சட்டம், 2001:** பாராளுமன்றத்தில் தொழிற்சங்க திருத்த மசோதா, 2000 நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த மசோதா நோக்கங்களுடன் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது: (i) தொழிற்சங்கங்களின் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல் (ii) தொழில்துறை ஜனநாயகத்தை நிறுவுதல் (iii) தொழிற்சங்கங்களின் நன்கு நிர்வகிக்கப்பட்ட விரிவாக்கத்தை ஊக்குவித்தல். ரனாஜுஜம் கமிட்டியின் பரிந்துரையை இணைத்து திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. சட்டம் பின்வரும் முக்கியமான விதிகளைக் கொண்டுள்ளது:
    - ஒரு நிறுவனத்தில் உள்ள 100 தொழிலாளர்களின் மொத்த உழைப்பில் குறைந்தபட்சம் 10 சதவீதம் தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்க வேண்டும்.
    - தொழிற்சங்கத்திற்கான வருடாந்திர பங்களிப்பு ' 12.00 க்கு குறைவாக இருக்கக்கூடாது
    - எந்த நிலையிலும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை ஏழுக்கும் குறைவாக இருக்கக்கூடாது
    - குறைந்தபட்சம் ஐந்து உறுப்பினர்கள் அல்லது மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் அக்கறையின் ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டும்

தொழிலாளர் சந்தை சீர்திருத்தங்கள்

தொழிலாளர் சந்தையில் பெரிய சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கும், தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்றதாக மாற்றுவதற்கும் இந்திய அரசாங்கம் திறம்பட செயல்பட்டு வருகிறது. தொழிலாளர் சந்தையில் முக்கிய சீர்திருத்தங்கள் அடுத்தடுத்த பிரிவுகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

(a) வெளியேறும் கொள்கை

இந்தியாவில் சீர்திருத்தங்களின் அறிமுகம் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் தாராளமயமாக்கல் ஆகியவை தொழில்முனைவோரை எப்போதும் அதிகரித்து வரும் போட்டிக்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளன. அப்போதிருந்து, இந்திய நிறுவனங்களின் உலகளாவிய போட்டித்தன்மையை மேம்படுத்துவதற்காக அரசாங்கத்தால் பல கொள்கை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கொள்கை நடவடிக்கைகளின் முக்கியமான தொகுப்புகளில் ஒன்று தொழிலாளர் துறையில் சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பானது. ஆனால் இந்த துறையில் இன்னும் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கும் மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினை வெளியேறும் கொள்கையாகும். ஏனென்றால், நிறுவனங்கள் ஒரு நெகிழ்வான வெளியேறும் கொள்கைக்காக

வாதிடுகின்றன, அதே நேரத்தில் தொழிலாளர் சங்கங்கள் அத்தகைய நடவடிக்கைக்கு எதிராக இருந்தன, ஏனெனில் அவர்களின் வேலை பாதுகாப்பு இழப்பு ஏற்படும் என்ற அச்சம். ஆனால் நிறுவனங்களின் நுழைவு மற்றும் விரிவாக்கம் குறித்த தாராளமயக் கொள்கையானது, சாத்தியமில்லாத நிறுவனங்களை வெளியேற்றுவதற்கான பகுத்தறிவுக் கொள்கையுடன் இருந்தால் மட்டுமே பயனளிக்கும். போட்டியைத் தூண்டுவதற்கும் வள பயன்பாட்டின் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் இது அவசியமான நிபந்தனையாகும்.

'வெளியேறுதல்' என்ற சொல், 'தொழில்துறையில் நுழைதல்' என்ற சொல்லின் தலைகீழ். ஒரு தொழிற்துறையில் இருந்து வெளியேற அல்லது வெளியேற அல்லது வேறு வார்த்தைகளில் மூடுவதற்கு ஒரு தொழில்துறை அலகு உரிமை அல்லது திறனைக் குறிக்கிறது. ஒரு வெளியேறும் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான முன்மொழிவு 1991 இல் முதன்முதலில் முன்மொழியப்பட்டது, அப்போது தொழிலாளர் சந்தை நெகிழ்வுத்தன்மை இல்லாமல், திறமையான தொழில்மயமாக்கலை அடைவது கடினம். நவீனமயமாக்கல், தொழில்நுட்ப மேம்படுத்தல், மறுசீரமைப்பு மற்றும் தொழில்துறை அலகுகளை மூடுவதன் விளைவாக இத்தகைய கொள்கையின் தேவை எழுகிறது. அத்தகைய கொள்கையானது, முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை ஒரு யூனிட்டில் இருந்து மற்றொரு யூனிட்டிற்கு மாற்றுவதற்கும், அதிகப்படியான தொழிலாளர்களை ஆட்குறைப்பு செய்வதற்கும் அனுமதிக்கும். இந்தியாவில், தொழில் தகராறுகள் சட்டம், 1947, ஆட்குறைப்பு, நிறுவனங்களை மூடுதல் மற்றும் ஆட்குறைப்பு செயல்முறை ஆகியவை சட்டப்பூர்வ மற்றும் சிக்கலான நடைமுறைகளை உள்ளடக்கிய அதிகப்படியான பணியாளர்களைக் குறைக்கும் விஷயத்தில் முதலாளிகளுக்கு கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது. மேலும், பணியாளர்கள் மற்றும் பணியாளர்களின் ஆட்குறைப்பு மற்றும் குறைப்பு திட்டங்களுக்கு தொழிற்சங்கங்கள் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்றன.

ஒரு நடைமுறை தொழில்துறை வெளியேறும் கொள்கையை உருவாக்குவதில் முக்கியக் கருத்தானது, பொது மற்றும் தனியார் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களின் நியாயமான நலன்களைப் பாதுகாப்பதாகும். எனவே, ஒரு யூனிட்டை மறுசீரமைப்பதன் மூலமும், தொழிலாளர்களை மீண்டும் பயிற்சியளிப்பதன் மூலமும்/ மறுபயன்பாடு செய்வதன் மூலமும் பொருளாதார ரீதியில் லாபகரமானதாக மாற்ற முடியும் என்றால், அதற்கான முயற்சிகளை விட்டுவிடக்கூடாது என்பதே அரசின் கொள்கை. மறுசீரமைப்பு கூட அதை பொருளாதார ரீதியாக லாபகரமானதாக மாற்றாத அலகுகளின் விஷயத்தில் மட்டுமே யூனிட்டை மூடுவதற்கான விருப்பம் இருக்க வேண்டும்.

அனுமதிக்கப்பட்டது இங்கும் கூட, ஒரு யூனிட் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படும் பாதகமான விளைவுகளை குறைக்க, சமூக பாதுகாப்பு வலைகள், காப்பீட்டு திட்டங்கள் மற்றும் பிற பணியாளர் நலன் திட்டங்கள் மற்றும் பணியாளர்களுக்கு ஆட்குறைப்பு பலன்களை வழங்க நிதியை உருவாக்குதல் போன்ற பல விருப்பங்கள் நடைமுறையில் உள்ளன.

(b) தன்னார்வ ஓய்வூதியத் திட்டம் (விஆர்எஸ்) மூலம் ஆட்குறைப்பு

பெரும்பாலான பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் பணியாளர்கள் அதிகமாக உள்ளனர்; அரசாங்கம் 1988 இல் ஒரு தன்னார்வ ஓய்வூதியத் திட்டத்தை (VRS) துவக்கியது, அவர்களுக்கு அதிக எண்ணிக்கையிலானவர்களை பணிநீக்கம் செய்யவும் மற்றும் வயது கலவை மற்றும் திறன் கலவையை மேம்படுத்தவும் உதவியது. இப்பிரச்னைக்கு தீர்வு காண மாற்று சட்ட தீர்வாக இது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஊழியர்களின் தற்போதைய பலத்தில் ஒட்டுமொத்த குறைப்பை வழங்க இது மிகவும் மனிதாபிமான நுட்பமாகும். இது தொழில்துறை பிரிவில் பணிபுரியும் பணியாளர்களைக் குறைக்க நிறுவனங்களால் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு நுட்பமாகும். இது இப்போது அதிகப்படியான பணியாளர்களை வெளியேற்றவும், அதன் மூலம் நிறுவனத்தின் செயல்திறனை மேம்படுத்தவும் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு பொதுவான முறையாகும். நிறுவனத்தில் இருந்து தானாக முன்வந்து ஓய்வுபெற ஊழியர்களை வற்புறுத்துவதற்கு இது ஒரு தாராளமான, வரி இல்லாத துண்டிப்புத் தொகையாகும். ஆட்குறைப்புக்கான தங்கப் பாதை என்பதால் இது 'கோல்டன் ஹேண்ட்ஷேக்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. VRS, அரசாங்க நிறுவனங்களில் உள்ளவர்கள் உட்பட முதலாளிகள், உபரி பணியாளர்களை ஏற்றிச் செல்ல தன்னார்வ ஓய்வு திட்டங்களை வழங்க அனுமதிக்கிறது, இதனால் எந்த ஒரு பணியாளரும் வெளியேற அழுத்தம் கொடுக்கப்படுவதில்லை.

அப்போதிருந்து, பெரிய கார்ப்பரேட் துறையில் உள்ள பல நிறுவனங்கள் VRS அறிவிப்பின் மூலம் தொழிலாளர்களை ஆட்குறைப்பு செய்யத் தேர்வு செய்தன. பொதுத்துறை வங்கிகளும் ஒரு லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்கள் VRS வழியே வெளியேறியுள்ளனர். பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் VRS வழியின் மூலம் இன்னும் பெரிய வேலை வெட்டுக்களை நாடியுள்ளன.

பின்வரும் சூழ்நிலைகளில் ஒரு வணிக நிறுவனம் தன்னார்வ ஓய்வூதியத் திட்டத்திற்குத் தேர்வு செய்யலாம்:

- வியாபாரத்தில் ஏற்பட்ட மந்த நிலை காரணமாக
- கடுமையான போட்டியின் காரணமாக, ஆட்குறைப்பை நாடாத வரை ஸ்தாபனம் சாத்தியமற்றதாகிவிடும்

- கையகப்படுத்துதல் மற்றும் இணைத்தல் காரணமாக
- வெளிநாட்டு ஒத்துழைப்புடன் கூட்டு முயற்சிகள் காரணமாக
- தயாரிப்பு/தொழில்நுட்பம் காலாவதியானதன் காரணமாக

நிறுவனங்கள் தங்களின் லாப வரம்புகளை அதிகரிப்பதற்காக மெலிந்ததாகவும், சராசரியாகவும் மாறி வருகின்றன. போட்டியின் அச்சுறுத்தல் அதிகரித்து வருவதால், உள்நாட்டு நிறுவனங்கள் இப்போது முக்கிய திறனில் அதிக கவனம் செலுத்துகின்றன மற்றும் பல்வகைப்படுத்தலில் குறைவாக உள்ளன. அதற்கேற்ப அவர்கள் தொடர்பில்லாத மற்றும் லாபமில்லாத வணிகத்திலிருந்து வெளியேற முயற்சிக்கின்றனர்.

நிறுவனங்கள் மற்ற நிறுவனங்களுடன் மூலோபாய கூட்டணிகளை உருவாக்கும்போது அல்லது கையகப்படுத்தும்போது VRS ஐ ஏற்றுக்கொள்கின்றன. துரதிர்ஷ்டவசமான தொழிலாளர்கள், ஒருங்கிணைப்பு, மறுசீரமைப்பு, இணைப்புகள், கையகப்படுத்துதல் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவற்றின் செயல்பாட்டின் பலியாகின்றனர், இது தற்போது இந்திய பெருநிறுவனத் துறையை உலுக்கி வருகிறது. தாராளமயமாக்கலின் விளைவாக, பல பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் (MNCs) தொழில் துறையில் நுழைந்தன. கடந்த சில ஆண்டுகளாக. MNC களில், இந்த நிறுவனங்கள் தானியங்கி இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதால், தொழிலாளர் சேமிப்பு தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதால், ஒரு யூனிட்டில் உற்பத்தி செயல்முறை ஒரு சில தொழிலாளர்களுடன் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இது யூனிட்டில் முன்பு பணிபுரிந்த நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இடம்பெயர்வதற்கு வழிவகுக்கும்.

(c) தேசிய புதுப்பித்தல் நிதி

கட்டமைப்பு சரிசெய்தல் மற்றும் தொழில்துறை மறுசீரமைப்பு திட்டம் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு கடுமையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் மற்றும் பெரிய அளவிலான ஆட்குறைப்புகளை விளைவிக்கும். தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக, பிப்ரவரி 1992 இல் இந்திய அரசு தேசிய புதுப்பித்தல் நிதியை (NRF) உருவாக்கியது. NRF இன் முக்கிய நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- தொழிலாளர்களுக்கான சமூக பாதுகாப்பு வலையை வழங்குவதற்காக, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் அமைப்புசாரா துறையில் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்டத்திற்கு நிதி வழங்குதல்

- பொது மற்றும் தனியார் துறைகளில் உள்ள தொழிற்துறை அலகுகள் மறுசீரமைப்பு அல்லது மூடல் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்க நிதி வழங்குதல்
- தற்போதுள்ள திறன்களின் நவீனமயமாக்கல் மற்றும் தொழில்நுட்ப மேம்படுத்தல் மற்றும் தொழில்துறை மறுசீரமைப்பு ஆகியவற்றின் விளைவாக எழும் ஊழியர்களைத் தக்கவைத்தல் மற்றும் மறுபகிர்வு செய்வதற்கான செலவுகளை ஈடுகட்ட நிறுவனங்களுக்கு உதவி வழங்குதல்.

NRF இன் கூறுகள்

தேசிய புதுப்பித்தல் நிதியம் (NRF) மூன்று கூறுகளைக் கொண்டிருந்தது:

(i) **வேலைவாய்ப்பு உருவாக்க நிதி (EGF):** வேலை வாய்ப்பு உருவாக்க நிதி (EGF) என்பது அமைப்பு மற்றும் அமைப்பு சாரா துறைகளில் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்டங்களுக்கான ஆதாரங்களை வழங்குவதாகும்.

(ii) **தேசிய புதுப்பித்தல் மானிய நிதியம் (NRGF):** தேசிய புதுப்பித்தல் மானிய நிதியம் (NRGF) என்பது VRS திட்டத்தின் கீழ் பணம் செலுத்துதல் மற்றும் பொது மற்றும் தனியார் துறை நிறுவனங்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மறுவாழ்வு திட்டங்களின் விளைவாக மூடப்பட்ட/பகுத்தறிவு மூலம் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்குவதாகும்.

(iii) **ஊழியர்களுக்கான காப்பீட்டு நிதி:** ஊழியர்களுக்கான காப்பீட்டு நிதி (IFE) எதிர்காலத்தில் ஊழியர்களின் இழப்பீட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

NRF இன் ஒரே கூறு NRGF ஆகும். NRF இன் முக்கிய நோக்கமானது, பயிற்சி ஆலோசனை மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை மீண்டும் பணியமர்த்துதல் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம் ஆகியவற்றிற்கு உதவுவதாகும். NRF க்கு எதிரான முக்கிய விமர்சனம் என்னவென்றால், இந்த நிதி கலைக்கப்பட்டாலும் VRS க்கு மட்டுமே நிதியளிக்கும் நிதியாக இது உள்ளது, ஆனால் அரசாங்கம் தொடர்ந்து இந்த திசையில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

(d) மத்திய பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் (CPSUs) பகுத்தறிவு ஊழியர்களின் ஆலோசனை, மறுபயிற்சி மற்றும் பணியமர்த்தல் (CRR) திட்டம்

CPSE களில் நவீனமயமாக்கல், தொழில்நுட்ப மேம்பாடு மற்றும் மனிதவள மறுசீரமைப்பு ஆகியவற்றின் விளைவாக பணிநீக்கம் செய்யப்பட்ட மத்திய

பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் (CPSEs) பகுத்தறிவு செய்யப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு ஆலோசனை, மறுபயிற்சி மற்றும் மறுபயன்பாடு ஆகியவற்றுக்கான வாய்ப்புகளை வழங்குவதே திட்டத்தின் நோக்கமும் நோக்கமும் ஆகும். இது மூன்று முக்கிய கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது:

- **ஆலோசனை:** இடம்பெயர்ந்த ஊழியர்களின் மறுவாழ்வுத் திட்டத்தின் அடிப்படைத் தேவை ஆலோசனையாகும். இடம்பெயர்ந்த ஊழியர்களுக்கு வேலை இழப்பு மற்றும் அதன் விளைவாக தனக்கும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கும் ஏற்படும் சவால்களை உள்வாங்குவதற்கு உளவியல் ஆலோசனை தேவைப்படுகிறது. புதிய சந்தை வாய்ப்புகள் குறித்து அவருக்குத் தெரியப்படுத்தப்பட வேண்டும், இதனால் அவர் தனது திறமை மற்றும் நிபுணத்துவத்தைப் பொறுத்து பொருத்தமான பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்.
- **மீண்டும் பயிற்சி:** மறுபயிற்சியின் செயல்முறை ஊழியர்களுக்கு மறுவாழ்வுக்கு உதவுகிறது. புதிய செயல்பாடுகளைத் தொடங்குவதற்குத் தேவையான திறன்கள்/நிபுணத்துவம்/நோக்குநிலை ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்கு பயிற்சி பெறுபவர்கள் உதவுகிறார்கள் மற்றும் அவர்களின் வேலை இழந்த பிறகு உற்பத்தி செயல்முறையில் மீண்டும் நுழையலாம்.
- **மறுபகிர்வு:** ஆலோசனை மற்றும் மறுபயிற்சி முயற்சிகள் மூலம் உற்பத்தி செயல்பாட்டில் அத்தகைய பகுத்தறிவு ஊழியர்களை மீண்டும் பணியமர்த்துதல். நிகழ்ச்சியின் முடிவில், அவர்கள் சுயதொழில் தொடர்பான மாற்றுத் தொழில்களில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதேசமயம், பகுத்தறிவுப் பணியாளர் மாற்று வேலை உறுதி செய்யப்படுவார் என்பதற்கு எந்த உத்திரவாதமும் இருக்க முடியாது, இருப்பினும், புதிய தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு, அடையாளம் காணப்பட்ட நோடல் பயிற்சி முகமைகள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட மத்திய பொதுத்துறை நிறுவனங்களிடமிருந்து (CPSUs) சாத்தியமான உதவி அவர்களுக்கு நீட்டிக்கப்படும்.

இந்தத் திட்டம் பொது நிறுவனங்களின் (DPEs) துறையால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் அதன் ஆலோசனை, மறுபயிற்சி மற்றும் மறுபகிர்வு (CRR) செல் மூலம் திட்டத்தை செயல்படுத்தும் பொறுப்பு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. CRR திட்டத்தை செயல்படுத்த பல்வேறு செயல்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்காக, பல முனை பயிற்சி முகமைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன,

குறிப்பு

அவை திட்டத்தின் கீழ் பயிற்சி தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக நாடு முழுவதும் பல பணியாளர்கள் உதவி மையங்களைக் கொண்டுள்ளன.

வேலைச் சந்தையில் மீண்டும் நுழைவதற்கு போதுமான திறன்கள் மற்றும் பயிற்சிகளை வழங்காமல், VRS பொறிமுறையின் மூலம் அதிக எண்ணிக்கையிலான தொழிலாளர்கள் இடம்பெயர்ந்ததால், உற்பத்தி திறன் கொண்ட தொழிலாளர்களின் பெரும் இழப்பு ஏற்படுகிறது. உற்பத்தித் துறையில் இருந்து VRS மூலம் வெளியேறிய பல தொழிலாளர்கள் அமைப்புசாரா துறையில் புதிய ஏழைகளாக சேர்ந்துள்ளனர். தற்காலிகத் தொழிலாளர்களாகப் பணிபுரியும் இடம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களில் 35 சதவீதம் பேர் ஒரு வாரம் முழுவதும் வேலை செய்யவில்லை என்று ஒரு ஆய்வு கண்டறிந்துள்ளது.

தொழிலாளர் மீதான இரண்டாவது தேசிய ஆணையத்தின் பரிந்துரை

இந்திய அரசு 1999 அக்டோபர் 15 அன்று ரவீந்திர வர்மாவின் தலைமையில் இரண்டாவது தேசிய தொழிலாளர் ஆணையத்தை (SNCL) உருவாக்கியது. இந்த ஆணையம் தனது அறிக்கையை 29 ஜூன் 2002 அன்று அரசிடம் சமர்ப்பித்தது. இது தொழிலாளர்களின் பல்வேறு அம்சங்களில் பரந்த அளவிலான பரிந்துரைகளை வழங்கியது, அதாவது. சமூகப் பாதுகாப்பு, பெண்கள் மற்றும் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள், திறன் மேம்பாடு, சட்டக் கூலி மறுஆய்வு, தொழிலாளர் நிர்வாகம் மற்றும் பல. பொருளாதாரத்தின் உலகமயமாக்கலின் தற்போதைய சூழலில் போட்டித்திறன் மற்றும் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் மற்றும் அடையப்பட்ட விரைவான தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்திற்கும் தொழிலாளர்களைக் கையாள்வதில் முதலாளிகளுக்கு நெகிழ்வுத்தன்மையை வழங்குவதன் அவசியத்தை SNCL வலியுறுத்தியுள்ளது. இருப்பினும், சரிசெய்தலின் வலியைக் குறைக்க தொழிலாளர்களுக்கு சில பாதுகாப்பு வலை மெத்தைகளை வழங்க முயற்சித்தது. அவை கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

- பாதுகாப்புக்கு சில நடவடிக்கைகளை வழங்கவும், தொழிலாளர்களுக்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தவும் மற்றும் முதலாளிகளை பொறுப்பாக்க சில நிறுவன வழிமுறைகளை வழங்கவும் ஆணையம் முயற்சித்துள்ளது. நிறுவனம் ஆட்குறைப்பு அல்லது மூடல் நடைமுறைக்கு முன் தொழிலாளர்களுக்கான அனைத்து பாக்கிகளையும் செலுத்த வேண்டும்.
- பொருளாதாரம் மற்றும் சமூகம் ஆகிய இரண்டையும் கருத்தில் கொள்ள ஆணையம் முயற்சித்துள்ளது. தொழிலாளர்களுக்கு அதிக இழப்பீடு தேவை, அதே நேரத்தில் நிறுவனத்தின் பொருளாதார

நிலைமைகளும் முக்கியம், எனவே நோய்வாய்ப்பட்ட நிறுவனங்களில் இழப்பீட்டு விகிதங்கள்-குறைந்த இழப்பீட்டு விகிதத்தை பரிந்துரைத்தது. ஆரோக்கியமான நிறுவனங்களுக்கு உயர்வானது.

- தொழில் தொடங்கும் போது வேலையின் அளவை முதலாளி முடிவு செய்ய முடிந்தால், தொழிலை நடத்தும் போது அவர் ஏன் அவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்பதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை என்ற தர்க்கத்தை கமிஷன் நம்புகிறது. அதன்படி, மாற்றம் குறித்த அறிவிப்பை வெளியிடுவதற்கான சட்டப்பூர்வ கடமையை இது ரத்து செய்கிறது.
- அனைத்து நிறுவனங்களிலும் பணியாளர்களை பணிநீக்கம் செய்யவோ அல்லது பணிநீக்கம் செய்யவோ முதலாளிகளுக்கு முழு சுதந்திரத்தை ஆணையம் பரிந்துரைத்துள்ளது, இதனால் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள இவற்றை செயல்படுத்த அரசாங்கத்திடம் அனுமதி பெற வேண்டிய தேவை நீக்கப்பட்டது. பணிநீக்கம் ஒரு மாதத்திற்கு தொடர்ந்தால், முதலாளி அரசாங்கத்திற்கு பிந்தைய நடைமுறை அனுமதியைப் பெற வேண்டும்.
- மூடுவதற்கு அரசாங்கத்திடம் இருந்து முன் அனுமதி பெறுவதற்கான அசல் வரம்பை அது மீட்டெடுத்துள்ளது; மூடுவதற்கு அரசாங்கத்திடம் இருந்து முன் அனுமதி பெற 300 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தும் நிறுவனம் தேவைப்படுகிறது. 1947 இன் தொழில் சர்ச்சையின் கீழ், வரம்பு 100 தொழிலாளர்கள். அப்போதைய நிதியமைச்சர் யஷ்வந்த் சின்ஹா (2001) இந்த வரம்பை 1000 தொழிலாளர்களாக உயர்த்த முன்மொழிந்தார். SNCL இன் பரிந்துரைகளின்படி, 300க்கும் குறைவான தொழிலாளர்களை வேலை செய்யும் முதலாளிகள் மூடுவதற்கு அரசாங்கத்திடம் இருந்து முன் அனுமதி பெற வேண்டியதில்லை என்று பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.
- தற்போதைய கட்டுப்பாட்டு அமைப்புடன் ஒப்பிடுகையில், ஆணையம் முதலாளிகளுக்கு கிட்டத்தட்ட சுதந்திரமான உழைப்பை வழங்கியுள்ளது. இருப்பினும், முதலாளிகள் தொழிற்சங்கங்களைக் கலந்தாலோசித்து, பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இழப்பீடாக அதிகப் பணத்தைச் சேகரித்து, நீண்ட அறிவிப்பு காலம் வழங்க வேண்டும்.
- ஆணைக்குழு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை மையமற்ற செயல்பாடுகளை நடத்துவதற்கும் அவ்வப்போது மற்றும் பருவகால

தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்த பரிந்துரைத்துள்ளது. முக்கிய பணிகளுக்கு கூட ஒப்பந்த தொழிலாளர்களை பணியமர்த்த அனுமதித்துள்ளது. கமிஷன் புதிய வேறுபாட்டை உருவாக்கியது, அதாவது தற்போதுள்ள வற்றாத மற்றும் வற்றாத செயல்பாடுகளுக்கு பதிலாக கோர் மற்றும் கோர் அல்லாதது. இந்த பரிந்துரைகள் தொழிலாளர் நெகிழ்வுத்தன்மையை அதிகரிக்கும் மற்றும் தொழிலாளர் சந்தையின் மறுசீரமைப்பிற்கு வழிவகுக்கும், மேலும் பல நடவடிக்கைகளில் வழக்கமான ஒப்பந்த தொழிலாளர்களுக்கு பதிலாக தொழிலாளர்கள் இழப்பார்கள். இந்தப் பரிந்துரைகளின் பாதகமான பாதிப்பைக் குறைக்க, ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரே நிறுவனத்தில் உள்ள வழக்கமான தொழிலாளர்கள் ஒரே மாதிரியான வேலையைச் செய்யும் அதே விகிதத்தில் ஊதியம் வழங்க வேண்டும் என்று ஆணையம் பரிந்துரைக்கிறது.

SNCL இன் பரிந்துரைகளை தொழிற்சங்கங்கள் கடுமையாக எதிர்த்தன. அவர்கள் நெகிழ்வுத்தன்மையின் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும் திறனை நம்பவில்லை. இதன் காரணமாக குறைந்த தரமான வேலைகள் மட்டுமே உருவாக்கப்படும் என்று தொழிற்சங்கம் அஞ்சுகிறது என்று SNCL ஒப்பந்த தொழிலாளர் பரிந்துரையை வலியுறுத்தியது. முதலாளிகள் சண்டையின் சுதந்திரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்தி வேலைக்கு அமர்த்துவார்கள். வேலை மற்றும் வருமான பாதுகாப்பு ஆகிய இரண்டும் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர். இந்தப் பரிந்துரையானது வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை உருவாக்கி, ஏற்கனவே அபாயகரமான வேலையின்மையை அதிகரிக்கும்.

இந்தியாவில், தொழில் தகராறுகள் சட்டம், 1947, ஆட்குறைப்பு, நிறுவனங்களை மூடுதல் மற்றும் ஆட்குறைப்பு செயல்முறை ஆகியவை சட்டப்பூர்வ மற்றும் சிக்கலான நடைமுறைகளை உள்ளடக்கிய அதிகப்படியான பணியாளர்களைக் குறைக்கும் விஷயத்தில் முதலாளிகளுக்கு கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது. கூடுதலாக, பணியாளர்கள் மற்றும் பணியாளர்களின் ஆட்குறைப்பு மற்றும் குறைப்பு திட்டங்கள் தொழிற்சங்கங்களின் கடுமையான எதிர்ப்பிற்கு உட்பட்டுள்ளன.

தொழிலாளர் சட்டங்களில் சமீபத்திய திருத்தங்கள்: சமபங்கு மற்றும் நலனை மேம்படுத்துதல்

தொழிலாளர் சட்டங்களில் சமீபத்திய திருத்தங்கள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

- ஊதியம் வழங்குதல் சட்டம், 1936 அதன் பொருந்தக்கூடிய ஊதிய உச்சவரம்பை அதிகரிக்க திருத்தப்பட்டது. தற்போது மாதம் ₹24000 என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.
- போனஸ் கொடுப்பனவுச் சட்டம், 1965, தகுதி வரம்பை மாதத்திற்கு ₹10,000லிருந்து ₹21,000 ஆகவும், கணக்கீடு உச்சவரம்பை ₹3500லிருந்து ₹7000 ஆகவும் உயர்த்தி அல்லது அரசாங்கத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்டபடி, கட்டிடப் பணிகளில் ஒப்பந்ததாரர்கள் மூலம் பணியமர்த்தப்படும் ஊழியர்களை பணம் செலுத்தத் தகுதியுடையவர்களாக மாற்றுவதற்கு திருத்தப்பட்டது. சட்டத்தின் கீழ் போனஸ்.
- பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான இடஒதுக்கீட்டை வழங்குவதற்காக, 1961 அப்ரண்டிஸ் சட்டம் திருத்தப்பட்டது.
- மகப்பேறு நன்மைச் சட்டம், 1961, மருத்துவ போனஸை ரூ. 3500 ஆக உயர்த்தி, மத்திய அரசு ஒவ்வொரு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பும், அதிகாரப்பூர்வ அரசிதழில் அறிவிப்பின் மூலம், அதிகபட்சம் ₹20,000/-க்கு உட்பட்டு அவ்வப்போது அதிகரிக்க அதிகாரம் அளித்தது.
- ஊழியர்களின் மாநில காப்பீட்டுச் சட்டம், 1948 இத்திட்டத்தின் கீழ் பலன்களை வழங்குவதற்கான தரத்தை மேம்படுத்தவும், அமைப்புசாராத் துறையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு சுகாதாரப் பாதுகாப்பு வழங்குவதற்கு ESI உள்கட்டமைப்பைப் பயன்படுத்தவும் திருத்தப்பட்டது.
- 1972ஆம் ஆண்டு பணிக்கொடைச் சட்டம், தனியார் துறையில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கான பணிக்கொடையின் உச்சவரம்பை ₹10 லட்சத்தில் இருந்து ₹20 லட்சமாக உயர்த்துவதற்காக திருத்தப்பட்டது.
- தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம், 1951 தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் தொழில்சார் சுகாதாரப் பாதுகாப்பு வழங்குவதற்காக திருத்தப்பட்டது.

வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கத்திற்கான அணுகுமுறைகள்

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைச் சமாளிக்க இந்திய அரசு முக்கிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. சில நடவடிக்கைகள் அடுத்தடுத்த பத்திகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தியாவில் வேலை வாய்ப்பு மற்றும் வேலையின்மை நிலைமை

தற்போது, இந்தியா மக்கள்தொகை மாற்றங்களின் முன்னோடியில்லாத கட்டத்தை கடந்து செல்கிறது. தற்போதைய மக்கள்தொகை மாற்றங்கள்

குறிப்பு

நாட்டில் அதிகரித்து வரும் தொழிலாளர் எண்ணிக்கைக்கு பங்களிக்க வாய்ப்புள்ளது. மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்புத் திட்ட அறிக்கை, பணிபுரியும் வயதினரின் (15-59 வயது) மக்கள்தொகை விகிதம் 2011 இல் தோராயமாக 60 ஆக இருந்து 2021க்குள் 64 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக அதிகரிக்கும் என்று காட்டுகிறது.

சீர்திருத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில், வளர்ச்சி விகிதங்கள், வேலைவாய்ப்பில் துறைசார் மாற்றங்கள் மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஏற்றத்தாழ்வு போன்ற வடிவங்களில் வேலைவாய்ப்புக் காட்சியில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. 1980 மற்றும் 1990 க்கு இடையில் மொத்த வேலைவாய்ப்பின் வளர்ச்சி விகிதம் குறைந்தது. கிராமப்புறம் மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பு வீழ்ச்சி காணப்பட்டது. கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பைக் காட்டிலும் நகர்ப்புற வேலைவாய்ப்பில் சரிவு ஒப்பீட்டளவில் கூர்மையானது. இது கிராமப்புறங்களில் விவசாயம் அல்லாத வேலைகள் அதிகரிப்பதால் இருக்கலாம். இருப்பினும், அதே காலகட்டத்தில், ஒட்டுமொத்த பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகமாக இருந்தது. வேலையில்லா வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடைய வேலைவாய்ப்பு அதிகரிப்பு இல்லாமல் அதிக வளர்ச்சி அடையப்பட்டது என்பதை இது குறிக்கிறது. மாறாக, சீர்திருத்தங்களுக்குப் பிந்தைய காலத்தில் வேலையின்மை விகிதம் வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. சுவாரஸ்யமாக, சீர்திருத்தங்களுக்குப் பிந்தைய காலத்தில் ஆண் வேலையின்மை பெண் வேலையின்மையை விட வேகமாக வளர்ந்துள்ளது. கிராமப்புறங்களை விட நகர்ப்புறங்களில் திறந்த வேலையின்மை அதிகமாக உள்ளது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்துடன், வேலையின்மைப் பிரச்சனைகளும் (தெரியும் மற்றும் கண்ணுக்குத் தெரியாதவை) பிரச்சனையைச் சேர்க்கின்றன.

தற்போதுள்ள வேலையில்லாத மக்கள்தொகையுடன் அதிகரித்து வரும் தொழிலாளர் படையை கருத்தில் கொண்டு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறைந்தது 10 மில்லியன் புதிய வேலைகளை உருவாக்குவது அவசியம். மேலும், இந்தியாவில் பொருளாதார ரீதியாக சுறுசுறுப்பான மக்கள்தொகை (15-59 வயதுக்குட்பட்டவர்கள்) அதிக விகிதத்தில் அதிகரித்து வரும் மக்கள்தொகை மாற்றமானது வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கும் பணிக்கு அவசரத்தை சேர்க்கிறது. நாட்டில் திட்டமிடல் சகாப்தத்தின் தொடக்கத்தில், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைத் தீர்ப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவில்லை, ஆனால் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து அது தீவிர கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

செயலில் உள்ள தொழிலாளர் சந்தைக் கொள்கைகள் (ALMPs) தொழிலாளர் சந்தையில் குறைந்த அனுகூலமான குழுக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை உடனடியாக வழங்குவதற்கான ஒரு முக்கியமான உத்தியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவில், ALMP கள் ஊதியம் மற்றும் சுய வேலைவாய்ப்பு இரண்டையும் உருவாக்கத் தொடரப்படுகின்றன. இந்தியாவில் தற்போது செயல்பாட்டில் உள்ள முக்கிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள், மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலை உறுதிச் சட்டம் (MGNREGA), பிரதமரின் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்டம் (PMEGP), ஸ்வர்ணஜெயந்தி கிராம் ஸ்வரோஸ்கர் யோஜனா (SGSY) மற்றும் ஸ்வர்ண ஜெயந்தி ஷஹாரி ரோஸ்கார் யோஜனா (SJSRYojana) ஆகியவை அடங்கும். இந்தத் திட்டங்கள் குறுகிய கால கிராமப்புற ஊதிய வேலை வாய்ப்பு மற்றும் நிலையான சுயவேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதற்கான மகத்தான ஆற்றலைப் பிரதிபலிக்கின்றன. திட்டங்கள் பின்வரும் பத்திகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளன:

(i) ஸ்வர்ணஜெயந்தி கிராம் ஸ்வரோஸ்கர் யோஜனா (SGSY) இப்போது DDU-AY என அழைக்கப்படுகிறது

SGSY 1 ஏப்ரல் 1999 முதல் தொடங்கப்பட்டது, இது ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் (IRDP), கிராமப்புறங்களில் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் மேம்பாடு (DWCRA), கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கு சுயவேலைவாய்ப்புக்கான பயிற்சி (TRYSEM) மற்றும் மில்லியன் கிணறுகள் திட்டம் (MWS) ஆகியவற்றை மாற்றியமைத்தது. இது குறு நிறுவனங்களை ஊக்குவிப்பது மற்றும் கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு சுய உதவி குழுக்களில் (SHG) உதவுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்தத் திட்டம், கிராமப்புற ஏழைகளை சுய-உதவிக்குழுவாக அமைப்பது மற்றும் அவர்களின் திறன் மேம்பாட்டு பயிற்சித் திட்டமிடல், உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு, நிதி உதவி போன்ற அனைத்து அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியது. 90:10 என்ற விகிதத்தில் உள்ள வடகிழக்கு மாநிலங்களைத் தவிர மற்ற மாநிலங்களுக்கு 75:25 என்ற விகிதத்தில் மத்திய அரசுக்கும் மாநிலங்களுக்கும் இடையே செலவுப் பகிர்வு அடிப்படையில் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. தொடக்கத்தில் இருந்து (1.4.1999) மார்ச் 2010 வரை, 37.87 லட்சம் சுயஉதவி குழுக்களில் 25.89 லட்சம் பெண்கள் குழுக்கள் 68 சதவீதம்). இந்த காலகட்டத்தில் உதவிய மொத்த ஸ்வரோஸ்காரிகள் 140.61 லட்சம் பேரில் 66.43 லட்சம் ஸ்வரோஸ்காரிகள் எஸ்சி/எஸ்டி மற்றும் 82.28 லட்சம் ஸ்வரோஸ்காரிகள் பெண்கள், இது முறையே 46 சதவீதம் மற்றும் 58 சதவீதம்.

சிறப்புத் திட்டங்கள் புதுமையானதாகவும், இயற்கையில் பிரதிபலிக்கக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்டதில் இருந்து மார்ச் 2010 வரை 335 திட்டங்களுக்கு அனுமதி

வழங்கப்பட்டுள்ளது. சிறப்புத் திட்டங்களின் கீழ், வேலைவாய்ப்பு இணைக்கப்பட்ட திறன் மேம்பாடு மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் இணைப்புகளில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

இத்திட்டத்தின் கீழ், கிராமப்புற பிபிஎல் இளைஞர்களுக்கு உதவுவதற்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கிராமப்புற சுயவேலைவாய்ப்பு பயிற்சி நிறுவனம் (RSETI) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 2009-11 இன் போது 77,000 கிராமப்புற இளைஞர்கள் 2009-10 இல் 99 RSETI இல் பயிற்சி பெற்றனர். இது 2011 இல் தேசிய கிராமப்புற வாழ்வாதார இயக்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டது, பின்னர் தீன் தயாள் உபாத்யாய அந்த்யோதயா யோஜனாவில் இணைக்கப்பட்டது. 19-20 நிதியாண்டின் போது, இந்த பணி 6.47 லட்சம் கிராமப்புற குடும்பங்களை திரட்டியது மற்றும் 58.67 லட்சம் சுய உதவி குழுக்களை உருவாக்கியது.

(ii) வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (EAS)

வறட்சிப் பகுதிகள், பாலைவனப் பகுதிகள் மற்றும் மலைப்பாங்கான பகுதிகளில் அமைந்துள்ள 257 மாவட்டங்களில் அடையாளம் காணப்பட்ட 1,778 பின்தங்கிய பஞ்சாயத்து சமிதிகளில் செயல்படுத்துவதற்காக 1993ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 2ஆம் தேதி வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. இது 1999-2000 ஆம் ஆண்டில் மறுசீரமைக்கப்பட்டு ஒற்றை ஊதிய வேலைத் திட்டமாக மாற்றப்பட்டு, மத்திய அரசு மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே 75:25 என்ற செலவுப் பகிர்வு விகிதத்தில் மத்திய அரசு வழங்கும் திட்டமாக செயல்படுத்தப்பட்டது. இது கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு 100 நாட்கள் திறமையற்ற கைமுறை வேலைகளை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

(iii) சம்பூர்ணா கிராமின் ரோஸ்கர் யோஜனா (SGRY)

SGRY செப்டம்பர் 2001 இல் தொடங்கப்பட்டது. இந்த திட்டம் கிராமப்புறங்களில் ஊதிய வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதையும், நீடித்த சமூகம், சமூக மற்றும் பொருளாதார சொத்துக்களை உருவாக்குவதுடன் உணவுப் பாதுகாப்பையும் வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. நடைமுறையில் உள்ள வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (EAS) மற்றும் ஜவஹர் கிராம் சம்ரிதி யோஜனா (JGSY) ஆகியவை ஏப்ரல் 2002 முதல் இத்திட்டத்தில் முழுமையாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் திட்டமே இப்போது மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலை உறுதித் திட்ட உதவித் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

(iv) ஸ்வர்ணா ஜெயந்தி ஷஹாரி ரோஸ்கர் யோஜனா (SJSRY) இப்போது NULM என அழைக்கப்படுகிறது

SJSRY ஏப்ரல் 1, 2009 முதல் அமலுக்கு வந்தது. நகர்ப்புற ஏழைகள் சுயதொழில் முயற்சிகளை அமைப்பதை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும், கூலி வேலை

வழங்குவதன் மூலமும், சமூக மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக பயனுள்ள பொதுச் சொத்துக்களைக் கட்டுவதற்கு அவர்களின் உழைப்பைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், நகர்ப்புற வேலையற்றோர் மற்றும் வேலையில் உள்ள ஏழைகளுக்கு இது ஆதாயமான வேலைவாய்ப்பை வழங்குகிறது. புதுப்பிக்கப்பட்ட SJSRY ஐந்து கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. அவை: (a) நகர்ப்புற சுய-வேலைவாய்ப்பு திட்டம் (USEP), இது சிறு நிறுவனங்களை அமைப்பதற்காக தனிப்பட்ட நகர்ப்புற ஏழைகளை குறிவைக்கிறது; (b) நகர்ப்புற மகளிர் சுய உதவித் திட்டம் (UWSP), நகர்ப்புற ஏழை மகளிர் சுயஉதவி குழுக்களை இலக்காகக் கொண்டு குழு நிறுவனங்களை அமைப்பதற்கும், சிக்கனம் மற்றும் கடன் நடவடிக்கைகளுக்கான சுழல் நிதி மூலம் அவர்களுக்கு உதவி வழங்குவதற்கும்; (c) நகர்ப்புற ஏழைகளிடையே வேலை வாய்ப்பு மேம்பாட்டிற்கான திறன் பயிற்சி (STEP-UP) இது நகர்ப்புற ஏழைகளை குறிவைத்து தரமான பயிற்சியை அளிப்பதன் மூலம் அவர்களின் சுயவேலைவாய்ப்பு அல்லது சிறந்த ஊதியம் பெறும் வேலைவாய்ப்பை மேம்படுத்துகிறது; (d) 1991 மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 5 லட்சத்திற்கும் குறைவான மக்கள்தொகை கொண்ட நகரங்களில், சமூக மற்றும் பொருளாதார ரீதியில் பயனுள்ள பொதுச் சொத்துக்களைக் கட்டுவதற்கு அவர்களின் உழைப்பைப் பயன்படுத்தி நகர்ப்புற ஏழைகளுக்கு உதவ முற்படும் நகர்ப்புற ஊதிய வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் (UWEP); மற்றும் (e) நகர்ப்புற சமூக மேம்பாட்டு வலையமைப்பு (UCDN) நகர்ப்புற ஏழைகள் தங்களைத் தாங்களே நிர்வகிக்கும் சமூகமாக ஒழுங்கமைக்க உதவ முயல்கிறது.

தேசிய நகர்ப்புற வாழ்வாதார இயக்கம் (NULM) தற்போதுள்ள ஸ்வர்ண ஜெயந்தி ஷஹாரி ரோஸ்கர் யோஜனாவை (SJSRY) மாற்றுவதன் மூலம் 23 செப்டம்பர், 2013 இல் இந்திய அரசின் வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற வறுமை ஒழிப்பு அமைச்சகத்தால் (MHUPA) தொடங்கப்பட்டது. NULM ஆனது நகர்ப்புற ஏழைகளை அவர்களின் வலுவான அடிமட்ட நிறுவனங்களில் ஒழுங்கமைப்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது, திறன் மேம்பாட்டிற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கி சந்தை அடிப்படையிலான வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்துகிறது மற்றும் அவர்களுக்கு சுயதொழில் முயற்சியை அமைக்க உதவுகிறது. கடன் எளிதாக அணுகுவதை உறுதி செய்வதன் மூலம். நகர்ப்புற வீடற்றவர்களுக்கு ஒரு கட்டமாக அத்தியாவசிய சேவைகளுடன் கூடிய தங்குமிடம் வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. கூடுதலாக, நகர்ப்புற தெருவோர வியாபாரிகளின் வாழ்வாதாரக் கவலைகளையும் இந்த மிஷன் நிவர்த்தி செய்யும்.

(v) பிரதம மந்திரியின் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்டம் (PMEGP)

பிரதம மந்திரியின் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கத் திட்டம் (PMEGP) என்பது கிராமப்புறம் மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் குறு நிறுவனங்களை நிறுவுவதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்காக புதிதாக தொடங்கப்பட்ட (ஆகஸ்ட், 2008 இல்) கடன் இணைக்கப்பட்ட மானியத் திட்டமாகும். திட்டத்தின் நோக்கங்கள்: (i) புதிய சுயதொழில் முயற்சிகள்/திட்டங்கள்/நுண் நிறுவனங்களை அமைப்பதன் மூலம் நாட்டின் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல்; (ii) பரவலாகப் பரவியிருக்கும் பாரம்பரிய கைவினைஞர்களை/கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற வேலையற்ற இளைஞர்களை ஒன்றிணைத்து, அவர்களின் இடத்தில் முடிந்தவரை சுயவேலை வாய்ப்புகளை வழங்குதல்; மற்றும் (iii) நாட்டிலுள்ள பாரம்பரிய மற்றும் வருங்கால கைவினைஞர்கள் மற்றும் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற வேலையற்ற இளைஞர்களின் பெரும் பகுதியினருக்கு தொடர்ச்சியான மற்றும் நிலையான வேலைவாய்ப்பை வழங்குதல், இதன் மூலம் கிராமப்புற இளைஞர்கள் நகர்ப்புறங்களுக்கு இடம்பெயர்வதைக் குறைக்க உதவும்.

(vi) பிரதான் மந்திரி கிராமோதய யோஜனா (PMGY)

PMGY 2000-01 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, ஐந்து முக்கியமான பகுதிகளில்- சுகாதாரம், ஆரம்பக் கல்வி, குடிநீர், வீட்டுவசதி மற்றும் கிராமப்புற சாலைகளில் கிராம மட்ட வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தும் நோக்கத்துடன். PMGY மூன்று முக்கிய திட்டங்களை உள்ளடக்கியது:

- **பிரதான் மந்திரி கிராம் சதக் யோஜனா:** PMGSY டிசம்பர் 25 அன்று அனைத்து கிராமப்புற குடியிருப்புகளுக்கும் நல்ல அனைத்து வானிலை சாலைகள் மூலம் சாலை இணைப்பை வழங்கும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்டது.
- **பிரதான் மந்திரி கிராமோதய யோஜனா (கிராமின் அவாஸ்):** கிராமப்புற ஏழைகளின் வளர்ந்து வரும் வீட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக கிராம மட்டத்தில் நிலையான வாழ்விட மேம்பாட்டை நோக்கமாகக் கொண்டு இந்திரா அவாஸ் யோஜனா மாதிரியில் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட உள்ளது.
- **பிரதான் மந்திரி கிராமோதய யோஜனா (கிராமப்புற குடிநீர் திட்டம்):** வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நீர் சேகரிப்பு நீர் சேமிப்பு மற்றும் குடிநீர் வழங்குவதற்கான திட்டங்களை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் கிராமப்புற குடிநீர் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது.

மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலை உறுதிச் சட்டம் (MGNREGA)

MGNREGA குறைந்தபட்சம் நூறு நாட்களுக்கு உத்தரவாதமான ஊதிய வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதன் மூலம் நாட்டின் கிராமப்புறங்களில் உள்ள குடும்பங்களின் வாழ்வாதார பாதுகாப்பை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. SGRY மற்றும் வேலைக்கான தேசிய உணவு திட்டம் (NFFWP) ஆகியவற்றின் தற்போதைய திட்டங்கள் NREGS க்குள் இணைக்கப்பட்டன. MGNREGAA சட்டம் 200 மாவட்டங்களில் முதல் கட்டமாக 2 பிப்ரவரி 2006 முதல் அறிவிக்கப்பட்டது, பின்னர் 2007-08 நிதியாண்டில் கூடுதலாக 130 மாவட்டங்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது. ஏப்ரல் 1, 2008 முதல் நாடு முழுவதும் சட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. இதன் கீழ் இத்திட்டம் 2009-10ல் 5.26 கோடி குடும்பங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ், 2009-10ல் அதிகபட்ச வேலைவாய்ப்பை ராஜஸ்தானில் ஆந்திரப் பிரதேசம், உத்தரப் பிரதேசம் மத்தியப் பிரதேசம் தமிழ்நாடு மற்றும் பீகார் ஆகியவை வழங்கின. பற்றி 2010-11 ஆம் ஆண்டில் டிசம்பர் 2010 வரை 4.10 கோடி குடும்பங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. MGNREGA-ஐ சிறப்பாகவும் சிறப்பாகவும் செயல்படுத்த பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. FY 19-20 இல், ` 4.51 கோடி குடும்பங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டு, செயல்பாட்டில் 177.47 கோடி நபர்-நாள் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

6. இந்தியாவில் மறைக்கப்பட்ட வேலையின்மைக்கான காரணங்கள் என்ன?
7. பருவகால வேலையின்மை என்றால் என்ன?
8. படித்த வேலையின்மைக்கான காரணங்கள் என்ன?
9. இந்திய அரசாங்கம் பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஊக்குவிப்பதற்கான வழிகள் என்ன?
10. தொழிற்சங்க திருத்த மசோதா 2000 இன் நோக்கங்கள் என்ன?
11. வெளியேறும் கொள்கை என்றால் என்ன?
12. தன்னார்வ ஓய்வூதியத் திட்டம் என்றால் என்ன?
13. தேசிய புதுப்பித்தல் நிதியத்தின் மூன்று கூறுகளைக் குறிப்பிடவும்.

குறிப்பு

7.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகத்தின் திட்டங்கள், பெண்கள் உட்பட சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவினருக்கானது.
2. மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான இரண்டு சமூக நலத் திட்டங்கள்:
   - ஊனமுற்ற நபர்களுக்கு உதவிகள் மற்றும் உபகரணங்கள் வாங்க/பொருத்துதல் (ADIP) திட்டம்
   - குறைபாடுகள் உள்ள மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகை
3. பொது விநியோக முறையின் (PDS) நோக்கம் ஏழைகளுக்கு மலிவான மற்றும் மானிய விலையில் உணவு தானியங்களை வழங்குவதாகும்.
4. சுகாதாரம், ஆரம்பக் கல்வி, குடிநீர், வீட்டுவசதி மற்றும் கிராமப்புறச் சாலைகள் போன்ற ஐந்து முக்கியமான பகுதிகளில் கிராம அளவிலான வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தும் நோக்கத்துடன் PMGY 2000-01 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
5. அன்னபூர்ணா திட்டம் ஏப்ரல் 2000 முதல் முற்றிலும் மத்திய அரசின் நிதியுதவி திட்டமாக அமலுக்கு வந்தது. மூத்த குடிமக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் உணவுப் பாதுகாப்பை வழங்குவதே இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.
6. மறைமுக வேலையின்மை இந்தியாவில் பின்வரும் காரணங்களால் எழுகிறது:
   - நிலத்தின் மீதான மக்கள்தொகை அழுத்தம் அதிகரித்து வருகிறது
   - மாற்று வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாதது
   - குடும்பத் தொழிலாக இருப்பதால் விவசாயத்தில் அதிகளவிலான மக்களின் ஈடுபாடு
7. பருவத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களால் வேலையின்மை ஏற்படும் போது, அது பருவகால வேலையின்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது விவசாயத் துறை மற்றும் பருவகால தொழில்களில் காணப்படுகிறது. இந்தியாவில் விவசாயம் என்பது பருவகாலத் தொழிலாகும். தொழிலாளர்களுக்கு வருடத்திற்கு ஐந்து முதல் ஏழு மாதங்கள் வேலை கிடைக்கும், அதாவது விதைப்பு மற்றும் அறுவடை காலங்களில். மீதமுள்ள காலத்திற்கு அவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள்
8. படித்த வேலையின்மை பின்வரும் காரணங்களால் ஏற்படுகிறது:
   - கல்வி வசதிகளின் விரிவாக்கம்
   - கல்வி முறை வேலை சார்ந்தது அல்ல

- படித்தவர்கள் பல வேலைகளை தங்களுக்குக் கீழே இருப்பதாகக் கருதுகிறார்கள்

9. பெண்களின் வேலைவாய்ப்பை மேம்படுத்த இந்திய அரசு பின்வரும் நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம்:

- பெரிய அளவில் பணிபுரியும் பெண்களுக்கான குடியிருப்பு தங்குமிடம்,
- பணிபுரியும் தாய்மார்களுக்கான கல்வி மற்றும் பயிற்சி வசதிகள்
- வேலை செய்யும் தாயின் குழந்தைகளுக்கு குழந்தைகள் காப்பகங்கள் கிடைக்கும்.

10. பாராளுமன்றத்தில் தொழிற்சங்க திருத்த மசோதா, 2000 நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த மசோதா நோக்கங்களுடன் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது: (i) தொழிற்சங்கங்களின் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல் (ii) தொழில்துறை ஜனநாயகத்தை நிறுவுதல் (iii) தொழிற்சங்கங்களின் நன்கு நிர்வகிக்கப்பட்ட விரிவாக்கத்தை ஊக்குவித்தல்.
11. ஒரு தொழிற்துறையில் இருந்து வெளியேற அல்லது வெளியேற அல்லது வேறு வார்த்தைகளில் மூடுவதற்கு ஒரு தொழில்துறை அலகு உரிமை அல்லது திறனைக் குறிக்கிறது. நவீனமயமாக்கல், தொழில்நுட்ப மேம்படுத்தல், மறுசீரமைப்பு மற்றும் தொழில்துறை அலகுகளை மூடுவதன் விளைவாக இத்தகைய கொள்கையின் தேவை எழுகிறது. அத்தகைய கொள்கையானது, முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை ஒரு யூனிட்டில் இருந்து மற்றொரு யூனிட்டிற்கு மாற்றுவதற்கும், அதிகப்படியான தொழிலாளர்களை ஆட்குறைப்பு செய்வதற்கும் அனுமதிக்கும்.
12. 1988 ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கம் தன்னார்வ ஓய்வூதியத் திட்டத்தை (விஆர்எஸ்) அறிமுகப்படுத்தியது, அவர்களுக்கு அதிக எண்ணிக்கையில் பணிநீக்கம் செய்ய மற்றும் வயது கலவை மற்றும் திறன் கலவையை மேம்படுத்த உதவுகிறது. இப்பிரச்னைக்கு தீர்வு காண மாற்று சட்ட தீர்வாக இது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஊழியர்களின் தற்போதைய பலத்தில் ஒட்டுமொத்த குறைப்பை வழங்க இது மிகவும் மனிதாபிமான நுட்பமாகும். நிறுவனத்தில் இருந்து தானாக முன்வந்து ஓய்வுபெற ஊழியர்களை வற்புறுத்துவதற்கு இது ஒரு தாராளமான, வரி இல்லாத துண்டிப்புத் தொகையாகும்.

13. வேலைவாய்ப்பு உருவாக்க நிதி (EGF), தேசிய புதுப்பித்தல் மானிய நிதி (NRGF), மற்றும் ஊழியர்களுக்கான காப்பீட்டு நிதி (IFE) ஆகியவை தேசிய புதுப்பித்தல் நிதியின் மூன்று கூறுகளாகும்.

7.6 தொகுப்பு

- சமூகத் தலையீடுகள் மற்றும் மனித சேவைத் திட்டங்களின் கருத்தாக்கம், வடிவமைப்பு, திட்டமிடல், நிர்வாகம், செயல்படுத்தல், செயல்திறன், செயல்திறன் மற்றும் பயன்பாடு ஆகியவற்றை அளவிடுவதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் நிரல் மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது.
- மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு சமமான அடிப்படையில் சமூக நீதியை உறுதி செய்வதற்காக, மத்திய அரசு ஒரு விரிவான சட்டத்தை இயற்றியது. மாற்றுத்திறனாளிகள் (சம வாய்ப்புகள், உரிமைகள் மற்றும் முழு பங்கேற்பு) சட்டம், 1995. உடல் ரீதியாகவும் மன ரீதியாகவும் ஊனமுற்ற தனிநபர்கள் மற்றும் குழுக்களுக்கான நலன்புரி சேவைகளின் முழுமையான தொகுப்பை இந்தக் கொள்கை எதிர்பார்க்கிறது. ஊனமுற்ற மக்களின் பல பரிமாண பிரச்சனைகளை திறம்பட கையாளவும் முயல்கிறது.
- இந்தியாவில் மாற்றுத்திறனாளிகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக ஆறு தேசிய நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நிறுவனங்கள் நீண்ட கால பயிற்சி திட்டங்களையும், குறுகிய கால பட்டப்படிப்பு மற்றும் டிப்ளமோ படிப்புகளையும் வழங்குகின்றன.
- தன்னார்வ சமூக பணி என்பது ஒரு வகை சமூக சேவை. ஆதரவற்றவர்களுக்கு உதவுவது ஒரு வகை சமூக சேவை. இது மற்றவர்களுக்கு உதவும் உணர்வால் ஈர்க்கப்பட்டு சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பத்தின் அடிப்படையில் எந்தவொரு நபருக்கும் செய்யப்படும் சேவையாகும். எனவே, 'சமூக சேவை' என்பது ஒரு தனி நபர் அல்லது குழுவிற்கு தேவைப்படும் நேரத்தில் அல்லது தனிப்பட்ட முயற்சிகள் அல்லது கூட்டு நடவடிக்கை மூலம் தனிநபர்கள் அல்லது சமூகத்தின் நலனை மேம்படுத்த ஒரு தன்னார்வலர் செய்யும் உதவியைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துதல் ஆகியவை இந்தியாவின் திட்டமிடலின் மிக முக்கியமான நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். இருப்பினும், வறுமை ஒழிப்பு

நோக்கம் மற்றும் இந்த நோக்கத்தை அடைவதற்கான மூலோபாயம் மீது வலியுறுத்தப்படும் முக்கியத்துவம் பல ஆண்டுகளாக மாறிவிட்டது.

- ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து (1974-79), வறுமை ஒழிப்பு நமது பொருளாதாரத் திட்டமிடலின் வெளிப்படையான நோக்கமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அப்போதிருந்து, வறுமையைக் குறைக்கும் குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் பல வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. 1980 கள் மற்றும் 1990 களில், அரசாங்கம் பல்வேறு திட்டங்களை மேற்கொண்டது, அவை மிகவும் விரிவானவை மற்றும் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற வறுமையின் மீது நேரடி தாக்குதலை ஏற்படுத்தியது.
- தேசிய சமூக உதவித் திட்டம் (NSAP), இந்திரா ஆவாஸ் யோஜனா (IAY), ஷிக்ஷா சஹாயோக் யோஜனா (SSY), பிரதான் மந்திரி கிராமோதய யோஜனா (PMGY), சமக்ரா ஆவாஸ் யோஜனா (SAY), வேலைக்கான இயற்கை உணவு திட்டம் (NFWP), க்ரிஷி ஷ்ராமிக் சமாஜிக் சுரக்ஷா யோஜனா (KSSSY), ஜவஹர்லால் நேரு தேசிய நகர்ப்புற புதுப்பித்தல் பணி (JNNURM), வால்மீகி அம்பேத்கர் ஆவாஸ் யோஜனா (VAAY), அந்தோதயா அன்ன யோஜனா (AAY) ஆகியவை செயல்பாட்டில் உள்ள முக்கியமான வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களாகும்.
- வறுமை என்பது பொருளாதார பரிமாணத்தை விட பல்வேறு பரிமாணங்களைக் கொண்ட ஒரு சிக்கலான நிகழ்வு. எனவே, வறுமை ஒழிப்புக்கான எந்தவொரு திட்டமும் பரந்த சமூக மற்றும் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் வறுமைப் பிரச்சினையைக் கையாள வேண்டும்.
- இந்தியப் பொருளாதாரம் எதிர்கொள்ளும் மிகக் கடுமையான சவால்களில் ஒன்று, அதிகரித்து வரும் வேலையின்மை விகிதம். வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்பது, திறமையான நபர்கள், நடைமுறையில் உள்ள ஊதிய விகிதத்தில் வேலை செய்யத் தயாராக இருந்தும், வேலையைக் கண்டுபிடிக்கத் தவறிய சூழ்நிலை என வரையறுக்கப்படுகிறது.
- வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மற்றும் வேலையின்மைப் பிரச்சனை வளரும் நாடுகளுக்குச் சவாலாக இருப்பது போல், சுழற்சி முறையில் வேலைவாய்ப்பின்மை பிரச்சனை மேம்பட்ட தொழில்துறை வளர்ச்சி அடைந்துள்ள நாடுகளுக்கு சவாலாக உள்ளது.
- தன்னார்வ வேலையின்மை, மறைமுக வேலையின்மை, திறந்த வேலையின்மை, பருவகால வேலையின்மை, தொழில்நுட்ப வேலையின்மை, படித்த வேலையின்மை, விவசாய வேலையின்மை

குறிப்பு

மற்றும் தொழில்துறை வேலையின்மை ஆகியவை வேலையின்மை வகைகளில் சில.

- மக்கள்தொகை மாற்றங்கள் பொருளாதார ரீதியாக சுறுசுறுப்பான இளைய மக்கள்தொகையின் வளர்ச்சி விகிதத்தில் விளைகின்றன, இது ஒரு பெரிய சவாலையும் பொருளாதாரத்திற்கான வாய்ப்பையும் வீசுகிறது. மூலதன தீவிரம் (அதிக உற்பத்தித்திறன்) மற்றும் உழைப்பு மிகுந்த (வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும்) நுட்பங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகம் சிக்கல்களைச் சேர்க்கிறது.
- தொழிற்சாலைகள் சட்டம் 1948, குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம் 1948, கடைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் சட்டம், தொழில் தகராறுகள் சட்டம் 1947, தொழில்துறை வேலைவாய்ப்பு (நிலையான உத்தரவுகள்) சட்டம், ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் (ஒழுங்குமுறை மற்றும் ஒழிப்பு) சட்டம், 1970, தொழிலாளர் நலச்சட்டம், 1970, தொழிலாளர் நலச்சட்டம்2 மற்றும் தொழிற்சங்க (திருத்தம்) சட்டம், 2001 ஆகியவை தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்திய அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட்ட சில சட்டக் கட்டமைப்பாகும்.
- தொழிலாளர் சந்தையில் பெரிய சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கும், தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்றதாக மாற்றுவதற்கும் இந்திய அரசாங்கம் திறம்பட செயல்பட்டு வருகிறது.
- வெளியேறும் கொள்கை என்பது ஒரு தொழிற்துறையின் உரிமை அல்லது திறனைக் குறிக்கிறது. வெளியேறும் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான முன்மொழிவு முதன்முதலில் 1991 இல் முன்வைக்கப்பட்டது தொழிலாளர் சந்தை நெகிழ்வுத்தன்மை இல்லாமல், திறமையான தொழில்மயமாக்கலை அடைவது கடினமாக இருக்கும். நவீனமயமாக்கல், தொழில்நுட்ப மேம்படுத்தல், மறுசீரமைப்பு மற்றும் தொழில்துறை அலகுகளை மூடுவதன் விளைவாக இத்தகைய கொள்கையின் தேவை எழுகிறது. அத்தகைய கொள்கையானது, முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை ஒரு யூனிட்டில் இருந்து மற்றொரு யூனிட்டிற்கு மாற்றுவதற்கும், அதிகப்படியான தொழிலாளர்களை ஆட்குறைப்பு செய்வதற்கும் அனுமதிக்கும்.
- பெரும்பாலான பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் பணியாளர்கள் அதிகமாக உள்ளனர்; அரசாங்கம் 1988 இல் ஒரு தன்னார்வ ஓய்வூதியத் திட்டத்தை (விஆர்எஸ்) ஆரம்பித்தது, அவர்களுக்கு அதிக எண்ணிக்கையிலானவர்களை பணிநீக்கம் செய்யவும் மற்றும் வயது கலவை மற்றும் திறன் கலவையை மேம்படுத்தவும் உதவியது.

குறிப்பு

- தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக, பிப்ரவரி 1992 இல் இந்திய அரசு தேசிய புதுப்பித்தல் நிதியை (NRF) உருவாக்கியது. வேலைவாய்ப்பு உருவாக்க நிதி (EGF), தேசிய புதுப்பித்தல் மானிய நிதி (NRGF), மற்றும் ஊழியர்களுக்கான காப்பீட்டு நிதி (IFE) ஆகியவை தேசிய புதுப்பித்தல் நிதியின் மூன்று கூறுகளாகும்.
- மத்திய பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் (CPSUs) பகுத்தறிவு ஊழியர்களின் ஆலோசனை, மறுபயிற்சி மற்றும் மறுபகிர்வு திட்டம் (CRR) வேலை இழந்த ஊழியர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்குதல், மீண்டும் பயிற்சி அளித்தல் மற்றும் பணியமர்த்துதல் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- இந்திய அரசு 1999 அக்டோபர் 15 அன்று ரவீந்திர வர்மாவின் தலைமையில் இரண்டாவது தேசிய தொழிலாளர் ஆணையத்தை (SNCL) உருவாக்கியது. இது தொழிலாளர்களின் பல்வேறு அம்சங்களில் பரந்த அளவிலான பரிந்துரைகளை வழங்கியது, அதாவது. சமூகப் பாதுகாப்பு, பெண்கள் மற்றும் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள், திறன் மேம்பாடு, சட்டக் கூலி மறுஆய்வு, தொழிலாளர் நிர்வாகம் மற்றும் பல.
- வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைச் சமாளிக்க இந்திய அரசு முக்கிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலை உறுதிச் சட்டம் (MGNREGA), பிரதமரின் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்டம் (PMEGP), DDU-AY மற்றும் NULM ஆகியவை சில நடவடிக்கைகளாகும்.

7.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **சமூக சேவை:** தேவைப்படும் நேரத்தில் ஒரு தனிநபருக்கு அல்லது குழுவிற்கு தன்னார்வலரால் வழங்கப்படும் உதவியைக் குறிக்க அல்லது தனிப்பட்ட முயற்சிகள் அல்லது கூட்டு நடவடிக்கை மூலம் தனிநபர்கள் அல்லது சமூகத்தின் நலனை மேம்படுத்துவதற்கு இந்த சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- **வேலையின்மை:** வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்பது, திறமையான நபர்கள், நடைமுறையில் உள்ள ஊதிய விகிதத்தில் வேலை செய்யத் தயாராக இருந்தும், வேலையைக் கண்டுபிடிக்கத் தவறிய சூழ்நிலை என வரையறுக்கப்படுகிறது.
- **தன்னார்வ வேலையின்மை:** அந்த நபர்கள் விருப்பப்படி வேலை செய்யாத தன்னார்வ வேலையில்லாதவர்கள் என்று அறியப்படுகிறது. அவர்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துவதில்லை, ஏனென்றால்

அவர்கள் அத்தகைய வேலையைத் தங்கள் கண்ணியத்திற்குக் கீழே கருதுகிறார்கள்.

- **மறைமுக வேலையின்மை:** மாறுவேடமிட்ட வேலையின்மை என்பது ஒரு வேலையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை உண்மையில் தேவைப்படுவதை விட அதிகமாக உள்ளது.
- **தொழிற்சங்கம்:** தொழிற்சங்கம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வர்த்தகம், தொழில் அல்லது நிறுவனத்தில் ஒரு யூனிட்டை உருவாக்கும் தொழிலாளர்களின் சங்கமாகும். ஒரு தொழிற்சங்கத்தின் நோக்கம், தொழிலாளர்களின் ஊதியம், சலுகைகள், பணி நிலைமைகள் போன்றவற்றை உறுதி செய்வதே ஆகும்.

7.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. வேலையின்மை வகைகள் என்ன?
2. வேலையின்மையின் விளைவுகள் என்ன?
3. தேசிய புதுப்பித்தல் நிதியின் (NRF) நோக்கங்கள் என்ன?
4. தொழிலாளர் மீதான இரண்டாவது தேசிய ஆணையத்தின் (SNCL) பரிந்துரைகள் என்ன?

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் உள்ள முக்கியமான வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
2. வளரும் நாடுகளில் வேலையின்மையால் ஏற்படும் சில முக்கிய பிரச்சனைகளை விவரிக்கவும்.
3. இந்தியாவில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை சமாளிக்க எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் பற்றி விவாதிக்கவும்.
4. தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை உறுதி செய்வதற்காக செயல்படுத்தப்பட்ட முக்கிய தொழிலாளர் சட்டங்களை விமர்சன ரீதியாக மதிப்பீடு செய்யுங்கள்.

7.9 மேலும் படிக்க

Van den berg, Hendrik. 2001. Economic Growth and Development. Ohio: McGraw-Hill.

Weil, David N. 2004. Economic Growth. London: Addison Wesley

Soubbotina, Tatyana P. 2004. Beyond Economic Growth: An Introduction to Sustainable Development. Washington: World Bank.

Thingan, M.L 1985. The Economics of Development and Planning. Delhi: Vrinda Publications.

Mankar, V.G. 1995. Economic Policy and Planning. Delhi: New Age International Publishers

பகுதி-III

இந்தியாவில் விலை, பணவியல் மற்றும் நிதிக் கொள்கை

அலகு 8 பணவீக்கம் மற்றும் விலைக் கொள்கையின் வரலாறு

கட்டமைப்பு

8.0 அறிமுகம்

பணவீக்கம் என்பது பொதுவான விலையில் ஏற்படும் உயர்வு. இது பணத்தின் மதிப்பு அல்லது வாங்கும் சக்தியின் வீழ்ச்சிக்கு சமம். எளிமையான வார்த்தைகளில், பணவீக்கம் என்பது கிடைக்கும் பணத்துடன் ஒப்பிடும்போது விலை அதிகரிப்பு அல்லது உயர்வு. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பணவீக்கம் ஏற்படும் போது, நீங்கள் பெறுவதை விட உங்கள் பணத்திற்கு குறைவாகவே கிடைக்கும். பணவீக்கம் புழக்கத்தில் உள்ள பணத்தின் அளவு அதிகரிப்பதால் ஏற்படலாம். அவற்றின் விலையை அதிகரிக்க போதுமான சந்தை சக்தியுடன் பல நபர்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் இருக்கும்போது இது நிகழ்கிறது. பணவீக்கத்தின் அளவுகளை நிர்ணயிப்பதில் பண விநியோகம்

ஒரு பங்கு வகிக்கிறது என்று கருதப்படுகிறது, இருப்பினும் அது எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன.

பணவீக்கத்தின் பல்வேறு வகைகள் உள்ளன, அதாவது திறந்த மற்றும் அடக்கப்பட்ட பணவீக்கம், தேவை-இழுத்தல் அல்லது அதிகப்படியான தேவை பணவீக்கம், செலவு-மிகுதி பணவீக்கம், சர்வதேச அளவில் உருவாக்கப்பட்ட பணவீக்கம், ராட்செட் பணவீக்கம், மார்க்-அப் பணவீக்கம் மற்றும் சர்வதேச பணவீக்கம். அவற்றுள், டிமாண்ட்-புல் அல்லது அதிகப்படியான டிமாண்ட் இன்ஃப்ளேஷன் மற்றும் காஸ்ட்-புஷ் பணவீக்கம் ஆகியவை மிகவும் பொதுவானவை. மொத்த விநியோகத்துடன் ஒப்பிடும் போது பொருளாதாரத்தில் மொத்த தேவை அதிகரிக்கும் போது தேவை இழுக்கும் பணவீக்கம் எழுகிறது. இது பொதுவாக 'அதிக பணம் துரத்துவது மிகக் குறைவான பொருட்களை' என்று விவரிக்கப்படுகிறது.

பணவீக்கத்தை நிறுத்த பல்வேறு முறைகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன, அதாவது ஊதியம் மற்றும் விலைக் கட்டுப்பாடுகள் (அவை 1970 களின் முற்பகுதியில் அமெரிக்காவில் முயற்சிக்கப்பட்டன). இருப்பினும், பெரும்பாலான பொருளாதார வல்லுநர்கள் விலைக் கட்டுப்பாடுகள் பொருளாதாரத்தின் செயல்பாட்டை மாற்ற முனைவதால் எதிர்விளைவு என்று கருதுகின்றனர்.

இந்த அலகில், பணவீக்கத்தின் கருத்து, வகைகள் மற்றும் பண்புகளை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த அலகு பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த உதவும் பணவியல் கொள்கைகளின் வகைகளையும் கையாளும்.

8.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- பணவீக்கத்தின் வகைகளைக் குறிப்பிடவும்
- பணவீக்கத்திற்கான காரணங்களை பட்டியலிடுங்கள்
- இந்தியாவில் பணவீக்கத்தின் வரலாற்றைப் பற்றி விவாதிக்கவும்
- இந்தியாவின் விலைக் கொள்கையை விளக்குக

8.2 பணவீக்கம்/விலை உயர்வைப் புரிந்துகொள்வது

விலைகளின் பொதுவான மட்டத்தில் தொடர்ந்து அதிகரிப்பு பணவீக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பணவீக்கம் என்பது பொதுவான விலை மட்டத்தில் நீடித்த உயர்வாக இருப்பதால், ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் பொது விலை நிலை என்னவாக இருந்தது என்பதை முதலில் தீர்மானிக்க வேண்டும்,

பின்னர் அது எவ்வளவு மாறிவிட்டது என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகள் இருப்பதால், பொதுவான விலை மட்டத்தில் பல வேறுபட்ட நடவடிக்கைகள் உள்ளன. நுகர்வோர் விலைக் குறியீடு, மொத்த விற்பனை விலைக் குறியீடு மற்றும் GDP டிஃப்ளேட்டர் ஆகியவை பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

நுண்ணிய பொருளாதாரத்தில், குறிப்பிட்ட சந்தைகளில் ஒரு பொருளின் வழங்கல் மற்றும் தேவை சமநிலை விலைகள் மற்றும் அளவுகளை தீர்மானிக்கிறது. மேக்ரோ பொருளாதாரத்தில், விலைகள் மற்றும் அளவுகளில் இதே போன்ற ஆர்வம் உள்ளது. மேக்ரோ பொருளாதார வல்லுநர்கள் தனிப்பட்ட விலைகளில் ஆர்வம் காட்டவில்லை, ஆனால் விலை மட்டத்தில். பொது விலை நிலை என்பது பொருளாதாரத்தில் உள்ள அனைத்து பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் சராசரி விலையாகும். மேக்ரோ எகனாமிக்ஸில் விலை நிலை ஒருபுறம் பண விநியோகம் மற்றும் மறுபுறம் வெளியீடு (GNP) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. சமன்பாடு வடிவத்தில் இது பின்வருமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது:

$$\text{விலை நிலை} = \frac{\text{பண பட்டுவாடா}}{\text{GNP}}$$

8.2.1 பணவீக்கத்தின் பண்புகள்

விலைவாசி உயர்வு தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் குறைக்கும் என்ற அச்சத்தில் மக்கள் பணவீக்கத்தைப் பற்றி அடிக்கடி கவலைப்படுகிறார்கள். பொருளாதார நல்வாழ்வின் தரநிலைகள் வீழ்ச்சியடைகின்றன என்பதற்கான ஆதாரமாக வீட்டு விலைகள் அல்லது உணவு விலைகளில் ஆபத்தான அதிகரிப்புகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த பயம் ceteris paribus fallacyக்கு ஒரு சிறந்த உதாரணம். பணவீக்கத்தின் போது, வெளியீடுகள் மற்றும் உள்ளீடுகளின் விலைகள், ஊதியங்கள், வாடகைகள் மற்றும் வட்டி விகிதங்கள் ஒன்றாக உயரும். நாம் வாங்கும் பொருட்களின் விலைகள் உயரும் அதே வேளையில், நாம் விற்கும் பொருட்களின் விலைகளும் (உழைப்பு போன்றவை) உயரும். கலத்தல் தரநிலைகள் மக்கள் செலவழிக்க வேண்டிய வருமானம் மற்றும் அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய விலைகளுக்கு இடையிலான உறவால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. வருமானம் விலையை விட வேகமாக உயர்ந்தால், வாழ்க்கைத் தரம் உயர்கிறது, வருமானம் விலையை விட மெதுவாக உயர்ந்தால், வாழ்க்கைத் தரம் வீழ்ச்சியடைகிறது. வருமானத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கும் விலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கும் இடையிலான உறவு, பொருளாதார நல்வாழ்வில் மாற்றத்தின் திசையை தீர்மானிக்கிறது.

உயரும் விலைகளை வீழ்ச்சியுறும் வாழ்க்கைத் தரத்துடன் சமன்படுத்துவது அல்லது வீழ்ச்சியடைந்த விலைகளை உயரும் வாழ்க்கைத் தரத்துடன் சமன் செய்வது ஆகியவற்றின் தர்க்கரீதியான தவறான தன்மையை விளக்குவதற்கு, 1930களின் பெரும் மந்தநிலையை பணவீக்க 1970களுடன் ஒப்பிடவும். 1929 மற்றும் 1933 க்கு இடையில், விலைகளில் 25 சதவிகிதம் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது, அதே நேரத்தில் மக்களின் வருமானம் 45 சதவிகிதம் குறைந்துள்ளது. விலை வீழ்ச்சியால் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை. 1929 மற்றும் 1933 க்கு இடையில் வருமானம் விலையை விட அதிகமாக குறைந்ததால், விலைகள் வீழ்ச்சியடைந்தாலும் வாழ்க்கைத் தரம் குறைந்தது. 1970 மற்றும் 1983 க்கு இடையில், விலைகள் சுமார் 250 சதவீதம் அதிகரித்தன. இருப்பினும் மக்களின் வருமானம் சுமார் 300 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. பொருளாதாரம் அதிக பணவீக்கத்தை அனுபவித்தாலும், விலைகளை விட வேகமாக உயர்ந்து வரும் வருமானங்களால் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்த்தப்பட்டது.

இருப்பினும், பணவீக்கம் வாழ்க்கைத் தரத்தை தானாகவே குறைக்காது, பணவீக்கம் சமூகத்தின் உறுப்பினர்களிடையே வருமானத்தை மறுபகிர்வு செய்யலாம்; இது பொருளாதார செயல்திறனைக் குறைக்கிறது; மேலும் இது உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம்.

நிலையான பண ரசீதுகள் மற்றும் நிலையான பணம் செலுத்துதல்

பணவீக்கம் என்பது நிலையான பண ரசீதுகளுக்கான வரி போன்றது மற்றும் நிலையான பணம் செலுத்துவதற்கான மானியம் போன்றது. வருமான மறுபகிர்வு விளைவுகள் பணவீக்கத்தை மக்கள் எவ்வளவு நன்றாக எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தது. எதிர்காலத்தில் பணம் செலுத்தும் நபர்கள் பணவீக்கத்தை சரியாக எதிர்பார்த்து பணவீக்க வரியை தவிர்க்கலாம். பணவீக்கத்தை சரியாக எதிர்பார்க்கும் கடன் வழங்குபவர் பணவீக்க வரியை ஈடுசெய்யும் வட்டி விகிதத்தை கோருவார். தொழிற்சங்க பேச்சுவார்த்தையாளர்கள் பணவீக்கத்தை ஈடுசெய்யாத ஊதிய உயர்வை ஏற்க மறுப்பார்கள்.

பணவீக்க விநியோக விளைவுகள் மக்கள் பணவீக்கத்தை எவ்வளவு நன்றாக எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தது. பணவீக்கத்தை எதிர்பார்க்க முயற்சிப்பது காலப்போக்கில் பணம் செலுத்துதல் சம்பந்தப்பட்ட ஒப்பந்தங்களில் நுழையும் நபர்களின் நலன்களில் தெளிவாக உள்ளது.

பணவீக்கம் சரியாக எதிர்பார்க்கப்பட்டால், அது பணத்தைப் பெற திட்டமிடப்பட்டவர்களிடமிருந்து பணத்தை செலுத்த திட்டமிடப்பட்டவர்களுக்கு செல்வத்தை மறுபங்கீடு செய்யாது.

பணவீக்கம் சீராக இருக்கும்போது பணவீக்கத்தை எதிர்பார்ப்பது எளிது. கடந்த கால பணவீக்க விகிதங்கள் நாளைய பணவீக்க விகிதங்களை நல்ல கணிப்பாளர்கள். பணவீக்கம் ஒழுங்கற்றதாகவும், இடைப்பட்டதாகவும் இருந்தால், பணவீக்கத்தை மக்கள் எதிர்பார்ப்பது கடினம். பணவீக்க விகிதம் வருடத்தில் 6 சதவீதமாகவும், அடுத்த ஆண்டு 18 சதவீதமாகவும், அடுத்த ஆண்டில் 3 சதவீதமாகவும் இருந்தால், உண்மையான பணவீக்க விகிதம் என்னவாக இருக்கும் என்று கணிப்பது கடினம்.

பணவீக்கம் மற்றும் பொருளாதார திறமையின்மை

பணவீக்கம் இடைப்பட்டதாக இருக்கும்போது, பணவீக்க விகிதத்தை கணிப்பது கடினமான வணிகமாகிறது. நோபல் பரிசு பெற்ற மில்டன் ப்ரீட்மேன் குறிப்பிடுகிறார்:

> 'அத்தகைய சூழ்நிலையில், ஒரு தொழிலதிபரின் தரத்தில் உள்ள மிகவும் மதிப்புமிக்க தரம், விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களை முன்னறிவித்து அவற்றுடன் விரைவாகச் சரிசெய்யும் திறன் ஆகும்.
> அமைப்பாளராகவோ அல்லது மேலாளராகவோ அல்லது லாபகரமான வாய்ப்புகள் இருக்கும் இடத்தைக் காணக்கூடிய ஒரு நபராகவோ அவரது திறனை விட இது முக்கியமானது. இதன் விளைவாக பொருளாதாரத்தில் மிகவும் மதிப்புமிக்க மற்றும் அரிதான சில வளங்கள் சமூக ரீதியில் உற்பத்தி செய்யாத நடவடிக்கைகளுக்கு திசை திருப்பப்படுகின்றன.'

பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்தும் தாவரங்கள், உபகரணங்கள் மற்றும் சரக்குகளில் முதலீடுகளுக்குப் பதிலாக ஊக முதலீடுகளைச் செய்வதற்கு பணவீக்கம் வழிவகுக்கிறது. எல்லோரையும் விஞ்ச முயற்சிப்பதன் மூலம், அதிக பணவீக்கத்தை எதிர்பார்ப்பவர்கள் ரியல் எஸ்டேட், வெளிநாட்டு நாணயங்கள், தங்கம் மற்றும் கலைப் பொருட்களில் ஊகிப்பார்கள். பணவீக்கம் மக்கள் கலை ஏலங்களுக்கு விரைகிறது மற்றும் பணவீக்க வரியைத் தவிர்க்க கேள்விக்குரிய ரியல் எஸ்டேட் திட்டங்களில் முதலீடு செய்யத் தூண்டுகிறது.

பொருளாதார செயல்திறனில் பணவீக்கத்தின் எதிர்மறையான விளைவுகள் மிகை பணவீக்கத்தின் போது மிகவும் உச்சரிக்கப்படுகின்றன, விலைகள் தினசரி அல்லது இரண்டு முறை தினசரி அதிகரிக்கும் போது. தொழிலாளர்கள் தங்கள் ஊதியத்தை பணத்தில் வைத்திருக்க தயங்குகிறார்கள் (தயாரிப்புகளின் அடிப்படையில் இருக்க விரும்புகிறார்கள்),

மற்றும் பெறப்பட்ட பணம் உடனடியாக செலவழிக்கப்படுகிறது. வணிகங்கள் நிலையான ஒப்பந்தங்களில் நுழைய மறுக்கின்றன மற்றும் பெரும்பாலான பரிவர்த்தனைகளில் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் பண்டமாற்று பரிமாற்றம் அடங்கும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அதிக பணவீக்கம் பண பரிவர்த்தனையின் செயல்திறனை இழக்கிறது. இத்தகைய பொருளாதாரத்தில் பெரும்பாலான முயற்சிகள் உற்பத்திப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்குப் பதிலாக 'பணவீக்க வரி'யைத் தவிர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

பணவீக்கம் மற்றும் உண்மையான வெளியீடு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு

இப்போது விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி, எதிர்பார்க்கப்படும் பணவீக்கம் வளங்களை உற்பத்தியில் இருந்து அடிப்படையில் உற்பத்தி செய்யாத பயன்பாடுகளுக்குத் திருப்பிவிடும். இருப்பினும், பணவீக்கம் பொருளாதார உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பை நேரடியான முறையில் பாதிக்கலாம். மக்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவும், அதிகமாக வேலை செய்யவும் அல்லது அவர்கள் இல்லாததை விட அதிகமாக வாங்கவும் தூண்டுகிறது.

பணவீக்கம் மற்றும் வட்டி விகிதங்கள்

அதிக வட்டி விகிதங்கள் பணவீக்கத்தின் உயர் விகிதங்களுடன். பொலிவியா, அர்ஜென்டினா அல்லது இஸ்ரேலின் மூன்று இலக்க அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பணவீக்க விகிதங்கள் மூன்று இலக்க அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வட்டி விகிதங்களுடன் சேர்ந்தன. 1979-80ல் நவீன காலத்தில் அமெரிக்க பணவீக்கம் மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் இயங்கியபோது, வங்கிகள் 20 சதவீதத்திற்கும் மேல் வட்டி வசூலித்தன. 1950கள் மற்றும் 1960களின் முற்பகுதியில் குறைந்த பணவீக்க விகிதங்களின் போது, வங்கிகள் வங்கிக் கடன்களுக்கு 3.5 சதவீத வட்டியை வசூலித்ததால், அதிக பணவீக்கம் அதிக பெயரளவு வட்டி விகிதத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.

பெயரளவு வட்டி விகிதம் என்பது பணவீக்கத்திற்கு சரிசெய்யப்படாத கடன் விலையாகும். இது கடனுக்கான டாலர் தொகைக்கு வருடாந்திர டாலர் வட்டி செலவின் விகிதமாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. 5 சதவீத பெயரளவு வட்டி விகிதம் என்பது 1000 கடனுக்கான வருடாந்திர வட்டி 50 ஆகும். 10 சதவீத பெயரளவு வட்டி விகிதம் என்பது 1000 கடனுக்கான வருடாந்திர வட்டி கட்டணம் 100 ஆக இருக்கும்.

உண்மையான வட்டி விகிதம் என்பது பணவீக்கத்திற்காக சரிசெய்யப்பட்ட கடன் விலையாகும். இது தோராயமாக பெயரளவு வட்டி விகிதத்தை கழித்தல் வருடாந்திர பணவீக்க விகிதத்திற்கு சமம்.

ஊதிய விலை சுழல்

ஊதியம்/விலை சுழல் என்பது அதிக விலைகள் ஊதியத்தை உயர்த்தி, பின்னர் அதிக ஊதியங்கள் விலையை உயர்த்தும் அல்லது நேர்மாறாக இருக்கும் நிகழ்வாகும். இந்தச் சுழல், பணவியல் அதிகாரிகளால் விளைந்த சப்ளை பக்க பணவீக்கத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

பணவியல் அதிகாரிகள் ஊதிய உயர்வுக்கு தொடர்ந்து ஒப்புதல் அளிக்கும் வரை, ஊதியம்/விலை சுழற்சி காலவரையின்றி தொடரலாம். ஊதியம்/விலைச் சுழலின் அவசியமான கூறு பண விநியோகத்தில் ஏற்படும் உயர்வு ஆகும்.

முழு வேலைவாய்ப்பைப் பராமரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரம் ஊதியம்/விலை சுழல்களுக்கு உட்பட்டது. பொருளாதாரம் ஒரு பாதகமான விநியோக அதிர்ச்சியை சந்தித்தால், பணவியல் அதிகாரிகள் வேலையின்மை அதிகரிப்பதைத் தடுக்க பண விநியோகத்தை அதிகரிக்க வேண்டும், மேலும் விலைகள் இன்னும் ஏலம் எடுக்கப்படும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை அதிகரிக்க அச்சுறுத்தும் எந்தவொரு செயலும் ஒட்டுமொத்த தேவை அதிகரிப்பால் எதிர்க்கப்படும். அரசாங்கக் கொள்கையானது விலைவாசி உயர்வைக் காட்டிலும் விலைக் குறைவைத் தடுக்கும், பொருளாதாரத்தில் பணவீக்கச் சார்புகளை உருவாக்கும்.

ஊதியம்/விலை சுழற்சியை வலியின்றி நிறுத்த முடியாது. வழங்கல் பக்க பணவீக்கத்தை (பண அளிப்பு வளர அனுமதிக்க மறுப்பதன் மூலம்) அரசு நிறுத்தினால், ஊதியம்/விலை சுழல் உடைந்து விடும்; ஆனால் சுய-திருத்தும் பொறிமுறை செயல்படும் வரை பொருளாதாரம் வேலையின்மையுடன் வாழ வேண்டும்.

ஊதியம் மற்றும் விலைக் கட்டுப்பாடுகள்: பணவீக்க ஊதியம்/விலைச் சுழலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஒரு அணுகுமுறை ஊதியம் மற்றும் விலைக் கட்டுப்பாடுகள் அல்லது அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்பட்ட விதிகள் மற்றும் சட்டங்களை விலைகள் மற்றும் ஊதியங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது. அவற்றின் லேசான வடிவத்தில், அத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் ஊதியம் மற்றும் விலை உயர்வு தொடர்பான தன்னார்வ விதிகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்களின் வருமானக் கொள்கையாக இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, விலைகளின் அதே விகிதத்தில் மட்டுமே விலைகளை உயர்த்த முடியும் என்று அரசாங்கம் ஆணையிடலாம்; ஊதியங்கள் மற்றும் விலைகளை விட அதிகமாக அதிகரிக்க முடியாது என்று கூறலாம் எக்ஸ் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் சதவீதம்; இது லாப வரம்புகளில் விதிகளை அமைக்கலாம். இந்த விதிகள் கட்டாயமாகவோ அல்லது தன்னார்வமாகவோ இருக்கலாம். ஊதியம் மற்றும் விலைக் கட்டுப்பாடுகளின் பயன்பாடு பெரும்பாலும் இணக்கத்தைக் கண்காணிக்க கணிசமான அதிகாரத்துவம் தேவைப்படுகிறது.

அரசின் பற்றாக்குறை மற்றும் பணவீக்கம்

ஃபெடரல் பற்றாக்குறை பண விநியோகத்தில் அதன் விளைவு மூலம் மறைமுகமாக பணவீக்கத்திற்கு பங்களிக்க முடியும். புதிதாக வெளியிடப்பட்ட அரசாங்கப் பத்திரங்கள் பொதுமக்களுக்கு மட்டுமே விற்கப்பட்டால், பண விநியோகம் பாதிக்கப்படாது, ஆனால் அரசாங்க மற்றும் தனியார் கடன் வாங்குபவர்கள் கிடைக்கும் முதலீட்டு நிதிகளுக்காக போட்டியிடுவதால் வட்டி விகிதங்கள் அதிகரிக்கப்படலாம். குறுகிய காலத்தில் வட்டி விகிதங்களை உயர்த்த விருப்பம் இல்லை என்றால், அரசாங்கம் கூட்டாட்சி கடனை வாங்கலாம். அரசாங்கம் அரசாங்க பத்திரங்களை வாங்கும் போது, அது வங்கி அமைப்பில் புதிய இருப்புக்களை செலுத்துகிறது மற்றும் பண விநியோகம் விரிவடைகிறது. உண்மையில், அரசாங்கப் பற்றாக்குறையானது 'பணத்தை அச்சிடுவதன்' மூலம் நிதியளிக்கப்படுகிறது.

தேசியக் கடனில் அதிகரிப்பு மக்கள் அதிகமாகச் செலவழிக்கச் செய்தால், அரசாங்கப் பற்றாக்குறை பணவீக்கத்திற்கு மறைமுகமாகப் பங்களிக்கும். மக்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமான அரசாங்க ஐஓயுக்களை நிகரச் செல்வமாகக் கருதினால், ஒரு பெரிய தேசியக் கடன் என்பது மக்கள் அதிகமாகச் செலவழிப்பார்கள் என்பதாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மக்கள் தங்கள் அதிகரித்த சொத்துக்களை மட்டுமே பார்த்தால் கூட்டாட்சி அரசாங்கத்தின் IOUகள் மற்றும் எதிர்கால வரிகளை புறக்கணித்து, கடனுக்கு நிதியளிப்பதற்காக வசூலிக்கப்பட வேண்டும், தேசியக் கடனின் அதிகரிப்பு அவர்களை அதிகமாகச் செலவழிக்கத் தூண்டலாம், இதனால் விலைகளை உயர்த்தலாம்.

8.2.2 பணவீக்கத்தை அளவிடுதல்

அனைத்து விலைகளும் ஒரே விகிதத்தில் உயர்ந்தால், பொதுவான விலையை அளவிடுவதில் சிக்கல் இருக்காது. இருப்பினும், அதே விகிதத்தில் விலைகள் மாறாது; சில விலைகள் மற்றவர்களை விட வேகமாக உயரும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பொதுவாக விலைகள் உயரும்போது தொடர்புடைய விலைகள் மாறுகின்றன.

விலைக் குறியீடு

ஒப்பீட்டு விலைகள் மாறும் போது பணவீக்கத்தை அளவிட விலைக் குறியீடு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஒரு விலைக் குறியீடு, ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தைக் கூடையின் நடப்பு ஆண்டின் விலையை, சில அடிப்படை ஆண்டில் அதே சந்தைக் கூடையின் விலையின் சதவீதமாகக் காட்டுகிறது.

சந்தை கூடை என்பது ஒரு குடும்பத்தால் நுகரப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் கலவையாகும். விலைக் குறியீடுகள் வெவ்வேறு ஆண்டுகளில் ஒரே சந்தைக் கூடை பொருட்களை வாங்குவதற்கான மாறும் விலையை அளவிடுகின்றன.

$$\text{விலைக் குறியீடு} = \frac{\text{நடப்பு ஆண்டில் நிலையான சந்தை கூடையின் விலை}}{\text{அடிப்படை ஆண்டில் நிலையான சந்தைக் கூடையின் விலை}}$$

எடுத்துக்காட்டாக, மேலே உள்ள சூத்திரத்தில் 2011 அடிப்படை ஆண்டு மற்றும் 2012 மற்றும் 2013 இரண்டு தற்போதைய ஆண்டுகள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். 2011 ஆம் ஆண்டில் பொருட்களின் சந்தைக் கூடையின் விலை 200 (அடிப்படை ஆண்டு), 2012 இல் 220 (முதல் நடப்பு ஆண்டு) மற்றும் 2013 இல் 230 (இரண்டாவது நடப்பு ஆண்டு) என்று வைத்துக்கொள்வோம். அடிப்படை ஆண்டு 2011 இல் விலைக் குறியீட்டின் மதிப்பு 100.0 ஆகும் (200/200 × 100 = 100.0). 2012 இல் விலைக் குறியீடு 110 (இது 2220/200 × 100 என கணக்கிடப்படுகிறது), மற்றும் 2013 இல் விலைக் குறியீடு 115 (230/200 × 100).

ஒரு வருடத்திலிருந்து அடுத்த வருடத்திற்கு விலையில் ஏற்படும் வருடாந்திர சதவீத மாற்றம் சூத்திரத்தின் மூலம் விலைக் குறியீடுகளிலிருந்து கணக்கிடப்படுகிறது:

ஆண்டு சதவீத விலை மாற்றம்

$$= \frac{\text{ஆண்டு 2 விலைக் குறியீடு} - \text{ஆண்டு 1 விலைக் குறியீடு}}{\text{ஆண்டு 1 விலைக் குறியீடு}}$$

2011, 2012 மற்றும் 2013 விலைக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி, வருடாந்திர சதவீத விலை மாற்றங்களைக் கணக்கிடுவதற்கான சூத்திரத்தில், விலைகள் 2012 இல் 10 சதவீதம் அதிகரித்தன [(110 – 100)/100] மற்றும் 2013 இல் 4.6 சதவீதம்] (115 - 1010)/11].

பொதுவான விலை மட்டத்தில் பல வேறுபட்ட நடவடிக்கைகள் உள்ளன. மிகவும் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படும் பின்வருமாறு விவாதிக்கப்படுகிறது:

1. நுகர்வோர் விலைக் குறியீடு (CPI)

நன்கு அறியப்பட்ட விலைக் குறியீடு நுகர்வோர் விலைக் குறியீடு ஆகும். CPI என்பது பணவீக்கத்தின் மிகவும் பொதுவாக பயன்படுத்தப்படும் அளவீடு ஆகும். CPI இன் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படும் பணவீக்கம் முக்கிய பணவீக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. CPI கணக்கீட்டில் மொத்தம் 435 பொருட்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பொருட்கள் மூன்று வகைகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன, அதாவது:

(i) முதன்மைக் கட்டுரைகள்

(ii) எரிபொருள், சக்தி, ஒளி மற்றும் மசகு எண்ணெய்

(iii) தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்கள்

நுகர்வோர் விலைக் குறியீடு மூன்று பதிப்புகளில் கணக்கிடப்படுகிறது. அவை பின்வருமாறு:

(i) கிராமப்புற தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கான நுகர்வோர் விலைக் குறியீடு

(ii) நகர்ப்புற கைமுறை அல்லாத ஊழியர்களுக்கான நுகர்வோர் விலைக் குறியீடு

(iii) தொழில்துறை தொழிலாளர்களுக்கான நுகர்வோர் விலைக் குறியீடு

இந்தியாவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பணவீக்கத்தின் கருத்து மொத்த விலைக் குறியீட்டின் இயக்கத்தின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, இது இந்தியாவில் தலைகீழ் பணவீக்கம் என்றும் பிரபலமாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

2. GNP டிஃப்ளேட்டர்

குடும்பங்கள் தங்கள் சொந்த நுகர்வுக்கு வாங்கும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களை CPI அளவிடுகிறது. பொருளாதாரம் பிற பயன்பாட்டிற்காக உற்பத்தி செய்யும் பிற பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை இது அளவிடுவதில்லை. மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் (GNP) சுமார் 65 சதவீதம் தனிநபர் நுகர்வுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. மீதமுள்ள 35 சதவீதம் வணிக முதலீடு, அரசு சேவைகள் மற்றும் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதிக்கு செலவிடப்பட்டது. CPI, எனவே அனைத்து விலைகளிலும் மாற்றங்களை அளவிடுவதில்லை. பணவீக்க விகிதத்தின் பொதுவான அளவுகோல் GNP deflator ஆகும்.

GNP deflator என்பது பொருளாதாரத்தால் உற்பத்தி செய்யப்படும் அனைத்து இறுதி பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்தை அளவிடுகிறது.

ஜிஎன்பி டிஃப்ளேட்டரைக் கணக்கிடுவதற்கான சூத்திரம்:

$$\text{GNP Deflator} = = \frac{\text{பெயரளவு } GNP}{\text{உண்மையான GNP}}$$

இந்த வழியில், இது மொத்த வெளியீட்டின் விலை நிலை அல்லது மொத்த வெளியீட்டில் உள்ள கூறுகளின் சராசரி விலை அல்லது ஒரு அடிப்படை ஆண்டுடன் தொடர்புடைய GNP ஆகும். பணவீக்கக் குறியீடுதான் பொருளாதார வல்லுநர்கள் பொதுவாக ஆதரவளிக்கிறது, ஏனெனில் இது பரந்த எண்ணிக்கையிலான பொருட்களை உள்ளடக்கியது.

காலப்போக்கில் விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அளவிடுவது கடினம், தரமான மாற்றங்களை எவ்வாறு சேர்ப்பது என்பது விலை

அட்டவணைப்படுத்தல் சிக்கல்களில் ஒன்று. எடுத்துக்காட்டாக, 2016 கார்கள் புதிய பாணியைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறவும், 2014 மாடல்கள் காற்றுப் பைகளை நிலையான அம்சமாக வழங்குகின்றன. இவற்றின் விலை 5 சதவீதம் அதிகம். கார்களின் விலை உண்மையில் 5 சதவிகிதம் உயர்ந்துள்ளதா அல்லது 5 சதவிகிதம் என்பது கார்களின் வடிவமைப்பு மற்றும் உபகரணங்களை மேம்படுத்துவதற்கான செலவாகும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் பொருட்களின் தரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன, பெரும்பாலான பொருளாதார வல்லுநர்கள் சிறிய அளவிலான பணவீக்கத்தைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம், ஏனென்றால் இதுபோன்ற சிறிய மாற்றங்கள் உண்மையில் பணவீக்கத்தைக் குறிக்கின்றன என்பது கூட உறுதியாகத் தெரியவில்லை.

பணவீக்கக் குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு முக்கியமான வழி உண்மையான வெளியீட்டில் ஏற்படும் மாற்றங்களை பெயரளவு வெளியீட்டில் ஏற்படும் மாற்றங்களிலிருந்து பிரிப்பதாகும். உண்மையான வெளியீடு என்பது உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் மொத்த அளவு, விலை நிலை மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப சரிசெய்யப்படுகிறது. விலை நிலை மாறாமல் இருந்திருந்தால் அது உற்பத்தியின் அளவீடு ஆகும். உதாரணமாக, மொத்த உற்பத்தி ₹4 லட்சத்தில் இருந்து ₹5 லட்சமாக உயர்கிறது என்று சொல்லுங்கள். இதனால், பெயரளவு உற்பத்தி 25 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. ஆனால், விலை 20 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. எவ்வளவு குறைவு என்பதை தீர்மானிக்க, பணவீக்கத்தை கணக்கிடுவதற்கு பெயரளவிலான புள்ளிவிவரங்களை நாம் சரிசெய்ய வேண்டும். இது பெயரளவு புள்ளிவிவரங்களை திசைதிருப்புதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது, எனவே 5 லட்சத்தை 1.2 ஆல் வகுத்தால் (விலை மட்டத்தில் 20 சதவீதம் அதிகரிப்பு) = 4.1 லட்சம் என்பது விலை நிலை மாறாமல் இருந்திருந்தால் இருந்திருக்கும்.

8.2.3 பணவீக்கத்தின் வகைகள்

பணவீக்கம் பல்வேறு வகையானது, தீவிரம் மற்றும் காரணிகளைப் பொறுத்து.

1. தீவிரத்திற்கு ஏற்ப பணவீக்கத்தின் வகைகள்

பணவீக்கத்தின் தீவிரம் அதன் மதிப்பின் படி அளவிடப்படுகிறது. பணவீக்கம் 2 முதல் 3 சதவீதம் வரை அதிகரித்திருந்தால், அது மிதமானதாகக் குறிப்பிடப்படும். மிதமான பணவீக்கம் கூட ஊர்ந்து செல்லும் மற்றும் நடைப் பணவீக்கமாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பணவீக்க விகிதம் 5 முதல் 10 சதவிகிதம் வரை இருந்தால், அது இயங்கும் பணவீக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது, பணவீக்கம் 5 சதவிகிதம் அல்லது 6 சதவிகிதத்தை எட்டினால், அது நிச்சயமாக ஒரு சிறிய விஷயம் அல்ல. பணவீக்கம் 10 சதவீதம் அல்லது அதற்கு மேல்

இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒருமுறை அது இலக்கங்களை –100 சதவீதம் அல்லது அதற்கு மேல் அடைந்தால், அது மிகை பணவீக்கம். பிரேசில், இஸ்ரேல் மற்றும் அர்ஜென்டினாவில் அடிக்கடி பணவீக்கம் அதிகமாக உள்ளது.

அதிக பணவீக்கத்தின் போது, விலைகள் ஒவ்வொரு மாதமும் இரட்டிப்பாகலாம், பணவீக்கம் தினசரி அல்லது மணிநேரத்திற்கு இரட்டிப்பாகும். வெவ்வேறு நாடுகள் தங்கள் வரலாற்றின் போக்கில் மிகை பணவீக்கத்தை சந்தித்துள்ளன. சமீபத்தில், இஸ்ரேலில் ஆண்டு பணவீக்க விகிதம் 800 சதவீதமாக இருந்தது, பொலிவியாவில் ஆண்டு பணவீக்க விகிதம் 1980களின் நடுப்பகுதியில் 25,000 சதவீதமாக இருந்தது. ஹிட்லரை அதிகாரத்திற்குக் கொண்டு வர உதவிய 1920களின் ஜேர்மனியின் மிகை பணவீக்கம் என்பது மிகை பணவீக்கத்தின் மிகவும் அறியப்பட்ட வரலாற்று நிகழ்வு ஆகும். நவம்பர் 1923 இல், ஒரு அமெரிக்க சென்ட் 42 டிரில்லியன் மதிப்பெண்களை சமன் செய்யும் அளவிற்கு ஜெர்மன் குறி வீழ்ச்சியடைந்தது! உள்நாட்டுப் போரின் போது அமெரிக்க தெற்கு அதிக பணவீக்கத்தை அனுபவித்தது. அதிக பணவீக்கத்தின் அழிவு சக்தியைக் கண்ட மக்கள் பணவீக்கம் பற்றிய ஆழமான வேரூன்றிய பயத்தைக் கொண்டுள்ளனர், ஏனெனில் உயர் பணவீக்கம் நிறுவப்பட்ட சமூக ஒழுங்கின் அழிவுக்கு வழிவகுக்கும் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள்.

2. காரணங்களைப் பொறுத்து பணவீக்கத்தின் வகைகள்

சமீப ஆண்டுகளில் நுகர்வோர் விலைகள் அதிகரித்துள்ளன என்பது முக்கியமாக தொழில்துறை அதிக முதலீடு செய்ததாலும், அரசாங்கம் அதிகமாகச் செலவழித்ததாலும் அல்லது பெருவணிகம் பொருள் விலைகளை உயர்த்தியதாலோ அல்லது தொழிலாளர் ஊதிய விகிதங்களை இரண்டு மடங்கு உயர்த்தியதாலோ கருத்துக்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. பணவீக்கத்திற்கு யார் காரணம் என்பதுதான் பிரச்சினை.

முன்மொழியப்பட்ட கருத்துகளின் உதவியுடன், நுகர்வோர் விலை பணவீக்கத்தின் இரண்டு அடிப்படை மாதிரி வரிசையை எளிதாக விவரிக்க முடியும்.

(i) டிமாண்ட் புல் இன்ஃப்ளேஷன்

பணவீக்கம் 'மிக அதிகமான டாலர்கள் மிகக் குறைவான பொருட்களைத் துரத்துகிறது' என்று விவரிக்கப்படுகிறது. தேவை இழுக்கும் பணவீக்கம் என்பது 'பணவீக்கச் சமன்பாட்டின் மிக அதிகமான ரூபாய் பக்கம்'.

பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் விநியோகத்தை விட வாங்குபவர்கள் செலவழிக்க விரும்பும் பணத்தின் அளவு வேகமாக அதிகரிக்கும் போது தேவை இழுப்பு பணவீக்கம் ஏற்படுகிறது, இதன் விளைவாக விலைகள் ஏலம் விடப்படுகிறது.

தேவை அதிகரிப்பு விலைகளின் பொதுவான அளவை உயர்த்துகிறது. நுகர்வோர், அரசாங்கங்கள் அல்லது நிறுவனங்கள் முன்பு வாங்க விரும்பியதை விட அதிகமான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை வாங்க விரும்பும் நிகழ்வுகளால் தேவை-பக்க பணவீக்கம் ஏற்படுகிறது.

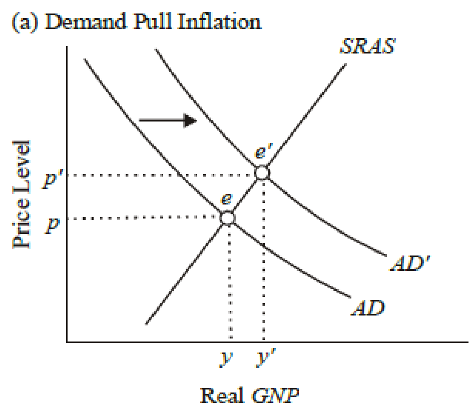

Figure. 8.1(a) Demand-pull Inflation

படம் 8.1(a), பொருளாதாரம் ஆரம்பத்தில் புள்ளியில் இயங்குகிறது e, வெளியீடு எங்கே y மற்றும் விலை நிலை P . குறுகிய கால மொத்த விநியோக வளைவு, SRAS, சாதகமாக சாய்ந்துள்ளது - அதாவது பொருளாதாரம் அதிக விலை மட்டத்தில் மட்டுமே அதிக உற்பத்தியை உற்பத்தி செய்யும். பண விநியோகத்தின் அதிகரிப்பு, வரிகளைக் குறைத்தல், அரசாங்க செலவினங்களில் அதிகரிப்பு அல்லது நுகர்வில் தன்னியக்க மேல்நோக்கி மாற்றம் ஆகியவற்றின் மூலம் மொத்த தேவை அதிகரித்தால், மொத்த-தேவை வளைவு, AD. வலது பக்கம் மாறும். புதிய சமநிலையில், e, அதிக வெளியீடு (y) உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது (மற்றும் வேலையின்மை வீழ்ச்சி). தேவையின் அதிகரிப்பு சமநிலை விலை மட்டத்தை உயர்த்த காரணமாக அமைந்தது (க்கு p) படம் 8.1(a) இல், மொத்த தேவை அதிகரிப்பால் ஏற்படும் பணவீக்கம் தேவை-பக்க பணவீக்கம் ஆகும்.

தேவை-பக்க பணவீக்கம்: பணம் மற்றும் வட்டி

நீடித்த மற்றும் நீடித்த பணவீக்கம் (1930களின் முற்பகுதியில் இருந்து நாம் அனுபவித்தது போன்றவை) முதன்மையாக ஒரு பணவியல் நிகழ்வு ஆகும். நீடித்த மற்றும் நீடித்த பணவீக்கம், அதன் விளைவாக ஒட்டுமொத்த தேவையின் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்புகளால் ஏற்படக்கூடும். அதிகப்படியான பண வளர்ச்சி. சப்ளை-பக்க விளைவுகள் ஒரு ஷாட் விவகாரங்களாக இருக்கும். சப்ளை அதிர்ச்சிகள் நீடித்த பணவீக்கத்தை

ஏற்படுத்த, ஒரு தொடர்ச்சியான பாதகமான விநியோக அதிர்ச்சிகள் இருக்க வேண்டும்.

எந்தவொரு தன்னாட்சி-செலவு அதிகரிப்பு மொத்த-தேவை வளைவை வலதுபுறமாக மாற்றலாம். மொத்த தேவை அதிகரிப்பதற்கான ஒரே ஒரு சாத்தியமான காரணம் பண வளர்ச்சியாகும். எவ்வாறாயினும், பண விநியோகம் மட்டுமே போதுமான அளவு விரைவான மற்றும் நிலையான முறையில் வளர்ச்சியடைந்து, நீடித்த பணவீக்கத்திற்குக் காரணம் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. பண விநியோகத்தின் ஒப்பீட்டளவில் விரைவான வளர்ச்சியானது, ஒட்டுமொத்தத் தேவையைத் தொடர்ந்து உயர்த்துவதற்குத் தேவைப்படும் தன்னாட்சி-செலவு அதிகரிப்பின் ஆதாரமாக அமைகிறது. கடந்த 50 ஆண்டுகளின் பணவீக்க சார்புகளை விளக்க, பொருளாதார வல்லுநர்கள் முதலில் பணவீக்கத்தின் பணவியல் கோட்பாட்டைப் பார்க்கிறார்கள்.

(ii) சப்ளை சைட் இன்ஃப்ளேஷன் அல்லது காஸ்ட் மிகுதி பணவீக்கம்

வழங்கல்-பக்க பணவீக்கம் அல்லது செலவு-மிகுதி பணவீக்கம், அவற்றின் விநியோகத்தில் ஏற்படும் குறைப்புகளால் ஏற்படும் உள்ளீடுகளின் விலைகள் அதிகரிக்கும் போது, பொதுவாக குறைவான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் நடைமுறையில் உள்ள விலையில் வழங்கப்படுவதால், அவற்றின் விலைகள் ஏலம் விடப்படும்.

செலவினங்களின் அதிகரிப்பு பொதுவான விலை மட்டத்தை உயர்த்துகிறது. OPEC மற்றும் ஈரான்-ஈராக் போரின் விளைவாக 1970 களில் ஏற்பட்ட எரிசக்தி விலைகளின் அதிகரிப்பு விநியோகப் பணவீக்கத்திற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு ஆகும், இது பொதுவாக உலகப் பொருளாதாரம் முழுவதும் உற்பத்திச் செலவுகளை உயர்த்தியது.

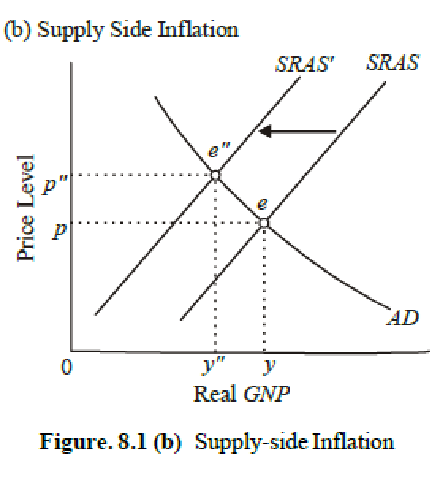

Figure. 8.1 (b) Supply-side Inflation

வழங்கல்-பக்க பணவீக்கம்

படம் 8.1(b), பொருளாதாரம் ஆரம்பத்தில் புள்ளியில் இயங்குகிறது e மீண்டும், வெளியீட்டை உருவாக்குகிறது y விலை மட்டத்தில் p. மொத்த விநியோகத்தில் குறைப்பு - உற்பத்தித்திறன் குறைவு, மோசமான அறுவடைகள் அல்லது எரிசக்தி விலைகளில் தன்னாட்சி அதிகரிப்பு - மொத்த விநியோக வளைவை இடதுபுறமாக மாற்றுகிறது. SRAS செய்ய SRAS. மொத்த விநியோகத்தில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியானது வெளியீடு மற்றும் விலைகளின் ஆரம்ப சமநிலையை சீர்குலைத்து சமநிலையை மாற்றுகிறது e. விலை மட்டத்தில் p, மொத்த தேவை மொத்த விநியோகத்தை விட அதிகமாகும், மேலும் விலைகள் உயரும் (இருந்து p செய்ய p) விலைகள் உயரும் போது, பொருளாதாரம் ஒட்டுமொத்த தேவை வளைவில் பின்னோக்கி நகர்கிறது, உற்பத்தி குறைகிறது y, மற்றும் வேலையின்மை விகிதம் உயர்கிறது. மொத்த விநியோகத்தின் குறைப்பு விலை நிலை மற்றும் வேலையின்மை இரண்டையும் உயர்த்தியுள்ளது. படம் 8.1(b) இல், மொத்த விநியோகம் குறைவதால் ஏற்படும் பணவீக்கம் என்பது விநியோக பக்க பணவீக்கம் ஆகும்.

சப்ளை பக்கம்: சப்ளை ஷாக்ஸ்

SRAS வளைவு படம் 8.1 (b) இல் உள்ளதைப் போல, மொத்த விநியோகத்தில் மந்தநிலை ஏற்படும் போது விநியோக பக்க பணவீக்கம் ஏற்படுகிறது. மொத்த விநியோகத்தில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியானது பொருளாதாரத்தை மொத்த தேவை வளைவில் இருந்து குறைந்த அளவிலான உற்பத்திக்கு அதிக விலை நிலைக்கு நகர்த்துகிறது. குறுகிய காலத்தில் உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பை உயர்த்தும் டிமாண்ட்-சைட் பணவீக்கம் போலல்லாமல், சப்ளை-பக்க பணவீக்கம் இரு உலகங்களிலும் மோசமானதைக் கொண்டுவருகிறது: விலைவாசி உயர்வு மற்றும் குறைந்த உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு.

மொத்த விநியோகத்தில் மாற்றங்கள் எதிர்பார்க்கப்படலாம் அல்லது எதிர்பாராதவை. எடுத்துக்காட்டாக, பொதுவாக அதிகரித்து வரும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள், கணிக்கக்கூடிய வகையில் காலப்போக்கில் மொத்த விநியோகத்தை அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சப்ளை ஷாக் எனப்படும் மொத்த விநியோகத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் மாற்றமே அதிக ஆர்வம்.

சப்ளை அதிர்ச்சி எதிர்பாராதவிதமாக குறுகிய கால மொத்த விநியோக வளைவை மாற்றுகிறது. ஒரு பாதகமான விநியோக அதிர்ச்சி மொத்த விநியோகத்தைக் குறைக்கிறது (குறுகிய கால மொத்த-
இடதுபுறத்தில் விநியோக வளைவு). சாதகமான விநியோக அதிர்ச்சி மொத்த விநியோகத்தை அதிகரிக்கிறது.

சப்ளை சைட் பணவீக்கத்திற்கான காரணங்கள்

சப்ளை பக்க பணவீக்கத்திற்கு எந்த ஒரு காரணமும் இல்லை. மொத்த விநியோகத்தை குறைக்கும் எந்த காரணியும் சப்ளை பக்க பணவீக்கத்தைத் தொடங்கலாம். தொழிலாளர் உற்பத்தித்திறனில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், மூலப்பொருட்களின் விலையில் தன்னாட்சி அதிகரிப்பு, பயிர் தோல்விகள் மற்றும் உழைப்பு மற்றும் தயாரிப்பு குறிப்பான்கள் வேலை செய்யும் விதத்தில் மாற்றங்கள் அனைத்தும் மொத்த விநியோகத்தைக் குறைக்கலாம்.

உற்பத்திச் செலவுகள் தன்னிச்சையாக உயர்ந்தால், பொருளாதாரம் ஒரு பாதகமான விநியோக அதிர்ச்சியை அனுபவிக்கும், சராசரியாக, நடைமுறையில் உள்ள விலையில் முன்பை விட குறைவான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை வழங்கும், மேலும் மொத்த விநியோகம் குறையும். மொத்த விநியோக வளைவு இடதுபுறமாக மாறும்போது, விலை நிலை உயர்த்தப்படுகிறது.

1973 மற்றும் 1980 க்கு இடையில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட எண்ணெயின் விலையில் 1475 சதவீதம் உயர்ந்தது என்பது விநியோகப் பக்க பணவீக்கத்தின் மிகவும் வியத்தகு நிகழ்வு. பெட்ரோலியம் ஏற்றுமதி நாடுகளின் அமைப்பு (OPEC) 1973 இல் கார்டெல் விலை நிர்ணயத்தின் மந்திரத்தை கண்டுபிடித்தபோது, உலகின் எண்ணெய் இறக்குமதி நாடுகள் மிகப்பெரிய பாதகமான விநியோக அதிர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்டன. ஒபெக் ஒவ்வொரு எண்ணெய் இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளின் மொத்த விநியோக வளைவுகளில் இடதுபுறமாக மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. எண்ணெய்-தூண்டப்பட்ட விநியோக குறைப்பு பொது விலை மட்டத்தை உயர்த்தியது.

சப்ளை-பக்க பணவீக்கத்தின் அங்கீகாரம்

படம் 8.2 காட்டியுள்ளபடி, சப்ளை-பக்க பணவீக்கம் உற்பத்தியைக் குறைக்கிறது, எனவே வேலையின்மை அதிகரிக்கிறது. தேவைக்கேற்ப பணவீக்கம், மறுபுறம் உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு இரண்டையும் அதிகரிக்கலாம்.

படம் 8.2 இல், பொருளாதாரம் ஆரம்பத்தில் உற்பத்தியை உற்பத்தி செய்கிறது y1, விலை மட்டத்தில் p1, (புள்ளியில்). பொருளாதாரம் இப்போது சப்ளை அதிர்ச்சி-ஒட்டுமொத்த-விநியோகம் வளைவு இடதுபுறமாக மாறுகிறது (இருந்து SRAS செய்ய SRAS) மொத்த தேவை மாறாமல் இருந்தால், பொருளாதாரம் நகரும் e2, குறைவான உற்பத்தியை உற்பத்தி செய்கிறது, ஆனால் அதிக விலையில் (விலைகள் உயரும் p1 செய்ய p2) உற்பத்தி குறைவு, வேலையின்மை விகிதம் உயர்வு.

அதிகரித்து வரும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை எதிர்த்துப் போராடும் அழுத்தத்திற்கு அரசாங்கம் அடிபணிந்தால், அது பண விநியோகத்தை உயர்த்தி, மொத்தத் தேவையை (இதிலிருந்து AD செய்ய AD)

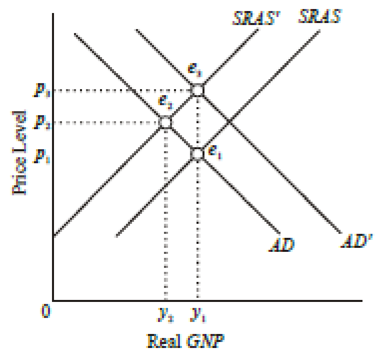

Figure. 8.2 The Ratification of Supply Shocks

இதன் விளைவாக, நிலை இன்னும் உயர்கிறது - இருந்து p2 செய்ய p3 , மற்றும் பொருளாதாரம் அதன் அசல் உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு நிலைக்குத் திரும்புகிறது. பண வளர்ச்சியை அதிகரிப்பதன் மூலம் பாதகமான விநியோக அதிர்ச்சிகளுக்கு பதிலளிக்கும் செயல்முறையானது விநியோக பக்க பணவீக்கத்தின் ஒப்புதல் என அழைக்கப்படுகிறது.

அரசாங்கத்தின் விநியோகப் பக்க பணவீக்க முடிவுகளின் ஒப்புதலானது வேலையின்மையை அதிகரிப்பதில் இருந்து விநியோக பக்க அதிர்ச்சிகளைத் தடுக்க பண விநியோகத்தை அதிகரிக்கிறது.

ஒப்புதலின் விளைவாக, சப்ளை-லாக்-தூண்டப்பட்ட வேலையின்மை நீக்கப்பட்டது, ஆனால் விலை மட்டம் மேலும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

8.2.4 பணவீக்கத்திற்கான காரணங்கள்

பணவீக்கத்திற்கான முக்கிய காரணங்களை பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் சுருக்கமாகக் கூறலாம்:

- **தேவை-இழுக்கும் பணவீக்கம்:** இது மொத்த விநியோகத்தை விட மொத்த தேவை வேகமாக வளர வழிவகுக்கிறது (வளர்ச்சி மிக வேகமாக உள்ளது). பணவீக்க வகைகளின் கீழ் அதன் பண்புகள் ஏற்கனவே விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.
- **செலவு மிகுதி பணவீக்கம்:** இந்த காரணமும் ஏற்கனவே பணவீக்க வகைகளின் கீழ் விவாதிக்கப்பட்டது. அதிக எண்ணெய் விலைகள் அதிக செலவுகளுக்கு ஊட்டமளிப்பது, விலை உயர்வு காரணமாக பணவீக்கத்திற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

- **மதிப்பிழப்பு:** இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் விலையை அதிகரிக்கவும், உள்நாட்டு தேவையை அதிகரிக்கவும் இது செய்யப்படுகிறது.
- **ஊதிய உயர்வு:** அதிக ஊதியங்கள் நிறுவனங்களின் செலவுகளை அதிகரிக்கின்றன மற்றும் அதிக செலவு செய்ய நுகர்வோரின் செலவழிப்பு வருமானத்தை அதிகரிக்கின்றன. இது பணவீக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.
- **பணவீக்கத்தின் எதிர்பார்ப்புகள்:** பணவீக்கத்தை எதிர்பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் ஊதிய உயர்வுகளை கோருகின்றனர் மற்றும் நிறுவனங்கள் விலைகளை உயர்த்துகின்றனர். பணவீக்கம் ஒருமுறை அமைந்தால் அது கடினமாகும் பணவீக்கத்தை குறைக்க. எடுத்துக்காட்டாக, அதிக விலைகள் தொழிலாளர்கள் அதிக ஊதியம் கோருவதற்கு காரணமாகி, ஊதிய-விலை சுழலை ஏற்படுத்தும். எனவே, பணவீக்கத்தின் எதிர்பார்ப்புகள் முக்கியமானவை. மக்கள் அதிக பணவீக்கத்தை எதிர்பார்த்தால், அது சுயநலமாக இருக்கும்.

8.3 இந்தியாவில் பணவீக்கத்தின் வரலாறு

இந்தியக் குடியரசின் ஆரம்ப நாட்களில், 1956 ஆம் ஆண்டைத் தவிர, பணவீக்கம் 10 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் இருந்தது. எல்லாமே அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததால், யாரும் தங்களுடைய விலைகளை நிர்ணயம் செய்ய முடியாது. சில அளவில் ஒருங்கிணைப்புச் சிக்கல்கள் விலை செல்லுபடியாகும் சிக்கல்களுக்கும் வழிவகுத்திருக்கும்.

1960 களில், போர்கள் பொருளாதாரத்தை பாதித்ததால் இந்தியா கடுமையான பணவீக்கத்தை எதிர்கொண்டது - 1962 இல் சீனப் போர், பின்னர் 1965 இல் பாகிஸ்தானுடனான போர். 1969 இல் பணவீக்கம் பூஜ்ஜிய நிலைக்கு கீழே சென்றதால், மொத்த விற்பனைப் பொருட்களின் விலைகள் அதிகரித்தன மற்றும் இந்தியா அதன் நாணய மதிப்பைக் குறைத்த பிறகு, விஷயங்கள் சற்று மேம்பட்டன.

1970 களில் பணவீக்கத்தில் உச்சகட்ட எண்ணெய் ஏற்றம் காணப்பட்டது - அவசரநிலை விஷயங்களை அமைதிப்படுத்தியது. 1977 க்குப் பிறகு, அவசரநிலை நீக்கப்பட்டபோது, விலைகள் மீண்டும் உயர்ந்தன, மேலும் 1981-82 இல் 18 சதவீதத்திற்கு மேல் அதிகரித்தது.

1980 களின் எஞ்சிய பகுதிகள், வழங்கல் மற்றும் விலையில் விதிகள் மெதுவாகத் தளர்த்தப்பட்டதால், தீங்கற்ற பணவீக்கத்தைப் பற்றியது. ஆனால் அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு செழித்தோங்கியது, உற்பத்தியாளர்கள் எந்தப்

பொருளை உற்பத்தி செய்ய முடியும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் எவ்வளவு திறனை அதிகரிக்க முடியும் என்று கூறப்பட்டது. 1990 களில் பணவீக்கம் மீண்டும் அதிகரித்தது, இந்தியா மதிப்பிழந்து பணம் செலுத்தும் நெருக்கடியை சந்தித்தது. 1990 களின் முற்பகுதியில் தாராளமயமாக்கல் பணவீக்கத்தை குறைக்க உதவியது, ஏனெனில் விநியோக அழுத்தங்கள் தணிந்து உற்பத்தித்திறன் அதிகரித்தது. ஆனால் ரஷ்ய நெருக்கடி, ஆசிய நாணய நெருக்கடி மற்றும் 2000 டாட்-காம் முறிவுக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட சரிவு ஆகியவற்றின் மூலம் கூட, இந்திய பணவீக்கம் பூஜ்ஜியத்திற்கு மேல் இருந்தது மற்றும் இரட்டை இலக்கங்களுக்கு உயரவில்லை.

2008 எண்ணெய் விலை உயர்வு பணவீக்கம் தற்காலிகமாக இரட்டை இலக்கங்களுக்குச் சென்றது (ஆண்டு எண்களில் பிரதிபலிக்கவில்லை) மற்றும் வட்டி விகிதங்கள் 9 சதவீதத்திற்கு சென்றது. லேமன் மார்பளவு பின்னர் 2009 இல் பணவீக்கத்தை மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் கொண்டு சென்றது.2009 ஆம் ஆண்டு தேர்தல்கள் இடதுசாரிகளை அதிகாரத்தில் இருந்து அகற்றியதால், அடுத்தடுத்த மீட்சி பணவீக்கத்தை மீண்டும் தீவிரமாக எடுத்தது, அதன்பின்னர் அது 8 சதவீதத்தை தாண்டியுள்ளது.

2010-11 இல், பணவீக்கம் 9.6 சதவீதமாக இருந்தது (அதிகாரப்பூர்வ) இது 1994-95ல் இருந்து 12.6 சதவீதமாக இருந்தது.

2013 இல், நுகர்வோர் விலைக் குறியீடு பணவீக்கத்தின் முக்கிய அளவீடாக மொத்த விலைக் குறியீட்டை (WPI) மாற்றியது. இந்தியாவில், நுகர்வோர் விலைக் குறியீட்டில் மிக முக்கியமான வகை உணவு மற்றும் பானங்கள் (மொத்த எடையில் 45.86 சதவீதம்), இதில் தானியங்கள் மற்றும் பொருட்கள் (9.67 சதவீதம்), பால் மற்றும் பொருட்கள் (6.61 சதவீதம்), காய்கறிகள் (6.04 சதவீதம்), தயாரிக்கப்பட்ட உணவுகள், சிற்றுண்டிகள், இனிப்புகள் போன்றவை, (5.55 சதவீதம்), இறைச்சி மற்றும் மீன் (3.61 சதவீதம்), மற்றும் எண்ணெய்கள் மற்றும் கொழுப்புகள் (3.56 சதவீதம்). இதர கணக்குகள் 28.32 சதவீதம், இதில் போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு (8.59 சதவீதம்), சுகாதாரம் (5.89 சதவீதம்), மற்றும் கல்வி (4.46 சதவீதம்). வீட்டுவசதி 10.07 சதவீதம்; 6.84 சதவீதத்திற்கு எரிபொருள் மற்றும் ஒளி; 6.53 சதவீதத்திற்கு ஆடை மற்றும் காலணி; மற்றும் பான், புகையிலை மற்றும் போதை பொருட்கள் 2.38 சதவீதம். இந்தியாவில் நுகர்வோர் விலை மாற்றங்கள் எரிசக்தி இறக்குமதியைச் சார்ந்திருப்பது, அதன் பெரிய பண்ணைத் துறையில் பருவமழையின் நிச்சயமற்ற தாக்கம், மோசமான சாலைகள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் அதிக நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக உணவுப் பொருட்களை சந்தைக்குக் கொண்டு செல்வதில் உள்ள சிரமங்கள் காரணமாக மிகவும் நிலையற்றதாக இருக்கலாம்.

இந்தியாவில் நுகர்வோர் விலை பணவீக்கம் டிசம்பரில் 7.35 சதவீதத்தில் இருந்து ஜனவரி 2020 இல் 7.59 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது, எதிர்பார்ப்புகள் 7.4 சதவீதமாக இருந்தது. 2014 மே மாதத்திலிருந்து அதிகபட்சமாக பணவீக்கம் 6வது மாதமாக அதிகரித்தது. எரிபொருள் மற்றும் ஒளி (டிசம்பரில் 3.7 சதவீதம் மற்றும் 0.7 சதவீதம்), இதர (4.8 சதவீதம் எதிராக 4.1 சதவீதம்), ஆடை மற்றும் காலணி (1.9 சதவீதம் எதிராக 1.5 சதவீதம்) மற்றும் பான், புகையிலை மற்றும் போதைப் பொருட்கள் (3.6 சதவீதம்) ஆகியவற்றின் விலைகள் வேகமாக உயர்ந்தன. சதவீதம் எதிராக 3.4 சதவீதம்) ஆனால் வீட்டு வசதிகள் (4.2 சதவீதம் எதிராக 4.3 சதவீதம்). உணவு மற்றும் பானங்களின் விலை சற்று மெதுவான விகிதத்தில் (11.8 சதவீதம் எதிராக 12.2 சதவீதம்), அதாவது காய்கறிகள் (50.2 சதவீதம் எதிராக 60.5 சதவீதம்), தானியங்கள் (5.3 சதவீதம் எதிராக 4.4 சதவீதம்), பால் வேகமாக அதிகரித்தது. (5.6 சதவீதம் எதிராக 4.2 சதவீதம்), பழங்கள் (5.8 சதவீதம் எதிராக 4.6 சதவீதம்) மற்றும் பருப்பு வகைகள் (16.7 சதவீதம் எதிராக 15.4 சதவீதம்). உணவு மட்டும் விகிதம் 14.1 சதவீதத்தில் இருந்து 13.6 சதவீதமாகக் குறைந்தது, இது நவம்பர் 2013க்குப் பிறகு மிக அதிகமாக இருந்தது. மாதாந்திர அடிப்படையில், நுகர்வோர் விலைகள் டிசம்பரில் 1.2 சதவிகிதம் உயர்ந்த பின்னர் 0.1 சதவிகிதம் சரிந்தன, இது 2017 ஜூலைக்குப் பிறகு அதிகம்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. விலை நிலையின் சமன்பாடு வடிவத்தைக் கொடுங்கள்.
2. ஊதியம்/விலை சுழல் நிகழ்வு என்றால் என்ன?
3. பணவீக்கத்தின் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் அளவுகோல் என்ன?
4. தேவை இழுக்கும் பணவீக்கம் எப்போது நடைபெறுகிறது?

8.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. விலை மட்டத்தின் சமன்பாடு வடிவம் பின்வருமாறு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது: விலை நிலை = பண பட்டுவாடா
2. ஊதியம்/விலை சுழல் என்பது அதிக விலைகள் ஊதியத்தை உயர்த்தி, பின்னர் அதிக ஊதியங்கள் விலையை உயர்த்தும் அல்லது நேர்மாறாக இருக்கும் நிகழ்வாகும். இந்தச் சுழல், பணவியல்

அதிகாரிகளால் விளைந்த சப்ளை பக்க பணவீக்கத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

3. பணவியல் அதிகாரிகள் ஊதிய உயர்வுக்கு தொடர்ந்து ஒப்புதல் அளிக்கும் வரை, ஊதியம்/விலை சுழற்சி காலவரையின்றி தொடரலாம். ஊதியம்/விலைச் சுழலின் அவசியமான ஒரு அங்கம் பண விநியோகத்தில் ஏற்படும் உயர்வு ஆகும்.
4. CPI என்பது பணவீக்கத்தின் மிகவும் பொதுவாக பயன்படுத்தப்படும் அளவீடு ஆகும். CPI இன் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படும் பணவீக்கம் முக்கிய பணவீக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
5. பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் விநியோகத்தை விட வாங்குபவர்கள் செலவழிக்க விரும்பும் பணத்தின் அளவு வேகமாக அதிகரிக்கும் போது தேவை இழுப்பு பணவீக்கம் ஏற்படுகிறது, இதன் விளைவாக விலைகள் ஏலம் விடப்படுகிறது.

8.5 சுருக்கம்

- பணவீக்கம் என்பது பொதுவான விலையில் ஏற்படும் உயர்வு. இது பணத்தின் மதிப்பு அல்லது வாங்கும் சக்தியின் வீழ்ச்சிக்கு சமம். எளிமையான வார்த்தைகளில், பணவீக்கம் என்பது கிடைக்கும் பணத்துடன் ஒப்பிடும்போது விலை அதிகரிப்பு அல்லது உயர்வு.
- பணவீக்கத்தின் பல்வேறு வகைகள் உள்ளன, அதாவது திறந்த மற்றும் அடக்கப்பட்ட பணவீக்கம், தேவை-இழுத்தல் அல்லது அதிகப்படியான தேவை பணவீக்கம், செலவு-மிகுதி பணவீக்கம், சர்வதேச அளவில் உருவாக்கப்பட்ட பணவீக்கம், ராட்செட் பணவீக்கம், மார்க்-அப் பணவீக்கம் மற்றும் சர்வதேச பணவீக்கம்.
- விலைகளின் பொதுவான மட்டத்தில் தொடர்ந்து அதிகரிப்பு பணவீக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பணவீக்கம் என்பது பொதுவான விலை மட்டத்தில் நீடித்த உயர்வாக இருப்பதால், ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் பொது விலை நிலை என்னவாக இருந்தது என்பதை முதலில் தீர்மானிக்க வேண்டும், பின்னர் அது எவ்வளவு மாறிவிட்டது என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டும்.
- விலைவாசி உயர்வு தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் குறைக்கும் என்ற அச்சத்தில் மக்கள் பணவீக்கத்தைப் பற்றி அடிக்கடி கவலைப்படுகிறார்கள். பொருளாதார நல்வாழ்வின் தரநிலைகள் வீழ்ச்சியடைகின்றன என்பதற்கான ஆதாரமாக வீட்டு விலைகள் அல்லது உணவு விலைகளில் ஆபத்தான அதிகரிப்புகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

குறிப்பு

- பணவீக்கம் என்பது நிலையான பண ரசீதுகளுக்கான வரி போன்றது மற்றும் நிலையான பணம் செலுத்துவதற்கான மானியம் போன்றது. வருமான மறுபகிர்வு விளைவுகள் பணவீக்கத்தை மக்கள் எவ்வளவு நன்றாக எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தது. எதிர்காலத்தில் பணம் செலுத்தும் நபர்கள் பணவீக்கத்தை சரியாக எதிர்பார்த்து பணவீக்க வரியை தவிர்க்கலாம்.
- பணவீக்கம் சரியாக எதிர்பார்க்கப்பட்டால், அது பணத்தைப் பெற திட்டமிடப்பட்டவர்களிடமிருந்து பணத்தை செலுத்த திட்டமிடப்பட்டவர்களுக்கு செல்வத்தை மறுபங்கீடு செய்யாது.
- ஊதியம்/விலை சுழல் என்பது அதிக விலைகள் ஊதியத்தை உயர்த்தி, பின்னர் அதிக ஊதியங்கள் விலையை உயர்த்தும் அல்லது நேர்மாறாக இருக்கும் நிகழ்வாகும். இந்தச் சுழல், பணவியல் அதிகாரிகளால் விளைந்த சப்ளை பக்க பணவீக்கத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.
- ஃபெடரல் பற்றாக்குறை பண விநியோகத்தில் அதன் விளைவு மூலம் மறைமுகமாக பணவீக்கத்திற்கு பங்களிக்க முடியும். புதிதாக வெளியிடப்பட்ட அரசாங்கப் பத்திரங்கள் பொதுமக்களுக்கு மட்டுமே விற்கப்பட்டால், பண விநியோகம் பாதிக்கப்படாது, ஆனால் அரசாங்க மற்றும் தனியார் கடன் வாங்குபவர்கள் கிடைக்கும் முதலீட்டு நிதிகளுக்காக போட்டியிடுவதால் வட்டி விகிதங்கள் அதிகரிக்கப்படலாம்.
- அனைத்து விலைகளும் ஒரே விகிதத்தில் உயர்ந்தால், பொதுவான விலை அளவை அளவிடுவதில் சிக்கல் இருக்காது. இருப்பினும், அதே விகிதத்தில் விலைகள் மாறாது; சில விலைகள் மற்றவர்களை விட வேகமாக உயரும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பொதுவாக விலைகள் உயரும்போது தொடர்புடைய விலைகள் மாறுகின்றன.
- பணவீக்கம் 'மிக அதிகமான டாலர்கள் மிகக் குறைவான பொருட்களைத் துரத்துகிறது' என்று விவரிக்கப்படுகிறது. தேவை இழுக்கும் பணவீக்கம் என்பது 'பணவீக்கச் சமன்பாட்டின் மிக அதிகமான ரூபாய் பக்கம்'.
- வழங்கல்-பக்க பணவீக்கம் அல்லது செலவு-மிகுதி பணவீக்கம், அவற்றின் விநியோகத்தில் ஏற்படும் குறைப்புகளால் ஏற்படும் உள்ளீடுகளின் விலைகள் அதிகரிக்கும் போது, பொதுவாக குறைவான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை ஏற்படுத்தும்.

8.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **வீக்கம்:** விலைகளின் பொதுவான மட்டத்தில் தொடர்ந்து அதிகரிப்பு பணவீக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- **விலைக் குறியீடு:** ஒப்பீட்டு விலைகள் மாறும் போது பணவீக்கத்தை அளவிட இது பயன்படுகிறது.
- **மத்திய வங்கி தள்ளுபடி விகிதம்:** கையிருப்புகளை கட்டியெழுப்புவதற்காக வணிக வங்கிகளால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பரிமாற்றம் மற்றும் பிற அங்கீகரிக்கப்பட்ட வணிக ஆவணங்களை மத்திய வங்கி வாங்கும் அல்லது மறு தள்ளுபடி செய்யும் விகிதமாகும்.
- **சந்தை கூடை:** இது ஒரு குடும்பத்தால் நுகரப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் கலவையாகும்.
- **அதிக பணவீக்கம்:** ஆண்டுக்கு மூன்று இலக்க விகிதத்திற்கு மேல் விலைகள் அதிகரிக்கும் போது இது நிகழ்கிறது.

8.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. பணவீக்கத்தின் பண்புகளை பட்டியலிடுங்கள்.
2. பணவீக்கத்தின் வகைகள் என்ன?
3. பணவீக்கத்திற்கான காரணங்களைப் பற்றி ஒரு சிறிய குறிப்பை எழுதுங்கள்.
4. இந்தியாவின் பணவீக்க வரலாற்றை சுருக்கமாக குறிப்பிடவும்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. பணவீக்கத்திற்கும் வட்டி விகிதத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
2. பணவீக்கத்தை அளவிடுவதற்கான பல்வேறு வழிகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
3. தேவை-பக்க பணவீக்கம் மற்றும் வழங்கல்-பக்க பணவீக்கம் ஆகியவற்றை வேறுபடுத்துங்கள்.

8.8 மேலும் படிக்க

குறிப்பு

Van den berg, Hendrik. 2001. Economic Growth and Development. Ohio: McGraw-Hill.

Weil, David N. 2004. Economic Growth. London: Addison Wesley.

Soubbotina, Tatyana P. 2004. Beyond Economic Growth: An Introduction to Sustainable Development. Washington: World Bank.

Thingan, M.L 1985. The Economics of Development and Planning. Delhi: Vrinda Publications.

Mankar, V.G. 1995. Economic Policy and Planning. Delhi: New Age International Publishers.

Taylor, Edward J and Travis J Lybbert. 2015. Essentials of Development Economics. California: University of California Press.

Ray, Debraj. 1998. Development Economics. New Jersey: Princeton University Press

அலகு 9 பிந்தைய சீர்திருத்தம் இந்தியாவின் காலம்

குறிப்பு

கட்டமைப்பு

9.0 அறிமுகம்

1991 ஆம் ஆண்டில் இந்தியப் பொருளாதாரம் சில பெரிய மாற்றங்களைச் செய்தது. நீங்கள் முந்தைய பிரிவுகளில் படித்த புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையானது இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் தாராளமயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல் ஆகிய நெறிமுறைகளைக் கொண்டு வந்ததால், அது ஒரு பெரிய மாற்றமாக இருந்தது. இந்தப் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களுக்கு முந்தைய காலம் சீர்திருத்தத்திற்கு முந்தைய காலம் என்றும் அதற்குப் பிந்தைய காலம் சீர்திருத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. சீர்திருத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், உள்கட்டமைப்பு, மின்சாரம், கல்வி, தொழிலாளர்-தீவிர உற்பத்தியை உயர்த்துவதில் தோல்வி, சமூகத் துறை வளர்ச்சி மற்றும் பல துறைகளில் இந்தியா பின்தங்கியுள்ளது. 1991 முதல் சீர்திருத்தங்கள் மூலதனம் மற்றும் திறன்-தீவிர தொழில்கள் மீதான சார்புகளை அகற்றும் அளவுக்கு விரிவானதாக இல்லை. மேலும், நிலம் மற்றும் உழைப்பு போன்ற உள்ளீட்டு சந்தைகள் சிதைவுகளால் சிக்கியுள்ளன. சமூக குறிகாட்டிகள் அல்லது சுற்றுச்சூழல் உள்ளிட்ட மில்லினியம் வளர்ச்சி இலக்குகளில் முன்னேற்றம் காட்ட இந்தியா தவறிவிட்டது. இந்த பிரிவில், இந்தியாவில் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த மத்திய வங்கி எடுத்த நடவடிக்கைகள் மற்றும் அது தொடர்பான விளைவுகள் பற்றி நீங்கள் படிப்பீர்கள்.

9.1 நோக்கங்கள்

குறிப்பு

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- இந்தியாவில் சீர்திருத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட விலைக் கட்டுப்பாட்டு வழிமுறையை ஆராயுங்கள்
- இந்தியாவில் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படும் பணவியல் மற்றும் நிதி நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்
- குறியீட்டை வரையறுக்கவும்

9.2 போஸ்ட்டில் விலை கட்டுப்பாட்டு இயந்திரம் - சீர்திருத்த காலம்

1990 களின் முற்பகுதிக்கு முன் (அதாவது, சீர்திருத்தத்திற்கு முந்தைய காலத்தில்), RBI ஆல் பயன்படுத்தப்பட்ட முக்கிய பணவியல் கருவிகள் வட்டி விகித விதிமுறைகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கடன் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் ரொக்க இருப்பு விகித அமைப்பு போன்ற நேரடி முறைகள் ஆகும். செயல்பாடுகள். அந்தக் காலகட்டத்தில் நிர்வகிக்கப்பட்ட வட்டி விகித ஆட்சியானது அரசாங்கப் பத்திரங்களின் ஈவு விகிதத்தை செயற்கையாகக் குறைவாக வைத்திருந்தது. சட்டப்பூர்வ பணப்புழக்க விகிதத்தில் (SLR) அதிகரிப்பு மூலம் இந்தப் பத்திரங்களுக்கான தேவை உருவாக்கப்பட்டது.

இன்னும் துல்லியமாகச் சொல்வதென்றால், 1970 களில் இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கை அமைப்பின் தர்க்கரீதியான பரிணாமம், வளர்ச்சித் திட்டமிடலின் உள் அங்கமாக கடன் விகிதத்தின் திசையில் இருந்தது. உணவுக் கடன் முதல் கட்டணம், அதைத் தொடர்ந்து பரிந்துரைக்கப்பட்ட முன்னுரிமைத் துறை கடன், கடன் வழங்கலுக்கான துறை வரம்புகள் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கடன் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றுடன் கடன் ரேஷன் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்தது. துறைசார் கடன் வரம்புகள், உணவு அல்லாத வணிக வங்கிக் கடன் ஒதுக்கீடு மூலம் இயக்கப்படும் பணவியல் கொள்கைக்கான நெருங்கிய இலக்குகளாகும். 1966-68 இல் கடன் அங்கீகாரத் திட்டத்தின் நிறுவனத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கடன் கட்டுப்பாடுகள் பலப்படுத்தப்பட்டன. வங்கிகளின் தேசியமயமாக்கலுடன், மற்ற சேனல்களின் மெய்நிகர் விலக்குடன், கடன் சேனல் மூலம் பணவியல் கொள்கையை நடத்துவதற்கான நிறுவன எந்திரம் முடிந்தது. தேவை தொடர்பான கடன் இலக்குகளின் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்வதற்காக மறுநிதியளிப்பு வழங்கப்பட்டது. வட்டி விகித அமைப்பு நிர்வகிக்கப்பட்டது,

இது பணவியல் கொள்கையின் ஒரு கருவியாக நெகிழ்வான மற்றும் மலட்டுத்தன்மையை வழங்குகிறது. 1997-98 வரையிலான வட்டி விகித உச்சவரம்புகளை அமைக்கும் கொள்கையானது, தேவைக்கு அதிகமாக உள்ள சூழ்நிலைகளில், மொத்தத் தேவையை பாதிக்கும் வகையில் வங்கிக் கடனுக்கான விகிதத்தை வலுப்படுத்தியது.

சீர்திருத்தத்திற்கு பிந்தைய காலத்தில் (1990 களின் முற்பகுதியில் இருந்து) நிலைமை மாறிவிட்டது. அரசுப் பத்திரங்கள் சந்தை தொடர்பானவை. மேலும், சந்தை தொடர்பான பிற தயாரிப்புகளின் வரிசை உருவாக்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில், வட்டி விகிதக் கட்டமைப்பு பகுத்தறிவு மற்றும் கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டது. முக்கிய விகிதங்களை நிர்ணயிப்பதில் வங்கிகளுக்கு சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டது. இந்த முன்னேற்றங்கள் ரிசர்வ் வங்கிக்கு திறந்த சந்தை செயல்பாடுகளை பணப்புழக்க மேலாண்மைக்கான ஒரு பயனுள்ள கருவியாக பயன்படுத்த உதவுகிறது. இந்த காலகட்டத்தில் பெரிய மூலதன வரவுகளின் தாக்கம் திறந்த சந்தை செயல்பாடுகள் மூலம் கருத்தடை செய்யப்பட்டது.

சுருக்கமாக, பொருளாதாரத்தின் முற்போக்கான தாராளமயமாக்கலைப் பிரதிபலிக்கும் நோக்கங்கள், கட்டமைப்பு மற்றும் கருவிகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 1990 களில் பண மேலாண்மையின் நடத்தை குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. 1998-99 இல் RBI பல காட்டி அணுகுமுறையை அறிவித்தது, இது உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச பொருளாதார மற்றும் நிதிச் சந்தை நிலைமைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு மிகவும் திறம்பட பதிலளிக்க தேவையான நெகிழ்வுத்தன்மையை வழங்குகிறது. சமீப காலத்தில் ரிசர்வ் வங்கியின் பணவியல் நிலைப்பாடு, விலை நிலைத்தன்மையின் நோக்கத்தை எதிர்மறையாக பாதிக்காமல், கடனுக்கான அனைத்து சட்டபூர்வமான தேவைகளும் போதுமான அளவு பூர்த்தி செய்யப்படுவதை உறுதி செய்வதாகும்.

சீர்திருத்தத்திற்கு முந்தைய காலத்தில், பணவியல் கொள்கையின் கருவியாக வங்கி விகிதம் வரையறுக்கப்பட்ட பங்கை மட்டுமே கொண்டிருந்தது. இது 1997 இல் செயல்படுத்தப்பட்டது. வங்கி விகிதத்துடன், திறந்த சந்தை நடவடிக்கைகளும் தீவிரமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ரிசர்வ் வங்கியின் நிலைப்பாட்டில், துறை சார்ந்த மறுநிதித் திட்டத்திலிருந்து விலகி, அமைப்பில் உள்ள பணப்புழக்கம் 'லிக்யூடிட்டி அட்ஜஸ்ட்மென்ட் வசதி' (LAF) மூலம் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. ரிசர்வ் வங்கி இந்த வசதி மூலம் நாளுக்கு நாள் பணப்புழக்கத்தை பாதிக்கிறது. இந்த வசதி, வட்டி விகிதங்களை சீரமைக்க ஒரு பயனுள்ள நெகிழ்வான கருவியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

திரவ சரிசெய்தல் வசதியானது, நாளுக்கு நாள் நெகிழ்வான முறையில் பணப்புழக்கத்தை உறிஞ்சுவதற்கும்/அல்லது உட்செலுத்துவதற்கும் ஒரு பயனுள்ள பொறிமுறையாக உருவெடுத்துள்ளது. திரவ சரிசெய்தல் வசதியின் செயல்பாட்டு நடைமுறைகள் அதை மிகவும் திறமையானதாக்க அவ்வப்போது சுத்திகரிக்கப்படுகின்றன. எனவே, LAF ஏலத்தில் இருந்து வெளிவரும் ரெப்போ மற்றும் ரிவர்ஸ் ரெப்போ விகிதங்கள் அடிப்படையில் ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து பணப்புழக்கம் கிடைக்கும் விகிதத்துடன் அமைப்பில் பணப்புழக்கம் கிடைப்பதற்கான சந்தை நிலைமைகளை பிரதிபலிக்கிறது.

LAF செயல்பாடுகள் மற்றும் திறந்த சந்தை செயல்பாடுகளின் நியாயமான பயன்பாடு ஆகியவை ரிசர்வ் வங்கியின் பணவியல் கொள்கையின் முக்கிய செயல்பாட்டு செயல்முறையாக உருவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த நோக்கத்திற்காக, வங்கிகள் மற்றும் முதன்மை வியாபாரிகளுக்கு மறுநிதியளிப்பு மூலம் பணப்புழக்கத்தை ரிசர்வ் வங்கி கணிசமாகக் குறைக்க வேண்டும். ரொக்க கையிருப்பு விகிதம் குறைக்கப்பட்டு, ரெப்போ சந்தை வளர்ச்சியடையும் போது, பணவியல் கொள்கையின் நடத்தைக்கு அதிக செயல்திறனை அளிக்கும் வகையில், மறுநிதியளிப்பு வசதிகளும் குறைக்கப்பட வேண்டும். ரொக்க கையிருப்பு விகிதம் மற்றும் ரெப்போ விகித மாற்றங்களுடன் இணைந்து வங்கி விகித மாற்றங்கள் வட்டி விகித மாற்றங்களுக்கான சமிக்ஞை சாதனங்களாகவும், பணப்புழக்கம் மற்றும் பண மேலாண்மைக்கான முக்கியமான கருவிகளாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளன.

பணவியல் கொள்கையை மிகவும் திறம்பட நடத்துவதற்கு பல முக்கிய முயற்சிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. வணிக வங்கி, நிதி மற்றும் பத்திர வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் மேம்பாடு, கூட்டுறவு வங்கிகள் தொடர்பான மேற்பார்வை செயல்பாடுகளை பிரித்தல், பணவியல் கொள்கையில் இருந்து பொதுக் கடன் மேலாண்மை செயல்பாடுகளை பிரித்தல், பணவியல் மற்றும் நிதிக் கொள்கைகளின் செயல்பாட்டு நடத்தையில் மாற்றங்கள் ஆகியவற்றில் உரிமையை விலக்குவதற்கான முடிவு. பணவியல் மற்றும் நிதிக் கொள்கைகளில் வெளிப்படைத்தன்மை பற்றிய குழு மற்றும் நிதிப் பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மை சட்டங்களைத் தாக்கல் செய்வது புதிய மில்லினியத்தில் இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கையின் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய கட்டத்தைக் குறிக்கிறது.

நாணயம் மற்றும் நிதி 2000-01 பற்றிய அறிக்கையில் காணப்பட்டது: 'இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கையின் நடத்தை, ஒதுக்கப்பட்ட ஒப்பீட்டு

குறிப்பு

முக்கியத்துவம், கருவிகள் மற்றும் செயல்பாட்டு கட்டமைப்புகளின் தேர்வு மற்றும் தேடுதல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இலக்குகளை தொடர்ந்து மறுசீரமைப்பதை உள்ளடக்கியது. பொருளாதாரத்தின் செயல்பாடு மற்றும் பணவியல் கொள்கை செயல்படும் வழிகள் பற்றிய மேம்பட்ட புரிதல்.

முடிவில், பணவியல் கொள்கையின் நடத்தையில், பல பொதுவான அம்சங்களை அடையாளம் காண முடியும். அவற்றில் மிக முக்கியமானவை பின்வருமாறு:

1. வங்கித் துறை மீதான அழுத்தத்தைக் குறைக்கவும், இடைநிலைச் செலவுகளைக் குறைக்கவும் கையிருப்பு விகிதத்தில் கணிசமான குறைப்புக்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. உண்மையில், பல நாடுகளில் இப்போது இருப்புத் தேவைகள் இல்லை. மேலும், சில நாடுகளில், மத்திய வங்கியில் குறைந்தபட்ச வைப்புத் தொகையின் அளவு மிகக் குறைந்த அளவிற்கு வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது, அது செயலில் உள்ள பணவியல் கொள்கை கருவியாகக் கருதப்படாது.
2. நிதிச் சந்தைகளின் ஆழம் மற்றும் வங்கி அல்லாத இடைநிலையின் வளர்ச்சி ஆகியவை மத்திய வங்கிகளை தங்கள் கருவிகளின் சந்தை நோக்குநிலையை அதிகரிக்க தூண்டியுள்ளது. இதன் விளைவாக பணப்புழக்க மேலாண்மையில் மத்திய வங்கிகள் அதிக அளவில் செயல்படுகின்றன.
3. மறைமுக கருவிகள் மூலம் அதிக செயல்பாட்டினால், ரெப்போ போன்ற நெகிழ்வான கருவிகள் மூலம் திறந்த சந்தை செயல்பாடுகளை மிகவும் தீவிரமாக பயன்படுத்த வழிவகுத்தது. திறந்த சந்தை செயல்பாடுகள் நிகர ஊசி அல்லது பணப்புழக்கத்தை உறிஞ்சுவதற்கு பயன்படுத்தப்படலாம் மற்றும் இயக்க இலக்கு விகிதம் சேனல் அல்லது அளவு சேனல் மூலம் செயல்படுகிறதா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் பயன்படுத்தப்படலாம்.
4. சந்தை சூழல் பல மத்திய வங்கிகளை பணப்புழக்கத்தில் செல்வாக்கு செலுத்தும் முயற்சியில் வங்கி இருப்புக்களை விட வட்டி விகிதங்களில் அதிக கவனம் செலுத்த தூண்டியுள்ளது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. 1998-99 இல் RBI ஆல் பல காட்டி அணுகுமுறை ஏன் அறிவிக்கப்பட்டது?
2. இந்தியாவின் பணவியல் கொள்கையின் நடத்தையில் அடையாளம் காணப்பட்ட ஏதேனும் இரண்டு பொதுவான அம்சங்களை பட்டியலிடவும்.

9.3 கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள்

குறிப்பு

ஒரு மிதமான விகிதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பணவீக்கம் மோசமானது மற்றும் பெரும்பாலும் பேரழிவு தரக்கூடியது என்று பொருளாதார வல்லுநர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், எனவே, அதைக் கட்டுக்குள் வைத்திருக்க வேண்டும். பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகள் கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்தலாம் (i) பண நடவடிக்கைகள், (ii) நிதி நடவடிக்கைகள், (iii) விலை மற்றும் ஊதிய கட்டுப்பாடு, மற்றும் (iv) அட்டவணைப்படுத்தல்.

9.3.1 பண நடவடிக்கைகள்

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் பண நடவடிக்கைகள் (i) வங்கி விகிதக் கொள்கை, (ii) மாறி இருப்பு விகிதம், மற்றும் (iii) திறந்த சந்தை செயல்பாடு.

(i) **வங்கி விகிதக் கொள்கை:** வங்கி விகிதம் அல்லது, 'சென்ட்ரல் பேங்க் ரீடிஸ்கவுன்ட் ரேட்' என்று மிகவும் சரியான முறையில் அழைக்கப்படுகிறது, இது மத்திய வங்கியின் தகுதியான மாற்று பில்களை வாங்கும் அல்லது மறு தள்ளுபடி செய்யும் விகிதம் மற்றும் வணிக வங்கிகளால் கையிருப்புகளை உருவாக்குவதற்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிற அங்கீகரிக்கப்பட்ட வணிக ஆவணங்கள் ஆகும். மத்திய வங்கி இந்தச் செயல்பாட்டை 'கடைசி முயற்சியின் கடன் வழங்குபவராக' செய்கிறது. பொதுவாக, பணக் கட்டுப்பாட்டின் முக்கிய கருவியாக பணவீக்கத்தின் போது கூட வங்கி விகிதக் கொள்கை பயன்படுத்தப்படுகிறது. வங்கி விகிதக் கொள்கையின் பயன்பாடு 'அன்புள்ள பணம்' அல்லது 'இறுக்கமான பணம்' கொள்கை மற்றும் தேவையைப் பொறுத்து 'மலிவான பணக் கொள்கை' ஆகியவற்றின் அடிப்படையாக அமைகிறது. நாட்டின். மத்திய வங்கி வங்கி விகிதத்தை உயர்த்தும்போது, அது 'அன்புள்ள பணக் கொள்கை'யை ஏற்றுக்கொண்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

பணவீக்கக் கட்டுப்பாட்டின் ஒரு நடவடிக்கையாக வங்கி விகிதம் இரண்டு வழிகளில் செயல்படுகிறது. ஒன்று, பணவீக்க காலத்தில், மத்திய வங்கி வங்கி விகிதத்தை உயர்த்துகிறது. இது கடன் வாங்குவதற்கான செலவை அதிகரிக்கிறது, இது வணிக வங்கிகள் மத்திய வங்கியிடமிருந்து கடன் வாங்குவதைக் குறைக்கிறது. இது வங்கிகளின் கடன் பெருக்கியின் மூலம் கடனை உருவாக்கும் திறனைக் குறைக்கிறது. எனவே, பணவீக்கம் வங்கிக் கடனால் ஏற்படும் அளவிற்குக் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. இரண்டு , வங்கி விகிதம் பொது சந்தை வட்டி விகிதத்திற்கான போக்கை அமைக்கிறது,

குறிப்பாக குறுகிய கால பண சந்தையில். பண விநியோகத்தை கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் வங்கி விகிதம் அதிகரிக்கப்பட்டால், அதன் மூலம் பணவீக்கம், வணிக வங்கிகள் தங்கள் கடன் விகிதங்களை அதிகரிக்கின்றன மற்றும் பிற சந்தை விகிதங்கள் தொகுப்பைப் பின்பற்றுகின்றன. பொதுவாக, கடன் வாங்கும் செலவு அதிகமாகும். இது சமூகத்திற்கான பணப்புழக்கத்தை குறைக்கிறது.

இருப்பினும், இந்த முறை திறம்பட செயல்படவில்லை என்றால் (i) வணிக வங்கிகள் அதிகப்படியான பணப்புழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன, (ii) இருப்புக்களை உருவாக்குவதற்கான மாற்று ஆதாரங்கள் அவர்களிடம் உள்ளன, (iii) வங்கி விகிதத்தின் அதிகரிப்பைத் தொடர்ந்து அவர்கள் தங்கள் கடன் விகிதங்களை உயர்த்தாமல் இருக்க சுதந்திரமாக உள்ளனர், மற்றும் (iv) சந்தை வாய்ப்புகள் பற்றிய எதிர்கால எதிர்பார்ப்புகள் நம்பிக்கையானவை.

(i) அது கில்ட்-எட்ஜ் சந்தையில் வட்டி விகிதத்தை உயர்த்தலாம் மற்றும் அதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் கடன் வாங்கும் செலவை அதிகரிக்கலாம், மற்றும் (ii) இது பத்திரதாரர்கள், நிதி நிறுவனங்களுக்கு மூலதன இழப்பை ஏற்படுத்தலாம். 'வட்டி விகிதங்களின் நிர்வாக அமைப்பு, வணிக வங்கிகளுக்கான துறை சார்ந்த மறுநிதி வசதிகள் மற்றும் வளர்ச்சியடையாத பில் மார்க்கெட் போன்ற பல காரணிகளால் இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கையின் கருவியாக வங்கி விகிதத்தின் பங்கு மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது' (பொருளாதார ஆய்வு, 1994–95, இந்திய அரசு, ப. 43)

(ii) **மாறி இருப்பு விகிதம்:** வணிக வங்கிகள் அவற்றின் மொத்த தேவை மற்றும் நேர வைப்புத்தொகையின் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தை வடிவில் பராமரிக்க வேண்டும் பண இருப்பு, அழைக்கப்பட்டது பண இருப்பு விகிதம் (CRR) பண இருப்பு விகிதம் (CRR) பொதுவாக மத்திய வங்கியால் தீர்மானிக்கப்பட்டு திணிக்கப்படுகிறது, இது பண விநியோகத்தைக் கட்டுப்படுத்த ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துகிறது. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த, மத்திய வங்கி உயர்கிறது CRR. மத்திய வங்கி உயர்த்தும் போது CRR, இது வணிக வங்கிகளின் கடன் வழங்கும் திறனைக் குறைக்கிறது. இதனால், வணிக வங்கிகளில் இருந்து பொதுமக்களுக்கு பணம் வரத்து குறைந்துள்ளது. செயல்பாட்டில், வங்கிகள் பொதுமக்களுக்குக் கொடுக்கும் கடன்களால் ஏற்படும் விலைவாசி உயர்வைத்

குறிப்பு

தடுக்கிறது. பணக் கட்டுப்பாடு அல்லது பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் இந்த முறை வங்கி விகிதக் கொள்கையின் அதே வரம்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

(iii) **திறந்த சந்தை செயல்பாடுகள்:** திறந்த சந்தை செயல்பாடுகள் என்பது மத்திய வங்கியால் அரசாங்கப் பத்திரங்கள் மற்றும் பத்திரங்களின் விற்பனை மற்றும் கொள்முதல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த, மத்திய வங்கி அரசுப் பத்திரங்களை பொதுமக்களுக்கு விற்கிறது அங்கீகரிக்கப்பட்ட வணிக வங்கிகள் மூலம். வங்கிகள் மூலம் அரசாங்கப் பத்திரங்களின் விற்பனையானது வணிக வங்கிகளின் கடன் உருவாக்கும் திறனைக் குறைக்கிறது, ஏனெனில் அது அவர்களின் மொத்த வைப்புத்தொகையைக் குறைக்கிறது. எனவே, தலைகீழ் பணப் பெருக்கியின் மூலம் கருவூல பில்கள் விற்பனை வருவாயின் பன்மடங்கு பொதுமக்களுக்கு பண விநியோகம் குறைக்கப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, பணவீக்கம் பொதுமக்களின் பண விநியோகம் குறையும் அளவிற்கு கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

அமெரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்து போன்ற வளர்ந்த நாடுகளில் திறந்த சந்தை செயல்பாடு பண கட்டுப்பாட்டின் திறமையான கருவியாக கருதப்படுகிறது. இந்த முறை மற்ற பணக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளை விட மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். எவ்வாறாயினும், இந்தியா போன்ற வளரும் நாடுகளில், கருவூல உண்டியல் சந்தை வளர்ச்சியடையாதது மற்றும் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்படாததால், திறந்த சந்தை செயல்பாடு மிகவும் வெற்றிகரமாக நிரூபிக்கப்படவில்லை. இந்தியாவில், கருவூல உண்டியல் சந்தை நன்கு வளர்ச்சியடையவில்லை. இது பெரும்பாலும் திட்டமிடப்பட்ட வணிக வங்கிகள், ஆயுள் காப்பீடு மற்றும் பொது காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசாங்க நிதி நிறுவனங்கள் போன்ற நிதி நிறுவனங்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கேப்டிவ்-மார்க்கெட் ஆகும். இந்த நிறுவனங்கள் தங்கள் மொத்தப் பொறுப்புகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தை அரசாங்கப் பத்திரங்கள் மற்றும் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்ய வேண்டும். எனவே இந்தியாவில் கருவூல உண்டியல் சந்தை 'கேப்டிவ் மார்க்கெட்' என்று கூறப்படுகிறது.

9.3.2 நிதி நடவடிக்கைகள்

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நிதி நடவடிக்கைகள் அடங்கும் வரிவிதிப்பு, அரசு செலவு மற்றும் பொது கடன்கள். கெயின்சியன்

பொருளாதார வல்லுநர்கள், 'ஃபிஸ்காலிஸ்டுகள்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள், மொத்த விநியோகத்தை விட மொத்த தேவை அதிகமாக இருப்பதால் தேவை-இழுக்கும் பணவீக்கம் ஏற்படுகிறது என்று வாதிடுகின்றனர். அதிகப்படியான தேவை என்பது குடும்பங்கள், நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தின் செலவினங்களின் அதிகரிப்பின் விளைவாகும், குறிப்பாக அரசாங்கத்தின் அதிகப்படியான செலவினங்களால். அதிகப்படியான தேவை, அது வீட்டுச் செலவாகட்டும் அல்லது அரசாங்கச் செலவாகட்டும், அதை நிதி நடவடிக்கைகளால் திறம்படக் கட்டுப்படுத்த முடியும். எனவே, நிதிக் கொள்கை அல்லது பட்ஜெட் நடவடிக்கைகள் தேவை-இழுக்கும் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த மிகவும் சக்திவாய்ந்த மற்றும் பயனுள்ள ஆயுதமாகும்.

ஒரு வேளை அரசு செலவு அதிகப்படியான தேவைக்கான காரணம், பொதுச் செலவைக் குறைப்பதன் மூலம் உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்த முடியும். பொதுச் செலவினங்களைக் குறைப்பது சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளுக்கான அரசாங்கத்தின் தேவையைக் குறைக்கிறது மற்றும் அரசாங்க செலவினங்களின் பெருக்கத்தால் எழும் தனியார் நுகர்வு செலவினங்களைக் குறைக்கிறது. எனவே, பொதுச் செலவில் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுக்களைக் காட்டிலும் அதிகப்படியான தேவை குறைகிறது. மேலும், தனியார் செலவினங்களின் அதிகரிப்பால் அதிகப்படியான தேவை ஏற்பட்டால், வருமான வரி பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த மிகவும் பொருத்தமான நடவடிக்கையாகும். வருமான வரியானது மக்களின் செலவழிப்பு வருமானத்தையும் அதன் மூலம் நுகர்வோர் தேவையையும் குறைக்கிறது.

நிலையான பணவீக்கத்தின் மிக அதிக விகிதத்தில், அரசாங்கம் இரண்டு நடவடிக்கைகளையும் ஒரே நேரத்தில் மேற்கொள்ளலாம். அது ஒருபுறம் தனது சொந்த செலவைக் குறைத்துக்கொண்டு, மறுபுறம் வருமான வரிவிதிப்பு விகிதத்தை அதிகரிக்க வேண்டும். இந்த வகையான கொள்கை அறியப்படுகிறது உபரி பட்ஜெட் கொள்கை, அதாவது, அரசு தனது வரி வருவாயை விட குறைவாக செலவிட வேண்டும்.

தேவையை இழுக்கும் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில் நிதி அல்லது பணவியல் கொள்கை மிகவும் பயனுள்ளதாக உள்ளதா?

தேவை-அழுத்த பணவீக்கத்தை கட்டுப்படுத்துவதில் நிதியா அல்லது பணவியல் கொள்கை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்குமா அல்லது பணவீக்கத்தை கட்டுப்படுத்துவது என்பது சர்ச்சைக்குரிய விஷயமாகவும், நிதியவாதிகளுக்கும் நாணயவாதிகளுக்கும் இடையே நீண்ட விவாதமாகவும் உள்ளது. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த நிதிக் கொள்கை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நிதிவாதிகள் வாதிடுகின்றனர், அதேசமயம்

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நிதி நடவடிக்கைகளை விட பணவியல் கொள்கை மிகவும் பயனுள்ள ஆயுதம் என்று பணவியல் வல்லுநர்கள் வாதிடுகின்றனர். 'பகுத்தறிவுவாதிகள்' மற்றும் 'விநியோகம் செய்பவர்கள்' என்று அழைக்கப்படும் பொருளாதார வல்லுநர்கள் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் பணவியல்வாதிகள் மற்றும் நிதிவாதிகளின் பார்வையில் இருந்து வேறுபட்ட பார்வையைக் கொண்டுள்ளனர். பணவியல் மற்றும் நிதிக் கொள்கைகளின் ஒப்பீட்டளவிலான செயல்திறன் பற்றிய அனுபவச் சான்றுகள் உறுதியானவை அல்ல. சில பொருளாதார வல்லுநர்கள், அதாவது ஆண்டர்சன் மற்றும் ஜோர்டான், பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும் வேலைவாய்ப்பை ஊக்குவிப்பதிலும் நிதிக் கொள்கையைக் காட்டிலும் தங்கள் ஆய்வுகளின் பணவியல் கொள்கை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருப்பதைக் கண்டனர். வேறு சில பொருளாதார வல்லுநர்கள், அதாவது லீவ் மற்றும் கால்ச்ப்ரென்னர், பணவியல் கொள்கையை விட நிதிக் கொள்கை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருப்பதைக் கண்டறிந்துள்ளனர். Gary Fomm மற்றும் R. Klien இன் கண்டுபிடிப்புகள் நிதிக் கொள்கை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற கருத்தை ஆதரிக்கிறது. இந்த பிரச்சினையில் பெரும்பாலான ஆராய்ச்சிகள் நிதிக் கொள்கை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருப்பதைக் கண்டறிந்துள்ளன, ஆனால் அவை பணவியல் கொள்கை பயனுள்ளதாக இல்லை என்பதை உறுதியாக நிரூபிக்கவில்லை.

எவ்வாறாயினும், பணவீக்கம் பணவியல் காரணிகளால் ஏற்பட்டால், அதிகப்படியான பண விநியோகம் காரணமாக, பணவியல் கொள்கை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று பரிந்துரைக்கலாம். மேலும், உண்மையான காரணிகளால் பணவீக்கம் ஏற்பட்டால், எ.கா , வீட்டுத் தேவை மற்றும் பொதுச் செலவினங்களின் அதிகரிப்பு காரணமாக, நிதிக் கொள்கை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். உண்மையில், நிதி மற்றும் பணவியல் கொள்கையின் பொருத்தமான கலவையானது பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில் இந்தக் கொள்கைகள் எதையும் விட மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

9.3.3 விலை மற்றும் ஊதியக் கட்டுப்பாடு

பணவியல் மற்றும் நிதி நடவடிக்கைகள் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில் பயனற்றவை என நிரூபணமானால், பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த நேரடிக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. நேரடி நடவடிக்கைகளில் முக்கியமாக விலை மற்றும் ஊதியக் கட்டுப்பாடுகள் உள்ளன. விலை மற்றும் ஊதியக் கட்டுப்பாடுகள் ஒன்றாகச்

செல்கின்றன, ஏனெனில் விலை-மிகுதி மற்றும் விலை-மிகுதி பணவீக்கம் ஆரம்ப பணவீக்கத்தின் காரணமாக இருக்கலாம்.

கீழ் **விலை கட்டுப்பாட்டு முறை**, பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் அதிகபட்ச சில்லறை விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. விலைக் கட்டுப்பாடு பொதுவானதாக இருக்கலாம், எல்லாப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கும் பொருந்தும் அல்லது அது அரிதான மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு மட்டுமே ஓரளவு வரையறுக்கப்படலாம். விலைக் கட்டுப்பாட்டின் முதன்மை நோக்கம் அரிதான பொருட்களின் விலை உயர்வைத் தடுப்பதும், பொருட்களின் பயன்பாட்டை ரேஷன் செய்வதும் ஆகும். விலைக் கட்டுப்பாடு திறம்பட மற்றும் திறமையாக செயல்படுகிறதா என்பது ஒரு சர்ச்சைக்குரிய விஷயம். விலைக் கட்டுப்பாடுகள் பொருட்களின் கறுப்புச் சந்தைப்படுத்துதலுக்கும், அரிதான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் நியாயமற்ற விநியோகத்திற்கும் வழிவகுக்கும் என்பது பொதுவான அனுபவம், குறிப்பாக நிர்வாக இயந்திரம் ஊழல் மற்றும் திறமையற்றதாக இருக்கும்.

ஊதிய கட்டுப்பாடு பணவீக்கம் இருக்கும் இடத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது செலவு மிகுதி அல்லது ஊதிய மிகுதி இயல்பு. இந்த முறையின் கீழ், தனியார் மற்றும் பொதுத் துறைகளில் ஊதிய வருமானத்தில் உச்சவரம்பு விதிப்பதன் மூலம் நேரடியாக ஊதிய உயர்வு தடுக்கப்படுகிறது. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த பெரும்பாலும் 'கூலி- முடக்கம்' பயன்படுத்தப்படுகிறது. தொழிற்சங்கங்கள் சக்திவாய்ந்தவை மற்றும் எதிர்க்கும் பட்சத்தில் 'கூலி முடக்கம்' திறம்பட, அரசாங்கம் பலவீனமான முறையைப் பயன்படுத்துகிறது. தாடை எலும்பு. ஊதிய-மிகுதி பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான மிகவும் விவேகமான மற்றும் பயனுள்ள முறை ' என அறியப்படுகிறது. ஊதிய வழிகாட்டி' - ஊதியங்கள் மற்றும் விலைகளில் ஒழுக்கமான மற்றும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட மேல்நோக்கி இயக்கத்திற்காக, அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள், தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் வணிகர்களிடையே பொதுவான ஒப்புதல் மற்றும் பரஸ்பர உடன்படிக்கை மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட பணவீக்கத்திற்கு எதிரான செயல்திட்டம். இத்திட்டத்தின் கீழ், ஊதியம் மற்றும் விலை உயர்வு ஆகியவை பிரதிநிதிகள் குழுவால் கண்காணிக்கப்படுகிறது. இருப்பினும், இந்த முறை நீண்ட காலத்திற்கு வேலை செய்யாது, குறிப்பாக விலைகள் தொடர்ந்து உயரும் போது. ப்ரீட்மேன் கருத்துரைக்கிறார், "வழிகாட்டி இடுகைகள் மற்றும் தன்னார்வ இணக்கத்திற்கான வேண்டுகோள்கள் ஒரு பாதி [அளவீடு] ஆகும், இதன் ஒரே தகுதி என்னவென்றால், சட்டப்பூர்வமாக விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை விட அவை எளிதில் கைவிடப்படலாம். அவை

பணவீக்கத்தைத் தடுப்பதற்கான மற்ற பயனுள்ள நடவடிக்கைகளுக்கு மாற்றாக இல்லை, ஆனால் அதிக பட்சம் நடவடிக்கை இல்லாததை மறைப்பதற்கான ஒரு புகை திரை.'

9.3.4 அட்டவணைப்படுத்தல்

பணவீக்கம் ஒரு தீர்க்க முடியாத பிரச்சனை என்பது மேலே கூறப்பட்ட விவாதத்திலிருந்து தெளிவாக இருக்க வேண்டும். பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை மோசமாக்கும் அபாயத்தை உள்ளடக்கியது. இருப்பினும், மேலே விவாதிக்கப்பட்டபடி, உயர் பணவீக்கம் சமூகத்தின் வெவ்வேறு பிரிவுகளை வெவ்வேறு வழிகளில் பாதிக்கிறது. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது விரும்பத்தகாதது என்றால், சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளில் அதன் பாதகமான விளைவுகளை ஒரு முறை மூலம் குறைக்க முடியும் என்று பொருளாதார வல்லுநர்கள் வாதிடுகின்றனர். அட்டவணைப்படுத்தல். பணவீக்கத்தால் தங்கள் உண்மையான வருமானத்தை இழப்பவர்களுக்கு ஈடுசெய்யும் நோக்கில் விலைகள், ஊதியங்கள் மற்றும் ஒப்பந்தக் கடமைகளின் அட்டவணைப்படுத்தலை அவர்கள் பரிந்துரைக்கின்றனர். சாமுவேல்சன் மற்றும் நார்தாஸ் கருத்துப்படி, ' அட்டவணைப்படுத்துதல் பொது விலை மட்டத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு ஊதியங்கள், விலைகள் மற்றும் ஒப்பந்தங்கள் பகுதி அல்லது முழுமையாக ஈடுசெய்யும் ஒரு வழிமுறையாகும். எனவே, குறியீட்டு முறை பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் முறை அல்ல. பணவீக்கத்தின் காரணமாக சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளின் உண்மையான வருமானத்தில் உள்ள தேவையற்ற லாபங்கள் மற்றும் இழப்புகளைக் குறைக்கும் வகையில் பண வருமானத்தை சரிசெய்வதற்கான ஒரு முறையாகும். சமூக அதிருப்தியை நிர்வகிப்பதே இதன் முக்கிய நோக்கம். பணவீக்கத்தை எளிதாக வாழ வைப்பதே இதன் நோக்கம்.

ஊதிய அட்டவணைப்படுத்தல் ஊதிய ஒப்பந்தங்கள் நீண்ட கால ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் பணவீக்கம் தொடர்ந்து நீடிக்கும் பல நாடுகளில் இது மிகவும் முக்கியமானது மற்றும் பொதுவான நடைமுறையாகும். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில், பணவீக்கத்தால் தொழிலாளர்களின் உண்மையான வருமான இழப்புக்கு இழப்பீடு வழங்குவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும். இரண்டு அமைப்புகள் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன: ஒன்று ஊதியத்தை வாழ்க்கைச் செலவுக் குறியீட்டுடன் இணைப்பதாகும் (சிபிஐ), மற்றும் இரண்டாவது பிறகு ஊதிய உயர்வுக்கான கால அட்டவணையை உருவாக்க வேண்டும் சிபிஐ ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீத புள்ளியால் உயர்கிறது. உதாரணமாக, அமெரிக்காவில், ஊதியங்கள் வாழ்க்கைச் செலவுக் குறியீடு மற்றும் வாழ்க்கைச் செலவு சரிசெய்தலுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன (கோலா)

பணவீக்கத்துடன் தானாகவே செய்யப்படுகிறது. இங்கு, வாழ்க்கைச் செலவுக் குறியீட்டின் அதிகரிப்பைத் தொடர்ந்து ஊதியங்கள் தானாகவே அதிகரிக்கும். இந்தியாவில், ஊதிய இழப்பீடு 'அன்பு கொடுப்பனவு' வடிவத்தை எடுக்கும், அதாவது, பணவீக்கம் காரணமாக பெயரளவு ஊதியத்தின் வாங்கும் திறன் இழப்புக்கான இழப்பீடு. இந்தியாவில் பொதுத்துறை ஊழியர்களுக்கான அகவிலைப்படி நுகர்வோர் விலைக் குறியீட்டுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது (சிபிஐ) மற்றும் ஒவ்வொரு 8 சதவீத புள்ளி அதிகரிப்புக்குப் பிறகும் அகவிலைப்படி வழங்கப்படுகிறது சிபிஐ.

பொருளாதார வல்லுநர்கள் கூலிகள், கடன்கள், வரிகள் மற்றும் பிற நீண்ட கால ஒப்பந்தக் கொடுப்பனவுகளின் அட்டவணைப்படுத்தலை கடுமையாகப் பரிந்துரைத்தாலும், அரசாங்கங்கள் சந்தேகிக்கின்றன சாத்தியம் மற்றும் நடைமுறைத்திறன் மூன்று காரணங்களுக்காக குறியீட்டு முறை. ஒன்று, அதிக வீச்சுடன் அடிக்கடி விநியோக அதிர்ச்சிகள் ஏற்பட்டால் குறியீட்டில் சரிசெய்தல் சாத்தியமற்றது. இரண்டாவது, பொருளாதாரம் என்பது ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட மற்றும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய விலைகளைக் கொண்ட ஒரு சிக்கலான அமைப்பாக இருப்பதால், சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் அனைத்து விலைகளையும் நியாயமான முறையில் அட்டவணைப்படுத்துவது மிகவும் கடினமான பணியாகும். மூன்றாவது, அரசாங்கம் குறியீட்டை அரசியல் ரீதியாக விரும்பத்தகாததாகக் காண்கிறது, ஏனெனில் அது பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை, மாறாக அது அதன் நிலைத்தன்மைக்கு ஒரு தளத்தை உருவாக்குகிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த உதவும் நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிடவும்.
4. 'திறந்த சந்தை செயல்பாடு' என்ற வார்த்தையின் மூலம் நீங்கள் என்ன புரிந்துகொள்கிறீர்கள்?

9.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச பொருளாதார மற்றும் நிதிச் சந்தை நிலைமைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு மிகவும் திறம்பட பதிலளிப்பதற்கு தேவையான நெகிழ்வுத்தன்மையை

குறிப்பு

வழங்குவதற்காக 1998-99 இல் ரிசர்வ் வங்கியால் பல காட்டி அணுகுமுறை அறிவிக்கப்பட்டது.

2. இந்தியாவின் பணவியல் கொள்கையின் நடத்தையில் அடையாளம் காணப்பட்ட இரண்டு பொதுவான அம்சங்கள் பின்வருமாறு:
    i. வங்கித் துறையில் உள்ள அழுத்தத்தைக் குறைக்கவும், இடைநிலைச் செலவுகளைக் குறைக்கவும் கையிருப்பு விகிதத்தில் குறிப்பிடத்தக்க குறைப்புக்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. உண்மையில், பல நாடுகளில் இப்போது இருப்புத் தேவைகள் இல்லை. மேலும், சில நாடுகளில், மத்திய வங்கியில் குறைந்தபட்ச வைப்புத் தொகையின் அளவு மிகக் குறைந்த அளவிற்கு வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது, அது செயலில் உள்ள பணவியல் கொள்கை கருவியாகக் கருதப்படாது.
    ii. நிதிச் சந்தைகளின் ஆழம் மற்றும் வங்கி அல்லாத இடைநிலையின் வளர்ச்சி ஆகியவை மத்திய வங்கிகளை அவற்றின் கருவிகளின் சந்தை நோக்குநிலையை அதிகரிக்க தூண்டியுள்ளது. இதன் விளைவாக பணப்புழக்க மேலாண்மையில் மத்திய வங்கிகளின் அதிக செயல்பாடு உள்ளது.
3. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகள் கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்தலாம் (i) பண நடவடிக்கைகள், (ii) நிதி நடவடிக்கைகள், (iii) விலை மற்றும் ஊதிய கட்டுப்பாடு, மற்றும் (iv) அட்டவணைப்படுத்தல்.
4. திறந்த சந்தை செயல்பாடுகள் என்பது மத்திய வங்கியால் அரசாங்கப் பத்திரங்கள் மற்றும் பத்திரங்களின் விற்பனை மற்றும் கொள்முதல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த, மத்திய வங்கி அரசுப் பத்திரங்களை அங்கீகரிக்கப்பட்ட வணிக வங்கிகள் மூலம் பொதுமக்களுக்கு விற்கிறது. வங்கிகள் மூலம் அரசாங்கப் பத்திரங்களின் விற்பனையானது வணிக வங்கிகளின் கடன் உருவாக்கும் திறனைக் குறைக்கிறது, ஏனெனில் அது அவர்களின் மொத்த வைப்புத்தொகையைக் குறைக்கிறது.

9.5 தொகுப்பு

- 1990 களின் முற்பகுதிக்கு முன் (அதாவது, சீர்திருத்தத்திற்கு முந்தைய காலத்தில்), RBI ஆல் பயன்படுத்தப்பட்ட முக்கிய பணவியல் கருவிகள் வட்டி விகித விதிமுறைகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கடன்

கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் ரொக்க இருப்பு விகித அமைப்பு போன்ற நேரடி முறைகள் ஆகும். செயல்பாடுகள்.

- சீர்திருத்தத்திற்கு பிந்தைய காலத்தில் (1990 களின் முற்பகுதியில் இருந்து) நிலைமை மாறிவிட்டது. அரசுப் பத்திரங்கள் சந்தை தொடர்பானவை. மேலும், சந்தை தொடர்பான பிற தயாரிப்புகளின் வரிசை உருவாக்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில், வட்டி விகிதக் கட்டமைப்பு பகுத்தறிவு மற்றும் கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டது.
- சீர்திருத்தத்திற்கு முந்தைய காலத்தில், பணவியல் கொள்கையின் கருவியாக வங்கி விகிதம் வரையறுக்கப்பட்ட பங்கை மட்டுமே கொண்டிருந்தது. இது 1997 இல் செயல்படுத்தப்பட்டது. வங்கி விகிதத்துடன், திறந்த சந்தை நடவடிக்கைகளும் தீவிரமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- LAF செயல்பாடுகள் மற்றும் திறந்த சந்தை செயல்பாடுகளின் நியாயமான பயன்பாடு ஆகியவை ரிசர்வ் வங்கியின் பணவியல் கொள்கையின் முதன்மை செயல்பாட்டு செயல்முறையாக உருவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த நோக்கத்திற்காக, வங்கிகள் மற்றும் முதன்மை வியாபாரிகளுக்கு மறுநிதியளிப்பு மூலம் பணப்புழக்கத்தை ரிசர்வ் வங்கி கணிசமாகக் குறைக்க வேண்டும்.
- ஒரு மிதமான விகிதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பணவீக்கம் மோசமானது மற்றும் பெரும்பாலும் பேரழிவு தரக்கூடியது என்று பொருளாதார வல்லுநர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், எனவே, அதைக் கட்டுக்குள் வைத்திருக்க வேண்டும். பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகளை கீழ்கண்டவாறு வகைப்படுத்தலாம். (i) பண நடவடிக்கைகள், (ii) நிதி நடவடிக்கைகள், (iii) விலை மற்றும் ஊதிய கட்டுப்பாடு, மற்றும் (iv) அட்டவணைப்படுத்தல்.
- வணிக வங்கிகள் அவற்றின் மொத்த தேவை மற்றும் நேர வைப்புத்தொகையின் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தை வடிவில் பராமரிக்க வேண்டும் பண இருப்பு, ரொக்க இருப்பு விகிதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது (CRR)
- திறந்த சந்தை செயல்பாடுகள் என்பது மத்திய வங்கியால் அரசாங்கப் பத்திரங்கள் மற்றும் பத்திரங்களின் விற்பனை மற்றும் கொள்முதல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த, மத்திய வங்கி அரசுப் பத்திரங்களை அங்கீகரிக்கப்பட்ட வணிக வங்கிகள் மூலம் பொதுமக்களுக்கு விற்கிறது. வங்கிகள் மூலம் அரசாங்கப்

பத்திரங்களின் விற்பனையானது வணிக வங்கிகளின் கடன் உருவாக்கும் திறனைக் குறைக்கிறது, ஏனெனில் அது அவர்களின் மொத்த வைப்புத்தொகையைக் குறைக்கிறது.

- பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நிதி நடவடிக்கைகள் அடங்கும் வரிவிதிப்பு, அரசு செலவு மற்றும் பொது கடன்கள். கெயின்சியன் பொருளாதார வல்லுநர்கள், 'ஃபிஸ்காலிஸ்டுகள்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள், மொத்த விநியோகத்தை விட மொத்த தேவை அதிகமாக இருப்பதால் தேவை-இழுக்கும் பணவீக்கம் ஏற்படுகிறது என்று வாதிடுகின்றனர்.
- பணவியல் மற்றும் நிதி நடவடிக்கைகள் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில் பயனற்றவை என நிரூபணமானால், பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த நேரடிக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. நேரடி நடவடிக்கைகளில் முக்கியமாக விலை மற்றும் ஊதியக் கட்டுப்பாடுகள் உள்ளன. விலை மற்றும் ஊதியக் கட்டுப்பாடுகள் ஒன்றாகச் செல்கின்றன, ஏனெனில் விலை-மிகுதி மற்றும் விலை-மிகுதி பணவீக்கம் ஆரம்ப பணவீக்கத்தின் காரணமாக இருக்கலாம்.
- பணவீக்கம் இருக்கும் இடத்தில் ஊதியக் கட்டுப்பாடு பயன்படுத்தப்படுகிறது செலவு மிகுதி அல்லது ஊதிய மிகுதி இயல்பு.இந்த முறையின் கீழ், தனியார் மற்றும் பொதுத் துறைகளில் ஊதிய வருமானத்தில் உச்சவரம்பு விதிப்பதன் மூலம் நேரடியாக ஊதிய உயர்வு தடுக்கப்படுகிறது.
- ஊதிய ஒப்பந்தங்கள் நீண்ட கால ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் பணவீக்கம் தொடர்ந்து நீடிக்கும் பல நாடுகளில் ஊதியக் குறியீட்டு முறை மிகவும் முக்கியமானது மற்றும் பொதுவான நடைமுறையாகும். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில், பணவீக்கத்தால் தொழிலாளர்களின் உண்மையான வருமான இழப்புக்கு இழப்பீடு வழங்குவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும்.

9.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **சட்டப்பூர்வ பணப்புழக்க விகிதம் (SLR):** சட்டப்பூர்வ பணப்புழக்க விகிதம் என்பது, இந்திய வணிக வங்கிகள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு கடன் வழங்குவதற்கு முன், தங்கம், அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள் வடிவில் பராமரிக்க வேண்டிய இருப்புத் தேவைக்கான இந்திய அரசாங்கச் சொல்லாகும்.

- **பண இருப்பு விகிதம் (CRR):** ரொக்க கையிருப்பு விகிதம் என்பது வாடிக்கையாளர்களின் மொத்த வைப்புத்தொகையில் குறிப்பிடப்பட்ட குறைந்தபட்சப் பகுதியாகும், வணிக வங்கிகள் ரொக்கமாகவோ அல்லது மத்திய வங்கியில் வைப்புத்தொகையாகவோ வைத்திருக்க வேண்டும்.
- **ரெப்போ விகிதம்:** ரெப்போ விகிதம் என்பது ஒரு நாட்டின் மத்திய வங்கி (இந்தியாவில் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி) ஏதேனும் நிதி பற்றாக்குறை ஏற்பட்டால் வணிக வங்கிகளுக்கு கடன் வழங்கும் வீதமாகும். பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த பணவியல் அதிகாரிகளால் ரெப்போ விகிதம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- **மத்திய வங்கியின் தள்ளுபடி விகிதம்:** கையிருப்புகளை கட்டியெழுப்புவதற்காக வணிக வங்கிகளால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பரிமாற்றம் மற்றும் பிற அங்கீகரிக்கப்பட்ட வணிக ஆவணங்களை மத்திய வங்கி வாங்கும் அல்லது மறு தள்ளுபடி செய்யும் விகிதமாகும்.

9.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. இந்தியாவில் சீர்திருத்தத்திற்கு முந்தைய காலத்தில் RBI பயன்படுத்திய முக்கிய பணவியல் கருவிகள் யாவை?
2. இந்தியாவில் சீர்திருத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் ரிசர்வ் வங்கி பயன்படுத்திய கட்டுப்பாட்டு பொறிமுறையைப் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.
3. இந்தியாவில் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படும் நிதி நடவடிக்கைகளைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடவும்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. இந்தியாவில் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படும் பணவியல் நடவடிக்கைகள் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. 'ஊதியக் குறியீட்டு முறை மிகவும் முக்கியமானது மற்றும் பல நாடுகளில் பொதுவான நடைமுறையாகும்.' அறிக்கையை விளக்குங்கள்.
3. 'பணவீக்கம் செலவு-மிகுதி அல்லது ஊதிய மிகுதி தன்மையில் இருந்தால் ஊதியக் கட்டுப்பாடு பயன்படுத்தப்படுகிறது.' இந்த அறிக்கையுடன் நீங்கள் உடன்படுகிறீர்களா? உங்கள் பதிலுக்கான காரணங்களைக் கூறுங்கள்."

குறிப்பு

9.8 மேலும் படிக்க

Van den berg, Hendrik. 2001. Economic Growth and Development. Ohio: McGraw-Hill.

Weil, David N. 2004. Economic Growth. London: Addison Wesley.

Soubbotina, Tatyana P. 2004. Beyond Economic Growth: An Introduction to Sustainable Development. Washington: World Bank.

Thingan, M.L 1985. The Economics of Development and Planning. Delhi: Vrinda Publications.

Mankar, V.G. 1995. Economic Policy and Planning. Delhi: New Age International Publishers.

Taylor, Edward J and Travis J Lybbert. 2015. Essentials of Development Economics. California: University of California Press.

Ray, Debraj. 1998. Development Economics. New Jersey: Princeton University Press

அலகு 10 நாணயக் கொள்கை இந்தியாவில்,

கட்டமைப்பு

10.0 அறிமுகம்

பணவியல் கொள்கை என்பது சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இலக்குகளை அடைய அதன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள பணவியல் கருவிகளைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான மத்திய வங்கியின் கொள்கையைக் குறிக்கிறது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (ஆர்பிஐ) பணவியல் கொள்கையை நடத்தும் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளது. இந்த பொறுப்பு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சட்டம், 1934 இன் கீழ் வெளிப்படையாக கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 45ZB பிரிவின் கீழ் மத்திய அரசால் அமைக்கப்பட்ட நாணயக் கொள்கைக் குழு (MPC) பணவீக்க இலக்கை அடையத் தேவையான கொள்கை வட்டி விகிதத்தை நிர்ணயிக்கிறது. இந்த பிரிவில், இந்தியாவின் பணவியல் கொள்கையின் பொருள், முக்கியத்துவம் மற்றும் விளைவுகள் பற்றி நீங்கள் படிப்பீர்கள்.

10.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

இந்தியாவின் பணவியல் கொள்கையின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களை பட்டியலிடுங்கள் இந்தியாவின் பணவியல் கொள்கையின் முக்கியத்துவத்தை ஆராயுங்கள்

10.2 பணவியல் கொள்கை: முக்கியத்துவம் மற்றும் விளைவுகள்

பணம் என்பது மனிதகுலத்தின் மிகப்பெரிய கண்டுபிடிப்புகளில் ஒன்றாகும், மேலும் பணவியல் பொருளாதாரத்தின் இருப்பு மனித இனத்தின் பொருள் நலனை மேம்படுத்துவதற்கு நிறைய செய்துள்ளது. இருப்பினும், உண்மையான செயல்பாட்டில், பணம் எப்போதுமே அதன் செயல்பாடுகளைச் சரியாகச் செய்வதில்லை என்பது மேலும் மேலும் வேதனையுடன் தெளிவாகிறது. ஒரு பயனுள்ள அடிமையாக இருக்க மறுத்து, பணம் பலதரப்பட்ட மக்களிடையே செல்வத்தையும் வருமானத்தையும் தன்னிச்சையாக மறுபகிர்வு செய்யும் கொடுங்கோலனாக நடந்து கொள்கிறது. எனவே, பணம் சரியாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று உணரப்பட்டுள்ளது. இது வரையறுப்பது பற்றிய கேள்வியை எழுப்புகிறது
பணத்தின் சிறந்த நடத்தை. பணத்தின் இந்த சிறந்த நடத்தையை நாம் வரையறுக்க முடிந்தவுடன், பணவியல் கொள்கையை வரையறுப்பதில் சிக்கல் எளிதாகிறது.

பண விவகாரங்கள் தொடர்பான அரசாங்கத்தின் கொள்கையைக் குறிக்க பணவியல் கொள்கை என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பண நிர்வாகத்தின் நோக்கங்களை அரசாங்கம் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

1. **வீழ்ச்சி விலை நிலை:** மார்ஷல் விலை வீழ்ச்சிக்கு விருப்பம் காட்டினார். விலைவாசி உயரும் காலகட்டங்கள் எதிர்கால பேரழிவுகளின் விதைகளை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. விலை வீழ்ச்சியால், தொழிலதிபர்கள் குறைவாகப் பெற்றாலும், கூலி செய்பவர்கள் அதிகம் பெறுகின்றனர். ஒரு முன்னேறும் பொருளாதாரத்தில், மெதுவாக வீழ்ச்சியடையும் விலை நிலை சிறந்த பணவியல் கொள்கையாக இருக்கலாம், இதனால் பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் பலன்கள் ஒப்பந்தம் அல்லது சுங்கம் மூலம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பண வருமானம் அனைவருக்கும் கிடைக்கும்.
2. **நிலையான விலை நிலை:** விலைவாசி உயர்வு மற்றும் வீழ்ச்சி ஆகிய இரண்டும் மோசமானவை, எனவே நிலையான விலையே சிறந்தது. பணம் ஒரு மதிப்பின் அங்கமாக இருப்பதால், அதன் மதிப்பில் ஏற்படும் மாறுபாடுகள் தேவையற்ற இழப்பை ஏற்படுத்துகின்றன அல்லது நியாயமற்ற நன்மைகளை வழங்குகின்றன இவை இரண்டும் இயற்கை நீதியின் கொள்கைக்கு எதிரானவை. மேலும், நிலையான விலை சமூக நீதியைப்

குறிப்பு

பாதுகாக்கும்; இது கடனாளிகள் மற்றும் கடனாளிகளுக்கு இடையில் மற்றும் ஊதியம் பெறுபவர்கள் மற்றும் முதலாளிகளுக்கு இடையே நீதியை உறுதி செய்யும்.

3. **பொதுவாக உயரும் விலை நிலை:** மெதுவாக உயரும் விலை நிலைக்கு ஆதரவான வழக்கு, இது நிறுவனத்திற்கு ஒரு பெரிய ஊக்கமாக செயல்படுகிறது. விலைவாசி உயரும்போது, தொழிலதிபர்களின் செலவுகள் விலைவாசி உயர்வதில்லை. எனவே, அத்தகைய காலங்களில் வணிகர்கள் பெரும் லாபம் ஈட்ட முடியும். லாபத்தின் வாய்ப்புகள் உற்பத்தியை அதிகரிக்க அவர்களைத் தூண்டும். இதனால், விலைவாசி உயர்வு, மற்றபடி பெறக்கூடியதை விட தொழிலாளர்களுக்கு முழு வேலைவாய்ப்பை உறுதி செய்யும். வெவ்வேறு அளவிலான வேலையின்மையால் வகைப்படுத்தப்படும் ஒரு சமூகத்தில், மெதுவாக உயரும் விலை நிலை, கெய்ன்ஸ் கவனித்தபடி, வெறும் விலை நிலைத்தன்மையைக் காட்டிலும் சிறந்த பணவியல் கொள்கையாக இருக்கலாம். ராபர்ட்சனின் கூற்றுப்படி, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொழில்துறை முன்னேற்றம் சாத்தியமானது, ஏனெனில் விலைவாசி உயர்வினால் கொடுக்கப்பட்ட ஊக்கம். விலைவாசி உயர்வு சமூக நீதிக் கோட்பாட்டுடன் முரண்படுகிறது. விலைவாசி உயர்வு காலங்கள் ஊதியம் பெறுவோர் மற்றும் முதலீட்டு வர்க்கங்களின் பண வருமானத்தின் உண்மையான மதிப்பைக் குறைக்கின்றன. தொழிலதிபர்களுக்கு ஊக்கத்தொகை வழங்குவதற்காக ஊதியம் பெறுவோர் பாதிக்கப்படுவது விரும்பத்தக்கது அல்ல. மேலும், விலைவாசி உயர்வு அதிக முதலீடு, ஊக வளர்ச்சி மற்றும் இறுதி சரிவுக்கு வழிவகுக்கும்.

4. **நடுநிலை பணம்:** நிலையான விலைகளின் குறைபாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, பேராசியர் ஹயக், பணவியல் அல்லாத சக்திகளின் செயல்பாட்டில் முடிந்தவரை சிறிய அளவில் குறுக்கிடுவதே சிறந்த பணவியல் கொள்கை என்று முன்மொழிந்தார். பணமில்லாமல் மற்றும் பண்டமாற்று முறை நிலவும் போது, வெவ்வேறு பொருட்களுக்கு இடையே பரிமாற்ற விகிதங்கள் நிறுவப்படும். பணவியல் கொள்கையின் நோக்கம் பணத்தின் கீழும் அதே பரிமாற்ற விகிதங்கள் நிலவுவதைப் பார்ப்பதாகும் பொருளாதாரம்பண்டமாற்று முறையின் கீழ் பெற வேண்டிய சூழ்நிலையை பணத்தின் அறிமுகம் 'சிதைக்க' கூடாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், விலைகளில் அதன் விளைவுகளில் பணம் நடுநிலையாக இருக்க வேண்டும். விலைகளின்

ஸ்திரத்தன்மையால் அல்ல, புழக்கத்தில் உள்ள பணத்தின் அளவு ஸ்திரத்தன்மையால் இதைப் பாதுகாக்க முடியும்.

5. **சுழற்சி ஏற்ற இறக்கங்களைத் தவிர்ப்பது:** பல பொருளாதார வல்லுநர்கள் வணிக ஏற்ற இறக்கங்கள் பண காரணிகளால் ஏற்படுவதாகவும், பண ஆயுதங்கள் மூலம் சரி செய்ய முடியும் என்றும் கருதுகின்றனர். வங்கிக் கடன், வங்கி விகிதம், திறந்த சந்தை செயல்பாடுகள் போன்றவற்றின் மாறுபாட்டின் மூலம் மத்திய வங்கியால் கட்டுப்படுத்தப்படும். இந்த ஆயுதங்கள் மூலம், மத்திய வங்கி ஒரு ஏற்றத்தைத் தடுக்க கடனைக் கட்டுப்படுத்தலாம் மற்றும் மந்தநிலையைத் தவிர்க்க கடனை விரிவாக்கலாம். இருப்பினும், கெய்ன்ஸின் கூற்றுப்படி, வணிக சுழற்சிகள் பண காரணிகளால் ஏற்படுவதில்லை, எனவே, முற்றிலும் பண ஆயுதங்களால் அவற்றைத் தடுக்க முடியாது. இருப்பினும், பணவியல் கொள்கையானது வணிக ஏற்ற இறக்கங்களின் வரம்பைக் குறைக்கலாம் - ஏற்றம் மற்றும் சரிவைக் குறைக்கலாம்.

6. **நாணயத்தின் வெளிப்புற மதிப்பின் நிலைத்தன்மை:** ஒரு நாட்டின் பணவியல் கொள்கையானது அந்நியச் செலாவணி விகிதத்தின் ஸ்திரத்தன்மையைப் பாதுகாப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பொருளாதார செழிப்பு வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை சார்ந்திருக்கும் இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளுக்கு நிலையான மாற்று விகிதங்கள் மிகவும் முக்கியம். போருக்கு முந்தைய தங்கத் தரநிலை பரிமாற்ற ஸ்திரத்தன்மையைப் பாதுகாப்பதற்காக நிர்வகிக்கப்பட்டது. பரிவர்த்தனை விகிதங்களின் ஸ்திரத்தன்மை உலகிற்கு பெரும் நன்மைகளைப் பெற்றுத்தந்தது. இது ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு பெரிய அளவிலான பொருட்களை நகர்த்துவதற்கு உதவியது. இது சர்வதேச முதலீட்டின் அளவு வளர்ச்சியையும் ஊக்குவித்தது. இருப்பினும், உள் விலை நிலைத்தன்மையின் விலையில் அந்நிய செலாவணி விகிதத்தில் ஸ்திரத்தன்மை விரும்பத்தக்கது அல்ல. இப்போதெல்லாம், பரிமாற்றக் கட்டுப்பாடு மூலம் பரிமாற்ற நிலைத்தன்மை பாதுகாக்கப்படுகிறது. பரிவர்த்தனை ஸ்திரத்தன்மை உள் விலை நிலைத்தன்மைக்கு முரணாக இல்லை. பணத்தின் வெளிப்புற மற்றும் உள் மதிப்புகள் ஒரே விஷயத்தின் இரண்டு அம்சங்கள். திறமையான நிர்வாகத்தால் இரண்டையும் நிலையானதாக வைத்திருக்க முடியாது என்பதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை.

7. **முழு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் உயர் பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம்:** பணவியல் கொள்கையின் நோக்கம், கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து வளங்களின் முழு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் அதிக பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதமாக இருக்க வேண்டும். முழு வேலைவாய்ப்பை அடைவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் தனியார் செலவினம் போதுமானதாக இல்லாவிட்டால், பற்றாக்குறையை பொதுச் செலவில் ஈடுகட்ட வேண்டும். வேலையில்லாத வளங்கள் இருக்கும் வரை பணவீக்கம் இருக்காது, இது பணமற்ற சக்திகளின் செயல்பாட்டில் முடிந்தவரை குறுக்கிடுகிறது. பணமில்லாமல் மற்றும் பண்டமாற்று முறை நிலவும் போது, வெவ்வேறு பொருட்களுக்கு இடையே பரிமாற்ற விகிதங்கள் நிறுவப்படும். பணப் பொருளாதாரத்தின் கீழும் அதே பரிமாற்ற விகிதங்கள் நிலவுவதைப் பார்ப்பதே பணவியல் கொள்கையின் நோக்கமாகும். பண்டமாற்று முறையின் கீழ் பெற வேண்டிய சூழ்நிலையை பணத்தின் அறிமுகம் 'சிதைக்க' கூடாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், விலைகளில் அதன் விளைவுகளில் பணம் நடுநிலையாக இருக்க வேண்டும். விலைகளின் ஸ்திரத்தன்மையால் அல்ல, புழக்கத்தில் உள்ள பணத்தின் அளவு ஸ்திரத்தன்மையால் இதைப் பாதுகாக்க முடியும். வழங்கல் என்றால்பயனுள்ள பணம் நிலையானதாக இருக்கும், பின்னர் பணத்தின் அளவு மாற்றத்தின் மூலம் உண்மையான பரிமாற்ற விகிதங்களை சிதைக்க முடியாது. விலை நிலை உற்பத்தி சக்தியுடன் நேர்மாறாக மாறுபடும்.

முக்கியத்துவம் மற்றும் விளைவுகள்

- பொருளாதாரத்தில் வங்கி அமைப்பை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு பணவியல் கொள்கை முக்கியமானது.
- இது பண விநியோகம் மற்றும் பங்குகளை ஒழுங்குபடுத்த உதவுகிறது.
- பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளுக்கு எவ்வளவு கடன் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்க உதவுகிறது.
- இது விலை ஸ்திரத்தன்மையை அடைய உதவுகிறது.
- பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சிக்கு பொருத்தமான கடன் அளவை பராமரிக்க இது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.
- இது சேமிப்பை மேம்படுத்த உதவுகிறது.

குறிப்பு

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. இந்தியாவில் பண மேலாண்மையைக் கருத்தில் கொண்டு விலையை நிலைப்படுத்துவது ஏன் அவசியம்?
2. மாற்று விகிதத்தின் ஸ்திரத்தன்மையின் முக்கியத்துவம் என்ன?

10.3 இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கையின் விளைவுகள்

பணவியல் கொள்கையின் முதன்மை நோக்கம் உள்நாட்டு விலை நிலைத்தன்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் இன்று பொதுவான ஒருமித்த கருத்து உள்ளது. விலை நிலைத்தன்மையைப் பராமரித்தல் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித் துறைகளுக்கு போதுமான கடன் கிடைப்பதை உறுதி செய்தல் ஆகியவை இந்தியாவின் பணவியல் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கங்களாகும். இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கையின் குறிக்கோளானது 'வளர்ச்சிக்கான போதுமான கடனை ஊக்குவிப்பதாகும், அதே நேரத்தில் இந்தக் கணக்கில் பணவீக்க அழுத்தங்கள் தோன்றாமல் இருப்பதை உறுதி செய்வதாகும்'. குறிக்கோள்களுக்கு இடையே உள்ள ஒப்பீட்டு முக்கியத்துவம் அடிப்படை பொருளாதார நிலைமைகளைப் பொறுத்தது மற்றும் அவ்வப்போது உச்சரிக்கப்படுகிறது. பணவீக்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், பல வளரும் நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், இந்தியா மிதமான நிலையைப் பராமரிக்க முடிந்தது, மேலும் இந்தியாவில் பணவீக்க விகிதம் அரிதாகவே இரட்டை இலக்கத்தைத் தொட்டது.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கொள்கை நோக்கங்கள் பல ஆண்டுகளாக மாறாமல் இருந்தாலும், அவ்வப்போது வலியுறுத்துவதில் சில மாற்றங்கள் உள்ளன. பாரம்பரிய நோக்கங்களான வளர்ச்சி மற்றும் விலை ஸ்திரத்தன்மைக்கு கூடுதலாக, சீர்திருத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்ற மூன்றாவது குறிக்கோள் நிதி ஸ்திரத்தன்மை ஆகும். குறுகிய காலத்தில், கூறப்பட்ட நோக்கங்களுக்கிடையில் சில பரிமாற்றங்கள் இருக்கலாம், நீண்ட காலத்திற்கு, அவற்றுக்கிடையேயான நிரப்புத்தன்மைகள் மிகவும் உச்சரிக்கப்படுகின்றன. வளர்ச்சி மற்றும் ஸ்திரத்தன்மை மீதான கவனம் சமீபத்திய ஆண்டுகளில் பணவியல் கொள்கையின் ஒட்டுமொத்த நிலைப்பாட்டில் தொடர்ந்து பிரதிபலிக்கிறது. என கொள்கை அறிக்கைகள் கூறுகின்றன ரிசர்வ் வங்கியின் இடைக்கால

மதிப்பாய்வுகள் நிதி அமைப்பை வலுப்படுத்துவதற்கான கட்டமைப்பு மற்றும் ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்துகின்றன. பணவியல் கொள்கையின் செயல்பாட்டுத் திறனை அதிகரிப்பது, ரிசர்வ் வங்கியின் ஒழுங்குமுறைப் பங்கை மறுவரையறை செய்தல், விவேகமான விதிமுறைகளை வலுப்படுத்துதல் மற்றும் தொழில்நுட்ப மற்றும் நிறுவன உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துதல் ஆகிய நோக்கங்களால் கொள்கை நடவடிக்கைகள் வழிநடத்தப்பட்டுள்ளன. ரிசர்வ் வங்கியின் கொள்கை அறிக்கைகள் வளர்ச்சி, விலை ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் நிதி ஸ்திரத்தன்மை ஆகியவற்றின் ஒட்டுமொத்த நோக்கங்களுடன் அவ்வப்போது தொடங்கப்படும் பணவியல், கட்டமைப்பு மற்றும் விவேகமான நடவடிக்கைகளுக்கான கட்டமைப்பை வழங்குகின்றன என்பதை இது தொடர்பாகக் குறிப்பிடலாம். சமீபத்திய ஆண்டுகளில், நிதியச் சந்தைகளின் வளர்ந்து வரும் அதிநவீனத்தாலும், சர்வதேசப் பொருளாதாரத்துடன் உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை ஒருங்கிணைப்பதாலும், வேகமாக உருவாகி வரும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப, பண மேலாண்மை தொடர்ந்து நன்றாக இருக்க வேண்டும்.

10.3.1 பணவியல் கொள்கையின் செயல்பாட்டு நடைமுறையின் கட்டமைப்பை மதிப்பாய்வு செய்வதற்கான பணிக்குழுவின் அறிக்கை

2010-11 ஆம் ஆண்டிற்கான நாணயக் கொள்கையின் முதல் காலாண்டு மதிப்பாய்வில், இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கையின் செயல்பாட்டு நடைமுறையின் கட்டமைப்பை மதிப்பாய்வு செய்வதற்கான பணிக்குழுவின் அரசியலமைப்பை RBI அறிவித்தது. ரிசர்வ் வங்கியின் தற்போதைய பண நடவடிக்கைகளின் பரிணாம வளர்ச்சி மற்றும் நாட்டின் நடைமுறைகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில், குழு பின்வரும் முக்கிய பரிந்துரைகளை வழங்கியது:

- பணப்புழக்கம் சரிசெய்தல் வசதி (LAF) சில மாற்றங்களுடன் ரிசர்வ் வங்கியின் செயல்பாட்டு கட்டமைப்பில் முக்கிய அங்கமாக இருக்கும்.
- மாற்றியமைக்கப்பட்ட LAF ஒரு பற்றாக்குறை பணப்புழக்க முறையில் செயல்பட வேண்டும் மற்றும் பணப்புழக்க அளவு (+)/(-) உகந்த பண பரிமாற்றத்திற்காக வங்கிகளின் நிகர தேவை மற்றும் நேர பொறுப்புகளில் (NDTL) ஒரு சதவிகிதம் இருக்க வேண்டும்.
- விலை ஸ்திரத்தன்மையுடன் வளர்ச்சியின் மேக்ரோ-பொருளாதார நோக்கங்களை அடைவதற்கான பணவியல் கொள்கையின் நிலைப்பாட்டை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி சமிக்ஞை செய்வதற்கான

ஒற்றைக் கொள்கை விகிதமாக ரெப்போ விகிதம் இருக்க வேண்டும். இது வங்கி விகிதம் மற்றும் ரிவர்ஸ் ரெப்போ ரேட் ஆகியவற்றால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒரு நடைபாதையில் செயல்படும். ரெப்போ ரேட் மாறும் போது, பேங்க் ரேட் மற்றும் ரிவர்ஸ் ரெப்போ ரேட் தானாக மாற வேண்டும்.

- ரிசர்வ் வங்கி அதன் விருப்பப்படி பணப்புழக்கம் நிலைமைக்கு உத்தரவாதம் அளித்தால் நீண்ட காலத்திற்கு ஒரே நேரத்தில் ஏலங்களை நடத்தலாம். இருப்பினும், இத்தகைய நடவடிக்கைகள் மாறுபட்ட விலையில் இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் அவை கொள்கை விகிதத்தை சமிக்ஞை செய்வதற்குப் பதிலாக முற்றிலும் பணப்புழக்க மேலாண்மைக்காக இருக்கும்.
- இந்திய ரிசர்வ் வங்கிச் சட்டம், 1934-ன்படி வங்கி விகிதம் தள்ளுபடி விகிதமாக மீண்டும் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். தேவையான சட்டப்பூர்வ பணப்புழக்க விகிதம் (SLR) போர்ட்ஃபோலியோவில் இருந்து செதுக்கப்படும் NDTL வங்கிகளில் ஒரு சதவிகிதம் வரையிலான புதிய பிணைய விதிவிலக்கான நிலையான வசதியின் (ESF) கீழ் RBI பணப்புழக்கத்தை வழங்கும் விகிதமாக இது இருக்கும். வங்கி விகிதம் தாழ்வாரத்தின் மேல் எல்லையை அமைக்கும்.
- ரிவர்ஸ் ரெப்போ விகிதம் ரெப்போ விகிதத்தில் எதிர்மறையான பரவலைக் கொண்டிருக்கும் மற்றும் இது LAF இன் கீழ் ரிசர்வ் வங்கி பணப்புழக்கத்தை உறிஞ்சும் விகிதமாக இருக்கும். தலைகீழ் ரெப்போ விகிதம் தாழ்வாரத்தின் கீழ் எல்லையை அமைக்கும்.
- பாலிசி காரிடாரின் உகந்த அகலம் 150 அடிப்படை புள்ளிகளாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் சாதாரண சூழ்நிலையில் மாற்றப்படக்கூடாது. பாலிசி ரெப்போ ரேட் மற்றும் ரிவர்ஸ் ரெப்போ ரேட் ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள ரெப்போ ரேட் மற்றும் பேங்க் ரேட் ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள பரவலை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக இந்த நடைபாதை சமச்சீரற்றதாக இருக்க வேண்டும். 150 அடிப்படை புள்ளிகள் கொண்ட ஒரு நடைபாதையில், வங்கி விகிதத்தை ரெப்போ விகிதத்தில் 50 அடிப்படை புள்ளிகள் மற்றும் ரிவர்ஸ் ரெப்போ விகிதம் ரெப்போ விகிதத்தில் மைனஸ் 100 அடிப்படை புள்ளிகளில் நிர்ணயிக்கப்படலாம்.
- ஆர்பிஐயின் செயல்பாட்டு இலக்காக இருக்கும் சராசரி இரவு நேர அழைப்பு பண விகிதம். இந்த விகிதத்தை ரெப்போ விகிதத்தைச் சுற்றி நடைபாதையில் வைத்திருப்பதே செயல்பாட்டு நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

- ரிசர்வ் வங்கி இரண்டாவது LAF (SLAF) ஐ ஒரு வழக்கமான அடிப்படையில் நடத்த வேண்டும்.
- NDTL இன் (+)/ (-) ஒரு சதவீதத்திற்கும் அதிகமான நிலையான பணப்புழக்கம், வெளிப்படையான திறந்த சந்தை செயல்பாடுகள் (OMO), பண இருப்பு விகிதம் (CRR) மற்றும் சந்தை நிலைப்படுத்துதல் திட்டம் (MSS) போன்ற பிற கருவிகள் மூலம் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும்.
- பணப்புழக்க நிர்வாகத்தின் ஒரு கருவியாக OMO ஐப் பயன்படுத்துவதை மேம்படுத்த வங்கிகள் தங்கள் SLR போர்ட்ஃபோலியோவை படிப்படியாக சந்தைப்படுத்துவதற்கு ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். சரியான நேரத்தில், கணக்கியல் தரநிலை சர்வதேச நிதி அறிக்கை தரநிலைகளுடன் (IFRS) சீரமைக்கப்படும் என்பதை குழு அங்கீகரிக்கிறது.
- பணப்புழக்க நிர்வாகத்தை மேம்படுத்த, ரிசர்வ் வங்கியின் விருப்பப்படி அரசாங்க உபரி பண இருப்பை ஏலம் விடுவதற்கான திட்டம் அரசாங்கத்துடன் கலந்தாலோசித்து நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.
- LAF இன் கீழ் ரிவர்ஸ் ரெப்போ செயல்பாட்டிற்கான இணைக் குளம் எண்ணெய் பத்திரங்களைச் சேர்க்க நீட்டிக்கப்படலாம்.
- ரிசர்வ் வங்கியின் உள் பணப்புழக்க முன்னறிவிப்புக்கான வழிமுறை வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும். சந்தைப் பங்கேற்பாளர்களால் சிறந்த பணப்புழக்க மதிப்பீட்டிற்கான குறைந்தபட்ச கால தாமதத்துடன் அரசாங்க பண இருப்புக்கள் பற்றிய தகவல்கள் பொது களத்தில் வைக்கப்படும்.
- பதினைந்து நாட்களுக்குள் ரிசர்வ் வங்கியிடம் வங்கிகள் எந்த நாளிலும் பராமரிக்க வேண்டிய குறைந்தபட்ச இருப்புத் தொகையானது, தற்போது தேவைப்படும் சிஆர்ஆரில் 70-80 சதவீதத்தில் இருந்து உயர்த்தப்படும்.
- குறுகிய கால பணச் சந்தைப் பிரிவுகளுக்கான பிணைய கடன் மற்றும் கடன் கடப்பாடுகள் (CBLO) மற்றும் சந்தை ரெப்போ ஆகியவற்றுக்கான T+0 பரிவர்த்தனைகள் வாடிக்கையாளர்களுக்கான நிகழ்நேர மொத்தத் தீர்வு (RTGS) (அதாவது மாலை 4.30 மணி) வரை நீட்டிக்கப்பட வேண்டும். வங்கி அமைப்பு அவர்களின் CRR நிலையை திறமையாக வகைப்படுத்த முடியும்.

பணவியல் கொள்கையின் செயல்பாட்டு நடைமுறையில் மாற்றங்கள்

குறிப்பு

பணவியல் கொள்கையின் செயல்பாட்டு நடைமுறை குறித்த பணிக்குழுவின் அறிக்கையின் அடிப்படையில், ரிசர்வ் வங்கி மே 2011 முதல் பணவியல் கொள்கையின் செயல்பாட்டு நடைமுறையில் பல மாற்றங்களைச் செய்தது. இந்த மாற்றங்களின்படி, பணவியல் கொள்கையின் செயல்பாட்டு இலக்காக எடையிடப்பட்ட சராசரி ஓவர்நைட் கால் பண வீதம் மாற்றப்பட்டது. மேலும், ரெப்போ விகிதமானது, ரெப்போ விகிதத்திற்குக் கீழே நிலையான 100 அடிப்படைப் புள்ளிகளில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ரிவர்ஸ் ரெப்போ விகிதத்துடன் பணவியல் கொள்கை நிலைப்பாட்டை மிகவும் துல்லியமாக அடையாளம் காட்ட ஒற்றைக் கொள்கை விகிதமாக மாற்றப்பட்டது. ஒரு புதிய மார்ஜினல் ஸ்டாண்டிங் வசதி (MSF) நிறுவப்பட்டது, இதன் கீழ் திட்டமிடப்பட்ட வணிக வங்கிகள் (SCBs) தேவையான சட்டப்பூர்வ பணப்புழக்க விகிதத்தில் (SLR) செதுக்கப்பட்ட அந்தந்த நிகர தேவை மற்றும் நேரப் பொறுப்புகளில் (NDTL) ஒரு சதவீதம் வரை ஒரே இரவில் கடன் வாங்கலாம். போர்ட்ஃபோலியோ. MSF விகிதம் ரெப்போ விகிதத்தை விட 100 அடிப்படை புள்ளிகள் அதிகமாக உள்ளது மற்றும் ரிவர்ஸ் ரெப்போ ரேட் குறைந்த வரம்புடன் பாலிசி ரேட் காரிடாருக்கு மேல் வரம்பை வழங்குகிறது. மேம்படுத்தப்பட்ட பணப்புழக்க மேலாண்மை மற்றும் பயனுள்ள பண பரிமாற்றத்திற்கு இந்த மாற்றங்கள் அவசியமானதாக கருதப்பட்டது.

6 வரை வது மார்ச் 2020, முக்கிய குறிகாட்டிகள் பின்வருமாறு:

- பணவீக்கம்: 5.5 சதவீதம்
- வங்கி விகிதம்: 5.40 சதவீதம்
- பண இருப்பு விகிதம் (CRR): 4 சதவீதம் சட்டப்பூர்வ
- பணப்புழக்க விகிதம் (SLR): 18.25 சதவீதம்
- ரெப்போ விகிதம்: 5.15 சதவீதம்
- ரிவர்ஸ் ரெப்போ விகிதம்: 4.90 சதவீதம்
- விளிம்பு நிலை வசதி விகிதம்: 5.40 சதவீதம்

பணவியல் கொள்கை உருவாக்கும் செயல்முறை

இந்தச் சூழலில், இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கை உருவாக்கும் செயல்முறையைப் பற்றி ஒரு சுருக்கமான யோசனையைப் பெறுவது அறிவொளியாக இருக்கும், குறிப்பாக நாணயத்தில் வெளிப்படைத்தன்மையில் சர்வதேச தரநிலைகள் மற்றும் குறியீடுகளுடன் இந்தியா எந்த அளவிற்கு இணங்குகிறது என்பதைப் பற்றிய யோசனையைப் பெறுவதற்கு. மற்றும் நிதிக் கொள்கைகள்.

இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கையை உருவாக்கும் செயல்முறை ஒரு விரிவான ஒன்றாகும், மேலும் பல தொழில்நுட்ப, பகுப்பாய்வு, நிறுவன

மற்றும் மாறும் உள்ளீடுகள் செயல்முறைக்கு செல்கின்றன. பணவியல் கொள்கைகளை உருவாக்கும் செயல்முறையின் உச்சத்தில், ரிசர்வ் வங்கியின் ஆளுநர், துணை ஆளுநர்களால் உதவுகிறார் மற்றும் இயக்குநர்கள் குழுவின் ஆலோசனைகளால் வழிநடத்தப்படுகிறார். நிதி, பொருளாதார மற்றும் நிதி நிலைமைகள் ஒவ்வொரு வாரமும் இயக்குநர்கள் குழுவின் குழுவால் மதிப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன, இதனால் ஆலோசனைகள் வழங்கப்படுகின்றன அல்லது சரியான முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. நிதி மேற்பார்வைக்கான இயக்குநர்கள் குழு மற்றும் குழுவின் நிலையான மற்றும் தற்காலிகக் குழுக்கள் அல்லது குழுக்கள் உள்ளன, அவை நிறுவன வளர்ச்சியில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. கல்வியாளர்கள், சந்தைப் பங்கேற்பாளர்கள் மற்றும் நிதி இடைத்தரகர்களுடன் அவ்வப்போது ஆலோசனைகள் நிலைக்குழுக்கள் மற்றும் தற்காலிகக் குழுக்கள் மூலமாகவும், பொறிமுறைகளுடன் கூடுதலாக நடைபெறுகின்றன. வங்கிகளுடன் வள மேலாண்மை விவாதங்கள் போன்றவை. நிதிச் சந்தைக் குழு தினசரி சந்தை செயல்பாடுகள் மற்றும் தந்திரோபாயங்களில் கவனம் செலுத்துகிறது, அதே நேரத்தில் பணவியல் கொள்கை மூலோபாயக் குழு உத்திகளை தொடர்ந்து பகுப்பாய்வு செய்கிறது. ஒருங்கிணைப்பை உறுதி செய்வதற்காக, அரசுடன், முக்கியமாக நிதி அமைச்சகத்துடன் அவ்வப்போது ஆலோசனைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

ஏப்ரலில் ரிசர்வ் வங்கியின் ஆளுநரின் வருடாந்திர கொள்கை அறிக்கை மற்றும் அக்டோபரில் இடைக்கால மறுஆய்வு மூலம் பணவியல் கொள்கையின் நிலைப்பாடு மற்றும் பகுத்தறிவு முக்கியமாக பொதுமக்களுக்கு தெரிவிக்கப்படுகிறது. இந்த அறிக்கைகள் பகுப்பாய்வு மற்றும் சில நேரங்களில் உள்நோக்கம் மற்றும் விரிவானவை.

சீர்திருத்தச் செயல்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக, ஸ்ரீ எம். நரசிம்ஹம் அவர்களின் தலைவரான ஆலோசனைக் குழு ஒன்று, 'பணவியல் மற்றும் நிதிக் கொள்கைகளில் வெளிப்படைத்தன்மை' என்ற பகுதியில் சர்வதேச தரநிலைகள் மற்றும் குறியீடுகளுடன் இந்தியாவின் இணக்கத்தின் அளவை மதிப்பீடு செய்தது. ரிசர்வ் வங்கியின் கொள்கைகள் மற்றும் செயல்பாடுகள் பெரும்பாலும் IMF குறியீட்டிற்கு இணங்குவதைக் குறிப்பிடும் குழு, இந்தியாவை சட்டத்திற்கு முழுமையாக இணங்கச் செய்வதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்கியது. பரிந்துரைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முக்கிய புள்ளிகள் மற்றும் அவை தொடர்பான பின்தொடர்தல் நடவடிக்கைகள் பின்வருமாறு சுருக்கப்பட்டுள்ளன:

1. பணவியல் கொள்கையின் நோக்கமானது அரசாங்கத்தால் அதன் ஒட்டுமொத்த பொருளாதாரக் கொள்கைப் பொதியின் ஒரு பகுதியாக அமைக்கப்பட வேண்டும், மேலும் இந்த நோக்கங்கள் மற்றும் அதன்பின் இந்த நோக்கங்களில் ஏதேனும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் பாராளுமன்ற விவாதத்தைக் கோருவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்க வேண்டும். மத்திய கால பணவீக்கம் போன்ற ஒற்றை நோக்கத்தை RBI க்கு பரிந்துரைப்பதையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

இந்தப் பரிந்துரை தொடர்பாக, ரிசர்வ் வங்கிக்கும், அரசுக்கும் இடையே உள்ள பொறுப்புகள் மற்றும் பொறுப்புணர்வின் தெளிவான வரையறை தேவை என்றாலும், நிறுவன வளர்ச்சி மற்றும் நிதி நிலைப்பாட்டின் தற்போதைய கட்டத்தில், ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் நல்லிணக்கம் மிக முக்கியமானது என்று ஆர்பிஐ கருதுகிறது. வெளிப்படைத்தன்மையின் அளவுகள். இந்த திசையில் நகரும், RBI அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலுக்கு உட்பட்டு, வணிக வங்கிகள் மற்றும் கால கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களில் உள்ள அனைத்து உரிமைச் செயல்பாடுகளையும் விலக்குகிறது.

2. பணவியல் கொள்கையை நடத்துவதற்கும் நிதி அமைப்பை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் ரிசர்வ் வங்கிக்கு அதிக செயல்பாட்டு நெகிழ்வுத்தன்மையை வழங்குவதற்கு தொடர்புடைய சட்டத்தில் திருத்தம்.

   அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ள ரிசர்வ் வங்கி சட்டத்தில் சட்ட மாற்றங்களுக்கான பரிந்துரைகளை ஆர்பிஐ அனுப்பியுள்ளது. இந்த முன்மொழிவுகள், நாடாளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டால், பணவியல் கொள்கையை நடத்துவதற்கு ரிசர்வ் வங்கிக்கு அதிக செயல்பாட்டு நெகிழ்வுத்தன்மையை அளிக்கும்.

3. பணவியல் கொள்கையை நடத்துவதில் உள்ள மோதலைத் தவிர்ப்பதற்காக, ரிசர்வ் வங்கியால் வெளியிடப்படும் செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ள, அரசாங்கம் அதன் சொந்த கடன் மேலாண்மை அலுவலகத்தை அமைக்க வேண்டும்.

   இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (திருத்தம்) மசோதா, 2001 இல், ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து அரசாங்கத்தின் கடன் நிர்வாகத்தின் செயல்பாட்டைப் பிரிப்பதற்கான முன்மொழிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கொள்கையளவில், இந்த செயல்பாடுகளை பிரிக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது.

4. ரிசர்வ் வங்கி ஒரு பணக் கொள்கைக் குழுவை இயக்குநர்கள் குழுவின் குழுவாக அமைக்க வேண்டும், சட்டத்தில் குறிப்பிட்ட மாற்றங்கள் எதுவும் தேவையில்லை.

இந்த பரிந்துரை தொடர்பாக, ரிசர்வ் வங்கி எந்த கருத்தையும் எடுக்கவில்லை. எவ்வாறாயினும், முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, சமீபத்திய ஆண்டுகளில் ரிசர்வ் வங்கியில் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் ஆலோசனை செயல்முறை ஆழப்படுத்தப்பட்டு கணிசமாக விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

ஜனவரி 2009 வரையிலான காலக்கெடுவுடன் மறுசீரமைக்கப்பட்ட நாணயக் கொள்கைக்கான தொழில்நுட்ப ஆலோசனைக் குழு (TACMP) இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கைக்கான ஆலோசனைப் பொறிமுறையை வலுப்படுத்தியுள்ளது. எவ்வாறாயினும், TACMP இன் பங்கு இயற்கையில் ஆலோசனை மற்றும் முடிவெடுக்கும் பொறுப்பு மற்றும் பொறுப்பு ஆர்பிஐயிடம் உள்ளது. ரிசர்வ் வங்கி கவர்னர் தலைமையில், பணவியல் கொள்கைக்கு பொறுப்பான துணை கவர்னர் துணைத் தலைவராக இருப்பார், மற்ற மூன்று துணை கவர்னர்கள், ரிசர்வ் வங்கியின் மத்திய வாரியத்தின் இரண்டு உறுப்பினர்கள் மற்றும் பணவியல் பொருளாதாரத் துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்ற ஐந்து வெளி உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்., மத்திய வங்கி, நிதிச் சந்தைகள் மற்றும் பொது நிதி.

முடிவுரை

வட்டி விகித ஆட்சி மிகவும் நெகிழ்வானதாகவும் பொருளாதார அடிப்படைகளுக்கு பதிலளிக்கக்கூடியதாகவும் உள்ளது. வட்டி விகிதக் கொள்கை உருவாகி வருகிறது மற்றும் வளர்ச்சியின் தற்போதைய கட்டத்தில், நிதிச் சந்தைகள் ஆழம் இல்லாததால், முழுமையாக ஒருங்கிணைக்கப்படாமல் தொலைவில் இருப்பதால், அது மிகவும் கட்டுப்பாடற்ற சூழலில் இருக்கும் அளவுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்காது. மேலும், நிதித்துறையில் பொதுத்துறை ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. இது சந்தை பரிசீலனைகள் அல்லது ஒழுங்குமுறை ஊக்குவிப்புகளின் அடிப்படையில் பதில்களைத் தடுக்கும் போக்கைக் கொண்டுள்ளது. தொழில்துறை நடவடிக்கைகளின் வீழ்ச்சியின் பின்னணியில், வட்டி விகிதங்களைக் குறிப்பதன் மூலம் மறுமலர்ச்சியை செயல்படுத்துவதில் பணவியல் கொள்கையின் பங்கு பரவலாக விவாதிக்கப்பட்டது. இந்த சூழலில், ரிசர்வ் வங்கி போதுமான பணப்புழக்கம் மற்றும் பொருத்தமான வட்டி விகிதங்களை உறுதிப்படுத்த பல கருவிகளை, தொகுப்பாக

குறிப்பு

உருவாக்கியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எடுத்துக்காட்டாக, முதன்மை கடன் விகிதங்களுக்கு (PLR) கீழே கடன் வழங்க அனுமதிப்பது, துணை-PLR விகிதங்களில் கணிசமான அளவு கடன் வழங்குவதற்கு வழிவகுத்தது.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில், பணவியல் கொள்கையின் செயல்பாட்டு நடைமுறைகள் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளன. பணவியல் கருவிகளின் வரிசையின் விரிவாக்க வடிவத்திலும் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. நிதிச் சந்தையின் பல்வேறு பிரிவுகளை, குறிப்பாக பணம், அன்னியச் செலாவணி மற்றும் அரசாங்கப் பத்திரச் சந்தையை வளர்ப்பதில் ஒரே நேரத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளின் காரணமாக, பணவியல் கொள்கையை நடத்துவதில் மறைமுக சந்தை அடிப்படையிலான கருவிகளுக்கு படிப்படியாக மாறுவது சாத்தியமானது. அழைப்புப் பணச் சந்தையில் சீர்திருத்தங்கள் அடுத்த சில ஆண்டுகளில் முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்படும்போது, பணவியல் கொள்கையின் மறைமுகக் கருவிகளை நோக்கிய மாற்றத்தை நிறைவு செய்யும். நிதித்துறையில் சீர்திருத்தத்தை மேற்கொள்ளும் RBI இன் பொறுப்பு அதிகரித்து வருகிறது
சந்தையானது நாணயக் கொள்கையின் பரிமாற்ற சேனல்களின் செயல்திறனை மேம்படுத்தும் சூழலில் முக்கியமாக பார்க்கப்பட வேண்டும். நிதிச் சந்தைகளின் வளர்ச்சியானது, ஒழுங்குமுறை மற்றும் சட்ட வழிகளை உள்ளடக்கியது, நிறுவன உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குதல், சந்தை நுண் கட்டமைப்பில் நிலையான நேர்த்தியான சரிசெய்தல் மற்றும் தொழில்நுட்ப உள்கட்டமைப்பின் பாரிய மேம்படுத்தல். இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கையின் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கியமான வளர்ச்சி 1997 இல் பணவியல் கொள்கையின் கருவியாக வங்கி விகிதத்தை செயல்படுத்தியது. இது ரெப்போ செயல்பாடுகளுக்கு மிகவும் சுறுசுறுப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆழம் மற்றும் நுட்பத்துடன் கூடிய நிதிச் சந்தைகளின் தோற்றத்துடன், வங்கி விகிதம் முதன்மை சமிக்ஞை மாறியின் முக்கியமான செயல்பாட்டைச் செய்யும் மற்றும் LAF விகிதங்கள், குறுகிய கால பணச் சந்தைக்கான ஒரு தாழ்வாரத்தை அமைப்பது, பணவியல் கொள்கையின் இயக்க கருவிகளாக இருக்கும்.

சர்வதேச உணவு மற்றும் எரிசக்தி விலைகளின் தலைகீழ் அழுத்தங்கள் காரணமாக பணவீக்கத்திற்கான ஆபத்துகள் மற்றும் பணவீக்க எதிர்பார்ப்புகளின் பின்னணியில், 2008-09 ஆண்டுக்கான வருடாந்திர கொள்கை அறிக்கையானது, பணவியல் கொள்கையின் நிலைப்பாடு பணவியல் மற்றும் வட்டி விகித சூழலை பராமரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது என்று வலியுறுத்தியது. விலை ஸ்திரத்தன்மைக்கு அதிக முன்னுரிமை, நன்கு தொகுக்கப்பட்ட பணவீக்க எதிர்பார்ப்புகள் மற்றும்

நிதிச் சந்தைகளில் ஒழுங்கான நிலைமைகள் வளர்ச்சி வேகத்தைத் தொடர்வதற்கு உகந்ததாக இருக்கும். கொள்கை நிலைப்பாட்டிற்கு இணங்க, ரிசர்வ் வங்கி பண இருப்பு விகிதம் (CRR) விதிமுறைகள் மற்றும் சந்தை நிலைப்படுத்தல் திட்டம் மற்றும் பணப்புழக்க சரிசெய்தல் உள்ளிட்ட திறந்த சந்தை செயல்பாடுகளை சரியான முறையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் பணப்புழக்கத்தின் செயலில் உள்ள தேவை மேலாண்மை கொள்கையுடன் தொடரும் என்று மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. வசதி (LAF), அதன் வசம் உள்ள அனைத்து கொள்கைக் கருவிகளையும் நெகிழ்வாகப் பயன்படுத்தி, சூழ்நிலைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் போது.

RBI பணவியல் கொள்கை: இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பிப்ரவரி 6, 2020 அன்று ஆறாவது இருமாத நாணயக் கொள்கை அறிக்கை 2019-20ஐ வெளியிட்டது. ரிசர்வ் வங்கியின் நிதிக் கொள்கைக் குழு (எம்பிசி) தற்போதைய மேக்ரோ பொருளாதாரச் சூழலை மதிப்பிட்ட பிறகு, பாலிசி ரெப்போ விகிதத்தை மாற்றாமல் 5.15 சதவீதமாக வைத்திருப்பதாக அறிவித்தது. இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியை மீட்டெடுக்கவும், பணவீக்க விகிதத்தை இலக்குக்குள் பராமரிக்கவும் இணக்கமான நிலைப்பாட்டை தொடர MPC முடிவு செய்தது.

ரெப்போ விகிதம் மாறாமல் இருப்பதால், ரிவர்ஸ் ரெப்போ விகிதமும் 4.9 சதவீதமாகவே உள்ளது. விளிம்பு நிலை வசதி (MSF) மற்றும் வங்கி விகிதங்கள் 5.4 சதவீதமாக இருந்தது. இது தவிர, பொருளாதாரத்தை உயர்த்தவும் தேவையை ஊக்குவிக்கவும் MPC பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது.

2019-20 நிதியாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அவதானிப்புகளுடன், கொள்கை அறிக்கையில் குழுவால் அறிவிக்கப்பட்ட முக்கிய கொள்கை முடிவுகள் பின்வருமாறு.

2019-20 6 வது இருமாத நாணயக் கொள்கையின் சிறப்பம்சங்கள்

- வெங்காயத்தின் எதிர்பாராத விலை உயர்வால் பணவீக்கம் அதிகரித்துள்ளது.
- 2019 நவம்பரில் 5.5 சதவீதமாகவும், 2019 அக்டோபரில் 4.6 சதவீதமாகவும் இருந்த சில்லறை பணவீக்கம் 2019 டிசம்பரில் 7.4 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. சில்லறை பணவீக்கம் ஜூலை 2014க்குப் பிறகு அதிகபட்சமாக இருந்தது.
- 2019-20 ஆம் ஆண்டின் Q4க்கான CPI பணவீக்கத்தை 6.5 சதவீதமாகக் கொள்கை மதிப்பிடுகிறது.

குறிப்பு

- பலவீனமான கார்ப்பரேட் முதலீடுகள், ரியல் எஸ்டேட் மற்றும் ஆட்டோமொபைல் துறையில் தேவை குறைவு மற்றும் மோசமான வீட்டுச் செலவுகள் ஆகியவை இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் மந்தநிலைக்குக் காரணம்.
- MSMEக்களுக்கான CRR-ஐ நீக்குதல்: ஜனவரி 2020 - ஜூலை 2020 வரையில் அதிகரிக்கும் வீட்டுவசதி/ஆட்டோமொபைல்/MSME கடன்களுக்கு CRR கட்டுப்பாடுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டாம் என்று கொள்கை வங்கிகளைக் கேட்டுக்கொள்கிறது.
- MSME கடனுக்கான ஒரு முறை மறுசீரமைப்புத் திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது: ஜனவரி 1, 2020 முதல் செலுத்தத் தொடங்கிய MSMEகள் இப்போது டிசம்பர் 31, 2020 வரை தங்கள் கடன்களை மறுசீரமைக்கலாம்.
- வங்கிகள் ரெப்போ விகிதத்தில் சில்லறை கடன்களை "எம்எஸ்எம்இகளுக்கு" தரப்படுத்த வேண்டும்: சிறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களுக்கு (எம்எஸ்எம்இ) வங்கிகள் கடன் வழங்கும் விகிதத்தை இந்தக் கொள்கை குறைக்கிறது. இப்போது, நடுத்தர நிறுவனங்களுக்கு கூட ரெப்போ விகிதத்தில் கடன்கள் வழங்கப்படும்; முன்னதாக, இந்த வசதி குறு மற்றும் சிறு நிறுவனங்களால் மட்டுமே அனுபவித்து வந்தது. இது வீடு மற்றும் வாகன கடன்களை மலிவாக மாற்றும்.
- ரியல் எஸ்டேட் துறையை மேம்படுத்துவதற்கு, கடன் வாங்குபவர்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பால் தாமதமாகி வரும் ரியல் எஸ்டேட் திட்டங்கள் வணிக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள கூடுதலாக 1 வருடம் கிடைக்கும் என்று கொள்கை கூறுகிறது. அத்தகைய கடன் கணக்குகள் NPA களாக குறிப்பிடப்படாது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கங்கள் என்ன?
4. 2019- 2020 ஆறாவது இருமாத நாணயக் கொள்கையின் இரண்டு முக்கிய அம்சங்களைப் பட்டியலிடுங்கள்.

10.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

குறிப்பு

1. விலைவாசி உயர்வு மற்றும் வீழ்ச்சி ஆகிய இரண்டும் மோசமானவை, எனவே நிலையான விலையே சிறந்தது. பணம் மதிப்பின் அங்காடி என்பதால், அதன் மதிப்பில் ஏற்படும் மாறுபாடுகள் தேவையற்ற இழப்பை ஏற்படுத்துகின்றன அல்லது நியாயமற்ற நன்மைகளை வழங்குகின்றன இவை இரண்டும் இயற்கை நீதியின் கொள்கைக்கு எதிரானவை. மேலும், நிலையான விலை சமூக நீதியைப் பாதுகாக்கும்; இது கடனாளிகள் மற்றும் கடனாளிகளுக்கு இடையில் மற்றும் ஊதியம் பெறுபவர்கள் மற்றும் முதலாளிகளுக்கு இடையே நீதியை உறுதி செய்யும்.
2. பரிவர்த்தனை விகிதங்களின் ஸ்திரத்தன்மை உலகிற்கு பெரும் நன்மைகளைப் பெற்றுத்தந்தது. இது ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு பெரிய அளவிலான பொருட்களை நகர்த்துவதற்கு உதவியது. இது சர்வதேச முதலீட்டின் அளவு வளர்ச்சியையும் ஊக்குவித்தது. இப்போதெல்லாம், பரிமாற்றக் கட்டுப்பாடு மூலம் பரிமாற்ற நிலைத்தன்மை பாதுகாக்கப்படுகிறது.
3. கையின் முதன்மை நோக்கம் உள்நாட்டு விலை நிலைத்தன்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் இன்று பொதுவான ஒருமித்த கருத்து உள்ளது. விலை நிலைத்தன்மையைப் பராமரித்தல் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித் துறைகளுக்கு போதுமான கடன் கிடைப்பதை உறுதி செய்தல் ஆகியவை இந்தியாவின் பணவியல் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கங்களாகும்.
4. 2019-2020 ஆறாவது இருமாத நாணயக் கொள்கையின் இரண்டு முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

i. 2019 நவம்பரில் 5.5 சதவீதமாகவும், 2019 அக்டோபரில் 4.6 சதவீதமாகவும் இருந்த சில்லறை பணவீக்கம் 2019 டிசம்பரில் 7.4 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. சில்லறை பணவீக்கம் ஜூலை 2014க்குப் பிறகு அதிகபட்சமாக இருந்தது.

ii. 2019-20 ஆம் ஆண்டின் Q4க்கான CPI பணவீக்கத்தை 6.5 சதவீதமாகக் கொள்கை மதிப்பிடுகிறது.

10.5 தொகுப்பு

குறிப்பு

- பணம் என்பது மனிதகுலத்தின் மிகப்பெரிய கண்டுபிடிப்புகளில் ஒன்றாகும், மேலும் பணவியல் பொருளாதாரத்தின் இருப்பு மனித இனத்தின் பொருள் நலனை மேம்படுத்துவதற்கு அதிகம் செய்துள்ளது. இருப்பினும், உண்மையான செயல்பாட்டில், பணம் எப்போதுமே அதன் செயல்பாடுகளைச் சரியாகச் செய்வதில்லை என்பது மேலும் மேலும் வேதனையுடன் தெளிவாகிறது.
- விலைவாசி உயர்வு மற்றும் வீழ்ச்சி ஆகிய இரண்டும் மோசமானவை, எனவே நிலையான விலையே சிறந்தது. பணம் மதிப்பின் அங்காடி என்பதால், அதன் மதிப்பில் ஏற்படும் மாறுபாடுகள் தேவையற்ற இழப்பை ஏற்படுத்துகின்றன அல்லது நியாயமற்ற நன்மைகளை வழங்குகின்றன இவை இரண்டும் இயற்கை நீதியின் கொள்கைக்கு எதிரானவை.
- பல பொருளாதார வல்லுநர்கள் வணிக ஏற்ற இறக்கங்கள் பண காரணிகளால் ஏற்படுவதாகவும், பண ஆயுதங்கள் மூலம் சரிசெய்ய முடியும் என்றும் கருதுகின்றனர்.
- ஒரு நாட்டின் பணவியல் கொள்கையானது அந்நியச் செலாவணி விகிதத்தின் ஸ்திரத்தன்மையைப் பாதுகாப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பொருளாதார செழிப்பு வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை சார்ந்திருக்கும் இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளுக்கு நிலையான மாற்று விகிதங்கள் மிகவும் முக்கியம்.
- பணவியல் கொள்கையின் நோக்கம், கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து வளங்களின் முழு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் அதிக பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதமாக இருக்க வேண்டும்.
- பணவியல் கொள்கையின் முதன்மை நோக்கம் உள்நாட்டு விலை நிலைத்தன்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் இன்று பொதுவான ஒருமித்த கருத்து உள்ளது. விலை நிலைத்தன்மையைப் பராமரித்தல் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித் துறைகளுக்கு போதுமான கடன் கிடைப்பதை உறுதி செய்தல் ஆகியவை இந்தியாவின் பணவியல் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கங்களாகும்.
- இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கையை உருவாக்கும் செயல்முறை ஒரு விரிவான ஒன்றாகும், மேலும் பல தொழில்நுட்ப, பகுப்பாய்வு, நிறுவன மற்றும் மாறும் உள்ளீடுகள் செயல்முறைக்கு செல்கின்றன.
- ஏப்ரலில் ரிசர்வ் வங்கியின் ஆளுநரின் வருடாந்திர கொள்கை அறிக்கை மற்றும் அக்டோபரில் இடைக்கால மறுஆய்வு மூலம்

பணவியல் கொள்கையின் நிலைப்பாடு மற்றும் பகுத்தறிவு முக்கியமாக பொதுமக்களுக்கு தெரிவிக்கப்படுகிறது. இந்த அறிக்கைகள் பகுப்பாய்வு மற்றும் சில நேரங்களில் உள்நோக்கம் மற்றும் விரிவானவை.

- வட்டி விகித ஆட்சி மிகவும் நெகிழ்வானதாகவும் பொருளாதார அடிப்படைகளுக்கு பதிலளிக்கக்கூடியதாகவும் உள்ளது. வட்டி விகிதக் கொள்கை உருவாகி வருகிறது மற்றும் வளர்ச்சியின் தற்போதைய கட்டத்தில், நிதிச் சந்தைகள் ஆழம் இல்லாததால், முழுமையாக ஒருங்கிணைக்கப்படாமல் தொலைவில் இருப்பதால், அது மிகவும் கட்டுப்பாடற்ற சூழலில் இருக்கும் அளவுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்காது.

10.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **பணவியல் கொள்கை:** பண விவகாரங்கள் தொடர்பான அரசாங்கத்தின் கொள்கையைக் குறிக்க இது பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- **பணப்புழக்கம் சரிசெய்தல் வசதி:** இது வணிக வங்கி முறையின் பணப்புழக்கத் தேவைகளை நிர்வகிப்பதற்கான RBIயின் பொறிமுறையாகும்.
- **சந்தை உறுதிப்படுத்தல் திட்டம் (MSS):** அரசாங்கப் பத்திரங்களை விற்பதன் மூலம் அதிகப்படியான பணப்புழக்கம் அல்லது பண விநியோகத்தை மீட்டெடுக்க ரிசர்வ் வங்கியால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பணவியல் கொள்கையாக இது கருதப்படுகிறது.

10.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. நடுநிலை பணத்தின் கருத்துக்கு ஒரு சிறிய குறிப்பை எழுதுங்கள்.
2. இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கையின் முக்கியத்துவம் என்ன?

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. 'விலைவாசி உயர்வு சமூக நீதிக் கோட்பாட்டுடன் முரண்படுகிறது.' அறிக்கையை தெளிவுபடுத்துங்கள்.

2. இந்தியாவில் பணவியல் கொள்கை உருவாக்கும் செயல்முறை பற்றி விவாதிக்கவும்.
3. 'வட்டி விகித ஆட்சி மிகவும் நெகிழ்வானதாகவும், பொருளாதார அடிப்படைகளுக்கு பதிலளிக்கக்கூடியதாகவும் உள்ளது.' நீங்கள் இதற்கு உடன்படுகிறீர்களா? உங்கள் பதிலுக்கான காரணங்களைக் கூறுங்கள்."

10.8 மேலும் படிக்க

வான் டென் பெர்க், ஹென்ட்ரிக். 2001 பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு. ஓஹியோ: மெக்ரா-ஹில்.

வெயில், டேவிட் என். 2004. பொருளாதார வளர்ச்சி. லண்டன்: அடிசன் வெஸ்லி.

சௌபோடினா, டாட்டியானா பி. 2004. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அப்பால்: ஒரு அறிமுகம்

நிலையான அபிவிருத்தி. வாஷிங்டன்: உலக வங்கி.

திங்கன், எம்எல் 1985. வளர்ச்சி மற்றும் திட்டமிடலின் பொருளாதாரம். டெல்லி: விருந்தா பப்ளிகேஷன்ஸ்.

மன்கர், விஜி 1995. பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் திட்டமிடல். டெல்லி: நியூ ஏஜ் இன்டர்நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ்.

டெய்லர், எட்வர்ட் ஜே மற்றும் டிராவிஸ் ஜே லிபர்ட். 2015 வளர்ச்சி பொருளாதாரத்தின் அத்தியாவசியங்கள். கலிபோர்னியா: கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழக அச்சகம்.

ரே, தேப்ராஜ். 1998 வளர்ச்சி பொருளாதாரம். நியூ ஜெர்சி: பிரின்ஸ்டன் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.

அலகு 11 இந்தியாவின் நிதிக் கொள்கை

கட்டமைப்பு

11.0 முன்னுரை

நிதிக் கொள்கையானது அரசாங்கத்தின் வரிவிதிப்பு மற்றும் செலவின முடிவுகளை உள்ளடக்கியது. நிதிக் கொள்கை என்பது நாட்டின் ஒட்டுமொத்த பொருளாதாரக் கட்டமைப்பின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும், எனவே, அதன் பொதுப் பொருளாதாரக் கொள்கை மூலோபாயத்துடன் நெருக்கமாகப் பிணைந்துள்ளது. நிதிக் கொள்கையானது வரிக் கொள்கை, செலவினக் கொள்கை மற்றும் கடன் அல்லது உபரி மேலாண்மை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. இந்த பிரிவில், நீங்கள் நிதிக் கொள்கையின் கருத்தைப் பற்றி படிப்பீர்கள். இந்தியாவின் நிதிக் கொள்கையின் முக்கியத்துவ விளைவுகளைப் பற்றியும் நீங்கள் படிக்கலாம்.

11.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்: நிதிக் கொள்கையின் கருத்தை விளக்கவும்

இந்தியாவின் நிதிக் கொள்கையின் முக்கியத்துவம் மற்றும் விளைவுகளை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்

குறிப்பு

11.2 நிதிக் கொள்கையின் கருத்து, முக்கியத்துவம் மற்றும் விளைவுகள்

நிதிக் கொள்கை என்பது (அ) அரசாங்கச் செலவு, (ஆ) வரிவிதிப்பு மற்றும் (இ) கடன் வாங்குதல் தொடர்பான கொள்கையைக் குறிக்கிறது. சமூகத்தில் செலவினங்களின் மொத்த அளவை சரியான வகை நிதிக் கொள்கையால் அதிகரிக்க முடியும். 1930 ஆம் ஆண்டின் மந்தநிலையின் போது நிதி நுட்பங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு முதன்முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், பணவீக்கத்தின் போது இந்த நுட்பங்கள் சமமாக திறம்பட பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

முழு வேலைவாய்ப்பை அடைவதற்கான அல்லது மனச்சோர்வைத் தவிர்ப்பதற்கான நிதி நடவடிக்கைகள் அடங்கும்

(1) இழப்பீட்டு வரிக் கொள்கை மற்றும் (2) அரசாங்க செலவினக் கொள்கை.

1. வரிவிதிப்பு என்பது வருவாக்கு மட்டுமே என்று பாரம்பரிய கருத்து கருதுகிறது மற்றும் கெயின்சியன் பள்ளி வெளிப்படுத்திய எதிர் கருத்து என்னவென்றால், வரிவிதிப்பு பொதுச் செலவினத்தின் போதுமான அளவைப் பராமரித்தல். அனைத்து வரிகளும் நுகர்வு அல்லது முதலீட்டின் அளவைக் குறைக்கின்றன, இதனால் தேசிய வருமானத்தின் அளவை பாதிக்கிறது. வேலைவாய்ப்பின் அளவு மொத்த செலவினத்தின் அளவைப் பொறுத்தது என்பதால், முழு வேலைவாய்ப்பை உறுதிப்படுத்தும் மொத்த செலவினத்தின் அளவை எப்போதும் பராமரிக்க வேண்டியது அவசியம். தனிப்பட்ட நுகர்வுச் செலவு மற்றும் தனியார் முதலீட்டுச் செலவினங்கள், கட்டுப்பாடில்லாமல் விட்டால், முழு வேலைவாய்ப்பு நிலைக்குத் தகுந்த செலவின் அளவைப் பேணுவதற்கு நம்ப முடியாது என்பதை அனுபவம் காட்டுகிறது. மனச்சோர்வின் போது, குறைபாடுள்ள தனியார் செலவினங்களுக்குப் பொதுச் செலவினங்களை மாற்றுவதும், தனியார் செலவினங்களை ஊக்குவிப்பதற்காக வரிவிதிப்பைக் குறைப்பதும் கொள்கையாக இருக்க வேண்டும். ஏற்ற நிலையின் போது, விலை பணவீக்கத்திற்கு எதிராக பொருளாதாரத்தை பாதுகாக்க அதிகபட்ச வரிவிதிப்பு அவசியம். எதிர்-சுழற்சி வரிவிதிப்புகளின் பொதுவான நோக்கம், தேசிய வருமானம் முழு வேலைவாய்ப்பு நிலைக்குக் கீழே இருக்கும்போது தனியார் நுகர்வு மற்றும் முதலீட்டை ஊக்குவிப்பதும், முழு

வேலைவாய்ப்பை அடைந்து, மேலும் செலவு செய்வது பணவீக்கத்தை மட்டுமே ஏற்படுத்தும் போது நுகர்வு மற்றும் முதலீட்டை முறிப்பதும் ஆகும்.

2. இழப்பீட்டுச் செலவு என்று அழைக்கப்படுவதன் மூலம் அரசாங்கம் முழு வேலைவாய்ப்பு நிலையை பராமரிக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. விலைகள் வீழ்ச்சியடையும் போது மற்றும் மனச்சோர்வு ஏற்படுகையில், செலவினங்களின் ஓட்டத்திலிருந்து தனியார் நிதிகள் அதிகரித்து வருவதை ஈடுசெய்ய, அரசாங்கம் மேலும் மேலும் பணத்தை செலுத்துவது அவசியம். விலைவாசி உயரும் போது மற்றும் பணவீக்க நிலைமைகள் தோன்றும் போது, அரசாங்கம் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த பொதுச் செலவினங்களைக் குறைக்க வேண்டும். இந்த கட்டத்தில், பணவீக்கத்தைத் தடுக்க, அரசாங்கம் உபரி பட்ஜெட்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஈடுசெய்யும் செலவினத்தின் முக்கிய நோக்கம் முழு வேலை செலவினத்திற்கும் உண்மையான செலவினத்திற்கும் இடையிலான இடைவெளியை நிரப்புவதாகும். தனியார் நுகர்வு மற்றும் முதலீட்டுச் செலவுகள் முழு வேலைவாய்ப்பிற்கு ஏற்றதாக இல்லாவிட்டால், மொத்த செலவினங்களில் உள்ள குறைபாட்டை சரிசெய்ய அரசாங்கம் பெரும் தொகையை செலவிட வேண்டும்.

குறுகிய கால மற்றும் நீண்ட கால நிதிக் கொள்கை

நவீன நிதிக் கொள்கையானது (1) வர்த்தகச் சுழற்சியின் ஏற்ற இறக்கங்களைக் குறைப்பதற்காகவும் (2) அதிகப் பணவீக்கம் அல்லது பணவாட்டத்தில் இருந்து விடுபட்டு வளர்ந்து வரும், உயர்வேலைவாய்ப்புப் பொருளாதாரத்தை பராமரிப்பதற்குப் பங்களிப்பதற்காகவும் வரிவிதிப்பு மற்றும் பொதுச் செலவினங்களை வடிவமைக்கும் செயல்முறையை உள்ளடக்கியது. தனியார் முதலீடு மற்றும் நுகர்வுச் செலவுகள் பணவீக்க (அல்லது பணவாட்ட) இடைவெளியை உருவாக்கும் போது, விலை ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் முழு வேலைவாய்ப்பைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் உள்ள இடைவெளியை ஈடுசெய்வது நிதி மற்றும் பணவியல் கொள்கையின் பணியாகும். நிதிக் கொள்கையின் நோக்கம் பணவீக்கம் இல்லாமல் வளர்ச்சி மற்றும் முழு வேலைவாய்ப்பை அடைவதாகும்.

நிதி ஆயுதங்கள் வரிவிதிப்பு மற்றும் செலவினக் கொள்கைகளைக் குறிக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக, நவீன பொருளாதாரம் முக்கியமான 'உள்ளமைக்கப்பட்ட நிலைப்படுத்திகளால்' ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுள்ளது.

எந்தவொரு விருப்பமான நடவடிக்கையும் இல்லாமல், வருமானம் மாறும் போது வரி ரசீதுகள் தானாகவே மாறும், அதன் மூலம் பெருக்கியின் அளவைக் குறைத்து, ஏதேனும் ஒரு பகுதியை அழிக்க உதவுகிறது.

தொந்தரவு தானியங்கி நிலைப்படுத்திகள் ஒரு பொருளாதாரத்தின் உறுதியற்ற தன்மைகளை முழுமையாக ஈடுசெய்யாது என்பதால், விருப்பமான திட்டங்களுக்கு நோக்கம் விடப்படுகிறது. விருப்பமான நிதிக் கொள்கையின் முக்கிய ஆயுதங்கள் (1) மாறுபட்ட பொதுப் பணிகள் மற்றும் பிற செலவுத் திட்டங்கள், (2) மாறுபடும் பரிமாற்ற-செலவுத் திட்டங்கள் மற்றும் (3) சுழற்சி முறையில் மாறுபடும் வரி விகிதங்கள்.

பொதுப் பணிக் கொள்கையானது, குறுகிய மந்தநிலையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு அவற்றின் பயன்பாட்டை விரும்பத்தகாததாக மாற்றும் வகையில் கால தாமதங்களை உள்ளடக்கியது. பரிமாற்றச் செலவுகள் மற்றும் வரி விகிதங்களில் விருப்பமான மாறுபாடுகள் அதிக குறுகிய கால நெகிழ்வுத்தன்மையைக் கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டம் சமநிலையில் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை மக்கள் கைவிட்டபோது, வணிகச் சுழற்சியில் வரவு செலவுத் திட்டம் சமநிலையில் இருக்கும் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள் - பூம்-டைம் உபரிகள் மனச்சோர்வு பற்றாக்குறையுடன் பொருந்துகின்றன. இருப்பினும், தற்செயலாக மட்டுமே செழிப்பு ஆண்டுகள் மந்தநிலை ஆண்டுகளை சமநிலைப்படுத்தும் என்பது இப்போது உணரப்படுகிறது. தனியார் சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டு அட்டவணைகள் அதிக நேரம் பணவாட்ட இடைவெளிகளை உருவாக்கும் மதச்சார்பற்ற தேக்கநிலையை நாம் எதிர்கொண்டால், நிதிக் கொள்கையானது பொதுக் கடனில் நீண்ட கால அதிகரிப்பு மூலம் மட்டுமே நிலையான உயர் வேலைவாய்ப்பைப் பராமரிப்பதில் வெற்றிபெறலாம். அதிக நேரத்தை பணவீக்க இடைவெளிகளுக்கு இட்டுச்செல்லும் வகையில், தேவையுடன் நாள்பட்ட உற்சாகத்தில் நாம் இருந்தால், செயலில் உள்ள நிதிக் கொள்கையானது உபரி நிதிக்கு ஒரு சார்பு மற்றும் பொதுக் கடனில் மதச்சார்பற்ற கீழ்நோக்கிய போக்கைக் கொண்டிருக்கும். பட்ஜெட் பற்றாக்குறை அல்லது உபரி தொடர்பாக, சில புதிய கருத்துருக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாவதாக, 'நிதி இழுவை அல்லது ஈவுத்தொகை' என்ற முக்கியமான கருத்து உள்ளது. இரண்டாவதாக, உண்மையான உபரி அல்லது பற்றாக்குறைக்கு மாறாக, 'முழு வேலைவாய்ப்பு பட்ஜெட் உபரி' (அல்லது பற்றாக்குறை) என்ற கருத்து உள்ளது. நிதி இழுவை அல்லது ஈவுத்தொகை என்பது முற்போக்கான வரி அமைப்பு மற்றும் நிலையான ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சியைக் கொண்ட

பொருளாதாரத்தில் வரி வருவாயில் தானியங்கி வளர்ச்சிக்கான பெயர். பணவீக்க இடைவெளியை எதிர்த்துப் போராடத் தேவையில்லாத பட்சத்தில், (1) இன்றியமையாததாகக் கருதப்படும் பொதுப் பொருட்களின் மீதான அரசாங்கச் செலவின அதிகரிப்பால் நிதி இழுவை ஈடுசெய்யப்பட வேண்டும்.
(2) வரி-விகிதக் குறைப்புக்கள் மக்களின் செலவழிப்பு வருமானம் மற்றும் தனியார் துறையில் செலவினங்களை அதிகரிக்கும்.

நிதிக் கொள்கையின் முக்கியத்துவம் மற்றும் விளைவுகள்

- நிதிக் கொள்கையானது தனியார் மற்றும் பொதுத் துறைகளில் உள்ள தொழில்களுக்கான மூலதன உருவாக்கத்தின் விகிதத்தை அதிகரிப்பதை ஊக்குவிக்கிறது.
- வரிவிதிப்பில் சேகரிக்கப்படும் தொகைகள் மூலம் முக்கியமான திட்டங்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்க ஆதாரங்களை திரட்டவும் பயன்படுத்தவும் இது அரசாங்கத்திற்கு உதவுகிறது.
- செல்வத்திற்கும் வருமானத்திற்கும் இடையிலான சமநிலையை குறைக்க அரசாங்கத்திற்கு உதவும் ஒரு கருவியாக இது கருதப்படுகிறது.
- இது பல்வேறு தூண்டுதல்கள் மூலம் சேமிப்பு விகிதத்தை ஊக்குவிக்க உதவுகிறது.
- நிதிக் கொள்கையானது தனியார் துறையில் உள்ள நிறுவனங்கள் அதன் செயல்பாடுகளை அதிகரிக்க உதவுகிறது.

11.3 நிதி அமைப்பு: அரசாங்க பட்ஜெட் மற்றும் வரிவிதிப்பு

இந்தப் பகுதியில், அரசின் பட்ஜெட் மற்றும் வரிவிதிப்பு நடவடிக்கைகளைப் படிப்போம்.

அரசு பட்ஜெட்

அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது சட்டப்பூர்வ ஆவணமாகும், இது பெரும்பாலும் சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்படுகிறது, மேலும் தலைமை நிர்வாகி அல்லது ஜனாதிபதியால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, குறிப்பிட்ட வகையான வருவாய் மட்டுமே விதிக்கப்பட்டு வசூலிக்கப்படலாம். எந்தவொரு பட்ஜெட்டின் இரண்டு அடிப்படை கூறுகள் வருவாய் மற்றும் செலவுகள். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, வருமானம் முதன்மையாக

வரிகளிலிருந்து பெறப்படுகிறது. அரசாங்க செலவினங்களில் தற்போதைய பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான செலவுகள் அடங்கும், இதை பொருளாதார வல்லுநர்கள் அரசாங்க நுகர்வு என்று அழைக்கிறார்கள்; உள்கட்டமைப்பு முதலீடு அல்லது ஆராய்ச்சி செலவுகள் போன்ற அரசாங்க முதலீட்டு செலவுகள்; மற்றும் வேலையின்மை அல்லது ஓய்வூதிய பலன்கள் போன்ற பணப்பரிமாற்றங்கள்.

இந்தியாவில், நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் ஆவணங்களில் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை (AFS), மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் (DG), ஒதுக்கீட்டு மசோதா, நிதி மசோதா மற்றும் நிதியாண்டிற்கான நிதிக் கொள்கை உத்தி அறிக்கை ஆகியவை அடங்கும். இவை தவிர, தனிப்பட்ட திணைக்களங்கள்/அமைச்சகங்கள் மானியங்கள், விளைவு வரவு செலவுத் திட்டம் மற்றும் அவற்றின் வருடாந்திர அறிக்கைகளுக்கான விரிவான கோரிக்கைகளைத் தயாரித்து நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கின்றன. நாட்டின் பொருளாதாரப் போக்குகளை எடுத்துக்காட்டி, நிதியமைச்சகத்தின் பொருளாதார விவகாரங்கள் துறையின் பொருளாதாரப் பிரிவால், வளங்களைத் திரட்டுதல் மற்றும் பட்ஜெட்டில் அவற்றின் ஒதுக்கீட்டின் சிறந்த மதிப்பீட்டை எளிதாக்கும் பொருளாதார ஆய்வறிக்கை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மத்திய பட்ஜெட்டுக்கு முன்னதாகவே பொருளாதார ஆய்வறிக்கை நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

பல்வேறு அமைச்சகங்கள்/துறைகளின் செயல்திறன் நிர்வாகத்தை கண்காணிக்க, ரிசல்ட் ஃபிரேம்வொர்க் ஆவணம் (RFD) அமைப்பு அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. RFD அமைப்பு பல்வேறு அமைச்சகங்கள்/துறைகளில் படிப்படியாக செயல்படுத்தப்படுகிறது. அரசாங்கத்தில் செயல்திறன் மேலாண்மை என்பது ஒரு புதிய கருத்தாகும், இது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட நோக்கங்கள், கொள்கைகள், திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்கள்/திட்டங்களின் அடிப்படையில் செயல்திறன் குறியீட்டை தீர்மானிக்கிறது. ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நோக்கங்களை அடைவதிலும், ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகள், திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களை செயல்படுத்துவதிலும் வெற்றியை உறுதிப்படுத்த, RFD தேவையான வளங்கள் மற்றும் தேவையான செயல்பாட்டு சுயாட்சிக்கான அர்ப்பணிப்பையும் உள்ளடக்கியது.

1. தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு சேவை ஆங்கிலம் இலவச ஆன்லைன்

ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை (AFS), கட்டுரை 112 இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட ஆவணம், முந்தைய ஆண்டுக்கான மதிப்பீடுகள் மற்றும் செலவுகள்

தொடர்பாக இந்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு வருடத்திற்கான மதிப்பிடப்பட்ட வரவுகள் மற்றும் செலவுகளைக் காட்டுகிறது. (i) ஒருங்கிணைந்த நிதி, (ii) தற்செயல் நிதி மற்றும் (iii) பொதுக் கணக்கு ஆகிய அரசாங்கக் கணக்குகள் வைக்கப்படும் மூன்று பகுதிகளின் கீழ் ரசீதுகள் மற்றும் வழங்கல்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. அரசியலமைப்பின் கீழ், வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை மற்ற செலவினங்களிலிருந்து வருவாய்க் கணக்கிற்கான செலவினங்களை வேறுபடுத்துகிறது. எனவே, அரசு பட்ஜெட், வருவாய் பட்ஜெட் மற்றும் மூலதன பட்ஜெட் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ரசீதுகள் மற்றும் செலவினங்களின் மதிப்பீடுகள், கணக்குகளில் பிரதிபலிக்கும் வகையில், திருப்பிச் செலுத்துதல் மற்றும் மீட்டெடுப்புகளின் செலவின நிகரத்திற்கானது.

(i) ஒருங்கிணைந்த நிதி: இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தின் (CFI) இருப்பு அரசியலமைப்பின் 266 வது பிரிவில் இருந்து வருகிறது. மூலம் பெறப்பட்ட அனைத்து வருவாய்களும் அரசாங்கம், அதன் மூலம் திரட்டப்பட்ட கடன்கள் மற்றும் அது வழங்கிய கடன்களின் மீட்சியிலிருந்து பெறப்பட்ட ரசீதுகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நிதியை உருவாக்குகின்றன. அரசாங்கத்தின் அனைத்து செலவினங்களும் இந்திய ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தில் இருந்து மேற்கொள்ளப்படுகிறது மற்றும் நாடாளுமன்றத்தின் அங்கீகாரம் இல்லாமல் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து எந்தத் தொகையும் எடுக்க முடியாது.

(ii) தற்செயல் நிதி: அரசியலமைப்பின் 267 வது பிரிவானது இந்தியாவின் தற்செயல் நிதியை அங்கீகரிக்கிறது, இது பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரம் நிலுவையில் உள்ள அவசர எதிர்பாராத செலவினங்களைச் சந்திக்க அரசாங்கத்தை எளிதாக்குவதற்கு இந்திய ஜனாதிபதியின் வசம் வைக்கப்படும் ஒரு முத்திரை (கார்பஸ்) ஆகும். இதுபோன்ற எதிர்பாராத செலவினங்களுக்கு நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதல் பெறப்பட்டு, தற்செயல் நிதியைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு சமமான தொகை ஒன்று திரட்டப்பட்ட நிதியிலிருந்து எடுக்கப்படுகிறது. பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தற்செயல் நிதியின் கார்பஸ் தற்போது உள்ளது ` 500 கோடி.

(iii) பொது கணக்கு: வருங்கால வைப்பு நிதி, சிறுசேமிப்பு வசூல், சாலை மேம்பாடு, ஆரம்பக் கல்வி, இருப்பு/சிறப்பு நிதி போன்ற குறிப்பிட்ட பொருள்களுக்கான செலவினங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட அரசின் வருமானம் போன்றவற்றில் அரசாங்கத்தின் நம்பிக்கையில்

உள்ள பணம் பொதுக் கணக்கில் வைக்கப்படுகிறது. பொதுக் கணக்கு நிதிகள் அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமானவை அல்ல, அவற்றை டெபாசிட் செய்த நபர்கள் மற்றும் அதிகாரிகளுக்கு இறுதியாக திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். எனவே, அத்தகைய கொடுப்பனவுகளுக்கு நாடாளுமன்ற அங்கீகாரம் தேவையில்லை, நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதலுடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து தொகைகள் திரும்பப் பெறப்பட்டு, குறிப்பிட்ட பொருள்களுக்கான செலவினங்களுக்காக பொதுக் கணக்கில் வைக்கப்படும் போது, குறிப்பிட்ட பொருளின் உண்மையான செலவினம் குறிப்பிட்ட பொருளின் மீதான செலவினங்களுக்காக பொதுக் கணக்கில் இருந்து திரும்பப் பெறுவதற்காக மீண்டும் பாராளுமன்றத்தின் வாக்கெடுப்புக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

(iv) **வருவாய் பட்ஜெட்:** வருவாய் வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது அரசாங்கத்தின் வருவாய் வரவுகள் (வரி வருவாய்கள் மற்றும் பிற வருவாய்கள்) மற்றும் இந்த வருவாய்களின் செலவினங்களைக் கொண்டுள்ளது. வரி வருவாய் என்பது யூனியனால் விதிக்கப்பட்ட வரிகள் மற்றும் பிற கடமைகளின் வருமானத்தை உள்ளடக்கியது. வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையில் காட்டப்பட்டுள்ள வருவாய் ரசீதுகளின் மதிப்பீடுகள், நிதி மசோதாவில் செய்யப்பட்ட பல்வேறு வரிவிதிப்பு முன்மொழிவுகளின் விளைவை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கின்றன. அரசாங்கத்தின் பிற ரசீதுகள் முக்கியமாக அரசாங்கத்தால் செய்யப்படும் முதலீடுகள் மீதான வட்டி மற்றும் ஈவுத்தொகை, கட்டணங்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் சேவைகளுக்கான பிற ரசீதுகள். வருவாய்ச் செலவு என்பது அரசுத் துறைகள் மற்றும் பல்வேறு சேவைகளின் இயல்பான இயக்கம், கடனுக்கான வட்டி செலுத்துதல், மானியங்கள் போன்றவை. பரந்த அளவில், இந்திய அரசாங்கத்திற்கான சொத்துக்களை உருவாக்காத செலவினம் வருவாய் செலவாகக் கருதப்படுகிறது. மாநில அரசுகள்/யூனியன் பிரதேசங்கள் மற்றும் பிற கட்சிகளுக்கு வழங்கப்படும் அனைத்து மானியங்களும் வருவாய் செலவினங்களாக கருதப்படுகின்றன, இருப்பினும் சில மானியங்கள் சொத்துக்களை உருவாக்க பயன்படுத்தப்படலாம்.

(v) **மூலதன பட்ஜெட்:** மூலதன பட்ஜெட் மூலதன ரசீதுகள் மற்றும் மூலதன கொடுப்பனவுகளை கொண்டுள்ளது. மூலதன ரசீதுகள் என்பது பொதுமக்களிடமிருந்து அரசாங்கத்தால் திரட்டப்பட்ட கடன்கள், சந்தைக் கடன்கள் எனப்படும், ரிசர்வ் வங்கியில் இருந்து

அரசாங்கத்தால் கடன்கள் மற்றும கருவூல உண்டியல்கள், வெளிநாட்டு அரசாங்கங்கள் மற்றும் அமைப்புகளிடமிருந்து பெறப்பட்ட கடன்கள், மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேச அரசுகள் மற்றும் பிற கட்சிகளிடமிருந்து கடன்களை திரும்பப் பெறுதல் மற்றும் திரும்பப் பெறுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் பிற தரப்பினர். மூலதன கொடுப்பனவுகளில் நிலம், கட்டிடங்கள், இயந்திரங்கள், உபகரணங்கள் போன்ற சொத்துக்களை கையகப்படுத்துவதற்கான மூலதனச் செலவுகள், பங்குகள் போன்றவற்றில் முதலீடுகள் மற்றும் மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேச அரசுகள், அரசு நிறுவனங்கள், பெருநிறுவனங்கள் மற்றும் பிற கட்சிகளுக்கு மத்திய அரசால் வழங்கப்படும் கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்கள் ஆகியவை அடங்கும்.

2. மானியத்திற்கான கோரிக்கைகள்

அரசியலமைப்பின் 113 வது பிரிவு, வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள இந்திய ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து செலவினங்களின் மதிப்பீடுகள் மற்றும் மக்களவையில் வாக்களிக்கப்பட வேண்டியவை மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் வடிவத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறது. மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையுடன் மக்களவையில் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக, ஒவ்வொரு அமைச்சகம் அல்லது துறையைப் பொறுத்தமட்டில் மானியத்திற்கான ஒரு கோரிக்கை முன்வைக்கப்படுகிறது. இருப்பினும், செலவினத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து ஒரு அமைச்சகம் அல்லது துறைக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்படலாம்.

3. ஒதுக்கீட்டு மசோதா

அரசியலமைப்பின் 114(3) பிரிவின் கீழ், நாடாளுமன்றத்தால் அத்தகைய சட்டத்தை இயற்றாமல், ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து எந்தத் தொகையையும் திரும்பப் பெற முடியாது. மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் மக்களவையால் வாக்களிக்கப்பட்ட பிறகு, அவ்வாறு வாக்களிக்கப்பட்ட தொகைகள் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும் செலவினங்களைச் சந்திக்கத் தேவையான தொகை ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து திரும்பப் பெறுவதற்கு நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதல் ஒதுக்கீட்டு மசோதா மூலம் கோரப்படுகிறது.

4. நிதி மசோதா

நாடாளுமன்றத்தில் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படும் போது, அரசியலமைப்பின் 110 (1)(a) வின் தேவையை நிறைவேற்றும் வகையில், வரி விதிப்பு, ஒழிப்பு, விலக்கு, மாற்றம் அல்லது ஒழுங்குமுறை ஆகியவற்றை விவரிக்கும் நிதி மசோதாவும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. பட்ஜெட்டில் முன்மொழியப்பட்டது. நிதி மசோதா என்பது அரசியலமைப்பின் 110வது பிரிவில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பண மசோதா ஆகும். அதில் அடங்கியுள்ள விதிகளை விளக்கும் குறிப்பாணையும் அதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

5. நிதிக் கொள்கை மூலோபாய அறிக்கை

நிதிப் பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மைச் சட்டம், 2003 இன் பிரிவு 3(4) இன் கீழ் நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதிக் கொள்கை வியூக அறிக்கை, வரிவிதிப்பு, செலவு, கடன் மற்றும் முதலீடுகள் தொடர்பான நிதிப் பகுதியில் அரசாங்கத்தின் மூலோபாய முன்னுரிமைகளை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது., நிர்வகிக்கப்படும் விலை, கடன் மற்றும் உத்தரவாதங்கள். தற்போதைய கொள்கைகள் எவ்வாறு சிறந்த நிதி நிர்வாகக் கொள்கைகளுக்கு இணங்குகின்றன என்பதை அறிக்கை விளக்குகிறது மற்றும் முக்கிய நிதி நடவடிக்கைகளில் ஏதேனும் பெரிய விலகலுக்கான காரணத்தை வழங்குகிறது.

11.3.1 நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் பணவீக்கம்

அரசாங்கத்தின் மொத்த செலவுக்கும் அதன் மொத்த வரவுகளுக்கும் (கடன் வாங்குவதைத் தவிர்த்து) உள்ள வித்தியாசம் நிதிப் பற்றாக்குறை எனப்படும். நிதிப் பற்றாக்குறையின் கூறுகள் பின்வருமாறு:

- வருவாய் பற்றாக்குறை, இது அரசாங்கத்தின் தற்போதைய (அல்லது வருவாய்) செலவு மற்றும் மொத்த நடப்பு ரசீதுகள் (அதாவது, கடன் வாங்குவதைத் தவிர்த்து) இடையே உள்ள வித்தியாசம்
- மூலதன செலவு

நிதிப்பற்றாக்குறையானது ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து (பற்றாக்குறை நிதி அல்லது பண உருவாக்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) மற்றும் சந்தைக் கடன் (அதாவது, பணச் சந்தையில் இருந்து) கடன் வாங்குவதன் மூலம் நிதியளிக்கப்படுகிறது.

நிதிப் பற்றாக்குறை பணவீக்கத்திற்கு வழிவகுக்காது

அதிக நிதிப் பற்றாக்குறையை பணவீக்கத்துடன் இணைக்க பொதுவாக இரண்டு வாதங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. முதல் வாதம், ரிசர்வ்

வங்கியிடமிருந்து கடன் வாங்குவதன் மூலம் நிதிப் பற்றாக்குறையின் ஒரு பகுதி பணப் கையிருப்பில் அதிகரிப்புக்கு வழிவகுக்கிறது என்ற உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 'அதிக பணம் ஒரே பொருட்களைத் துரத்துவதால்' அதிக பணப் பங்கு தானாகவே பணவீக்கத்தைக் கொண்டுவரும் என்று சிலர் நம்புகிறார்கள். இருப்பினும், இது ஆதாரமற்ற வாதம். இந்த வாதத்தில் இரண்டு குறைகள் உள்ளன.

(i) அதிகரித்த நிதிப்பற்றாக்குறையின் காரணமாக பொருட்களின் வெளியீடு அதிகரிக்கக்கூடும் என்பதால் புதிய பணப் பங்கு துரத்துவது 'அதே பொருட்கள்' அல்ல. எந்தவொரு பொருளாதாரமும் பயன்படுத்தப்படாத வளங்களைக் கொண்டிருந்தால், தேவையின் பற்றாக்குறையால் வெளியீடு கட்டுக்குள் வைக்கப்படுகிறது மற்றும் அதிக நிதிப் பற்றாக்குறையைத் தொடர்ந்து அதிக தேவை மற்றும் அதிக வெளியீடு ஏற்படலாம்.

(ii) பணம் பொருட்களை 'துரத்தும்' வேகம் நிலையானதாக இல்லை. மற்ற பொருளாதார மாறிகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களால் இது மாறுபடுகிறது. எனவே, நிதிப் பற்றாக்குறையின் ஒரு பகுதி பெரிய பணப் பங்காக மாறினாலும், அது பணவீக்கத்திற்கு வழிவகுக்க வேண்டியதில்லை.

நிதிப் பற்றாக்குறையை பணவீக்கத்துடன் தொடர்புபடுத்துவதற்கான இரண்டாவது வாதம், சில முக்கியமான பொருட்களின் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியாத பொருளாதாரத்தில், பெரிய நிதிப் பற்றாக்குறையால் தேவை அதிகரிப்பு விலைகளை உயர்த்தும். இந்த வாதம் பின்வரும் காரணங்களுக்காகவும் விமர்சிக்கப்படுகிறது:

(i) உணவு தானியங்கள் மற்றும் அன்னியச் செலாவணியின் அபரிமிதமான அளிப்புகளைக் கொண்ட பொருளாதாரத்திற்கு இந்த வாதம் வெளிப்படையாகப் பொருத்தமற்றது.

(ii) சில குறிப்பிட்ட பொருட்கள் பற்றாக்குறையாக இருந்தாலும், ரேஷனிங் மற்றும் ஒத்த உத்திகள் விலை உயர்வைத் தடுக்கலாம்.

11.3.2 வரிவிதிப்பு நடவடிக்கைகள்

இந்தியா மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு இடையே தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரத்துடன் நன்கு வளர்ந்த வரி கட்டமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. மத்திய அரசு வருமானத்தின் மீது வரிகளை விதிக்கிறது (மாநில அரசுகள் விதிக்கக்கூடிய விவசாய வருமானம் மீதான வரி தவிர), சுங்க வரி, மத்திய கலால் மற்றும் சேவை வரி. மதிப்பு கூட்டப்பட்ட வரி (VAT), முத்திரை வரி, மாநில கலால் வரி,

நில வருவாய் மற்றும் தொழில் வரி ஆகியவை மாநிலத்தால் விதிக்கப்படுகின்றன. அரசாங்கங்கள். சொத்துக்கள், ஆக்ட்ராய் மற்றும் நீர் வழங்கல், வடிகால் போன்ற பயன்பாடுகளுக்கு வரி விதிக்க உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

இந்திய வரிவிதிப்பு முறை கடந்த பத்தாண்டுகளில் மிகப்பெரிய சீர்திருத்தங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. வரி விகிதங்கள் பகுத்தறிவு செய்யப்பட்டுள்ளன மற்றும் வரிச் சட்டங்கள் எளிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன, இதன் விளைவாக சிறந்த இணக்கம், வரி செலுத்துதல் மற்றும் சிறந்த அமலாக்கம் ஆகியவை ஏற்படுகின்றன. இந்தியாவில் வரி நிர்வாகத்தை பகுத்தறிவுபடுத்தும் செயல்முறை நடந்து வருகிறது.

நேரடி வரிகள்

நேரடி வரிகளில் (வருமான வரி, செல்வ வரி போன்றவை), சுமை நேரடியாக வரி செலுத்துவோர் மீது விழுகிறது.

- **வருமான வரி:** வருமான வரிச் சட்டம் 1961 இன் படி, மதிப்பீட்டாளராக இருக்கும் ஒவ்வொரு நபரும், அதிகபட்ச விலக்கு வரம்பை மீறும் மொத்த வருமானம், நிதிச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விகிதம் அல்லது விகிதங்களில் வருமான வரி விதிக்கப்படும். அத்தகைய வருமான வரி முந்தைய ஆண்டின் மொத்த வருமானத்தின் மீது தொடர்புடைய மதிப்பீட்டு ஆண்டில் செலுத்தப்படும்
- **நிறுவன வரி:** ஒரு நிறுவனம் அதன் பங்குதாரர்களிடமிருந்து ஒரு சுயாதீனமான மற்றும் தனியான சட்டப்பூர்வ நிறுவனத்தைக் கொண்ட ஒரு சட்ட நபராக வரையறுக்கப்படுகிறது. நிறுவனத்தின் வருமானம் கம்பனியின் கைகளில் தனித்தனியாக கணக்கிடப்பட்டு மதிப்பிடப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், பங்குதாரர்களுக்கு ஈவுத்தொகையாக விநியோகிக்கப்படும் நிறுவனத்தின் வருமானம் அவர்களின் தனிப்பட்ட கைகளில் மதிப்பிடப்படுகிறது. வருமானத்தின் இத்தகைய விநியோகம் நிறுவனத்தின் கைகளில் செலவாகக் கருதப்படுவதில்லை; அவ்வாறு விநியோகிக்கப்படும் வருமானம் நிறுவனத்தின் இலாபத்தின் ஒதுக்கீடாகும்.
- **மூலதன ஆதாய வரி:** மூலதன ஆதாயம் என்பது முதலீட்டின் விற்பனையிலிருந்து பெறப்படும் வருமானம். ஒரு மூலதன முதலீடு ஒரு வீடு, ஒரு பண்ணை, ஒரு பண்ணை, ஒரு குடும்ப வணிகம், கலை வேலை போன்றவையாக இருக்கலாம். பெரும்பாலான ஆண்டுகளில், கார்ப்பரேட் பங்குகளின் விற்பனையில், வரி விதிக்கக்கூடிய மூலதன

ஆதாயங்களில் பாதிக்கும் குறைவானது. மூலதன ஆதாயம் என்பது சொத்தை விற்பதன் மூலம் பெறப்படும் பணத்திற்கும் அதற்கு செலுத்தப்பட்ட விலைக்கும் உள்ள வித்தியாசம். மூலதன ஆதாயம் என்பது ஒரு மூலதனச் சொத்தின் 'பரிமாற்றத்தில்' (விற்பனை, பரிமாற்றம் உட்பட) எழும் ஆதாயத்தையும் உள்ளடக்கியது மற்றும் குறுகிய கால ஆதாயங்கள் மற்றும் நீண்ட கால ஆதாயங்கள் என வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

மறைமுக வரிகள்

மறைமுக வரிகளில் கலால் வரி மற்றும் சுங்க வரி ஆகியவை அடங்கும்.

- **கலால் வரி:** மத்திய கலால் வரி என்பது இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களுக்கு விதிக்கப்படும் மறைமுக வரியாகும். கலால் வரிக்கு உட்பட்டது என மத்திய கலால் வரிச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள, விலக்கு பொருட்கள் என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.
- **சுங்க வரி:** இந்தியாவில் இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்களுக்கு இந்திய மத்திய அரசால் சுங்க அல்லது இறக்குமதி வரி விதிக்கப்படுகிறது. பொருட்களின் மீது விதிக்கப்படும் சுங்க வரி விகிதம், சுங்கக் கட்டணத்தின் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருட்களின் வகைப்பாட்டைப் பொறுத்தது. சுங்க வரி பொதுவாக உள்ளது ஹார்மோனிஸ்டு சிஸ்டம் ஆஃப் பெயரிடலுடன் (HSL) சீரமைக்கப்பட்டது. சுங்க வரியை சீரமைத்து, ஆசியான் மட்டத்திற்கு இணையாக கொண்டு வருவதற்கு ஏற்ப, விவசாய பொருட்கள் தவிர மற்ற அனைத்து பொருட்களுக்கும் உச்ச சுங்க வரியை 12.5 சதவீதத்தில் இருந்து 10 சதவீதமாக அரசாங்கம் குறைத்துள்ளது. எவ்வாறாயினும், எந்தவொரு குறிப்பிட்ட விளக்கத்தின் சரக்குகளுக்கும் அதன் மீது விதிக்கப்படும் சுங்க வரிகளின் முழு அல்லது எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் பொதுவாக விலக்கு அளிக்க மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளது. கூடுதலாக, பல்வேறு வர்த்தக ஒப்பந்தங்களின் கீழ் முன்னுரிமை/சலுகை விகிதங்களும் கிடைக்கின்றன.
- **சேவை வரி:** சேவை வரி இந்தியாவில் 1994 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் வெறும் 3 அடிப்படை சேவைகளுடன் தொடங்கப்பட்டது. பொது காப்பீடு, பங்கு தரகு மற்றும் தொலைபேசி. இன்று வரிக்கு உட்பட்ட கவுண்டர் சேவைகள் முடிந்துவிட்டன 100. சேவை வரி விகிதம் தொடர்ந்து அதிகரித்து

குறிப்பு

வருகிறது. வெறும் 5 சதவீதத்தில் இருந்து, வரி விதிக்கக்கூடிய சேவைகளின் மொத்த மதிப்பில் 12 சதவீதம் என்ற விகிதத்தில் குறிப்பிட்ட வரிக்கு உட்பட்ட சேவைகளுக்கு இப்போது சேவை வரி விதிக்கப்படுகிறது. மேலே உள்ள அனைத்து வரிகளும் ஜிஎஸ்டிக்குள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் வரி

இந்தியாவிற்கான சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (ஜிஎஸ்டி) பற்றிய யோசனை முதன்முதலில் பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஸ்ரீ அடல் பிஹாரி வாஜ்பாய் பிரதமராக இருந்தபோது முன்வைக்கப்பட்டது. மார்ச் 2011 இல், ஜிஎஸ்டி வரி விதிப்பை செயல்படுத்த அரசியலமைப்பு (115வது திருத்தம்) மசோதா, 2011 மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இருப்பினும், அரசியல் கருத்தொற்றுமை இல்லாததால், ஆகஸ்ட் 2013 இல் 15வது மக்களவை கலைக்கப்பட்ட பிறகு இந்த மசோதா காலாவதியானது. இருப்பினும், இந்த மசோதா மீண்டும் 2015 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் 2016 இல் மக்களவை மற்றும் ராஜ்யசபாவில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அரசியலமைப்புத் திருத்தம் இந்தியாவில் சரக்கு மற்றும் சேவை வரியை அறிமுகப்படுத்த வழி வகுத்தது. ஜிஎஸ்டி ஜூலை 1, 2017 முதல் அமலுக்கு வந்தது.

ஜிஎஸ்டி (சரக்கு மற்றும் சேவை வரி) இந்தியாவின் மிகப்பெரிய மறைமுக வரி சீர்திருத்தமாகும். ஜிஎஸ்டி என்பது சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளின் விநியோகத்தின் மீதான ஒரே வரி. இது இலக்கு அடிப்படையிலான வரி. ஜிஎஸ்டி மத்திய கலால் சட்டம், சேவை வரி சட்டம், வாட், நுழைவு வரி, ஆக்ட்ரோய் மற்றும் பல போன்ற வரிகளை உள்ளடக்கியது. ஜிஎஸ்டி என்பது நாட்டின் மிகப்பெரிய மறைமுக வரி சீர்திருத்தங்களில் ஒன்றாகும். ஜிஎஸ்டி மாநிலப் பொருளாதாரங்களை ஒன்றிணைத்து நாட்டின் ஒட்டுமொத்த பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஜிஎஸ்டி என்பது தேசிய அளவில் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் உற்பத்தி, விற்பனை மற்றும் நுகர்வு மீதான விரிவான மறைமுக வரி விதிப்பு ஆகும். இது மாநிலங்கள் மற்றும் மையத்தால் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் மீது விதிக்கப்படும் அனைத்து மறைமுக வரிகளையும் மாற்றும். வணிகங்கள் பதிவுசெய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஜிஎஸ்டி அடையாள எண்ணைப் பெற வேண்டும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

4. மூலதன பட்ஜெட் என்றால் என்ன?
5. நிதிப் பற்றாக்குறையை வரையறுக்கவும்.

11.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

குறிப்பு

1. நிதிக் கொள்கை என்பது (அ) அரசாங்கச் செலவுகள் தொடர்பான கொள்கையைக் குறிக்கிறது, (b) வரிவிதிப்பு, மற்றும் (c) கடன் வாங்குதல்.
2. முழு வேலைவாய்ப்பை அடைவதற்கான அல்லது மனச்சோர்வைத் தவிர்ப்பதற்கான நிதி நடவடிக்கைகள் அடங்கும்
   (1) இழப்பீட்டு வரிக் கொள்கை மற்றும் (2) அரசாங்க செலவினக் கொள்கை.
3. விருப்பமான நிதிக் கொள்கையின் முக்கிய ஆயுதங்கள் (1) மாறுபட்ட பொதுப் பணிகள் மற்றும் பிற செலவுத் திட்டங்கள், (2) மாறுபடும் பரிமாற்ற-செலவுத் திட்டங்கள் மற்றும் (3) சுழற்சி முறையில் மாறுபடும் வரி விகிதங்கள்.
4. மூலதன பட்ஜெட் மூலதன ரசீதுகள் மற்றும் மூலதன கொடுப்பனவுகளை கொண்டுள்ளது. மூலதன ரசீதுகள் என்பது சந்தைக் கடன்கள் எனப்படும் பொது மக்களிடமிருந்து அரசாங்கத்தால் திரட்டப்பட்ட கடன்கள், ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் பிற தரப்பினரிடமிருந்து கருவூல உண்டியல்கள் விற்பனை மூலம் அரசாங்கத்தால் பெறப்பட்ட கடன்கள், வெளிநாட்டு அரசாங்கங்கள் மற்றும் அமைப்புகளிடமிருந்து பெறப்பட்ட கடன்கள், முதலீட்டு ரசீதுகள் மற்றும் மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேச அரசாங்கங்களிடமிருந்து கடன்களை மீட்டெடுப்பது. மற்றும் பிற கட்சிகள்.
5. நிதிப்பற்றாக்குறையானது ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து (பற்றாக்குறை நிதி அல்லது பண உருவாக்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) மற்றும் சந்தைக் கடன் (அதாவது, பணச் சந்தையில் இருந்து) கடன் வாங்குவதன் மூலம் நிதியளிக்கப்படுகிறது.

11.5 தொகுப்பு

- நிதிக் கொள்கை என்பது (அ) அரசாங்கச் செலவுகள் தொடர்பான கொள்கையைக் குறிக்கிறது, (b) வரிவிதிப்பு, மற்றும் (c) கடன் வாங்குதல். சமூகத்தில் செலவினங்களின் மொத்த அளவை சரியான வகை நிதிக் கொள்கையால் அதிகரிக்க முடியும்

குறிப்பு

- முழு வேலைவாய்ப்பை அடைவதற்கான அல்லது மனச்சோர்வைத் தவிர்ப்பதற்கான நிதி நடவடிக்கைகள் அடங்கும் (1) இழப்பீட்டு வரிக் கொள்கை மற்றும் (2) அரசாங்க செலவினக் கொள்கை.
- நவீன நிதிக் கொள்கையானது (1) வர்த்தகச் சுழற்சியின் ஏற்ற இறக்கங்களைக் குறைப்பதற்காகவும் (2) அதிகப் பணவீக்கம் அல்லது பணவாட்டத்தில் இருந்து விடுபட்டு வளர்ந்து வரும், உயர்வேலைவாய்ப்புப் பொருளாதாரத்தை பராமரிப்பதற்குப் பங்களிப்பதற்காகவும் வரிவிதிப்பு மற்றும் பொதுச் செலவினங்களை வடிவமைக்கும் செயல்முறையை உள்ளடக்கியது.
- விருப்பமான நிதிக் கொள்கையின் முக்கிய ஆயுதங்கள் (1) மாறுபட்ட பொதுப் பணிகள் மற்றும் பிற செலவுத் திட்டங்கள், (2) மாறுபடும் பரிமாற்ற-செலவுத் திட்டங்கள் மற்றும் (3) சுழற்சி முறையில் மாறுபடும் வரி விகிதங்கள்.
- அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது சட்டப்பூர்வ ஆவணமாகும், இது பெரும்பாலும் சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்படுகிறது, மேலும் தலைமை நிர்வாகி அல்லது ஜனாதிபதியால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.
- ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை (AFS), கட்டுரை 112 இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட ஆவணம், முந்தைய ஆண்டுக்கான மதிப்பீடுகள் மற்றும் செலவுகள் தொடர்பாக இந்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு வருடத்திற்கான மதிப்பிடப்பட்ட வரவுகள் மற்றும் செலவுகளைக் காட்டுகிறது.
- வருவாய் வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது அரசாங்கத்தின் வருவாய் வரவுகள் (வரி வருவாய்கள் மற்றும் பிற வருவாய்கள்) மற்றும் இந்த வருவாய்களின் செலவினங்களைக் கொண்டுள்ளது. வரி வருவாய் என்பது யூனியனால் விதிக்கப்பட்ட வரிகள் மற்றும் பிற கடமைகளின் வருமானத்தை உள்ளடக்கியது.
- அரசியலமைப்பின் 113 வது பிரிவு, வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள இந்திய ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து செலவினங்களின் மதிப்பீடுகள் மற்றும் மக்களவையில் வாக்களிக்கப்பட வேண்டியவை மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் வடிவத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறது.
- அரசாங்கத்தின் மொத்த செலவுக்கும் அதன் மொத்த வரவுகளுக்கும் (கடன் வாங்குவதைத் தவிர்த்து) உள்ள வித்தியாசம் நிதிப் பற்றாக்குறை எனப்படும்.

- இந்தியா மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு இடையே தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரத்துடன் நன்கு வளர்ந்த வரி கட்டமைப்பைக் கொண்டுள்ளது.

ஜிஎஸ்டி (சரக்கு மற்றும் சேவை வரி) இந்தியாவின் மிகப்பெரிய மறைமுக வரி சீர்திருத்தமாகும். ஜிஎஸ்டி என்பது சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளின் விநியோகத்தின் மீதான ஒரே வரி. இது இலக்கு அடிப்படையிலான வரி. ஜிஎஸ்டி மத்திய கலால் சட்டம், சேவை வரி சட்டம், வாட், நுழைவு வரி, ஆக்ட்ரோய் மற்றும் பல போன்ற வரிகளை உள்ளடக்கியது. ஜிஎஸ்டி என்பது நாட்டின் மிகப்பெரிய மறைமுக வரி சீர்திருத்தங்களில் ஒன்றாகும்.

11.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **நிதி இழுவை:** பணவீக்கம் மற்றும் வருவாய் வளர்ச்சி அதிக வரி செலுத்துவோரை அதிக வரி அடைப்புக்குள் தள்ளும் ஒரு கருத்தாகும்.
- **அரசின் பட்ஜெட்:** இது ஒரு சட்ட ஆவணமாகும், இது பெரும்பாலும் சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்படுகிறது, மேலும் தலைமை நிர்வாகி அல்லது ஜனாதிபதியால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.
- **வருவாய் பட்ஜெட்:** இது அரசாங்கத்தின் வருவாய் ரசீதுகள் (வரி மற்றும் பிற ஆதாரங்களின் வருவாய்) மற்றும் அதன் செலவினங்களைக் கொண்டுள்ளது. வருவாய் ரசீதுகள் வரி மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய் என பிரிக்கப்படுகின்றன.

11.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. குறுகிய கால மற்றும் நீண்ட கால நிதிக் கொள்கை என்றால் என்ன?
2. நிதிப் பற்றாக்குறையின் கூறுகளைக் குறிப்பிடவும்.
3. 2017 இல் இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஜிஎஸ்டியின் முக்கியத்துவம் குறித்து ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. இந்தியாவின் நிதிக் கொள்கையின் முக்கியத்துவத்தை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
2. 'நிதிப் பற்றாக்குறை பணவீக்கத்திற்கு வழிவகுக்காது.' நீங்கள் இதற்கு உடன்படுகிறீர்களா? உங்கள் பதிலுக்கான காரணங்களைக் கூறுங்கள்."

3. இந்திய வரிவிதிப்பு முறையில் தொடங்கப்பட்ட பல சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.

குறிப்பு

11.8 மேலும் படிக்க

வான் டென் பெர்க், ஹென்ட்ரிக். 2001 பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு. ஓஹியோ: மெக்ரா-ஹில்.

வெயில், டேவிட் என். 2004. பொருளாதார வளர்ச்சி. லண்டன்: அடிசன் வெஸ்லி.

சௌபோடினா, டாட்டியானா பி. 2004. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அப்பால்: நிலையான வளர்ச்சிக்கான ஒரு அறிமுகம். வாஷிங்டன்: உலக வங்கி.

திங்கன், எம்எல் 1985. வளர்ச்சி மற்றும் திட்டமிடலின் பொருளாதாரம். டெல்லி: விருந்தா பப்ளிகேஷன்ஸ்.

மன்கர், விஜி 1995. பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் திட்டமிடல். டெல்லி: நியூ ஏஜ் இன்டர்நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ்.

டெய்லர், எட்வர்ட் ஜே மற்றும் டிராவிஸ் ஜே லிபர்ட். 2015 வளர்ச்சி பொருளாதாரத்தின் அத்தியாவசியங்கள். கலிபோர்னியா: கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழக அச்சகம்.

ரே, தேப்ராஜ். 1998 வளர்ச்சி பொருளாதாரம். நியூ ஜெர்சி: பிரின்ஸ்டன் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.

குறிப்பு

பிளாக்-IV

சர்வதேச பொருளாதாரம் மற்றும் அமைப்புகள்

யூனிட் 12 இன்டர்நேஷனல் பொருளாதாரம் ஒத்துழைப்பு

கட்டமைப்பு

12.0 முன்னுரை

குறிப்பு

இந்தப் புத்தகம் முழுவதும், வளர்ச்சி, பொருளாதார மேம்பாடு, வளர்ச்சிக்கான கொள்கை மற்றும் தேசிய அளவில் இந்தக் கொள்கைகளின் மேம்பாடு போன்ற கருத்துகளைப் பற்றி நீங்கள் கற்றுக்கொண்டீர்கள். ஆனால் நாம் வாழும் பின்நவீனத்துவ உலகம் உலகையே உலக கிராமம் என்று பலர் குறிப்பிடும் உலகத்தை உருவாக்கியுள்ளது. உலகளாவிய ஒத்துழைப்பிற்கான இந்த முயற்சியின் வேரை இரண்டாம் உலகப் போரில் காணலாம், இது ஒரு குறிப்பிட்ட சித்தாந்தத்தின் உயிர் இழப்பு மற்றும் தோல்வியை மட்டுமல்ல, உலகெங்கிலும் உள்ள பொருளாதாரங்களின் பெரும் அழிவையும் விளைவித்தது. போரின் நேர்மறையான படிப்பினைகளில் ஒன்று சர்வதேச ஒத்துழைப்பை அதிகரித்தது, அதில் முக்கிய முகம் ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஆகும். உள்நாட்டின் வளர்ச்சியில் வெற்றிபெற, மற்ற நாடுகளுடன் ஈடுபடுவது முக்கியம் என்பதை நாடுகள் உணர்ந்துள்ளன. சர்வதேச பொருளாதார ஒத்துழைப்பு, உலகத்துடன் இணைந்து பல நாடுகளின் நலன்களுக்கு சேவை செய்யும் கொள்கைகளை உருவாக்க குழுக்களை உருவாக்க நாடுகளுக்கு உதவுகிறது. ஒத்துழைப்பின் பகுதிகள் கொள்கை உருவாக்கம், நிதி உதவி, பொதுவான சந்தைகள், பேச்சுவார்த்தை முனைகளை உருவாக்குதல், அறிவு மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் பரிமாற்றம் மற்றும் பலவற்றின் அடிப்படையில் இருக்கலாம். இந்த பிரிவில், நீங்கள் நான்கு முக்கியமான சர்வதேச பொருளாதார சங்கங்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள்: பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான அமைப்பு (OECD), தெற்காசிய பிராந்திய ஒத்துழைப்பு சங்கம் (SAARC), யூரேசிய பொருளாதார ஒன்றியம் (EEU) மற்றும் பிரேசில், ரஷ்யாவின் மன்றம், இந்தியா, சீனா மற்றும் தென்னாப்பிரிக்கா (பிரிக்ஸ்).

12.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- OECD இன் தோற்றத்தை நினைவுபடுத்தவும்
- OECD இன் நிறுவன கட்டமைப்பை விளக்குங்கள்
- சார்க் உருவாவதற்கு காரணமான காரணிகள் மற்றும் அதன் நோக்கங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்
- சார்க்கின் நிறுவன அமைப்பு மற்றும் விரிவாக்கத்தை விவரிக்கவும்
- EEU இன் தோற்றம் மற்றும் நிறுவன கட்டமைப்பை விளக்கவும்

- BRICS இன் தோற்றம் மற்றும் நோக்கங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்

12.2 OECD

பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான அமைப்பு (OECD) என்பது சிறந்த வாழ்க்கைக்கான சிறந்த கொள்கைகளை உருவாக்க வேலை செய்யும் ஒரு சர்வதேச அமைப்பாகும். அனைவருக்கும் செழிப்பு, சமத்துவம், வாய்ப்பு மற்றும் நல்வாழ்வை வளர்க்கும் கொள்கைகளை வடிவமைப்பதே அவர்களின் குறிக்கோள். இது நாளைய உலகத்தை சிறப்பாக தயார்படுத்த கிட்டத்தட்ட 60 வருட அனுபவத்தையும் நுண்ணறிவையும் பெறுகிறது. தற்போது உலகம் முழுவதிலும் இருந்து 37 நாடுகள் உறுப்பினர் நாடுகளாக உள்ளன. அரசாங்கங்கள், கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மற்றும் குடிமக்களுடன் சேர்ந்து, இது சான்றுகள் அடிப்படையிலான சர்வதேச தரங்களை நிறுவுதல் மற்றும் சமூக, பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சவால்களுக்கு தீர்வு காண்பதில் செயல்படுகிறது. பொருளாதார செயல்திறனை மேம்படுத்துவது மற்றும் வேலைகளை உருவாக்குவது முதல் வலுவான கல்வியை வளர்ப்பது மற்றும் சர்வதேச வரி ஏய்ப்பை எதிர்த்துப் போராடுவது வரை, தரவு மற்றும் பகுப்பாய்வு, அனுபவங்களின் பரிமாற்றம், சிறந்த நடைமுறைப் பகிர்வு மற்றும் பொதுக் கொள்கைகள் மற்றும் சர்வதேச தரநிலைகள் குறித்த ஆலோசனைகள் ஆகியவற்றுக்கான தனித்துவமான மன்றம் மற்றும் அறிவு மையத்தை இது வழங்குகிறது.

12.2.1 பிறப்பிடம்

1948 இல் ஐரோப்பிய பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கான அமைப்பு (OEEC) உருவாக்கப்பட்டது. இது போரினால் பாதிக்கப்பட்ட ஐரோப்பிய கண்டத்திற்கு உதவ அமெரிக்காவால் நிதியளிக்கப்பட்ட மார்ஷல் திட்டத்தை இயக்குவதாகும். பின்னர் 1960 இல், அமெரிக்காவும் கனடாவும் OEEC உறுப்பினர்களுடன் இணைந்து OECDக்கான மாநாட்டை உருவாக்கி கையெழுத்திட்டன. இது செப்டம்பர் 30, 1961ல் அமலுக்கு வந்தது.

1964 இல் ஜப்பானில் தொடங்கி மற்ற நாடுகள் இணைந்தன. இன்று, உலகெங்கிலும் உள்ள 37 OECD உறுப்பு நாடுகள், பிரச்சனைகளைக் கண்டறிவதற்கும், அவற்றைப் பற்றி விவாதிக்கவும், பகுப்பாய்வு செய்யவும், அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான கொள்கைகளை மேம்படுத்துவதற்கும் ஒருவரையொருவர் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். சாதனைப் பதிவு வியக்க வைக்கிறது. OECD உருவாக்கப்பட்டு ஐந்து தசாப்தங்களில் அதன் தேசியச் செல்வம் கிட்டத்தட்ட மூன்று மடங்காக உயர்ந்துள்ளது, மக்கள் தொகையின்

குறிப்பு

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்படுகிறது. மற்ற OECD நாடுகள் இதேபோன்று, சில சந்தர்ப்பங்களில் இன்னும் அற்புதமான முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளன.

எனவே, சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் உலக அரங்கில் சிறிய வீரர்களாக மட்டுமே இருந்த நாடுகளும் உள்ளன. பிரேசில், இந்தியா மற்றும் சீன மக்கள் குடியரசு புதிய பொருளாதார ஜாம்பவான்களாக உருவெடுத்துள்ளன. அவர்கள் மூவரும், இந்தோனேசியா மற்றும் தென்னாப்பிரிக்காவுடன், அமைப்பின் முக்கிய பங்குதாரர்கள் மற்றும் அதன் பணிக்கு நீடித்த மற்றும் விரிவான முறையில் பங்களிக்கின்றனர். அவர்களுடன் சேர்ந்து, OECD உலக வர்த்தகம் மற்றும் முதலீட்டில் 80% பங்கு வகிக்கும் 39 நாடுகளை அதன் அட்டவணையில் கொண்டு வருகிறது, இது உலகப் பொருளாதாரம் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை எதிர்கொள்வதில் முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளது.

12.2.2 நிறுவன அமைப்பு

OECD கவுன்சில் என்பது அமைப்பின் முடிவெடுக்கும் அமைப்பாகும். இது உறுப்பு நாடுகள் மற்றும் ஐரோப்பிய ஆணையத்தின் தூதர்களைக் கொண்டது மற்றும் பொதுச்செயலாளரால் தலைமை தாங்கப்படுகிறது. அமைப்பின் முக்கியப் பணிகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும், கவலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் மற்றும் ஒருமித்த முடிவுகளை எடுக்கவும் இது தொடர்ந்து கூடுகிறது. வருடத்திற்கு ஒருமுறை, OECD கவுன்சில், அமைச்சர்கள் கவுன்சில் கூட்டத்திற்கு கூடுகிறது, இது உறுப்பு நாடுகளின் அரசாங்கத் தலைவர்கள், பொருளாதாரம், வர்த்தகம் மற்றும் வெளியுறவு அமைச்சர்களை ஒன்றிணைத்து, பணிக்கான முன்னுரிமைகளை கண்காணிக்கவும் அமைக்கவும், உலகளாவிய பொருளாதார மற்றும் வர்த்தக சூழலை விவாதிக்கவும், மேலும் மேலும் ஆராயவும். பட்ஜெட் அல்லது சேர்க்கை செயல்முறை போன்ற சிக்கல்கள்.

குழுக்கள்.

OECD 300 க்கும் மேற்பட்ட குழுக்கள், நிபுணர் மற்றும் பணிக்குழு மூலம் செயல்படுகிறது கள் கொள்கை உருவாக்கத்தின் கிட்டத்தட்ட அனைத்து பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியது. குழுக்கள் தீர்வுகளை முன்மொழிகின்றன, தரவு மற்றும் கொள்கை வெற்றிகளை மதிப்பிடுகின்றன மற்றும் உறுப்பு நாடுகளிடையே கொள்கை நடவடிக்கைகளை மதிப்பாய்வு செய்கின்றன. கல்வி, நிதி, வர்த்தகம், சுற்றுச்சூழல், மேம்பாடு மற்றும் நாட்டு அளவிலான நிபுணர்களுடன் தொடர்புகொள்வது போன்ற அரசாங்க அமைச்சகங்களின் அதே பிரச்சினை பகுதிகளை அவை உள்ளடக்குகின்றன. குழு

பங்கேற்பாளர்கள் உறுப்பினர் மற்றும் கூட்டாளர் நாடுகளில் இருந்து வருகிறார்கள், மேலும் மாநில அமைப்புகள், கல்வியாளர்கள், வணிகம் மற்றும் சிவில் சமூகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 40,000 பேர் இந்தக் கூட்டங்களில் பங்கேற்கின்றனர். அனைத்து OECD நாடுகளும் பொதுவான உலகளாவிய விதிகளை வரையறுத்து பின்பற்றும் சில விவாதங்கள் பேச்சுவார்த்தைகளாக உருவாகலாம்.

செயலகம்

OECD செயலகம் OECD இன் பணிகளை மேற்கொள்கிறது. இது பொதுச்செயலாளரால் வழிநடத்தப்படுகிறது மற்றும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மற்றும் வடிவமைப்பாளர்களுடன் பணிபுரியும் இயக்குனரகங்கள் மற்றும் பிரிவுகளால் ஆனது, குழுக்களுடன் நெருக்கமான ஒருங்கிணைப்பில் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் கொள்கை வகுப்பிற்கு வழிகாட்ட உதவும் நுண்ணறிவு மற்றும் நிபுணத்துவத்தை வழங்குகிறது. பொதுச் செயலாளருக்கு இயக்குனரகங்கள் அறிக்கை. செயலகத்தில் 3300 பணியாளர்கள் உள்ளனர் பொருளாதார வல்லுநர்கள், வழக்கறிஞர்கள், விஞ்ஞானிகள், அரசியல் ஆய்வாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள், டிஜிட்டல் வல்லுநர்கள், புள்ளியியல் வல்லுநர்கள் மற்றும் தகவல் தொடர்பு வல்லுநர்கள். OECD ஆனது பெர்லின், மெக்ஸிகோ, டோக்கியோ மற்றும் வாஷிங்டன் DC ஆகிய இடங்களில் மையங்களைக் கொண்டுள்ளது, இவை OECD இன் பொது விவகாரங்கள் மற்றும் தகவல் தொடர்புக் குழுவின் ஒரு பகுதியாகும்.

ஏஞ்சல் குர்ரியா 1 ஜூன் 2006 அன்று OECDயின் பொதுச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் தற்போது தனது மூன்றாவது ஐந்தாண்டு பணியை நிறைவேற்றி வருகிறார். ஏஞ்சல் குர்ரியா, G20, G7 மற்றும் APEC உள்ளிட்ட உலகளாவிய பொருளாதார நிர்வாகக் கட்டமைப்பின் தூணாகவும், சிறந்த வாழ்க்கைக்கான சிறந்த கொள்கைகளை வடிவமைத்து செயல்படுத்துவதில் ஒரு குறிப்பு புள்ளியாகவும் நிறுவனத்தை உறுதியாக நிறுவியுள்ளார்.

12.3 SAARC

தெற்காசிய பிராந்திய ஒத்துழைப்பு சங்கம் (SAARC) அமைப்பது தெற்காசியாவில் பிராந்திய ஒத்துழைப்பின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. இந்த பிராந்தியத்தில் 1980 களின் மிக முக்கியமான வளர்ச்சிகளில் ஒன்றாக இது விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் ஸ்தாபனம் பிராந்திய ஒருங்கிணைப்பு என்ற கருத்தாக்கத்தால் ஆதரிக்கப்படுகிறது, இது 'பல வேறுபட்ட தேசிய அமைப்புகளில் உள்ள அரசியல் நடிகர்கள் தங்கள் விசுவாசம்,

எதிர்பார்ப்புகள் மற்றும் அரசியல் செயல்பாடுகளை ஒரு புதிய பெரிய மையத்தை நோக்கி மாற்றுவதற்கு வற்புறுத்தப்படும் செயல்முறை' என எர்னஸ்ட் ஹாஸ் வரையறுத்துள்ளார். ஏற்கனவே இருக்கும் தேசிய-அரசுகளின் மீதான அதிகார வரம்பைக் கோருங்கள்.' இது ஒரு பிராந்தியத்தின் பல நாடுகளை கூட்டு முடிவெடுக்கும் அமைப்பில் இணைக்கும் ஒரு செயல்முறையாகும். ஒருங்கிணைப்பு செயல்முறை பரஸ்பர கடமைகள் மற்றும் பொதுவான நலன்களை அங்கீகரிப்பதைக் குறிக்கிறது என்று ஜோசப் நை கூறினார். சமூக மற்றும் அரசியல் மட்டங்களில் மனித உறவுகள் பொதுவாக மோதலில் உள்ளன.

சர்வதேச உறவுகள் மோதல்களால் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன, இது ஒரு வழக்கமான நிகழ்வாகும். பிணக்குகள் நிலைத்து நிற்கும். மோதலுக்கு நேர்மாறான ஒத்துழைப்பு கூட, பெரும்பாலும் மோதல் சூழ்நிலையில் நன்மைகளைப் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. 'இந்த மோதலின் நிகழ்வு', 'சர்வதேச அமைதி மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கான அனைத்து முயற்சிகளையும் நசுக்கியது - போர் மற்றும் அழிவுக்கு வழிவகுக்கும் தேசிய விரோதங்கள் அல்லது மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வன்முறை வடிவில் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது ... பார்ப்பனியப் போக்குகளால் ஊட்டப்பட்டது.' வளர்ச்சி செயல்முறைகளை நிறுத்துவதற்கு மோதல்கள் பெரும்பாலும் பொறுப்பாகும், இது மக்களின் வறுமைக்கு வழிவகுக்கிறது. எனவே, மோதலுக்கான தீர்வு, அதை ஒத்துழைப்புடன் மாற்றுவதில் உள்ளது. பிராந்திய நிறுவனங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்தில் உள்ள தேசிய-அரசுகளின் மோதல்களைக் குறைக்கவும் ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்தவும் உதவுகின்றன. பிராந்திய ஒருங்கிணைப்பு செயல்முறை பிராந்திய அமைப்புகளின் மூலம் நிறுவன கட்டமைப்பிற்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பு புவியியல், இனம், மொழி, மதம், நாகரிகம், அரசியல்-வரலாற்று அல்லது சமூக-பொருளாதாரம் போன்ற பொதுவான காரணிகளால் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. கூட்டு முயற்சிகளின் வெற்றிக்கான வாய்ப்புகள் அதிகமாக இருக்கும். தெற்காசியப் பகுதியானது சிறிய மாறுபாடுகளுடன் மேற்கூறிய காரணிகளின் பொதுவான தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. தெற்காசியாவில் பிராந்திய ஒத்துழைப்பின் காரணிகளின் பொதுவான தன்மையை விளக்கி பி.ஏ. பிரசாத் எழுதினார்:

புவியியல் வெளிப்படையாக காவியத்தை நோக்கமாகக் கொண்டது பரத காந்தா அல்லது தி ஜம்பு த்வீபம் ஒரு உடல் அமைப்பாக இருக்க வேண்டும். இன-மொழி மற்றும் மத-நாகரீக அடிப்படையில் கூட, இப்பகுதியானது, பிரிக்க முடியாத கலப்புகளின் காரணமாக, மேலாதிக்க தேசத்தின் மொசைக்கை ஏற்படுத்தும் எண்ணற்ற பொதுவான இழைகளைக்

கொண்டுள்ளது. அவற்றின் தனித்துவமான தோற்றம் அல்லது தூய்மையான காப்புரிமைகள் வேறுபடுத்தக்கூடியவை அல்லது பொருள் அல்ல. பின்னிப் பிணைந்த தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் உளவியல் ரீதியாக வருவதற்கு போதுமானதாக இருக்கும் இந்த பிராந்தியத்தின் மக்களை மேலும் ஒருங்கிணைக்க.

இந்த காரணிகள் நீண்ட காலமாக உள்ளன, ஆனால் பிராந்திய சமூக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் ஒத்துழைப்பின் கருத்து சமீபத்திய தோற்றம் ஆகும். தெற்காசியாவில், 1977 ஆம் ஆண்டுதான், அன்றைய பங்களாதேஷ் ஜனாதிபதி ஜியா-உர்-ரஹ்மானால் ஒரு பிராந்திய அமைப்பின் யோசனை முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள பல பிராந்திய அமைப்புகள் ஏற்கனவே தோன்றி திருப்திகரமாக செயல்பட்டு வருகின்றன. 1948 இல் அமைக்கப்பட்ட அமெரிக்க நாடுகளின் அமைப்பு (OAS), 1945 இல் நிறுவப்பட்ட அரபு லீக், 1967 இல் அமைக்கப்பட்ட தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் சங்கம் (ASEAN) மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் (EU) ஆகியவை இதில் அடங்கும். ஐரோப்பிய ஒன்றியம் அதன் தற்போதைய வடிவத்தில் 1993 இல் நிறுவப்பட்டது. இது 1952 இல் உருவாக்கப்பட்ட ஆறு நாடுகளின் ஐரோப்பிய நிலக்கரி மற்றும் எஃகு சமூகத்திலிருந்து உருவானது. இந்த 25 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட தொழிற்சங்கம் அனைத்து பிராந்திய அமைப்புகளிலும் மிகச் சரியானது மற்றும் பயனுள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகளின் சாசனத்தின் பிரிவு 52 பிராந்திய அமைப்புகளுக்கு வழங்குகிறது. சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பைப் பராமரிப்பது தொடர்பான விஷயங்களைக் கையாள்வதற்கான பிராந்திய ஏற்பாடுகள் அல்லது ஏஜென்சிகளின் இருப்பை இது அனுமதிக்கிறது. ' அவர்கள் இணக்கமாக இருந்தால் ஐக்கிய நாடுகளின் நோக்கங்கள் மற்றும் கொள்கைகள். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு நிறுவப்பட்ட சில பிராந்திய அமைப்புகள் இராணுவக் கூட்டணியின் இயல்புடையவை. வடஅட்லாண்டிக் ஒப்பந்த அமைப்பு (நேட்டோ) (1949), தென்கிழக்கு ஆசிய ஒப்பந்த அமைப்பு (சீட்டோ) (1954), அமெரிக்க நாடுகளுக்கிடையேயான பாதுகாப்பு அமைப்பு (1948), ஆஸ்திரேலியா-நியூசிலாந்து-அமெரிக்கா ஒப்பந்தம் (1952), சென்டோ (1959) ஆகியவை இதில் அடங்கும்.) மற்றும் வார்சா ஒப்பந்தம். அனைத்தும், ஆனால் கடைசியாக, அமெரிக்காவால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் பனிப்போரின் சூழலில், கம்யூனிசத்திலிருந்து உறுப்பு நாடுகளைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடன் இருந்தது. மறுபுறம், வார்சா ஒப்பந்தம், 'ஏகாதிபத்திய மற்றும் முதலாளித்துவ' மேற்கு நாடுகளுக்கு எதிராக சோவியத் ஒன்றியத்தின் தலைமையிலான சோசலிச அரசுகளுக்கு பாதுகாப்பை வழங்குவதாகும். தற்காப்பு அமைப்புகளுக்கு கூடுதலாக, பல

செயல்பாட்டு அமைப்புகளும் இப்போது உள்ளன. ஐரோப்பிய ஒன்றியம், ஆசியான், APEC மற்றும் SAARC ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

குறிப்பு

12.3.1 பிறப்பிடம்

தெற்காசிய பிராந்திய ஒத்துழைப்பு சங்கம் (SAARC) டிசம்பர் 1985 இல் டாக்காவில் நடைபெற்ற தெற்காசிய நாடுகளின் ஏழு தலைவர்கள் அல்லது அரசாங்கங்களின் உச்சிமாநாட்டில் நிறுவப்பட்டது. புதிதாகப் பிறந்த பங்களாதேஷின் 'ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் அமைதியைக் கொண்டுவருவதற்கும், நித்திய வறுமை மற்றும் துயரத்தின் மனிதாபிமானமற்ற நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கும்' ஜனாதிபதி ஜியா-உர்-ரஹ்மான் 1977 இல் உடனடி சூழலில் பிராந்திய ஒத்துழைப்பு யோசனையை முன்வைத்தார். பொருளாதாரக் குழப்பத்தின் உள்நாட்டு நிலைமைகளின் நிர்ப்பந்தங்கள் ஜியா-உர்-ரஹ்மானை பொருளாதார ஒத்துழைப்பிற்கான பிராந்திய அமைப்பை பரிந்துரைக்கச் செய்ததாக வாதிடப்பட்டது. லெப்டினன்ட் கர்னல் கே. எஸ். ராமநாதன் (ஓய்வு) கருத்துப்படி, 'ஒருவேளை அவரது தர்க்கத்தில் இணைந்தது மற்ற சிறிய நாடுகளும் பாகிஸ்தானும் மேலே வளையம் அமைக்கின்றன, மேலும் சிர்லங்கா கீழே, சிறந்த பேரம் பேசும் வலிமையையும் தார்மீக நியாயத்தையும் உறுதி செய்யும். பிராந்தியத்தின் இரண்டு முக்கிய நடிகர்களான இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் ஆரம்பத்தில் சேர தயக்கம் காட்டின. ஜியாவின் முன்மொழிவை இலங்கை, நேபாளம், பூட்டான் மற்றும் மாலத்தீவுகள் தயாராக ஏற்றுக்கொண்டன. எவ்வாறாயினும், இந்தியா முக்கிய பங்கு வகிக்கும் ஒரு சங்கம் தனக்கு விருப்பமில்லை என்று பாகிஸ்தான் கருதியது. எவ்வாறாயினும், இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் தங்கள் பரஸ்பர பிரச்சினைகளிலிருந்து மீண்டு, விரைவில் சார்க் உறுப்பினர்களாக மாற முடிவு செய்தன.

இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், நேபாளம், பூட்டான், இலங்கை மற்றும் மாலத்தீவு ஆகிய நாடுகள் சார்க் அமைப்பின் ஏழு அசல் உறுப்பினர்கள். 1968ஆம் ஆண்டு தெற்காசியாவைப் பற்றி குன்னர் மிர்டால் கூறியிருந்தார், 'தெற்காசிய நாடுகளின் அடிப்படைப் பொருளாதார நிலைகளில் ஒற்றுமை உள்ளது. எல்லோரும் மிகவும் ஏழைகள், பொதுவாக, பெரியவர்கள் ஏழைகள் … அனைவரும் நீண்ட கால தேக்க நிலையை அனுபவித்து வருகின்றனர்… மேலும் வெகுஜனங்களின் வாழ்க்கை நிலைகள் இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்பு இருந்ததை விட இன்று குறைவாகவோ அல்லது கணிசமாக உயர்ந்தோ இல்லை.' இந்த துரதிர்ஷ்டவசமான நிலைமை பெரும்பாலும் மாறாமல் உள்ளது, இருப்பினும் பொருளாதார

தாராளமயமாக்கலுடன், 1991 இல் இருந்து எதிர்காலம் பிரகாசமாக இருப்பதாக தோன்றுகிறது. 1994 இல், 173 நாடுகளை உள்ளடக்கிய மனித வளர்ச்சிக் குறியீட்டின்படி, மனித வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் இந்தியா 135 வது இடத்திலும், பாகிஸ்தான் 132 வது இடத்திலும் இருந்தன. 2019 இல் வெளியிடப்பட்ட மனித மேம்பாட்டுக் குறியீட்டில், 189 நாடுகளில் இந்தியா 129 வது இடத்தைப் பிடித்தது. பிராந்திய அளவில் ஒத்துழைப்பு வறுமை ஒழிப்பு போன்ற துறைகளில் நீண்ட தூரம் செல்ல முடியும் என்பதை உணர்தல் அதிகரித்து வருகிறது. தாராளமயமாக்கலுக்குப் பிறகும் ஒத்துழைப்பின் பற்றாக்குறை பொருளாதார துயரத்தை நிலைநிறுத்தலாம்.

1977 ஆம் ஆண்டு இந்தியா, பாகிஸ்தான், நேபாளம் மற்றும் இலங்கையில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட போது சார்க் அமைப்பின் யோசனையை முன்வைத்த அப்போதைய ஜனாதிபதி ஜியா-உர்-ரஹ்மானால் ஈர்க்கப்பட்டு, வங்காளதேச அரசு 'தெற்காசியாவில் பிராந்திய ஒத்துழைப்பு' என்ற தலைப்பில் ஒரு வேலை அறிக்கையை விநியோகித்தது. பொருளாதார, தொழில்நுட்ப, அறிவியல், சமூக, கலாச்சார மற்றும் கல்வித் துறைகளில் பிராந்திய ஒத்துழைப்பு. இது 1980 இல் விநியோகிக்கப்பட்டது மற்றும் வெளியுறவு செயலாளர் மட்டத்தில் கூட்டங்கள் பிராந்திய ஒத்துழைப்பின் வாய்ப்புகளை ஆராய வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது. 1977 முதல் 1981 வரை ஆலோசனை மற்றும் ஆயத்த பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மே 1980 இல் ஜனாதிபதி ரெஹ்மானால் இந்த முன்மொழிவு முறைப்படி சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்கங்களுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1981 ஏப்ரலில் கொழும்பில் வெளியுறவுச் செயலாளர்களின் முதல் கூட்டம் நடைபெற்றது. அதைத் தொடர்ந்து மற்ற தலைநகரங்களில் இதுபோன்ற மேலும் ஆறு சந்திப்புகள் நடந்தன. ஏழு நாடுகளின் வெளியுறவு அமைச்சர்களும் டாக்கா உச்சி மாநாட்டிற்கு முன் பல சந்திப்புகளை நடத்தினர்.

1983ல் புதுதில்லியில் நடந்த வெளியுறவு அமைச்சர்கள் கூட்டத்தில் ஒருங்கிணைந்த செயல் திட்டம் (IPA) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த திட்டம் புது தில்லி பிரகடனத்தின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது. டாக்கா உச்சிமாநாட்டிற்கு (1985) வழிவகுத்த பேச்சுவார்த்தைகளின் போது, சார்க் நாடுகளின் இறையாண்மை சமத்துவம், பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டின் அடிப்படையில் பாதுகாப்பு மற்றும் ஒவ்வொருவரின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடாதது ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அதிக பிராந்திய ஒத்துழைப்பை தீவிரமாக முயற்சிக்கும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. மற்றவை. பொருளாதாரம், சமூகம் மற்றும் கலாச்சாரத் துறைகளில் ஒத்துழைப்பு வளர வாய்ப்புள்ளது. ஆரம்பத்தில், பிராந்திய ஒத்துழைப்பின் பதினொரு பகுதிகள் அடையாளம் காணப்பட்டன. அவை: தொலைத்தொடர்பு,

வானிலை, போக்குவரத்து, கப்பல் போக்குவரத்து, சுற்றுலா, விவசாய ஆராய்ச்சி, கூட்டு முயற்சிகள், சந்தை மேம்பாடு, அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பு, கல்வி ஒத்துழைப்பு மற்றும் கலாச்சாரம் ஒத்துழைப்பு இந்தப் பகுதிகள் ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவதற்கும் பிராந்திய ஒற்றுமையைத் தேடுவதற்கும் மிகவும் பரந்தவையாக இருந்தன.

ஜூலை 1984 இல் மாலே மற்றும் மே 1985 இல் திம்புவில் நடைபெற்ற வெளியுறவு அமைச்சர்கள் கூட்டங்களில் சார்க் தொடங்குவதற்கான மண்வெட்டி வேலைகள் (1983 இல் புது தில்லி வெளியுறவு அமைச்சர்களின் கூட்டத்திற்குப் பிறகு) முடிக்கப்பட்டன. 1985 டிசம்பர் 7-8 தேதிகளில் டாக்காவில் ஏழு தெற்காசிய நாடுகளின் உச்சி மாநாட்டை நடத்த முடிவு செய்யப்பட்டது. உச்சிமாநாட்டிற்கு வங்கதேச அதிபர் ஜெனரல் எச். எம். எர்ஷாத் தலைமை தாங்கினார். இந்தியாவின் பிரதிநிதியாக அப்போதைய பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி இருந்தார். டாக்கா உச்சி மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட மற்ற நாடுகளின் தலைவர்களில் ஜனாதிபதி (ஜெனரல்) ஆகியோர் அடங்குவர். பாகிஸ்தானின் ஜியா-உல்-ஹக், இலங்கையின் ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜெயவர்தன, நேபாளம் மற்றும் பூட்டான் மன்னர்கள் மற்றும் ஜனாதிபதி மாலத்தீவைச் சேர்ந்த எம். அப்துல் கயூம். டாக்கா உச்சி மாநாடு மிகவும் சுமூகமான சூழலில் நடைபெற்றது. பதட்டங்கள் மற்றும் இருதரப்பு மோதல்கள் இருந்தபோதிலும், சார்க் அமைப்பிலும் பிராந்திய ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவதிலும் மறைந்த திருமதி இந்திரா காந்தி மற்றும் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி ஆகியோரின் பங்கை இலங்கையின் ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனே பாராட்டினார். ஜெயவர்த்தனே ராஜீவ் காந்தியை சங்கத்தை வழிநடத்த வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கும் அளவிற்கு சென்றார். தெற்காசிய பிராந்திய ஒத்துழைப்பு கூட்டமைப்பின் (SAARC) 10-புள்ளி சாசனம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது மற்றும் சார்க் முறைப்படி தொடங்கப்பட்டது.

சார்க் மன்றத்தில் இருதரப்பு பிரச்சினைகள் அல்லது சர்ச்சைகள் எழுப்பப்படவோ விவாதிக்கவோ கூடாது என்று முடிவு செய்யப்பட்டு, சாசனத்தில் இணைக்கப்பட்டது. இரண்டாவதாக, அமைப்பின் நிரந்தர செயலகத்தை நிறுவ ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அதன் விவரங்கள் வெளியுறவு அமைச்சர்களால் வகுக்கப்பட வேண்டும். செயலகம் தற்காலிகமாக டாக்காவில் அமைந்துள்ளது மற்றும் திரு அப்துல் ஹசன் சார்க் பொதுச்செயலாளராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். வெளியுறவு அமைச்சர்கள் பின்னர் காத்மாண்டுவில் (நேபாளம்) நிரந்தர செயலகத்தை நிறுவ முடிவு செய்தனர், அது இப்போது செயல்படுகிறது.

சார்க்கின் குறிக்கோள்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள்

தெற்காசிய பிராந்திய ஒத்துழைப்பு சங்கத்தின் (SAARC) சாசனம், அமைப்பின் பின்வரும் முக்கிய நோக்கங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளது: (அ) தெற்காசிய நாடுகளில் உள்ள மக்களின் நலனை மேம்படுத்துதல் மற்றும் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துதல்; (ஆ) பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக முன்னேற்றம் மற்றும் கலாச்சார வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துதல்; (c) கூட்டுத் தன்னம்பிக்கையை ஊக்குவித்தல் மற்றும் வலுப்படுத்துதல்; (ஈ) பரஸ்பர நம்பிக்கை, புரிதல் மற்றும் ஒருவர் மற்றவரின் பிரச்சினைகளைப் பாராட்டுதல் ஆகியவற்றிற்கு பங்களித்தல்; (e) பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார, தொழில்நுட்ப மற்றும் அறிவியல் துறைகளில் பரஸ்பர உதவியை மேம்படுத்துதல்; (f) மற்ற வளரும் நாடுகளுடன் ஒத்துழைப்பை வலுப்படுத்துதல்; (g) சர்வதேச அரங்கில் தங்களுக்குள் ஒத்துழைப்பை வலுப்படுத்துதல்; மற்றும் (h) பிற பிராந்திய மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகளுடன் ஒத்துழைக்க.

சார்க்கின் கொள்கைகள், அதன் சாசனத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன: (i) சார்க் மூலம் பிராந்திய ஒத்துழைப்பு இறையாண்மை சமத்துவம், பிராந்திய ஒருமைப்பாடு, அரசியல் சுதந்திரம், பிற மாநிலங்களின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடாமை மற்றும் பரஸ்பர நன்மை ஆகிய கொள்கைகளுக்கு பரஸ்பர மரியாதை அடிப்படையில் அமையும். ; (ii) அத்தகைய ஒத்துழைப்பு இருதரப்பு மற்றும் பலதரப்பு ஒத்துழைப்புக்கு மாற்றாக இருக்காது, ஆனால் அவற்றை பூர்த்தி செய்யும்; மற்றும் (iii) அத்தகைய ஒத்துழைப்பு இருதரப்பு மற்றும் பலதரப்பு கடமைகளுக்கு முரணாக இருக்காது. இதனால், பிராந்திய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் வலியுறுத்தப்படுகிறது இருதரப்பு அல்லது பலதரப்பு கடமைகளில் குறுக்கீடு, மற்றும் இறையாண்மை சமத்துவத்தை புறக்கணிக்காமல் அல்லது அதன் அனைத்து உறுப்பினர்களின் பிராந்திய ஒருமைப்பாடு மற்றும் சுதந்திரத்தை சவால் செய்யாமல்.

12.3.2 நிறுவன அமைப்பு

சார்க்கின் நிறுவன அமைப்பு அல்லது நிறுவன கட்டமைப்பானது அனைத்து உறுப்பு நாடுகளின் மாநில தலைவர்கள் அல்லது அரசாங்கங்கள், வெளியுறவு அமைச்சர்கள் மற்றும் வெளியுறவு செயலாளர்களின் நேரடி ஈடுபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது. குறைந்த மட்டத்தில், திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கும், அவற்றின் அனைத்து நிதி மற்றும் நிர்வாகத் தாக்கங்களோடு ஒத்துழைக்கும் பகுதிகளைத் தீர்மானிப்பதற்கும் பல தொழில்நுட்பக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தொழில்நுட்பக் குழுக்கள்

பல்வேறு உறுப்பு நாடுகளைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் மற்றும் நிபுணர்களைக் கொண்டவை. அவர்கள் தங்களுடைய அறிக்கைகளை நிலைக்குழுக்களிடம் சமர்ப்பிக்கிறார்கள். அடுத்ததாக, வெளியுறவுச் செயலர்களின் நிலைக்குழு உள்ளது. இது வருடத்திற்கு ஒரு முறையாவது கூடுகிறது; ஆனால் அடிக்கடி சந்திக்கலாம். நிலைக்குழு ஒருங்கிணைப்பைக் கண்காணிக்கிறது, வளங்களைத் திரட்டுகிறது மற்றும் வெளியுறவு அமைச்சர்கள் மற்றும் உச்சிமாநாட்டின் ஒத்துழைப்பின் புதிய பகுதிகளை அடையாளம் காட்டுகிறது. இது அனைத்து தொழில்நுட்பக் குழுக்களின் பணிகளையும் மதிப்பாய்வு செய்து, அவர்களின் அறிக்கைகளைப் பெற்று அவற்றைப் பரிசீலிக்கிறது. தொழில்நுட்பக் குழுக்களின் திறம்பட செயல்படுவதற்கான வழிகாட்டுதல்களை இது வழங்குகிறது.

அடுத்து, வெளியுறவு அமைச்சர்கள் மந்திரி சபை அல்லது வெளியுறவு மந்திரி மாநாட்டை உருவாக்குகிறார்கள். இது பொதுவாக வருடத்திற்கு இரண்டு முறை கூடுகிறது, இருப்பினும் வருடத்திற்கு ஒரு கூட்டமாவது கட்டாயம். இது பிராந்திய ஒத்துழைப்பின் முன்னேற்றத்தை மதிப்பாய்வு செய்கிறது மற்றும் நிலைக்குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கு அரசியல் அங்கீகாரத்தை வழங்குகிறது.

வெளியுறவு அமைச்சர்கள் உச்சிமாநாட்டிற்கான நிகழ்ச்சி நிரலைத் தயாரித்து, அவர்களின் வருடாந்திர உச்சிமாநாட்டில் மாநிலத் தலைவர்கள் அல்லது அரசாங்கங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் மற்றும் அறிவிப்புகளை இறுதி செய்கிறார்கள். கடைசியாக, மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் மாநில தலைவர்கள் அல்லது அரசாங்கங்களின் வருடாந்திர உச்சிமாநாடுகள் உள்ளன. உச்சிமாநாடுகள் வெவ்வேறு நாடுகளில் நடத்தப்படுகின்றன, மேலும் அவை வெளியுறவு அமைச்சர்களின் அறிக்கைகளை கருத்தில் கொள்கின்றன. தெற்காசிய பிராந்திய ஒத்துழைப்பின் மிக உயர்ந்த மன்றம் என்பதால் உச்சிமாநாடுகளுக்கு அரசியல் முக்கியத்துவம் உண்டு. நிதி ஆதாரங்கள் உறுப்பு நாடுகளால் வழங்கப்படுகின்றன.

பனிப்போர் முடிவுக்கு வந்த பிறகு, உலகம் எதிர்கொள்ளும் மிக முக்கியமான பிரச்சனை வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சியின்மை. எனவே, கிழக்கு-மேற்கு பிளவு பணக்கார மற்றும் வளர்ந்த வடக்கு மற்றும் ஏழை மற்றும் வளரும் தெற்கு இடையேயான பிளவுகளால் மாற்றப்பட்டுள்ளது. தெற்காசியா வளரும் தெற்கின் ஒரு முக்கியமான பகுதி. பிரசாத் சரியாக முடிப்பது போல், 'பனிப்போர் மோதல் இயக்கவியலை அடுத்து பிராந்திய ஒத்துழைப்பு என்ற கருத்து இப்போது செழித்து வருகிறது.' தெற்காசியாவில் ஒத்துழைப்புடன் பிராந்தியத்தின் மதிப்பைக் கையாள்வதில், நான்சி ஜெட்லி கூறுகிறார்:

'தெற்காசிய பிராந்திய ஒத்துழைப்பு சங்கம் (சார்க்), கூட்டுறவு பொருளாதார வளர்ச்சியின் நேர்மறையான கட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்கு எஞ்சியிருக்கும் தப்பெண்ணங்கள் மற்றும் அவநம்பிக்கையை விட முதல் பிராந்திய முயற்சியைக் குறித்தது. தெற்காசிய மக்களின் நலனை மேம்படுத்துவதற்கு.' தெற்காசியாவை விட உலகில் வேறு எந்த பிராந்தியமும் வளர்ச்சியடையவில்லை, மேலும் வறுமை மற்றும் வெடிக்கும் மக்கள் தொகை எதுவும் இல்லை. அதே நேரத்தில், புவியியல், நாகரிகம் மற்றும் இன-மொழி சார்ந்த இணைப்புகளின் அடிப்படையில் வேறு எந்தப் பகுதியும் ஒப்பிடக்கூடிய பொதுவான தன்மையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இருப்பினும், தெற்காசியா பிராந்திய நிறுவனங்களில் கடைசியாக இருந்தது

பிராந்திய பொருளாதார ஒத்துழைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்தது. எவ்வாறாயினும், சார்க்கில் இருதரப்பு பிரச்சினைகளை விவாதிப்பதை தடைசெய்யும் சார்க் சாசனத்திற்கு பாகிஸ்தான் கட்டுப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவது கடினமாக இருப்பதால், இந்த தாமதமான முயற்சி கூட தடுமாறி வருவதாகத் தெரிகிறது, அல்லது பேராசிரியர் சாந்தி ஸ்வரூப் சொல்வது போல், அடிக்கடி 'சமரசம் செய்ய முடியாத தேசியவாத ஈகோக்களை' சமரசம் செய்வது. இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான். ஆயினும்கூட, நிறைய எதிர்பார்ப்புகள் உள்ளன மற்றும் தெற்காசிய நாடுகள் தங்களின் தப்பெண்ணங்களைக் கடந்து, பிராந்தியத்தின் செழுமைக்காக ஒன்றிணைந்து செயல்படும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது.

12.3.3 சார்க் விரிவாக்கம்

1977 இல் தெற்காசியாவிற்கான ஒரு பிராந்திய அமைப்பின் சாத்தியக்கூறுகளை ஆராயும் நேரத்தில், சார்க், ஈரான், ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் மியான்மர் (பர்மா) ஆகிய ஏழு நாடுகளை உள்ளடக்கியதாக ஒரு ஆலோசனை முன்வைக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், சார்க் அமைப்பைத் திட்டமிடுவதற்கும் அமைப்பதற்கும் செலவிடப்பட்ட எட்டு ஆண்டுகளில், கருத்து இந்தியா, பாகிஸ்தான், நேபாளம், பூட்டான், பங்களாதேஷ், இலங்கை மற்றும் மாலத்தீவுகளை மையமாகக் கொண்டது. 1985 இல் சார்க் அமைப்பு முறையான ஸ்தாபனத்திற்குப் பிறகு, ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் மியான்மர் ஆகியவை சங்கத்தில் சேர ஒலித்தன. அப்போதைய (சோவியத் சார்பு) நஜிபுல்லா அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாகவும், பாகிஸ்தானின் இந்திய-விரோத அணுகுமுறைக்கு எதிர் சமநிலையாகவும், ஆப்கானிஸ்தான் சார்க் அமைப்பில் இணைவதற்கு இந்தியா ஆதரவாக இருந்தது.

குறிப்பு

நஜிப்பின் ஆப்கானிஸ்தான் சார்க் அமைப்பில் இணைந்தது குறித்து பாகிஸ்தான் வெளிப்படையாக மகிழ்ச்சியடையவில்லை. புதிய உறுப்பினர்களை சேர்ப்பதற்கான அளவுகோல்கள் இன்னும் உருவாக்கப்படவில்லை என்று அது கூறியது. இரு நாடுகளின் பதில் சாதகமாக இல்லை. அந்த நேரத்தில் ஆப்கானிஸ்தான் சோவியத் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது மற்றும் மியான்மரில் ஜனநாயக ஆட்சி முறைக்கு சாதகமாக இல்லாத அரசாங்கம் இருந்தது.

1996 ஆம் ஆண்டு, தேவகவுடா அரசில் அப்போதைய இந்திய வெளியுறவுத்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு ஐ.கே. குஜ்ரால், கிழக்கில் மியான்மரையும், ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் மத்திய ஆசியக் குடியரசுகளையும் அமைப்பில் சேர அழைப்பதன் மூலம் சார்க் விரிவாக்கத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தார். 1997ல் குஜ்ரால் பிரதமரானார். இவ்வளவு பெரிய அளவில் அமைப்பை விரிவுபடுத்துவது எளிதல்ல. 1996 இல் ஆப்கானிஸ்தான் உள்நாட்டுப் போரில் மிகவும் ஆழமாக ஈடுபட்டது, மேலும் அந்த நாடு சார்க் அழைப்புக்கு பதிலளிக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது நம்பத்தகாததாக இருக்கும். மத்திய ஆசியாவில் உள்ள பழைய சோவியத் குடியரசுகளுக்கும், ஈரானுக்கும் கூட இஸ்லாமிய ஒற்றுமை என்ற யோசனையை விற்க பாகிஸ்தான் முயற்சி செய்து வருகிறது. இதனால், இந்த நாடுகளை சார்க் அமைப்பில் கொண்டு வருவது பாகிஸ்தானின் உத்திக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கலாம். இது இந்தியாவின் தேசிய நலனுக்காக இருக்குமா, பிராந்திய ஒத்துழைப்பு உண்மையில் ஊக்குவிக்கப்படுமா என்பது சந்தேகமே. பேராசிரியர் எஸ்.டி. முனி எழுதினார்:

மூலோபாய ரீதியாக, இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையிலான தெற்காசியாவின் இருதரப்பு பதட்டங்கள் பிராந்திய ஒத்துழைப்பைக் கட்டுப்படுத்தும் குறுகிய துணைக் கண்டத்தில் இருந்து சார்க்கை விடுவிக்கும். மத்திய ஆசிய நாடுகளைச் சேர்ப்பதன் விளைவாக ஓடும் பிராந்திய சமூகத்தின் பெரிய அளவு, தெற்காசிய பிராந்திய அடையாளத்திற்கு எதிராக பாகிஸ்தானின் அடிக்கடி சுயமாகத் திணிக்கப்பட்ட கருத்தியல் நிலைப்பாட்டிற்கு உதவக்கூடும். மத்திய ஆசியாவின் உறுப்புரிமையின் விளைவாக, பல கொந்தளிப்பான பிரச்சினைகள் தெற்காசியாவின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் என்பது உண்மைதான். ஏனென்றால், மத்திய ஆசியா அதன் பலவீனமான அரசு அமைப்பு, வளமான எண்ணெய் மற்றும் கனிம இருப்புக்கள், வளர்ந்து வரும் இஸ்லாமிய அடையாளம் மற்றும் சீனா மற்றும் ரஷ்யாவின் மூலோபாய நெருக்கம் ஆகியவற்றின் காரணமாக முரண்பட்ட மற்றும் சக்திவாய்ந்த சக்திகளுக்கு ஆளாகியுள்ளது.

குறிப்பு

மியான்மரைப் பொறுத்தவரை, தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் சங்கத்தின் (ASEAN) ஆரம்பகால உறுப்பினரை எதிர்பார்த்தது. அது இறுதியில் ஆசியானில் இணைந்தது. ஆப்கானிஸ்தானில் ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டவுடன், சார்க் அமைப்பில் சேர அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. ஆப்கானிஸ்தான் 2006 இல் சார்க் அமைப்பில் இணைந்தது, இதனால் அது எட்டு நாடுகளின் பிராந்திய சங்கமாக மாறியது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. OECDயின் முடிவெடுக்கும் அமைப்பு எது?
2. ஐக்கிய நாடுகளின் சாசனத்தின் எந்தப் பிரிவு பிராந்திய அமைப்புகளுக்கு வழங்குகிறது?
3. சார்க் எப்போது நிறுவப்பட்டது?
4. எந்த நாடு சேர்வது சார்க்கை எட்டு நாடுகளின் பிராந்திய கூட்டமைப்பாக மாற்றியது?

12.4 EEU

EEU என்பது Eurasian Economic Union ஐ குறிக்கிறது. இது ஜனவரி 1, 2015 முதல் அமலுக்கு வந்தது. அகர வரிசைப்படி ஆர்மீனியா, பெலாரஸ், கஜகஸ்தான், கிர்கிஸ் குடியரசு மற்றும் ரஷ்ய கூட்டமைப்பு ஆகிய ஐந்து நாடுகள் உறுப்பினர் நாடுகளாக உள்ளன.

12.4.1 பிறப்பிடம்

EEU இன் தோற்றம் 2000 ஆம் ஆண்டில் யூரேசிய பொருளாதார சமூகத்தை உருவாக்கியது. அப்போது பெலாரஸ், கஜகஸ்தான், கிரிகிஸ்தான், ரஷ்யா மற்றும் தஜிகிஸ்தான் ஆகிய ஆறு மாநிலங்களைக் கொண்டிருந்தது. உஸ்பெகிஸ்தான் ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு உறுப்பினராக இருந்தது. பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 2010 இல், ரஷ்ய, கஜகஸ்தான் மற்றும் பெலாரஸ் ஆகிய மூன்று முக்கிய உறுப்பு நாடுகளும் யூரேசிய சுங்க ஒன்றியத்தை உருவாக்கி, 2012 இல் யூரேசிய பொருளாதார வெளி அல்லது ஒரு பொருளாதார இடத்தை உருவாக்கியது. பின்னர் மே 2014 இல், பெலாரஸ், கஜகஸ்தான் மற்றும் ரஷ்யா மீண்டும் யூரேசிய பொருளாதார ஒன்றியத்தை உருவாக்குவதற்கான ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டன, இதன் பொருள் யூரேசிய பொருளாதார சமூகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறது. இந்த ஒப்பந்தம் அக்டோபர் மாதத்திற்குள் மாநிலங்களின் நாடாளுமன்றங்களில்

குறிப்பு

ஒப்புதல் பெற்று 2015 ஜனவரி 1 முதல் அமலுக்கு வந்தது. ஆர்மீனியா 2014 இல் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதன் மூலம் EEU இல் இணைந்தது மற்றும் 2 ஜனவரி 2015 இல் திறம்பட இணைந்தது. கிர்கிஸ்தான் டிசம்பர் 2014 இல் இதேபோன்ற ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டது, இது ஆகஸ்ட் 2015 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. தஜிகிஸ்தானுடனான பேச்சுவார்த்தைகள் இன்னும் நடைமுறையில் உள்ளன.

12.4.2 நிறுவன அமைப்பு

EEU இன் அமைப்பு ஒரு சந்தை மற்றும் ஒரே வங்கி, நீதிமன்றம் மற்றும் கமிஷன் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரை ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தைப் போன்றது. கமிஷன் மாஸ்கோவிற்கு வெளியே இருக்கும் போது, நீதிமன்றம் மின்ஸ்கில் மற்றும் வங்கி அல்மாட்டியில் அமைந்துள்ளது. ரஷ்ய ஜனாதிபதி விளாடிமிர் புடின் EEU அரசியல் செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கியிருப்பார் என்று பலர் நம்பினாலும், தொழிற்சங்கம் பொருளாதார இயல்புடையது. முக்கிய

கவனம் செலுத்தும் பகுதிகளில் சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளின் இலவச ஓட்டம், மூலதனம் மற்றும் பணியாளர்கள் ஆகியவை அடங்கும். சந்தை 170 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களைக் கொண்டிருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது மற்றும் சுமார் $2.4 டிரில்லியன் உற்பத்தியை உற்பத்தி செய்கிறது.

யூனியனுடன் இணைவதற்கான அடிப்படை செயல்முறையானது பொருளாதார மற்றும் அரசியல் இயல்பின் சில தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. யூனியனின் அனைத்து உறுப்பினர்களும் புதிய தேசிய அரசில் இணைவதற்கு சம்மதிக்க வேண்டும். இது தற்போதுள்ள EEU சட்டத்தை பின்பற்றுவதையும், யூரேசிய ஆணையத்தின் முந்தைய முடிவுகளை செயல்படுத்துவதையும் புதிதாக சேரும் உறுப்பினர் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு உட்பட்டது.

12.5 பிரிக்ஸ்

BRICS என்பது பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா மற்றும் தென்னாப்பிரிக்கா ஆகிய உறுப்பு நாடுகளுக்கு இடையிலான பிராந்திய ஒத்துழைப்பின் சுருக்கமாகும். 'பிஆர்ஐசி' (தென்னாப்பிரிக்கா இல்லாமல்) என்ற சொல் 2003 இல் கோல்ட்மேன் சாக்கின் பொருளாதார வல்லுனரான ஜிம் ஓ நீல் உருவாக்கியதன் மூலம் முக்கியத்துவம் பெற்றது. 2050 ஆம் ஆண்டுக்குள் நான்கு பொருளாதாரங்களும் உலகில் மிகவும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறினர். இந்த பொருளாதாரங்கள் சமீபத்திய ஆண்டுகளில்

உலகில் வேகமாக வளரும் சந்தைகளாக மாறிவிட்டன. அவர்கள் உச்சிமாநாடுகளை நடத்துகிறார்கள் மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் நலன்களை உணர்ந்து செயல்படுகிறார்கள். உறுப்பு நாடுகளின் குறைந்த உழைப்பு மற்றும் உற்பத்திச் செலவுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, பலர் BRICS ஐ வெளிநாட்டு விரிவாக்க வாய்ப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

12.5.1 பிறப்பிடம்

பிரிக்ஸிற்கான துவக்கம், அது BRIC ஆக இருந்தபோது ரஷ்யாவால் தொடங்கப்பட்டது என்று சொல்லலாம். செப்டம்பர் 2006 இல், ரஷ்ய ஜனாதிபதியின் முன்மொழிவின் பேரில், BRIC இன் முதல் மந்திரி கூட்டம் நடைபெற்றது முக்கிய நிகழ்வு. பிரேசில், ரஷ்யா, சீனா ஆகிய நாடுகளின் வெளியுறவு அமைச்சர்களும், இந்திய பாதுகாப்பு அமைச்சரும் ஐ.நா. பலதரப்பு ஒத்துழைப்பைத் தொடங்க யோசனை இருந்தது. ஜூலை 2008, G8 உச்சிமாநாட்டின் விளிம்பில், இந்த நாடுகளின் தலைவர்கள் சந்தித்தனர், இது ஒரு முக்கியமான படியாக அமைந்தது.

முதல் BRIC உச்சி மாநாடு ஜூன் 2009 இல் ரஷ்யாவால் நடத்தப்பட்டது. இங்குதான் BRIC இன் இலக்குகளை விவரிக்கும் கூட்டு ஒத்துழைப்பு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது:

> நமது நாடுகளுக்கிடையே உரையாடல் மற்றும் ஒத்துழைப்பை அதிகரிக்கும், செயலூக்கமான, நடைமுறை, திறந்த மற்றும் வெளிப்படையான வழியில் மேம்படுத்துதல். BRIC நாடுகளின் உரையாடல் மற்றும் ஒத்துழைப்பு வளர்ந்து வரும் சந்தைப் பொருளாதாரங்கள் மற்றும் வளரும் நாடுகளின் பொதுவான நலன்களுக்கு சேவை செய்வதற்கு மட்டுமல்லாமல், நிலையான அமைதி மற்றும் பொதுவான செழிப்பு கொண்ட இணக்கமான உலகத்தை உருவாக்குவதற்கும் உகந்தது.

2010 இல் தான், BRIC ஆனது தென்னாப்பிரிக்காவைச் சேர்த்து விரிவடைந்து அது இன்று அறியப்படும் BRICS ஆக மாறியது.

நோக்கங்கள்

BRICS இன் அனைத்து உறுப்பு நாடுகளும் UN பாதுகாப்பு கவுன்சில், G20, Group-77, APEC, SAARC, MERCOSUR, African Union உட்பட பல சர்வதேச அமைப்புகளின் ஒரு பகுதியாகும். ஆரம்பத்திலிருந்தே பிரிக்ஸ் அமைப்பானது, உறுப்பு நாடுகளின் நலன்களுக்கு ஏற்ப சர்வதேச அரங்கில் நியாயமான நிர்வாகத்தை மேம்படுத்துவதே முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். IMF

ஒதுக்கீட்டு முறையில் கொண்டுவரப்பட்ட சீர்திருத்தம் ஒரு உதாரணம், பின்னர் BRIC ஐ முதல் பத்து பெரிய பங்குதாரர்களில் சேர்த்தது.

உறுப்பு நாடுகளில் ஒத்துழைக்கும் துறைகளில், வர்த்தக மேம்பாடு, எரிசக்தி, கல்வி, அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம், சுகாதாரம், குற்ற கண்டுபிடிப்புகளுக்கு எதிரான போராட்டம் போன்ற பல்வேறு துறைகள் உள்ளன. இன்று இந்த நாடுகளின் மக்கள் நலனுக்காக சர்வதேசம் 30 வெவ்வேறு துறைகளில் செயல்பட்டு வருகிறது.

12.5.2 கட்டமைப்பு

BRICS ஒரு சர்வதேச அமைப்பு அல்ல, ஐந்து நாடுகளுக்கு இடையிலான சர்வதேச ஒத்துழைப்புக்கான வருடாந்திர உச்சிமாநாட்டிற்கான ஒரு மன்றம் என்பதை இங்கே கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். இவை ஜனாதிபதி கூட்டங்கள். BRICS ஆண்டுதோறும் சுமார் 100 கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்கிறது, இதில் மற்ற முக்கிய நிகழ்வுகளுடன் 15 அமைச்சர்கள் கூட்டங்களும் அடங்கும். தலைவர் பதவி ஆண்டுதோறும் பிரிக்ஸ் என்ற சுருக்க வரிசையில் நாட்டிற்கு இடையே சுழற்சி செய்யப்படுகிறது.

2014 Fortaleza உச்சிமாநாட்டில் (பிரேசில்) BRICS இன் ஒரு பகுதியாக இரண்டு புதிய நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டன. முதலாவது, ஷாங்காயை தலைமையிடமாகக் கொண்ட புதிய மேம்பாட்டு வங்கி (NDB) ஆகும். இது பலதரப்பு மேம்பாட்டு வங்கியாகும், இது உறுப்பு நாடுகளில் பொது மற்றும் தனியார் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி திட்டங்களுக்கு பல்வேறு கருவிகள் மூலம் நிதி ஆதரவை வழங்கும். NDB உள்கட்டமைப்பு மற்றும் புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தித் துறையில் 8- பில்லியன் டாலர்களுக்கு மேல் மதிப்புள்ள திட்டங்களுக்கு நிதியளித்துள்ளது. இரண்டாவது நிறுவனம் தற்செயலான இருப்பு ஏற்பாடு (CRA) ஆகும், இது பணம் செலுத்துதலின் உண்மையான அல்லது சாத்தியமான குறுகிய கால அழுத்தங்களின் போது ஆதரவை வழங்குவதன் மூலம் உறுப்பு நாடுகளுக்கு உதவ நிறுவப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

5. EEU இன் முக்கிய கவனம் செலுத்தும் பகுதியைக் குறிப்பிடவும்.
6. பிரிக்ஸ் மாநாடு எப்போது நடைபெறும்?
7. BOP அழுத்தங்களின் போது கடன் வழங்குவதற்கான BRICS நிறுவனத்தின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்.

12.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. OECD கவுன்சில் என்பது அமைப்பின் முடிவெடுக்கும் அமைப்பாகும். இது உறுப்பு நாடுகள் மற்றும் ஐரோப்பிய ஆணையத்தின் தூதர்களைக் கொண்டது மற்றும் பொதுச்செயலாளரால் தலைமை தாங்கப்படுகிறது.
2. ஐக்கிய நாடுகளின் சாசனத்தின் பிரிவு 52 பிராந்திய அமைப்புகளுக்கு வழங்குகிறது.
3. தெற்காசிய பிராந்திய ஒத்துழைப்பு சங்கம் (SAARC) டிசம்பர் 1985 இல் டாக்காவில் நடைபெற்ற தெற்காசிய நாடுகளின் ஏழு தலைவர்கள் அல்லது அரசாங்கங்களின் உச்சிமாநாட்டில் நிறுவப்பட்டது.
4. 2006 இல் ஆப்கானிஸ்தான் சார்க் அமைப்பில் இணைந்தது, அது எட்டு நாடுகளின் பிராந்திய சங்கமாக மாறியது.
5. கவனம் செலுத்தும் முக்கிய பகுதிகள் சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளின் இலவச ஓட்டம், மூலதனம் மற்றும் பணியாளர்கள் ஆகியவை அடங்கும்.
6. ஐந்து நாடுகளுக்கு இடையிலான சர்வதேச ஒத்துழைப்பிற்காக ஆண்டுதோறும் பிரிக்ஸ் உச்சி மாநாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. இவை ஜனாதிபதி கூட்டங்கள்.
7. கன்டிஜென்ட் ரிசர்வ் ஏற்பாடு (சிஆர்ஏ) என்பது பிரிக்ஸ் நிறுவனமாகும், இது பேலன்ஸ் ஆஃப் பேமென்ட்ஸ் உண்மையான அல்லது சாத்தியமான குறுகிய கால அழுத்தங்களின் போது ஆதரவை வழங்குவதன் மூலம் உறுப்பு நாடுகளுக்கு உதவுவதற்காக நிறுவப்பட்டது.

12.7 தொகுப்பு

- பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான அமைப்பு (OECD) என்பது சிறந்த வாழ்க்கைக்கான சிறந்த கொள்கைகளை உருவாக்க வேலை செய்யும் ஒரு சர்வதேச அமைப்பாகும். அனைவருக்கும் செழிப்பு, சமத்துவம், வாய்ப்பு மற்றும் நல்வாழ்வை வளர்க்கும் கொள்கைகளை வடிவமைப்பதே அவர்களின் குறிக்கோள்.
- வருடத்திற்கு ஒருமுறை, OECD கவுன்சில், அமைச்சர்கள் கவுன்சில் கூட்டத்திற்கு கூடுகிறது, இது உறுப்பு நாடுகளின் அரசாங்கத் தலைவர்கள், பொருளாதாரம், வர்த்தகம் மற்றும் வெளியுறவு

அமைச்சர்களை ஒன்றிணைத்து, பணிக்கான முன்னுரிமைகளை கண்காணிக்கவும் அமைக்கவும், உலகளாவிய பொருளாதார மற்றும் வர்த்தக சூழலை விவாதிக்கவும், மேலும் மேலும் ஆராயவும். பட்ஜெட் அல்லது சேர்க்கை செயல்முறை போன்ற சிக்கல்கள்.

- தெற்காசிய பிராந்திய ஒத்துழைப்பு கூட்டமைப்பு (சார்க்) அமைப்பது தெற்காசியாவில் பிராந்திய ஒத்துழைப்பின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது.
- பிராந்திய சமூக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் ஒத்துழைப்பின் கருத்து சமீபத்திய தோற்றம். தெற்காசியாவில், 1977 ஆம் ஆண்டுதான், அன்றைய பங்களாதேஷ் ஜனாதிபதி ஜியா-உர்-ரஹ்மானால் ஒரு பிராந்திய அமைப்பின் யோசனை முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- 1983ல் புதுதில்லியில் நடந்த வெளியுறவு அமைச்சர்கள் கூட்டத்தில் ஒருங்கிணைந்த செயல் திட்டம் (IPA) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த திட்டம் புது தில்லி பிரகடனத்தின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது.
- ஜூலை 1984 இல் மாலே மற்றும் மே 1985 இல் திம்புவில் நடைபெற்ற வெளியுறவு அமைச்சர்கள் கூட்டங்களில் சார்க் தொடங்குவதற்கான மண்வெட்டி வேலைகள் (1983 இல் புது தில்லி வெளியுறவு அமைச்சர்களின் கூட்டத்திற்குப் பிறகு) முடிக்கப்பட்டன. 1985 டிசம்பர் 7-8 தேதிகளில் டாக்காவில் ஏழு தெற்காசிய நாடுகளின் உச்சி மாநாட்டை நடத்த முடிவு செய்யப்பட்டது.
- சார்க்கின் நிறுவன அமைப்பு அல்லது நிறுவன கட்டமைப்பானது அனைத்து உறுப்பு நாடுகளின் மாநில தலைவர்கள் அல்லது அரசாங்கங்கள், வெளியுறவு அமைச்சர்கள் மற்றும் வெளியுறவு செயலாளர்களின் நேரடி ஈடுபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது. குறைந்த மட்டத்தில், பல தொழில்நுட்பக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன திட்டங்களை செயல்படுத்துதல் மற்றும் அவற்றின் அனைத்து நிதி மற்றும் நிர்வாக தாக்கங்களுடன் ஒத்துழைப்பின் பகுதிகளை தீர்மானித்தல்.
- மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் மாநிலத் தலைவர்கள் அல்லது அரசாங்கங்களின் வருடாந்திர உச்சிமாநாடுகள் உள்ளன. உச்சிமாநாடுகள் வெவ்வேறு நாடுகளில் நடத்தப்படுகின்றன, மேலும் அவை வெளியுறவு அமைச்சர்களின் அறிக்கைகளை கருத்தில் கொள்கின்றன.
- EEU என்பது Eurasian Economic Union ஐ குறிக்கிறது. இது ஜனவரி 1, 2015 முதல் அமலுக்கு வந்தது. அகர வரிசைப்படி ஆர்மீனியா, பெலாரஸ்,

கஜகஸ்தான், கிர்கிஸ் குடியரசு மற்றும் ரஷ்ய கூட்டமைப்பு ஆகிய ஐந்து நாடுகள் உறுப்பினர் நாடுகளாக உள்ளன.

- EEU இன் தோற்றம் 2000 ஆம் ஆண்டில் யூரேசிய பொருளாதார சமூகத்தை உருவாக்கியது. அப்போது பெலாரஸ், கஜகஸ்தான், கிரிகிஸ்தான், ரஷ்யா மற்றும் தஜிகிஸ்தான் ஆகிய ஆறு மாநிலங்களைக் கொண்டிருந்தது.
- EEU இன் அமைப்பு ஒரு சந்தை மற்றும் ஒரே வங்கி, நீதிமன்றம் மற்றும் கமிஷன் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரை ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தைப் போன்றது.
- BRICS என்பது பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா மற்றும் தென்னாப்பிரிக்கா ஆகிய உறுப்பு நாடுகளுக்கு இடையிலான பிராந்திய ஒத்துழைப்பின் சுருக்கமாகும்.
- பிரிக்ஸ் ஒரு சர்வதேச அமைப்பு அல்ல, ஐந்து நாடுகளுக்கு இடையிலான சர்வதேச ஒத்துழைப்பிற்கான வருடாந்திர உச்சிமாநாட்டிற்கான ஒரு மன்றம் என்பதை இங்கே கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். இவை ஜனாதிபதி கூட்டங்கள்.
- தலைவர் பதவி ஆண்டுதோறும் பிரிக்ஸ் என்ற சுருக்க வரிசையில் நாட்டிற்கு இடையே சுழற்சி செய்யப்படுகிறது.
- 2014 Fortaleza உச்சிமாநாட்டில் (பிரேசில்) BRICS இன் ஒரு பகுதியாக இரண்டு புதிய நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டன: தேசிய வளர்ச்சி வங்கி மற்றும் தற்செயல் இருப்பு ஏற்பாடு.

12.8 முக்கிய வார்த்தைகள்

பிராந்திய ஒருங்கிணைப்பு: எர்னஸ்ட் ஹாஸ் வரையறுத்துள்ளபடி, இது 'பல வேறுபட்ட தேசிய அமைப்புகளில் உள்ள அரசியல் நடிகர்கள் தங்கள் விசுவாசம், எதிர்பார்ப்புகள் மற்றும் அரசியல் செயல்பாடுகளை ஒரு புதிய பெரிய மையத்தை நோக்கி மாற்ற தூண்டும் செயல்முறையை குறிக்கிறது.

- **உச்சிமாநாடு:** இது அரசாங்கத் தலைவர்களுக்கு இடையிலான சந்திப்பைக் குறிக்கிறது
- **இருதரப்பு:** இது இரண்டு கட்சிகள் அல்லது நாடுகளை உள்ளடக்கியது.
- **ஒப்பந்தம்:** இது சர்வதேச சட்டத்தில் உள்ள நடிகர்களால் முறையாக எழுதப்பட்ட சர்வதேச ஒப்பந்தத்தை குறிக்கிறது.

12.9 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறிப்பு

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. OECDயின் தோற்றத்தை சுருக்கமாக விளக்குங்கள்.
2. OECD இன் நிறுவன அமைப்பு பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதவும்.
3. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட இராணுவத் தன்மையின் பிராந்தியக் கூட்டணிகளின் சில உதாரணங்களைக் குறிப்பிடவும்.
4. சார்க் சாசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முக்கிய நோக்கங்கள் என்ன? அதன் கொள்கைகளையும் பட்டியலிடுங்கள்.
5. EEU இன் தோற்றம் மற்றும் நிறுவன அமைப்பு பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதவும்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. சார்க்கின் தோற்றம் பற்றி விரிவாக விவாதிக்கவும்.
2. சார்க் அமைப்பின் நிறுவன அமைப்பை விளக்குங்கள்.
3. BRICS இன் தோற்றம், குறிக்கோள்கள் மற்றும் கட்டமைப்பை விவரிக்கவும்.

12.10 மேலும் படிக்க

வான் டென் பெர்க், ஹென்ட்ரிக். 2001 பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு. ஓஹியோ: மெக்ரா-ஹில்.

வெயில், டேவிட் என். 2004. பொருளாதார வளர்ச்சி. லண்டன்: அடிசன் வெஸ்லி.

சௌபோடினா, டாட்டியானா பி. 2004. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அப்பால்: ஒரு அறிமுகம்

நிலையான அபிவிருத்தி. வாஷிங்டன்: உலக வங்கி.

திங்கன், எம்எல் 1985. வளர்ச்சி மற்றும் திட்டமிடலின் பொருளாதாரம். டெல்லி: விருந்தா பப்ளிகேஷன்ஸ்.

மன்கர், விஜி 1995. பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் திட்டமிடல். டெல்லி: நியூ ஏஜ் இன்டர்நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ்.

டெய்லர், எட்வர்ட் ஜே மற்றும் டிராவிஸ் ஜே லிபர்ட். 2015 வளர்ச்சி பொருளாதாரத்தின் அத்தியாவசியங்கள். கலிபோர்னியா: கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழக அச்சகம்.

யூனிட் 13 இன்டர்நேஷனல் நிதி நிறுவனங்கள்

குறிப்பு

கட்டமைப்பு

13.0 முன்னுரை

நாடுகளின் பொதுவான நலன்களைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கும், பொருளாதார வளர்ச்சியை எளிதாக்குவதற்கும் ஒத்துழைப்பதற்கும், கொள்கைகளை உருவாக்குவதற்கும் ஒரு பொதுவான அட்டவணைக்கு சர்வதேசப் பொருளாதார அமைப்புகள் எவ்வாறு உதவுகின்றன என்பதை முந்தைய அலகில் கற்றுக்கொண்டோம். இந்த முயற்சியின் ஒரு முக்கிய பகுதியானது

சர்வதேச நிதி நிறுவனங்கள் மூலமாக வருகிறது. பெயர் குறிப்பிடுவது போல, இந்த சர்வதேச நிறுவனங்கள் நிதி மற்றும் பேமெண்ட் சமநிலை பிரச்சனைகளை தீர்க்க பல்வேறு நாடுகளால் நிறுவப்பட்டுள்ளன. நாடுகளின் நிதிப் பைகளில் உள்ள இடைவெளிகள், அவற்றின் வளர்ச்சி வாய்ப்புகளைத் தடுக்கின்றன. எனவே, நிதி நிறுவனங்கள் பல்வேறு கருவிகள் மூலம் வளர்ச்சி திட்டங்களுக்கு உறுப்பு நிறுவனங்களுக்கு கடன் உதவி வழங்குகின்றன. இந்த பிரிவில், உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி ஆகிய மூன்று முக்கிய சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

13.1 நோக்கங்கள்

இந்தப் பாடப்பகுதியைப் படித்த பிறகு, உங்களால் இவற்றைச் செய்ய முடியும்:

- உலக வங்கியின் அமைப்பு மற்றும் செயல்பாடுகளை விளக்கவும்
- அதன் கடன் நடவடிக்கைகள் மற்றும் வளங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்
- சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் நோக்கங்களை நினைவுகூருங்கள்
- அதன் ஐஎம்எஃப் அமைப்பை விவரிக்கவும்
- IMF இன் கடன், நிதிக் கருவிகள் மற்றும் பிற ஏற்பாடுகளை ஆய்வு செய்தல்
- ADB இன் நோக்கங்கள், தோற்றம் மற்றும் அமைப்பு பற்றி விவாதிக்கவும்

13.2 உலக வங்கி

உலக வங்கி, ஆரம்பத்தில் IBRD என அழைக்கப்பட்டது, இது 1944 பிரெட்டன் வூட்ஸ் மாநாட்டின் ஒரு பகுதியாகும். அதன் முக்கிய செயல்பாடு அதன் உறுப்பு நாடுகளுக்கு அவற்றின் மறுசீரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டிற்காக நீண்டகால மூலதன உதவியை வழங்குவதாகும். அதன் ஆரம்ப நாட்களில், உலக வங்கி போரினால் சிதைந்த ஐரோப்பிய பொருளாதாரங்களை மறுகட்டமைப்பதில் கவனம் செலுத்தியது. பின்னர், வங்கி தனது கவனத்தை மாற்றியது மற்றும் பின்தங்கிய நாடுகளின் 'வளர்ச்சி' முதன்மை முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியது. வளர்ச்சிக்காக கடன் வழங்கும் ஒரு அரசுகளுக்கு இடையேயான ஏஜென்சியாக, வளரும் நாடுகளில் முதலீடு செய்வதற்காக உலக மூலதனச் சந்தைகளின் தனியார் முதலீட்டாளர்களின் பெரிய அளவிலான வளங்களை வங்கி திரட்டுகிறது.

உலக வங்கிக் குழுவை ஐந்து நிறுவனங்களின் குழு என்று கூறலாம். நடுத்தர வருமானம் மற்றும் கடன் பெறக்கூடிய குறைந்த வருமானம் கொண்ட நாட்டிற்கு உதவுவதற்காக, புனரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான சர்வதேச வங்கி நிதி உதவி வழங்குகிறது. 1956 ஆம் ஆண்டில், வளரும் நாடுகளில் இருந்து தனியார் நிறுவனங்கள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களுக்கு நிதி உதவி வழங்குவதற்காக சர்வதேச நிதி நிறுவனம் நிறுவப்பட்டது. 1960 இல், சர்வதேச மேம்பாட்டு சங்கம் நிறுவப்பட்டது, அதன் முக்கிய கவனம் ஏழை நாடுகளாக இருந்தது. பின்னர், முதலீட்டு தகராறுகள் மற்றும் சமரசம் தொடர்பான மத்தியஸ்தத்திற்கான முதலீட்டு தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கான சர்வதேச மையம் மற்றும் பலதரப்பு முதலீட்டு உத்தரவாத முகமை ஆகியவை கடன் மேம்பாடு மற்றும் 'வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரங்களில்' FDIகளை ஊக்குவிப்பதற்காக 'அரசியல் இடர் காப்பீடு'க்காக நிறுவப்பட்டது.

பல வளரும் நாடுகளின் கடன் மதிப்பீடு மோசமாக இருப்பதால், சர்வதேச சந்தைகளில் வளங்களை திரட்டுவது கடினமாக உள்ளது. எனவே, வளரும் நாடுகளுக்கு உலக வங்கி ஒரு முக்கிய நிதி ஆதாரமாக உள்ளது. 2020 வரை, வங்கி 45.9 பில்லியன் டாலர்களை வழங்கியுள்ளது மற்றும் 12000 திட்டங்களுக்கு ஆதரவளித்து வருகிறது மற்றும் 189 நாடுகளை உறுப்பினர்களாக கொண்டுள்ளது. 2019 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, வங்கியின் செலுத்தப்பட்ட மற்றும் அழைக்கக்கூடிய மூலதனம் $ 268.9 பில்லியன் ஆகும்.

13.2.1 அமைப்பு மற்றும் செயல்பாடு

உலக வங்கியின் ஆளுநர்கள் குழுவால் உறுப்பு நாடுகள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன. அவர்கள்தான் கொள்கை வகுப்பாளர்கள். நாடுகள் பொதுவாக அவற்றின் நிதி அல்லது அபிவிருத்தி அமைச்சர்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுவது காணப்படுகிறது. அவர்கள் ஆண்டுதோறும் IMF இன் ஆளுநர்கள் குழுவைச் சந்திக்கின்றனர்.

25 நிர்வாக இயக்குநர்களுக்கு சில கடமைகள் ஆளுநர்கள் குழுவால் வழங்கப்படுகின்றன. ஐந்து பெரிய பங்குதாரரர்கள் ஒரு நிர்வாக இயக்குனரை நியமிக்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள், மீதமுள்ளவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாக இயக்குநர்கள் மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள். நிர்வாக இயக்குநர்கள் (இயக்குனர்கள் குழு) புதுப்பிக்கத்தக்க 5 வருட காலத்திற்கு ஒரு ஜனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுக்கவும். மேலும் வங்கியின் ஒட்டுமொத்த நிர்வாகத்திற்கும் அவர் பொறுப்பு.

செயல்பாடுகள்

வங்கியின் முக்கிய செயல்பாடுகள்:

- உற்பத்தி நோக்கங்களுக்காக மூலதன முதலீட்டை எளிதாக்குவதன் மூலம் அதன் உறுப்பு அரசாங்கங்களின் பிரதேசங்களை புனரமைப்பதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் உதவுதல்.
- உற்பத்தி நோக்கங்களுக்காக கடன்கள் மற்றும் மூலதனத்தின் பிற முதலீடுகளுக்கு உத்தரவாதமளிப்பதன் மூலம் அல்லது பங்கேற்பதன் மூலம் தனியார் வெளிநாட்டு முதலீட்டை விளம்பரப்படுத்துதல்.
- நியாயமான விதிமுறைகளில் தனியார் மூலதனம் கிடைக்காத பட்சத்தில், உற்பத்தி நோக்கங்களுக்காக அதன் சொந்த வளங்களிலிருந்து அல்லது கடன் வாங்கிய நிதியிலிருந்து கடன்களை வழங்க,
- சர்வதேச வர்த்தகத்தின் நீண்ட கால வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தல் மற்றும் உறுப்பினர்களின் கொடுப்பனவு சமநிலையில் சமநிலையை நிலைநிறுத்துதல். உறுப்பினர்களின் உற்பத்தி வளங்களின் வளர்ச்சிக்காக சர்வதேச முதலீடு ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

வங்கியானது அதன் குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த உறுப்பு நாடுகளில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு கடன் வழங்குவதை ஒரு முக்கிய பொருளாக ஏற்றுக்கொண்டது.

கடன் வழங்கும் நடவடிக்கைகள்

உலக வங்கி பின்வரும் வழிகளில் கடன்களை எளிதாக்கலாம்:

- அதன் சொந்த நிதியிலிருந்து நேரடி கடன்களில் பங்கேற்பதன் மூலம்
- ஒரு உறுப்பினரின் சந்தையில் திரட்டப்பட்ட அல்லது வங்கியால் கடன் வாங்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து நேரடிக் கடன்களில் பங்கேற்பதன் மூலம்
- முழு அல்லது பகுதியாக உத்தரவாதமளிப்பதன் மூலம், வழக்கமான முதலீட்டு சேனல் மூலம் தனியார் முதலீட்டாளர்களால் செய்யப்பட்ட கடன்கள்

வங்கி நேரடியாக உறுப்பு நாடுகளுக்கு கடன்களை வழங்கலாம் அல்லது உறுப்பு நாடுகளுக்கு வழங்கப்படும் கடன்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கலாம். வங்கி பொதுவாக விவசாயம் மற்றும் உபரி போன்ற உற்பத்தி நோக்கங்களுக்காக கடன்களை வழங்குகிறது. வங்கியினால் வழங்கப்படும் மொத்தக் கடன் தொகையானது அதன் மொத்த சந்தா மூலதனம் மற்றும் உபரியின் 100 சதவீதத்திற்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும். வட்டியைக் கணக்கிட்ட பிறகு, இழப்புக்கு எதிராக சிறப்பு இருப்புத் தொகையை உருவாக்க 1 சதவீதமும் நிர்வாகச் செலவுகளுக்கு 0.5 சதவீதமும் கூடுதல் கமிஷன் வசூலிக்கப்படுகிறது.

வங்கியின் கடன் கொள்கைகள்

(a) அனைத்து கடன்களும் அரசாங்கங்களுக்கானவை அல்லது அவை அரசாங்கங்களால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

(b) திருப்பிச் செலுத்தும் காலம் பத்து முதல் முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் வரை ஆகும்.

(c) மற்ற ஆதாரங்கள் எளிதில் கிடைக்காத சூழ்நிலைகளில் மட்டுமே கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

(d) திட்டத்தின் சரியான தன்மை மற்றும் அரசாங்கத்தின் நிதி பொறுப்பு ஆகிய இரண்டையும் கருத்தில் கொண்டு, திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான நிகழ்தகவு குறித்து விசாரணைகள் செய்யப்படுகின்றன.

(e) திட்டமானது ஒப்பீட்டளவில் சிறப்பாக செயல்படுத்தப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படுகிறது என்பதை உறுதி செய்வதற்காக, அதை செயல்படுத்துவதில் வங்கியால் போதுமான கண்காணிப்பு பராமரிக்கப்படுகிறது.

(f) கடன்கள் பொருளாதாரத்திற்காக அனுமதிக்கப்படுகின்றன, அரசியல் கருத்தில் அல்ல.

(g) கடன் என்பது குறிப்பிட்ட திட்டங்களின் அந்நிய செலாவணி தேவைகளுக்கு நிதியளிப்பதாகும்; பொதுவாக கடன் வாங்கும் நாடு தனது உள்நாட்டு வளங்களை திரட்ட வேண்டும். வங்கியின் கடன் வழங்கும் நடவடிக்கைகளில் இரண்டு அம்சங்களை முன்னிலைப்படுத்த வேண்டும்.

முதலாவதாக, வங்கியானது பொருளாதாரத்தின் உயர் முன்னுரிமை உற்பத்தித் துறைகளுக்கு நிதியளிக்க வேண்டும் மற்றும் கடன் வாங்குபவர்களின் 'கடன் தகுதியை' தீர்மானிக்க வேண்டும் என்பதால், உதவி பெறுபவர்களின் பொருளாதாரம் பற்றிய அதன் பணி மற்றும் குடியுரிமைப் பிரதிநிதிகள் மூலம் விரிவான ஆய்வுகளை செய்கிறது. வங்கி அல்லது UNDP மூலம் நிதியளிக்கப்படும் வங்கியின் விரிவான மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட முதலீட்டுக்கு முந்தைய ஆய்வுகள், வங்கியின் தலைமையகம் கடன் வாங்கும் நாடுகளின் பொருளாதாரங்களின் 'கண்காணிப்பு' மையமாக மாறும் சூழ்நிலையை உருவாக்கியுள்ளது.

வளங்கள்

வங்கியின் வளங்கள் மூலதனம் மற்றும் கடன்களை உள்ளடக்கியது. ஆரம்பத்தில் உலக வங்கியின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம் $10,000 மில்லியனாக இருந்தது, ஒவ்வொன்றும் $10,000 வீதம் 100,000 பங்குகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. மூலதனத்தின் பங்கில்,

குறிப்பு

(a) 2 சதவீதம் தங்கம் அல்லது அமெரிக்க டாலர்களில் உறுப்பு நாடு செலுத்த வேண்டும். இந்தப் பகுதி கடன் வழங்குவதற்கு இலவசமாகக் கிடைக்கிறது;

(b) 18 சதவீதம் ஒரு உறுப்பினரின் சொந்த நாணயத்தில் செலுத்தப்படும். நாணயம் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினரின் ஒப்புதலுடன் கடன் வழங்க இந்தப் பகுதி கிடைக்கிறது; மற்றும்

(c) 80 சதவீதம் உறுப்பினர் அழைக்கப்படும்போது செலுத்துவதற்காக இருப்பு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதனால், ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் சந்தாவிலும் 20 சதவீதம் மட்டுமே கடன் வழங்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு வங்கிக்குக் கிடைக்கிறது. மீதமுள்ள 80 சதவீதம் வங்கியின் சர்வதேச சந்தைகளில் கடன் வாங்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு உத்தரவாத ஆதாரமாக செயல்படுகிறது.

2019 ஆம் ஆண்டின் வருடாந்திர அறிக்கையின்படி, உலக வங்கியின் மொத்தக் கடப்பாடுகளில் $62,341 மில்லியன் கடப்பாடுகள் அடங்கும். ஐடிஏ அதன் உறுப்பினர்களுக்கு மொத்தம் 23,191 மில்லியன் டாலர்களை உறுதி செய்தது.

கடன் வழங்கும் நடவடிக்கைகள் தவிர, உறுப்பு நாடுகளின் வளர்ச்சி திறன் பற்றிய முழு அளவிலான பொருளாதார ஆய்வு அல்லது குறிப்பிட்ட திட்டங்களுக்கான ஆலோசனைகளை உள்ளடக்கிய பல்வேறு தொழில்நுட்ப உதவிகளை வங்கி வழங்குகிறது. கடன்கள் வழங்கப்படும் திட்டங்களின் வருமானத்துடன் ஒப்பிடுகையில் வசூலிக்கப்படும் வட்டி விகிதம் அதிகம் என்று கூறப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், குறிப்பாக வளரும் நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வங்கி பயனுள்ள சேவையை வழங்கி வருகிறது என்பதை மறுக்க முடியாது.

13.2.2 வர்த்தகத்தில் செல்வாக்கு செலுத்துவதற்கான வழிமுறைகள்

வர்த்தகம் மற்றும் முதலீடு பற்றிய வளரும் மற்றும் வளர்ந்த நாட்டு அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டை வடிவமைக்க உலக வங்கி பயன்படுத்தும் ஒரு முறை அறிவு தரகராக அதன் பங்கு ஆகும். உலக வங்கி கடன் மற்றும் பயிற்சிகள் மூலம் கடன் பெறும் நாடுகளுக்கு தொழில்நுட்ப உதவியை வழங்குகிறது. பலர் உலக வங்கியை ஆராய்ச்சி மற்றும் ஆலோசனையின் முதன்மை ஆதாரமாகக் கருதுகின்றனர். மூலோபாய மேம்பாடு, வர்த்தகம் மற்றும் முதலீட்டு கொள்கை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் ஏற்றுமதி மீதான அளவு கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றில் வளரும் நாடுகளின் கொள்கை வகுப்பாளர்களால் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் தரவு மற்றும் பகுப்பாய்வுக் கருவிகளை நிறுவனம் வழங்குகிறது. ஐடிஏ நிதி ஒதுக்கீடு

நாட்டின் கொள்கை மற்றும் நிறுவன மதிப்பீடு (CPIA) மதிப்பீடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது, CPIA திறந்த சந்தைகள் மற்றும் வர்த்தக தாராளமயமாக்கல் மீதான ஒரு சார்புநிலையை உறுதி செய்கிறது, இது வங்கியுடன் கடன் வாங்கும் நாட்டின் உறவின் அடித்தளத்தை அமைக்கிறது.

ஆண்டுதோறும், அனைத்து நிதி உறுப்பினர்களும் தங்கள் பொருளாதாரங்களின் 'கட்டுரை IV' மதிப்பீட்டிற்கு உட்படுகின்றனர்; கடன் வாங்கும் நாடுகள் எந்த அளவிற்கு வர்த்தக சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் IMF க்கு தேவைப்படும் மற்ற பெரிய பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அதன் கடன் திட்டங்களுக்கான நிபந்தனைகளாக பூர்த்தி செய்துள்ளன என்பதை அறிக்கைகள் மதிப்பீடு செய்கின்றன.

கொள்கை கடன்

உலக வங்கிக் கடனில் 30 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானவை கொள்கை அடிப்படையிலான கடன்களாகும். பெரும்பாலும் அவை கட்டமைப்பு சரிசெய்தல் அல்லது மேம்பாட்டுக் கடன் என குறிப்பிடப்படுகின்றன. கடன் வழங்குதல் என்பது கடன் ஆவணங்கள் மற்றும் ஒப்பந்தங்களில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள வெளிப்படையான சீர்திருத்தங்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வது அல்லது செயல்படுத்துவது ஆகியவற்றின் மீது நிபந்தனைக்குட்பட்டது. இந்தக் கடன்களின் நோக்கங்களுக்கு மத்தியில் வர்த்தகம் தொடர்பான சீர்திருத்தங்கள் அடிக்கடி சேர்க்கப்படுகின்றன. இந்த முன்நிபந்தனைகள் 'முன் செயல்கள்', 'துணை வெளியீட்டு நிபந்தனைகள்' அல்லது 'எதிர்கால சரிசெய்தல் வரவுகளுக்கான தூண்டுதல்கள்' எனவும் கோடிட்டுக் காட்டப்படலாம்.

திட்ட கடன்

உலக வங்கியின் ஆரம்ப 'ரொட்டி மற்றும் வெண்ணெய்' செயல்பாடுகள் திட்டக் கடன்களை உள்ளடக்கியது, நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள், சுகாதார கிளினிக்குகள், பள்ளிகள் மற்றும் எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு ஆய்வு போன்ற முதலீட்டு திட்டங்களுக்கான ஆதாரங்களை அனுமதிக்கிறது. திட்டக் கடன்கள் உலக வங்கிக் கடனில் 70 சதவீதத்திற்கு பங்களிக்கின்றன. ஸ்தாபனம் சமீபத்தில் திட்டங்களுக்கு அதன் முக்கியத்துவத்தை தீவிரப்படுத்தியுள்ளது, குறிப்பாக பெரிய உள்கட்டமைப்பு மற்றும் உலகளாவிய வர்த்தகத்தை விரிவுபடுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட விவசாய திட்டங்கள்.

உலக வங்கி குழுவின் மூலோபாய திசை

2007 ஆண்டு கூட்டம் வங்கிக்கு ஒரு முக்கியமான நேரத்தில் வந்தது. சர்வதேச அபிவிருத்தி சங்கத்தின் (IDA 15) பதினைந்தாவது புதுப்பித்தல் தொடர்பான

அதன் மூலோபாய கவனம் மற்றும் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான யோசனைகளை வங்கி இப்போதுதான் வெளியிட்டது. வறிய நாடுகளின் இலக்குகளை அடைய உதவுவதற்கான அதன் முயற்சிகளில் முக்கிய பங்கை சித்தரிக்கும் மிகச் சிறந்த சர்வதேச வளர்ச்சி வீரர்களில் வங்கியும் ஒன்றாகும்.

ஆனால் உலக வங்கிக் குழுவின் மூலோபாயம் குறித்து முழுமையான மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு சிறிது காலம் ஆகிவிட்டது.

ஏழை நாடுகளுக்கு (குறிப்பாக ஆப்பிரிக்கா) சிறந்த உதவி உட்பட, எகனாமிஸ்ட்டின் அறிக்கையால் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள துறைகளில் அதன் ஆதரவை வழங்குவதற்கு இது வழிவகை செய்யப்படுகிறது. மோதலுக்குப் பிந்தைய நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை எதிர்கொள்வது, உலகளாவிய பொதுப் பொருட்கள் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு, குறிப்பாக காலநிலை மாற்றம், நடுத்தர வருமானம் பெறும் நாடுகளுக்கான வேறுபட்ட வணிக மாதிரி மற்றும் அறிவு மற்றும் கற்றல் பகிர்வை வலுப்படுத்துவதற்கான ஆதரவை அதிகப்படுத்துதல்.

ஒவ்வொரு பிராந்தியமும் அதன் சொந்த சவால்களை முன்வைக்கிறது, ஏனெனில் வங்கி (அ) நிலையான பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க விரும்புகிறது, (ஆ) ஏழை நாடுகளில் செயல்பாடு மற்றும் முதலீட்டை மேம்படுத்துவதற்கு தனியார் துறையுடன் எவ்வாறு சிறப்பாக செயல்பட முடியும் என்பதை வியூகப்படுத்துகிறது, (இ) பலவீனமான மாநிலங்களில் அதன் ஈடுபாட்டை எவ்வாறு ஈடுசெய்ய முடியும், (ஈ) அதே நேரத்தில் குறைந்த கடன் பெறக்கூடிய நாடுகளை எவ்வாறு ஆதரிக்க முடியும், (இ) வளர்ந்து வரும் தனியார் மற்றும் அதிகாரப்பூர்வ நன்கொடையாளர்களுடன் சிறப்பாக செயல்பட என்ன செய்ய முடியும், (எஃப்) எப்படி பெரிய மூலதன இருப்புக்களால் வாய்ப்புகள் வழங்கப்படலாம். அறிவிக்கப்பட்ட வருடாந்திர நிகழ்ச்சி நிரலின்படி, வங்கிக்கான சில அவசர மற்றும் உடனடி கவலைகள் இவை. அறிவிக்கப்பட்ட வருடாந்திர நிகழ்ச்சி நிரலின்படி, இவை வங்கிக்கான சில அழுத்தமான மற்றும் உடனடி கவலைகள் ஆகும்.

நாடு அளவிலான செயல்திறன்

வங்கி அதன் செயல்பாடு மற்றும் வறுமையைக் குறைப்பதில் அதன் தாக்கத்தை திருத்துவதில் கணிசமான அர்ப்பணிப்பைக் காட்டியுள்ளது. வங்கியின் மூலம் இன்னும் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டிய பல பகுதிகள் உள்ளன. இந்த துறையில் அதிக வங்கி ஊழியர்களை பணியமர்த்துவது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. இது குறிப்பாக ஆப்பிரிக்கா மற்றும் நல்ல செயல்திறன் மற்றும் நுட்பமான மாநிலங்கள் இரண்டிலும் உண்மையாக

இருக்கிறது, அங்கு நாட்டில் பணிபுரியும் ஊழியர்கள் வங்கி ஆதரிக்கும் வேலையின் சூழலையும் அரசியல் பொருளாதாரத்தையும் சிறப்பாக விளக்குகிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்துடனும் பிற நன்கொடையாளர்களுடனும் கொள்கை உரையாடலில் சேரவும், நாட்டின் உரிமையை ஆதரிக்கவும் மற்றும் பிற நன்கொடையாளர்களுடன் உறவை வளர்த்துக் கொள்ளவும் சிறந்த நிலையில் உள்ளனர். அதிகாரப் பரவலாக்கம், நாடு அளவில் முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தின் அதிகரிப்புடன் இணைக்கப்பட வேண்டும்.

வங்கி 2005 இல் உதவி செயல்திறன் குறித்த பாரிஸ் பிரகடனத்தில் கையெழுத்திட்டது. பாரிஸ் பிரகடனத்தின் ஒரு பகுதி, வங்கி இன்றுவரை சிறப்பாகச் செயல்படவில்லை என்பது நாட்டின் அமைப்புகளைப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் இணையான திட்ட செயலாக்க அலகுகளைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்ப்பது ஆகும். தீர்வு நடவடிக்கைகளை வங்கி அடையாளம் காண வேண்டும்.

வினைத்திறனான நாடு-அளவிலான பணியை உறுதிசெய்ய, வங்கி 2005 ஆம் ஆண்டின் நல்ல நடைமுறைக் கொள்கைகளை நிபந்தனையின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து பயன்படுத்த வேண்டும் மற்றும் 2006 முன்னேற்ற அறிக்கையில் சிறப்பித்துக் காட்டப்பட்டுள்ள பகுதிகளில் அதன் பகுப்பாய்வுப் பணிகளை முன்கூட்டியே வெளிப்படுத்துதல் உள்ளிட்டவற்றை மேம்படுத்த வேண்டும். வங்கி பகுப்பாய்வு பெரும்பாலும் உயர் தரம் வாய்ந்தது, ஆனால் தாமதமாக பரவுவது சில நேரங்களில் அதன் தாக்கத்தை தடுக்கலாம். வறுமை மற்றும் சமூகத் தாக்கப் பகுப்பாய்வும் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

உலகளாவிய பொது நன்மை: உலக வங்கியின் பங்கிற்கான ஒரு கட்டமைப்பு

வறுமையைக் குறைப்பதற்கான உலகளாவிய பொது நல்ல நிகழ்ச்சி நிரலின் முக்கியத்துவம் நன்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. உலகளாவிய பொது நலனில் வங்கியின் ஈடுபாட்டிற்கான ஒரு கட்டமைப்பானது வரவேற்கப்பட வேண்டும் மற்றும் வங்கிக் குழுவின் நீண்டகால மூலோபாயத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

காலநிலை மாற்றம், தொற்று நோய்களைக் கையாள்வது, வர்த்தகத்தை ஆதரித்தல் மற்றும் அறிவைப் பகிர்ந்துகொள்வது உள்ளிட்ட பிராந்திய மற்றும் உலகளாவிய முன்னுரிமைகளுடன் தேசிய வளர்ச்சி முன்னுரிமைகளை நாடுகளுக்கு இணைக்க வங்கியின் தேவை அதிகரித்து வருகிறது. வங்கியின் சவாலானது உலகளாவிய பொது நல்ல நிகழ்ச்சி நிரலை

குறிப்பு

நிவர்த்தி செய்வது மட்டுமல்ல, வளரும் நாடுகளின் தேவைகள் மற்றும் கருத்துக்களுக்கு பதிலளிப்பது மற்றும் ஒரு நாடு தலைமையிலான அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் பூகோளமயமாக்கலின் விரிவான மற்றும் நிலையான பார்வையை நோக்கி வேலை செய்வதும் ஆகும்.

புதிய மற்றும் புதுமையான கொள்கை தீர்வுகள் மற்றும் நிதி வழிமுறைகளை உருவாக்க அதன் அறிவையும் நிபுணத்துவத்தையும் பயன்படுத்தி அதன் அனைத்து கூட்டாளர்களுடனும் வேலையில் சிறந்த பதில்களை கொண்டு வர வேண்டும், இது உலகளாவிய பொது நல்ல ஏற்பாடுகளை ஆதரிக்க புதிய ஆதாரங்களை உருவாக்கும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. மாநாட்டின் ஒரு கிளை உலக வங்கி என்று பெயரிடுங்கள்.
2. உலக வங்கியின் தலைவரை யார் தேர்ந்தெடுப்பது?
3. CPIA இன் பயன் என்ன?

13.3 மனித வளம்

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய சர்வதேச நாணய முறையின் அடித்தளம் அமெரிக்காவின் நியூ ஹாம்ப்ஷயரில் உள்ள பிரெட்டன் வூட்ஸில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் அமைக்கப்பட்டது. நாற்பத்தைந்து அரசாங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் பிரெட்டன் வூட்ஸ் மாநாட்டில் பங்குபெற்றனர் மற்றும் ஜூலை 1944 இல் ஒரு புதிய சர்வதேச அமைப்பின் ஒப்பந்தக் கட்டுரைகளை ஒப்புக்கொண்டனர். 1945 டிசம்பரில் நாற்பத்து நான்கு நாடுகள் ஒப்பந்தக் கட்டுரைகளில் கையெழுத்திட்ட பிறகு சர்வதேச நாணய நிதியம் உருவானது. புனரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான சர்வதேச வங்கி (உலக வங்கி) பிரெட்டன் வூட்ஸில் நடந்த விவாதத்தின் ஒரு பகுதியாக உருவாக்கப்பட்டது.

பல ஆண்டுகளாக, நிதியத்தின் செயல்பாடுகள், பரிமாற்றச் சந்தைகளின் கண்காணிப்பு, தாராளமய வர்த்தகம் மற்றும் கொடுப்பனவு அமைப்பு மற்றும் நிதி வழங்குனர் மற்றும் சரிசெய்தல் ஊக்குவிப்பாளர் ஆகிய துறைகளில் உலகப் பொருளாதாரத்திற்கு பொதுப் பொருட்களை வழங்குபவராகக் கருதப்படுகிறது. பெருகிய முறையில், உறுப்பு நாடு ஏற்றுக்கொள்ளும் சர்வதேச திட்டத்தை வழங்குவதில் நிதியம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. தற்போதுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் பொருத்தமான கொள்கைகளை செயல்படுத்துவதன் மூலம் தீர்க்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையை இது அளிக்கிறது. அவ்வாறு செய்யும்போது, நிதியானது உறுப்பு நாட்டிற்கு கூடுதல்

வெளிப்புறக் கடனைப் பெறுவதற்கு விலைமதிப்பற்ற உதவியை வழங்குகிறது மற்றும் பொருத்தமான போது, அதன் வெளிப்புறக் கடனை மறுபரிசீலனை செய்வது மற்றும் வளங்களை நிகர வடிகட்டுதலைத் தவிர்ப்பது, இதனால் ஒழுங்கான சரிசெய்தல் செயல்முறையை எளிதாக்குகிறது. நிதியத்தின் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வது சர்வதேச நிதிச் சமூகத்தின் நம்பிக்கையை மீட்டெடுக்கிறது.

நிதி-ஆதரவு திட்டங்கள் பலவிதமான கொள்கை நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்கியது மற்றும் இரண்டு திட்டங்கள் ஒரே மாதிரியாக இல்லை என்றாலும், அவை சில ஒற்றுமைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஐஎம்எஃப் சமநிலைக்கு ஒரு பண அணுகுமுறையை ஏற்றுக்கொள்கிறது

Payments IMF மேக்ரோ பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் முக்கிய குறிக்கோள்கள் பணம் செலுத்தும் ஏற்றத்தாழ்வை சரிசெய்தல் மற்றும் பணவீக்கத்தைக் குறைத்தல் ஆகும். துணை இலக்குகளில் வளர்ச்சியை மேம்படுத்துதல் மற்றும் கடன் சேவை செலுத்துதல்களை தொடர்ந்து பராமரித்தல் ஆகியவை அடங்கும். IMF தொகுப்பில் பொதுவாகக் காணப்படும் நடவடிக்கைகளில்:

- பட்ஜெட் பற்றாக்குறையை குறைத்தல், எடுத்துக்காட்டாக, அரசாங்க செலவினங்களைக் குறைத்தல், மானியங்களைக் குறைத்தல் மற்றும் வரிகளை உயர்த்துதல்
- தேசிய நாணயத்தின் மதிப்பிழப்பு
- மத்திய வங்கியில் இருந்து அரசு கடன் பெறுவதற்கு வரம்புகளை விதித்து அரசு கடன் வாங்குவதை குறைத்தல் மற்றும் வெளி கடன் பெறுவதற்கான உச்சவரம்பு
- சுங்கவரி மற்றும் கட்டணமற்ற தடைகளை குறைப்பதன் மூலம் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை தாராளமயமாக்குதல்
- உண்மையான ஊதியங்களைக் குறைப்பதில் கவனம் செலுத்தும் தேவை மேலாண்மைக் கொள்கைகள், குறிப்பாக பொதுத் துறையில்
- விலை தாராளமயமாக்கல் மற்றும் கட்டுப்பாடு நீக்கம்
- வட்டி விகிதங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், அவை உண்மையான வட்டி விகிதத்தை பிரதிபலிக்கும் வகையில்,

  நிதி சமநிலையின்மையை சரிசெய்வதை நோக்கமாகக் கொண்ட கொள்கைகள் உள்நாட்டு, பொருளாதார தவறான நிர்வாகம் அல்லது வெளிப்புற அதிர்ச்சிகள். கட்டண ஏற்றத்தாழ்வுகளை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். முதலாவது சந்தையின் தற்காலிக இழப்பு அல்லது வர்த்தக விதிமுறைகளில் சுழற்சி மாறுபாடுகளால் ஏற்படும்

தற்காலிக பற்றாக்குறைகள்; இரண்டாவதாக, தற்காலிக பற்றாக்குறைகள் அதிகப்படியான தேவையால் ஏற்படுகின்றன, அதாவது மொத்த தேவைக்கும் விநியோகத்திற்கும் இடையிலான சமநிலையின்மை. சமநிலையின் மூன்றாவது வடிவம் பொருளாதாரத்தின் கட்டமைப்பில் உள்ள அடிப்படை சமநிலையின்மையிலிருந்து எழுகிறது.

13.3.1 குறிக்கோள்கள், அமைப்பு மற்றும் செயல்பாடுகள்

இந்தப் பகுதியில், சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் நோக்கங்கள், நிறுவனங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளைப் பார்ப்போம்.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் நோக்கங்கள்

கட்டுரை I இல் இணைக்கப்பட்டுள்ள IMF இன் முதன்மை நோக்கங்கள்:

- ஒரு நிரந்தர நிறுவனத்தின் உதவியுடன் சர்வதேச நாணய பிரச்சனைகளுக்கு ஆலோசனை மற்றும் ஒத்துழைப்புக்கான இயந்திரங்களை வழங்குவதன் மூலம் சர்வதேச நாணய ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துதல்.
- பரிமாற்ற ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் ஒழுங்கான பரிமாற்ற ஏற்பாடுகளை மேம்படுத்துதல் மற்றும் போட்டி மதிப்பிழப்பைத் தவிர்ப்பது.
- சர்வதேச வர்த்தகத்தின் விரிவாக்கம் மற்றும் சீரான வளர்ச்சியை எளிதாக்குவதுடன், உயர் மட்ட வேலைவாய்ப்பு மற்றும் உண்மையான வருமானத்தை மேம்படுத்துவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் பங்களிக்க வேண்டும்.
- பொருளாதாரக் கொள்கையின் முதன்மை நோக்கங்களாக அனைத்து உறுப்பினர்களின் உற்பத்தி வளங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவுதல்.
- பலதரப்பு வர்த்தகம் மற்றும் கொடுப்பனவு முறையை மீண்டும் நிறுவ உதவுதல் மற்றும் அந்நிய செலாவணி கட்டுப்பாடுகளை நீக்குதல்.
- நிதியத்தின் வளங்களை போதுமான பாதுகாப்புகளின் கீழ் பயன்படுத்துவதன் மூலம் உறுப்பினர்களுக்கு நம்பிக்கையை வழங்குதல், எனவே தேசிய அல்லது சர்வதேச செழிப்புக்கு அழிவுகரமான நடவடிக்கைகளில் பின்வாங்காமல், அவர்களின் கொடுப்பனவு சமநிலையில் உள்ள முறைகேடுகளை சரிசெய்வதற்கான வாய்ப்பை அவர்களுக்கு வழங்குதல்.
- அதிகரித்த சர்வதேச இருப்புக்களை கிடைக்கச் செய்வதன் மூலம் பணவாட்டத்தை விட உயர்ந்த சர்வதேச சரிசெய்தலுக்கு வழங்குதல்.
- சர்வதேச வர்த்தகத்தின் விரிவாக்கம் மற்றும் சீரான வளர்ச்சியை எளிதாக்குதல்.

IMF இன் அமைப்பு

IMF ஆனது ஆளுநர்கள் குழு, நிர்வாக குழு மற்றும் நிர்வாக இயக்குனர் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

a) நிர்வாகக்குழு

கவர்னர்கள் குழுவில் ஒவ்வொரு உறுப்பு நாட்டிற்கும் ஒரு கவர்னர் மற்றும் ஒரு மாற்று கவர்னர் உள்ளனர். ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடும் அதன் இரண்டு கவர்னர்களை நியமிக்கிறது. வாரியம் பொதுவாக வருடத்திற்கு ஒருமுறை கூடுகிறது மற்றும் நிர்வாகக் குழுவிற்கு நிர்வாக இயக்குநர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு அல்லது நியமிப்பதற்குப் பொறுப்பாகும். ஒதுக்கீடு அதிகரிப்பு, சிறப்பு வரைதல் உரிமை ஒதுக்கீடுகள், புதிய உறுப்பினர்களின் சேர்க்கை, உறுப்பினர்களை கட்டாயமாக திரும்பப் பெறுதல் மற்றும் ஒப்பந்தம் மற்றும் துணைச் சட்டங்களின் கட்டுரைகளில் திருத்தம் செய்தல் ஆகியவற்றுக்கு கவர்னர்கள் குழு அதிகாரப்பூர்வமாக பொறுப்பேற்றுள்ளது. IMF இன் நிர்வாகக் குழுவிற்கு.

சர்வதேச நாணய மற்றும் நிதிக் குழு மற்றும் மேம்பாட்டுக் குழு ஆகியவற்றால் கவர்னர்கள் குழு அறிவுறுத்தப்படுகிறது. சர்வதேச நாணய மற்றும் நிதிக் குழு 24 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் உலகளாவிய பணப்புழக்கத்தின் முன்னேற்றங்கள் மற்றும் வளரும் நாடுகளுக்கு வளங்களை மாற்றுவதைக் கண்காணிக்கிறது. அபிவிருத்திக் குழு 25 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் வளரும் நாடுகளில் பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்குத் தேவையான முக்கியமான வளர்ச்சிப் பிரச்சினைகள் மற்றும் நிதி ஆதாரங்கள் குறித்து ஆலோசனை வழங்குகிறது. வர்த்தகம் மற்றும் உலகளாவிய சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள் குறித்தும் அவர்கள் ஆலோசனை வழங்குகிறார்கள்.

b) நிர்வாக குழு

24 நிர்வாக இயக்குநர்கள் நிர்வாகக் குழுவை உருவாக்குகின்றனர். நிர்வாக இயக்குநர்கள் அனைத்து 188 உறுப்பு நாடுகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். பெரிய பொருளாதாரங்களைக் கொண்ட நாடுகள் அவற்றின் சொந்த நிர்வாக இயக்குனரைக் கொண்டிருக்கின்றன, ஆனால் பெரும்பாலான நாடுகள் நான்கு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நாடுகளைக் குறிக்கும் தொகுதிகளில் குழுவாக உள்ளன.

குரல் மற்றும் பங்கேற்பு மீதான 2008 திருத்தத்தைத் தொடர்ந்து, எட்டு நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு நிர்வாக இயக்குனரை நியமிக்கின்றன: அமெரிக்கா, ஜப்பான், ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், யுனைடெட் கிங்டம், சீனா, ரஷ்ய கூட்டமைப்பு மற்றும் சவுதி அரேபியா. மீதமுள்ள 16 இயக்குநர்கள் 4 முதல் 22 நாடுகளைக் கொண்ட தொகுதிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். 22

நாடுகளின் மிகப்பெரிய தொகுதியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நிர்வாக இயக்குனர் 1.55 சதவீத வாக்குகளை பெற்றுள்ளார்.

c) நிர்வாக இயக்குனர்

IMF நிர்வாக இயக்குனரால் வழிநடத்தப்படுகிறது, அவர் ஊழியர்களின் தலைவராகவும், நிர்வாகக் குழுவின் தலைவராகவும் பணியாற்றுகிறார். நிர்வாக இயக்குநருக்கு முதல் துணை நிர்வாக இயக்குநர் மற்றும் மூன்று துணை நிர்வாக இயக்குநர்கள் உதவுகிறார்கள். வரலாற்று ரீதியாக சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் நிர்வாக இயக்குனர் ஐரோப்பியராகவும், உலக வங்கியின் தலைவர் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்தவராகவும் இருந்துள்ளார். இருப்பினும், இந்த தரநிலை அதிகளவில் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகிறது, மேலும் இந்த இரண்டு பதவிகளுக்கான போட்டி விரைவில் உலகின் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் மற்ற தகுதிவாய்ந்த விண்ணப்பதாரர்களைச் சேர்க்கலாம். 2011 இல் உலகின் மிகப்பெரிய வளரும் நாடுகளான BRIC நாடுகள், ஐரோப்பியர் ஒருவரை நிர்வாக இயக்குநராக நியமிக்கும் பாரம்பரியம் IMF இன் சட்டபூர்வமான தன்மையைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவதாக அறிவித்து, தகுதியின் அடிப்படையில் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று அறிவித்தது. 1 அக்டோபர் 2019 முதல், பல்கேரியாவைச் சேர்ந்த திருமதி கிறிஸ்டலினா ஜார்ஜீவா, நிர்வாக இயக்குநர் மற்றும் நிர்வாகக் குழுவின் தலைவராக உள்ளார்.

IMF இன் அடிப்படை செயல்பாடுகள்

IMF இன் அடிப்படை செயல்பாடுகள்:

- சர்வதேச நிதியின் அடிப்படை விதிகளை வகுத்தல்
- குறுகிய கால மற்றும் நடுத்தர கால உதவிகளை வழங்குவதற்கு, குறுகிய கால இருப்பு இருப்புப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பது
- சிறப்பு வரைதல் உரிமைகள் (SDRs) வடிவில் இருப்புக்களை உருவாக்கி விநியோகிக்க

இந்த நிதியத்தில் 189 உறுப்பு நாடுகள் உள்ளன, மொத்த உலக உற்பத்தியில் 80 சதவீதத்தையும் உலக வர்த்தகத்தில் 90 சதவீதத்தையும் கொண்டுள்ளது.

(அ) உறுப்பினர்களின் வாக்களிக்கும் சக்தி, (ஆ) நிதி ஆதாரங்களுக்கான அவர்களின் பங்களிப்பு, (இ) இந்த ஆதாரங்களுக்கான அணுகல் மற்றும் (ஈ) எஸ்டிஆர்களின் ஒதுக்கீட்டில் அவர்களின் பங்கை தீர்மானிக்க ஒதுக்கீடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உலகப் பொருளாதாரத்தில் உறுப்பு நாடுகளின் நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒதுக்கீடு வழங்கப்படுகிறது.

SDRகள் என்பது ஒரு சர்வதேச இருப்புச் சொத்தாக இருக்கும் சிறப்பு வரைதல் உரிமைகளைக் குறிக்கிறது. இது உறுப்பு நாட்டின் இருப்புக்களை

நிரப்ப பயன்படுகிறது. நிதியில் இந்தியாவின் ஒதுக்கீடு 13,114.4 மில்லியன் எஸ்டிஆர். இது மொத்தத்தில் 2.76 ஆகும்.

1973 வரையிலான IMF அமைப்பின் முக்கிய அம்சங்கள்

- **சம மதிப்பு அமைப்பு:** ஒரு உறுப்பினரின் நாணயத்தின் மாற்று மதிப்பு தங்கத்தின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. தங்கத்தின் விலை அவுன்ஸ் ஒன்றுக்கு US $35 என அதிகாரப்பூர்வமாக நிர்ணயம் செய்யப்பட்டதால், டாலருக்கு நிகரான மதிப்புகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. அந்த நேரத்தில் தங்கத்தைப் போலவே டாலர் தலையீட்டு நாணயமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. உண்மையில், உறுப்பினர்கள் டாலர்களை கையிருப்பில் வைத்திருக்க விரும்பினர், டாலர்கள் எவ்வளவு வட்டியை ஈட்டினாலும் தங்கம் கையிருப்பு பெறவில்லை.
- **சம மதிப்பில் மாற்றம்:** பணம் செலுத்தும் சமநிலையின் குறுகிய கால சமநிலையை அடைவதற்கு, உறுப்பினர்கள் IMF இலிருந்து கடன் வாங்கலாம். IMF உதவி நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்றால், IMF பண மதிப்பிழப்பை அனுமதிக்கலாம். ஒரு உறுப்பினர் 10 சதவிகிதம் வரை மாற்றத்தை முன்மொழிந்தால், IMF இன் முன் அனுமதி தேவையில்லை. முன்மொழியப்பட்ட மாற்றம் 10 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக இருந்தால், அது அனுமதிக்கப்படலாம் (அ) ஒரு அடிப்படை சமநிலையின்மை இருந்தது, மேலும் (ஆ) பணமதிப்பு நீக்கமே அடிப்படை சமநிலையின்மையைத் தீர்ப்பதற்கான சரியான தீர்வாக இருக்கும். வெளிநாட்டில் கடுமையான மனச்சோர்வு மற்றும் உள்நாட்டில் நீடித்த வேலையின்மை மற்றும் கட்டமைப்பு சமநிலையின்மை ஆகியவை அடிப்படை சமநிலையின்மை நிகழ்வுகளாக எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம்.
- **பரிமாற்றக் கட்டுப்பாடு:** தவிர தற்போதைய பரிவர்த்தனைகளில் இது அனுமதிக்கப்படவில்லை (a) ஒரு உறுப்பினரின் நாணயம் பாரிய தாக்குதலுக்கு உள்ளான போது, மற்றும் (b) நிதியம் சில நாணயங்களை பற்றாக்குறையாக அறிவித்த போது. அந்த நாணயத்தின் பயன்பாட்டைப் பொருத்தவரை உறுப்பினர்கள் பரிமாற்றக் கட்டுப்பாட்டைப் பயன்படுத்தலாம்.

1973க்குப் பிறகு மாற்றங்கள்

- ஒரு உறுப்பினர் அதன் நாணயத்தை (அ) ஒரு பெரிய நாணயமாகவோ, (ஆ) ஒரு கூடை நாணயமாகவோ, (இ) அதை சுதந்திரமாக மிதக்க அனுமதிக்கலாம் அல்லது (ஈ) குறிகாட்டிகளின்

குறிப்பு

தொகுப்பில் அதை சரிசெய்யலாம். இதனால், சம மதிப்பு அமைப்பில் இருந்து ஒரு முழுமையான விலகல் உள்ளது. இருப்பினும், இது நிதியத்தின் கண்காணிப்புக்கு உட்பட்டது.

- சர்வதேச நாணய அமைப்பில் தங்கத்தின் பங்கு குறைப்பு. தங்கத்திற்கு இப்போது சட்டப்பூர்வமான இடம் இல்லை. உண்மையில், IMF உடனான தங்கப் பங்குகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கு, ஐம்பத்தொன்பது தகுதியுள்ள வளரும் உறுப்பினர்களுக்கு சலுகை அடிப்படையில் அப்புறப்படுத்தப்பட்டது. SDR என்பது இப்போது ஃபண்டின் பரிவர்த்தனைகளுக்கான கணக்கின் யூனிட் ஆகும்.

13.3.2 உறுப்பினர்களுக்கு IMF இன் உதவி

சாதாரணமாக, ஒரு ஃபண்ட் உறுப்பினர் 25 சதவீதத்தை இருப்பு சொத்துக்களிலும் 75 சதவீதத்தை அதன் சொந்த நாணயத்திலும் செலுத்துவதன் மூலம் நிதியத்தில் அதன் ஒதுக்கீட்டை சந்தா செலுத்துகிறார். ஒரு உறுப்பினர் நிதியின் ஆதாரங்களைப் பெறும்போது, அது மற்ற உறுப்பு நாடுகளின் நாணயங்களை அல்லது SDRகளை அதன் சொந்த நாணயத்துடன் வாங்குகிறது, இது உறுப்பினரின் நாணயத்தில் நிதியின் இருப்பு அதிகரிப்பதற்கு வழிவகுக்கிறது. கடன் பெறும் உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் SDRகள் அல்லது நிதியால் குறிப்பிடப்பட்ட நாணயங்களுடன் தனது சொந்த நாணயத்தை திரும்ப வாங்க வேண்டும். நிதியத்தின் நிதி ஆதாரங்கள் பல்வேறு கொள்கைகள் மூலம் அதன் உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன, அவை முக்கியமாக அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் பேமெண்ட்களின் இருப்பு வகையிலும் அவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள நிபந்தனையின் அளவிலும் வேறுபடுகின்றன. நிதியத்தின் பொதுவான ஆதாரங்களுக்கான அணுகலை நிர்வகிக்கும் விதிகள் அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாகப் பொருந்தும்.

எந்தவொரு வாங்குதலுக்கும், ஒரு உறுப்பினர் நிதிக்கு பிரதிநிதித்துவம் செய்ய வேண்டும், அதன் இருப்பு பணம் அல்லது இருப்பு நிலை அல்லது அதன் இருப்புக்களில் முன்னேற்றங்கள் காரணமாக விரும்பிய கொள்முதல் தேவைப்படுகிறது. நிதியத்தின் ஆதாரங்களுக்கான அணுகல் உறுப்பினரின் ஒதுக்கீடு தொடர்பாக தீர்மானிக்கப்படுகிறது. வருடாந்திர அணுகல் வரம்பு ஒதுக்கீட்டில் 100 சதவீதம் மற்றும் ஒட்டுமொத்த அணுகல் வரம்பு ஒதுக்கீட்டின் 300 சதவீதம் ஆகும்.

கடன் கருவிகள்

பல ஆண்டுகளாக, IMF பல கடன் கருவிகளை உருவாக்கியுள்ளது, அவை அதன் உறுப்பினர்களின் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளைத் தீர்க்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. குறைந்த வருமானம் கொண்ட நாடுகள் வறுமையின் மூலம் சலுகை வட்டி விகிதத்தில் கடன் வாங்க அனுமதிக்கப்படுகின்றன குறைப்பு மற்றும் வளர்ச்சி வசதி (PRGF). அவர்கள் அதிகக் கடன்பட்ட ஏழை நாடுகள் (HIPC) முன்முயற்சியின் கீழ் கடன் நிவாரணம் பெறலாம். சலுகையற்ற கடன்கள் ஐந்து முக்கிய வசதிகள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன: (அ) ஸ்டாண்ட்-பை/ஏற்பாடுகள் (SBA), (b) விரிவாக்கப்பட்ட நிதி வசதி (EFF), (c) துணை இருப்பு வசதி (SRF), (d) தற்செயலான கடன் வரிகள் (CCL), மற்றும் (e) இழப்பீட்டு நிதி வசதி (CFF).

மற்ற அனைத்து வசதிகளும் IMF இன் சந்தை தொடர்பான வட்டி விகிதத்திற்கு உட்பட்டது, PRGF தவிர கட்டண விகிதம் என அறியப்படுகிறது (இது ஒத்திவைக்கப்பட்ட கட்டணங்கள் மற்றும் நிலுவைத் தொகைக்கான சரிசெய்தலை உள்ளடக்கியது). சில சந்தர்ப்பங்களில், SDR வட்டி விகிதத்தில் உள்ள கட்டணங்களை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதற்காக வாரந்தோறும் திருத்தப்படும் வட்டி விகிதத்தை அவர்கள் எடுத்துச் செல்கிறார்கள், இது முக்கிய சர்வதேச பணச் சந்தைகளில் குறுகிய கால வட்டி விகிதங்களில் கட்டணங்களைக் கணக்கிட வாரந்தோறும் திருத்தப்படுகிறது. பெரிய கடன்களுக்கு கூடுதல் கட்டணம் விதிப்பதன் மூலம் IMF அதன் வளங்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதை ஊக்கப்படுத்துகிறது, மேலும் நாடுகள் தங்கள் வெளி நிலை அனுமதித்தால் கடன்களை முன்கூட்டியே திருப்பிச் செலுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

- **அதிக கடன்பட்டுள்ள ஏழை நாடுகளின் முயற்சி**

1996 ஆம் ஆண்டு வடிவமைக்கப்பட்ட மற்றும் வெளியிடப்பட்ட கடும் கடனுள்ள ஏழை நாடுகளின் முன்முயற்சி (HIPC) நிலையான நிலைகளுக்கு தகுதியான நாடுகளின் வெளிப்புறக் கடன் சுமையைக் குறைக்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் கடன் நிவாரணம் மற்றும் சமரச வளர்ச்சியின் தேவையின்றி அவர்களின் வெளிநாட்டுக் கடன்களைச் செலுத்த உதவுகிறது. முதன்முறையாக, பலதரப்பு பாரிஸ் கிளப் மற்றும் பிற உத்தியோகபூர்வ மற்றும் இருதரப்பு கடன் வழங்குநர்கள் ஒன்றிணைந்து கடன் நிவாரணத்திற்கான இந்த வகையான விரிவான அணுகுமுறையைத் தேர்வு செய்தனர். HIPC முன்முயற்சியின் கீழ் உதவியானது PRGF மற்றும் சர்வதேச அபிவிருத்தி சங்கம் (IDA) கடன்களுக்குத் தகுதியுடைய நாடுகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது மற்றும் PRGF மற்றும் IDA ஆதரிக்கும் திட்டங்களின் கீழ் கொள்கை செயல்திறன் பற்றிய உறுதியான பதிவுகளை நிறுவியுள்ளது,

ஆனால் முழு பயன்பாட்டிற்குப் பிறகு நிலையான கடன் நிலைமையை அடைய எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. வழக்கமான கடன் நிவாரண வழிமுறைகள்.

- **வறுமை குறைப்பு மற்றும் வளர்ச்சி வசதி**

பல ஆண்டுகளாக IMF குறைந்த வருமானம் கொண்ட நாடுகளுக்கு மேம்படுத்தப்பட்ட கட்டமைப்பு சரிசெய்தல் வசதி (ESAF) மூலம் உதவிகளை வழங்கியது. 1999 இல், வறுமையின் மீது கவனம் செலுத்துவதற்கு ஒரு முடிவு எட்டப்பட்டது, மேலும் ESAF ஆனது PRGF ஆல் மாற்றப்பட்டது. PRGF இன் கீழ் கடன்கள் வறுமைக் குறைப்பு வியூகக் காகிதத்தை (PRSP) அடிப்படையாகக் கொண்டவை, இது சிவில் சமூகம் மற்றும் பிற வளர்ச்சி பங்காளிகளுடன், குறிப்பாக உலக வங்கியின் ஒத்துழைப்புடன் நாட்டால் தயாரிக்கப்பட்டது. PRGF கடன்களுக்கு விதிக்கப்படும் வட்டி விகிதம் 0.5 சதவிகிதம் மற்றும் 5 ½ -10 ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத்தப்படும் கடன்கள்.

- **குறைந்த வருமானம் உள்ள உறுப்பினர்களுக்கான வசதி**

வறுமைக் குறைப்பு மற்றும் வளர்ச்சி வசதி (1999) நீண்ட கால உதவியை ஆழமான, கட்டமைப்பு ரீதியிலான கட்டணச் சிக்கல்களுக்கு வழங்குகிறது; நிலையான, வறுமையைக் குறைக்கும் வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது (1987 இல் உருவாக்கப்பட்ட மேம்படுத்தப்பட்ட கட்டமைப்பு சரிசெய்தல் வசதிக்கு பதிலாக). அணுகல் விதிமுறை மற்றும் வரம்புகள்: ஒதுக்கீட்டில் 140 சதவீதம்; விதிவிலக்கான சூழ்நிலையில், இது ஒதுக்கீட்டில் 185 சதவீதமாகும். முதிர்வு முன்கூட்டியே திருப்பிச் செலுத்துதல்/கட்டாயமான திருப்பிச் செலுத்துதல்: முன்கூட்டியே திருப்பிச் செலுத்தும் எதிர்பார்ப்பு இல்லை /5½ -10 ஆண்டுகள்.

i. **கட்டணங்கள்:** சலுகை வட்டி விகிதம் ½ ஒரு வருடத்திற்கு 1 சதவீதம்; மேலும் இது கூடுதல் கட்டணங்களுக்கு உட்பட்டது அல்ல.

ii. **நிபந்தனைகள்:** வறுமைக் குறைப்பு வியூகத்தின் அடிப்படையில், மேக்ரோ, கட்டமைப்பு மற்றும் வறுமை-குறைப்புக் கொள்கைகளை ஒருங்கிணைத்து, பங்கேற்புச் செயல்பாட்டில் ஒரு தாள் (PRSP) நாடு தயாரிக்கப்படுகிறது.

iii. **கட்டமைத்தல் மற்றும் கண்காணிப்பு:** அரையாண்டு (அல்லது எப்போதாவது காலாண்டு) வழங்குதல்கள் செயல்திறன் அளவுகோல்கள் மற்றும் மதிப்புரைகளைக் கடைப்பிடிப்பதைத் தொடர்ந்து.

முடிவில், நிதியத்தின் வளங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் உறுப்பு நாடுகள் கடினமான காலங்களில் தேவையான அந்நியச் செலாவணி

வளங்களைப் பெறுவதற்கு உதவுகிறது என்று கூறலாம். IMF வசதிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான வரம்புகள் விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் மீறப்படலாம்.

- **விரிவாக்கப்பட்ட நிதி வசதி**

நீட்டிக்கப்பட்ட நிதி வசதி (EFF) 1974 இல் நிறுவப்பட்டது, நாடுகளுக்கு மேலும் நீடித்த பேலன்ஸ் பேலன்ஸ் பிரச்சனைகளை தீர்க்க உதவுகிறது. இந்த வசதி நீண்ட காலத்திற்கு (மூன்று ஆண்டுகள்) மற்றும் தவணைக் கொள்கைகளின் கீழ் அங்கீகரிக்கப்பட்டதை விட பெரிய அளவுகளில் கிடைக்கும். இது குறிப்பாக உற்பத்தி, வர்த்தகம் மற்றும் விலைகளில் உள்ள கட்டமைப்பு முறைகேடுகளின் காரணமாக கடுமையான கட்டண ஏற்றத்தாழ்வுகளால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்கு உதவும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு அல்லது மூன்று வருட காலப்பகுதியை உள்ளடக்கிய ஒரு விரிவான திருத்தக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு நாடு தயாராக இருக்க வேண்டும். திருப்பிச் செலுத்துவது பொதுவாக 4க்குள் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது ½ - 7 ஆண்டுகள், நீட்டிப்பு அங்கீகரிக்கப்படாவிட்டால்.

- **கூடுதல் இருப்பு வசதி**

கூடுதல் இருப்பு வசதி (SRF) 1997 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1990 களில் வளர்ந்து வரும் சந்தைப் பொருளாதாரங்களால் ஏற்பட்ட திடீர் சந்தை நம்பிக்கை இழப்பு பெருமளவிலான மூலதனம் வெளியேற வழிவகுத்தது, இதற்கு முன்பு IMF வழங்கக் கேட்டதை விட பெரிய அளவில் கடன்கள் தேவைப்பட்டன. நாடுகள் 12-18 மாதங்களுக்குள் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, மேலும் ஒரு வருடம் வரை நீட்டிக்கக் கோரலாம்.

- **தற்செயலான கடன் வரிகள்**

கன்டிஜென்ட் கிரெடிட் லைன் (சிசிஎல்) மற்ற IMF வசதிகளிலிருந்து வேறுபட்டது, இது உறுப்பினர்களுக்கு நெருக்கடிகளைத் தடுக்க உதவுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. 1999 இல் நிறுவப்பட்டது, இது சிறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகளை செயல்படுத்தும் நாடுகளுக்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது, இது உலகப் பொருளாதாரத்தில் வேறு இடங்களில் நெருக்கடியால் அச்சுறுத்தப்படலாம் - இது 'நிதி தொற்று' எனப்படும் நிகழ்வு. ACCLs SRF போன்ற அதே திருப்பிச் செலுத்தும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது, ஆனால் 1.5–3.5 சதவீத புள்ளிகளின் சிறிய கூடுதல் கட்டணத்தைக் கொண்டுள்ளது.

- **இழப்பீட்டு நிதி வசதி**

ஏற்றுமதி வருவாயில் திடீர் பற்றாக்குறை அல்லது உலக பொருட்களின் விலையில் ஏற்ற இறக்கத்தால் ஏற்படும் தானிய இறக்குமதியின் விலை

அதிகரிப்பு போன்றவற்றை அனுபவிக்கும் நாடுகளுக்கு உதவுவதற்காக 1960 ஆம் ஆண்டில் ஈடுசெய்யும் நிதி வசதி (CFF) நிறுவப்பட்டது.

அவசர உதவி

இயற்கை பேரழிவை சந்தித்த அல்லது மோதலில் இருந்து வெளிவரும் நாடுகளுக்கு IMF அவசர உதவி வழங்குகிறது. இந்தக் கடன்கள் அடிப்படை கட்டண விகிதத்திற்கு உட்பட்டவை மற்றும் 3.25-5 ஆண்டுகளுக்குள் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

- **இயற்கை பேரழிவுகள் (1962):** இயற்கை பேரழிவுகள் தொடர்பான பணம் செலுத்துவதில் சிக்கல் உள்ள உறுப்பினர்களுக்கு விரைவான, நடுத்தர கால உதவிகளை வழங்குகிறது.
- **பிந்தைய மோதல் (1996):** உள்நாட்டு அமைதியின்மை அல்லது சர்வதேச ஆயுத மோதலுக்குப் பின் ஏற்படும் பணச் சமநிலைச் சிக்கல்களுக்கு விரைவான, நடுத்தர கால உதவியை வழங்குகிறது.
- **அணுகல் வரம்புகள்:** 25 சதவீதம், இருப்பினும் விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் பெரிய தொகைகளை கிடைக்கச் செய்யலாம்.
- **முதிர்வு (முன்கூட்டியே செலுத்துதல்/கட்டாயமான திருப்பிச் செலுத்துதல்):** முன்கூட்டியே திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியதில்லை; 3.25-5 ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத்துதல்.
- **கட்டணங்கள்:** GRA கட்டண விகிதம் கூடுதல் கட்டணங்களுக்கு உட்பட்டது அல்ல, மேலும் நிதியளிப்பு விஷயத்தில் வட்டி மானியம் கிடைக்கும்.
- **நிபந்தனைகள்:** பணம் செலுத்துவதில் உள்ள சிக்கல்களைச் சமாளிப்பதற்கான நியாயமான முயற்சிகள் மற்றும் நிறுவன மற்றும் நிர்வாக திறன் மேம்பாட்டில் கவனம் செலுத்துதல், ஒரு உயர் கடன் தவணை ஏற்பாடு அல்லது வறுமைக் குறைப்பு மற்றும் வளர்ச்சி வசதியின் கீழ் ஒரு ஏற்பாட்டிற்கு வழி வகுக்கும்.
- **கட்டமைத்தல் மற்றும் கண்காணிப்பு:** இல்லை

மாற்று விகித ஏற்பாடு

IMF அமைப்பின் மிக முக்கியமான அம்சம், முதலில் கருதப்பட்டது, அதன் உறுப்பு நாடுகளின் மாற்று விகித ஏற்பாடுகள் ஆகும். IMF இன் அசல் திட்டம் தங்க பரிமாற்ற தரத்தின் அம்சத்தை இணைக்க முயற்சித்தது. மாற்று விகிதங்களின் அடிப்படை அமைப்பு நிலையான மாற்று விகிதங்கள் ஆகும், அதில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு நெகிழ்வுத்தன்மை கட்டமைக்கப்பட்டது. தங்கப் பரிவர்த்தனை தரநிலையின் கீழ், ஒன்று அல்லது இரண்டு பெரிய நாடுகள் தங்கத் தரநிலையில் உள்ளன, அவற்றின் நாணயங்கள் தங்கமாக

மாற்றப்படுகின்றன. மற்ற நாடுகள் தங்களுடைய நாணயங்களை தங்கத் தரத்தில் இருக்கும் நாணயமாக மாற்றுகின்றன.

13.3.3 சிறப்பு வரைதல் உரிமைகள்

சிறப்பு வரைதல் உரிமைகள் (SDRs) என்பது IMF உறுப்பினர்களின் சுதந்திரமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய நாணயங்கள் மீதான சாத்தியமான உரிமைகோரலாகும். 1960 களின் பிற்பகுதியில், உலக வளங்களின் வளர்ச்சியானது சர்வதேச வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சிக்கு இணையாக இல்லை. 1963-68 ஆம் ஆண்டில், தங்கம் மற்றும் அமெரிக்க டாலர்கள் வடிவில் உள்ள பண இருப்பு சுமார் 16 சதவீதம் அதிகரித்தது, அதே காலகட்டத்தில் சர்வதேச வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சி சுமார் 70 சதவீதமாக இருந்தது. வளங்களின் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மந்தநிலைக்கு முக்கியமாக தங்கம் பண கையிருப்பில் தங்கியிருப்பதன் காரணமாக இருந்தது. பண கையிருப்பின் மெதுவான வளர்ச்சியானது சர்வதேச வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் மற்றும் பல நாடுகளுக்கு கடுமையான கொடுப்பனவு சமநிலை சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் என்பது ஒரு முன்னறிவிப்பாக இருந்தது.

SDRகளின் இயல்பு

SDR கள் உறுப்பு நாடுகளுக்கு வழங்கப்படும் உரிமைகள் ஆகும், அவை IMF இலிருந்து தங்கள் ஒதுக்கீட்டை விட அதிகமாகவும் பெறவும் உதவுகின்றன. வங்கி தனது வாடிக்கையாளருக்கு கடன் வரம்பை வழங்குவதைப் போன்றே இந்த ஏற்பாடு. SDRகள் ஒதுக்கப்படும் போது, IMF இல் உள்ள ஒரு நாட்டின் சிறப்பு வரைதல் கணக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையுடன் வரவு வைக்கப்படும். அந்நியச் செலாவணியின் தேவையை நாடு அனுபவிக்கும் போது அது SDRகளை வேறொரு நாட்டிற்கு விற்று அந்நியச் செலாவணியைப் பெறலாம். இவ்வாறு, இந்தியாவுக்கு அந்நியச் செலாவணி தேவை என்றால், 100 மில்லியன் எஸ்டிஆர் அளவுக்கு இந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய இங்கிலாந்து ஒப்புக்கொண்டால், கீழ்க்கண்டவாறு ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம். 100 மில்லியன் எஸ்டிஆர்களை இங்கிலாந்துக்கு விற்பதாக இந்தியா ஐஎம்எஃப்-க்கு தெரிவிக்கும். எடுத்துக்காட்டில் இருந்து கவனிக்கக்கூடியது போல், SDR ஒரு நாணயம் அல்ல, எந்தப் பாதுகாப்பின் ஆதரவும் இல்லை. ஒதுக்கப்பட்ட SDRகளுக்கு IMF பொறுப்பல்ல. இது புத்தகப் பதிவுகளிலிருந்து உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சொத்து மட்டுமே. இது ஒரு சுயாதீன இருப்பு சொத்து ஆகும், இது மற்ற இருப்பு சொத்துக்களை நிரப்புகிறது, இதன் அளவு சர்வதேச சமூகத்தின் இருப்பு தேவைகளுக்கு ஏற்ப அதிகரிக்கலாம் அல்லது குறைக்கப்படலாம். SDR திட்டத்தில் பங்கேற்கும் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் மற்ற நாடுகளால் வழங்கப்படும் SDRகளின் 200 சதவிகிதம் வரை

ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் மற்றும் அதன் சொந்த அல்லது பிற நாடுகளின் நாணயத்துடன் பரிமாற்றம் செய்ய வேண்டும்.

SDRகளின் ஒதுக்கீடு

SDRகளின் ஒதுக்கீடு உறுப்பு நாடுகளுக்கு அவற்றின் ஒதுக்கீட்டு விகிதத்தில் செய்யப்படுகிறது. சர்வதேச பணப்புழக்கத்தின் தேவைகளை கணக்கில் கொண்டு, SDRகளை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான முடிவு ஆளுநர்கள் குழுவால் அவ்வப்போது எடுக்கப்படுகிறது.

மதிப்பீடு மற்றும் வட்டி

ஆகஸ்ட் 1971 டாலர் நெருக்கடிக்கு முன் SDR அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில் நிலவிய பணச் சூழலுடன், ஆரம்பத்தில் ஒரு SDR இன் மதிப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான தங்கத்திற்குச் சமமாக இருந்தது (இது US$ 1 மதிப்புக்கு சமமாக இருந்தது) மேலும் முழுமையான தங்க மதிப்பு உத்தரவாதத்துடன் வழங்கப்பட்டது. அதனால்தான் எஸ்டிஆர்கள் 'பேப்பர் கோல்ட்' என்று பிரபலமாக அழைக்கப்பட்டன. டாலரின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, முக்கிய நாணயங்கள் மிதக்கத் தொடங்கியபோது, தங்கத்துடன் SDR இன் இணைப்பு முறிந்தது. SDR பதினாறு அடிப்படை நாணயங்களின் கூடையுடன் இணைக்கப்பட்டது. 1981 ஆம் ஆண்டில், ஐந்து பெரிய வர்த்தக நாடுகளின் நாணயங்களுடன் பதினாறு நாணயங்களை மாற்றுவதன் மூலம் கூடையின் கலவை எளிமைப்படுத்தப்பட்டது. 1 ஜனவரி 1991 முதல் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில் கொடுக்கப்பட்ட நாணயங்கள் மற்றும் வெயிட்டேஜ்: அமெரிக்க டாலர் (40 சதவீதம்), டாய்ச் மார்க் (21 சதவீதம்), ஜப்பானிய யென் (17 சதவீதம்), பிரெஞ்சு பிராங்க் (11 சதவீதம்) மற்றும் பவுண்டு ஸ்டெர்லிங் (11 சதவீதம்). ஜனவரி 1999 முதல், Deutshe மார்க் மற்றும் பிரெஞ்சு பிராங்கின் பங்கு சமமான யூரோவால் மாற்றப்பட்டது. சர்வதேச வர்த்தகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நாணயங்களுடன் தொடர்புடையதாக இருக்க SDR கூடை இப்போது ஒவ்வொரு ஐந்து வருடங்களுக்கும் அல்லது அதற்கு முந்தைய மதிப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. 2016 ஆம் ஆண்டு முதல், பின்வரும் நாணயங்கள் அவற்றின் எடையுடன் அடங்கும்: அமெரிக்க டாலர் (41.73), யூரோ (30.93), சீன யுவான் (10.92), ஜப்பானிய யென் (8.33) மற்றும் பவுண்ட் ஸ்டெர்லிங் (8.09).

SDRகளின் பயன்பாடு

முதலில், SDRகள் பேமெண்ட் பற்றாக்குறையைச் சந்திக்க மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இது மூன்று வழிகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்படலாம்.

- **பதவியுடன் பரிவர்த்தனை:** ஒரு நாடு செலுத்தும் இருப்புப் பற்றாக்குறையை அனுபவிக்கும் போது மற்றும் பிற நாணயங்கள் தேவைப்படும் போது, அது IMF க்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டும். பற்றாக்குறை நாட்டிலிருந்து SDRகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் சில நாணயங்களுக்குப் பதிலாக செலுத்துவதற்கும் வலுவான இருப்பு மற்றும் இருப்பு நிலை கொண்ட மற்றொரு நாட்டை IMF நியமிக்கிறது.
- **மற்றொரு பங்கேற்பாளருடன் ஏற்பாட்டின் மூலம் நாணயத்திற்கான SDRகளின் விற்பனை, அதாவது IMF இன் பதவி இல்லாமல்:** SDRகளைப் பயன்படுத்துபவர் மற்றொரு பங்கேற்பாளரிடம் உள்ள தனது சொந்த நாணயத்தின் நிலுவைகளை மீட்டெடுத்தாலோ அல்லது குறிப்பிட்ட பரிவர்த்தனைக்கு நிதியம் அங்கீகாரம் அளித்திருந்தாலோ அல்லது குறிப்பிட்ட வகைப் பரிவர்த்தனைக்கு பொது அங்கீகாரம் வழங்கியிருந்தாலோ மட்டுமே, ஏற்பாட்டின் மூலம் இத்தகைய பரிவர்த்தனைகள் அனுமதிக்கப்படும்.
- **SDRகள் நிதியுடனான பரிவர்த்தனையில் பயன்படுத்தப்படலாம், எடுத்துக்காட்டாக, நிதிக்கு கட்டணம் செலுத்தும்போது:** இப்போது SDR களை IMF இன் அனுமதியின்றி நேரடியாக உறுப்பினர்களிடையே பயன்படுத்த முடியும் மற்றும் பணம் செலுத்தும் தேவைகள் தொடர்பான எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லாமல். SDR ஒரு இருப்புச் சொத்தாக மற்றும் சர்வதேச பரிவர்த்தனைகளின் தீர்வுக்கான வழிமுறையாக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது.

13.3.4 IMF மற்றும் நிதி அமைப்பின் சீர்திருத்தங்களை நோக்கி

1990கள் மற்றும் 2008-09 மந்தநிலையின் போது ஏற்பட்ட நிதிக் கொந்தளிப்பின் அளவு, தேசிய அதிகாரிகள் மற்றும் தற்போதுள்ள சர்வதேச நிதி அமைப்பு இரண்டையும் எதிர்நோக்குதல், நிர்வகித்தல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல் மற்றும் சரிசெய்தல் சுமையை சமமாக விநியோகிப்பதில் உள்ள வரம்புகளை நிரூபித்துள்ளது. நிதி நெருக்கடிகளின் விளைவுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, வளர்ந்த மற்றும் வளரும் நாடுகளில் உள்ள பலதரப்பு நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார் துறையால் ஒரு விவாதம் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. சர்வதேச நிதிக் கட்டமைப்பிற்கு (IFA) தற்போதுள்ள கட்டமைப்பில் உள்ள குறைபாடுகளை சரிசெய்து, எதிர்காலத்தில் நிதி நெருக்கடிகளை மிகவும் திறம்பட கையாள புதிய நிறுவன ஏற்பாடுகளை இணைக்க வேண்டும்.

தற்போதுள்ள கட்டிடக்கலையின் விரிவான மதிப்பாய்வின் அடிப்படையில், வளர்ந்து வரும் ஐஎஃப்ஏவின் ஏழு முக்கிய கூறுகளை

அடையாளம் காண முடியும். அவை (i) பொருத்தமான மாற்று விகித ஆட்சி, (ii) சர்வதேச சிறந்த நடைமுறைகள் மற்றும் குறியீடுகளின் வரிசையில் உள்நாட்டு நிதி அமைப்புகளை வலுப்படுத்துதல், (iii) சர்வதேச இருப்புக்களின் போதுமான அளவு உட்பட பாதுகாப்பு வலைகளை நிறுவுதல், (iv) மூலதனப் பாய்வுகளை நிர்வகித்தல் மற்றும் மூலதனக் கணக்கு தாராளமயமாக்கலுக்கான அணுகுமுறை, (v) வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் தகவல் சமச்சீரற்ற தன்மையைக் கையாளுதல், (vi) ஏற்கனவே உள்ள சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களின் அதிகாரமளித்தல் மற்றும் இறுதியாக, (vii) புதிய நிறுவனங்களுக்கு தனியார் துறையின் அதிக அளவிலான பங்கேற்புக்கான ஏற்பாடுகள்.

தற்போதுள்ள சர்வதேச ஏற்பாடுகள்

சர்வதேச நிதி அமைப்பின் தற்போதைய நிறுவன கட்டமைப்பின் மீதான அதிருப்தி, சமீபத்திய உலகளாவிய நெருக்கடிகளுக்கு சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களின், குறிப்பாக சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் (IMF) தழுவல் பதிலின் நேரம், அளவு மற்றும் உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றில் உணரப்பட்ட போதாமைகளிலிருந்து உருவாகிறது. சர்வதேச பணப்புழக்கத்தை வழங்குவதில் சர்வதேச நாணய நிதியம் தொடர்ந்து முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டும் என்று ஒரு பொதுவான உடன்பாடு உள்ளது (i) அதிக வளங்களை மேம்படுத்துதல், (ii) அதிக வெளிப்படைத்தன்மை, தகவல் பரப்புதல் மற்றும் குறுகிய எதிர்வினை நேரம் ஆகியவற்றின் மூலம் பலதரப்பு கண்காணிப்பின் ஆரம்ப எச்சரிக்கை பண்புகளை மேம்படுத்துதல். (iii) IMF இல் முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் அதிக பொறுப்பு, பங்கேற்பு மற்றும் சமபங்கு. சர்வதேச நிதி அமைப்பின் திறமையான செயல்பாட்டிற்காக தற்போதைய நிறுவன எந்திரத்தை சீர்திருத்துவதற்கான விவாதங்களில் சில சர்ச்சைக்குரிய சிக்கல்கள் வந்துள்ளன (i) நிதி ஓட்டங்கள் மீது IMF இன் அதிகார வரம்பு இல்லாமை மற்றும் நிதி பரிந்துரைகளில் நிதி ஸ்திரத்தன்மைக்கு போதிய முக்கியத்துவம் இல்லை. , (ii) நிலையான IMF திட்டங்களில் சுறுசுறுப்பு இல்லாதது மற்றும் சந்தை தோல்விகளுடன் தொடர்புடைய பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளும் நிபந்தனை, (iii) நெருக்கடியால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்கு IMF ஆதரவை அங்கீகரிப்பதற்கான வாக்களிப்பு செயல்பாட்டில் அரசியல் பொருளாதாரம், (iv) தார்மீக ஆபத்து கடன் வழங்குபவராக செயல்படும் தனியார் துறை பிணை எடுப்புகள் மற்றும் (v) நிதியத்திற்கும் உலக வங்கிக்கும் இடையே உள்ள பாத்திரங்களின் தெளிவற்ற வரையறை. உண்மையில், 1990களின் நிதிய பீதியில் ஆதிக்கம் செலுத்திய பணப்புழக்கப் பொருத்தமின்மைகள், ஒழுங்கற்ற கடன் பயிற்சிகள் மற்றும் சந்தைப்

பிடிப்புகள் போன்றவற்றின் பின்னணியில் முரண்பாடான குறிப்புகள் குறிப்பாக கூர்மையாக இருந்தன.

வளர்ந்து வரும் சந்தைப் பொருளாதாரங்களுக்கான மூலதனம் 1980களில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1.9 சதவீதத்திலிருந்து 1990களில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 3 சதவீதமாக உயர்ந்தது. போர்ட்ஃபோலியோ ஓட்டங்கள் உயர்ந்தன இந்த காலகட்டத்தில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 0.2 சதவீதம். ஆசியான் நாடுகளுக்கும் கொரியாவிற்கும் பாய்ச்சல் இரட்டிப்பாகியது. மூலதன ஓட்டத்தால் ஏற்படும் கொள்கை முரண்பாடுகளை நிர்வகிப்பதற்கான முயற்சிகள் பொதுவாக பலதரப்பட்ட நாடுகளில் தரப்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறையை ஏற்றுக்கொண்டன. திறந்த சந்தை செயல்பாடுகள், இருப்புத் தேவைகள், வெளிநாட்டு நாணய பரிமாற்றங்கள் மற்றும் உறுதிப்படுத்தல் பத்திரங்கள் மூலம் பொதுவாக குறுகிய கால மத்திய வங்கிக் கருவிகளாக வழங்கப்படும், மத்திய வங்கிகளில் வெளிநாட்டு நாணய வைப்பு, வரிகள், மூலதனக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் வெளிச்செல்லும் கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்துதல் ஆகியவை பல்வேறு வெற்றிகளுடன் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மற்றும் பக்க விளைவுகள். இதற்கு நேர்மாறாக, நிதியத்தின் வளங்களில் மிகக் குறைவான அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது, முக்கியமாக இந்த வளங்களை அதிகரிப்பதற்கான வழிமுறைகளில் ஒருமித்த கருத்து இல்லாததால்.

இந்த நடவடிக்கைகள் இருந்தபோதிலும், பரிமாற்ற விகிதங்களின் உண்மையான மதிப்பீடு, பணவியல் கொள்கையை நடத்துவதில் சுயாட்சி இழப்பு, நிதியச் சொத்து விலைகளில் நிலையற்ற ஏற்ற இறக்கங்கள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களின் இடைநிலைத் திறனில் குறைபாடுகள் போன்ற மூலதனப் பாய்ச்சலுடன் தொடர்புடைய தீவிர பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை ஹோஸ்ட் நாடுகள் சந்தித்துள்ளன. சொத்து விலை ஏற்ற இறக்கத்தின் முகம். இந்த பொருளாதாரங்களில் சமூக பாதுகாப்பு வலைகளின் அதிக சுமை, ஒரே நேரத்தில் கட்டமைப்பு சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டது, அவற்றின் நிதி நிலைகளில் சரிவுக்கு வழிவகுத்தது. மேலும் அடிப்படையில், உயரும் மூலதனப் பாய்ச்சல்கள், வெளிப்பாடுகளுக்கு இடையே பெரிய இடர் வருமானத்திற்கு பொருளாதாரங்களை வெளிப்படுத்தியது மற்றும் மூலதனப் பாய்ச்சல்கள் மற்றும் தொற்றுநோய்களின் திடீர் மாற்றங்களுக்கு பாதிப்பை அதிகரித்தது.

ஆலோசனையின் நிதிகளின் பங்கு

மாற்று விகித மாற்றங்கள், நடப்புக் கணக்கில் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தல் மற்றும் பாரபட்சமான நடைமுறைகளைப் பயன்படுத்துதல் தொடர்பான

அனைத்து விஷயங்களிலும், உறுப்பினர்கள் நிதியைப் பரிந்துரைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். தவறினால், உறுப்பினர்கள் நிதியத்தின் நிதி ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்துவதில் இருந்து தகுதி நீக்கம் செய்யப்படுவார்கள். அத்தகைய குறிப்புகள் இருக்கலாம்

- உறுப்பு நாடு நிதியத்திற்கு பொருளாதார மற்றும் நிதி தரவுகளை வழங்குவதற்கான வடிவத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.
- நிதியத்தின் ஊழியர்கள் ஒரு உறுப்பு நாட்டிலிருந்து பல்வேறு வகையான தரவுகளை தற்காலிக அடிப்படையில் தேவைப்படும்போது அழைக்கலாம்.
- அங்கத்துவ நாடுகளின் பொருளாதார மற்றும் நிதி நிலைமைகளை நேரடியாக ஆய்வு செய்வதற்காக பணியாளர் குழுக்கள் வருடத்திற்கு ஒரு முறையாவது உறுப்பு நாடுகளுக்கு வருகை தருகின்றன. வருடாந்திர பொதுக் கூட்டங்களின் போது (AGM's) அல்லது கடன் ஏற்பாடுகளை பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் போது, உறுப்பினர் நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் நிர்வாக இயக்குநர்கள் குழுவுடன் ஆலோசனைகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்களுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். IMF ஊழியர்களுடன் உறுப்பினரின் ஆளுநர் அல்லது நிர்வாக இயக்குனருக்கு இடையே முறைசாரா ஆலோசனைகள் நடைபெறுகின்றன, குறிப்பாக உறுப்பு நாடு ஒரு காத்திருப்பு ஏற்பாட்டிற்காக அல்லது கடன் பெறுவதற்காக நிதியை அணுகும் நேரத்தில்.

13.3.5 நிதியின் வளங்கள் மற்றும் நிதி வசதிகள்

IMF இன் நிதி ஆதாரங்கள் அதன் உறுப்பினர்களின் ஒதுக்கீட்டு சந்தாக்களில் இருந்து உருவாக்கப்படுகின்றன, அவை கடன் வாங்கப்பட்ட ஆதாரங்களால் கூடுதலாக வழங்கப்படலாம். சர்வதேச பணப்புழக்கத்திற்கான தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்கான மற்றொரு வழி SDRகளின் ஒதுக்கீடு; இருப்பினும், இதுவரை, ஒட்டுமொத்த ஒதுக்கீடு SDR 204.8 பில்லியனாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. IMF தனியார் மூலங்களிலிருந்து கடன் வாங்குவதற்கு அங்கீகாரம் பெற்றிருந்தாலும், இதுவரை அது தேசிய அரசாங்கங்களின் மத்திய வங்கிகளில் இருந்து மட்டுமே கடன் வாங்கியுள்ளது. இரண்டு கடன் ஒப்பந்தங்கள் அதாவது, கடன் வாங்குவதற்கான பொது ஏற்பாடுகள் (GAB) மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள் (NAB) ஆகியவை பொதுவான ஆதாரங்களை நிரப்புகின்றன. கிழக்கு ஆசியாவில் ஏற்பட்டுள்ள சமீபத்திய நெருக்கடிக்கு விடையிறுக்கும் வகையில், நிதியானது அதன் சொந்த வளங்களை

நிரப்புவதற்கு குறிப்பிடத்தக்க இருதரப்பு/பல்தரப்பு வளங்களைத் திரட்டுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

வளரும் நாடுகளுக்கு ஆதரவாக அதன் மறுவிநியோகத்தில் சில முக்கியத்துவத்துடன் ஒதுக்கீட்டை விரிவுபடுத்துவதே வழக்கமான அணுகுமுறையாகும். இந்த வள மேம்பாடுகள் இருந்தபோதிலும், நிதியத்தில் இந்தியாவின் ஒதுக்கீட்டின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில், ஒதுக்கீடு மதிப்பாய்வுகள் பின்னடைவைக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற கவலை அதிகரித்து வருகிறது. ஒதுக்கீட்டு நிர்ணய சூத்திரத்தை மறுபரிசீலனை செய்தல், நிதி ஆதாரங்களுக்கான அணுகலை நீக்குதல் மற்றும் SDRகளை நிதியினால் வழங்குதல், மற்றும் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒட்டுமொத்த வரம்புகள் மற்றும் பிற பொருத்தமான பரிசீலனைகளுக்கு உட்பட்டு, நிதியத்தின் பங்கை கடைசி முயற்சியாக மேம்படுத்துவதற்கு முன்மொழியப்பட்ட சில முன்மொழிவுகள்.

ஒவ்வொரு உறுப்பு நாட்டிற்கும் நிதியத்தில் ஒரு ஒதுக்கீடு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஒதுக்கப்பட்ட ஒதுக்கீடு ஒரு சூத்திரத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது, இது பின்வரும் நான்கு காரணிகளின் கூட்டுத்தொகையாகும், இது ஒரு உறுப்பினரின் தேசிய வருமானத்திற்கு சராசரி வருடாந்திர ஏற்றுமதியின் சதவீத விகிதங்களால் அதிகரிக்கப்படுகிறது:

(a) தேசிய வருமானத்தில் 2 சதவீதம்

(b) தங்க டாலர் நிலுவைகளில் 5 சதவீதம்;

(c) சராசரி ஆண்டு இறக்குமதியில் 10 சதவீதம்,

(d) ஆண்டு ஏற்றுமதியில் அதிகபட்ச மாறுபாட்டின் 10 சதவீதம்.

ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் ஒதுக்கீடும் நிதியின் ஆரம்பப் பகுதியாக இவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் அதன் ஒதுக்கீட்டை நிதிக்கு பங்களிக்க வேண்டும்

(a) தங்கம் அதன் ஒதுக்கீட்டில் 25 சதவீதம் வரை அல்லது

(b) அதன் நிகர தங்கத்தில் 10 சதவீதம் அல்லது அதற்கு இணையான அமெரிக்க டாலரில் எது குறைவாக இருந்தாலும், மீதமுள்ள ஒதுக்கீட்டை உறுப்பினரின் நாணயத்தில் செலுத்த வேண்டும். 1980 இல் SDR மற்றும் மாற்றத்தக்க நாணயங்களின் பங்களிப்பால் தங்கம் அல்லது அமெரிக்க டாலர்களில் 25 சதவீத ஒதுக்கீட்டின் உட்பிரிவு மாற்றப்பட்டது. அந்த நேரத்தில், தங்கத்தின் மதிப்பு ஒரு அவுன்ஸ் $ 35 ஆக இருந்தது, மேலும் இந்தியா $ 400 மில்லியன் ஒதுக்கீட்டிற்கு $ 27.5 மில்லியன் தங்கத்தை செலுத்தியது. 1990 இல் பொது ஒதுக்கீடு அதிகரித்த

பிறகு இந்தியாவின் ஒதுக்கீடு SDR 3,056 மில்லியனாக இருந்தது. முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, 2020 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, இந்தியாவின் ஒதுக்கீடு SDR 13,114.4 மில்லியனாக இருந்தது.

1944 இல் பிரெட்டன் வூட்ஸில் கூடியிருந்த நாற்பத்தி நான்கு நாடுகளின் மொத்த ஒதுக்கீடு $8,800 மில்லியன் என நிர்ணயிக்கப்பட்டது. டிசம்பர் 1994 இன் இறுதியில், 1990 ஆம் ஆண்டு ஒதுக்கீட்டின் ஒன்பதாவது பொது மதிப்பாய்வுக்குப் பிறகு மொத்த SDRs 1, 44,620 மில்லியன் உடன் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 178 ஆக உயர்ந்தது. மேலும் 2020 இல், 189 உறுப்பினர்களுடன், மொத்த ஒதுக்கீடு SDR 475,723.7 மில்லியன்.

பிற நிதி ஆதாரங்கள்

பெல்ஜியம், கனடா, பிரான்ஸ், மேற்கு ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான், நெதர்லாந்து, ஸ்வீடன், இங்கிலாந்து மற்றும் அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகள் இந்த ஒப்பந்தத்தில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய கடன்களுக்கான வட்டி மற்றும் சேவைக் கட்டணங்கள் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட விதிமுறைகளின் அடிப்படையில் (ஐந்து ஆண்டுகள் வரை) தங்கத்தில் செலுத்தப்பட்டு, பின்னர் SDR ஆல் மாற்றப்பட்டது. சர்வதேச நாணய நிதியம் மேற்கூறிய நாடுகளில் இருந்து மட்டுமல்ல, சவுதி அரேபியா போன்ற பிற நாடுகளிடமிருந்தும் இதே விதிமுறைகளில் கடன் வாங்கியுள்ளது. IMF தன்னிடம் உள்ள தங்கத்திற்கு ஈடாக எந்த உறுப்பினரின் நாணயத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

ஆகஸ்ட் 1975 முதல், இடைக்காலக் குழுவில் உள்ள உறுப்பினர்களால் தங்கத்தின் பங்கை அதன் தங்கத்தில் ஆறில் ஒரு பங்காகக் குறைக்க ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது 5.7 இதில் பில்லியனில் $1.1 பில்லியன் (அசல் தங்கத்தின் மூலதன மதிப்பை உள்ளடக்கியது) நிதியின் பொது வளங்களில் சேர்க்கப்பட்டது மற்றும் $4.6 பில்லியன் லாபத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, அறக்கட்டளை நிதியில் சேர்க்கப்பட்டது. நிதியத்தின் தங்கத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கு இதுவரை உறுப்பினர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதியில் இன்னும் தங்கத்தின் அசல் அளவின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு உள்ளது.

நிதி வசதிகள்

ஒரு நிதி நிறுவனமாக, நாணயங்களின் விற்பனை வடிவத்தில் பணம் செலுத்தும் நோக்கங்களுக்காக நிதி தற்காலிக நிதி உதவியை வழங்குகிறது. உறுப்பினராக இருக்கும்போது

அதன் சொந்த நாணயத்திற்கு எதிராக வெளிநாட்டு நாணயங்களை வாங்கும் நிதியிலிருந்து கடன் வாங்குகிறது. கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் போது, அது வெளிநாட்டு நாணயத்திற்கு எதிராக தனது சொந்த நாணயத்தை மீண்டும் வாங்குகிறது.

ஃபண்டின் பரிமாற்ற செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு நான்கு வகைகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன:

(i) தங்கத் தொகை என்பது, நிதியுடனான கிரெடிட் நிலைக்கு கூடுதலாக (அதன் நாணயத்தின் பிற நாடுகளின் கடனைப் போன்றது) அதன் ஒதுக்கீட்டை நிறைவேற்றுவதற்கு உறுப்பினர் செலுத்தும் தங்கத்தின் அளவு ஆகும். ஒரு நாடு தங்கத்தில் 25 சதவீத ஒதுக்கீட்டைக் கொண்டிருந்தால், உறுப்பினர் இந்த வரம்பை நிதியிலிருந்து தானாகவே பெறலாம். அந்த நாடு அதன் ஒதுக்கீட்டில் 10 சதவீதத்தை மற்ற மாவட்டங்களின் கடனாகப் பெற்றிருந்தால், அந்த நாடு தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஒதுக்கீட்டில் 35 சதவீதம் வரை கடன் வாங்க அனுமதிக்கப்படும் (தங்கத் தொகை 25 சதவீதம் மற்றும் சூப்பர் தங்கத் தொகை. 10 சதவீதம்).

(ii) நான்கு கடன் தவணைகள்: நான்கு கடன் தவணைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு கடன் தவணையும் அதன் ஒதுக்கீட்டின் 25 சதவீதத்திற்கு சமம். தங்கம் கொடுப்பனவு ஒதுக்கீட்டில் 25 சதவீதமாக இருந்தால், மீதமுள்ள 75 சதவீதத்தை நாட்டின் சொந்த நாணயத்தில் செலுத்தினால், நிதியானது ஒரு உறுப்பினரின் ஒதுக்கீட்டில் 200 சதவீதத்தை அதன் நாணயத்தில் வைத்திருக்க முடியும், மேலும் கடன் தவணைகள் 100 சதவீதமாக இருக்கும். ஒதுக்கீடு.

(iii) 1963 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் இழப்பீட்டு நிதி வசதி தொடங்கப்பட்டது, அதன் வருமானம் குறிப்பிட்ட சராசரி ஆண்டு எண்ணிக்கையை விட குறைவாக இருக்கும் ஏற்றுமதியில் ஏதேனும் பற்றாக்குறைகள் இருந்தால் கடன் வழங்குவதற்காக. 1980 ஆம் ஆண்டில் 100 சதவீத ஒதுக்கீட்டிற்கு கட்டம் கட்டமாக உயர்த்தப்பட்ட உறுப்பினரின் கடனுதவியில் 50 சதவீதம் வரை உறுப்பினருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது.

(iv) உறுப்பு நாடு உற்பத்தி செய்யும் எந்தவொரு முக்கியப் பண்டத்திற்கும் சர்வதேச தாங்கல் பங்கு நிதி வசதி ஜூன் 1969 இல் உருவாக்கப்பட்டது. பல்வேறு சர்வதேசப் பண்ட ஒப்பந்தங்களின் கீழ், சர்க்கரை, டின், கோகோ போன்றவற்றின் சிறப்புப் பங்குகளுக்கான ஒதுக்கீட்டில் 50 சதவீதம் வரை அனுமதிக்கப்பட்ட கடன் வரம்பு உள்ளது.

குறிப்பு

மேலே உள்ள வசதிகள், தானாக இயங்கும் தங்கத் தொகையைத் தவிர, பின்வரும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது:

(i) எந்தவொரு பன்னிரண்டு மாத காலத்திலும் எந்த உறுப்பினரும் அதன் ஒதுக்கீட்டில் 25 சதவீதத்திற்கு மேல் பணம் எடுக்கக்கூடாது.

(ii) உறுப்பினரின் நாணயத்தின் நிதியின் இருப்பு அதன் ஒதுக்கீட்டில் 200 சதவீதத்தை எட்டும் ஒரு புள்ளிக்கு அப்பால் எந்த உறுப்பினரும் மொத்த தொகையை எடுக்கக்கூடாது, அது 25 சதவீதம் வரை கடனாகவும், அதன் சொந்த நாணயம் 75 சதவீதம் வரையிலும் கடன் வாங்கியிருந்தால் அது பெறும்.

(iii) இழப்பீட்டு நிதி மற்றும் இடையகப் பங்கு நிதியுதவி ஆகியவற்றின் கீழ் ஒருங்கிணைந்த டிரா உறுப்பினர் ஒதுக்கீட்டில் 75 சதவீதத்திற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது.

(iv) மேற்கூறிய அனைத்து வசதிகளின் கீழும் எந்த ஒரு உறுப்பினரின் கரன்சியையும் IMF வசம் வைத்திருப்பது அந்த உறுப்பினரின் ஒதுக்கீட்டில் 275 சதவீதத்தை தாண்டக்கூடாது, மேலும் இந்த நிபந்தனை பலமுறை தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது.

(v) வெவ்வேறு கடன் தவணைகள் மற்றும் பிற நிதி வசதிகளின் கீழ் வரைபடங்களின் நிபந்தனை நாட்டின் நிலை மற்றும் பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்ப மாறுகிறது.

மற்றும் பின்பற்றப்படும் நிதிக் கொள்கைகள். முதல் கிரெடிட் தவணைக்கு அப்பால் உள்ள வரைபடங்களுக்கான கோரிக்கைகளுக்கு கணிசமான நியாயம் தேவைப்படுகிறது மற்றும் கீழே போடப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகள் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் மிகவும் கடுமையானதாக இருக்கும். பணம் செலுத்தும் சமநிலையின்மையை சரிசெய்வதற்கான விரைவான மறுசீரமைப்பு செயல்திட்டத்தை வழங்க, நிதி, பணவியல் அல்லது ஏதேனும் அந்நியச் செலாவணி துறைகளில் உறுப்பு நாடு இதைத் தொடரும். இந்த நிபந்தனைகள் நியாயமான அளவு நெகிழ்வுத்தன்மையுடன் விதிக்கப்படுகின்றன.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

4. IMFக்கு ஒரு நிர்வாக இயக்குநரை நியமிக்கும் நாடுகளைக் குறிப்பிடவும்.
5. IMF இன் அடிப்படை செயல்பாடுகளை பட்டியலிடுங்கள்.
6. IMFல் ஒதுக்கீட்டின் பயன் என்ன?
7. EEF எதற்காக சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டது?

13.4 ஏடிபி

ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி (ADB) ஒரு வளமான, உள்ளடக்கிய, நெகிழ்ச்சியான மற்றும் நிலையான ஆசிய மற்றும் பசிபிக் பகுதியைக் கருதுகிறது, அதே நேரத்தில் பிராந்தியத்தில் தீவிர வறுமையை ஒழிப்பதற்கான அதன் முயற்சிகளைத் தக்க வைத்துக் கொள்கிறது. சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கு கடன்கள், தொழில்நுட்ப உதவிகள், மானியங்கள் மற்றும் பங்கு முதலீடுகளை வழங்குவதன் மூலம் ADB அதன் உறுப்பினர்கள் மற்றும் கூட்டாளர்களுக்கு உதவுகிறது.

ADB, கொள்கை உரையாடல்களை எளிதாக்குதல், ஆலோசனை சேவைகளை வழங்குதல் மற்றும் உத்தியோகபூர்வ, வணிக மற்றும் ஏற்றுமதி கடன் ஆதாரங்களைத் தட்டியெழுப்பும் இணை நிதியளிப்புச் செயல்பாடுகள் மூலம் நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதன் மூலம் அதன் உதவியின் வளர்ச்சிப் பாதிப்பை அதிகப்படுத்துகிறது. சேவைகள் மற்றும் அறிவு மேம்பாடு.

13.4.1 பிறப்பிடம்

ஆசிய நாடுகளுக்கு ஆசியாவில் வேரூன்றிய நிதி நிறுவனமாக 1960களில் ADB உருவாக்கப்பட்டது. அதன் துவக்கத்திற்கான முதல் தீர்மானம் 1963 இல் ஆசியா மற்றும் தூர கிழக்கிற்கான ஐக்கிய நாடுகளின் பொருளாதார ஆணையத்தால் நடத்தப்பட்ட ஆசிய பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கான மந்திரி மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1966 இல் புதிய நிறுவனத்தை நடத்த முதல் நாடு பிலிப்பைன்ஸ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. 1966 இல் நிறுவப்பட்ட 31 உறுப்பினர்களில் இருந்து, ADB 68 உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கியதாக வளர்ந்துள்ளது-அதில் 49 ஆசியா மற்றும் பசிபிக் மற்றும் 19 வெளியில் இருந்து வந்தவர்கள். 60 களில் உணவு உற்பத்தி மற்றும் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கான உதவியில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

1974 இல், ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியம் ADB இன் ஏழை உறுப்பினர்களுக்கு குறைந்த வட்டியில் கடன்களை வழங்க நிறுவப்பட்டது. 1980களில், ADB பல அரசு சாரா நிறுவனங்களுடனும் இணைந்து பணியாற்றத் தொடங்கியது. 1990 களில், வளர்ச்சி உதவிகள் ஏழைகளுக்கு முழுமையாகப் பயன்பெறுவதை உறுதிசெய்ய வாரியத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிர்வாகக் கொள்கையைக் கொண்ட முதல் பலதரப்பு நிறுவனமாக ADB ஆனது. அது ஆசியாவின் மிக மோசமான நிதி நெருக்கடியின் நேரமும் கூட. 1999-ல் பொருளாதார வளர்ச்சி பிராந்தியத்தில் உள்ள பலரைப் புறக்கணித்து வருவதை உணர்ந்து-ஏடிபி வறுமைக் குறைப்பை அதன் முக்கிய இலக்காக ஏற்றுக்கொண்டது. 2000களின் முதல் தசாப்தம் முழுவதும், ADB ஆதரவளித்தது

SARS தொற்றுநோய், இயற்கை பேரழிவுகள் மற்றும் உலகளாவிய மந்தநிலையின் பொருளாதார நெருக்கடிகள் மூலம் நாடுகள்.

மே 2014 இல், ADB இன் இரண்டு முக்கிய நிதிகளான ஆசிய வளர்ச்சி நிதி மற்றும் அதன் சாதாரண மூலதன வளங்களின் கடன் செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைக்கும் திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டன. ADB இன் மொத்த வருடாந்திரக் கடனை அதிகரிக்கவும், முந்தைய நிலைகளை விட $20 பில்லியன்-50% அதிகமாக ஒப்புதல்களை வழங்கவும் இந்த இணைப்பு செய்யப்பட்டது.

13.4.2 அமைப்பு

ஆசிய மற்றும் பசிபிக் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த 49 பேர் உட்பட 68 பங்குதாரர் உறுப்பினர்களை ADB கொண்டுள்ளது. அதன் மிக உயர்ந்த கொள்கை உருவாக்கும் அமைப்பு ஆளுநர்கள் குழு ஆகும். இதில் ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடுகளிலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் உள்ளனர். ADB இல் முழுநேர வேலை செய்வதற்காக ஆளுநர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 12 உறுப்பினர்களால் இயக்குநர்கள் குழு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களில் 8 பேர் ஆசியா மற்றும் பசிபிக் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றும் 4 பேர் பிராந்தியத்திற்கு வெளியிலிருந்து வந்தவர்கள். இயக்குநர்கள் குழுவின் தலைவர் ADB இன் தலைவர் ஆவார். நிதிநிலை அறிக்கைகளை மேற்பார்வையிடுவது, அதன் நிர்வாக வரவு செலவுத் திட்டத்தை அங்கீகரிப்பது மற்றும் அனைத்து கொள்கை ஆவணங்கள் மற்றும் அனைத்து கடன், பங்கு மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவி செயல்பாடுகளை மதிப்பாய்வு செய்து ஒப்புதல் அளிப்பது இயக்குனரின் பணியாகும். தலைவரைத் தவிர நிர்வாகத்தில் 6 துணைத் தலைவர்களும் உள்ளனர். ADB இன் செயல்பாட்டு, நிர்வாக மற்றும் அறிவுத் துறைகளை மேற்பார்வையிடுவதற்கு இது பொறுப்பாகும்.

நிதி தயாரிப்புகள் மற்றும் சேவைகள்

உலக மூலதனச் சந்தைகளில் பத்திர வெளியீடுகள் மூலம் ADB நிதி திரட்டுகிறது. இது உறுப்பினர்களின் பங்களிப்புகள், கடன் வழங்கும் நடவடிக்கைகளிலிருந்து தக்கவைக்கப்பட்ட வருவாய் மற்றும் கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துதல் ஆகியவற்றையும் நம்பியுள்ளது. இது பல சிறப்பு நிதிகளிலிருந்து கடன்களையும் மானியங்களையும் வழங்குகிறது.

அதன் தயாரிப்புகள் மற்றும் சேவைகள் பின்வரும் வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன:

- பொதுத்துறை நிதியளிப்பு

- தனியார் துறை நிதியுதவி
- கூட்டு நிதியுதவி
- முடிவுகள் அடிப்படையிலான கடன் திட்டங்கள்
- நிதிகள் மற்றும் வளங்கள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

8. ADB எத்தனை உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது?
9. ADB இன் நிதி ஆதாரங்களைக் குறிப்பிடவும்.

13.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. உலக வங்கி, ஆரம்பத்தில் IBRD என அழைக்கப்பட்டது, இது 1944 பிரெட்டன் வூட்ஸ் மாநாட்டின் ஒரு பகுதியாகும்.
2. நிர்வாக இயக்குநர்கள் (இயக்குநர்கள் குழு) புதுப்பிக்கத்தக்க 5 ஆண்டு காலத்திற்கு ஒரு ஜனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். மேலும் வங்கியின் ஒட்டுமொத்த நிர்வாகத்திற்கும் அவர் பொறுப்பு.
3. ஐடிஏ நிதி ஒதுக்கீடு நாட்டின் கொள்கை மற்றும் நிறுவன மதிப்பீடு (CPIA) மதிப்பீடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது, CPIA திறந்த சந்தைகள் மற்றும் வர்த்தக தாராளமயமாக்கல் மீதான ஒரு சார்புநிலையை உறுதி செய்கிறது, இது வங்கியுடன் கடன் வாங்கும் நாட்டின் உறவின் அடித்தளத்தை அமைக்கிறது.
4. அமெரிக்கா, ஜப்பான், ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், யுனைடெட் கிங்டம், சீனா, ரஷ்ய கூட்டமைப்பு மற்றும் சவுதி அரேபியா: பின்வரும் எட்டு நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் IMF க்கு ஒரு நிர்வாக இயக்குனரை நியமிக்கின்றன.
5. IMF இன் அடிப்படை செயல்பாடுகள்:
    - சர்வதேச நிதியின் அடிப்படை விதிகளை வகுத்தல்
    - கொடுப்பனவுகளின் குறுகிய கால சமநிலையை சமாளிக்க குறுகிய மற்றும் நடுத்தர கால உதவிகளை வழங்குதல்
    - சிறப்பு வரைதல் உரிமைகள் (SDRs) வடிவில் இருப்புக்களை உருவாக்கி விநியோகிக்க
6. (அ) உறுப்பினர்களின் வாக்களிக்கும் சக்தி, (ஆ) நிதி ஆதாரங்களுக்கான அவர்களின் பங்களிப்பு, (இ) இந்த ஆதாரங்களுக்கான அணுகல் மற்றும் (ஈ) எஸ்டிஆர்களின் ஒதுக்கீட்டில்

அவர்களின் பங்கை தீர்மானிக்க ஒதுக்கீடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன

7. விரிவாக்கப்பட்ட நிதி வசதி (EFF) குறிப்பாக உற்பத்தி, வர்த்தகம் மற்றும் விலைகளில் உள்ள கட்டமைப்புத் தவறான சீரமைப்புகள் காரணமாக கடுமையான கட்டணச் சமநிலையின்மையால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்கு உதவ வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.
8. ஆசிய மற்றும் பசிபிக் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த 49 பேர் உட்பட 68 பங்குதாரர் உறுப்பினர்களை ADB கொண்டுள்ளது.
9. உலக மூலதனச் சந்தைகளில் பத்திர வெளியீடுகள் மூலம் ADB நிதி திரட்டுகிறது. இது உறுப்பினர்களின் பங்களிப்புகள், கடன் வழங்கும் நடவடிக்கைகளிலிருந்து தக்கவைக்கப்பட்ட வருவாய் மற்றும் கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துதல் ஆகியவற்றையும் நம்பியுள்ளது. இது பல சிறப்பு நிதிகளிலிருந்து கடன்களையும் மானியங்களையும் வழங்குகிறது.

13.6 தொகுப்பு

- உலக வங்கி, ஆரம்பத்தில் IBRD என அழைக்கப்பட்டது, இது 1944 பிரெட்டன் வூட்ஸ் மாநாட்டின் ஒரு பகுதியாகும். அதன் முக்கிய செயல்பாடு அதன் உறுப்பு நாடுகளுக்கு அவற்றின் மறுசீரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டிற்காக நீண்டகால மூலதன உதவியை வழங்குவதாகும்.
- புனரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான சர்வதேச வங்கி, சர்வதேச நிதிக் கூட்டுத்தாபனம், சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கம், முதலீட்டுச் சர்ச்சைகளைத் தீர்ப்பதற்கான சர்வதேச மையம் மற்றும் பலதரப்பு முதலீட்டு உத்தரவாத நிறுவனம் உள்ளிட்ட ஐந்து நிறுவனங்களின் குழுவை உலக வங்கி குழுவாகக் கூறலாம்.
- குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த உறுப்பு நாடுகளில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கான கடன்களை வங்கி ஒரு முக்கிய பொருளாக ஏற்றுக்கொண்டது.
- வங்கி நேரடியாக உறுப்பு நாடுகளுக்கு கடன்களை வழங்கலாம் அல்லது உறுப்பு நாடுகளுக்கு வழங்கப்படும் கடன்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கலாம். வங்கி பொதுவாக விவசாயம் மற்றும் உபரி போன்ற உற்பத்தி நோக்கங்களுக்காக கடன்களை வழங்குகிறது. வங்கியினால் வழங்கப்படும் மொத்தக் கடன்

குறிப்பு

தொகையானது அதன் மொத்த சந்தா மூலதனம் மற்றும் உபரியின் 100 சதவீதத்திற்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும்.

- உலக வங்கி கடன் மற்றும் பயிற்சிகள் மூலம் கடன் பெறும் நாடுகளுக்கு தொழில்நுட்ப உதவியை வழங்குகிறது. பலர் உலக வங்கியை ஆராய்ச்சி மற்றும் ஆலோசனையின் முதன்மை ஆதாரமாகக் கருதுகின்றனர்.
- காலநிலை மாற்றம், தொற்று நோய்களைக் கையாள்வது, வர்த்தகத்தை ஆதரித்தல் மற்றும் அறிவைப் பகிர்ந்துகொள்வது உள்ளிட்ட பிராந்திய மற்றும் உலகளாவிய முன்னுரிமைகளுடன் தேசிய வளர்ச்சி முன்னுரிமைகளை நாடுகளுக்கு இணைக்க வங்கியின் தேவை அதிகரித்து வருகிறது. வங்கியின் சவாலானது உலகளாவிய பொது நல்ல நிகழ்ச்சி நிரலை நிவர்த்தி செய்வது மட்டுமல்ல, வளரும் நாடுகளின் தேவைகள் மற்றும் கருத்துக்களுக்கு பதிலளிப்பது மற்றும் ஒரு நாடு தலைமையிலான அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் பூகோளமயமாக்கலின் விரிவான மற்றும் நிலையான பார்வையை நோக்கி வேலை செய்வதும் ஆகும்.
- நாற்பத்தைந்து அரசாங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் பிரெட்டன் வூட்ஸ் மாநாட்டில் பங்கேற்று, ஜூலை 1944 இல் ஒரு புதிய சர்வதேச அமைப்பின் ஒப்பந்தக் கட்டுரைகளை ஒப்புக்கொண்டனர். சர்வதேச நாணய நிதியம் டிசம்பர் 1945 இல் நாற்பத்து நான்கு நாடுகள் ஒப்பந்தக் கட்டுரைகளில் கையெழுத்திட்ட பிறகு உருவாக்கப்பட்டது.
- IMF மேக்ரோ பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் முக்கிய குறிக்கோள்கள் பணம் செலுத்தும் ஏற்றத்தாழ்வை சரிசெய்தல் மற்றும் பணவீக்கத்தைக் குறைத்தல் ஆகும். துணை இலக்குகளில் வளர்ச்சியை மேம்படுத்துதல் மற்றும் கடன் சேவை செலுத்துதல்களை தொடர்ந்து பராமரித்தல் ஆகியவை அடங்கும்.
- IMF ஆனது ஆளுநர்கள் குழு, நிர்வாக குழு மற்றும் நிர்வாக இயக்குனர் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.
- பல ஆண்டுகளாக, IMF பல கடன் கருவிகளை உருவாக்கியுள்ளது, அவை அதன் உறுப்பினர்களின் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளைத் தீர்க்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. வறுமைக் குறைப்பு மற்றும் வளர்ச்சி வசதி (PRGF) மூலம் குறைந்த வருமானம் கொண்ட நாடுகள் சலுகை வட்டி விகிதத்தில் கடன் வாங்க அனுமதிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் அதிகக் கடன்பட்ட ஏழை நாடுகள் (HIPC) முன்முயற்சியின் கீழ் கடன் நிவாரணம் பெறலாம்.

- சலுகையற்ற கடன்கள் ஐந்து முக்கிய வசதிகள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன: (அ) ஸ்டாண்ட்-பை/ஏற்பாடுகள் (SBA), (b) விரிவாக்கப்பட்ட நிதி வசதி (EFF), (c) துணை இருப்பு வசதி (SRF), (d) தற்செயலான கடன் வரிகள் (CCL), மற்றும் (e) இழப்பீட்டு நிதி வசதி (CFF).
- SDR கள் உறுப்பு நாடுகளுக்கு வழங்கப்படும் உரிமைகள் ஆகும், அவை IMF இலிருந்து தங்கள் ஒதுக்கீட்டை விட அதிகமாகவும் பெறவும் உதவுகின்றன. வங்கி தனது வாடிக்கையாளருக்கு கடன் வரம்பை வழங்குவதைப் போன்றே இந்த ஏற்பாடு. SDRகள் ஒதுக்கப்படும் போது, IMF இல் உள்ள ஒரு நாட்டின் சிறப்பு வரைதல் கணக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையுடன் வரவு வைக்கப்படும்.
- சர்வதேச நிதி அமைப்பின் தற்போதைய நிறுவன கட்டமைப்பின் மீதான அதிருப்தியானது, சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களின் தழுவல் பதிலின் நேரம், அளவு மற்றும் உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றில் உணரப்பட்ட போதாமைகளிலிருந்து உருவாகிறது. குறிப்பாக சர்வதேச நாணய நிதியம் (IMF), சமீபத்திய உலகளாவிய நெருக்கடிகளுக்கு.
- மாற்று விகித மாற்றங்கள், நடப்புக் கணக்கில் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தல் மற்றும் பாரபட்சமான நடைமுறைகளைப் பயன்படுத்துதல் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களிலும், உறுப்பினர்கள் நிதியைப் பரிந்துரைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். தவறினால், உறுப்பினர்கள் நிதியத்தின் நிதி ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்துவதில் இருந்து தகுதி நீக்கம் செய்யப்படுவார்கள்.
- சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் நிதி ஆதாரங்கள் அதன் உறுப்பினர்களின் ஒதுக்கீட்டு சந்தாக்களிலிருந்து உருவாக்கப்படுகின்றன, அவை கடன் வாங்கப்பட்ட ஆதாரங்களால் கூடுதலாக வழங்கப்படலாம். சர்வதேச பணப்புழக்கத்திற்கான தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்கான மற்றொரு வழி SDR களின் ஒதுக்கீடு. IMF தனியார் மூலங்களிலிருந்து கடன் வாங்குவதற்கு அங்கீகாரம் பெற்றிருந்தாலும், இதுவரை அது தேசிய அரசாங்கங்களின் மத்திய வங்கிகளில் இருந்து மட்டுமே கடன் வாங்கியுள்ளது.
- ஒரு நிதி நிறுவனமாக, நாணயங்களின் விற்பனை வடிவத்தில் பணம் செலுத்தும் நோக்கங்களுக்காக நிதி தற்காலிக நிதி உதவியை வழங்குகிறது. ஒரு உறுப்பினர் நிதியத்திலிருந்து கடன் வாங்கும் போது அது தனது சொந்த நாணயத்திற்கு எதிராக வெளிநாட்டு

நாணயங்களை வாங்குகிறது. கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் போது, அது வெளிநாட்டு நாணயத்திற்கு எதிராக தனது சொந்த நாணயத்தை மீண்டும் வாங்குகிறது.

- ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி (ADB) சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கு கடன்கள், தொழில்நுட்ப உதவிகள், மானியங்கள் மற்றும் பங்கு முதலீடுகளை வழங்குவதன் மூலம் அதன் உறுப்பினர்கள் மற்றும் கூட்டாளர்களுக்கு உதவுகிறது.
- 1966 இல் நிறுவப்பட்ட 31 உறுப்பினர்களில் இருந்து, ADB 68 உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கியதாக வளர்ந்துள்ளது-அதில் 49 ஆசியா மற்றும் பசிபிக் மற்றும் 19 வெளியில் இருந்து வந்தவர்கள்.
- ADB இன் மிக உயர்ந்த கொள்கை உருவாக்கும் அமைப்பு ஆளுநர்கள் குழு ஆகும். இதில் ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடுகளிலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் உள்ளனர்.
- உலக மூலதனச் சந்தைகளில் பத்திர வெளியீடுகள் மூலம் ADB நிதி திரட்டுகிறது. இது உறுப்பினர்களின் பங்களிப்புகள், கடன் வழங்கும் நடவடிக்கைகளிலிருந்து தக்கவைக்கப்பட்ட வருவாய் மற்றும் கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துதல் ஆகியவற்றையும் நம்பியுள்ளது. இது பல சிறப்பு நிதிகளிலிருந்து கடன்களையும் மானியங்களையும் வழங்குகிறது.

13.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **பிரெட்டன் வூட்ஸ் மாநாடு:** இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய சர்வதேச நாணய அமைப்பில் புதிய விதிகள் குறித்த ஒப்பந்தங்களுக்காக ஜூலை 1944 இல் நியூ ஹாம்ப்ஷயரில் உள்ள பிரெட்டன் வூட்ஸில் 44 நாடுகளின் பிரதிநிதிகளின் கூட்டத்தை இது குறிக்கிறது.
- **கட்டமைப்பு சரிசெய்தல் அல்லது மேம்பாட்டு கடன்:** இது IMF அல்லது உலக வங்கியின் சுமைகளைப் பாதுகாக்க ஒரு நாடு மேற்கொள்ள வேண்டிய பொருளாதார சீர்திருத்தங்களின் தொகுப்பைக் குறிக்கிறது.
- **SDR**கள் உறுப்பு நாடுகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமைகள், IMFல் இருந்து தங்கள் ஒதுக்கீட்டை விட அதிகமாகப் பெறுவதற்கு உதவுகின்றன.
- **கடன் தவணைகள்:** இது உறுப்பு நாடுகளுக்கு IMF கடன் நிதியை வெளியிடும் கட்டங்களின் அமைப்பைக் குறிக்கிறது.

13.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறிப்பு

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. உலக வங்கி குழுவின் முக்கிய நிறுவனங்களைப் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.
2. உலக வங்கியின் முக்கிய பணிகள் என்ன?
3. உலக வங்கியால் கடன்கள் எளிதாக்கப்படும் வழிகளைப் பட்டியலிடுங்கள்.
4. IMF தொகுப்புகளில் பொதுவாகக் காணப்படும் நடவடிக்கைகள் யாவை?
5. IMF இன் முதன்மை நோக்கங்களை பட்டியலிடுங்கள்.
6. நிதியின் பரிமாற்ற செயல்பாடுகளின் வகைகளை சுருக்கமாக விளக்கவும்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. உலக வங்கியின் வளங்கள் மற்றும் வர்த்தகத்தில் செல்வாக்கு செலுத்த அது பயன்படுத்தும் வழிமுறைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. 1973க்கு முன்னும் பின்னும் IMF இன் முக்கிய அம்சங்களை மதிப்பிடுக.
3. சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் நிறுவன கட்டமைப்பை விவரிக்கவும்.
4. உறுப்பு நாடுகளுக்கு IMF தனது ஆதரவை வழங்கும் கருவிகளை ஆராயுங்கள்.
5. SDRகளின் தன்மை, ஒதுக்கீடு, மதிப்பீடு மற்றும் பயன்பாடு ஆகியவற்றை விளக்கவும்.
6. IMF இன் நிதி ஆதாரங்களை ஆராயுங்கள்.
7. ADB பயன்படுத்திய தோற்றம், நிறுவன அமைப்பு மற்றும் நிதி முறைகள் பற்றி விவாதிக்கவும்.

13.9 மேலும் படிக்க

வான் டென் பெர்க், ஹென்ட்ரிக். 2001 பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு. ஓஹியோ: மெக்ரா-ஹில்.

வெயில், டேவிட் என். 2004. பொருளாதார வளர்ச்சி. லண்டன்: அடிசன் வெஸ்லி.

சௌபோடினா, டாட்டியானா பி. 2004. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அப்பால்: ஒரு அறிமுகம்

நிலையான அபிவிருத்தி. வாஷிங்டன்: உலக வங்கி.

திங்கன், எம்எல் 1985. வளர்ச்சி மற்றும் திட்டமிடலின் பொருளாதாரம். டெல்லி: விருந்தா பப்ளிகேஷன்ஸ்.

மன்கர், விஜி 1995. பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் திட்டமிடல். டெல்லி: நியூ ஏஜ் இன்டர்நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ்.

டெய்லர், எட்வர்ட் ஜே மற்றும் டிராவிஸ் ஜே லிபர்ட். 2015 வளர்ச்சி பொருளாதாரத்தின் அத்தியாவசியங்கள். கலிபோர்னியா: யுனிவர்சிட்டி ஆஃப் கலிபோர்னியா பிரஸ்.

ரே, தேப்ராஜ். 1998 வளர்ச்சி பொருளாதாரம். நியூ ஜெர்சி: பிரின்ஸ்டன் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.

வலைத்தளம்

https:// www.worldbank.org/en/who-we-are

https:// www.imf.org/en/About

https:// www.adb.org/who-we-are/main

குறிப்பு

யூனிட் 14 சர்வதேச வர்த்தக நிறுவனங்கள்

கட்டமைப்பு

14.0 அறிமுகம்

இதுவரை நீங்கள் சர்வதேச பொருளாதார மற்றும் நிதி நிறுவனங்களைப் பற்றி அறிந்திருக்கிறீர்கள். இந்த பிரிவில், UNCTAD, WTO/GATT மற்றும் OPEC உள்ளிட்ட முக்கியமான சர்வதேச வர்த்தக அமைப்புகளைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். உறுப்பு நாடுகளுக்கு நிதி உதவி மற்றும் அறிவை வழங்க நிதி நிறுவனங்கள் உதவுவது போல. சர்வதேச வர்த்தக நிறுவனங்கள் பொதுவாக உறுப்பு நாடுகளுக்கு இடையே சுமூகமான வர்த்தகத்தை எளிதாக்கும் நோக்கத்துடன் நிறுவப்படுகின்றன. இந்த ஒப்பந்தங்கள் வர்த்தக விதிமுறைகளில் உள்ளன. இதில் கட்டணங்கள், மானியங்கள், தொழில்நுட்பத் தேவைகள், பொருட்களின் வகை, விதிக்கப்படும் விலைகள், சந்தைக்கான

அணுகல், நியாயமான போட்டி விதிகள் போன்ற முக்கிய காரணிகள் பற்றிய விவரக்குறிப்புகள் அடங்கும்.

14.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- UNCTAD இன் முதன்மை நோக்கத்தையும் அமைப்பையும் நினைவுபடுத்துங்கள்
- அதன் முக்கியமான சாதனைகளை விவரிக்கவும்
- WTO/GATT இன் தோற்றம் மற்றும் கொள்கைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்
- WTO செயல்படும் பகுதிகளை மதிப்பிடவும்
- OPEC இன் தோற்றத்தை விவரிக்கவும்
- OPEC இன் அமைப்பு கட்டமைப்பை விளக்குங்கள்

14.2 UNCATD

1964 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகளின் வர்த்தகம் மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான மாநாடு (UNCTAD) நிறுவப்பட்டது, இது வளரும் நாடுகள் தங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சி தொடர்பான பிரச்சனைகளைப் பற்றி விவாதிக்கக்கூடிய ஒரு மன்றத்தை வழங்குவதற்காக. இது முக்கியமாக வளரும் நாடுகளின் விசித்திரமான பிரச்சனைகள் காரணமாக அமைக்கப்பட்டது. 195 உறுப்பினர்களுடன், UNCTAD தற்போது வளர்ந்த மற்றும் மையமாக திட்டமிடப்பட்ட நாடுகள் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் ஒரே அமைப்பாகும். இது ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கீழ் அரசுகளுக்கிடையேயான அமைப்பாக நிறுவப்பட்டது.

UNCTAD இன் முதன்மை நோக்கம் வர்த்தகம், உதவி, போக்குவரத்து, நிதி மற்றும் தொழில்நுட்பம் உள்ளிட்ட வளர்ச்சியின் அனைத்து அம்சங்களுக்கும் தொடர்பான கொள்கைகளை உருவாக்குவதாகும். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மாநாடு கூடுகிறது. முதல் மாநாடு 1964 இல் ஜெனிவாவில் நடந்தது.

விருப்பங்களின் பொதுவான அமைப்பு

UNCTAD இன் முக்கிய சாதனைகளில் ஒன்று, விருப்பத்தேர்வுகளின் பொதுவான அமைப்பை (GSP) கருத்திற்கொண்டு செயல்படுத்துவது. வளரும் நாடுகளில் இருந்து உற்பத்தியாளர்களின் ஏற்றுமதியை ஊக்குவிக்க,

அத்தகைய ஏற்றுமதிகளுக்கு சிறப்பு கட்டண சலுகைகளை வழங்குவது அவசியம் என்று UNCTAD இல் வாதிடப்பட்டது. இந்த வாதத்தை ஏற்று, வளர்ந்த நாடுகள் ஜிஎஸ்பி திட்டத்தை வகுத்தன, இதன் கீழ் வளரும் நாடுகளில் இருந்து உற்பத்திகள், அரை உற்பத்திகள் மற்றும் சில விவசாய பொருட்கள் ஏற்றுமதிகள் வரியின்றி அல்லது குறைந்த விலையில் வளர்ந்த நாடுகளுக்குள் நுழைகின்றன. தற்போது 13 ஜிஎஸ்பி திட்டங்கள் செயல்பாட்டில் உள்ளன. பின்வரும் நாடுகள் GSP முன்னுரிமைகளை வழங்குகின்றன: ஆஸ்திரேலியா, பெலாரஸ், கனடா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம், ஐஸ்லாந்து, ஜப்பான், கஜகஸ்தான், நியூசிலாந்து, நார்வே, ரஷ்ய கூட்டமைப்பு, சுவிட்சர்லாந்து, துருக்கி மற்றும் அமெரிக்கா.

பொது நிதி

UNCTAD இன் மற்றொரு முக்கிய சாதனை, பண்டங்கள் மீதான ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தை உருவாக்கியது. சர்வதேச சந்தையில் முதன்மைப் பொருட்களின் விலைகள் அதிக அளவில் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு உள்ளாகின்றன என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. இந்த விலைகளை நிலைப்படுத்த, UNCTAD ஒரு பொது நிதியை உருவாக்க பரிந்துரைத்துள்ளது, இது பஃபர்-ஸ்டாக் மூலம் முதன்மை பொருட்களின் விலையை நிலைப்படுத்துகிறது. பொது நிதி அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஜூன் 1991 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. இப்போது இருக்கும் பொது நிதிக்கு இரண்டு ஜன்னல்கள் உள்ளன. முதல் சாளரம் சில முதன்மை தயாரிப்புகளின் பஃபர் ஸ்டாக் செயல்பாடுகளுக்கு நிதியளிக்கிறது, இரண்டாவது சாளரம் தயாரிப்பு மேம்பாடு மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் தொடர்பான விளம்பர நடவடிக்கைகளுக்கு நிதியளிக்கிறது. முதல் சாளரத்தின் ஆரம்ப மூலதனம் $400 மில்லியன், இரண்டாவது சாளரத்தின் $350 மில்லியன்.

பொது நிதியின் சிறப்பியல்புகள்

(i) கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் மற்றும் சீனா உட்பட ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அனைத்து உறுப்பினர்களாலும் உருவாக்கப்பட்ட முதல் நிறுவனம் இதுவாகும்.

(ii) முடிவெடுக்கும் அமைப்பில் வளரும் நாடுகள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் ஒரே அமைப்பு இதுதான். ஒரு குழுவாக வளரும் நாடுகள் மொத்த வாக்குகளில் 47 சதவீதத்தைக் கொண்டுள்ளன, அதே சமயம் வளர்ந்த நாடுகள் மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய மாவட்டங்களின் சதவீதங்கள் முறையே 42 மற்றும் 8 ஆகும்.

கடன் மேலாண்மை மற்றும் நிதி பகுப்பாய்வு அமைப்பு (DMFAS) திட்டம்

வளரும் நாடுகளின் கடன் சுமையை குறைக்க UNCTAD முயற்சிக்கிறது, ஏனெனில் இந்த நாடுகள் இருதரப்பு மற்றும் பலதரப்பு ஆதாரங்களில் இருந்து அதிக அளவு கடன்களை பெற்றுள்ளன. 1983 முதல், UNCTAD கடன் மேலாண்மை மற்றும் நிதி பகுப்பாய்வு அமைப்பு (DMFAS) திட்டத்தின் மூலம் கடன் மேலாண்மையில் தொழில்நுட்ப உதவிகளை வழங்கி வருகிறது. நியாயமான, சமத்துவம் மற்றும் விதி அடிப்படையிலான, பாரபட்சமற்ற மற்றும் வெளிப்படையான முறையில் செயல்படும் மற்றும் அனைத்து நாடுகளுக்கும் நன்மைகளை வழங்கும் பலதரப்பு வர்த்தக அமைப்புக்கான அதன் உறுதிப்பாட்டை இது அங்கீகரித்துள்ளது.

நிறுவன கட்டமைப்பு

UNCTAD ஆனது பொதுச்செயலாளர் தலைமையில் ஐந்து பிரிவுகளில் செயல்படுகிறது:

- ஆப்பிரிக்காவிற்கான பிரிவு, குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் மற்றும்
- உலகமயமாக்கல் மற்றும் மேம்பாட்டு உத்திகள் பற்றிய சிறப்பு திட்டங்கள் பிரிவு
- முதலீடு மற்றும் நிறுவனங்களின் பிரிவு
- சர்வதேச வர்த்தகம் மற்றும் பொருட்கள் பற்றிய பிரிவு
- தொழில்நுட்பம் மற்றும் தளவாடங்கள் பற்றிய பிரிவு

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. UNCTAD மாநாடு எத்தனை ஆண்டுகளில் கூடுகிறது?
2. பொது நிதியின் இரண்டு சாளரங்கள் யாவை

14.3 WTO/GATT

உலக வர்த்தக அமைப்பு (WTO) சர்வதேச வர்த்தகத்தை நடத்துவதற்கான அடிப்படை கட்டமைப்பை வழங்குகிறது மற்றும் அத்தகைய வர்த்தகத்தை நடத்துவதற்கான விதிமுறைகளை அமைக்கிறது. சர்வதேச வர்த்தகம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் விளைபொருளாகும். சர்வதேச வர்த்தகத்தின் கோட்பாடுகள் முந்தைய காலங்களைப் போலவே இப்போதும் மிகவும்

பொருத்தமானவை. சர்வதேச வர்த்தகத்தின் நடத்தையே WTO அதன் நடத்தைக்கான கட்டமைப்பையும் விதிமுறைகளையும் வகுக்கிறது.

14.3.1 பிறப்பிடம்

முதல் மற்றும் இரண்டாம் உலகப் போர்களுக்கு இடைப்பட்ட காலம், நாடுகளுக்கிடையேயான திறந்த பொருளாதாரப் போரால் வகைப்படுத்தப்பட்டது. ஒருவருக்கொருவர் செலவில் குறுகிய கால ஆதாயங்களுக்காக அவர்கள் விரிவான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். இத்தகைய பொருளாதார மோதல்களின் நீண்டகால பயனற்ற தன்மையை உணர்ந்து, ஒட்டுமொத்த உலகப் பொருளாதாரத்திற்கும் அதன் விளைவாக ஏற்படும் கூட்டு இழப்பை உணர்ந்து, உலகின் முன்னணி நாடுகள் விரும்பின.

இதுபோன்ற குழப்பமான சூழ்நிலை மீண்டும் ஏற்படாமல் தடுக்கிறது. இரண்டாம் போருக்குப் பிந்தைய உலகப் பொருளாதார ஒழுங்கு விதி அடிப்படையிலான மற்றும் ஒழுங்கான வர்த்தக ஆட்சியைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினர், மேலும் அது ஆதரிக்கப்பட வேண்டும்:

- போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பொருளாதாரங்களின் மறுசீரமைப்பு,
- வளர்ச்சி சிக்கல்களுக்கான தீர்வு, மற்றும்
- ஒரு ஆரோக்கியமான சர்வதேச நிதி அமைப்பு மாற்று விகிதம் மற்றும் பேமெண்ட் சமநிலை பிரச்சனைகளை சமாளிக்கும் திறன் கொண்டது.

அதன்படி, இந்த நோக்கங்களை அடைவதற்காக பின்வரும் மூன்று சர்வதேச நிறுவனங்களை உருவாக்க திட்டமிட்டனர்.

யூனிட் 13 இல் நீங்கள் கற்றுக்கொண்டது போல, முதல் நிறுவனம், அதாவது புனரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான சர்வதேச வங்கி (பின்னர் உலக வங்கி என அறியப்பட்டது) நிதியுதவிக்காக உருவாக்கப்பட்டது (i) போரினால் அழிக்கப்பட்ட பொருளாதாரங்களை (குறிப்பாக மேற்கு ஐரோப்பாவின்) மறுகட்டமைப்பதற்காக. மற்றும் (ii) பின்தங்கிய நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி. இரண்டாவது நிறுவனம், சர்வதேச நாணய நிதியம், நிலையான பரிவர்த்தனை விகிதங்களின் ஆட்சியை ஆதரிப்பதற்காகவும், உறுப்பு நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் குறுகிய கால கொடுப்பனவுச் சிக்கல்களைச் சமாளிப்பதற்காகவும் உருவாக்கப்பட்டது; மூன்றாவது நிறுவனம் (அவர்கள் உருவாக்கத் தவறிவிட்டனர்) சர்வதேச வர்த்தக அமைப்பு (ITO). குறைந்தபட்ச அல்லது பூஜ்ஜிய கட்டணங்கள் மற்றும் பூஜ்ஜிய கட்டணமற்ற தடைகள் கொண்ட சுதந்திர வர்த்தக அமைப்பை உள்ளடக்கிய ஒரு புதிய உலகப் பொருளாதார ஒழுங்கை உருவாக்குவதே இதன் நோக்கமாக இருந்தது.

குறிப்பு

சர்வதேச வர்த்தக அமைப்புக்கான முன்மொழிவு: ஹவானா சாசனம்

பிப்ரவரி 16, 1946 இல், UN பொருளாதார மற்றும் சமூக கவுன்சில் வர்த்தகம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு பற்றிய சர்வதேச மாநாட்டை அங்கீகரித்தது. 1947 நவம்பர் 21 முதல் 1948 மார்ச் 24 வரை ஹவானாவில் மாநாடு நடைபெற்றது. சர்வதேச வர்த்தக அமைப்பை (ITO) நிறுவுவதற்கான திட்டங்களின் இறுதி பதிப்பு 53 நாடுகளால் கையெழுத்திடப்பட்டது. இந்த ஆவணம் ஹவானா சாசனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஹவானா சாசனம் பின்வரும் முக்கியமான முன்மொழிவுகளைக் கொண்டிருந்தது:

- சர்வதேச வர்த்தக தடைகளை குறைத்தல்;
- பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தல்;
- முழு வேலை வாய்ப்பை மேம்படுத்துதல்;
- கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வணிகக் கொள்கைகளைத் தடுத்தல்; மற்றும்
- சர்வதேச பொருட்களின் விலைகளை நிலைப்படுத்துதல்.

GATT நடைமுறைக்கு வருகிறது

ஹவானா சாசனம் அமெரிக்க செனட் மற்றும் பிற அரசாங்கங்களால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை, ஏனெனில் அதன் சில விதிகள் அவர்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும், கட்டணங்கள் மற்றும் வர்த்தகத்திற்கான பொது ஒப்பந்தங்கள் (GATT) செயலகம் ஏற்கனவே ஒரு இடைக்கால ஏற்பாடாக அமைக்கப்பட்டது. அதன்படி, ஹவானா சாசனத்தில் சாத்தியமான அனைத்தையும் காப்பாற்ற, ஹவானா சாசனத்தின் சில விதிகளை விட்டுவிட்டு ஜெனீவாவில் மற்றொரு சுதந்திர ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இந்த ஒப்பந்தம் 1948 இல் கட்டணங்கள் மற்றும் வர்த்தகத்திற்கான பொது ஒப்பந்தத்தை (GATT) கொண்டு வந்தது. GATT இல் கையெழுத்திட்டவர்கள் ஒப்பந்தக் கட்சிகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

போருக்கு இடையிலான குழப்பமான நடைமுறைகளின் அனுபவம் உலகின் முன்னணி பொருளாதார சக்திகளை விதி அடிப்படையிலான மற்றும் ஒழுங்கான உலக வர்த்தக ஆட்சியைத் தேடத் தூண்டியது. இருப்பினும், உலக வங்கி மற்றும் IMF போன்ற அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்கத் தவறிவிட்டனர். நடைமுறைக்கு வந்தது குறைவான லட்சியம் கொண்ட GATT ஆகும், பரந்த அளவில் அதே நோக்கங்கள் ஆனால் குறைவான பிணைப்புக் கடமைகள்.

GATT இன் அடிப்படைக் கொள்கைகள்

குறிப்பு

GATT ஆனது பாகுபாடு காட்டாமை, ஆலோசனை, கட்டணமற்ற தடைகளை நீக்குதல் மற்றும் ஏற்றுமதி மானியங்களை நீக்குதல் போன்ற கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதன் கொள்கைகள் பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் விவாதிக்கப்படலாம்:

- **பாகுபாடு காட்டாமை:** இது தொடர்புடைய சில விதிவிலக்குகளுடன் "மிகவும் விருப்பமான தேசம்" (MNF) கொள்கையை நிபந்தனையின்றி ஏற்றுக்கொள்வதைக் குறிக்கிறது. (a) சுங்கச் சங்கங்கள் போன்ற பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பு, மற்றும் (b) ஒரு நாடு மற்றும் அதன் முன்னாள் காலனிகள் மற்றும் ஆதிக்கங்களுக்கு இடையிலான வர்த்தகம். MNF இன் கொள்கையின் பொருள் என்னவென்றால், ஒரு நாடு ஒரு நாட்டிற்கு சிறந்த வர்த்தக சிகிச்சையை விரிவுபடுத்தினால், அது GATT இன் அனைத்து ஒப்பந்தக் கட்சிகளுக்கும் கண்மூடித்தனமாக விரிவுபடுத்துகிறது. அந்த வகையில், வர்த்தகக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில், இந்த ஷரத்து, நாடுகளிடையே எந்த விருப்பமான சிகிச்சையையும் நிராகரிக்கிறது. இருப்பினும், நடைமுறையில், இந்த கொள்கையை மீறும் பல நிகழ்வுகள் உள்ளன. GATT இன் கீழ் சுங்கச் சங்கங்களின் உருவாக்கம் அனுமதிக்கப்படுவதாலும், உறுப்பு நாடுகளுக்கு ஆதரவாகவும், உறுப்பினர் அல்லாதவர்களுக்கு எதிராகவும் சுங்கச் சங்கம் பாகுபாடு காட்டுவதால் இது குறிப்பாக இருந்தது.
- **வர்த்தகத்திற்கான வரி அல்லாத தடைகளை நீக்குதல்:** GATT ஆனது பணம் செலுத்தும் இருப்பு அல்லது வேறு சில சிக்கல்களைத் தவிர்த்து வர்த்தகத்திற்கான அனைத்து கட்டணமற்ற தடைகளையும் அகற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. எனவே, எடுத்துக்காட்டாக, GATT ஆனது, அதன் பரிமாற்ற இருப்புகளைப் பாதுகாப்பது மட்டுமல்லாமல், விலை ஆதரவு மற்றும் உற்பத்திக் கட்டுப்பாடுகள் தொடர்பான அதன் உள்நாட்டுத் திட்டங்களுக்கும் வர்த்தகத்தின் மீது அளவு கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க அனுமதித்தது.
- **ஆலோசனை:** GATT கட்டமைப்பிற்குள் பரஸ்பர ஆலோசனைகள் மூலம் நாடுகளுக்கிடையேயான வர்த்தக மோதல்கள் தீர்க்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.
- **ஏற்றுமதி மானியங்கள் மற்றும் மாநில வர்த்தகம்:** இதேபோல், GATT ஏற்றுமதி மானியங்களை தடை செய்தது ஆனால் சில விதிவிலக்குகளின் கீழ் அவற்றை பயன்படுத்த அனுமதித்தது. மேலும்,

சில விதிவிலக்குகளுக்கு உட்பட்டு, மாநில வர்த்தகம் பாரபட்சமற்றதாக இருக்க வேண்டும்.

குறிப்பு

WTO நடைமுறைக்கு வருகிறது

உருகுவே சுற்று GATT பேச்சுவார்த்தைகளின் எட்டாவது சுற்று ஆகும். உருகுவே சுற்று GATT பேச்சுவார்த்தைகள் (Punta de Este இல் நடைபெற்றது) சர்வதேச வர்த்தகம் மற்றும் பிற நாடுகளுக்கிடையேயான பரிவர்த்தனைகளை நிர்வகிக்கும் பேச்சுவார்த்தை விதிகளின் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இந்தச் சுற்றின் முடிவானது GATT இன் மறைவுக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் GATT விதிகள் மற்றும் பலவற்றை உள்ளடக்கிய உலக வர்த்தக அமைப்புடன் மாற்றப்பட்டது. உருகுவே பேச்சுவார்த்தைகள் 15 டிசம்பர் 1993 அன்று இறுதி செய்யப்பட்டன. உருகுவே சுற்று முடிவுகளை அங்கீகரிக்க மொராக்கோவின் மராகேஷில் 15 ஏப்ரல் 1994 இல் கையெழுத்திடப்பட்டது. இதன் விளைவாக, WTO 1 ஜனவரி 1995 இல் செயல்படத் தொடங்கியது.

உருகுவே சுற்றின் இறுதி ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதன் மூலம் உலக வர்த்தக அமைப்பு (WTO) என்ற நிறுவனத்தை நிறுவியது, இது ஒரு பலதரப்பு கட்டமைப்பை உள்ளடக்கியது:

- உருகுவே சுற்று மூலம் மாற்றியமைக்கப்பட்ட GATT,
- அனைத்து ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் ஏற்பாடுகள் அதன் அனுசரணையில்
- முடிவடைந்தன, மேலும் உருகுவே சுற்றின் முழுமையான முடிவுகள்.

WTO நிறுவும் ஒப்பந்தங்கள்

- கட்டணங்கள் மற்றும் வர்த்தகம் மீதான பொது ஒப்பந்தம்
- உருகுவே சுற்று நெறிமுறை GATT 1994 விவசாய ஒப்பந்தம்
- சுகாதார மற்றும் உடலியல் சுகாதார நடவடிக்கைகள் குறித்த ஒப்பந்தம்
- குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த மற்றும் நிகர உணவு இறக்குமதி வளரும் நாடுகளின் சீர்திருத்தத் திட்டத்தின் சாத்தியமான எதிர்மறை விளைவுகள் தொடர்பான நடவடிக்கைகளின் முடிவு
- ஜவுளி ஒப்பந்தம் மற்றும் வர்த்தகத்திற்கான தொழில்நுட்ப தடைகள் குறித்த ஆடை ஒப்பந்தம்
- வர்த்தகம் தொடர்பான முதலீட்டு நடவடிக்கைகளுக்கான ஒப்பந்தம் (TRIMs) கட்டுரை VIஐ செயல்படுத்துவதற்கான ஒப்பந்தம் (திணிப்பு எதிர்ப்பு) கட்டுரை VII (சுங்க மதிப்பீடு) முன் ஏற்றுமதி ஆய்வு ஒப்பந்தம்

குறிப்பு

- தோற்ற விதிகள் பற்றிய ஒப்பந்தம்
- மானியங்கள் மீதான உரிம நடைமுறைகள் ஒப்பந்தம் மற்றும் பாதுகாப்புகள் மீதான எதிர் நடவடிக்கை ஒப்பந்தம்
- வர்த்தகம் மற்றும் சேவைகளுக்கான பொது ஒப்பந்தம் (GATS)
- கள்ளப் பொருட்களின் வர்த்தகம் உட்பட அறிவுசார் சொத்துரிமைகளின் (TRIPகள்) வர்த்தகம் தொடர்பான அம்சங்களுக்கான ஒப்பந்தம்
- சர்ச்சைகளைத் தீர்ப்பதற்கான விதிகள் மற்றும் நடைமுறைகள் பற்றிய புரிதல்
- உலகளாவிய பொருளாதாரக் கொள்கை உருவாக்கத்தில் அதிக ஒருங்கிணைப்பை அடைவதற்கான முடிவு.

உறுப்பினர் மற்றும் கடமைகள்

WTO 125 உறுப்பினர்களுடன் நடைமுறைக்கு வந்தது, இது ஆகஸ்ட் 2012 இல் 157 ஆக அதிகரித்தது, வனுவாடு உலக வர்த்தக அமைப்பில் இணைந்தார். 2016 முதல், உலக வர்த்தக அமைப்பில் 164 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்.

விதிவிலக்கு இல்லாமல் உருகுவே சுற்று GATT இன் அனைத்து பேச்சுவார்த்தை முடிவுகள், ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் ஏற்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் மட்டுமே ஒரு நாடு WTO உறுப்பினராக இருக்க முடியும். எந்த ஒரு ஒப்பந்தத்திலிருந்தும் விலகவோ அல்லது விதிவிலக்குகளை கோரவோ அதற்கு விருப்பம் இல்லை. அந்த வகையில், இது ஒரு "ஒப்பந்த ஒப்பந்தம்".

WTO உறுப்பினர்களுக்கு புதிய பொறுப்புகளை சுமத்தக்கூடிய மேலதிக பேச்சுவார்த்தைகளை (தற்போதுள்ள பாடங்கள் மற்றும் அறிமுகப்படுத்தப்படும் புதியவை) வழங்குகிறது. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் தொழிலாளர் தரநிலைகள் குறித்த குறிப்பிட்ட குறிப்புடன் ஐரோப்பிய சமூகம் மற்றும் அமெரிக்காவின் பிரதிநிதிகளால் இந்த விளைவுக்கான அறிகுறி மரகேஷில் வழங்கப்பட்டது. ஏற்கனவே உள்ள விஷயங்களில் தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதுடன், புதிய பகுதிகள் குறித்த பேச்சுவார்த்தைகளைச் சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம், முடிவில்லாத பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம், வளரும் நாடுகள் வளர்ந்த நாடுகளுக்கு மேலும் மேலும் அடித்தளத்தை வழங்குவதற்கு தீவிர அழுத்தத்தில் இருக்கும்.

WTO என்பது ஒரு விரிவான மற்றும் விரிவான ஒப்பந்தங்களின் தொகுப்பாகும். உலக வர்த்தக அமைப்பின் ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடும் அனைத்து ஒப்பந்தங்கள், பிணைப்புகள் மற்றும் பொறுப்புகளை மொத்தமாக

மற்றும் விதிவிலக்கு இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்வது கட்டாயமாகும். தேர்வு மற்றும் தேர்வுக்கு எந்த ஏற்பாடும் இல்லை. மேலும், தற்போதுள்ள ஒப்பந்தங்கள் மேலும் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் மாற்றியமைக்கப்படலாம், மேலும் எதிர்காலத்தில் புதிய விஷயங்களில் ஒப்பந்தங்களுக்கு பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்படலாம்.

14.3.2 இலக்குகள் மற்றும் கோட்பாடுகள்

பின்வருபவை உலக வர்த்தக அமைப்பின் முதன்மை இலக்குகள்:

- **(i)** பலதரப்பு வர்த்தக உடன்படிக்கைகளை நிர்வகித்தல் மற்றும் செயல்படுத்துதல் ஆகியவை ஒன்றாக இணைந்து WTOவை உருவாக்குகின்றன
- **(ii)** பலதரப்பு வர்த்தக பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான தளமாக செயல்படுகிறது
- **(iii)** வர்த்தக தகராறுகளை தீர்க்க முயல்கிறது
- **(iv)** உறுப்பு நாடுகளின் வர்த்தகக் கொள்கைகளை மேற்பார்வை செய்தல்
- **(v)** உலகளாவிய கொள்கை வகுப்பில் ஈடுபடும் பிற சர்வதேச நிறுவனங்களுடன் ஒத்துழைத்தல்

கோட்பாடுகள்:

WTO வர்த்தகக் கொள்கைகளுக்கான கட்டமைப்பை உருவாக்குகிறது; அது விளைவுகளை வரையறுக்கவோ அல்லது குறிப்பிடவோ இல்லை. இது வர்த்தகக் கொள்கை விளையாட்டின் விதிகளை அமைக்க வேண்டும், விளையாட்டின் முடிவுகளை அல்ல. ஏறக்குறைய ஐம்பது ஆண்டுகளாக, GATT இன் முக்கிய விதிகள் உறுப்பினர்களிடையே மற்றும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மற்றும் உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களுக்கு இடையே பாகுபாட்டை அனுமதிக்கவில்லை. 2000 ஆம் ஆண்டில், WTO நாற்பது கவுன்சில்கள், கமிட்டிகள், துணைக்குழுக்கள், அமைப்புகள் மற்றும் நிலைக்குழுக்கள் அல்லது உழைக்கும் கட்சிகள் அதன் அனுசரணையில் இயங்கின. இது GATT இன் கீழ் உள்ள அத்தகைய அமைப்புகளின் எண்ணிக்கையை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாகும். இந்த அமைப்புகள், குழுக்கள், துணைக்குழுக்கள் போன்றவை அனைத்து WTO உறுப்பினர்களுக்கும் திறந்திருந்தாலும், பொதுவாக முக்கியமான வர்த்தக நாடுகள் மட்டுமே கூட்டங்களுக்கு பிரதிநிதிகளை வழக்கமான அடிப்படையில் அனுப்புகின்றன. பங்கேற்பின் அளவு தேசிய நலன்கள் மற்றும் வளக் கட்டுப்பாடுகளின் கலவையை சுட்டிக்காட்டுகிறது. குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள், குறிப்பாக, இந்த சந்திப்புகளை

புறக்கணிக்கின்றன, எனவே ஜெனீவாவில் தங்களுடைய பிரதிநிதிகள் இல்லை.

1994 க்கு முந்தைய GATT மற்றும் WTO இரண்டையும் புரிந்து கொள்வதில் சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சில கோட்பாடுகள் உள்ளன: (i) பாகுபாடு காட்டாமை, (ii) பரஸ்பரம், (iii) செயல்படுத்தக்கூடிய கடமைகள் மற்றும் (iv) வெளிப்படைத்தன்மை.

i. பாகுபாடு இல்லாதது

மிகவும் விருப்பமான தேசம் (MFN) விதி மற்றும் தேசிய சிகிச்சை கோட்பாடு (NTP) ஆகியவை பாகுபாடு இல்லாத இரு முக்கிய கூறுகளாகும். இவை இரண்டும் சரக்குகள், சேவைகள் மற்றும் அறிவுசார் சொத்து தொடர்பான அடிப்படை WTO விதிகளில் உட்பொதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றின் துல்லியமான நோக்கம் மற்றும் தன்மையில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. கட்டுரை I இன் படி, பிரபலமான 'அதிக விருப்பமான தேசம்' (MFN) ஷரத்து, உறுப்பினர்கள் மற்ற உறுப்பினர்களின் தயாரிப்புகளுக்கு வேறு எந்த நாட்டின் தயாரிப்புகளுக்கும் வழங்கப்படுவதை விட குறைவான சாதகமான சிகிச்சையை வழங்க வேண்டும். எனவே, எந்த நாடும் மற்றொருவருக்கு சிறப்பு வர்த்தக அனுகூலங்களை வழங்கவோ அல்லது அதற்கு எதிராக பாகுபாடு காட்டவோ முடியாது; அனைவரும் சமம் மற்றும் குறைந்த வர்த்தக தடைகளை நோக்கிய எந்த நகர்வுகளின் பலனையும் அனைவரும் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். MFN சிகிச்சையானது பொதுவாக வளரும் நாடுகளும், பொருளாதாரச் செல்வாக்கு குறைவாக உள்ள பிற நாடுகளும் சிறந்த வர்த்தக நிலைமைகளால் பயனடைவதை உறுதிசெய்கிறது - அவை எங்கு, எப்போது பேச்சுவார்த்தை நடந்தாலும்.

'தேசிய சிகிச்சை' என்பது பாகுபாடு இல்லாத மற்றொரு வடிவம். பொருட்கள் ஒரு சந்தையை அடைந்தவுடன், அவை உள்நாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கு சமமானதாக கருதப்பட வேண்டும். வெளிநாட்டு பொருட்கள், பயன்படுத்தப்படும் எல்லை நடவடிக்கைகளை திருப்திப்படுத்திய பிறகு, உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களைப் போன்ற அல்லது நேரடியாகப் போட்டியிடும் பொருட்களைக் காட்டிலும் (மறைமுக) வரிவிதிப்புக்குக் குறைவான சாதகமாக நடத்தப்பட வேண்டும் (கட்டுரை III, GATT). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நாட்டில் புழக்கத்தில் இருக்கும் வெளிநாட்டு வம்சாவளியைச் சேர்ந்த பொருட்கள் வரிகள், கட்டணங்கள் மற்றும் விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும், அவை உள்நாட்டு வம்சாவளியைச் சேர்ந்த ஒத்த பொருட்களுக்குப் பொருந்துவதைக் காட்டிலும் 'குறைவான சாதகமற்றவை'.

ii. பரஸ்பரம்

பரஸ்பரம் என்பது பேச்சுவார்த்தை செயல்முறையின் அடிப்படை கூறுகளில் ஒன்றாகும். MFN விதியின் காரணமாக எழக்கூடிய இலவச-சவாரிக்கான நோக்கத்தை மட்டுப்படுத்த இரு தரப்பினரும் தயாராக இருப்பதையும், வெளிநாட்டு சந்தைகளுக்கு சிறந்த அணுகல் வடிவில் வர்த்தக தாராளமயமாக்கலுக்கான 'பணம்' வாங்க விரும்புவதையும் இது பிரதிபலிக்கிறது. இன்றைய வர்த்தக அமைப்பில், பரஸ்பர, துறை சார்ந்த ஏற்றுமதி ஆதாயங்களை சுட்டிக்காட்டுவது தாராளமயமாக்கலை அரசியல் ரீதியாக விற்க உதவும். பரஸ்பர சலுகைகள் அத்தகைய ஆதாயங்களைப் பெறுவதை உறுதிப்படுத்துகின்றன என்பதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

iii. பிணைப்பு மற்றும் செயல்படுத்தக்கூடிய கடமைகள்

தாராளமயமாக்கல் உறுதிப்பாடுகள் மற்றும் ஒப்பந்தங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படாவிட்டால் அவை குறிப்பிடத்தக்க மதிப்பைக் கொண்டிருக்காது. GATT இன் கட்டுரைகள் I (MFN இல்) மற்றும் III (தேசிய சிகிச்சையில்) ஆகியவற்றில் பொதிந்துள்ள பாரபட்சமற்ற கொள்கை, சந்தை அணுகல் பொறுப்புகள் செயல்படுத்தப்படுவதையும் பராமரிக்கப்படுவதையும் உறுதி செய்வதற்கு முக்கியமானது. மற்ற GATT கட்டுரைகள் கட்டுரை II (சலுகைகளின் அட்டவணையில்) உட்பட ஆதரவான பங்கைக் கொண்டுள்ளன. பலதரப்பு வர்த்தக பேச்சுவார்த்தையில் WTO உறுப்பினர்கள் செய்துள்ள கட்டண உறுதிப்பாடுகள் மற்றும் சலுகைகளின் அட்டவணையில் (பட்டியல்கள்) அடையாளம் காணப்படுகின்றன. இந்த அட்டவணைகள் 'உச்சவரம்பு பிணைப்புகளை' நிறுவுகின்றன, அதாவது, சம்பந்தப்பட்ட தயாரிப்புகளின் முதன்மை சப்ளையர்களுடன் இழப்பீடு பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்தாமல் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் வரம்புக்குட்பட்ட அளவுகளுக்கு மேல் கட்டணங்களை உயர்த்த முடியாது. கட்டணக் கடமைகள் வரம்புக்குட்பட்டவுடன், கட்டணச் சலுகையின் மதிப்பை ரத்து செய்யக்கூடிய அல்லது பாதிக்கக்கூடிய மற்ற கட்டணமில்லாத நடவடிக்கைகளுக்கு எந்த முயற்சியும் இல்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது.

iv. வெளிப்படைத்தன்மை

கடமைகளைச் செயல்படுத்த, உறுப்பினர்களால் பராமரிக்கப்படும் வர்த்தக ஆட்சிகள் பற்றிய தகவல்களை அணுகுவது அவசியம். WTO ஆல் நிர்வகிக்கப்படும் இந்த ஒப்பந்தங்கள், WTO உறுப்பினர்களுக்கு இடையே இந்தப் பிரச்சினைகளில் தொடர்பு கொள்ள வசதியாக வடிவமைக்கப்பட்ட வழிமுறைகளை உள்ளடக்கியது.

பல WTO உடன்படிக்கைகள் அறிவுசார் சொத்துரிமைகளின் (டிரிப்ஸ்) வர்த்தகம் தொடர்பான அம்சங்களில் முக்கியமான விதிகளைக் கொண்டிருக்கின்றன - சில விதிவிலக்குகள், மற்றும் WTO உறுப்பினர்களால் அறிவுசார் சொத்து பாதுகாப்பை வழங்குவது தொடர்பான MFN மற்றும் தேசிய சிகிச்சை தேவைகள். GATT களுக்கு உறுப்பினர்கள் MFN சிகிச்சையை மற்ற உறுப்பினர்களின் சேவைகள் மற்றும் சேவை வழங்குநர்களுக்கு வழங்க வேண்டும், அதே சமயம், தேசிய சிகிச்சை என்பது GATTS இல் ஒரு கடமையாகும், அங்கு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்ட சேவை நடவடிக்கைகளுக்கு அதை ஒப்புக்கொள்வதை வெளிப்படையாக மேற்கொள்கின்றனர். உறுப்பினர்களிடையே பேச்சுவார்த்தைகள் காரணமாக ஒரு தேசிய சிகிச்சை பெரும்பாலும் விளைகிறது என்பதே இதன் பொருள்.

14.3.3 நிறுவன அமைப்பு 3

WTO இல், முழு உறுப்பினர்களாலும் முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடும் அதன் பொருளாதாரத்தின் அளவு மற்றும் உலக வர்த்தகத்தில் பங்கு ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒரு வாக்கு உள்ளது. ஒரு முடிவு அல்லது உடன்படிக்கை அனைத்து உறுப்பினர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டால் மட்டுமே பிணைக்கப்படும். WTO வின் உயர்மட்ட முடிவெடுக்கும் அமைப்பானது குறைந்தது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கூடும் மந்திரி மாநாடு ஆகும். கூடுதலாக, ஒரு பொதுக்குழு வருடத்திற்கு பல முறை கூடி வழக்கமான அடிப்படையில் ஒப்பந்தத்தின் செயல்பாடு மற்றும் மந்திரி முடிவுகளை கண்காணிக்கிறது. பொது கவுன்சில் பொதுவாக பிரதிநிதிகள் மற்றும் தூதர்களின் தலைவர்களை உள்ளடக்கியது, இருப்பினும், பணி அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்படலாம். கவுன்சில் ஒரு தகராறு தீர்வு அமைப்பாகவும், வர்த்தகக் கொள்கை மறுஆய்வு பொறிமுறையாகவும் செயல்படுகிறது. இந்த இரண்டு திறன்களில், பொது கவுன்சில் உலக வர்த்தக அமைப்பின் முழு அளவிலான வர்த்தக சிக்கல்களைக் கையாள்கிறது. இந்த நோக்கத்திற்காக, இது சரக்கு கவுன்சில், சேவைகள் கவுன்சில் மற்றும் TRIPs கவுன்சில் போன்ற துணை அமைப்புகளின் மூலம் செயல்படுகிறது. மேலும், பல சிறப்புக் குழுக்கள் மற்றும் பணிக்குழுக்கள் தனிப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் பிற பகுதிகளை (உறுப்பினர் விண்ணப்பங்கள், பிராந்திய வர்த்தகம், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் மேம்பாடு போன்றவை) கையாள்கின்றன.

14.3.4 செயல்பாட்டு பகுதிகள்

WTO செயல்பாடுகளின் முக்கியமான பகுதிகள் பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் விவாதிக்கப்படலாம்:

i. வேளாண்மை ஒப்பந்தம் (AoA)

WTO சமாளிக்க வேண்டிய மிகவும் கடினமான பகுதிகளில் விவசாயம் ஒன்றாகும். அதன் சிரமங்கள் பல மூலங்களிலிருந்து உருவாகின்றன. ஏழ்மையான நாடுகளின் எண்ணிக்கையானது விவசாயத்தை பெரிதும் சார்ந்துள்ளது மற்றும் அவர்களின் மக்கள்தொகையில் பெரும் பகுதியினர் குறைந்த வருமானம் கொண்ட (மற்றும் சில சமயங்களில் வெறும் வாழ்வாதாரம்) விவசாயத்தை சார்ந்துள்ளனர். அவர்கள் வறுமை மற்றும் "உணவுப் பாதுகாப்பு" போன்ற பிரச்சனைகளையும் எதிர்கொள்கின்றனர். உண்மையில், பணக்கார நாடுகளால் பின்பற்றப்படும் பண்ணை கொள்கைகளால் இந்த நாடுகள் பெரும் பாதகமான நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளன. பிந்தையவர்கள் தங்கள் விவசாயத் துறைகளுக்கு பெரும் மானியங்களை வழங்குகிறார்கள். இதன் விளைவாக, சர்வதேச சந்தைகளில் ஏழை நாடுகள் அவர்களுடன் போட்டியிட முடியாது. UNCTAD போன்றவற்றின் மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள், வர்த்தகம் மற்றும் ஏற்றுமதி வருவாயை மேம்படுத்துவதில் சிறிதளவு வெற்றியையே சந்திக்கின்றன. கூடுதலாக, வளர்ந்த நாடுகள், குறிப்பாக அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம், தங்கள் பண்ணை-ஆதரவுக் கொள்கைகளுடன் நிலைத்திருக்கின்றன. WTO நிறுவப்பட்டதிலிருந்து, பண்ணை மானியங்களைக் குறைப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் அவற்றை மேலும் மேம்படுத்தியுள்ளனர்.

சாராம்சத்தில், விவசாயத்தில் வர்த்தகம் தொடர்பான நான்கு முதன்மை சிக்கல்கள் உள்ளன:

a) பண்ணை துறைக்கான உள்நாட்டு ஆதரவைக் குறைத்தல் (முன்னுரிமை மொத்தமாக அகற்றுதல்).

b) ஏற்றுமதி மானியங்கள் குறைப்பு

c) சந்தைகளுக்கு அதிக அணுகல் (அதாவது, இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளின் இறக்குமதி கட்டுப்பாடுகளை குறைத்தல்)

d) வளரும் நாடுகளுக்கான சிறப்பு மற்றும் வேறுபட்ட சிகிச்சை

கூடுதலாக, சுகாதாரம் மற்றும் ஒப்பந்தம் தொடர்பான சிக்கல்களும் உள்ளன. பிசியோ சுகாதார நடவடிக்கைகள்.

a) உள்நாட்டு ஆதரவு: WTO விவசாயத்தில் உள்நாட்டு ஆதரவை 3 "பெட்டிகள்" (அல்லது பிரிவுகள்) பின்வருமாறு வகைப்படுத்துகிறது:

- ஆம்பர் பெட்டி, அதாவது வர்த்தகத்தை சிதைக்கும் மானியங்கள் குறைக்கப்பட வேண்டும்.

- பச்சை பெட்டி, அதாவது, அந்த மானியங்கள் வர்த்தகத்தின் "குறைந்தபட்ச" சிதைவை ஏற்படுத்தும் மற்றும் வரம்புகள் இல்லாமல் தொடரலாம்.
- நீல பெட்டி, அதாவது, உற்பத்தியுடன் இணைக்கப்பட்ட அனைத்து மானியங்களும் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்ற பொது விதியின் விதிவிலக்குகளின் கீழ் வழங்கப்படும் மானியங்கள். சில நாடுகள் நீலப் பெட்டியை அகற்ற விரும்புகின்றன.

வளர்ந்த நாடுகள் விவசாய மானியங்களைக் குறைப்பதற்கும் இறுதியில் ரத்து செய்வதற்கும் தங்கள் கடமைகளைச் செயல்படுத்துவதைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிகளைக் கண்டுபிடித்து வருகின்றன.

தற்போது, உதாரணமாக, அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகள் தங்கள் விவசாயத் துறைகளுக்கு ஒரு நாளைக்கு கிட்டத்தட்ட ஒரு பில்லியன் டாலர்கள் என்ற விகிதத்தில் மானியம் வழங்குகின்றன. ஏழை நாடுகளின் விவசாயத்தை வலுப்படுத்தக்கூடிய கொள்கைகளை வளர்ந்த நாடுகள் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்று விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.

b) **ஏற்றுமதி மானியங்கள் குறைப்பு:** ஏழை நாடுகள் தங்கள் விவசாய ஏற்றுமதிக்கு பெருமளவில் மானியம் கொடுக்க முடியாத நிலையில், பணக்கார நாடுகள் ஏற்றுமதிக் கடனுக்கு மானியம் வழங்குதல் மற்றும் "உற்பத்திக்கு தொடர்பில்லாத" விவசாய வருமானத்தில் இருந்து வெளியேறுதல் போன்ற பல்வேறு வழிகளில் அவ்வாறு செய்கின்றன.

c) **சந்தை அணுகல்:** சந்தை அணுகல் பகுதியில் அதிக வெற்றி அடையவில்லை. அளவு கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டாலும், WTO உறுப்பினர்களுக்கிடையேயான அனைத்து விவசாய வர்த்தகத்திலும் அவற்றின் இடம் சுங்க வரிகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக, இரண்டு கட்டண விகிதங்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. மற்றும் ஒதுக்கீட்டு அளவை விட அதிகமான இறக்குமதிகளுக்கு அதிக விகிதங்கள். வர்த்தகத்தை தாராளமயமாக்குதல் மற்றும் கட்டண விகிதங்களைக் குறைத்தல் ஆகியவற்றுக்கான பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று வருகின்றன, ஆனால் வெற்றி பெறவில்லை.

d) **வேறுபட்ட சிகிச்சை:** வளரும் நாடுகளுக்கு சிறப்பு மற்றும் வேறுபட்ட சிகிச்சையின் அவசியத்தை WTO அங்கீகரிக்கிறது. ஆனால் வளரும் நாடுகள் தாங்கள் விரும்புவதைப் பற்றி அடிக்கடி உடன்படுவதில்லை, இருப்பினும் அவை அனைத்திற்கும் பொதுவான சில பிரச்சினைகள்

உள்ளன. பொதுவாக, விவசாய பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யும் அனைத்து நாடுகளும் இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளின் சந்தைகளை எளிதாக அணுக விரும்புகின்றன. இருப்பினும், வளரும் நாடுகள் வளர்ந்த நாடுகளின் மானியம் இல்லாத விவசாயப் பொருட்களுடன் "நியாயமான போட்டியை" விரும்புகின்றன. இதற்கு நேர்மாறாக, வளர்ந்த நாடுகள் தங்கள் பெரும் மானியங்கள் மற்றும் "இலவசப் போட்டி" ஆகியவற்றைத் தங்கள் சொந்த உற்பத்திகள் (மானியம் வழங்கப்படும்) மற்றும் வளரும் நாடுகளின் தயாரிப்புகள் (அவை மானியம் அல்லாததாக இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றன) ஆகியவற்றைத் தொடர விரும்புகின்றன. வளரும் நாடுகள் தங்கள் இறக்குமதிக்கான சுங்க வரிகளையும் பிற கட்டுப்பாடுகளையும் குறைக்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இதற்கு எதிராக, ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் இறக்குமதி கட்டுப்பாடுகளை குறைக்க மறுக்கின்றன.

AoA ஏழை நாடுகளுக்கு மிகவும் நியாயமற்றதாகக் கருதப்படுகிறது, ஏனெனில் அவர்கள் வளர்ந்த நாடுகளில் இருந்து பெருமளவிலான மானிய விலையில் இறக்குமதிகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது, இதனால் கிராமப்புற வருமானம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் பெரிய அளவிலான குறைப்பு மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு பலவீனமடைகிறது. அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளின் ஏற்றுமதிகள் முக்கியமாக உபரி பொருட்களாக இருப்பதால் இது அதிகமாக உள்ளது. வளரும் நாடுகளின் சுகாதார மற்றும் உடலியல் சுகாதார நடவடிக்கைகள் (தாவரங்கள் மற்றும் விலங்குகளின் பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதார விதிமுறைகள்) ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்ய இயலாமை அவர்களுக்கு கூடுதல் சாத்தியமான குறைபாடு ஆகும்.

WTO க்கு விவசாயம் மிகவும் கடினமான பகுதிகளில் ஒன்றாகும். பொருளின் இயல்பு காரணமாகவும், ஓரளவு வேரூன்றிய கந்து வட்டிகள் காரணமாகவும் இது ஓரளவுக்கு உள்ளது. இந்தக் காரணங்களால், விவசாயம் தொடர்பான பிரச்சனைகள் இன்னும் திருப்திகரமான முடிவைத் தரவில்லை.

ii. TRIMகள் மீதான ஒப்பந்தம்

முதலீட்டு நடவடிக்கைகளின் வர்த்தகம் தொடர்பான அம்சங்களுக்கான ஒப்பந்தம் (TRIM கள்) சில முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் வர்த்தகத்தை கட்டுப்படுத்தி சிதைப்பதை அங்கீகரிக்கிறது. GATT இன் பிரிவு III (தேசிய சிகிச்சை) மற்றும் கட்டுரை XI (அளவு கட்டுப்பாடுகள் தடை) ஆகியவற்றுக்கு முரணான எந்தவொரு TRIMஐயும் எந்தவொரு ஒப்பந்த தரப்பினரும் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று ஒப்பந்தம் கூறுகிறது. இத்தகைய சீரற்ற

நடவடிக்கைகளில் ஒரு நிறுவனத்தால் குறிப்பிட்ட அளவிலான உள்ளூர் கொள்முதலை பரிந்துரைப்பது போன்றவை அடங்கும். இந்த உடன்படிக்கைக்கு அனைத்து இணக்கமற்ற டிஆர்ஐஎம்களின் கட்டாய அறிவிப்பு மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள், வளரும் நாடுகளால் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள், மற்றும் குறைந்த வளர்ந்த நாடுகளால் ஏழு ஆண்டுகளுக்குள் நீக்கப்பட வேண்டும்.

iii. குவியல் எதிர்ப்பு ஒப்பந்தம்

இறக்குமதி செய்யும் நாடு எடுக்கக்கூடிய குப்பைத் தொட்டி எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான விதிகள் ஏற்கனவே இருந்தன. இந்த ஒப்பந்தம் அந்த விதிகளின் சில விளக்கங்கள், தெளிவுபடுத்தல்கள் மற்றும் திருத்தங்களை வழங்கியது.

iv. ஏற்றுமதிக்கு முந்தைய ஆய்வு குறித்த ஒப்பந்தம்

இந்த விதியின் கீழ், இறக்குமதி செய்யும் நாடு, ஏற்றுமதி அளவில் உள்வரும் இறக்குமதியின் அளவு, தரம், விலை மற்றும் பிற அம்சங்களைப் பற்றிய விவரங்களைக் கண்டறிய முடியும். செப்டம்பர் 11, 2001 பயங்கரவாத தாக்குதலுக்குப் பிறகு, இந்த ஏற்பாடு அமெரிக்காவால் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதை நினைவில் கொள்க.

v. மானியங்கள் மற்றும் எதிர் நடவடிக்கைகளுக்கான ஒப்பந்தம்

இந்த ஒப்பந்தம் மூன்று வகை மானியங்களை நிறுவுகிறது:

(a) சில மானியங்கள் "தடைசெய்யப்பட்டவை" என்று கருதப்படுகின்றன. ஏற்றுமதி செயல்திறனைப் பாதிக்கும், மற்றும் உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு எதிரான இறக்குமதிகளின் போட்டித்தன்மையை பாதிக்கும். தடைசெய்யப்பட்ட மானியங்கள் புதிய தகராறு தீர்வு நடைமுறைகளுக்கு உட்பட்டவை. பொருளாதார வளர்ச்சியில் மானியங்களின் பங்கை அங்கீகரித்து, இந்த ஒப்பந்தம் வளரும் மற்றும் குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு தடைசெய்யப்பட்ட மானியங்களை காலவரையறையில் பயன்படுத்த அனுமதிக்கிறது.

(b) "செயல்படுத்தக்கூடிய" மானியங்கள், அதாவது மற்றொரு உறுப்பு நாட்டின் உற்பத்தியாளர்களுக்கு காயம் ஏற்படுத்தும் மானியங்கள்.

(c) மூன்றாவது வகை "செயல்படாத" மானியங்கள், அதாவது குறிப்பிட்ட அல்லாத மானியங்கள் அல்லது ஆராய்ச்சி மட்டத்தில் மானியங்கள் போன்றவை.

மானியத்துடன் கூடிய இறக்குமதி மீதான எதிர்விளைவு நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரை, அத்தகைய நடவடிக்கைகளின் நியாயத்தை தீர்மானிக்கும் செயல்முறை மற்றும் அவற்றின் பயன்பாட்டின் முறை மற்றும் அளவு ஆகியவற்றை இது வழங்குகிறது.

vi. சேவைகளில் வர்த்தகம் தொடர்பான ஒப்பந்தம்

இந்த ஒப்பந்தம், சரக்கு வர்த்தகம், சேவைகளில் வர்த்தகம் செய்யக் கிடைக்கும் திறந்த வர்த்தகக் கொள்கைகளை விரிவுபடுத்துவதாகும். இதில் காப்பீடு, தொலைத்தொடர்பு, சுற்றுலா, பயணம், போக்குவரத்து, வங்கி, ஹோட்டல்கள் போன்ற துறைகளில் உள்ள நிறுவனங்கள் அடங்கும். வெளிநாட்டுப் போட்டிக்கு எந்தெந்தத் துறைகள் திறந்திருக்கும் என்பதையும், அவற்றுக்கான சந்தைகள் எந்த அளவிற்குத் திறக்கப்படுகின்றன என்பதையும் உறுப்பு நாடுகள் தனித்தனியாகக் குறிப்பிட்டுள்ளன.

vii. பயணங்களுக்கான ஒப்பந்தம்

இந்த ஒப்பந்தம் கள்ளப் பொருட்களின் பரவலான இருப்பு மற்றும் வர்த்தகத்தை அங்கீகரிக்கிறது, மேலும் அவற்றின் சர்வதேச வர்த்தகத்தில் விதிகள் மற்றும் ஒழுக்கம் தேவை. ஒரு உறுப்பு நாடு தனது சொந்த நாட்டினரின் அறிவுசார் சொத்துக்களுக்கு எவ்வளவு பாதுகாப்பை வழங்குகிறதோ, அதே அளவு பாதுகாப்பை வெளிநாட்டினரின் அறிவுசார் சொத்துக்களுக்கும் வழங்க வேண்டும் அல்லது ஒரு வெளிநாட்டின் குடிமக்களுக்கு வேறு சில வெளிநாட்டு நாட்டினரை விட குறைவான பாதுகாப்பு வழங்கப்படாது. இது பதிப்புரிமைகள் (கணினி நிரல்கள், இசைப் பதிவுகள் மற்றும் திரைப்படங்கள் உட்பட), வர்த்தக முத்திரைகள் மற்றும் சேவை முத்திரைகள், தொழில்துறை வடிவமைப்புகள், காப்புரிமைகள், வர்த்தக இரகசியங்கள் மற்றும் அறிவாற்றல் போன்ற தனிப்பட்ட வகைகளுடன் தொடர்புடைய சொத்து உரிமைகளையும் குறிப்பிடுகிறது. அறிவுசார் சொத்துரிமைகள் திறம்பட செயல்படுத்தப்படுவதை உறுதி செய்வதற்காக, தங்கள் உள்நாட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் நடைமுறைகள் மற்றும் தீர்வுகளை வழங்குவதற்கான உறுப்பு அரசாங்கங்களின் கடமைகளை இந்த ஒப்பந்தம் அமைக்கிறது.

viii. தகராறு தீர்வு

GATT இன் தகராறு தீர்வு பொதுவாக உலக வர்த்தக ஒழுங்கின் அடிப்படைக் கற்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இது ஏற்கனவே 1988 டிசம்பரில் அமைச்சர்கள் கூட்டத்தில் பலப்படுத்தப்பட்டு நெறிப்படுத்தப்பட்டது. UR

அதை மேலும் தன்னியக்கமாக்குவதன் மூலமும், ஆலோசனைகளை இணைப்பதன் மூலமும் அதை மேலும் வலுப்படுத்தியது.

குறிப்பு

ix. வர்த்தக கொள்கை மறுஆய்வு பொறிமுறை

இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்கனவே இருக்கும் வர்த்தகக் கொள்கை மறுஆய்வு பொறிமுறையை உறுதிப்படுத்தியது. இது தேசிய வர்த்தக கொள்கை வகுப்பில் அதிக வெளிப்படைத்தன்மையை ஊக்குவித்தது. விரிவான நடைமுறைகள் பின்னர் அறிமுகப்படுத்தப்படும்.

x. பலதரப்பு வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள்

இவை பெரிய WTO ஒப்பந்தத்தின் ஒரு பகுதியாகும். பலதரப்பு வர்த்தக ஒப்பந்தங்களைப் போலல்லாமல், அவை அனைத்து உறுப்பினர்களையும் கட்டுப்படுத்தாது. அவற்றை ஏற்றுக்கொண்ட உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமே அவை பொருந்தும். அத்தகைய ஒப்பந்தங்களின் எடுத்துக்காட்டுகளில் சிவில் விமானங்களில் வர்த்தகம், அரசாங்க கொள்முதல், பால் மாட்டு இறைச்சி மற்றும் பல போன்றவை அடங்கும். அவற்றில் சில, உலக வர்த்தக அமைப்பின் பிற்கால மந்திரி மாநாடுகளுக்கான நிகழ்ச்சி நிரலின் கீழ் பலதரப்பு ஒப்பந்தங்களுக்காக சேர்க்கப்பட்டன. நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளின் எடுத்துக்காட்டுகள் 'முதலீடு', "அரசு கொள்முதலில் வெளிப்படைத்தன்மை', 'போட்டிக் கொள்கை', 'தொழிலாளர் தரநிலைகள்' மற்றும் பல.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. எந்த சுற்று GATT பேச்சுவார்த்தைகள் WTO உடன் மாற்றப்பட்டது?
4. உலக வர்த்தக அமைப்பில் யார் முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள்?
5. TRIMகள் பற்றிய ஒப்பந்தம் என்ன சொல்கிறது?

14.4 ஒப்பெக்

பெட்ரோலியம் ஏற்றுமதி நாடுகளின் அமைப்பு (OPEC) என்பது நிரந்தர, அரசுகளுக்கிடையேயான அமைப்பாகும், இது பாக்தாத் மாநாட்டில் செப்டம்பர் 10-14, 1960 க்கு இடையில் ஈரான், ஈராக், குவைத், சவுதி அரேபியா மற்றும் வெனிசுலாவால் உருவாக்கப்பட்டது.

ஐந்து நிறுவன உறுப்பினர்களும் பின்னர் ஒன்பது உறுப்பினர்களால் இணைந்தனர்: கத்தார் (1961); இந்தோனேசியா (1962) - ஜனவரி 2009 இல் அதன்

உறுப்பினரை இடைநிறுத்தியது, ஜனவரி 2016 இல் அதை மீண்டும் செயல்படுத்தியது, ஆனால் நவம்பர் 2016 இல் அதை மீண்டும் இடைநிறுத்த முடிவு செய்தது; லிபியா (1962); ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ் (1967); அல்ஜீரியா (1969); நைஜீரியா (1971); ஈக்வடார் (1973) - டிசம்பர் 1992 இல் அதன் உறுப்பினரை இடைநிறுத்தியது, ஆனால் அக்டோபர் 2007 இல் அதை மீண்டும் செயல்படுத்தியது; அங்கோலா (2007); மற்றும் காபோன் (1975) - ஜனவரி 1995 இல் அதன் உறுப்பினரை நிறுத்தியது ஆனால் ஜூலை 2016 இல் மீண்டும் இணைந்தது. OPEC அதன் தலைமையகம் சுவிட்சர்லாந்தின் ஜெனீவாவில் அதன் முதல் ஐந்து ஆண்டுகளில் இருந்தது. இது செப்டம்பர் 1, 1965 அன்று ஆஸ்திரியாவின் வியன்னாவிற்கு மாற்றப்பட்டது.

ஒபெக் அமைப்பில் மொத்தம் 13 நாடுகள் அங்கம் வகிக்கின்றன என்று சொல்லலாம்.

பெட்ரோலிய உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாயமான மற்றும் நிலையான விலைகளைப் பெறுவதற்காக, உறுப்பு நாடுகளிடையே பெட்ரோலியக் கொள்கைகளை ஒருங்கிணைத்து ஒருங்கிணைப்பதே OPEC இன் நோக்கம்; நுகர்வு நாடுகளுக்கு திறமையான, பொருளாதார மற்றும் வழக்கமான பெட்ரோலிய விநியோகம்; மற்றும் தொழிலில் முதலீடு செய்பவர்களுக்கு மூலதனத்தில் நியாயமான வருமானம்.

14.4.1 பிறப்பிடம்

பல ஆண்டுகளாக OPEC இன் தோற்றம் மற்றும் செயல்பாடுகளைக் கண்டுபிடிப்போம்.

1960கள்

1960 செப்டம்பரில் பாக்தாத்தில் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் ஐந்து வளரும் நாடுகளால் OPEC உருவாக்கப்பட்டது, சர்வதேச பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நிலப்பரப்பில் மாற்றம் ஏற்பட்ட நேரத்தில், விரிவான மறுகாலனியாக்கம் மற்றும் வளரும் நாடுகளில் பல புதிய சுதந்திர நாடுகளின் பிறப்பு. சர்வதேச எண்ணெய் சந்தையானது 'செவன் சிஸ்டர்ஸ்' பன்னாட்டு நிறுவனங்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தியது மற்றும் முன்னாள் சோவியத் யூனியன் (FSU) மற்றும் பிற மையமாக திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதாரங்களில் (CPEs) இருந்து பெரும்பாலும் தனித்தனியாக இருந்தது. OPEC அதன் கூட்டுப் பார்வையை உருவாக்கி, அதன் நோக்கங்களை அமைத்து, அதன் செயலகத்தை முதலில் ஜெனிவாவிலும் பின்னர் 1965 இல் வியன்னாவிலும் நிறுவியது. இது 1968 இல் 'உறுப்பு நாடுகளில் பெட்ரோலியக் கொள்கையின் பிரகடன அறிக்கையை' ஏற்றுக்கொண்டது, இது அனைத்து நாடுகளும் தங்கள் தேசிய வளர்ச்சியின் நலனுக்காக தங்கள் இயற்கை

வளங்களின் மீது நிரந்தர இறையாண்மையைப் பயன்படுத்துவதற்கான பிரிக்க முடியாத உரிமையை வலியுறுத்தியது. 1969 இல் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை பத்து ஆக உயர்ந்தது.

1970கள்

இந்த தசாப்தத்தில் OPEC சர்வதேச முக்கியத்துவத்திற்கு உயர்ந்தது, அதன் உறுப்பு நாடுகள் தங்கள் உள்நாட்டு பெட்ரோலியத் தொழில்களின் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக் கொண்டது மற்றும் உலகச் சந்தைகளில் கச்சா எண்ணெய் விலை நிர்ணயம் செய்வதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில், 1973 இல் அரபு எண்ணெய் தடை மற்றும் 1979 இல் ஈரானிய புரட்சியின் வெடிப்பு ஆகியவற்றால் தூண்டப்பட்ட ஒரு நிலையற்ற சந்தையில் எண்ணெய் விலைகள் செங்குத்தாக உயர்ந்தன. OPEC 1975 இல் அல்ஜியர்ஸில் நடந்த முதல் மாநில மற்றும் அரசாங்கத் தலைவர்களின் உச்சிமாநாட்டின் மூலம் தனது ஆணையை விரிவுபடுத்தியது, இது ஏழை நாடுகளின் அவலநிலையை நிவர்த்தி செய்தது மற்றும் உலகப் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் ஸ்திரத்தன்மையின் நலன்களில் சர்வதேச உறவுகளில் ஒத்துழைப்பின் புதிய சகாப்தத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தது. இது 1976 இல் சர்வதேச வளர்ச்சிக்கான OPEC நிதியத்தை நிறுவ வழிவகுத்தது. உறுப்பு நாடுகள் லட்சியமான சமூக-பொருளாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளன. 1975 இல் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 13 ஆக உயர்ந்தது.

1980கள்

தசாப்தத்தின் தொடக்கத்தில் சாதனை அளவை எட்டிய பிறகு, 1986 இல் வீழ்ச்சியடைவதற்கு முன்பு விலைகள் வலுவிழக்கத் தொடங்கின, இது ஒரு பெரிய எண்ணெய் பெருந்தன்மை மற்றும் நுகர்வோர் இந்த ஹைட்ரோகார்பனில் இருந்து விலகிச் சென்றது. சிறிய எண்ணெய் சந்தையில் OPEC இன் பங்கு பெருமளவில் வீழ்ச்சியடைந்தது மற்றும் அதன் மொத்த பெட்ரோலிய வருவாய் முந்தைய உச்சங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கு கீழே சரிந்தது, பல உறுப்பு நாடுகளுக்கு கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது. தசாப்தத்தின் இறுதிப் பகுதியில் விலைகள் கூடின, ஆனால் ஆரம்பப் பகுதியின் பாதி அளவுகள் மற்றும் OPEC இன் பங்கு
புதிதாக வளர்ந்து வரும் உலக உற்பத்தி மீளத் தொடங்கியது. OPEC ஆனது உறுப்பு நாடுகளுக்கு இடையே பிரிக்கப்பட்ட ஒரு குழு உற்பத்தி உச்சவரம்பு மற்றும் விலை நிர்ணயத்திற்கான குறிப்பு கூடை அறிமுகப்படுத்தியது, அத்துடன் OPEC/OPEC அல்லாத உரையாடல் மற்றும் ஒத்துழைப்புடன் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம், சந்தை நிலைத்தன்மை மற்றும் நியாயமான

விலைகளுக்கு அவசியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. சர்வதேச ஆற்றல் நிகழ்ச்சி நிரலில் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள் வெளிப்பட்டன.

1990கள்

1970கள் மற்றும் 1980களில் இருந்ததை விட விலைகள் வியத்தகு அளவில் குறைந்தன, மேலும் சரியான நேரத்தில் OPEC நடவடிக்கையானது 1990-91 இல் மத்திய கிழக்குப் பகைமையின் சந்தை தாக்கத்தை குறைத்தது. ஆனால் அதிகப்படியான ஏற்ற இறக்கம் மற்றும் பொதுவான விலை பலவீனம் ஆகியவை தசாப்தத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது, மேலும் 1998-99 இன் தென்-கிழக்கு ஆசிய பொருளாதார வீழ்ச்சி மற்றும் மிதமான வடக்கு அரைக்கோள குளிர்காலம் ஆகியவை விலைகளை 1986 அளவில் மீண்டும் கண்டன. இருப்பினும், சோவியத்துக்குப் பிந்தைய உலகம், அதிக பிராந்தியவாதம், உலகமயமாக்கல், தகவல் தொடர்புப் புரட்சி மற்றும் பிற உயர் தொழில்நுட்பப் போக்குகளுக்கு ஏற்றவாறு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட எண்ணெய் சந்தையில் உறுதியான மீட்சி ஏற்பட்டது. தயாரிப்பாளர்-நுகர்வோர் உரையாடலில் ஏற்பட்ட திருப்புமுனைகள், OPEC/OPEC அல்லாத உறவுகளில் தொடர்ந்த முன்னேற்றங்களுடன் ஒத்துப்போகின்றன. 1992 ஆம் ஆண்டு புவி உச்சி மாநாட்டிற்குப் பிறகு, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அனுசரணையுடன் கூடிய காலநிலை மாற்ற பேச்சுவார்த்தைகள் வேகத்தை அதிகரித்ததால், OPEC எண்ணெய் விநியோக சிகிச்சையில் நேர்மை, சமநிலை மற்றும் யதார்த்தத்தை நாடியது. ஒரு நாடு ஒபெக்கிலிருந்து வெளியேறியது, மற்றொரு நாடு அதன் உறுப்புரிமையை இடைநிறுத்தியது.

2000கள்

ஒரு புதுமையான OPEC எண்ணெய் விலைப்பட்டியல் பொறிமுறையானது தசாப்தத்தின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் கச்சா விலையை வலுப்படுத்தவும் உறுதிப்படுத்தவும் உதவியது. ஆனால் சந்தை சக்திகள், ஊகங்கள் மற்றும் பிற காரணிகளின் கலவையானது 2004 இல் நிலைமையை மாற்றியது, விலைகளை உயர்த்தியது மற்றும் நன்கு வழங்கப்பட்ட கச்சா சந்தையில் ஏற்ற இறக்கத்தை அதிகரித்தது. எண்ணெய் ஒரு சொத்து வகுப்பாக பெருகிய முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டது. 2008 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில், வளர்ந்து வரும் உலகளாவிய நிதிக் கொந்தளிப்பு மற்றும் பொருளாதார மந்தநிலை ஆகியவற்றில் சரிவதற்கு முன், விலைகள் சாதனை அளவில் உயர்ந்தன. பொருளாதார நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கான உலகளாவிய முயற்சிகளின் ஒரு பகுதியாக, எண்ணெய் துறையை ஆதரிப்பதில் OPEC

முக்கிய இடத்தைப் பிடித்தது. 2000 மற்றும் 2007 இல் கராகஸ் மற்றும் ரியாத்தில் நடந்த OPEC இன் இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது உச்சிமாநாடுகள் நிலையான ஆற்றல் சந்தைகள், நிலையான வளர்ச்சி மற்றும் சுற்றுச்சூழலை மூன்று வழிகாட்டும் கருப்பொருள்களாக நிறுவியது, மேலும் இது 2005 இல் ஒரு விரிவான நீண்ட கால உத்தியை ஏற்றுக்கொண்டது. ஒரு நாடு OPEC இல் இணைந்தது, மற்றொரு நாடு அதன் உறுப்பினரை மீண்டும் செயல்படுத்தியது மற்றும் மூன்றாவது அதை இடைநிறுத்தியது.

2010 முதல் இப்போது வரை

உலகப் பொருளாதாரம் தசாப்தத்தின் தொடக்கத்தில் எண்ணெய் சந்தைக்கு முக்கிய ஆபத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது, ஏனெனில் உலகளாவிய பொருளாதார நிச்சயமற்ற தன்மைகள் மற்றும் சர்வதேச நிதி அமைப்பைச் சுற்றியுள்ள அதிக அபாயங்கள் பொருளாதாரங்களை எடைபோட்டன. உலகின் பல பகுதிகளில் அதிகரித்துவரும் சமூக அமைதியின்மை, பத்தாண்டுகளின் முதல் பாதி முழுவதும் விநியோகம் மற்றும் தேவை இரண்டையும் பாதித்தது, இருப்பினும் சந்தை ஒப்பீட்டளவில் சமநிலையில் இருந்தது. 2011 மற்றும் 2014 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் விலைகள் நிலையானதாக இருந்தன, ஊகங்கள் மற்றும் அதிகப்படியான விநியோகம் ஆகியவற்றின் கலவையானது 2014 இல் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. வர்த்தக முறைகள் மாறிக்கொண்டே இருந்தன, ஆசிய நாடுகளில் தேவை மேலும் அதிகரித்து, பொதுவாக OECD இல் சுருங்கியது. பலதரப்பு சுற்றுச்சூழல் விஷயங்களில் உலகின் கவனம் கூர்மையடையத் தொடங்கியது ஐநா தலைமையிலான புதிய காலநிலை மாற்ற ஒப்பந்தத்திற்கான எதிர்பார்ப்புகள். OPEC தொடர்ந்து சந்தையில் ஸ்திரத்தன்மையை நாடியது, மேலும் அதன் உரையாடல் மற்றும் ஒத்துழைப்பை நுகர்வோர் மற்றும் OPEC அல்லாத உற்பத்தியாளர்களுடன் மேலும் மேம்படுத்த முயன்றது.

14.4.2 நிறுவன அமைப்பு

OPEC இன் நிறுவன கட்டமைப்பை உருவாக்கும் நான்கு கூறுகள் உள்ளன:

- மாநாடு
- ஆளுனர்கள் குழு
- பொருளாதார ஆணையம்
- செயலகம்

இவை ஒவ்வொன்றையும் சுருக்கமாக விவாதிப்போம்:

மாநாடு

உறுப்பு நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் குழுவின் தலைவர்கள் விவாதங்களுக்காக ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை கூடுகிறார்கள். இந்த பிரதிநிதிகள் குழுவின்

தலைவர்கள் பொதுவாக பெட்ரோலியம், எண்ணெய் மற்றும் எரிசக்தி அமைச்சகம் அல்லது அதற்கு சமமான அமைச்சர்கள். அதன் பல செயல்பாடுகளில் கொள்கை உருவாக்கம், உறுப்பினர் சேர்க்கைக்கான முடிவுகள், கவர்னர்கள் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதான முடிவுகள், கவர்னர்களை நியமனம் செய்வதற்கான ஒப்புதல் போன்றவை அடங்கும்.

ஆளுனர்கள் குழு

இது ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடுகளாலும் பரிந்துரைக்கப்படும் ஒரு ஆளுநரால் ஆனது, இது இரண்டு வருட காலத்திற்கு மாநாட்டால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அதன் செயல்பாடுகளில் மேலாண்மை, தீர்மானங்களை செயல்படுத்துதல், பட்ஜெட் தயாரித்தல், மாநாட்டிற்கான பரிந்துரைகள் ஆகியவை அடங்கும்.

பொருளாதார ஆணையம்

இது பொதுச்செயலாளர், உறுப்பு நாடுகளின் தேசிய பிரதிநிதிகள் மற்றும் ஒரு கமிஷன் ஒருங்கிணைப்பாளர் (அவர் ஆய்வுப் பிரிவின் முன்னாள் அதிகாரி) ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இது செயலகத்தின் கீழ் இயங்கும் சிறப்பு அமைப்பாகும். சர்வதேச அளவில் எண்ணெய் சந்தைகளில் ஸ்திரத்தன்மையை மேம்படுத்துவதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும்.

செயலகம்

இது ஒரு நிர்வாக அமைப்பாகும், இது சட்டம் மற்றும் ஆளுநர்கள் குழுவின் வழிகாட்டுதலின்படி செயல்பாடுகளை செயல்படுத்துவதை உறுதி செய்கிறது. பொதுச்செயலாளர் இந்த அமைப்பின் தலைவராக உள்ளார், மேலும் பல பணியாளர்கள் அதில் பணியாற்றுகின்றனர். இது பொதுச்செயலாளர் அலுவலகம், ஆராய்ச்சி பிரிவு மற்றும் ஆதரவு சேவைகள் பிரிவு உட்பட மூன்று வெவ்வேறு அலுவலகங்களைக் கொண்டுள்ளது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

6. OPEC இன் நிறுவன உறுப்பினர்கள் யார்?
7. OPEC இல் பொருளாதார ஆணையம் என்றால் என்ன?

14.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

குறிப்பு

1. UNCTAD மாநாடு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கூடுகிறது. முதல் மாநாடு 1964 இல் ஜெனிவாவில் நடந்தது.
2. இப்போது இருக்கும் பொது நிதிக்கு இரண்டு ஜன்னல்கள் உள்ளன. முதல் சாளரம் சில முதன்மை தயாரிப்புகளின் பஃபர் ஸ்டாக் செயல்பாடுகளுக்கு நிதியளிக்கிறது, இரண்டாவது சாளரம் தயாரிப்பு மேம்பாடு மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் தொடர்பான விளம்பர நடவடிக்கைகளுக்கு நிதியளிக்கிறது.
3. உருகுவே சுற்று GATT பேச்சுவார்த்தைகளின் எட்டாவது சுற்று ஆகும். இந்தச் சுற்றின் முடிவானது GATT இன் மறைவுக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் GATT விதிகள் மற்றும் பலவற்றை உள்ளடக்கிய உலக வர்த்தக அமைப்புடன் மாற்றப்பட்டது.
4. WTO இல், முழு உறுப்பினர்களாலும் முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடும் அதன் பொருளாதாரத்தின் அளவு மற்றும் உலக வர்த்தகத்தில் பங்கு ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒரு வாக்கு உள்ளது. ஒரு முடிவு அல்லது உடன்படிக்கை அனைத்து உறுப்பினர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டால் மட்டுமே பிணைக்கப்படும்.
5. முதலீட்டு நடவடிக்கைகளின் வர்த்தகம் தொடர்பான அம்சங்களுக்கான ஒப்பந்தம் (TRIM கள்) சில முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் வர்த்தகத்தை கட்டுப்படுத்தி சிதைப்பதை அங்கீகரிக்கிறது. GATT இன் பிரிவு III (தேசிய சிகிச்சை) மற்றும் கட்டுரை XI (அளவு கட்டுப்பாடுகள் தடை) ஆகியவற்றுக்கு முரணான எந்தவொரு TRIMஐயும் எந்தவொரு ஒப்பந்த தரப்பினரும் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று ஒப்பந்தம் கூறுகிறது.
6. ஈரான், ஈராக், குவைத், சவுதி அரேபியா மற்றும் வெனிசுலா ஆகிய நாடுகள் OPEC அமைப்பின் ஐந்து நிறுவன உறுப்பினர்களாகும்.
7. பொருளாதார ஆணையம் பொதுச் செயலாளர், உறுப்பு நாடுகளின் தேசியப் பிரதிநிதிகள் மற்றும் கமிஷன் ஒருங்கிணைப்பாளர் (அவர் ஆய்வுப் பிரிவின் பணிப்பாளர் பதவியில் இருப்பவர்) ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இது செயலகத்தின் கீழ் இயங்கும் சிறப்பு அமைப்பாகும். சர்வதேச அளவில் எண்ணெய் சந்தைகளில் ஸ்திரத்தன்மையை மேம்படுத்துவதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும்.

14.6 தொகுப்பு

- 1964 இல் ஐக்கிய நாடுகளின் வர்த்தகம் மற்றும் மேம்பாட்டு மாநாடு (UNCTAD) நிறுவப்பட்டது, இது வளரும் நாடுகள் தங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சி தொடர்பான பிரச்சனைகளைப் பற்றி விவாதிக்கக்கூடிய ஒரு மன்றத்தை வழங்குவதற்காக.
- UNCTAD இன் முதன்மை நோக்கம் வர்த்தகம், உதவி, போக்குவரத்து, நிதி மற்றும் தொழில்நுட்பம் உள்ளிட்ட வளர்ச்சியின் அனைத்து அம்சங்களுக்கும் தொடர்பான கொள்கைகளை உருவாக்குவதாகும்.
- UNCTAD இன் முக்கிய சாதனைகளில் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட விருப்பத்தேர்வு அமைப்பு (GSP) மற்றும் பொது நிதியை உருவாக்குதல் ஆகியவை அடங்கும்.
- உலக வர்த்தக அமைப்பு (WTO) சர்வதேச வர்த்தகத்தை நடத்துவதற்கான அடிப்படை கட்டமைப்பை வழங்குகிறது மற்றும் அத்தகைய வர்த்தகத்தை நடத்துவதற்கான விதிமுறைகளை அமைக்கிறது.
- உருகுவே சுற்று GATT பேச்சுவார்த்தைகள் (Punta de Este இல் நடைபெற்றது) சர்வதேச வர்த்தகம் மற்றும் பிற நாடுகளுக்கிடையேயான பரிவர்த்தனைகளை நிர்வகிக்கும் பேச்சுவார்த்தை விதிகளின் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இந்தச் சுற்றின் முடிவானது GATT இன் மறைவுக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் GATT விதிகள் மற்றும் பலவற்றை உள்ளடக்கிய உலக வர்த்தக அமைப்புடன் மாற்றப்பட்டது.
- WTO என்பது ஒரு விரிவான மற்றும் விரிவான ஒப்பந்தங்களின் தொகுப்பாகும். உலக வர்த்தக அமைப்பின் ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடும் அனைத்து ஒப்பந்தங்கள், பிணைப்புகள் மற்றும் பொறுப்புகளை மொத்தமாக மற்றும் விதிவிலக்கு இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்வது கட்டாயமாகும். தேர்வு மற்றும் தேர்வுக்கு எந்த ஏற்பாடும் இல்லை. மேலும், தற்போதுள்ள ஒப்பந்தங்கள் மேலும் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் மாற்றியமைக்கப்படலாம், மேலும் எதிர்காலத்தில் புதிய விஷயங்களில் ஒப்பந்தங்களுக்கு பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்படலாம்.
- 1994 க்கு முந்தைய GATT மற்றும் WTO இரண்டையும் புரிந்துகொள்வதில் சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சில கொள்கைகள் உள்ளன: (i) பாகுபாடு காட்டாமை, (ii) பரஸ்பரம், (iii) அமலாக்கக்கூடிய கடமைகள் மற்றும் (iv) வெளிப்படைத்தன்மை.

- WTO இன் முக்கியமான பணிகளில் விவசாயம் தொடர்பான ஒப்பந்தம், TRIMகள் மீதான ஒப்பந்தம், குப்பைகளை குவிப்பதைத் தடுப்பதற்கான ஒப்பந்தம், ப்ரீஷிப்மென்ட் ஆய்வுக்கான ஒப்பந்தம், மானியங்கள் மீதான ஒப்பந்தம், தகராறு தீர்வு போன்றவை அடங்கும்.
- பெட்ரோலியம் ஏற்றுமதி நாடுகளின் அமைப்பு (OPEC) என்பது ஈரான், ஈராக், குவைத், சவுதி அரேபியா மற்றும் வெனிசுலாவால் செப்டம்பர் 10-14, 1960 க்கு இடையில் பாக்தாத் மாநாட்டில் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு நிரந்தர, அரசுகளுக்கிடையேயான அமைப்பாகும். ஐந்து நிறுவன உறுப்பினர்களும் பின்னர் ஒன்பது உறுப்பினர்களால் இணைந்தனர்.
- பெட்ரோலிய உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாயமான மற்றும் நிலையான விலைகளைப் பெறுவதற்காக, உறுப்பு நாடுகளிடையே பெட்ரோலியக் கொள்கைகளை ஒருங்கிணைத்து ஒருங்கிணைப்பதே OPEC இன் நோக்கம்; நுகர்வு நாடுகளுக்கு திறமையான, பொருளாதார மற்றும் வழக்கமான பெட்ரோலிய விநியோகம்; மற்றும் தொழிலில் முதலீடு செய்பவர்களுக்கு மூலதனத்தில் நியாயமான வருமானம்.
- OPEC இன் நிறுவன கட்டமைப்பை உருவாக்கும் நான்கு கூறுகள் உள்ளன: மாநாடு, ஆளுநர்கள் குழு, பொருளாதார ஆணையம் மற்றும் செயலகம்.

14.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **பொதுவான விருப்ப அமைப்பு:** இது UNCTAD இன் திட்டமாகும், இதன் கீழ் வளரும் நாடுகளில் இருந்து உற்பத்திகள், அரை உற்பத்திகள் மற்றும் சில விவசாய பொருட்களின் ஏற்றுமதிகள் வரியின்றி அல்லது குறைந்த விலையில் வளர்ந்த நாடுகளுக்குள் நுழைகின்றன.
- **மிகவும் விரும்பப்படும் நாடு:** இது WTO இன் கொள்கையாகும், அதாவது ஒரு நாடு ஒரு நாட்டிற்கு சிறந்த வர்த்தக சிகிச்சையை விரிவுபடுத்தினால், அது GATT இன் அனைத்து ஒப்பந்தக் கட்சிகளுக்கும் கண்மூடித்தனமாக விரிவுபடுத்துகிறது.
- **தேசிய சிகிச்சை:** இது உலக வர்த்தக அமைப்பின் பாரபட்சமற்ற கொள்கையின் ஒரு வடிவமாகும், இது பொருட்கள் ஒரு சந்தையை அடைந்தவுடன், அவை உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களுக்கு சமமானதாக கருதப்பட வேண்டும்.
- **கொட்டுதல்:** இது சர்வதேச விலை பாரபட்சமான சூழ்நிலை, இறக்குமதி செய்யும் நாட்டில் ஒரு பொருளின் விலை, ஏற்றுமதி

செய்யும் நாட்டின் சந்தையில் அந்த பொருளின் விலையை விட குறைவாக இருக்கும்.

குறிப்பு

14.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. UNCTAD எந்த பிரிவுகளின் கீழ் செயல்படுகிறது?
2. உலக வர்த்தக அமைப்பின் உறுப்பினர் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.
3. OPEC இன் நிறுவன கட்டமைப்பின் கூறுகள் யாவை?

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. UNCTAD இன் கீழ் GSP மற்றும் பொது நிதி அமைப்புகளை விளக்கவும்.
2. WTO இன் தோற்றம் மற்றும் GATT இன் அடிப்படைக் கொள்கைகளை விவரிக்கவும்.
3. உலக வர்த்தக அமைப்பின் குறிக்கோள்கள் மற்றும் கொள்கைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
4. WTO செயல்பாடுகளின் முக்கியமான பகுதிகளை மதிப்பிடுங்கள்.
5. OPEC இன் தோற்றம் மற்றும் வரலாறு பற்றி விவாதிக்கவும்.

14.9 மேலும் படிக்க

வான் டென் பெர்க், ஹென்ட்ரிக். 2001 பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு. ஓஹியோ: மெக்ரா-ஹில்.

வெயில், டேவிட் என். 2004. பொருளாதார வளர்ச்சி. லண்டன்: அடிசன் வெஸ்லி.

சௌபோடினா, டாட்டியானா பி. 2004. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அப்பால்: ஒரு அறிமுகம்

நிலையான அபிவிருத்தி. வாஷிங்டன்: உலக வங்கி.

திங்கன், எம்எல் 1985. வளர்ச்சி மற்றும் திட்டமிடலின் பொருளாதாரம். டெல்லி: விருந்தா பப்ளிகேஷன்ஸ்.

மன்கர், விஜி 1995. பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் திட்டமிடல். டெல்லி: நியூ ஏஜ் இன்டர்நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ்.

டெய்லர், எட்வர்ட் ஜே மற்றும் டிராவிஸ் ஜே லிபர்ட். 2015 வளர்ச்சி பொருளாதாரத்தின் அத்தியாவசியங்கள். கலிபோர்னியா: யுனிவர்சிட்டி ஆஃப் கலிபோர்னியா பிரஸ்.

ரே, தேப்ராஜ். 1998 வளர்ச்சி பொருளாதாரம். நியூ ஜெர்சி: பிரின்ஸ்டன் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.

வலைத்தளம்

https://unctad.org/en/Pages/aboutus.aspx

https: // www .wto.org/english/thewto_e/whatis_e/inbrief_e/inbr_e.htm

https://www.opec.org/opec_web/static_files_project/media/downloads/publications/GenInfo.pdf